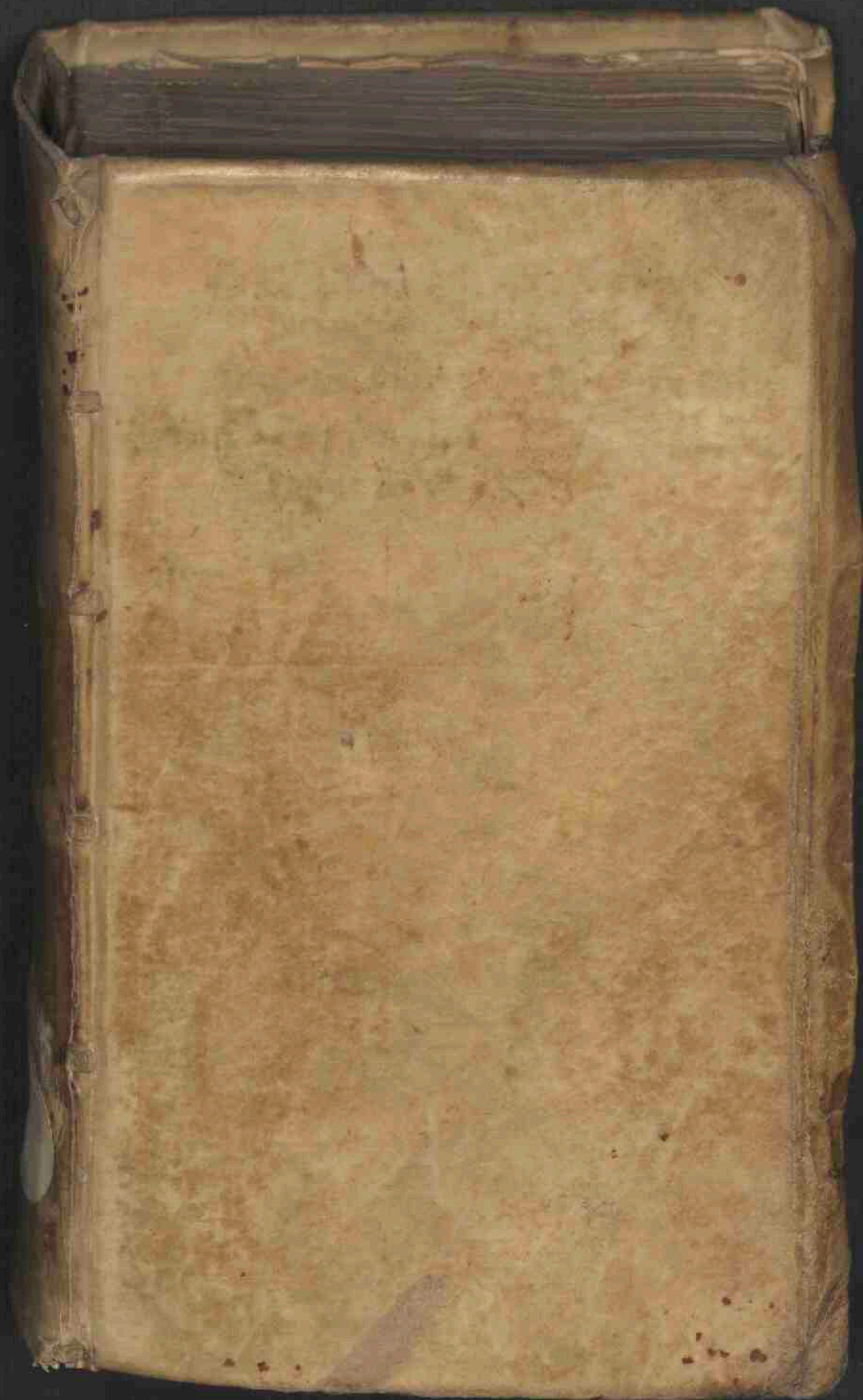

**Theodori Uchtemanni Groningensis Hermenia : in qua
selectiora Graecorum epigrammata partim expressit, partum
eorum lemmata tantum secutus est : encomia, scommata,
tumuli & functa, picturae signa, emblemata, anathemata,
amores :accedunt ejusdem alia,**

<https://hdl.handle.net/1874/380032>

X Tante quis in terras ~~tra~~ ^{litae} ~~ad~~ ⁱⁿ ~~not~~ ^{undae} ~~u~~ ^{tulit} ~~litae ^{nis}~~

Aevum vetus.

Scriptores graeci.

Quis
Tanta

860

No.

58.

Kasti

Ms. N. 14

litae in
undae
tulit
nis

bus, in undae
cente tulit

Robora quip tabulas ^{impugnare} ~~impugnare~~ ^{quave} ~~quave~~ ^{securi} ~~securi~~
Exsulptis clavis ^{impugnare} ~~impugnare~~ ^{apta} ~~apta ^{caverna} ~~caverna~~ ^{fuit?} ~~fuit?~~~~

At Sna verticibus nihil invidet, insula qualis
Cycladum ^{plurima} ~~plurima~~ ^{in Aegeo} ~~in Aegeo ^{tra} ~~tra ^{fraga} ~~fraga ^{mani} ~~mani~~~~~~~~

Equis parietibus confurgit utrinque: Gigantes
franche in caelerter diriguere vias

Sidera nam tangunt carcesia, terque voluto
fr-nuber thorax robore texta jact

Talibus Sane religat sacra funibus arciosa,
Hinc sexto Xerxes ~~rexit~~ ^{quales} ~~rexit~~ ^{Sine Abydon} ~~Sine Abydon~~

Indicat in validis Sumenis nota ^{culpa} ~~culpa~~ ^{quod tulit} ~~quod tulit
Aspera, quis pelago miserit illud opus~~

Manque ait: Sane tiesto Syracusiar, omnibus
Graecis quos tellus continet, inque ^{una} ~~una~~ ^{maris} ~~maris~~

Gratificatorem frugum Rex Donicus ^{atque} ~~atque
Incoluntia Nereu per vada ^{ductus} ~~ductus~~~~

Archimeli ^{hoc carmin} ~~hoc carmin~~ ^{mille medicinas} ~~mille medicinas ^{tritici} ~~tritici ^{glauca rator} ~~glauca rator
a Rege precor~~~~~~

quibus hinc ^{15. Maj.} ~~15. Maj.~~ ^{ad mela in hinc} ~~ad mela in hinc ^{quod hinc} ~~quod hinc ^{adest.} ~~adest.~~~~~~

quod mihi deest, tibi quod
superest dolet

in Heliod. in rano. in pud. in d. in

~~Forte~~ duplicatio cubi e Graeco Eratosthenis.

Sicut cubum e parvo duplicem fieri reddere tentem:
ut solidum corpus funditur ex alia
Natura bene transformet: spelunca scirusve
si rimanda tibi, vel cavitatis putei
Concursum intus medior si finibus inis

Duplicium soles concipias carorum.

Arcsyta fuder ne dimidiare cylindron

Neve Menecmaos consecet triadag.

Nec, quod divini praestant opus est Eudoxi,
in curvam speciem linea multa fluat.

Innumeras medias magis sic tibi scribe tabellis,

A fundo sumens principium modico.

Felix o ptolemee pater, cui reddere Nato

Regibus & Musis omnia clara datum est.

Postera succedant si fata ^{secula} merebitur ipse,

^{4 iouis aeterna} Jupiter, a vestrâ Regia sceptra manent

illa quidem fata sint. dicas, Eratosthenis illud

Deposita quisquis Soc anathema videri

Suppensum

Et quia haec pericula

non capio. $\pi \epsilon \rho \lambda \alpha \mu \beta \alpha \nu \alpha$ $\pi \alpha \rho \epsilon \nu \nu \omega \nu$ $\alpha \nu \tau \iota \mu \alpha \tau \omega \nu$ $\alpha \nu \tau \iota \mu \alpha \tau \omega \nu$ $\alpha \nu \tau \iota \mu \alpha \tau \omega \nu$ 10. Maj. ^{10.11.12}

Vag. Pandora miter x mala. &c. consulde ^{manuscripto} Delph. 172

an post Gyna omnia Soc addebat. ut ^{Hon. de V.}

$\epsilon \lambda \delta \epsilon \mu \omega \iota \phi \alpha \lambda \epsilon \pi \alpha \nu \tau \alpha \tau \epsilon \lambda \lambda \alpha \sigma \alpha \nu$

$\alpha \nu \tau \iota \mu \alpha \tau \omega \nu \alpha \nu \tau \iota \mu \alpha \tau \omega \nu$ male vertit Pannus. Schol. nassen. l. c.

Τις ἴδῃ σέλα πέλωρον ἐπὶ ῥοῦθ' ἀβῆ; ποῖθ'
 Κοίραθ' ἀρχικῆθ' πείσμασιν ῥάχθ;
 Πῶς δὲ καλὰ δρυόλων ἐπάη σάνθ; ἢ τίνι ῥάφθ;
 Τηλδέντες πέλεκα τῦτ' ἐγάμονθ' κῦτθ;
 ἢ κορυφαῖς κίτναρ παρισμένον, ἢ τίνι νάσθ;
 ἢ τινι αἰῶν ὕδωρ κυκλῆδαρ ἀνδὲ χεῖλα.
 Τόισθ' ἀμφοτέρωθ' ἰθ' πλατῆρ. ἢ ῥα ῥίπανθ;
 Τῶθ' πρὸς ἄρκιθ' ἔξισαν ἀτραπῆθ;
 Ἄρτων ῥάφ' πάντα καρθῆσθ, ἢ τριελκῆθ;
 Θωρῆσθ' μεγάλων ἀνθ' ἔχει νεφῆθ;
 πείσμασιν ἀκίβηθ' ἀπερῆδῆθ'. οἰσιν Ἄβῆθ;
 Σίρῆθ' ἢ Σηρῆθ' διασθ' ἔδῃσθ' πόρθ;
 Μένυα σιβαρῆθ' κατ' ἐπωκῆθ' κρεχάραθ;
 ῥάκθ' τιν' δ' ἐκ χῆσθ' ῥάνθ' ἐκῶθ;
 φησὶ ῥάφ' ὡθ' ἔρων ἱερυκῆθ' Ἑλλάθ' πῶθ;
 Καὶ νάθθ' χῆσθ' πῶθ' δωροφόρον
 Σικιδίθ' σκαπῆθ' ὁ Δωρικῆθ' ἀλλὰ πῶθ;
 Σῶθ' καλὰ Ἰλακῶν σέλα ἴδῃ ῥοδῆθ'.

ἄρχικηλδ. pro hoc carmine
 accepit mille medimna

ἢ τίνι.

optime corrigiit Scalig. ἔρῶν sexta canina. & i.
 nam de altitudine & crassitie licet improbat
 Calaubonus.

Ερατοσθένης

Εἰ κύβον, ἢ ὅλην διπλάσιον, ὦν δὲ, τὸ ἴσον
 φράσαι. τὴν σφαιρὴν πᾶσιν ἐν ἄλλο φύσιν
 εὐκλειδῶς φάσαι. ἢ δὲ ἴσιν παρὰ κἄν σφαιρὴν
 ἢ σφαιρὴν, ἢ ἀγίαν φράσαι τὸ ἄρουν κἄν
 τῆ δ' ἀνακρίσεισσι, μίσην ὅτι τερμασιν ἄκρον
 συνδρομάδας, διαγῶν ἔντος, ἔλθῃ κἄντων,
 μή δὲ σφ' ἀκρῶτερον δοκῆσανα ἐρεῖ κἄντων
 μή δὲ μνηστικῶν κἄντων τριᾶδα
 Δίπλα, μή δ' εἰ τι θεοειδῆ εὐδῶσιον,
 κάμπυλον ἐν γραμμῶν εἶδος ἀναγράφεται.
 τῶσι δὲ ἐπιπέδῳ μεθ' ἴσιν μίσην τῶν
 πῶσι κἄν ἐπιπέδον κἄντων ἀκρῶτερον
 εὐκλειδῶν πῶσι κἄντων, ὅτι κἄντων
 πᾶσι δ' ὅσα κἄντων κἄντων βασιλέσσι φίλα
 αὐτῶν ἐδωρήσιν, ἢ δὲ ἐν ὑπερον, οὐρανῶν
 κἄντων πῶσι κἄντων ἀκρῶτερον
 κἄντων μὴν ὡς τελείῳ, λέγει δὲ τῶν ἀκρῶτων
 τῶν κἄντων τῶν Ἐρατοσθένης.

Ex. Mutare te
 & ali

Σόλωνος παρ' ἑσθ' εἰς
ἔχουσι τινὰς δὲ
ἰδοί

Βροντή δ' ἐκ τῆς ἀμπερῆς ζῆνέ ται ἀρεσσοῦς
Ἀπόδωρ ἐκ μεγάλων πόλεω ὄλλυται.

ἰα τὴν ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
ἰα τὴν ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
ἰα τὴν ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
Lacani hic assente. in Herodotus
ἰα τὴν ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην

ἡ Ζεῖον δὲ 7892
Titulus Lydes. ex ἀντιδόλωρ.
non sine ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
in pietate idcirco. quāvis ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
verumtamen alio quāsi compositione utque tampe
ἰα τὴν ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
Graticianus tribus una vici una vice Lyde
Hicce ἰσχυρὰν πύκνιν πεδύτην, πεδύτην
Molta dicit Carathris suo, non getalitur ore.
semper me gemini tu unitatur
adi

gracave curana samia vira itala

Von intercepto fusa lepore dedi testa

de rea inquirari atque ~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

tapetia ~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

~~intercepto~~ ~~fusa~~ ~~lepore~~ ~~dedi~~ ~~testa~~

p. 40. b. Τὸν Θρόνῳ ἐν χειρὶ ἀρχ. vid. Cardan.

τετραγώνου ἑξήκοντα ἑξήκοντα ^{1.8. Scalig. 44.}

καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐν ἀντιθέσει ἢ ἐ. Mercur.

ὅχι ἐστὶν ^{non temere.} καὶ ὁ παρονομαστικὸς ^{φρασεολογία}

πρὸς τὴν ἀπονομήν ^{labori prodigum}

καὶ πάλιν προσκινῶν ^{multa laborum}

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

~~ἐπιφάνειαν ἑξήκοντα ἑξήκοντα~~
~~ἐπιφάνειαν ἑξήκοντα ἑξήκοντα~~
~~ἐπιφάνειαν ἑξήκοντα ἑξήκοντα~~

ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα, μήλα
ἐπιφάνειαν ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα
ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα

ἐπιφάνειαν ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα
ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα

Carmina quae ^{fese} intelligere non potui sunt.
in Pardonan. Παιδῶν ἑξήκοντα &

Deinde. Ἡ ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα
μήλα τέλη

ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα
Hippolyte fortiter Cimarrum ^{intulerunt}

ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα
ἀπὸ βυθῶν ἀπὸ βυθῶν

πένδα. αλ. β. γ. δ. ε.

Θφω ο καλ

α ειδω φω
μαδωτες ο αβω
παλτωατα, κωρανη ωρ
εραατα γωρωετοκ.

vici domini

Handoni.
Vaidior. in e
Melcagni.

Haja. vivente
eva. adonim
nur. sic. plant. indom

Balzac. t. 2. p. 626.

Les epigrammes de l'Anthologie, pour ce
de haut gout, combien y en a-t-il d'insu-
ber & des froids. Car je vous apprend que
l'epigramme est male & femelle.

Δος τρος Αρρεϊης φιλω ανδρι κ φιλον ορσο

οσ δωρ κ ερωλερ δωρον εφ ισατ' εγω.

ορσο. locus in olympo. tamulus.

η φιλω ανηρ, η φιλω ορσο. Αρρεϊη
pers. p. 150

Silvanian. cc. annis post christū
vivere ante DL. differunt tantū
DCL.

υδω κ μετ τρωτοια κωρ γωρητορ
ερωλερ δωρον εφ ισατ' εγω.

αδωλο. ο. δε τρωκω Αλ
κωρη κωρη
Αρρεϊη.

Constante cephalo in Sylloge

Alcay. Alcaeus. Alcaeus. Alcaeus.
Alcaeus. Alcaeus. Alcaeus. Alcaeus.
Alcaeus. Alcaeus. Alcaeus. Alcaeus.

Ex libris Petri Valla Paris.

FLORILEGIUM DIVERSO-
RVM EPIGRAMMA-
TVM IN SEPTEM
LIBROS.

Solerti nuper reperiuntur auct. M. D. XXI.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙ-
γραμμάτων, δὲ χάσις σωτηριεμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφό-
ροις ὑποθέσεσιν, ἐρμηνείαις ἐχόντων ἐπίδηξιν, καὶ
πραγμάτων ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων
ἀφῆμισιν. διαρρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμη-
ματα τὸ βιβλίον. καὶ ταῦ-
τα εἰς κεφάλαια κατὰ
σοιχείον διεκ-
τίθεται.

Nunc exit castigatus, q̄ aliās unq̄, pristinis elustratum
errorib. multisq; aduictum adiectis epigramatib.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α. Τμήματος. Εἰς

Αἰώνια.	1	Εχθρός.	32	Παραμυθία.	63
Αμπλογ.	2	Ζῶα.	33	Παρίδα.	64
Αναθήματα.	3	Ζωήν.	34	Πιζήν.	65
Αναπήρως.	4	Ηχώ.	35	Πλαστοῦτας.	66
Ανδρείως.	5	Θάλασαν.	36	Ποιητάς.	67
Ανταπόδοσιν.	6	Θάνατον.	37	Ποιμένας.	68
Απειλήν.	7	Θεός.	38	Πόλεμον.	69
Αρετήν.	8	Γαρός.	39	Πόλεις.	70
Ασεβείας.	9	Γχύδας.	40	Πονηρός.	71
Ασώτους.	10	Κάλλος.	41	Πόρνας.	72
Αύλητάς.	11	Κόλακας.	42	Ποταμούς.	73
Αυτάρκειαν.	12	Κριτάς.	43	Πτωχός.	74
Βίον ανθρώπινον.	13	Λογογραφίαν.	44	Σιωπήν.	75
Βρέφι.	14	Μαινομένους.	45	Σοφίαν.	76
Γάμον.	15	Μαθήματα.	46	Σύγκρισιν.	77
Γῆρας.	16	Μέθην.	47	Σωφροσύνην.	78
Γραμματικώς.	17	Μετρίότητα.	48	Τιμὴν.	79
Γραρίδα.	18	Μῆσος.	49	Τύχην.	80
Γωαίως.	19	Μητρογάν.	50	Υπεροψίαν.	81
Δένδρα.	20	Μνήμην.	51	Φήμην.	82
Δικαιοσύνην.	21	Μυσήριον.	52	Φθόνον.	83
Δίκην.	22	Μίμψιν.	53	Φιλαργύρους.	84
Δυσυχίαν.	23	Ναός.	54	Φιλίαν.	85
Ελεον.	24	Ναυάγιον.	55	Φιλοσοφίας.	86
Ελπίδας.	25	Ναυτιλίαν.	56	Φιλοσοφίαν.	87
Επαίνως.	26	Νῆας.	57	Φρόνησιν.	88
Ερωτα.	27	Νῆσος.	58	Φροντίδας.	89
Ευσεβείαν.	28	Οἶνον.	59	Χρόνον.	90
Ευτυχίαν.	29	Ορνίς.	60	Ωρας.	91
Ε'χαρίστους.	30	Παιδίαν.	61		
Εύχην.	31	Γανύργους.	62		

2

ΑΡΧΙΟΥΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ-
ΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ. Ι.

Ἐαυτὴς εἰσιν ἀγῶνας ἀν' ἑλλάδα, τίσα-
ρβίροι.

οἱ δὲ δύο κῆρ, βηητῶν, οἱ δὲ δύο δ' ἀθανάτων.

ζηνὸς, λιτοῦ δαο, παλαίμονος, δῶχε μόροιο
ἄβλα δὲ πῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Διοτὶ μου εἰς ἤρακλῆν, κῆρ ἀνταῖον.

Τὰν ἤβαν δὲ ἄβλα κάλασ ἤσκησε κραταίως
ἄτε ποσφῶνος, κῆρ δῖος ἀγενεά.

μεῖται δὲ σφιν ἀγῶν ἔχαικλίου ἀντὶ λέβητος,
ὧν ὅστις ζῶαν οἴσεται, ἢ θάνατον.

κῆρταῖον ἢ πῶμα. πρέπει δ' ἤρακλῆα νικῆσθαι
ἢν δῖος. δῶρ γέων ἀπάλα, ἔλιβύων.

Ἀντιπάρου εἰς δῶριαν.

Ο σταδίω δῶρις ὁ μινε κλῆος, οὐ κῆρτελέχει
περσέα σὸν κτίσιν, ταρσὲ κίλινα πόλι,

Τοῖσι δὲ παιδὸς πῆνοι πόδῶν, ἔδ' αὖν ἔκείνω
ἔδ' αὖτος περσέα νῶτον εἰδειε θεῶν.

ἢ τὸν ἐφ' ὑψηλῶν, ἢ τὸν ἐματὸς εἰδὲ τις ἀκρου
ἢ ἴσον. μέσῳ δ' οὐ ποτ' ἐνὶ σταδίῳ.

Λέοντος φιλοσόφου εἰς τὸ μονημέριον.

Τοξότα πῆρι δῶν μεδέων, ἐκῆρτιβόλε φοῖβε,
εἰ πὲ κῆρσιγητή κρατερὸς ἵνα θῆρας ἐγείρη,
ἴσον ἐπιφῶσαι μερόπων δέμασ, ἴσον αὖσαι
λαῶν τερπομέριων ἱερὸν σῶμα. μὴ δὲ νοήσω
ζηνὸς μαιλιχίσιο λαχῶν θρόνον, ἀιέρος οἶτον.

Ἀντιπάρου.

Ταύρου βαβυῶν τέγοντα, κῆρ σιδαρείους

Α ἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄτλαντος ὤμους, καὶ νόμαν ἥρακλέους,
σεμναίη θ' ὑπὶ νῆαν, καὶ λέοντος ὄμματα,
μιλησίη γίγαντος, ἔθ' ὄλυμπιος
Ζεὺς ἀπρόσμητος εἶδεν, ἀνδροῦσ' ἠνίκα
πυγμῆν ἐνίκα Νικοφῶν ὄλυμπια.

Δαμαγήτου.

Οὐτ' ἀπ' μεαῖνας, ἔτ' ἀργόθεν εἰ μὴ παλαισάς.
σπάρτα μοι σπάρτα κυδιστὰ ἰσθρα παρῖς.
κείνοι τε χυαίντ' ἐβ' ἔγωγε μὲν ὡς ἐπέοικε
τοῖς πακιδαιμονίων πασι, βίε κρατέω.

Σιμωνίδου.

Γνώθι θεόκριτον προσιδῶν ἴον ὄλυμπιονίκην,
παῖδα παλαισμοσώωσ', δεξιῶν ἠνίοχον,
κέλλισον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' ἔχειρονα μορφής,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐσεφάνωσε πέλιιν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰσθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκα,
ἄλμα· ποδωκείην· δίσκον· ἀκοντα· πάλιν.

Εἰς Ἀμφελέον· φιλίππ. 2

Τίς σε πάρος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,
ἢ βορέη σκυθίης, ἄμπελον ἀγρίαῖα,
ἢ κελτῶν νιφοβλήτ' ἐβ' αἰὲν κρυμώδεσθ' ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροτόκῃς βῆλος ἰβητιάδος,
ἢ τῆς ὀμφακοράγασ' ἐγείναο τῆς ἀπεπάντης
βοήουασ', οἱ συφελὴν ἐξέχρον σταγόνα.
δίξημαι λυκοεργὲ τιάς χέραις, ὡς ἀπ' ῥίζης
κλήματος ὤμοτόκῃς, βλαστὸν ὅλον θερίσης.

Ἀθιλον.

Τίς ποτ' ἀκιδέστωσ' οἶνοζοφον ὀμφακαῖ βάλουχου

ἄνθρωπος ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
 χεῖλα δὲ σφραγίσας, ἀπόμιν βάλεν, ὡς αἰὸν ὀδύσασθαι
 εἴη νιαιόμενος ἢ μιδάξας σκύβαλον.
 εἴη οἱ διδύμοσος ἀνάρσιος ὄνα λυκέρω,
 ὅππῃ μιν αὐξομέναν ἐσβεσεν εὐφροσύων.
 τὰ δὲ τὸν αἰὸν τάχα τίς διαπώματος, ἢ πρὸς αἰσίδας
 ἤλυθεν, ἢ γοεῖν ἠΐθελος ἐχέλυσιν.

διφραγίσαι
 πρωτο.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ. Λεωνίδου. 3

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα, τίς ὀθρηκοῖσιν ἀνάψασ
 ἄριστος, ταύταν τὰν ἀχαριν χάριτα.
 ἄκλαστοι μὲν κῆνοι, ἀνάμικτοι δὲ γανῶσαι
 ἀσπίδες, ἀκλαστοὶ δ' αἰ κλαδὸν κέμακον.
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, εἴη δὲ μετὰ πῶ
 ἰδρὸς πιδύων, σῆθος ἐπιταλάει.
 πατάδα τίς τοιοῖσδε, κῆ ἀνδρειῶνα, κῆ αὐλῶν
 κος μείτω, κῆ τὸν νυμπίδιον θάλαμον.
 ἄραυς δ' αἰμαρῆντα διωξίπποιο λάφυρα
 νῆδον κος μοῖν, τοῖς γὰρ δρεκόμεθα.

Ἀντιπάρη εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βούρρα, τίς δ' ἀρόρικτα
 δούρατα, κῆ ταύτας ἀρχαίεσσ κέρυβας,
 ἀγχεμάσασ ἀρηῖ μιάστρον κος μόν ἀποσμον;
 ἢ κ' ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὄπλα δόμων;
 ἀπλοέμων τὰ δ' εἰκέν ἐν οἴνοπληξί τεράμνοισ
 κείσθαι, ἢ θρηκῶν ἄγρος ἐνυαλίου.
 σὺν λάμοι ἀμυδίδρουππα, κῆ ὄλλυ μείων ἄδε λύθρος
 ἀνδρῶν, εἴπερ ἐφ' αὐτὸ βροτοποιῶς ἄριστος.

Μνασάλκου Τῆ ἀφροδίτη.

Ἀσύριγγε, τί τοι ᾗδε παρ' ἀφρογένειαν ὄρουσας;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τί π' ἄν ποιμενοῦ χείλιος ᾄδῃ παρῖ;
 ἔτσι πρῶν θῆ ἔθ' ᾄδ', ἔθ' ἀγνεα πάντα δ' ἔρωθῆς,
 κῶς πόθος ἄδ' ἀγρία μῦθ' ἔν' ὄρει νέμεται.

Ερμοκρέοντος τᾶς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφουδριοῦσθε, τᾶς, ἔρμοκρέων τὰδε δῶρα
 εἶσατο, κελκινάσ πίδακος ἀντιόχου,
 χαίρετε, κῶς σείβοιτ' ἔρατοῖς ποσὶν ὑδάκνεντα
 ἄνδ' εἰ δόμον, κῶς βαρῶ πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὔλια, κῶς νυμφῶν ἱερὸς πάρος, αἰθ' ἔπρ πέρην
 πίδακθῆ, ἢ θ' ὑδάσιν γειτονέουσα πίτυς,
 κῶς σὺ τεβράλλω χιν μηλοαυέ μαϊάδος ἔρμα,
 ὅς τε ἄν αἰζιβότην πᾶν, κῶς χεῖς σιόπελον,
 ἴλασι τὰ φαίσα, ἴ, τε σιύρος ἔμπλεον εἴνης
 δέξαθ', αἰκιδεω δῶρα νεοπόλεμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΦΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου, εἰδὲ, Ἰσιδώρου. 4

Γιρὸς ὁ μὲν, γῆσις, ὅδ' ἄρ' ὄμμασιν ἀμφοτέροι δέ,
 εἰς αὐτὰς τὸ τυχεῖς ἴδεις ἠράνισαν.

τυρλὸς τῶν λιπόγυον ἐπωμάδιον βάρος ἀῆρων,
 τᾶς κείνου φωνάει ἀφ' ἄκρον ὠρθοβάται.

πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
 ἀμύλοισ μερίσαι τουλλιπές εἰς ἔλεον.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτῶ.

Τυρλὸς ἀληταῶν χωλὸν πρόσας ἠέρταξεν,
 ὄμμασιν ἀμφοτέροις ἀντερραχιζόμενος.

ἄμρω δ' ἠμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἠρμόδθισαν,
 τουλλιπές ἀμύλοισ ἀντιπαρὰχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτῶ Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνέρα τίς λιπόγυμον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυῆθ
ἦγε, πόδασ' ἤρισας, ὄμματα χρισάμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀμφω μὲν πηροῖ, καὶ ἀλήμονες. ἀλλ' ὃ μὲν, ὄψις,
ὅς δὲ, βάσεις· ἄλλου δ' ἄλλου ὑπηρεσίη.

τυφλὸς τὸν χαλῶσι κατὰ μᾶλλον βάρος ἔφρασ,
ἀφ' ἅπην ὀφθαλμοῖς ὄμμασιν ἀκροβάτει.

ἡμία δ' ἀμφοτέρωσι ἦρκει φύσις. ἐν τὸν ἔχου
τοῦ λλιπὲς, ἀμύλοις εἰς ὄλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξυρον αἰτήσαντα Ἀδριανὸν
τὸν βασιλέα φροῖν.

Ἡμισύ μου τέθνηκε· τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν μου βασιλεῦ, μοισικὸν ἡμίτονον.

Ἀποκρίσις τῷ βασιλέως.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλεῖστα, καὶ φαέθοντα,
τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τὸ δ' ἀπολειπόμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάνα
εἰς τὸ ἐν ἐλευσίῃ ἱερόν.

Σκίπτω με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλος
ὃ μόνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.

μύσῃν δ' ἀμφοτέρων με θεὰ θέσαν· οἶδα δ' ἔκείνη
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.

ἀσκήπων δ' εἰς ἄστυ κατέστηχον, ὄργια δ' ἰούσ
κηρύων γλώων ὄμματι φρανοτέρω.

Ερυκίου.

Ἀνὰ τοὶ ἐκτάμνοντι περὶ δρυαχέμμορε μείδωτ,
φωλάς δ' ἄρα χυαλισμακὸν ἔτυφε πόδα,

πειθὲν ἀντιάσασα· χυδὸν δ' ἔβρυξε μελαίνῃ
σιπεδῶνι χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀφραζάλους.

ἔτ' μῆθ' ἄπο τῆς, σιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μυθόποδα βλωθρῆς σκηπάριον κοτίνου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Αθῆλον. εἰς Λάκωνας. 5

Τυμνὸν ἰδύσα λαίκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
 πῦρ δ' ἐὸν ὄσ' πάσαν ὠκὴν ἰέντα πόδα,
 ἀντίη αἴξασα, δι' ἧ πατος ἤλασε λόγχην,
 ἄρρενα ῥηξάμενι φθίγγον ἐπὶ κταμένα.
 αἰετῆριον σπάρτασ' εἶπεν γένος, ἔρρε πρὸς ἄδαν,
 ἔρρ', ἐπεὶ ἐφούσω παρὶ δα, καὶ γενέται.

Εἰς τὸ αὐτὸ Παλλάδα.

Φῦγε λαίων ποτὲ δῆριν ὑπαντιόσασα δὲ μήτηρ,
 εἶπε, κῆτὰ σέρνων ἄορ ἀναχομένη,
 ζῶων μοι, σέο μαρὶ διαμπερὲς ἀέχος ἀνάπτεις,
 καὶ κρατερὰσ' σπάρτασ' πάριθ θεομὰ λύεις.
 ἦν δὲ θάνης παλάμησιν ἐμαῖς, μάτηρ κὶ ἀκίδσω
 δύσμορος, αἰετὸν ἐμὴ παρὶ δὲ σωζόμενα.

Ἰυλιατῶ ἀπὸ ὑπάρχων ἀγρυπτιῶ, ὁμοιον.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἐταίρων
 ἔκτανεν, ὠδίνων μνήστην ἀνηγαμένη.
 καὶ τὸρ γνήσιον ἀεμα διακρίνει λακιδάμων,
 ἀγκῆ μαρναμένων, ὃ γενεῆ βρεφείων.

Αγαθὴν ἠολαστιοῦ Εἰς τὸν
 αἰαντος λίθον.

Μὴ μετὸν αἰάντειον ἀνοχμάσειας ὀδύτα
 Γέρον, ἀκοντιστὴν σῆθεος ἐκτορέα.
 εἰ μὴ μέλασ, φριχὺς τε. σὺ δ' εἶρεο θεῶν ὄμιρος,
 πῶς τὸν πριαμίδην ἐξεμύλιασά πέδω.
 καὶ δὲ, μόλις βασιὸν με παροχλιζοισιν ἄρῶρις
 ἀνθρώποι, γενεῆς ἀέχεα λονγαλέης.

ἄλλὰ μὲ τις κρύψειεν ἐπὶ χθονός· αἰδέομαι γὰρ,
παίγιον ἢ τιδαυοῖς ἀνδράσι γιγνώμενος.

Εἰς Γερμανικὸν Βασιλεῦς.

Οὐρα πυρναῖα, κῆ ἀ βαθυάγγελος ἄλπερ,
αἰ ρήνου προχάσας ἐγγύς ἀποβλέπετε,
μάρτυρθε ἀκρίτων, γερμανικὸς αἰς ἀνέτην,
ἀσράπτων κελτοῖς τουλαῶ ἐνυάλιοι.

οἱ δ' ἄρα δὴ πῆδησαν ἀολλέθε· εἶπε δ' ἐνυῶ
ἔρει, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμθα.

Εἰς Ρώμην Κριναγόρου.

Οὐδ' ἦν ὠκεανὸς πᾶσαν πημμύραν ἐζείρη,
ἢ δ' ἦν γερμανίη ρήνον ἅπαντα πῆη,
ῤῥάμης ἢ δ' ὄραον βλάφει ἀένος, ἀχρη κε μίμνη
δεξιὰ σημαίνειν καίσαρι βαρσαλίη.

ἢ τὰ κῆ ἱεράε ζηνὸς θούθε ἐμπεδα ρίζαις
ἐπᾶσιν· φύλλων δ' αἰῶ χέουσ' ἀνεμοί.

Παρμενίωτος.

Τὸν γαίης, κῆ πόντου ἀμειφθείσαισι κελύθοις,
ναύτην ἢ πείρου, πελοπόρον πελάγους,
ἢ θριαυᾶς δισράταν ἐχθροντάσιν ἐστρεν ἄρης
αυάρτης· αἰ χυλώθ' ἔρεα, κῆ πελάγη.

Αρχίου.

Ὀν πόλεμος δεδιὼς ἔκωλεσε, καὶ ὕπὸ νόσον
θλίβομαι· ἐν δ' ἰδίω τήκομ' ὅπως πολέμω.

ἦγα δὴ ἀ σέρτων ἰθιφάστανον· ὡς ἰθρ ἄριστά
θιήσομ', ἀπωσάμενος κῆ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας αὖ εἶποι λόγους πύρρος

ἐπιβάς τῆς προΐας·

Μόχθος ἐμὲ γενετήρος ἀμύμονος, ἢ τέλος ἄρεν,
αὐτὰρ ἐγὼ προΐαισι φόνον πάντεσι κορύων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦλυθον ἠγορήν γὰρ ὑπέρτερον ἄχος αἰέρω.
 καὶ πρίαμον βασιλῆα, καὶ δὲ προλείπειν ἄχιλλός,
 πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος σίδεν ἀλέαα.
 καὶ προίης πολίεθρον ἄρητον ἐξαλαπάξω,
 καὶ δαναοῖς δεικέτρον ἐμὸν δόρυ μύχθον ἀνήσει.

Τίνας αἰεὶ ποι λόγος διηδάμαξα, τὸ πύρρον
 κορβήσαντος πῶ προίην.

Γᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
 ὕμνιτρου γενετήρος ἄχιλλέος εἶνεχθ' ἰότημου.
 δ' ἔβροη σπυρία κατέκτανεν. ὠμὰ σὺ πάσαν
 ἔλιον ἐξαλαπάξασ' ἐλδομένοισι δ' ἄχαιοῖς,
 ἀρβιτον ὠπασας ἄχος, ὃ μὴ δεικέτρος ἐπιυῖς
 πάντεσι μαρναμένοισι δαναοῖς χρόνος ἄρην ἀνύαα.

Τίνας αἰεὶ ἀταμέμωνων, ὀπι-
 θέντος ἄχιλλέως.

Ἰλιος ὄφρυέα κατήριπεν ἄρτι δὲ πάσαν
 λιθίην δαναοῖσι θεὸς πόρην, ὃ πτότ' ἄχιλλὸς
 μῆνιν ἀπορρίψας θβισήνορα, χεῖρα κορύσει.

Τίνας αἰεὶ ἔκτωρ ὀπιθέντος τὸ αὐτὸ.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θάρηξεν ἀθήνη,
 ἔντεσιν ἀθανάτοισι, τί γίγχιον ἔσεται ἄλλος
 ἀνομόροις βῶεαι, καὶ ἔκτωρ, καὶ γενετήρι,
 ὃ πτόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρην ἀνέρι τῷδε.

Τίνας αἰεὶ ἔκτωρ πρὸς πάροκλον
 μὴ δασηθέντα φέρειν τὸ δόρυ
 τὸ ἄχιλλέως.

Εξημίωσας οὐ θένων ἴον ἔκτορα.
 φέρεις σὺρ ἡμῖν ἑλληπῆ σφυλούματα.

Τίνας ὁ αὐτὸς τίσωσθ' ὀμιενος
 ἢ πρὸ ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅππῃ κῆρ αὐτοῦ
νεκροῦ σῶμα λεόντος ἐφυβρίζοισι λαχῶσι.

Τίνας θέτις, πλείφου σκελιοθέντος ὑπ' ἄμπέλῳ.

Ἀμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν δαρναῖος ἀπόλλων
πύρρον ἐμὸν κλίην ἢ ἀλεξάνδροιο βελέμοις;

Ἀκαίου μεανίου.

Μακίῳ τείχεϊ ἄνδ' ὄλυμπιε, ῥέξε φίλιππος
ἄμβρατ' ἀχλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.
κῆρ δὲρ χθῶν, κῆρ πόντος, ὑπὸ σκῆπτροισι φιλίππου
δέδμανται, λοιπὰ δ' ἀπρὸς ὄλυμπον ὁδός.

Διονισίου.

Καλλιόπη πολύμυθε μελιαροβότου ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον ὄμιρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς.

Ἀλφειῦ μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μέγαλοιο πύλας ἀκμῆτας ὄλυμπου,
φύρριζ' ἄνδ' ἀβείαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἦ δὴ δὲρ κῆρ πόντος ὑπέζωνται δορὶ ῥώμης,
κῆρ χθῶν, οὐρανή δ' οἶμος ἐτ' ἐς ἄβατος.
Φιλίππου.

Γυλὺ λεωνίδεω κρητιδῶν δέμας αὐτοδαΐκτον
ξέρξης, εὐχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
κῆρ νεκρῶν δ' ἠχίσην ὅτ' ἀσπάρτας μέγασ' ἦρωσ,
ὃ δέχομαι προσόταϊς μισθὸν ὀφρλόμενον.
ἀσπίς μοι τύμβου κῆρμος μέγασ', ἔρρε τῶ περσῶν.
ἦξω κείτ' ἀΐδην ὡς λακεδαμόνιος.

Βάου.

Λιθαίης ἀκρότοιο τρικκοσίους ὅτε ναύτας
δούτερον ἔχ' ἀΐδης πάντας ἀρηϊφάτους,
σπάρτας ὁ σπλος εἶπεν, ἰδ' ὡς πάλι πρίθια πάντα
ζάυματ' αἰὲν ἐρνοῖς δῆρις ἐνεστ' ἰμόνιοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ναῦτε μόνα πορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὑπνον, ἀνικητόν δ᾽ ἦμος ἰναλίῳ.

Κριναγόρου.

Ὄθρυάδην πωάρτης ἴο μέγα κλέος, ἢ κωέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα κελίπολέμων,
ἄρεος ἀχιμητῆς ἰταλὸς παρὰ χάλμασι ρήνου
κλινθεῖς ἐκ πολλῶν ἠμιβανῆς βελέων,
αἰετὸν ἀρπαξέντα φίλου στρατῶ ὡς ἰδ' ὑπ' ἐχθραῖς,
αὐτίς δ' ὀνήφάταν ἀνθορεν ἐκ νεκύων.
πτείνασθ' ὀδ' ὄσφ' ἐκόμεζεν, εἰς ἀνίσωσατάτατος,
μοῦνος ἀήπιτον δεξάμενος θάνατον.

Αἰήλον.

Αἴαντος παρὰ τύμβαν ἀταρβήτοιο παρκατῆς
φρυξὲ ἐπέων κρηκῆς ἠέρχαν ἐπισβολίης.
ἄλασθ' ὄσφ' ἐμίμνεν, ὄσφ' ἀντιγέγωνεν ἐνερθε.
μίμνεν δ' ὄσφ' ἐτλη ζῶδ' ἀποφθίμενον.

Τίνας ἀνείποι λόγους ἀχιλλεῖα, ἄτα
μέμονος φωθέντος.

Εγνώσ ναῦ ἀγάμεμονον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
ἐγνώσ ἐν σαδίσῃσιν ὅσον θεένος ἐκτορός ὄσφ;
ναῦ γὰρ πάντες ὄλοντο τῆ πολυτήμονι λώβῃ.
σοῖδ' αὐτῶ μέγα πῆμ' ἠέκει θανάτοιο χέρρον.
ἀφροσώμης κελί ἔργα, καὶ ἄχετα πῆματα πάχης,
ὄσφ' πᾶσιν θανάτοισιν ὄνήιον ἔρκος ἐτύχης.

Αλλιάου.

Αλαγε καὶ ξέρξης πέρασαν στρατὸν ἑλλάδος ὄσφ' ἄν,
καὶ τίτος ἀνείασθ' ἀγαγ' ἀπ' ἰταλίᾳ.
ὄσφ' ὄσφ' ἀνείασθ' ὄσφ' ἄν ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἠλθεν, ὄσφ' ἀμπαύσων ἑλλάδα δουλοσώσασθ'.

Ἀθλον.

Κοίρανος ἀνθρώπων, ὃ καὶ εἰν ἄλι, καὶ κατὰ χέρσον
 πόντον ἀναξ θνατῶν, ζῆ δὲ ὄσον ἀθανάτων,
 εἰνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος κροαΐδα
 καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γῆς ἔθετ' ὀδριαΐδος,
 ἔθ' εἰ μὲν μιλία δαμαθοῖς· ἀ δὲ φιλίππ' ὕ
 δόξα, πάλαι θεῶν ἀχιβέβακε θρόνων.

Εἰς ἀνταποδοσίν· Εὐνήν· 6

Κῆν με φάγης ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἐτι κερποφορήσω,
 ὄων ἐπισπεῖσαί σοι φάγε θυομένω.

Λεωνίδου ταραντίου.

Ἰξαλος ἀνθρώπων ἀγὸς πόσις ἐν ποτ' ἀλωῆ,
 θίνης τῆς ἀπαλῆς πάντασ' ἔδαξε κλαΐδους.
 τῷ δ' ἔπος ἐκ γαῖης τόσον ἄπυε, τέτρε κῆνισε
 γναθμοῖς ἡμέτερον κλήμα τὸ κερποφύρον.
 ῥίζα γὰρ ἐμπεδος ὕσα, πάλι γλυκὴ νέκταρ ἀνήσει,
 ὄων ἐπισπεῖσαί σοι φάγε θυομένω.

Γαρμῆνίδου μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἀχι κόρις κορέσαντό με· ἀχι ἐκορέθην
 ἀχι κόρις καύρις, τῆς κόρις ἐκκορέσασ·

Ἀντιπάρου.

Ἀθῆν με πλατάνισον ἐφερπύξασα κελύπτει
 ἀμπελος, ὀθνεῖν δ' ἀμφιτέθηλα κόμη,
 ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλεθουσιν ἐπιθρέψασ' ὀροδάμοις
 βόρυας, ἢ ταύτης ὕμ' ἀπεπλοτέρη.
 τοῖν μὲν τοι ἐπ' ἡρατιθηνείῳ τίς ἐταίρην,
 ἢ τις ἀμείψασθαι καὶ νίκωσ' αἶδε μόνη.

Ἀπολλωνίδου.

Ξεῖνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἄσις ἅπασα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πῶλον ἐπ' ἀνδρομίαν σάρκα φρυακόμενον,
 θρηϊκίης φάτνης πολὺς λόγος εἰς ἑμὸν ὄμμα
 ἤλυθε, δίζημαι δ' αὐτερον ἤρακλέα.

Ἀθῆλον.

οὐδέεις ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν ἢ κ' ἀποτίσει.

Εἰς Ἀρεΐλην Μοισικίου,
 διδὲ, Πλάτωνος. 7

Λυπῆρις μῦσαισι, κοράσια, τὰν ἀρροδίταν
 τιμαῖτ', ἢ ἦν ἔρον ἕμιν ἐροπήσομαι.
 χαί μῦσαι ποτὶ κύπριν, ἀργὰ τὰ στυμύλα ταῦτα.
 ἤμιν δ' ἔπειταται τὸτο ἢ παιδάριον.

Ἀθῆλον.

Ὁ ζῆλος πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλι τὰ σὰ πάντ' ἀφελῆμαί.
 καὶ πᾶνδός, βρόντα, καὶ πάλι κύματος ἔση.

Εἰς Ἀρεθὴν Ἀθῆλον. 8

Ὡ στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὡ πανάριστα
 δόγματα ταῖς ἱεραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
 τὰν ἀρετῶν, ψυχῆς ἀγαθὸν μόνον. ἄλλε τῶν ἀνδρῶν
 μούνα, καὶ βίστον ῥύσατο, καὶ πόλιος.
 σαρκὸς δ' ἠδ' ὑπάθημα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
 ἢ μίχ' τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας αὖ εἴποι λόγος ἤρα, ἀποθεω-
 θέντος ἤρακλέους.

Σὺς δ' αὖτις ἰδρωτὶ κεκλήν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
 σὸς γνήπιος ἤρακλεος. ἐπεὶ κόπος ἀσπετον αὐχός
 ἀνδράσιν οἶδεν ἄργον μετ' ἀπειρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξέντελεσε κόπος, καὶ ἀθάνατος ἰδρωτός,

Χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν ὁ πάρος ἔλλαχεν ἀνὴρ.

Οὐέσου.

Ἀμβλαίνων ἐλικῶνα μέγαν, καὶ μὲν ἄμ' ἐκορέσθης

πινασίδου κρήνης νεκταρέων λιβάδων.

αὐτῷ καὶ σοφίης πόθος ὄρθιος· ἢν δ' ἄρ' ἔπ' ἄκρον

τέρμα μύλης, δρῦση περιδῶν χάριτας.

Γαῦλον σιλεντιαρίου.

Μῆτε βαθυκτεάνοιο τύχης κηφίζο φαίω,

μήτε σέο γνάμψη φροντίς ἐλευθερίην.

πᾶς γὰρ ὑπ' ἀπαθείῃ βίος πολεμίζεται αὔραις,

τῆ, καὶ τῆ θαμινῶς ἀντιμεβληκόμενος.

ἢ δ' ἄρετῆ, σταθερόν τι, καὶ ἄβοπον· ἧς ἐπιμοιώνς,

κύμματα θαρσαλέως ποντοπόροι βιότῳ.

Παροιμίαι ἐπὶ τῶν ψυδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοῖτοι καρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βράχιοι.

Εἰς Ἀσεβεῖς. 9

Εἰς ἦν φθείραντα πῦρ αὐτὸ μηρυγάν.

Μὴ θάψῃς ἦν ἀθανάτων· ἔα κισὶ κύρμα γενέσθαι.

γῆ μήτηρ πάντων μηρυκοφόρον ἢ δέχεται ἄνδρα.

Τίνας αἰεὶ εἴποι λόγους πρὸς πρόνῃν πῦρ

ἀδελφὴν φιλομήλη.

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐπὶ ἀσπλῦγγι βαθείῃ

μοιωώσασ', βαρύνω ποτμον ἐμὴν ἀπέπερσε κορείην.

συνὰ δέ μοι πόρεν ἔδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,

γλώσσαν ἐμὴν ἐθέριε, καὶ ἐσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Χαῖρε πρόνῃ παρὰ σέο κασιγνήτης φιλομήλης,

χαίρειν εἰ τὸ δέ γ' ἔστιν· ἐμὴ δέ σοι ἄλλα θυμοῦ

πέπλος ἀπαγγείλξει, τὰ μοι λυγρὸς ὠπασε τηράς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὃς μ' ἔρξασ βαρὺ ποτμον ὃν ἔρκεισι μήλονομίῳν,
πρῶτον παρβινίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνίης.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ. Λυκίαν. ΙΟ

Τὸν πατρικὸν πλῆστον νέος ὢν θήρων ὁ μενίππυ,
ἀεχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχευ δαπάνας.
ὡμὰ μιν ἀπκτῆμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
ἦδη κερφαλέη τερόμενον πενίη,
καὶ μιν δακρυ χέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτῶν
οἴκε θυγατρὸς ἦς, πόλλ' ἐπιμείλια δ' ὄς.
αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἦλυθε πλῆτος,
αὐτίκα τὰς αὐτὰς ἐρέφετ' ὄν δαπάναις,
γαστρὶ χαρίζομενος πᾶσαν χάριν ἢ κερτάκισμον,
τῆθ' ὑπὸ πύμιαρὰν γαστέρα μακροσώμῃ.
ἔπει μὲν θήρωνα τοδούτερον ἀμφεκέλυθεν
ἔλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
ἀπκτῆμων δ' ἐδάκρυε τοδούτερον ἢ κ' ἐτι κείνον,
ὡμὰ θυγατρὸς ἦς προίκετε, καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς ἔτι κερκῶς κερρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, εἶναι πισὸν ὢν ἀμοιβίοις.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ
ΟΡΧΗΣΤΑΣ. Φιλίππυ. ΙΙ

Ἰμερον αὐλήσακτι πολυτροχῆτων διαλωτῶν,
εἶπε λιγυφθόγγω φοῖβος ἐπὶ γλαυρῶν,
μαρούη, ἐφάσω τιὸν ἄρεμα. τὸς γὰρ ἀθήνης
αὐλῆς ἐκ φρυγίης ἔτος ἐληίσαστο.
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις ᾗτ' ἐκέπνεις, ἢ κ' αἰ ὑάγνις
οἶν ἐπὶ μαίανδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

Βοήθη

Βουθῶ.

Εἶ τοῖος Διόνυσος ὅς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
 κωμάων λήνας σώποτε κῆρ σατύροις,
 οἷον ὁ τεχνεὺς Πυλάδης ὠρχήσατο κείνον
 ὀρθὰ κατὰ βραχίων τέθμια μουσπόλων
 πασσαμένη ζήλου διδὸς ἀνφάτο σύγγαμος ἦρη,
 ἐφάσω Σεμέλη, βῆα χον ἐγὼ δ' ἔτικόν.

Αντιπάρου.

Ορφέα θῆρας ἔπειθε. σὺ δ' ὀρφέα. φοῖβος ἐνὶ κῆ
 ῖον φρύγα. σὺ δ' εἶπες μελομένην γλαφύρα,
 οὔνομα, κῆρ τέχνης, κῆρ σώματος. οὐκ ἐν ἀθήνῃ
 ἔρριψεν λωτοῦς τοῖα μελιζομένη,
 ὅτ' αὖ σὺ ποιηλοτέρπε. σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκούων
 αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκυλίῳ.

Δηκίου.

Σύμφωνον μαλακῶσι κεραιάμενος θρόνον αὐλοῖς
 δωρόθεος, γοερούς ἔπνεε δαρδανίδας,
 κῆρ Σεμέλῃσ' ὠδῖνα κεραιύνιον. ἔπνεε δ' ἴππου
 ἔρματ', ἀειζών ἀφάμενος χαρίτων.
 μῦθος δ' εἰν ἱερόισι διωνύσοιο προφῆταις
 μῶμου καιληράς ἐξέφυγε πῆρυγας,
 θιβῶος γενεῆν, σωσικλέος. ἐν δὲ λυαίου
 νηῶ, πόρμιγγα θήκετο, κῆρ κελάμους.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς σήλην σατύρου.

Οὐκ ἐτ' ἀνά φρυγῖν πιτυοβόφον ὡς ποτε μελῆεις,
 κροῦμα διὰ βριτῶν φεγγόμενος δονάκιων.
 οὐδ' ἐνὶ σάϊς παλάμαις βριτανίδος ἔργον ἀθάνατος
 ὡς πρὶν ἐκανθήσει νυμφογενὲς σάτυρε.
 δὴ τὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγη χέρσας. οὐκ ἐκ φοῖβου
 θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

B

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

λωτοί δ' οἱ κλάζοντες ἄσπονδοι φέρμιγγι μελιχρόν,
ὠπασαν ἐξ αἰθέλων, ἢ σέρος, ἢ μὲν αἶδαν.

ΕΙΣ ΛΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Γαρμενίωνος μακεδόνος. 12.

Ἀρκεῖ μοι χλαῖνης λίπην σκέπασ· ἔδ' ἑσπέρης
δουλοῦσω, μουσέων ἄνθεα βοσπόμενος.
μισῶ πλοῦτον, ἀνοῶν, κολλήκων φροῦν· ἔδ' ἐπ' ὄφρω
σῆσομαι, οἷ δ' ὀλίγησ δαίης ἐλευθερίην.

Ἀληθοῦ μιτυλιναίου.

Οὐ σέρω βαθυληΐης ἄρουράσ,
ἔκ' ὄλβον πολὺ χρυσοῦ οἷα Γύγης.
αὐτάρκεις ἔραμαι βίου Μακρινέ.
ῥ' μὴδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν μετέρχθ.

Ἀθίλον.

Ἐλθὼν εἰς αἶθρην ὅτε δὴ σοφὸν ἔκλυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύνων, Κροῖσον ἰδὼν ἐζέλα.
καὶ σρώσασ ὁ γέρων ῥ' ἑβώνιον ἐγγυς ἐκείνου,
τὸ πολὺ ἐκποταμοῦ χρυσοῦ ἀφυσσόμενον,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ γὰρ πλείων ῥ' ὅπος· ὅσα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σοὶ ἐμοὶ Κροῖσε, σὺ δ' ἔδ' ἐχέεις.

παλλαδαῖ.

Ἐλπίδος, οὐδ' ἐτύχης ἐτί μοι μέλθ, οὐδ' ἀλεγιζώ
λοιπὸν· τῆς ἀπάτης ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰ μὴ πένης ἄνθρωπος· ἐλευθερίῃ δὲ σωσιμῷ.
ὑβριστὴν πινύης πλοῦτον ἀποσρέφομαι.

Λουκιλλίου.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἀμοιβῆς ὡς ἄνθρωπος ἴσῃσ φερέης,
ἑμὸν ὀνειδίζον γαστρὶ χαριζόμενος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. ΕΠΙΛΟΓΗ

ἄλλοτε κερκλαίουσι, καὶ ἐσυνωμένω ὄμμα,
 συκλαίων, καὶ σὺς συγγελοῶντι γελῶν,
 ἤτε σὺ γε κλαυθμοῦ κερκλαίουσι, οὔτε γέλωτος.
 καὶ κλαῖω Μιλίην, καὶ γελῶ Μιλίην.

Λουκιανῶ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυ.
 ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδω σῶν κτεάνων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, δὲ ἀμφω ταῦτα νοήσας,
 φειδοῖ, καὶ διαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

Γαλασσῶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
 ἢ τῶν πλουτοαῶν τῆς ὑπερηφανείας.

Κράπτος τῶ φι-

λοσόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
 ἀτελίη, κλεινῆς ἐκγονε σωφροσύνης.
 σὴν δρεπῶ τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκούσιν.

Θεόγγιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ ἀύχομαι. αἰχά μοι εἶη
 ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἐχουσι κακόν.

ζῆσον λογισμῶ, καὶ μενεῖς ἀνένδεής.

Αδελον.

Σώματα πολλὰ πρόφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
 ἀτραπὸς εἰς πενίην θῆν ἐτοιμοτάτη.

Αδελον.

Ὡ γαστήρ κινώμα, δὲ ἄν κούλας παράσῃτοι,
 ζῶ μου πολλοὶ θεομὸν ἐλευθερίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ

ΒΙΟΝ. Αρχίου. 13.

Ορήκεις αἰνεῖται τίς, ὅτι συναχῶσι μὴ ἔσῃ
 μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἔρχομένους.
 ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
 ἀπρὸ δῆς κηρῶν λάβρις ἐμαρφε μόρος.
 οἱ μὲν, τὸν ζώντων, αἰεὶ παντοῖα περῶσιν
 ὄν κηκε, τοὶ δὲ, κηκῶν ἄτρον ἄκος φθίμενοι.

Αἰήλον.

Τὸν βίον ἠράκλειτε πολὺ πλεόν ἢ περ ὄτ' ἔζη
 δαίρνε. ναῦ ὁ βίος ἐς ἔλεινότερος.
 ἦν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τοσκέον, ἢ πρὶν.
 ναῦ ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελαιότερος.
 εἰς ὕμῃσ' δὲ κηαῦτος ὄρων, ἢ μεταξὺ μεριμνῶ
 πῶς ἄμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἄμα σοὶ γλαύσω.
 Προσεδίππῃ, οἱ δὲ, κράττος τὸ κωϊκοῦ.
 Γοῖν τίς βιόταιο τάμοι φρίβον; εἴν ἀγορῇ μὲν,
 νεύκτα, κηα χαλεπαὶ πρήξιον, ἐν δὲ δόμοις,
 φροντίδεις, ἐν δ' ἀγροῖς, κημάτων ἄλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ,
 τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχης τί, δέος.
 ἢν δ' ἀπρῆς, ἀνιμρόν, ἔχης γάμον, ἢν ἀμέριμνος
 ἔσκει. οὐ γαμέεις, ξητ' ἔρημότερος.
 τέκνα, πόνοι, πῆρωσις ἄκαις βίος. αἰ νεότητις,
 ἄτρον δὲ, αἰ πολιὰ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέει.
 ἢν ἄρα τοῖν δυοῖν ἐνὸς αἰρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτὶ κη τικτόμενον.
 Εκ τὸ ἐκκητίου, πιθανά. Μιτροδωρῶν.
 Παντοῖν βιόταιο τάμοις φρίβον. εἴν ἀγορῇ μὲν,
 αὐδέα, κηα πινυτά πρήξιεις, ἐν δὲ δόμοις,

ἔμπαυμ' ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις, ἐν δὲ θαλάσσῃ,
 κέρος· ἐπὶ ξείνης, ἢν ἰδὼν ἔχῃς τί, κλέος.
 ἦν δ' ἀπορῆς, μέγος οἴδασ· ἔχῃς γάμον, οἶκος ἄριστος
 ἔσται· ἔγχε μέεις, ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 τέσσα, πόθος ἀφροντίς ἀπαις βίος, αἰ νεόπτης,
 ῥωμαλέα· ποταῖα δ' ἔμπαλιν οὐ σιβέδσ.
 οὐκ ἄρα τῶν διαῶν ἐνδὸς ἀέρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
 μηδέ ποτ', ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλά βίου.

Λουκιανῶ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
 ἦν δὲ μὴ, αἰ ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Γαλλοσά.

Γῆς ἐπέβην ζυμνός, ζυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπρημι.
 καὶ τί μάτην μοχλῶ, ζυμνὸν ὄρων τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χεῖμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ,
 πολλὰκι ναυηγῶν πάλαι μιν οἰκρότερα.
 πῶ δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
 ὡς ἐπὶ τῷ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν.
 οἱ μὲν, ἐπ' αὐτοῖσιν· οἱ δ' ἔμπαλιν· αἰ ἄμα πάντες
 εἰς ἕνα ἴκχεται γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σικνή πᾶς ὁ βίος, καὶ πάγνιον· ἢ μάθε παίζην,
 πῶ σαρδὴν μεταβείς, ἢ φέρε τὰς ὀδύσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρε, φέρε καὶ φέρε· εἰ δ' ἀθανατῆς,
 καὶ σουφὸν λυτῆς, καὶ τὸ φέρον σε φέρε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γερόμην, καὶ δακρυσάσ' ἀποθνήσκω.
 δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον ἔδρον ὄλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὡ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκίζον,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τὸ αὐτὸ.

Ὡ γένος ἀθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βίότης μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ιουλιανού.

Ἡδ' ἄρα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄσει μέανω,
αὔχος. ἐταρῆϊαι. κρυπῆα δόμοισιν ἄκη.

ἀηρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος. ἀμοσάπη χθῶν,

γνώσις αἰετὸν δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει.

τοῖς δ' ἀγάμοις, ἀφροντίς αἰεὶ βίος. ἔρκος ἐτύχθη

παρ' ἡ, τέκος φρέσος τοῖς ἀγνοιοῖσι φόβος.

ἠγορέην νεότης, πολὴ φρένας οἶδεν ὁ πᾶζειν.

ἐνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύταε γένος.

Ἀθίλον.

πῶς τις ἀνὰ θανάτῳσε φύγοι βίε. μυρία γάρ σου

λυγρὰ. καὶ ἔτε φυγῆν ἀμαρῆς, ἔτε φέρειν.

ἠδ' ἄρα μὴ γάρ σου τὰ φύσει κελά, γαῖα, θάλασσα,

ἄστρα, σεληνάης καὶ κλά, καὶ ἠελίου.

τᾶλλα δὲ πάντα, φόβοι τε, καὶ ἄλγχα. κἢν τι πάθη τίς

ἐσθλὸν, ἀμοιβαῖον ἐκδέχεται νέμεισιν.

Ἀθίλον.

Γόνατα γέλωσ, καὶ πάντα κόνις. καὶ πάντα τ' μηδέξ.

πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνώμενα.

Ἀθίλον.

Φροντίδες οἱ πᾶδες. μέγιστον μὲν κακὸν εἶ τι πάθεισιν.

εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες ἔκ ὀλίγχα.

ἠ γαμετή, χρῆσι μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἔσθ' αὐτήν.

ἠ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Ἀλέαστον.

Ωθηρῶν βροτὲ μάλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
 παντολέοντα· πάντη δ' ἐκδέχεται σε μόρος.
 ἦν ἐπὶ γῆς φάυγης, ἀρχοῦ λύκος ἦν δὲ πρὸς ὕψος
 δένδροβοατῆς, ἀσπίς δ' εἶ μὴ πὲρ ἀκρεμόνων.
 πεύραζεις καὶ νεῖλον; ὅδ' ἐν δίνωσι κροκόδειλον
 ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβείας θῆρα δικάδωτον.

Εἰς βρεφῆ·

Αρχίου. 14

Λυσίππις ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ παῖς ἔρων,
 ἀσυνακτεῖς ἤρχετο δυσμορίας.
 ἦ δὲ, μεθωδῆγησεν, ἀπὸ σέρνων προφέρουσα
 μαζόν, πν λιμοῦ λύτορα, καὶ θανάτου.

Αντιπάθρου.

Δμῳῖονι προκράτης ἔθανε βρέφος ὄβη πλατὺ πόντου
 χεῖλος, γειτοσιῶν ἐρύταν ἐκ κελύβης,
 πλεῖον ἐπέ· μαζόν ἐπιεν ποτὸν· ἔρρε θάλασσα,
 ἦ βρέφος ὡς μήτηρ φάσσα διεξάμενη.

Βιάνορος.

Ἦριπεν ἐξ ἀκρης δόμος ἀθρόος· ἐμὴ ἐπὶ παιδί
 νηπιᾶχω, ζεφυροῦ πολλὸν ἐλαρρότερος.
 φύσατο κηροσιῶν καὶ εῤῥίπιον· ὦ μεγάλαυχοι
^{εἰ}μιτῆρες, ὦ δίνων καὶ λίθος αἰεθάνεται.

Εἰς γάμον. Αἰθιλον. 15

Εἴ τις ἄπαξ γάμος, πάλι δαύτερα λέντρα διώκει,
 γαυηγὸς πλάει δὲς βυθὸν ἀργαλέον.

Απολλωνίδου.

Πρὸς παίδων εἶπεν γυνάζομαι, ἦν με θανοῦσαν
 σείλης, μὴ σπείσεις δαύτερα φίληρα γάμου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Διογένη λήθης τίσατο κῆρ φθιμένη.

φυγίτ' γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάστε μῆνις ἄφροντος,
ὡς μὴ λείποντ' ἰδεῖν δαύτερον ἠέλιον.

Γαύλου σιληντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης κημήλια· παρθενίη δέ,
τὸν βίον ὤλεσεν αἰν', ἅσαι φυλαηομένη.
τῆν κεν ὠθέσμως ἄλοχον λάβε· κῆρτίνα κῆρσ' μῦ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φούγε δὲ μαχλοσαίωντ'.

Longin
Stobaeo.

Τίνας αἰνεῖται λόγους Ελένη, μονομα-
χοῦτων Μενελάου, κῆρ Γαρίδος.

Εὐρώπης, ἁσίης τὲ δορυφενέες βασιλῆες,
ὅ μιν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυρῷ ἵσταται ἀκμῆ,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἔλοι δύσηνον ἀκοίτης.
ζῶα δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἀνυθε δὲ κηπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἔλημε γαμοκλόπος ἀλόχος ἀχαιοῖς.

Διονυσίου.

Ὀρη ἔραν ἰῶρη τε γαμῆν ἰῶρη τε πεπαῦσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδάμων πρῶτον μὲρ, ὃ μηδὲν ἠμδὲν ὀφείλων.
εἴτα δ' ὃ μὴ γήμασ' ἔξίτον, ὅστις ἀπαιε.
ἦν δὲ μανεῖς γήμη τίς, ἔχῃ χάριν, ἦν κητορῦξ ἦ
εὐθὺς αἰὼ γαμῆται, προῖκε λαβῶν μετῆλην.
ταῦτ' εἰδὼς, σοφδὸς ἴσθι· μάτην δ' ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενδὸν ζητεῖν, κῆρ τίνδ' αἰ μονάδδ'.

Αθήλων.

Οὐκ ἔστι γήμασ' ὅστις ὄ χει μάζεται.

λέγουσι πάντδ' κῆρ γαμοῦσιν εἰδ' ὄτδ'.

Αθήλων.

Αχρὶς αἰν' ἡσ' ἀγαμος νου μῆνι, πάντα δουεῖσαι
ὦν τῷ ζῆν εἶναι τὰ γαθὰ τῶν ἀγαθῶν.

εἰθ' ὄταν

εἴθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν αὐτὴ δ' οὐκ εἴσοι
 ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κερκῶν τὰ κερκῶ.
 οὐκ ἄρα χάριν τεχνίων, ἔξεις νόου μήντε τέκνα
 χαλκὸν ἔχων πῶ χυδ' αὐτὸ δὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

Εἰς Γῆρας, καὶ γέροντας.

Μενεκράτους. 16.

Γῆρας ἔπαν μὲν ἀπὴ, πᾶς αὐτὸν λέγεται, ἦν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
 μέμφεται, ἔστ' ἀεὶ κρείσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσασθ' ἦν αὐτὸν λέγεται, ἀξίός ἐστ'
 γηράσκειν πολλῶν εἰς ἑτέων δικήσασθ'.

Βισαντίνου.

Ὡμοὶ ἐγὼν ἤβης, κῆρ γήραος ἐλομένοιο.
 τὸ μὲν, ἔπερχομένῃς τῆς δ' ἀπονοσομένης.

Αδελφωτοῦ.

Ἀν περιληφθῆ μικρὸν ἐναγγεσιν ἠδέος οἴνου,
 εἰς ὃ ξυφρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον.
 ἄπας ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαβυδ' ἔλθων
 γῆρας ὁ πρεσβύτης γίγνεται ὄξυχολος.

Επιγούω θεαταλονιεύως.

Ἡ πάρος αὐτὸ πετάλοισιν ἐν οἴνῳ ἀνθρακὶς νεάσασα,
 κῆρ τετανῶν βορῶν ῥῶγα πομπαραμένη,
 ναῦ οὐτὸ γραιοῦμαι, ἰδ' ὡς χρόνος οἶα δαμάζει.
 κῆρ ταφυλὴ γῆρας ἀεθάνεται ρυτίδων.

Ἀντιπάρου.

Χειμέριον κάουσαν ἐφ' ἐστὴν ἀνθρακὶς γοργῶ,
 πῶ ἠῆν βροντῆς ἔξεπάταξε φόβος.
 πνῶμονα δὲ φυχθεῖσα, κῆρ τήμισεν ἠνῆρα μέλαν
 γῆρας, κῆρ θανάτου, λειπομένη πρόφασις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Φίλωνος.

Αἰπολιὰ σαῖνῶ, γεραρώτεροι. αἰ εἰρ' ἄτερ νοῦ,
 μάλλον τῶν πολλῶν εἰσιν ὄνειδος ἔτων.
 αἰ κρίχες, ἢν σιγῆς, εἰσὶ φρένες. ἢν δὲ λαλήσης,
 ὡς αἰ τῆς ἦβης, ὄ φρένες, ἀμὰ κρίχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Ραλλασδᾶ εἰς πλὴν ἑαυτῆ γυναικῆ

ἀνδρομάχην. 17

Μῆνιντ' ἔλομένην γαμετῶν ὀτάλασ γεγάμηκῆ,
 κῆσ παρὰ τῆς τέχνης μῆνιδος δρξάμενος.

ἦ μοι ἐγὼ πολὺ μῆνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
 τέχνης γραμματικῆς, κῆσ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος κῆσ ἐ μοι πρόφασις γεγένυται
 ἔλομένης πενίης γραμματικουσαμένη.

εἴθε δὲ σαῦ δακασῶς με κῆστέκτανε μῆνις ἐκείνη,
 πρὶν χλεπῆς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέση.

ἦ ἴν' ἀφάρπασῃ βρισήϊδα πρὶν ἀγαμέμνων,
 πλὴν δ' ἐλένην ὀ Γάρις, πῶχὸς ἐγὼ γενόμην.

Τῆ αὐτοῦ.

Ὀργανα μισαῶν, τὰ πολύσυνα βιβλία πωλῶ,
 εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετέρχόμενος.

περιδῶς σαῖσιαθε. λόγοι, σιωτάσομαι ἢ μῆν.
 σιώταξις εἰρ' ἐ μοὶ κῆσ θάσιαν παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχὸς ἔστι κῆσάρα.
 πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δ' αὐτερος, ἔλομένην.

κῆσ μετὰ δ' ἔλομένην, δακῶν πάλιν ἄλλα πολλὰ.
 ὀ τρίτατος, ψυχὸς εἰς αἰ' δ' ἦν κῆσάγει.

τὸ δὲ τεταρτάκι, τὰ ἐλώρια, καὶ καύες ὄρνιθες.

πέμπη δ', αἰωνοί, καὶ χόλος ὄψι διός.

πῶς αὖν γραμματικῶς δαύεται μετὰ πέντε κρητάρου,
καὶ πέντε πῶσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τῷ αὐτῷ.

Καλλίμαχον πωλῶ, καὶ Γίνδαρον, ἢ δὲ καὶ αὐτὰς
πῶσεις γραμματικῶς, πῶσιν ἔχων πενίης.

Δωρόθεος γὰρ ἔμην προφίμην σάυτα ξιν ἔλυσεν.

ὥς τε με τοῦτε πιεῖν, τᾶτε φαγεῖν ἀπορεῖν.

ἄλλὰ σὺ με πρόσιθι βεῶ φίλε, μὴ δὲ μ' ἐάσῃς
σωδῆσθαι πενίης τὴν βίον ἐξανύσαι.

Εὐπιβίε' ἀβηναῖον σήξαντος πῶν κρητάρου.

Ταυτολόγων κρητάρων Φαῦ πληθύος, ἢ δ' αἰδήλων

ξυσμαίων, λεπτὰς τὰς ἐχάραξε δόναξ.

ὁμματῶ μιν κέκμηκε τένων· ῥάχιδι γ' ἴσον ὡμοῖ

τῆς κρητάρου δὲ φέρω πῶν ἀδύνην κρητάρου.

Γαλακτῶ.

Λίποιν ἐτῶν ξήσας μετὰ γραμματικῶς βαρυμόχθου,
βυλαυτῆς νεκρῶν πέμπομαι εἰς αἰδῆν.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐνθάδε παιδαῖοισιν ὅσοις κεχόλωτο σάρκατις,

τοῖσιτ' ἀπ' ἔλωμένης μῆνιδος δόχομένοις.

ἔνθα προφῶς κρητάρου μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,

βίβλη, καὶ χάρτην δισημαμένην πενίην.

ὥς δὲ κρητάρου τιθεῖ παρά τὴν θρόνον, ὥς παρά τὴν μβου,

τὴν σμικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσι

τέσσαρα στιχεῖα.

Ἀβροχίτων δ' ὀφύλαξ, θηροζυγοκμήμι μετὰ τῶτος.

Ἀβρός δ' ἐν προχάσας κύνων φθογγάζετο μυρμηξ.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ. 18.

Ἡ μὴν ἄχρῆσιν χέλαμος φύρην ἐκ γῆρ ἐ μέσο,
 οὐ σὺν ἔ μῆλον φύεται, οὐ σφυρή.
 εἰς μ' ἀνήρ ἐ μύσ' ἑλικωνίδα, λέπῃ τὰρ ἴσασ
 χεῖλα, καὶ σπινῶν ῥοαῖ ὁ χετῶσάμενος.
 ἐκ δὲ τῶ, οὔτε πῖοιμι μέλαι πορῶν, ἔνθεος οἶα,
 πᾶν ἐπος ἀρβύρητι τῶδε λέγω σῶματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλάδα. 19.

Θρη τῆ Διός ἐστὶ ζωή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
 δῶρον ἀνιερῶν, τῆ πυρὸς ἀντίδοτον.
 ἀνδρα γῆρ ἐκκαίη ταῖς φροντίσιν, ἠδὲ μαράνθη,
 καὶ γῆρας προπέτες τῆ νεότητι φέροι.
 οὐδ' ὁ ζῶα ἀμέριμος ἐχρ χρυσόθρονον ἦρην.
 πολλὰκι γοαῖ ἀπὸ ῥίφην ἀπ' ἀθανάτων,
 ἠέρι, καὶ νεφέλησι μετάρων. οἶδεν ὁ μῆρος
 καὶ δία συγγράφασ τῆ γαμετῆ χόλιον.
 ἔπος ἔδέπατ' ἀπὸ ζωῆ σὺ μῆρος ἀκούτη,
 οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μίγνυ μένη δαπέδω.

Τοῦ αὐτῶ.

Γᾶσαν ὁ μῆρος ἐδείξε κενὴν, σφαλερῆν τε γυναικῶ.
 σώφρονα, καὶ πόρην, ἀμροτέρωσ ἀλεθρον.
 ἐκ γῆρ τῆς ἐλένης μοι χανσαμένης, φθῶσ ἀνδρῶν.
 καὶ δία σωφροσῶν πινελόπης, βάνατοι.
 ἑλίας οἶω τὸ πόνημα, μῖσῶσ χάριν ἀπὸ γυναικῶσ.
 αὐτῶρ ὁ δνασείη πινελόπη πρόφασι.

Τοῦ αὐτῶ.

Ὁ ζῶα ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὠπασεν ἄλλο γυναικῶσ.
 εἶθε δὲ μήτε ζωῆ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἢ δὲ ζωὴ, πῦρ
 ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπύσμινον.

Τοῦ αὐτῶ.

Ἄν πάνυ κομπάης προσάγματι μὴ ὑπακίβειν
 τῆς γαμετῆς, λιρεῖς, ἢ γὰρ ἀπο θουοῦ εἶ,
 οὐδ' ἄπ' πέτρης φησὶν· ὅθ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
 πάχομεν· εἰ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῆ·
 εἰ δ' οὐσανδαλίῳ φῆς τύπωμα, οὐδ' ἀπολάσων
 οὔσης μοι γαμετῆς χρῆ με μύσαντα φέρειν,
 δουλεύειν σε λέγω μετρίωτερον, εἴτε πέπρασαι
 σώφρονι δασυρίῳ, μὴδὲ λίην χαλεπῆ.

Μαιετονίου ὑπάτου.

Ἐπάρων ἀχι τάρσοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκούσαι
 οἶά περ ᾧ σάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
 Ἐπάρων εἰς ἀνέμους· ἀλόχου δέ μοι οὔτι κίχων
 λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις· ὧ νόσος· ἢ θάνατος.

Εἰς Ἀγαμέμνονα.

Ἑλλάδος ἐναετῆρ' εὐμεμέεθ' ἠγεμονῆθ',
 μικέτι πίτ' ἀφ' ἑροῖτε γυναιξὶ δολοφρονεούσας.
 θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, ἦν, οὐκ τάνε δ' ἦϊός ἐκτωρ.

Εἰς Δένδρα· Ἀντιπάρου,
 οἱ δὲ, Γλάτωνος. 20.

Εἰνοδίην κερύην με παρερχομένοις ἐφύτυσαν
 καισὶ λιθοβλήτου πάγγιον οὐστ' αἰχῆς.
 πάντα δ' ἀκρίμοναί τε, καὶ ἀβαλέας ὀροδάμους,
 κέκλασμαι, πυκινᾶς χερμασί βαλλομένη.
 δένδρεσιν οὐκ ἔρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἐγὼ
 δυσδαίμων, ὅς ἐμὴν ὑβριν ἐκέρποφύροισι.

Καλλινίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ἡ πάρος ἐν ὄρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρας
 ἀχράς, θηροβότα πρέμνον ἐρημοσιώνης.
 ὀθνεῖσις ὄζοισι μετέμφυτος, ἡμερα θάλλω,
 ἔν ἐ μὸν ἡ μετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρου.
 πολλή σοι φυτοεργὴ πόνα χάρις· εἴνεκε σόιο
 ἀχράς ἐν αὐχέρποις δένδρεσιν ἐγγράρομαι.

Λεωνίδα.

Μὴ μὲ μὴ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ βάλλουσαν ὀπώρην
 ἀχράδα, πῶν κερποῖς πάντοτε βριθομένην.
 ὀπώσα γὰρ κλάδοισι πεπαύομεν, ἄλλος ὑφέλλει.
 ἐπώσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέματα.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἦν που ἐφάρης
 ὠνθρώπ', ἀγγεῖλον τῆτο ἡ κῆφον ἔπος,
 ὡς ἡ λυκοῦπυρος ἐγὼ, καὶ ἐφώριος ἦδη,
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρας ἀκόλους.
 σπουσάτω, ἔν ἐ χυρὴν γὰρ ἐχὼ σάσιν, εἴπερ ὀπώρην
 ἀκρήτα χήζει δροέφαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοβελῆς κερπούς ἀποτέμνομαι. ἀγὰ πετέρης
 πάντοτε. μὴ σκληροῖς τυπῆτε χερμαδίαις.
 μινίσει καὶ βάμχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνα
 ἔργα. λυκέρχειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

Αντιφίλου Βυζαντίου.

Κλῶνθς ἀπθόριοιταναῆς δρυὸς, ἀσμιον ὕψος
 ἀνδροάσιν ἀκρήτον καῦμα φυλακιομένοισι,
 ἀπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
 οἰκία τεπίλων, ἐνδίοισι ἀκρέμονθς,
 παρ' ἐ μὲ τὸν ὕμετέρησιν ὑποκλινθέντα κῆμησι,
 ῥύσας, ἀκτινῶν ἡελίος φυγάδα.

Ζωνά.

Ὦτερ, τῶν βαλλάνων τῶν ματέρα φείδω κόπην.

φείδω, θιράλειαν δ' ἐκκεράϊζε πίττω,
ἢ πάκκην, ἢ τὰςδε πολυεέλεχον παλίφρον,
ἢ πρίνον, ἢ τὰς ἀυαλείαν κόμαρον.

παλόθι δ' ἴχε δρονδς πέλεκω, κοκινάει τῶρ ἔλεξαν
ἀμῖν, ὡς πρότεροι ματέρων ἐντὶ δρυός.

Αδέσποτον.

Γαλλάδος εἰ μὴ φύρον, βρομίς τί με θλίβετε κλώνος;
αἶρετε τὰς βόθρουας, παρθένος ὕμεθύω.

Φιλίππυ.

Φοῖβον ἀνθηναμένη ποτὶ Δάρνη, νυῦ ἀνέτειλε
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλώνα μελαμπέταλον.

ἐκ δὲ θεῦ θεὸν ὄφρην ἀμείνονα, λιθοῖδιν τῶρ
ἔχθύρασα, φιλεῖ Ζῆνα ἴον ἀνεάδην.

ρίζαν δ' ἔκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀπὸ πέτρης.

Καίσαρι μὴ τί κτεινὸν δὲ λίθος δαύαται.

Εἰς δάρνην ἀξίγη κοπτομένην.

Γοῖ φοῖβος πεπώρατο, ἀρῆς ὄτ' ἐμίγνυτο δάρνη.

Εἰς κλιναρίον πόρνις ἀπὸ δάρνης.

Δέκτρον ἐνὸς φάνουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

Ερμοκρέοντος.

Ἰζαν ὑπὸ σπιεράν πλάτανον ξένετάνδε παρέρπων,
ἀσ ἀπαλῶ ζέφυρος πνάματι φύλλα δονεῖ.

ἐνθα με Νικηγόρας κλυτὸν εἶσατο μακάδος ἐρμῶν,
ἀγρῶ κερποτόμου ῥύτορα, καὶ κτεαῶτων.

Ὡς ἀπὸ Ρανός.

Ερχο, καὶ κατ' ἐμῶν ἴζαν πίττω, ἀπὸ μελιχρῶν
πρὸς μαλακῶς ἢ χεῖ κελιμένα ζεφύρος.

ἐνὶ δὲ καὶ κρύνισμα μελισσῶν, ἐνθα μελίσθων,
ἠδ' ὡς ἐρημαῖοις ὕπνον ἄνω κελάμοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γλάτanos.

Υψίκομον παρά τάνδε κενθίζο φωνήεσαν
φρίαουσαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις.
καὶ σοι κενθιάζουσιν ἐμοῖς παρά νάμασι σύριγγε
θελομένω, ἄξει κῶμα κενθὰ βλεφάρων.

Εἰς τινὰ θανέντα ὑπὸ πλισμανῆς
περσικῶν μύλων.

Εκ φονίῶν περσῶν φάνιον φύλον ἦγαγε περσὸς
παῖδι θεογνώστου τῆ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀναδένδραδά.

Ορχνι χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος· ἢ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ φλοιδὸν ἐδήσα θέρει, πτόρθον δ' ἐπὶ δένδρω
φρίωθι δένδρου δὲ τὸ μὴ, κενθὰ κενθὸν ἀμείψεν.
νέριβε μὲν ἀχρᾶς ἐτ' ἐστιν, ὑπερθε δ' ἀρ' ἀπτοος ὄρχνι.

Αθιλον.

Δάρνας, κενθὰ μύρτοισι, κενθὰ ἀώδει κυπαρίσσω,
ἐνθα πέριξ κένχεται βοθύόπαις ἔλιχι
ἀμπελος· εἰαρινοὶ δὲ λιγυθόγγοισιν αἰοιδῶς
κόσσυφοὶ ἀχρῶσιν ποικιλόβραυλα μέλι.
ξουβαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντία χρῶσι,
μέλι ποισαί σῶμασιν τὰν μελίγερων ὄπα.

Αθιλον.

Ιζανάπας ὑπὸ τῆσδε δάρνης ἀθαλέα φύλλα,
ὠραίου τ' ἀρυσσαι νάματος ἡδὴ πόμα.
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοισι θέρεος φίλα γῆα,
ἀμπαύσης πνοιῆ τυπτόμενα ζεφύρου.

Αντιφίλου.

Μήλον ἐγὼ σφουβειον ἀρ' ὀπιοτέρης ἐτι ποίης,
ὠριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλακόμενον,
ἀσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχουον ὀρτιγάνοισιν,
ἀμμὴν ἀπετάλοισι συμφυῆς ἀκρέμασιν,

ὠρης

ἄρης χειμερίης σάωνιον ἔρασ· εἰς σέ δ' ἄνακταν
τοῖν, χ' ἄνιφθός κρυμὸς, ὁ πωροφορεῖ.

Εἰς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

Ἀθλον. 21.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤκεχεν; ὅτος ὁ κλέπης
ἐνθάδε με σήσασ, ὅδ' ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰυλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων ἀγριπῆς.

Ἦθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθῶν εἰσέτι κέμπειν

ἄσπεσι τειρομένοις δ' ἀνομένων μισόπων,

τιτιανὲ χρύσει· σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ

παχίδα, καὶ κλήρον σὸν προβέβυλας ἔχον,

αὐξῶν σῶν προγόνων κτέρων ἐνδίκων· ἄρχομένων τῶν

πλευτόν' ὅτι συγείεις, σιῶθρονος οἶδε δίκη.

Λεονίδην εἰς προπέλιπν Καίμων διασυρτικόν.

Ἀσπίς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει· ἄδε προπέλια.

θεῖς, ἀνελαῦ, φήρον πρὸς λόγον ἐρχομένης.

ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάϊνος

χρήματα, καὶ νυκτὸς βυλομένοις ἄριθμει.

Εἰς ΔΙΚΗΝ. ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν.

Ἀθλον. 22

Ἀσπίδ' ἀχιλλῆος πῦν ἔκτορος ἀεμαπιῶσαν,

Λάρτιαδης δ' ἀναῶν εἴλε κροκοκρίση.

ναυητὸν δὲ θάλασσα κροτέσασε, καὶ παρὰ τῷ μβον

ἀίαντος νηκτῶν ὄρμισεν, ὅ κ' ἰθάκη.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Καλὰ ποσειδάων δίκησεν πολὺ μάλλον ἀθήνης·

καὶ κρίσιν ἐλλάνων, συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.

ἄσπίς ἐν ἀγιάλοισι βοᾷ, καὶ σήματινάσας,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αὐτὸν σ' ἐκ κλέεσσα τὸν ἄξιον ἀσπίδιώτην,
ἔγρεο παῖ Τελαμώνιος· ἔχεις σάκος ἀσπίδα.

Ἀδελφον.

Κρανίον ἐν τοῖσ' αἰσὶ κατοιχομένῃ τίς ἔσαθρῶν,
εἰκόνα τῷ κοινῇ ἢ κ' ἐδάρισε βίου.
δεξιτερὰν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χροῖα, καὶ λίθον ἦκε,
καρδὸν καὶ δουλέοντ', ἀμὰ πνέοντα δίης.
ὄσσαν ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφύλατο, καὶ τὸν ἀρέντα
πύρωσε, γλυκερῷ βλάμματος ὀρφανίσασ·
καὶ πάλιν εἰς αἰθῆρην ἐκολάξετο· τῷ ἰδίῃν δὲ
ἔκλαυσεν χειρῶν ἄστοχον ἄφροσάων.

Βιάνορος.

Ἀγγελίην παρ' Ζηνὸς ἐπεὶ φέρην ἠεροδίνης
αἰετός, οἰωνῶν μῆνος ἐνυράνιος,
ἢ κ' ἔφθη τὸν κρήτα· δοὴν δ' ἐλετήνατο ναυρῆν.
πῆλιν δ' ὁ πῆρεῖς ἰδὸς ἐλίσατο.
Ζηνὸς δ' ἔτι δίηκιν ἔλαβεν νόμος· ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀνδροί· τὰ δ' αὖ σοχίης ἀνταπέτισε βέλι,
αὐχέτι δ' ἰδὸν ἔπληξεν, ὃν ἠπάτι κοίμισεν αὐτός.
ἐν δὲ βέλος, διαῶν ἀμ' ἔπιεν θανάτων.

Φιλίππου.

Βαῖδν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπης
κρῖος ἐλιξόμενος, θεῖνε θρασυόμιμος.
κάπρος δ' ἠράκλειος ἀπορρήξασ' ἀπὸ δεσμῶν,
ὄβνυθ' αὐκρῖν πάσαν ἔβαφε γένω.
ζῶν νηπιῶ χρῖ δ' ἐχαρίσατο· ἄρ' ἀπ' ἦρης
ἠρακλῆος βριφείων ὄντισιν ἠλικίην.

Ἀπολλωνίδου.

Γήθησαν περὶ παιδὸς ὄλοισί ποιοτοκῆθε,
καὶ κλαῦσαν· μοῖρης δ' ἤμαρ ἐν ἀμφοτέρης.

ὄπτε τὸ ἀπόβροχον δόμον ἐκφυγεν, ἰδὺ κεραιυῶ

Ζεὺς κατὰ οἱ κεραιῆς ἀσπετον ἦνε σείλασ.

τῆτο δ' ἔπος τὸ ἔλεξεν, ὅσοι νέκυν ἀδύροντο,

ὦ πυρὶ δαμονίῳ τλήμον ὀφιλόμενε.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰστυκῆς διδὸς ὄρνις ἐτίσαστο κῆρτα Φαρέρης,

ἕρηνόθεν τόξῳ τόξον ἀμωσόμενος.

κείνον δ' αὐτὸς ἀκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.

ἠερόθεν πίπων δ', ἐκίτανεν, ὡς ἔθανεν.

μικρὲτ' ἔφ' ὅ μιντέροις ἀφουδέσει κῆρτῶ ὀϊστῆς

αὐχέϊ δ' ὀ μινείθω καὶ διδὸς αὐτοχίη.

Ἀρχίου.

Ἐν ποτε παμφαίγοντι μελάντερος ἀθέρι νωμῶν,

σικερίον ἐκ γαίης εἶδε βορῆντα κόρηξ.

ὄν μάρφων ὠρουσεν, ὃ δ' αἰέξαντος ἐπ' ἕδασ,

ἢ βραδύς, αὐκέντρον πέλαν ἔτυφε βέλει,

καὶ ζῶης μιν ἀμίρσεν, ἰδ' ὄρον ἔτανχεν ἐπ' ἄλλῳ,

ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεικτο μόρον.

Ἀδελιον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι,

νυκτὸς ἐπιστῆναι φασί Σάραπιν ὄναρ.

καὶ χρῆσι μωδῆσαι, κατακείμενος ἕτος, ἀνίστω,

καὶ κοιμῶ μεταβῆς ὡς τάλασ ἀμαχόθι.

ὅς δέ, διυπνισθεὶς, μετέβη, τὸ δέ σαθρὸν ἐκείνο

τειχίον, ἐξείρηνης αὐτὸς ἐκείτο χαμαί.

ὡστρα δ' ἔωθεν, ἔθνε θεοῖς χείρων ὁ κακῆρος,

ἠδεῖσθαι νομίσασ' ἦν θεὸν ἀνδροφόνου.

αἷ' ὃ Σάραπις ἐχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστῆς,

ἠδεῖσθαι μεδοικεῖς ἄβλιε τῶν ἀδίκων;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΨΤΑ

εἰ μὴν αὖ σε μεθήκη θανεῖν, θάνατον ἐδύ' ἄλυτον
ναῦ ἔφυγε· παρῶ δ' ἴσθι φυλακόμενος.

Τυλλίε γμήν.

Σμίνθος ὁ παντοῖος δαίης λίχρος, ὃ δὲ μυάριε
δειλός, ὃ καὶ θανάτου κέρδεα ληζόμενος,
νουρολάλον Φοῖβον χορδῶν θρίσεν. ἢ δ' ἐπὶ πῆχυν
ἐλκομένη, θηρὸς λαμόν ἀπεβρόχισεν.

τόξων αὖ σοχίην θαυμάζομεν· ὃς δὲ, κατ' ἔχθρων
ἦδη καὶ κισθάρην αὖ σοχον ὄπλον ἔχει.

Βιάνορος.

Ιχθύσι, καὶ ποταμῶ Κλειτόνυμον ἔχθρὸς ὄμιλος
ᾤσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.

ἀλλ' ἀδίκῃ μιν ἐθαφεν ἀποσκαθέσσα γὰρ ὄχθη,
πάν δέ μασ' ὄσ κορυφὴν ἐκ ποδῶς ἐκτέρισεν.
κεῖται δ' ὄχθ' ἰσάτειαρ διάβροχος· αἰδομένα δὲ
γαῖα, κισθεῖ ἴν' ἑᾶς ὄρμον ἐλευθερίᾳ.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ. Φιλίππῃ 23

Εβρυθητικὴν κρυμῶ πεπεδημένον ὕδωρ,
νήπιος ἐκβαίνων, ὃν ἔφυγεν θάνατον.
ὄσ ποταμὸν δ' ἦδη λατρεύμενον ἴχθος ὀλισθῶν,
κρυμῶ τῶς ἀπαλῶς αὐχένος ἀμφοτέρῃ.
καὶ τὸ μὲν, ἐξεσύρη λοιπὸν δέ μασ' ἢ δὲ μένυσα
ὄφιοι, ἀναγκάειν εἰ χετάρη πρόφασιν.
δύσμορος ἦς ὡδίνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, ὃ δένος ἀπτόκος.

Ἀντιπάτρον.

Εἶχεν δαῖσιδης ὁ βοκέρριος, ὃν ἄπο πολλῶν
πολλὰ, μίης δ' ὄϊος, καὶ βοῶς αὐπορίην.

αἷα γὰρ ἔδ' ὁ πένης ἐφυγε φθόνον· ἢ ματι δ' αὐτῷ
 θῆρβν, ὅϊν· πῶν βοῶν δ' ὠλεσε δυσοκίη.
 μισήσας δ' αὐληχῆς ἐπαύλιον ἄμματι πήρης,
 ἐκ ταύτης βιοπῶν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτὸν.

Πλῆτος θῆρσι δὴ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
 ἦν ὅϊς· ἐκ τῆτων λιμὸν ἐλαυνε θυρῆς.
 ἢ μβροτε δ' ἀμφοτέρων ἀμνήν, λύκος ἤϊτανεν ὠδῆς,
 πῶν δάμαλιν· περὶ δ' ὠλετο βουκόλιον.
 κηροδέτω δ' ὄγ' ἰμάτι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγῶσας,
 οἰκτρὸς ἀμνηκίῳ κέθθανε παρ' κελύβη.

Φιλίππυ εἰς τὸ αὐτὸν.

Ἡρίθμει πολὺ ὄλβον θῆρσι δὴς ὁ περιχρὸς.
 πῶν ἦν, ὡς ποιμνῆν· πῶν βόαδ', ὡς ἀγέλην.
 τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ αὐτῶν ἡμβροτε, καὶ ἐξῆς.

Αἰ τριῶν αἰ ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλησιν ἐπαίζον
 κλήρω, τίς προτέρη βήσεται εἰς αἰδῆν.
 καὶ πρὸς μὲν χειρῶν ἐβαλλον κύβον· ἤλθε δὲ πασιῶν,
 ὅτε μίαν· ἢ δ' ἐρέλα κλήρον ὀφειλόμενον.
 ἐκ τῆρος δ' ἄρ' ἀελλῖον ἀπωλίδησε πέσημα·
 δύσμορος· εἰς αἰδῆν δ' ἤλυθεν, ὡς ἐλαχεν.
 ἀφουδῆς ὁ κλήρος, ὅτ' ἐκκρόν· ὅτε δὲ τὸ λῶνον,
 ἢ τ' αὐτὸ καὶ ὄνι τοῖς αὖτοχοι, ἢ τε χέρες.

Απολλωνίδου

Δηματόεις ἐλάρων κερὰς λόχος, ἄτε κρυώδεις
 πῆσαν ὄρων κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες, ἰ
 δεῖλαια ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐπίσι χηπαῖς,
 χλιῆναι γοτεροῖς ἀδμασιν ὠκὺ γόνυ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τάς δέ, περιφράσας ἑχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄρρω,
 χειμερὶν συγεροῦ δῆστε πάροιο πένθη.
 πλοῦτος δ' ἀγροτέρων ἀλίην βοιήσατο θήρης,
 ἢ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι, καὶ στείλιχες.

Ἀντιόχους.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ πατάσιν αὐχὺ μέγας.
 ἀμ' αἴθρις ἔστι τιχροζάμου πετάλης.

θεῖματι γὰρ Μόβοιν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρνην
 φάρουσαν ξυῶν παρθευιῆσι φόβον,
 φρεροδομοὶ νηλεῖς κωῶς ἐκτανον ἦν δὲ καυῆες
 ἐλπὶς ἰδεῖν, αἴρης ἔχομεν ὃ δὲ νέκω.

Λουκιανοῦ.

Τοῖσι μὲν αὖ πράπτοι, πῶς ὁ βίος βραχύνει ἐστ-
 τοῖς δὲ κακῶς, μίαν νύξ' ἀπλεῖς ἐστ' χρότος.

ΕΙΣ ΕΛΕΘΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. 24

Καὶ τὸν ἄρουρῆον γυριρῆμον αὐλακῆ τέμνη
 μηριτυπέ κένρω πεθομένῃ δάμαλις,
 καὶ μετ' ἀροστροπὸν ἰσχυλῶ πάλι τῷ νεοθιλεῖ
 πινομένη μὲν γὰρ, δ' αὐτερον ἄλλος ἔχει.

μὴ θλίψης αὐτῷ ὁ γεωμόρος αὐτός ὁ βουδὸς
 μόχος ἐὰν φείσῃ, σὸν βέρεται δάμαλις.

Τίνας αὖν εἴποι λόγους μελέαγρος, βοῦς
 μέλλοντος θάεθαι τῷ Διῖ,

καὶ μυκωμένον.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἰπέτης ἐπιβώμιος ἀθέριε Ζεῦ,
 μυκᾷται, φυλῆν ῥυόμενος θανάτου.

ἀμὰ μέγας κρονίδη τὸν ἀροσρέα, καὶ σὺ τῶν αὐτῶν
 πορθητῶν Εὐρώπης ταῦρος ἀναξ' ἐγένου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ἰηλίου πολυάνου. 25

Ἐλπίς αἰεὶ βίοτοιο, κλέπτει νόον· ἢ πυμάτη δὲ
 ἠώς, τὰς πολλὰς ἐφθασεν ἀχολίᾳς.

Ἀθῆλον.

Ἐλπίς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαιρέτε· πῦρ δ᾽ ἄνδρ ἄροιο.
 οὐκ ἔτι τῶρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔριτε ἀμφω,
 οὐνεκ ἐν μερόπεια πολυπλάνεθ'· μάλα ἐστὶ.
 ὅσα γὰρ ἀφικέως οὐκ ἔσται, ὕμμβ' ἐν ἡμῖν
 φάσματ' ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε, ὅτ' ἐόντα.
 ἔρρε κενὴ γλῆνη, πολυώδωε· ἔρρετε ἀμφω.
 παύζοιτε, σροφείοιτε, ἄσους ἐμῶν ὕπερον ὄντασ',
 ἄροιοῖ' οὐ νοέοντασ' ὅπερ θέμις ἔστι νοῆσαι.

Ἀθῆλον.

Ἐλπίδα, καὶ νέμεσιν ὄνοους παράβωμόν ἐτύξα
 πῦρ μῶν, ἵν' ἐλπίζης· τὴν δ' ἵνα μηδὲν ἐχης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐν μερόπεια τύχης παύζοισιν ἐπαύραι
 ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαρίζομαι,
 παύζομαι, εἰ βροτός εἰμι· βροτός δ' αὐσίδα καὶ αὐτός,
 θνητός ἐών· θολιχῆς δ' ἐλπίσι παύζομενος,
 αὐτός ἐκοντὶ γένηθα πλανώμενος· οὐδὲ γενοίμην
 εἰς κρίσιν ἡμετέραν πικρὸς δόισοτέλης.
 πῦρ τῶρ ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδασι φυλάξαι
 παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατ' ἐχέειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γρανδάριος ὁ ῥόδων γελῶν πίθον· ὕδ' ἐζωπύκη
 μέμφομαι, ἀπ' αὐτῶν τὰ πέρα τῶν ἀγαθῶν.
 ὡς γὰρ ἐπ' οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
 πωτῶνται, τί πτεν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ δὲ ζωὴ μετὰ πῶμα κῶτα χρήσασα παρείσῃ,
 ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧς ἔφενεν χαρίτων.
 ἀμφοτέρων δ' ἡ μαρτεν ὁ ναῦ βίος· ὅπῃ κῆρ αὐτῶ
 γηράσουσαν ἔχει, κῆρ πίθος ὅδ' ἔχει.

ΕΓΓΑΙΝΟΙ. Αθήνων. 26

Μυσάων ἐλικωνιάδων δρ' ἠρώ μεν' αἰείδην,
 ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἁσίσοδος.
 μῆνιν αἶδε θεὰ, κῆρ ἄνδρα μοι ἔννεπε μῦσα,
 εἶπεν ὁ μινεῖω Καλλιόπῃ σῶματι·
 καὶ μὲ δὲ θεῖ γράφαι τί προσίμιον ἀμὰ τί γράφω,
 δαυτερον ἐκδιδόνα βιβλίον δρ' ἠρώ μενος;
 μῦσαι ὀλυμπιάδων, κῆραι διὸς, ἔκ' ἄν' ἐσώθην,
 εἴ μὴ μοι Κάϊσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

Διοδώρ σαρδιανῶ
 τῷ Διοκρίτῳ.

Αἰγιδότῃ σπύροιο λιπῶν πέδον, ἴλιον ἔπλων
 σῶς ἀχιλλείδης πρόθε Νεσπύλεμος,
 τοῖος ἐν αἰνιάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἀσυρέμοιο,
 νεῖται ἐπ' ὠκυρόνθ' ὑμβριν' ἀμειψόμενος,
 κῆρρος, ἔτ' ὀδοτι γένειον ἔχων χροῶν· ἀμ' ὅ μιν, ἔχῃ
 οὔεν· ὅδ' ἀμφοτέροισι, κῆρ δ' ὀρι, κῆρ σοφίη.

Απολωνίδου.

Ἡδὲ παρῖδων πρῶτον θέρος ἡματι τῷ τῷ
 κύρεο, κῆρ γενύων ἡρθέως ἔλιχθῃ
 γαῖε· σὸν δὲ πατῆρ' χερί δέξεται ἀνέκον ἰθῶν
 Λαύκιον, ἀυξομένῃ πηλὸν ὄν' ἡέλιον.
 δωραῖν τε χρυσίοισιν· ἐγὼ δ' ἰλαρῆς ἐλέγοισιν.
 ἔτ' ἰθρ' δὲ πηλόν μῦσα χερεσιότερη.

Αθήνων.

Ἀθῆλον.

Ἐσθλά λέγειν αἰεὶ πάντας, κελόν· ἀεχρά δὲ, δεινόν,
κἄν ὧσιν τύτων ἀξιοί, ὧν λέγομεν.

Ἀντιπόηρου.

Σοίμε θρηγίης σκυληφόρε θεσκαλονίη,
μήτηρ ἢ πάσης πέμπε μακιδονίης.
αἰείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον ἄρα βέσων,
ὄα' ἔδωκ' πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἔμα' μοι ὡς θεός ἔασο κστήνοος· οὐχομένω δὲ
κλυθι· τίς ἔσθ' μύσασ' ἕκτος ἀχολίης;

Εἰς Ἐρωτά.

Μελεάγρου· 27

Τριακά μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὄρα,
τρεῖς δὲ μεθιλημανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἢ γάρ τοι προιάτ' ἔρα κστήρισην, ὡς ἄρα μέλλων
ἔχι μίαν πρῶσειν, τρεῖς δ' ἔν' ἐμοὶ κραδί' εἰς.

Ἀθῆλον.

Ἀντὶ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος ἔτος, ὁ νύκτωρ
τὸν κελόν ἰμείρων λυχνον ἀναφλογίσει,
δαῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄψον σέλησ', ἐνδοθι γάρ μου
καύόμενον, πολλὴν ἐξάνιησι φλόγα.

Ἀθῆλον.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεῖον κελόν ἔδ' ἐν ὄρωμεν
ἔργον· ὄσ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
ἔθροον ἔν' παλάμαις κστήχει ξίφος; ἠνὶ δ' ἄπιστα
τῆς θεοδιλήτης σκῦλα μισαρονίης.
μήτηρ μὲν, σὺν παιδί' κστήρωτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς,
παῖνιμος ἔκτεινεν φῶτα λιθοκτονίη·
κῶν ταῦτ' ἔτ' αἰδός, ἔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

λάσσομεν, οἷς πάζει κείνος ὁ νηπιάχος.

Λεονίδου.

Τοξοβόλον ἦν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκλιβανωτῶ;
ἦν ποτὲ μὴδ' αὐτῶ Ζητὸς ἀποχόμενον;
ὁ μὲ ποθ' ἠφραίσω κείται σκοπὸς, ὃν κηθοράσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Αργενταρίου.

Αὐγάζω ἦν ἀρρηκτον ἐπὶ σφραγίδος ἔρωτα,
χερσὶ κροτέαν ἀποχώντα βίαν.
ὅς τ' ἔμιν, μάστιγα κητ' αὐ χένος, φ' δὲ, χαλινούς
ἀθωάει. πολλὰ δ' ἀμφιτέθειλε χάρις.
Φρίσσω ἦν βροτολοιογόν. ὁ γὰρ κητ' ἔθραδα μιάσδων
ἀγριον, οὐδ' ὀλίγον φείσεται ἀμερίων.

Αντιπαύρου.

Μὴ κλαίων ἦν ἔρωτα δ' ἴης πλέμβροτε πείσειν.
μὴ δ' ὀλίγη παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεύς.
Ζησὸς ἔρωτος αἰὲ καυώιος. ἐσβέσθι δὲ
οὐδὲ τότε ἔν πολλῶ τιμνόμενος πελάζει.

Γαύλου σιλενταρίου.

Μὴ ποτε κοιλήνδ παρὶ ἡ νόον. ἀντιτύ που γὰρ
αὐθὺς ἀποθρῶσκει καῦρος ἔρωσ κραδίης.
οἴτρος, ὀλιθῆσαν ἔχει φύσιν. ἦν τις οἴσου
ἀκρον ἔλη φλογοῦ, δύνεται ἐντὸς ὄλος.
ἐλπίδι μὴ θέλησ φρένα μαχλάδι. γυροβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας ἀν' εἰποι λόγους ὁ
ἔρωσ ἔρων.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμικασε; τίς ἐσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κητ' ἔμης ναιρήσ ἐτέρην ἐτανύσατο ναιρήν;
κητὸς ἔρωσ κητ' ἔρωτος ἐμῶ μένει ἰσοφάρζει.

Μάχης Ερωσ δραπέτης.

Α κύπρις ἦν ἔρωτα ἦν ἡία μαλκόν ἐβάζρει.
 εἴτις ἐπὶ φιδόισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
 δρακετίδασ ἐμὸς ἔην. ὁ μανυτὰς, γέρας ἔξει.
 μιθός τοι ἠφίλαμα ἡ Κύπριδος. ἦν δ' ἀλάλης νιν,
 ὃ γυμνὸν ἡφίλαμα τι δῶ ξέρε, κῆρ πλέον ἔξει.
 ἔστ δ' ὁ πᾶς περίσασμος. ἐν εἰκόσι πᾶσι μάβοις νιν.
 χρῶτα μὲν, ὃ λευκός, πυρὶ δ' εἰκελός. ὁ μματὰ δ' αὐτῶ,
 δοιμύλα, κῆρ φλογοίντα. κῆρ κῆρ φρένδς. ἀδύ λάλημα.
 ὃ πῶρ ἴσον νοεῖ, κῆρ φθέγγεται. ὡς μέλι φωνά.
 ἦν δὲ χολῶ, νόος ἔην ἀνάμερος. ἡ περοπαταῶ.
 ὃ δὲν ἀλιθεῶν. δόλιον βρέφος. ἄρρια παῖσδε.
 ἀπὸ κέμον ἡ κῆρανον. ἔχει δ' ἰταμόν ἡ πρόσωπον.
 μινκύλα μὲν τήνῃ τὰ χερυδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.
 βάλλη κείσ ἀχέρωντα, κῆρ εἰς αἰδω βασιλῆα.
 γυμνός μὲν τότε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκτα.
 κῆρ πέρεις ὅσον ὄρνις ἐπὶ πᾶται ἄλλοτ ἐπ' ἄλλυς
 ἀνέρας, ἡ δὲ γαῶα κῆρ. ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κῆρβηται.
 τόξον ἔχει μάλα βακόν. ὑπὲρ τόξω δὲ, βέλεμνον,
 τυτθὸν ἔσσι ἡ βέλεμνον. ὃ αἰθέρα δ' ἄχρι φερέται.
 κῆρ χρύσειον περὶ νῶτα φερέριον. ἐνδοβι δ' ἐπι
 τοῖ πικροὶ κῆλαμοι, τοῖς πολλὰκι κῆρ με τίβρωσκη.
 πάντα μὲν ἄρρια, πάντα. πολὺ πλείον δὲ οἱ αὐτῶ.
 βαῖα λαμπὰς ἐοῖσα, ἦν ἄλιον αὐτῶ ἀνάβη.
 ἦν τὴν γ' ἔλης τήνον, δαμάσασ ἄρ. μὴ δ' ἐλεῖσης.
 κῆρ ποτ' ἔδης κλαῖοντα, φυλάκεο μὴ σε πλανήση.
 κῆρ γελῶ, τὴν νιν ἔλκε. κῆρ ἦν ἐθέλη σε φιλάσαι,
 φῶρ κῆρ ἡφίλαμα. τὰ χεῖλεα φάρμακον ἔπτι.
 ἦν δὲ λέγει λάβε ταῦτα, χηρίζομαι ὁνά μοι ὄπλα,
 μήτι βίβης. πᾶσα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τίνος ἀγείποι λόγος πρὸς ἔρωτα Πρῶσι

Φάη ἐρώσα τὸ ταῦρον.

Εἴ ποθέην μ' ἐδίδαξας ἐν ἔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα κηλέω.

Λυκίανῶ.

Οὐχ ὁ ἔρωσ ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστως
ψυχᾶς ἀνθρώπων ἐσθ' ὁ ἔρωσ πρόφρασις.

Ἀθίλον.

Γαρβενικῶ Ὀρασὺδ' ἔλε σακηνουθεῖς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφίς ὡς τις ἐπ' ἀίγιαλῶ,
κῦματος ἰμείρων· δραπέτανον δέ σοι ὕδ' ἢ Περσέως
ἀρκεῖ ἀποτμῆσαι δίκτυον, ᾧ δέδεσσα.

Ἀθίλον.

Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
εἴαν δὲ μὴ δὲ ταῦτα πῶ φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοιτολοίην ἠρτήσω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλίψασ' ἦν ἔρωτα, παρὰ κρήνησιν ἔθικεν,
αἰόμενος παύσειν τῶτο ἢ πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ· Καρφυλλίδου. 28

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τίς ἀπ' ἠόνος ἀψίχι βάλλων,
εἴλησε ναυηγῶ κρᾶτα λιποπορχέα.

οἰκτεῖρας δὲ νέκυ' ἦν ἀσώματον, ἐξ αὐσθῆρος
χέρδος ἐπισκᾶπῶν, λίπ' ἐχῶσε τάρων.

ἄρε δὲ κενθόμενον χρυσοῦ κτεέρῃ ἦρα δικαίοις
ἀνδράσιν αὐσβίης ὕκ ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Οἶκῳ ἐν ἁμφικλέεσ, ᾧ κητέκνα, κὺς βίον ἐχε
ξυών, αἰεὶ δὲ σφιν λώϊονεῖς ἔτος ἦν,

ἔκ σέθεν δόχομένοις ὡς πάντῃα κηδόμενοι τῶν
ἀθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

Κριναγόρας.

Εἰ καὶ σοὶ ἐδραῖος αἰεὶ βίος, ὅδ' ἐθέλει βαλκασαν
ἐπὶ πλῶς, χερσαίαν δ' ἔχει ἐπάππασ, ὅδ' ἔστι,
ἔμπης κερκοπίης ἐπιβήμεαι, ὅθρ' ἔνι κείναις
Δήμιφρος μεγάλας νύκτας ἰδῆς ἰερῶν.
τῶν ἄπο, κἄν ζωοῖσιν ἀκηδέα κούτ' ἀν' ἰκίαι
ὅς πλεόνων, ἔξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Ἀντιπάθου. 29

Ἡ καὶ ἐτ' ἐκ βρέφους κοιμημένη ἀντιοδημῖς,
πορφυρέων Παφίης νοαίς ἐπὶ κρασίδων,
ἢ τακεραῖς λάνασα κόρας μαλακώτερον ὕπνου,
λοισίος ἀλκυῶν τερπνὸν ἄβυρμα μέθης,
ὑδατίνης φορέυσα βραχίονας, ἢ μόνη ὄσσω
ἔλαχεν, ἦν τῶν ὅλη τούν θαλάροισι γάλα,
ἰταλίην ἀμεψεν, ἵνα πολέμοιο, καὶ ἀχμῆς,
ἀμπαύση ῥώμην μαλθακίην χάριτι.

Ἀντιφίλης.

Εκ θοίνης φάος ἔχεν ἐπ' ἀχράδα μικρῆς ἰῶσα.
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλῆ μικρῆτ' ἔχουσα κάρην.
διατῶν πᾶσι τέρην τῶν ἐκένβρισεν ὄξυς ἀκάνθης
ὄζος. ἰδὼς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Ἀθίλλου.

Ὅταν θέλῃ τίς ἢ μέραν ἰδεῖν κελῆν,
σωτυχεῶν σοι, γίνεταί κελὶ μέρος.
τῶν ἀντίον δέ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ τυχεῶν σοι, γίνεταί κελὶ μέρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ
ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑ-
ΡΙΣΤΟΥΣ. Αντιπάθρου. 30

Αντίπαθρος Γείσωνι γνέβλιον ὠπασε βίβλον
μικρὴν, ὃν δὲ μίῃ νυκτὶ πονησάμενος.
ἴλαος ἀμὰ δέχοιτο, καὶ ἀνήσθεν αἰοῖδον
Ζῶνι μέγας ὡς, ὀλίγῳ πηθόμενος λιβάνῳ.
Λυκίανῷ.

Ὡκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι ἢν δὲ βραδείῃ,
πᾶσα χάρις κενεή, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.
Αδελαστον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίῳν μαζῶν προέφω ὃν ἐβίλουσα,
ἀμὰ μ' ἀκακῆς ποιμένος ἀφροσύνη.
αὔξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμὸ πάλι θηρίον ἔστα.
ἡ χάρις ἀμὰ ξαί πῶ φύσιν ὃ δαύεται.
Λυκίανῷ.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ὄη τετριμένος, εἰς ὃν ἀπάσασ
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεασ.
Τίνας ἀν' εἰποιλόγως κλυταὶ μνήτρα, μέλ-
λοντος αὐτῶν σφάξεν ὀρέσων.

Ἦξίφος ἰθαίης, κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν,
γαστήρ, ἢ σ' ἐλόχασεν ἀνεθρέφαντο δὲ μαζοί.
Αγαθὴ γολαστιῶ εἰς τὸν ὄν
ἰλίῳ γαδὸν ἀθινῶς.

Ἰλήμοις πολὺν χε. σὲ μὲν χρυσαυγίῃ κηῶ
ὡς θέμις ἢ τλήμων ἴλιος ἡγασάμεν.
ἀμὰ σὺ με προέλοιπας ἐλαῖριον ἀντὶ δὲ μήλα,
πᾶσαν ἀπεδρόφω τείχεος ἀγλαίην.
ἄρμιον ἢν θνήσκειν τὸν βυκτόλον, εἰ γὰρ ἄβασμα
ἔπλετο, τῆς πάθρου ὃν ἀλίτη ματόδε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἰσλὶς πολυαῖγυ. 31

Εἶ καὶ σοὶ πολύφωτος ἀεὶ τίμῃσιν ἀνδρῶν
 ἢ φόβος ἀνχομένων, ἢ χάρις ἀξιαμένων,
 Ζῶ, χερσὶν ἐφ' ἑσπών ἱερὸν πέδον, ἀπὸ κῆρ ἢ μέων
 κληθῆ, κῆρ ἄφουδῆ νῆσον ὑποχεσίη,
 ἦδη μοι ξενίης εἶναι πέρας. οὐδέ με πάτην
 ζῶν, τῶν δουλιχῶν πανσάμενον κῆμάτων.

Καλλίνος.

Γηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδέειν, ἢ πάδα τεκέσθαι
 ἀξιαμένη, δοίης ἔμμορεν αὐτοχίης.
 τί κτε γὰρ οὐβὺς ἀελλῆα μετ' ἔπολυ, κῆρ προπόθιτον
 αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάης.
 ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἢ τε λοχίης
 μάα, κῆρ ἄργυρῶν φωσφόρος ἢ σελάων.

Διοδώρος.

Ἀδρότητα τε δίκα, κῆρ ἰχναίη σεφυλάσοι
 παρθένος, ἢ πολλὰς λυσαμένη νέμεις.
 δεῖδία σὸν τε φυῆς ἐραρὸν τύπον, ἢ δὲ σὰ κῆρε
 δῆνα θεασεσίης, κῆρ μένος ἠνορέης,
 κῆρ σοφίην, κῆρ μήτιν ἐπίφρονα τοιάδε τέκνα
 Δρῆσε, πέλειν μακάρων πόνθῳ μεθ' ἀθανάτων.

Ἀδέσποτον.

Ζῶ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά κῆρ ἀνχομένοις, κῆρ ἀγέκτοις
 ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυγρὰ κῆρ ἀνχομένων ἀπερύκοις

Φιλῶδῆμα.

Κύπρι ναλαταίη, Φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίσι
 σύμμαχε, Κύπρι πόθων μήτερ ἀλλοπόδων,
 κύπρι, ἦν ἡμίσασσον ἀπ' κροκέων ἐμὲ πασῶν,
 ἦν χιόσι φυχὴν κελτίσι κηφόμενον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῦπρι, ἄν ἡσυχίον με, ἄν ἔδεν κωφάλαλάντα,
 ἄν σέο πορφυρέω κλυζόμενον πελάγει,
 κῦπρι, φιλορμίσειρα, φιλόρρι, σῶζέ με κῦπρι.
 ῥωμαῖκὸς ἦδη δεσπότη, πρὸς λιμένασ·

Φιλίππ·

Ὅτ' ἐξ αἴτης λίβυος, ἐκ ζαῦτος νότου
 σικελωφώθῃ πάντας, ἐκ δὲ νυσειάτων
 μυχῶν βυβίτις φάμμος ἐξηράνχτο,
 ἰσὸς δὲ πᾶς ὤλιθεν εἰς ἄλλα πύσσασ,
 φορτίσ δ' ἐσῦρετ' ὄβ' αἰδέων πλανώμενος,
 δρωγὸν αὐτᾶ δαίμονασ Λυσιγρατος
 ἐλιπάρησεν, σίδε, τῷ νεικῶρῳ
 μόνῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκρίμισαν·

Ιβλιανῷ·

Πολλάκις ἀξιαμένῳ μοι αἰέθου μῆροσ ἐδωκεσ
 τέκμυρ' ἀκνύμαντ' Ζεῦ πάτερ ἀπλοῖσ·
 δούησ μοι κῆρ' τῶτον ἐτι πλόον· ἠδὲ σωσάσ
 ἰδη· κἀκ κερμάτων ὄρμισον εἰς λιμένασ·

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ· ΣΤΑ=

τυλλίε φλάκκ· 32·

Γένθιμον ἠνίκε παρὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
 ἠνυσεν ὀγκωτᾶ Γυρρὸσ ὑπερθε τάρη,
 ᾗδε πολυκλαύστοιο νόμοσ λακίσασα κερήνη
 κισηίτ' τεκέων κλαῦσε φόνουσ ἐκέρβη·
 πρόθε μὲν ἄξονίοισ φθίρον εἴρυσασ ἔκτορα δεσμοῖσ.
 γαῶ δὲ, Πολυξείνησ ἀμαδὲ χηφθίμενοσ
 αἰακίδη· τί τοσῶτον ἐμὴν ὀδυσαο νηδύν;
 πασιὴν ἐφουσ γῆρ' ἐμοῖσ ἠπίοσ ἔδὲ νέκυσ.

Αντιφίλη·

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Πορφυρέαν τοι πάνδε Λεωνίδα ὤπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, τάρβησας ἔργα τεως ἄριστάς.
 οὐδέχομαι, προσόταίς αὐτὰ χάρις· ἀσπίς ἔχει με
 κῆν νέκω· ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάριον.
 αἶψ' ἔβανδν· τί τοσόνδε κῆν ἐννεκύνειν ἀπεχθὺς
 πέρσαι; οὐ θνάσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

Αββιανού.

Εἰ μὴ τοὺς ἀπ' ἄλλα μόνους κέρικες κροτοῦσιν
 Λύκιε βυλαυτάς, κῆν ἦν ἀδελφὸν ἔχεις.
 εἰ δ' ὅπερ ἀλογὸν ἔπι, κῆν ἄσπιλον ὄδουεις,
 ἦ δὴ σοι προλέγω, ὠριγένης λέγομαι.

ΕΙΣ ΖΩΑ. Πολυαίνου. 33

Δορκίδα δὲ δῶτι ποιο τιβνητήριον ἔβαρ
 ἔμπλεον, εἰ δ' ἄσα πικρὸς ἐτυφέν ἔχεις.
 νεβρὸς δ' ἰομιγῆ βηλὴν ἀσάτε, κῆν ἦν δυσάλθε
 τραύματος ἐξ ὀλοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
 εἰ δὴν δ' ἠλλάξαντο, κῆν αὐτίκῃ νηλεῖ μοίρη
 ἦν ἔπορεν γαστήρ, μασὸς ἀρεῖλε χάριν.

Τιβεριούλλου.

Κε μμάσος ἀρτίκῃ μαζοῖς βρήθουσι γάλακτος
 ἦ φονίη δακετῶν ἰδὸν ἄνηεν ἔχεις.
 Φαρμαχθὲν δ' ἰὼ μισθὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλεσθ,
 χεῖλεσι ἦν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τὸ αὐτῶ.

Οὐ κωίς, οὐ τάλικῃς με κῆν ἦνσαν, οὐ χὶ κωητοῖ
 δορκίδα, ἦν δ' ἀπ' ἡγῆς εἰν ἀλί πῆσα μόνον.
 ἐξ ἕλης πόντω γὰρ ἐπέδραμον· εἶτα με πλενταῖ
 ἔλεξαν ἐπ' ἀγιάλους δικτυβόλων παγίδες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦλιτον, ἢ χέρσοιο μάτην φυγὰς. οὐκ ἀδίκως με
εἶλε σαφινούτης, τὰ μὰ λιπούσαν ὄρη.
οὐ ποτ' ἀζρης ἀλιῆος ἐτ' ἀσποχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ, κῶς πελάγει κοιναὶ πλείοντος ὕφθι.
Φιλίππου.

Νηδυί' βριθομένην δάμακλιν λιτωῖδι κῆρη
εἴσαν νηιοῦροι, θύμα χαριζόμενοι.
ἦς ἀΐδην μέλλοντα, προέφθασεν ἀσποχος ὠδῖς.
πέμρθη δ' εἰς ἀγέλην, τεκνοζογεῖν ἄρετος.
ἢ θεός, ὠδῖνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ' ἐδίκεζε
τιντούσας κτείνειν, ἀς ἐλεεῖν ἔμαθεν.

Τῷ αὐτῷ.

Ταῦροι πρηῦτένοντος, δάσφρατῆρος δούρης,
εἰν ἀλί' τοῦς γαῖης ἀντέχομεν κεμάτους.
αὐλακῆ πῶ ἀλῖδιρον ἐνύδασιν ἔλομεν ἄμφω,
μικροτέρων χοίτων ἄμμα σαφινόδετον.
ἰχθύσι δ' ἐκ ταχέων λατρούμεν σιταλαεργοί.
ἦ δὴ κἄν πελάγει κερρον δροῦσι βόβω.

Αρχίῳ.

Οὐ μόνον ἀάροτρον βόβωσ οἶδαμεν αὐλακῆ τέμνειν,
ἐκτ' εἶδε κἄν πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάκμεθα. κῶς σὺ θάλασσα,
δελφῖνας γαῖη ζῶξον δροπροφορεῖν.

Γερμανικῷ Καίσαρος.

Οὐρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγῶς πέσειν ἐς ποτε βένθος,
ἐκπροφυγεῖν μεμαῶς πρηχῶ ὀδόντα κινῶς.
ἐκτ' ὀδῶς ἠλυξε κερκὸν μόρον. αὐτίκῃ γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας, πνύματος ὠρφαῖσεν.
ἐκ πυρός ὡς ἀνῶς πέσῶς ὄβ φλόγας. ἦ ῥά σε δαίμων
κἄν ἀλί, κἄν χέρσῳ, θρέψε κινῶσαι βορήν.

Τῆ αὐτῆ.

Εκ κινῶς εἶλε κύνων μετὶ τὸ ξέγον· εἰς ἐμὲ θήρῳ
 ὑπὸ κρητὴν περὶ αἰθυμὸν ἐχούσιν ἕνα.
 αἰθέρα λοιπὸν ἐχούτε λαλοῦν βατόν· ἀλλὰ φοβῶμαι
 οὐρανὸν, κρητὴν σὺ φέρεις ἀστρόντα κινῶν.

Τιβεριῦν.

Δίπτυον ἐκθρῶσποντα πολύπλοπον ἄρτι λαγῶν,
 σοῦε κύνων θερμῶς ἰχνησίω ὠκυπόδῳ.
 προχῶ δ' ἐκινῶσσο ταχινῶς πάγον, ὅθ' βαθὺ πόντου
 ἤλατ', ἀλλισκῆζων κύνμα παρακτιδίου.
 εἰνάλιος ἔρδ' αἰφακύνων βρυχισθὸν ὀδῶσι
 μῦρφε· κισὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφρῶμένος.

Φιλίππου.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκινῶ δρόμον, ἀμερὸν χόρνον
 δελφίνες, πελαῶνας ἰχθυράνοι σκύλακες.
 κρηπροπότος δὲ κύνων ἐπρὸ κείνου ἰκελώσσο,
 δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορον.
 ὄλλετο δ' ἀμορφίης θήρης χάριν· ἔτδρ' ἐλαφρὸς
 πάντων ὄθι κινῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τῆ αὐτῆ.

Ωκείαις ἐλάφοισι κύνων ἰσάμιλλα δραμῶσσα
 ἔζυτος ἠλικῶθι παιδοπόρον γένεσιν.
 Γῶσσα δὲ συγκτεῖμισε, κρητουλωθέσσα χρόνοισιν.
 ἦσθι δ' ἠτορετῶν ὄριος ἦν βάσανος.
 πολλὰ δ' ἐπωρύσσαν, ἀνὰρ ἐσιδιροτόμισσιν.
 κρητὴ σκύλακες φίλιονηδύος ἐξέθορον.
 ὄρτε μίθος λένεται λοχίων χάρις· ἐμκαλι δ' ἄρης
 ἦρκεται μαῖῶσαι γατέρασ ἠμετέρας.

Αντιπάρου.

Θηρῶν κύνων λάμπανα μίθου κινῶ δ' ἰφα κρητέπτα,
 καί περ ὄπτερ φυχῆς πολλὰ πονησάμενον.

D ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πρωί τὸν ἄρουρον νοτιεὶον πείδον ἀμὰ τὸ νοθεὶς
 πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχωνεν ὕδωρ.
 πίπτε δ' ἀπαυδήσας ἀεὶ δ' ἐβλυσαν πάρα νύμφαι.
 λάμπωνι κταμένω, μήνιν ἐθεὶς ἐλάρων.

Αρχίου.

Ὅ πρὶν ἀελοπόδων λάμψας πλέον αἰετός ἴππων,
 ὁ πρὶν ὕπαι μίτροαι κῶλα κεθαλάμενος,
 εἴν φοίβου χρησιμῶς ἀέθλιον ἐξέφε πυθῶ
 ὀρνύμενον πᾶνοῖς ὠκυπέταις ἵμελον,
 κῶ νεμεί βλοσυροῖο τιθνηῖτετρα λέοντος,
 κίσατε, κῶ δισίας ἠόνας ἰθὺ μὲν ἐχων,
 νῶ κλοῖῶ δειρὴν πεπεδημένος οἶα χαλινῶ,
 κερπὸν ἐλαΐθιοῦς ὀκρυόεντι λίθῳ,
 ἴσιν μοῖραν ἐχων ἠρακλεῖ. κῶ γὰρ ἐκείνος
 τῶν ἀνύσας, δούλην ζῆλταν ἐφηρμάσατο.

Αθηναν.

Σοὶ πατρὶ θεααλίη πωλοποδοφει, μέμφιν ἀνάπῳ
 πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα.
 εἴς πυθῶ, κῶν ἰθὺ μῶ ἐκώμασα, κῶ πινέμειον
 Ζῆνα, κῶ δ' ἄρκυ δίκης ἠλυθον ἀκρέμονας.
 νῶ δὲ βάρος πέτρος νισυράτιδος ἐγκυκλον ἐλκω,
 λεπταίων θιοῦς κερπὸν ἀπ' ἄστα χύων.

Βιάνορος.

Γῶλον τὸν πεδίων, ἀμὲν οὐ χάλος ἰππυτήρα,
 νηὶ διαπῶειν πόντον ἀναγόμενον,
 μὴ θάμβει χρεμέθοντα, κῶ ἐν ποσὶ λάξ πατέοντα
 τοίχους, κῶ θυμῶ δεσμὰ βιαζόμενον.
 ἀχθεταί, εἰ φόρτου μέρος ἐρχεται. οὐ τὸν ἐπ' ἄλλοις
 κείσθαι τὸν πάντων ἐπρεπὴν ὠκυτότατον.

Αντιφίλου.

Γαμφάρος ἐρπυσῆς κῶτὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,

ὄσρεον ἀβρήσασ χεῖλεσι πιπταμένον,
 πῶγωνος διηροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκη-
 αὐτίκῃ δ' ὄσρακόης ἐπλατάγησε δόμος.
 ἄρμόσθι δ' ὀδ' αὐάσιν· ὀδ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
 λιφθεῖς, αὐτοφόρον πότμον ἐπιπαύσατο.

Τ Ὶ αὐτοῦ.

Υἦμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
 ῥινηθέν, λιβυκῆς κεφότορον φαμάθου,
 μῦς ὀλίγος βαρὺ δ' εἶπνον ἐδέξατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
 συρομένη, βραδύπυν θῆκε τὴν ὠκυτότατον.
 λιφθεῖς δ' ἐκ μεσάτης, ἀντεμένετο κλέμματα τασρός.
 ἦς ἄρα κῆν ἀλόγοις χρυσέ, κενῆ πρόφασις.

Νέστροσεῖς τὸν κύβιον δροάοντα.

Εἶρπε δροάκων, κῆς ἐπινεν ὕδωρ· σβένναυτο δὲ πηγαί,
 κῆς ποταμὸς κεκόνιστο, κῆς ἦν ἐτι διφάλεος θήρ.
 εἶρπε τὸ μῆν, τὸ δ' ἐμελλε, τὸ δ' ἦν ἐτι νωθρὸν ἐν ἀνῆ.
 αὐτὰρ ὀδ' διφίσασ, ποταμῶ ὑπέθηκε γένειον.
 πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς εἴσω ῥέεν· ὄρραλέον δὲ
 ἀνθερεῶν κελάρυζε· κῆς τερχομένου δὲ ῥέεθρου,
 κηφιαδὸν κώκωνον ὀλωλότα πολλὰ κινύμφαι.

Κριναζόρου.

Λιγὰ με πῶ ἀνθιλον ὄσων ἐκένωσεν ὀμοληζὸς
 ἔθατα, πασάων πελυγαλιτοτάτην,
 γαισάμενος, μελιηδὺς ἐπ' ἔφρασατο πῖαρ
 Καῖσαρ, κῆν νησι σὺμπησον ἠγάγετο.
 ἦ ξω δ' αὐτίκῃ πη κῆς ὄσ' ἀστράσ· ἦ τῶρ ἐπέχον
 μαζὸν ἐμὸν, μετῶν ἔδ' ὄσον αἰγίόχου.

Βιάνορος.

Εἰς βαθιῶ ἦλατο νεῖλον ἀπ' ἐφρύος ὀξυδὸς δ' ἰπης
 ἠνίκῃ λαεμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄμα μιν ἀγρούσαντο δ' ὕδατος ἔβρου χεῖρ' ἄλλος
 ἄλλον, ἐπερὶ δὲ δῆγματι πλεξάμενος.
 μακρὰ περὶ ῥῶθι δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ' ἄνδρος
 νηχομένων θηρῶν αὐτοδ' ἵδατος ἄρης.

Σεινύδου.

Τί πτε ῥὸν ὀγκιστὴν βραδύποαυ ὄνον ἄμμι γ' ἐν ἴπποις
 γυρὸν ἀλωεινὰς ἐξελάατε δρόμον;
 ἔχ' ἄλις ὅπῃ μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,
 σφρηδὸν σποτόγος κυκλοδίωκτος ἔχω,
 αἴ ἐτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἐτι λοιπὸν
 ἦν μοι πῶ σπολιὴν αὐχένι γάαν δρῶν.

Αδύλον.

Τί πτε με ῥὸν φιλέριμον ἀναδέϊ ποιμένεθ' ἄρη
 τέπιγα, δροσερῶν ἔλιετ' ἀπ' ἄμφε μόνων;
 πῶ νυ μῦθων παροδ' ἵτιν ἀπὸ δόνα; καὶ ματι μείαφ
 ἔρεσι, καὶ σικιεαῖς ξυθαῖ λαλαῦντα νάπαις;
 ἦ νὶ δὲ καὶ κίχλην, καὶ κόωνυρον, ἦ νὶ δὲ ῥάως
 φάρασ δρῶραῖς ἄρπαγασ ἀπορίης,
 καρπῶν διλιτηῖρας ἔλειν θέμις. ὄλλυτ' ἐκείνης.
 φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόγος ὄβι δροῦσας;

Φιλίππου.

Βωλοτόμοι μύρμηκεθ', ὁ γῆς σφαῖς, ἦ νὶ κ' ἐσύλων
 γεομῶρα μελιχρῆν Σμιννοδίκου χάριτα,
 μινί σασ ὁ πρίσβυς, ὄβ' ὕδατα κροαδὸν ἐβαψεν,
 ἐνθάδε τὸς ἀπ' ἡῶν ἐδομείων πιλάσειν.
 εἶ δὲ, νέας κῆρας ἀχυρτίσας ἀντιφέροντεθ',
 αὐτοκυβερνητὶ πρὸς τάχος ἐπρόχασαν.
 ἦ ῥα φίλι γαστῆρ καὶ βασιοτάτους ἀνέπεισεν
 ἐκ χθονός εἰς νύμφασ καινοτάτους ἐρέτας.

Αθλιον.

Αετῶν ὑφηνάμενα ῥαδινῶς ὑπὸ ποσσίν δ' ὀρέχνη,
 τέπιγα σκολιᾶς ἐνδον ἔχεσκε πάσαις.
 ἦν ἔμιν λεπτᾶσιν ὑπαιάσσοντα ποδάσφαις,
 ἴον φιλαοιδόν ἰδῶν παῖδα, παρεπρόχασα.
 λύσσα δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκύβρισα, καὶ τόδ' ἔλεξα,
 σώζου μου σείη φθεγγόμενος κελᾶδω.

Λεοντέως.

Ὅπρην ἐπ' ἀλφειῷ σφρανηφόρος ὠνερ, ὃ τοπρῖν
 διασάκι κηρυχθεῖς κησαλίης παρ' ὕδωρ,
 ὃπρην ἐγὼ νεμῆν βεβρημένος, ὃπρην ἐπ' ἰσθμῷ
 πῶλος, ὃπρην πηνοῖς ἴσα δραμῶν ἀνέμοις,
 ναῦ ἢ τε γηραιὸς, γυρδρόμον ἄνιδε πέτρον
 δινάω, σφραων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδου.

Φαῖνεθ' ὕπ' ἐκ κελύβιν σπότιοι μύθε. ἔτι πενιχῶ
 μῦς σιπῆν βόσκην οἶδε λεωνίδεω.
 αὐτάρησις ὁ πρέσβυς ἔχειν ἄλλα, καὶ δύο κρήμνα.
 ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν.
 τῷ, τί μεταλλεύεις τῆτον μυχὸν ὠφιλόλυχνε,
 ἢ δ' ἀποδειπνιδίου γησόμενος σκυβάλου;
 σπασίδων, εἰς ἄλλους οἴκους ἴδι. τὰ μὰ δέ, λιτῶ
 ὦν ἄπο, πλειοτέρην οἴσεται ἀρμαλίην.

Αρίτωνος.

Ὡ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ὅτ' μυχὸν ἄλλον
 σείχετ', ἐπεὶ λιτῶν εἰ κέομεν κελύβιν.
 ἔ, καὶ πῖνα τυρὸν ἀποδρέψασθε, καὶ αἴην
 ἰχάδα, καὶ δειπνον συχὸν ἀπὸ σκυβάλου.
 εἰ δ' ὄν ἐμᾶς βίβλοισι πάλιν κησαθήξετ' ὀδόντα,
 κλαύσετ', ἢ κ' ἀγαθὸν κῆμον ἐπερχόμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ανύτης.

Ηνία δὴ τοι παῖδες ἐνι προάγε φοινιδέντα
 βέντθε, καὶ λασιώ φημά περὶ σῶματι,
 ἢ πια παιδάουσι θεῦ περὶ ναδν ἄεθλα,
 ὄφρ' αὐτὸς φορέης ἢ πια τερπομένους.

Αληαίε.

Κεράμενος γογίμην τίς ἀπὸ φλέβα μητροδὲ ἀγέρπης,
 βηαιέντας ἀνά πρῶνδ' εἰ βανοπάτη.
 τῷ δέ, λέων ἦντοσε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίαν
 χόσμα φέρων χαλεπὴν κειναλέν φάρυγγος.
 δείσας δ' ὠμῆσῶ θηρὸς μόρον, ὡς ἀνδραξε,
 τύμπατον ἐξ ἱεραῖς ἐπλατάγησε νάπης.
 χῶμῶ, ἐκέλευσεν φονίαν γένων. ἐκ δὲ τεγόντων,
 ἐνθ' οὖρ οὐκ ἐπὶ πῶν ἐσροφάειζε φόβην.
 κείνος δὲ προφυγῶν ὀλοὸν μόρον, εἴσατο ρεῖη
 θῆρα ἰὼν ὀρχηθῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

Αθῆλον.

Χημερίην διανύκτη, χηλαξήντα τε συρμῶν
 καὶ νιφετὸν φάγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
 μανολέων, καὶ δὴ κηφνωμένος ἀθροῦα γῆα,
 ἦλθε φιλοκρήμων αὐλὴν δὲ ἀγροδῶμων.
 οἷδ' ἦν ἀμφ' ἀγῶν με μελιμένοι, ἑμὰ περὶ σφείων,
 εἴατο, σωτήρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
 χεῖμα δὲ δὴ μείνας θῆρ νύκτιος, ἔτε τιν' ἀνδρῶν,
 ἔτε βοτῶν βλάψας, ὄχετ' ἀπαυλόσσιος.
 οὐ δὲ παθόντες, ἀγαλμα τῶδ' ἀφραδὲς ἀκρολοφίται
 Ζανί, παρ' ἀπρέμνω τῶδ' ἀνέθεντο δρυί.

Νικίε.

Αἰόλον, ἡμεροβαλὲς ἔαρ φαίνεσθα μέλινα,
 ξεθὰ ἐφ' ὠραίοις ἀνθεσι μαγομένα,

Χῶρον

Χῶρον ἐφ' ἧδύπνοον πτωμένα, ἔργα τίθειαι,
ὄφρα τῆδ' ἀπλήθην κηροπαγῆς βάλαμος.

Ἀθῆλον.

Τραυλὰ μινυρομένα πανδιονί, κέμμορε Φωκῆ,
Τηρίος ὄθειμίτων ἀφαμένα λεχέων,
τίπτε πανημίριος γοαίης ἀνά δῶμα χελιδῶν;
παῦσαι, ἵπτεσε μένει δάκρυα τὰ κροτόπιν.

Ἀδαίου.

Τῆ βαῖη κηλαβίνη ὑπὸ σκυλάκων μογέσῃ,
λιταίς κέρφην ἀτοκίην ἔπορευ.
μύνας ὅτι γωαίξῃτ' ἐπήκοος, οἶμα κῆσ' αὐτῆς
σπυθῆρους σώζειν ἄρτεμις οἶδε κούλα.

Εἰς ΖΩΗΝ. Γαλλὰδᾶ. 34

Γολλὰ μεταξὺ πέληκῦλικος, κῆσ' χείλεος ἀκρου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήπου θανάτῳ, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
ἔλληνος ἀνδρῶν, συμφορῆς πεπρωκότῳ,
ὄστρον εἰς κέζοντῳ εἶναι ἦν βίον,
εἰ ζῶμεν ἢ μετῆς, τῷ βίου τεθνηκότος;

Ἀντιπάθρου θεακαλονικέως.

Τρεῖς δεχθῆ με πνύσειν, κῆσ' δις τρία μάντιδῳ ἄσρων
φασίν· εἰ μοί δ' ἄρκεῖ κῆσ' δεχθῆς ἢ τριτάτη.
τύτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὄρος· οἶδ' ἐπὶ τύτοις,
Νέσσυρι· κῆσ' Νέσσωρ δ' ἦλυθεν εἰς αἶδην.

Ἀθῆλον.

Τρεῖς ἐτέων δεχθῆδασ, τριαδάσ δ' ὄσ, μέτρον ἔθηκεν
ἢ μετέρης βιοτῆς μάντιδῳ ἀβέραιοι.
ἄρκεῖ μοι τύτοιαι· ὄσ γὰρ χρόνος, ἀνθος ἄριστον
ἠλικίης· ἔθαγε χῶ τριτέρων κύλιος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΗΧΩ. Αρχίον. 35

Εὐφημος γλώσσῃ παραμείβεο τῶν λάλον ἢ χῶ,
 καὶ λάλον ἢν τι κλύω πᾶτ' ἀπαμειβομέναν.
 εἰς σέ γὰρ ὅν σὺ λέγεις, πρέφω λόγον ἢν δέ σιωπᾶς,
 σιγήσω. τίς ἐμᾶν γλώσσα δικαιότερη;

Ομιροῦ κενίβρα εἰς τὸν πρῶτος ἀκρόσσαντα ἢ χῶς.

Ὡ φίλοι ἤρωες, δακνοὶ, θεράποντες ἄρνος,
 φύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός.
 ἀγρὸς ἐπ' ἐχάτης, ὅθι δένδρα μακρὰ περὶ κεί,
 γαίης εὐπλόκτος δεινὴ θεὸς αὐδήσασα,
 ἢ θεὸς, ἢε γυνή. τοῖ δέ, ῥέε γγοντο κελαιντθε.
 ἢδη φθεγξαμένου τε, καὶ αὐδήσσαντος ἀκρόσοι,
 αὐτίς δόξῃ ἡλως εἰρημένα μυθολογᾷ.
 αἰμὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἔκστα;
 τὴν δ' ὅτ' ἀθρήσαι δαίκα μ' ἀντίον, ὅτε νοῆσαι.
 ὅππῶον κείπηθα ἔπος, τοῖον ἢ ἐπακῶσας.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Κριναγόρα. 36

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροχέλησι θαλάσσης
 χερήτης διερᾶ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
 χέρσον ἐπεβαίνοντι κρησασαδείσα κλύδωνι,
 δγλαίη, πικρὸν κῦμ' ἐπιεν θανάτου.
 πνῶμα δ' ὄμῳ πενίη ἀπελύσατο. τίς κ' οἶ νηῖ
 βαρῆσαι τεζοῖς πᾶν αὐλάκτον ἄλας,
 Αντιφίλου Βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κῶλοιο παλινδίνυτε θάλασσαν,
 παλακῶν ὕδωρ ἰδίοις ράμμοισιν ἀντίπαλον,
 ἢελίω κλῆν νυκτὶ τεταχμένον, ὅς τρις ἄπισον
 ναυσὶν ὄσον πέμπεις χῶμα δανειζόμενον,

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε ἢ μυρίον· ἔδ'ε ματῶν
 σὴν τᾶσιν ἀρρήτων ταῦτα μέμλε φύσει.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, ΚΥΣ Εἰς.

Θαυόντας· Αἰθαίου· 37

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἥσου χίης γενετήρα;
 τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
 μοιῶς ἀπαξ θνητοῖς παραγίγνεται· ἔδ'ε ποτ' αὐτὸν
 εἶδ'έν τις θνητῶν δαύτερον ἐρχόμενον·
 αἰ δὲ νόσοι, πολλαὶ, καὶ ποιήλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοι
 ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Γαλασῶ.

Γάνθον τῷ θανάτῳ πρὸς μεβα, καὶ φροῦμεοθα
 ὡς ἀγέλη χιόρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ἔδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
 καὶ δῆμος κρατερός, καὶ πόλασις βασιάνων.
 αἷ ὅταν ἐξέλθῃ τὸ σῶματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 τὸ θανάτου, φύγη πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Αἰθιλον.

Χαίρει τίς θεόδωρος ἐπεὶ θάνῃ· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 χαίρησει· θανάτῳ πάντῃ δ' ὀφειλόμεθα.

Αββιανῶ.

Ἦὼς ἐξ ἧς παραπέμπεται· εἴτ' ἀμελοῦντων
 ἡμῶν, ἐξ αἰρήνης ἤξει ὁ πορφύρεος.
 καὶ τὸς μὲν, τῆσασ, τὸς δ' ὀπίσασ, ἰπίους δὲ
 φουσῆσασ, αἰετ' πάντας δὲ ἐν βάραθρον.

Αἰθιλον.

Γῆ μὲν, ἔαρ κῶσμος πολυδένδρον· αἰθερί δ', ἄσπρα·
 ἑλλάδι δ', ἠδὲ χθονί· αἰθερί δὲ, τῆδε πόλει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Κριταγόρου.

Μὴ εἴποις θάνατον βιοτῆς ὄρον· εἰσὶ καὶ μῦσιν
ὡς ζωῆς ἄρ' ἅλι' συμφορῶν ἐτέρων.
ἄθρει νικίῳ κῶν μόνον· ἦ δ' ἔκειτα
εἴναι δ' ἡ νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἡέλιον.
ἄσπ' ἰδρτύμβοιο μετοχλίαντ' ὁ χῆμας,
εἴρουσιν εἰς ποινὰς τλήμονα δουθανέα.

Φιλίππου.

Ἡ πυρὶ πάντα, τεκῆσα φιλαίνιον, ἢ βαρύνενθος
μήτηρ, ἢ τέκνων προῶν δ' ἴδ' ἴσατάρον,
ἄμοχρίαις ὡδ' ἴσιν ἐφθρμισα· ἦ γὰρ ἐώλεται
πάντως μοι ζῆσειν τῆτον, ὃν ἔκ' ἔτερον.
ἦ δ' ἄπαις, θεῶν ἤ δ' ἄν' ἡγήσαν· ἄμα με δαίμων
ἦθελε μὴ δ' ἄλλης μητρὸς ἐχειν χάριτα.
κληθεῖς, ἢ μέτερος γὰρ ἀπέφθογο· ναῦ δ' ἐτεκῆσαις
ἦ δ' ἡ, καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέρονα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡρὶ δ' ἄρα ποτὲ πάντ' ὄρισα δ' ἴκην κλυτὰ τεύχεα,
ἐξάκις ὡδ' ἴνων ἄχθος ἀπωσιμμένην.
ἦρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί· ποιεῖς γὰρ ὄλοντο
νύσῳ λειπόμενοι δ' ἢ μυσαν ἐν πελάγει.
αἰεὶ δ' ἡ βαρὺ δ' ἄκρος, ἐπὶ σήλαις καὶ ἀηδῶν,
μεμφομένη δ' ἐβυβαῖς, ἄλκωνοῖς βλέπειται.

Ουέσου.

Γαῖδων δ' ἐν γῆν ἐκαίεν δαίσιον· ὃν δ' ἐσάκνε
ναυηγόν· διαδὸν δ' ἄλλος ἐπῆξε μίαν.
αἰ, αἰ, μητέρα μοῖρα διείλετο, πῶ ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ, καὶ πικρῷ νεμαμένην ὕδατι.

Ἀντιπάφρου.

Τὸ βρέφος ἐρμῶν ἄκτα διεχρήσαθε μέλιται,
φαῦ καὶ ὄβ, ἐρπυσὴν κηρία μιλούμενοι.

πολλὰ κ' ἴδ' ἐξ ὕμνων ἐστγμένον ἀλέσαστ' αἶ, αἶ,
 κέντροις οἴδ' ὄφρων φωλεὰ μεμρόμεθα.
 κείθεο λισιδίη, κ' ἀμώτορι, μὴ δὲ μελίανθε
 ἀνεῖν. κα' κείνας πικρὸν ἔνεστ' μέλι.

Φιλοδήμου.

Ἥδη κ' ῥόδον ἄβι, κ' ἀκμάζων ἐρέβινθος,
 κ' καυλοὶ ἡράμβης Σώσυλε πρωτόκη,
 κ' μαῖνη ζαλαγύσα, κ' δότιπαγὴς ἀλίτυρος,
 κ' θριδάκων οὐλων ἀφροφυῖ πέταλα.
 ἢ μείτ' οὐτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὐτ' ἐν ἀπόφει
 γιγνόμεθ', ὡς ἀεὶ Σώσυλε τοπρότερον.
 κ' μὴν ἀντιγένης, κ' βασιλῆος, ἐχθὲς ἔπαιζον.
 νῦν δ' αὐτοῦς βάλας σήμερον ἐκφέρομεν.

Αἰτιδίου.

Βρέμα πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κελυφος
 ὀμματος, ἀγλώαου θ' ἀρμονίη σόμκτος,
 ψυχὴς ἀθενὲς ἔρκος, αὐτομβάντου θανάτοιο
 λείφανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
 κείσο πέλασ' κ' ἀπρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
 ἀθρήσας τί πλέον φειδομένω βιοῦτου.

Τρύφωνος τὲ ἔρμου εἰς Τέρπην κίθαρωδὸν ἐν σκιά
 δ' ἢ τῆ λακωνικῆ σὺ κ' βλιθέντα, κ' ἀποθανόντα.

Τέρπης ἀφ' ὀρμιγγα κρέκων σκιάδῃσιν αἰοιδῶς,
 κ' ἔθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαίμονι οἰς,
 οὐ κ' ἄορι πληγὴς, οὐ δ' ἐν βέλαι, ἀπ' ἐνὶ σὺ κ' ἢ
 χείλεα φασ', προφάτων οὐ κ' ἀπορεῖ θάνατος.

Γαλλασῶ ἐπὶ δισὶ βρέθεσιν ἅμα τε =
 χθῆσι, κ' αὐθὺς ἀποθανούσι.

Γραμματικῆ βυζάντη ἔτεκεν φιλότητι μιγείσα,
 παιδίον ἄρσενιδόν, θηλυκόν, ἢ δέτερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Βιάγορος.

Κῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον ἐρμόναυτα,
 φούβρέρος ὡς ἀδίως εἴλετε βουγενέδω.
 ἠγνοῖσεν ὁ δέλαος δὲ ὑμέσ' οἶα μελίαιας
 ἐλθῶν, αἰδ' ἐχέων ἤτε χεριοτέρα.
 ἀντί δέ οἱ θοίνης, ἐσεμάξατε φοῖνια κέντρα.
 ὦ πικραῖ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ἡμάξουσα καὶ αὐτὸς ὁ τοιδύσθνος ἀγανάξ
 τῆτον δὲ σζῶον, καὶ βίστον βίοτον.
 ὦ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασθ. λάξ δέ πατήσασ
 λυαῶσθι ζῶν, ἤλυθον εἰς αἰδέω.

Αἰθιον.

Εἰς αἰθινὴ θεία κατήλοισι. εἴτ' ἀπ' ἀθινῶν
 σίχης, εἴτε νέκυσ νέισσαι ἐκ μερόης,
 μὴ σέ' ἀνιάτω πάθης ἀπο τῆλε θανόντα.
 πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς αἰθινὴ ἀνεμος.

Γαλλασά.

Οὐ ποιεῖ θανάτον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 καὶ πολλὴ παχύτης πολλὰίσι εἰργάσατο.
 πῶσ' ἂ τυραννήσασ Διονύσιος ἠρακλείας
 τῆς ἐν τῷ πότῳ μάρτυς, ὁ πῶτο παθῶν.

Αἰθιον.

Γρήλαβον, ἔμα μένωσε. μέγεις δέ τε καὶ σὺ τιν' ἄλλον.
 πάντασ ὁ μῶς θνητῆς, εἰς αἰθινὴς δέχεται.

Αἰθιον.

Γῆ μου καὶ μήτηρ κικλήσκειτο. γῆ με καλύπτει
 καὶ νέκω. ὦ κείνης ἡδε χεριοτέρα.
 ἔλωμαι ἐνταύτῃ θηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μηρός,
 ἠρπασεν ἠελίου καὶ ματ' ἠθερμότατον.

καί μοι δὲ ξείνη ὑπὸ χερμάδι μακρὰ γονθεῖς
 ἵναχος, οὐ πειθὸς κριναγόρου βεράπων.

Αντιφίλου.

Κρηνῶναι λιβάδες, τί πεφύγατε; πῶ ἴσον ὕδωρ;
 τίς φλόξ ἀνεῶον ἐσβεσεν ἠελίῳ;
 δάκρυον ἀγρικόλα τε τοῖ μ μεθα. πᾶν δ' ὄσον ἡμῖν
 ἦν ποῖον, ἢ κείνου διψᾶς ἔχει ἀποδίη.

Αἰθλον.

Ἐν μέμφει λόγος ἄβη, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοῖρην
 εὐδοξον παρὰ ἀπίδος τῆ κελλί κερω ταύρου.
 κῦ δὲν ἔλεξε πόδεν; βοῖ τὸν λόγον ἢ πόρε φυτλή,
 ὅ δὲ λάλα μύχῃ ἀπίδι σόμα. ἀλλὰ παρ' αὐτὸν
 λέχρικ κείνος πᾶς, προφανῶς ἐλιχημάσατο λώπην,
 φιλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοπῆν ὄσον ἔγω.
 κῦ δὴ οἴτα χέως ἐπελήλυθεν αὐτίκῃ πότμος,
 ἠελίος δεχέκισ πέντ', ἠδὲ προεῖσε σιδόντι.

Αἰθλον.

Οἶνος, κῦ τὰ λοεθρᾶ, κῦ ἡ περὶ κῦ πρην ἔρωτ',
 ὄξυτέρην πέμπη πῶ ὄδον εἰς αἰδην.

Εἰς Θεοῦσε Λουκιανῶ. 38

Ἀνθρώπος μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπον τι ποιήσασ.
 ὅ λήσεις δὲ θεὸς ὅ δὲ λογιζόμενος.

Αἰέαστον.

Ζῆλ, κύνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
 λήθης, ἀρώπης, ἀντιόπης, δαναΐης.

Αντιπάφρου.

Εὐκόλος ἔρμείας ὡ ποιμένες. ἐν δὲ γάλακτι
 χαίρων, κῦ δρυῖνῳ ἀπενδόμενος μέλιτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ ΟΤ

αἰγ' οὐχ ἠρακλῆος· ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺ ἄρτα
αἰτεῖ· κῆρ πάντας ἐν θυόσ ἐκλέγεται.

αἰγ' ἀλυσίους εἶρχει· τί δὲ τὸ πλέον, εἴ τ' φυλαχθὲν
ἄλλυται, εἴτε λυσίους, εἴδ' ὑπὸ τῆ φύλακος;

Λεωνίδου.

Ω τάνδε σείχοντες ἀταρπίον, οἴτε ποτ' ἀγρῶς
δαμόθεν, οἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀμρόπολι,
ἀμμόθεν ὄρων φύλακον διασοὶ θεοί, ὧν ὁ κῆρ, ἔρμας,
οἷον ὄρησ μ'· οὗτος δ' ἄτερος, ἠρακλῆος.

ἄμρω μὲν θνατοῖς ἀάκοιοι· ἀμὰ πόθ' αὐτοῦς,
αὐτῶ μοι παραθεῖς ἀχράδασ, ἐγκέκσφεν.

νῦν μᾶν ὡσαύτως τῆς βόθρουασ, οἴτε πέλοντας
ῶριμοι, οἴτε χυδὴν ὄμφοκον ἀπρέπικεν.

μισῶ τῶν μετοχῶν· ἢ δ' ἡδομαι· ἀμ' ὄφ' ἔρων τί,
ἄμρω μὴ κοινῆ, τοῖς δ' οἷσ παρτιθέτω,

κῆρ λέγεται, τῆ τοῦδ ἠρακλῆος· ἀλλοτε τῆτο,
ἔρμα· κῆρ λυεῖ τῶν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάρου.

Λιγὸς μοι δόμος οὗτος, εἰ πεί παρὰ κύματι πηγῆ
ἰδρυμαι, νοτερῆς δεαπότις ἠϊόνοσ.

ἀμὰ φίλος· πόντω γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω, κῆρ ναῦταισ εἰσ ἐμὲ σωζομένοισ.

ὄλασκαν τῶν Κύπριν· ἐγὼ δὲ σοὶ ἢ ἐν ἔρωτι
ἔριος, ἢ χαροπῶ πνούσομαι ἐν πέλαγαι.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χώρος, εἰ πεί φίλον ἐπιτο τῆνα,
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄρων πέλαγος,

ἔρρα φίλον ναῦτησι τελῆ πλόον· ἀμφὶ δὲ πάντοσ
δειμαίνῃ λαμπρὸν δερπόμενος ξόανον.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Εἴπέ ποτ' ἀρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τάχῃ,
 ἢ ξίφει τὰς σπάρτας ἀπόλις ὄπλομακτεῖ.
 ἄδ' ἀπαλὸν γλαύασα, κῆρ' ἔσσομαι αἰὲν ἄστυ χῆρ'
 εἶπε, κῆρ' οἰκήσω τὰν λακεδαίμονίαν.
 χαίρειν Κύπρις, ἀνοπλος ἀναιδέεθ' οἱ δὲ λέξουσιν
 ἵσσοθ' ὡς ἀμὲν χάθεθ' ὄπλοφορεῖ.

Νικέρχου.

Γαρθένε τριτογένεια, τί πῦν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς;
 ἀρπαξέασα δ' ἔμδν δῶρον, ἔχῃς παλάμη;
 μίμνησαι τὸ πάροιθιν ἐν ἰθαίοις σκοπέλοισιν,
 ὡς Γάρις ἔσε κελὴν, αἰὲν ἔμ' ἔσσο μάτισε;
 σὺν δόρυ, κῆρ' σάκος ἐστίν, ἔμδν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει.
 δῆκεῖ τῷ μῆλῳ κείνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Γαλασῶ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χαλκίον ἴφα,
 ἦν πρὶν ἐν ἀν' χλωαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
 ὁ χθίσσας δ' ἄρ' εἶπον, ἀλεξίκευε ἱσιέλινε,
 μηδὲ πόθ' ἠπιθεῖς, σήμερον ἐξετάθης.
 τυκτὶ δὲ μῆδιδῶν με θεὸς προσέειπε παραστῆς,
 καιρῷ δαλῶειν κῆρ' θεὸς ἴων ἔμαθον.

Αρχίου.

Βαῖδ' ἰδεῖν ὁ Πρίηπος, ἐπ' αἰγιαλίτιδα νάειω
 χιλὴν, αἰθυσάσ' ὑποτε ἀντιβίης,
 φοξὸς, ἀπούς, οἶόν κεν ἐριμαίησιν ἐπ' ἀηταῖς
 ξέσσαν μοιερῶν ἰδέθ' ἰχθυβόλων.
 αἰὲν ἢν τις γριπαῦς με βοιθόον, ἢ κλαμαντῆς
 φωνήση, πνοιῆς ἴεμαι ὀξύτερος.
 λάσσω κῆρ' τὰ θεόντα κῆρ' ὑδάτος, ἢ τὸρ ἀπ' ἔργων
 δαίμονες, ἢ μορφᾶς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλάιον·

εἰραδιώτην·

Αβροκόμην· ἀγροίκον· ἀοίδιμον· ἀγλαόμορφον·
 βοιωτῆν· βρόμιον· βασιχάντορα· βοηπουοχαίτην·
 γηθόσταον· γονόεντα· γιγαντολέτην· γελώοντα·
 Διογενῆ· δῖτρονον· διδυραμβογενῆ· δίδυσον·
 εὐτόν· εὐχαίτην· εὐαμπελον· εἰρεσίκωμον·
 ζηλαῖον· ζάχολον· ζηλήμονα· ζηλοδοτήρα·
 ἦπιον· ἦδυπότην· ἦδύφροον· ἦπεροπῆχ·
 θυροσφόρον· θρηϊκῆ· θιασώτην· θυμολέοντα·
 ἔνδολέτην· ἑμερόν· ἰοπλόκον· εἰραδιώτην·
 κωμαστῆν· κερᾶν· κιασοδέανον· κελადεινόν·
 λυδόν· ληνᾶϊον· λαβιηιδέα· λισιμέριμον·
 μύτην· μαινόλιον· μεθυδῶτην· μυριόμορφον·
 νυκτέλιον· νόμιον· νεβρώδεα· νεβριδόπεπλον·
 ξυσβάλον· ξυών· ξυνοδῶτην· ξυνοκέρηνον·
 ὄργίλον· ὄβριμόθυμον· ὄρέσκιον· ὄρεσιφοίτην·
 πολυπότην· πλαιηιτήρα· πολυσέφανον· πολυκώμον·
 ῥηξίνοον· ῥαδιγόν· ῥινηώδεα· ῥινηοχρηῆχ·
 σκιρτητήν· σάτυρον· σεμεληγενέτην· σεμελῆα·
 τερπνόν· ταυρωπόν· τυρῆνολέτην· ταχύμινιν·
 ὑπνοφόβην· ὑρδόν· ὑμενήϊον· ὑλῆεντα·
 φηρομανῆ· φρικτόν· φιλομειδέα· φοιταλιώτην·
 χρυσόκερων· χηρίεντα· χηλίφρονα· χρυσομίτην·
 ψυχολανῆ· ψύτην· ψοφομειδέα· ψυχολαίτην·
 ὦριον· ὦμιστήν· ὦρεσίπροφον· ὦρεσίλοιπον·

Ἐμνείω παῖδα, μέγαν θεόν

ἀπόλλωνα·

Αβροτον· ἀγλαόμορφον· ἀκερσεκόμην· ἀβροχαίτην·
 βριβαῖον· βασιλῆα· βελεαιχηρῆ· βιοδῶτην·

ζηθέσων· ζελώοντα· ζιγαντολέτην· ζλυκύνδουμον·
 διογενή· διοπάειδα· δρακόντολέτην· δαφνογηδή·
 δύλαλον· δύρυβίην· ἐκσπύβωλον· ἐλπίδοδάτην·
 ζωογόνον· ζάθειον· ζινόφρονα· ζινοδοτήρα·
 ήπιον· ήδυεπή· ήδύθροον· ήπίο χείρα·
 θηροφόνον· θαλερόν· θελεξίφρονα· θελεσιμυθον·
 ήαφέτην· ήμερτόν· ήήιον· ήπποκορυθήν·
 κοσμοπλόκον· κλάριον· κρατερόφρονα· κερκοζένεθλον·
 λιτογενή· λαρόν· λυροζητιά· λαμπετόωντα·
 μυσπόλον· μάντιν· μεγαλήτορα· μυριόμορφον·
 νεβροχαρή· νοερόν· νηπενβέα· νηφαλέον τέ·
 ξωοχαρή· ξωόν· ξωόφρονα· ξωοδοτήρα·
 δλβιον· δλβιοεργόν· δλύμπιον· ύρεσιφοίτην·
 πριωύ· πανδερική· παναπήμονα· πλατοδοτήρα·
 ρισίπονον· ροδόχραν· ρηξήνορα· ρηξικέλυθον·
 σιγαλέντα· σοφόν· σελαχηγέτην· σωτήρα·
 τερψίχορον· τιτάνα· τελέσορα· τιμήντα·
 ύμναγόρην· ύπατον· ύψαύχνα· ύετόντα·
 φοΐβον· φοιβάζοντα· φιλοπέφανον· φρενογηδή·
 χρυσμαγόρην· χύσειον· χρυσόχροα· χρυσοβέλεμνον·
 φαλμοχαρή· φάλτην· φυσίετρα· φυχοδοτήρα·
 ώκύντον· ώκνεπή· ώκύνσκοπον· ώρεσιδάτην·

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ· Νικομήδης· οἰδὲ Βάαν·

εἰς Ἰπποκράτην· Ἀντιστρέφον 39

Ἰπποκράτης Φάος ἦν μερόπων· καὶ σώετο λαῶν
 ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σώσις εἰν αἰῶδη·

Ἀντιστρέφον·

Εἰν αἰῶδη σώσις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
 σώετο· καὶ μερόπων ἦν Φάος Ἰπποκράτης·

Ε ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὴν ὄρει βασιῆ βύβλον.

Δί' ὄρει βασιῆ οἰόντων ἀθανάτην διατέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετο μοῖρην.

Εἰς Νίκενδρον.

Καὶ κολοφῶν θρίδιλος ἐν πολίεσσι τέτυκται,
δοῖς θρεφάμενη παῖδας δαΐσονόους.
πρωτοτόμον μὲν ὄμιρον, ἀτὰρ Νίκενδρον ἐπέτα,
ἀμροτέρους μύσσαις ἕρανίησι φίλους.

Ἀθῆλον.

Φάρμακς πολλά κτλ ἐσθλά μεμιγμένα, πολλά δὲ λυγρὰ
Νίκενδρος κτετέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων ἢ ἄρ' παυκίονός ἔστι γενέθλις.

Ἀδέαστον.

Γαίμων, χείριον, ἀσκληπιός, ἰπποκράτης τέ.
τοῖς δ' ἐπι, Νίκενδρος, προσερέερον ἔλλαχεν αὐχός.

Λυκιλλίς.

Μάγνον ὄτ' εἰς αἶδην κτετέβη, προμέων αἰδωνόε,
εἶπεν, ἀνασῆσων ἦλυθε καὶ νέκυσα.

Τὸ αὐτὸ εἰς αἶ

νοσῶντας.

Τὸς κταλείφαντας γλυκερὸν φάος ἔτι θρηνώ,
τὸς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας αἶεθ' ἀθάνατον.

Γαλλαδία.

Οὐκ ἀλόγως ἐν Διευφοῖς δειάμιν τινα θείαν
εἶναι εἶπεν. χθὲς γὰρ δίζυπον ἐν χρονίῳ
ὑπιάλῳ κέμνοντι τεταρταίῳ περιήφα.
καὶ γέγονεν ταχέως ὄνα Κρότων ὑγιής.

Τὸ αὐτὸ.

Κονδίτου μοι δει. ἢ δὲ κονδίτον, πόθεν ἔχε
τὸνομα; τῆς φωνῆς ἔστι γὰρ ἀλλόθριον

τῆς τῶν ἑλλήνων· εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ κελεῖται,
 αὐτὸς ἀν' εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὢν.
 σκεῖν ἄσπον δῶ μοι τῆτο· τὸ ἰδὲ κατέχον μενέσημα
 τῷ σῶμάχῃ, χρῆζειν τῷδε λέγουσι ποτὲ.

Εἰς Ἰχθύας. 40

Ἀντιπάρου βεπάλου.

ῤέλυπος εἰναλίη πότ' ἐπὶ προβλήτι ταυθαεῖς,
 ἠελίῳ φύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα.
 οὐ πῶ δ' ἦν πέτρον ἰκελος χροῶ· τῦνεκα καὶ μιν
 αἰετός ἐκ νεφελῶν ὄξυς ἐμαρφεν ἰδῶν.
 πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεῖς, πέσιν εἰς ἄλλα δύσμορος· ἢ ῥα
 ἄμφω, καὶ θήρης ἢ μβροτῆ, καὶ βιότῃ.

Ἀντιφίλη βυζαντίου.

Δι' ἡγαλῶ τινάθειν ὑποπλῶντα λαβραεῖν
 εἰρεσίῃ, φαίδων εἰσιδε πηλυπόδην.
 μάρφασ δ' ὄξυς ἐριφεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
 πλέξασθαι βρύζοδην ὀκτατόνους ἔλικτος.
 δισκοθεῖς δ' ἐπὶ θάμνον ὄσ οἰκία δειλὰ λαζῶ,
 εἰλιδὸν ταχινῶ πῶκός ἐδισσε πόδας.
 εἴλε δ' ἄλγος· σὺ δ' ἄλλῃπον ἔχεις γέρας ἄμφοτέρωθεν,
 ἄγρης χερσαῖης πρῆσβυ, καὶ εἰναλίης.

Φιλίππου.

μεμφομένη βορέην, ἐπέπωτῶμιν ὑπὲρ ἄλλης.
 πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρήνης ἢ πῖος ἢ δ' ἄνεμος.
 εἰμὰ με πῶν μελίγηρην ἀνδρόνα, δέξατο νῶτοῖς
 δεξιῖν, καὶ πῖνῆν πόντιος ἠνιόχῃ.
 πισοτάτῳ δ' ἐρέτη παρβμομένη, τὸν ἄκωπον
 ταύτην τῷ σῶματος θέλζον ἐγὼ κινθάρῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἰρεσίην δελφίνων ἀεὶ μύθοισιν ἄμιασεν
ἦνυσαν· ὃ φύσης μύθος ἄριόγιος.

Ἰσιδώρου ἀγέωτου.

Ρύλυτον ἀγρῶσας ποτὲ Γαῖνιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔριψεν, δέσασθαι θηρὸς ἰμαντοπέδην.

αἴψ' ὅδ' ἐφ' ὑπνώοντα πεισὼν ἐνέδησε λαγῶν,
φῶν, τὰ χα θηραντὰς ἄρτι φυγόντα καύσας.

ἀγρῶσι δ' ἠγρῶσεν ὅδ' εἰς ἄλλα Γαῖνιχος ἰχθυῶν
ἦκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγῶν ἔχων.

Ἀντιφίλου.

Ἀνέρα θῆρ χειρῶν ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνευσε,
δράμινος λοφιῆς ὑγρὸν ὑπέρθε νέκην,

ὅθ' ἐφαμάθησε ἐκὸς μαλακῶν δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτυ μισθὸν ἔχω θάνατον.

δαίμονα δ' ἀμύλων ἠμείψαμιν· ἠὲ ἰθὺς κείνης
χθῶν, ἐμὲ πᾶνδ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τὸ μὲν ὑδωρ.

Βιάνορος.

Φῶρδ' ὅτ' εἰσάλοιο τυρσηνίδος ἀχόθι δίνης
φορμικτῶν ἀχέτη θῆκεν, ὑπερβύβιον,

αὐτίκ' εἰς κινάριον λιγυρῆς χεῖρ' ἔδεξατο δελφίν
σιώθρονον· ἐκ δὲ βυθῶν νήχεθ' ἐλιγόμενος,

μέχρις ἐπ' ἰσθμὸν ἔκελσε κορίνθιον· ἦ ῥα βάλασσε
ἰχθύς ἀνθρώπων εἶχε δικαιότερος.

Φανίης.

Ἀπὶ τα κελάμαντ' ἀποτὶ ξερὸν ἐλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λάβεν ἄρχαν πρώτον ἐμπολέα.

αἶτε σύ γ' ὄν κύρτυς μελανυρίδας, αἶτέ τιν' ἀγρῶν
μορμύρον, ἠὲ κίχλην, ἠὲ σπάρρον, ἠὲ σμακρίδα,

αὐτὸντ' αὐγάμεις μετ' ὄν ὑπέρσας, ἀμὰ θάλασσαν
τιμῶντα, φαφαρῶν κλάσματος εἰς ἀπῶν.

Χαλκίδαῶσ' ἦν δὲ φέρης φίλ' ἄκρον βίδασ', ἠτίνα θρίανον,
ἀνὰ ρηι-λιθίαν ἢ πρὸ ἔχω φάρυγα.

Εἰς ΚΑΛΛΟΣ. Ἀντιπάθρου. 41

Βουκόλος ἔπλεο φοῖβε· Προσηδῶων δὲ, κεβῶλλης.

κύνος, Ζαῦς· ἄμμων δ', ἄμφιβότος ὄφης.

Χοῖ' ἰδύ, ἐπ' ἠγέεσσ', σὺ δὲ παιδιδός, ὄφρα λάθοιτε.

εἰς ἔπρ' ἢ πειθῶσ' ἀνέται, ἀμὰ βίης.

ἀναγύρας δ' ὄν' χαλκίδος, ἄτερ δ' ὄλεσ' αὐτὸς ἄλίσκει

πάντας, κῆρ' πάσας, ἢ μεταβυλλόμενος.

Εἰς ἄμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ νεύλω

Ἀκύνπρις πρῶαν γυμνάσ' σε βόασεν ἰδύσα,

φαῦ, φαῦ, πῶς ταυόνων ἐκτοθεν ἕρανίων

ζαλώσας ὡδ' ἴνα θαλάαιτον ὁ θρασὺς ἄλλαν

νεῖλος ἀπ' γλυκερῶν Κύπριν ἀνήκει βυθῶν.

Τί' ἀν' εἴποιεῖ δ' ὁ θεὸς ἰδύσα πῶ

ἐλένην ἐν φάρῳ.

Οἴ κτεῖρω σέο κέλλος, ἐπεὶ Δίος ἐσὶ γενέθλης.

εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοπροεῖς· ἀπρεκέως γὰρ

πωσίτε, κῆρ' ἀναοῖσι· μάχη δ' ἐκέπρος ἐτύχθη·

πῶ Διὸς ἀγίοχοιο τεῦ γενετῆρος δῶσαί;

εἴ μῃς δ' ἔρχεο θάλαμον, ἀπήμονα νόσον ἐλύσα

εἰδοθῆης ἰόπτι, κῆρ' ἢ ἐπὶ νῶτα θαλάαιης.

Ἀθηνῶν

Αἰ χάριτες, προεῖς εἰσι· σὺ δ' ἡ, μίαι ταῖς προεῖ ταύταις

γεννήθης, ἴν' ἔχωσ' αἰ χάριτες χάριτα.

Εἰς ΚΟΛΑΚΑΣ. Βισαντίνης. 42

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,

πολλὰς ἐκώσσει τοῖς μικροῖς σύμμασιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὥστε χῆρὴν ἄριστον ἀπεχθάρουσα δικαίως,
ὡς κόλακχος μισεῖν τὴν κολακαζομένην.

Λουκιανῶ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χλεπώτερον ἄρην
ἀνθρώπου, κῆθαρὰν φουδομένην φιλίην.
ὅ γὰρ ἐστὶ ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ' ἐν ἀγαπῶντι
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλασπίόμεθα.

Γαλλαδαῶ.

Ἦν ὁ φίλος τί λάβῃ, δόμινε φράτερ αὐτὸς ἔγραψεν.
ἦν δ' αὖ μήτι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ἄνια γὰρ κῆρτάυτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
ἔκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμενα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥῶ, κῆρ λάμβδα, μόνον κόρακχος, κόλακχος τε δίτσα.
οὐ κοῦν, ταῦτ' ἀκόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.
τοιαῦτ' μοι βέλτιστε, τόδε ζῶον περύλαξο,
εἰδὼς κῆρ ζώντων τὴν κόλακχος, κόρακχος.

Τῶ αὐτοῦ.

Οὐχ οὐτὸ βλασπίει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
ὡς περὶ πῶ κῆθαρὰν φουδομένος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προειδότες, ἐκρεπόμεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κείνον κρίνω βικραῖ, ὅς ποτε λάβῃ
αὐτὸ ἀπὸ τῆς φιλίας τίστιν ἔχων ἀδίκει.

Ἀθιλον.

Γλασὸν ἔχει τὸν ἔρωτα. φῶβος δὲ φιλεῖς, κῆρ ἀνάγκη.
τὸ δὲ φιλεῖν ἕως, ὅ δὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Ἀθιλον. 43

Θαρσαλέοι κελτοί, ποταμῶ ζιλήμονι ῥήνω
τέλνα ταλαντῶνσι. κῆρ ἔ πάρος εἰσὶ τοικῶς,
πρὶν

πρὶν παῖν ἀβρήσωσι λελυμένον ὕδατι σεμνῶ-
 κείφα γὰρ ἠνίκα μητρὸς ὀλιθίσασα διὰ κέλευων
 νηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας
 αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι βῆκε νέον παῖν, ὃ δ' ἀλερίζη.
 ἔπειθ' ἔρ γενέται φέρει νόον, πρὶν γ' ἐσαβρήσῃ
 κερκίμενον ληθησοῖσιν ἐλεχιγράμυ ποταμοῖο.
 ἢ δὲ μετ' εἰλείθυαν ἐπ' ἀλγέσιν ἄλγος ἔχουσα
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀλιθία οἶδε τοκίνα,
 ἐκδέχεται προμένασα, τί μήσεται ἄσπετον ὕδωρ.

Γαλασσαῖα.

Οὐδεὶς καὶ καθαρός, καὶ μέλιτος ἤλυθεν ἄρχων-
 ἐν γὰρ ἐνὸς δοκεῖ δόγματος ἀντίπαλον.
 ἢ γλυκὺ, τὸ κλέπτοντος ὑπερφιάλου δὲ, τὸ ἀγνόν.
 ὄργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δύ' εἰσι πάθη.

Τὸ αὐτὸ.

Μηποτε δουλεύσασα γαῖη δέσποισινα γένοιτο
 εἴη παροιμιχόν, τῷ δ' ἐθ' ὁμοιον ἐρῶ.
 μήτε δίκην δίκησθεν ἀνὴρ γεροντῶς δικολέκτης,
 μήδ' αὖ ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ἦ.
 πᾶς γὰρ ὁ μισαρνεῖν εἰσισμένος, ὃ δ' ἐν ἐταίρω
 σιμνότερον δίκησσι, μὴ ῥηπαρῶς δ' αὖ κταί.

Τὸ αὐτὸ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
 βλασφημίαις γὰρ εὐθύς ὃ θυμῷ μινεν,
 χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμῶν ῥίσας,
 τὰς τῶν ποτηρῶν, καὶ ταλαπύρων βροτῶν.

Τὸ αὐτὸ.

Στυγνὴν αὖ νίκησιν τίς ἰδὼν κατὰ πῦρ πόλιν ἐχθεῖς,
 εἶπε, θεὰ νίκη, τί πτε πέπονθας ἄρα;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
οὐκ ἔγνωσ' σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.
ἢν ἄρα καὶ νίκη πολυδάσως, ἢν παρὰ θεομῶν
Πατρικίος ναύτης ἤρπασεν ὡς ἀνεμῶν.

Εἰς Λογογραφίαν,

ἦτοι ἐποποιῖαν. Παρμενίωνος. 44

Φημί πολυστήχιν ἐπιγράμματος, οὐ κατὰ μούσας
εἶναι, μὴ ζητεῖτ' ἐν σαρδίῳ δολιχόν.
πολλ' ἀνακυκλεῖται δοκιχοῦ δρόμος. ἐν σαρδίῳ δὲ
ὄξυς ἐλαυνόμενος, πνύματός ἐστι ῥόνος.

Κυρίλλου.

Ῥῶν κελόν ἐς ἐπίγραμμα ῥόδιστον. ἢν δὲ παρέλθῃς
τὸς προῖς, ῥαφιδεῖς, καὶ ἐπίγραμμα λέγεις.

Αδύλον.

Οἴγνυ μὲν ἐξ ἐτέρης πύμα πίδακος, ὡς τ' ἄρυσσασθαι
ξεῖνον μουσοπόλον γράμμα Λεωνίδειο.
δίστιχα ῥῶν φήροισιν ἰσάζεται. ἀμὰ σὺ μῶμε,
ἐξίθι, κείσ' ἐτέρως ὄξυ ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὴν φασάδωνα διάλογον Πλάτωνος,
νοθευόμενον ὑπὸ Παναετίου.

Εἶ με Πλάτων οὐ γράφε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνα,
σωκρατικῶν δαίρων αἰθεα πάντα φέρω.
ἀμὰ νόθον μ' ἐτέλειε Παναετίος. ὅς ῥ' ἐτάλασε,
καὶ φυχὴν θνητῶν καὶ μὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικητής ὀλίγος μὲν ἐπὶ προφρόνισιν αἰήτης,
οἷά τε πρηεῖς ἀρχεται ἐκ μελήτης.

ὡς ὅταν ἐμπνύσῃ, κατὰ δ' ἴστα πάντα φέρεται,
 λαίφρα πακτώσασ', μέλαρα θέει πελάγη,
 ναῦς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
 ἔλθῃ, ἄκιν μάντους ἔμπορος εἰς λιμένασ'.

Ἀθῆλον.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ὅτ' χεῖρας· εἰ δέ γε πάμπαν
 νῆϊς ἐφύς μουσείων, ῥίψον ἂ μὴ νοεῖς·
 εἰ μὴ δέ γ' οὐ πάντεσσι βασιῶν παῦροι δ' ἀγέσαντο
 Θουκυδίδην ὀλόρου, κεκροπίδην τὸ γένος.

Ἀθῆλον.

Γὰρ λόγος ἔστι μάτακος, ὃ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
 καὶ πᾶσα πράξις, τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

Εἰς μαῖνομενοῦς. 45

Κοινῇ παρ κλισίῃ ληθαργικὸς, ἠδὲ φρενοπλήξ,
 κείμενοι, ἀμύλων νοῦσον ἀπεσιέδισαν·
 ἔξεβορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύαιης,
 καὶ τὸν ἀναέσθητον, παντὸς ἐτυπτε μέλους·
 πληγαὶ δ' ἀμφοτέροισι ἐγένοντ' ἄκος· αἴς δ' αὖτ' αὐτῶν,
 ἐζρετο· τὸν δ' ὑπνοῦ πουλὺς ἐρίφε κύπος.

Εἰς μαθημάτων. 46

Ἀρτιπάρου.

Γράμμα τὸ δ' ὀρθοῖο δακτύμονος, ὃς ποτε λεπτῆ
 φροντίδι διναιὺς ἀπέρασ' ἐφράσατο,
 ἀπλανέασ' τ' ἀμφῷ, καὶ ἀλήμονας, ὅσιν ἐναργῆς
 ἀλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδεδέτα·
 αἰνεῖσθω δὲ καμῶν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς εἶναι
 δαῦτερος, ὅστις ἔθνη ἄστρα φαινότ' ἔρα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Λεονίδου.

Μαύτιβι ἀστερόεσσαν ὄσοι ζητέετε κέλευθον,
 ἔρροιτ' εἰ καίης φουδολόγοι σοφίης.
 ὕ μέσ' ἀδροσάων μαλώσατο, τάλμα δ' ἔτι κτε
 τλήμονας, αὐ δ' ἰ δ' ἴνιν εἰ δότασ ἀκλεῖην.

Αντιπάρου.

Θεογένης Γείσωνι τὰ τε χνήνεντα κύπελλα
 πέμπει· χωρῶμεν δ' ὕρανὸν ἀμφοτέρα.
 Δοιά τὸρ ἐκ σφάειης τετμήμεθα· κηῖρ κίρ, ἡμῶν,
 τὸς νοτίης, τὸ δ' ἐχρ τεῖρια τὰν βορέη.
 ἄμα σὺ μιν ἔτ' ὄν ἀριτον ἐπίβλεπε· δοιά δ' ἐκ ἀμφοῖν
 μέτρα πιῶν, ἀφρεῖ πάντα τὰ φαινόμενα.

Γτολεμαῖος.

Οἶδ' ὄτι θναρὸς ἐγὼ, κηῖ ἐφάμερος· ἄμ' ὅταν ἀστρων
 μασιῶν πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἔλικας,
 ἔμ' ἔτ' ἐπιφανῶ ποσὶ γαίης, ἄμα παρ' αὐτῶ
 Ζηνὶ διοφερέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης,

Λήμμα εἰς τὰ προκείμενα
 προβλήματα.

Εὐρεῖν ἀριθμὸν ἰσῶν, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα
 μέρη, προκείμενα εὐρεῖν ἰσῶν ἔχοντα τὰ ἐπὶ τῶ προ-
 βλήματι τῶν Αὐγείου βοῶν μέρη, ἡμισυ ὄγδοον· διωδὲ=
 κστον· εἰκοσὺν· διακοσὺν· ἐκτίθημι ἀντὶ τῶν μορίων τῶ
 των, τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμούς, β·η·ιβ·κ·λ·λαμ
 βάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέ-
 φρον· εἰ μὴ πρῶτοι πρὸς ἀμῆλης, κηῖ ἀσαῦβεται εἰσι, πλὴν
 μονάδα· εἰ δὲ δυνάτεροι, κηῖ ἀσαῦβεται, ἰσῶν ὑρισκόμενον· κηῖ
 ὁσάκις εἴτε ἡ μονάς, εἴτε ὁ εὐρεθείς ἄλλος ἀριθμὸς με-
 φρεῖ ἰσῶν πρότερον, τοσαυτάκις ποίω ἰσῶν δυνάτερον· κηῖ ἰσῶν γιν

νόμενον ἢ δὴ πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληφθέν
 τα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς ἰόν, γ, καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοι
 νὸν μέγιστον μέρος αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄχρις ἕ διὰ
 πάντων ἐξέλθω. καὶ ἰόν τέλος ἀποβαίντα, ἐκείνον εἶναι φη
 μι ἰόν, α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. ὄν,
 λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέγιστον μέρος τῶν, β, κ, η, καὶ
 ἔστιν αὐτὸς ὁ, β, κ, ἐπεὶ ἅπαξ ὁ, β, εἰ αὐτὸν μερεῖ, λέγω ἅπαξ
 τὰ, η, πάλιν, η ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισυ, καὶ
 ὄν, ὄσον. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέρος τῶν ρη,
 καὶ τῶν λ, καὶ ἔστιν ὁ, δ, καὶ ἐπεὶ ὁ, δ, δις μερεῖ ἰόν, η, λέ
 γω δις τὰ, ιβ, κδ, ὅς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἡμισυ,
 ὄν, ὄσον, ὄσω δέ κεστον, εἰ μὲντοι οὗτος καὶ ἕτερα ἔχει μέρη,
 οὐ παρὰ τὸτο ὁ λόγος φαίνεται. οὐ γὰρ περὶ πάντων τῶν
 μερῶν αὐτῶ ζήτοῦμεν. πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγι
 στον μέρος τῶν, κδ, καὶ τῶν, η, καὶ ἔστιν ὁ, δ, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς
 ὁ, δ, ἐξάκις μερεῖ ἰόν, κδ, λέγω ἐξάκις τὰ, η, ρη, ὅς ἀπὸ
 μονάδος ἔχει ἡμισυ, η, ιβ, η. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον
 κοινὸν μέρος τῶν, ρη, καὶ ἔστιν ὁ, λ, καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ, λ, τε
 τράκις μερεῖ ἰόν, ρη, λέγω τετράκις τὰ, λ, πάλιν, ρη, αὐτὸς
 ἄρα ὁ, ρη, πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει τὰ διδόμενα μέρη.

Γαλλὰς ἐγὼ τελέσω σφρηγῆματος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
 αἰζηνὴν πέλεται δῶρον ἀοιδόσπολων.
 ἡμισυ μὲν χρυσοῖο, Χαρίσιος, ὄν, ὄσάτην δέ,
 Θέσις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
 αὐτὰρ εἰκοσὴν, Θεμίσιων. τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
 ἰνεία, καὶ τέχνη, δῶρον ἄριστοδίου.

Αὐγεῖν ἐρέεινε, μέγα θείος ἀλκείδα,
 πηθῶν βυκολίων διζήμερος. ὅς δ' ἅπαμειπτο

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἄμφι μὲν ἀλλήλοισι φράσι φίλος, ἢ μισοῦ τῶνδε.
μοίρη δ' ὀυδοῖσι ὄχθον κρόνου ἀμυνέονται.
διωδέσθη δ' ἀπαύσθη τεραξίπποι παρ' ἔρον.
ἀμφι δ' ἄρ' ἠλίδα δ' ἴαν εἰηκοσὴ νεμέονται.
αὐτὰρ ἐν δόκησιν ἢ πρηνεσὴν προλέλοιπα.
λοιπὰς δ' αὖ λυαίσι ἀγέλασ' ἴδε πενήκοντα.

Χάλκεός ἐστι μὲν κροισὶ δέ μοι ὄμματα δοῖα,
καὶ σῶμα. σὺ δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρατῆρα δ' ἡμᾶσι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαὸν προιαοῖς, καὶ πισύρεαι θέναρ.
ἄρηνον ἔξ ὥραις πῆσαι σῶμα. ἐν δ' ἅμα πάντα,
καὶ σῶμα, καὶ γλῆνας, καὶ θέναρ εἰπέ πόσον.

Σχόλιον Μαξίμου μοναχοῦ.

Τὸ κεφάλου πρόβλημα, τοῖσ' ἔστιν. Εὐρεῖν δριβμὸν ἴσον τοῖς δοθείσιν αὐτῷ μέρει, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. Δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε μείζονα εἶναι τῷ ὅλῳ. εἰ μὴ γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα εἴη τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται τῷ ὅλῳ. εἰ δὲ καὶ μείζονα, πολλῶν πλέον οὐκ ἔσονται. Ἰσέον γε μὴν, ὅτι οὐδὲ πάντα τὰ ζητούμενου δριβμοῦ τὰ μέρη δίδονται, ἀλλὰ τινά. Εὐρήσθω ὁ δριβμὸς ὁ, ἀπὸ μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη. αὐτὸς οὖν, εἰπεὶ δὴ τὰ δοθέντα μέρη αὐτῷ ἐλάσσονα εἴη τῷ ὅλῳ, ἔξει καὶ μονάδας ὅσας δὴποτε ἐπιλοίπους. καὶ μὴ αὐτὰ ἴσαι ὡς ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθείσας μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον. αὐρηται γὰρ δριβμὸς, ἴσος ὢν τοῖς δοθείσιν αὐτῷ μέρει, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ὑποκιμηται μέναι μετὰ τὰ μέρη μονάδων, ἐλάσσονων εἶεν τῶν δοθει-

σῶν ἐξ ἑξήκοντα μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν ἐ-
 κείναι πρὸς ταῦτα τὰς ἐλάσσονας, καὶ λαμβάνειν ἕτερον
 ἄριθμόν, ἢ τὸν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν ἀρρεθέντα ἄριθμόν, ὃν
 λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, καὶ κείνον
 εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ἄριθμόν. οἷον, ἐπὶ αὐτῷ τῷ τῆς
 Γαλλίας παραδείγματος, ζητεῖται τίς ἄριθμός, α, ὃς πρὸ
 μονάδος ἔχει μέρος ἡμισυ, ὄγδοον, δέκτον, καὶ εἰκοσόν.
 καὶ ἀρῆται ὁ τεσσαράκοντα. τούτου τὸ μέρος ἡμισυ μίον,
 ὁ, κ, ὄγδοον δέ, ὁ, ε, δέκτον, ὁ, δ, καὶ εἰκοσόν, ὁ, β, ταῦτα δὲ
 πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδες ἑνέα, γίνονται, μ, καὶ ἔχουσιν
 τὸ ζητούμενον. Ἐπὶ δὲ τῷ τῶν βοῶν παραδείγματος, ζη-
 τεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων, α, ὃς πρὸ μονάδος ἡμισυ, ὄγδοον, δω-
 δέκτον, εἰκοσόν, καὶ τριακοσόν. καὶ ἀρῆται ὁ, ρ, κ, τούτου
 τὸ μέρος ἡμισυ μίον, τὰ, ε, ὄγδοον δέ, τὰ, ιε, δωδέκτον, τὰ, ι, κ,
 τὰ, ε, καὶ τριακοσόν, τὰ, δ, ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ γίνον-
 ται ἑνενήκοντα πέντε. λοιπαὶ καὶ μέχρι τῶν, ρη, μονάδες
 κε. καὶ ἡμεῖς μονάδας, ν, ἐζητούμεν. ἐπεὶ τοίνυν ὁ, ν,
 πρὸς τὸν, κε, τὸν διαπλάσιον ἔχει λόγον, ληφθήτω ὁ διαπλά-
 σιος τῷ, ρη, ὃς ἐστὶν ὁ, σμ, τούτου γοῶν, ἡμισυ μίον, τὰ ρη,
 ὄγδοον δέ, τὰ λ, δωδέκτον, τὰ κ, εἰκοσόν, τὰ ιβ, καὶ τρια-
 κοσόν, τὰ η, ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, ἔχουσιν ἑνενήκοντα,
 ὅς προσθέμεναι καὶ πενήκοντα μονάδες, ποιούσι τὸν,
 σμ, καὶ δέδεικται τὸ προκείμενον. ἦσαν τὸν ἐν μίον τῷ, α,
 τάλαντα, μ, ἐν δὲ τῷ, β, ἀγέλαι-σμ. Τὸ δὲ περὶ τῶν κρου-
 τῶν πρόβλημα, μεθοδεύεται ὕπως ὁ μὲν δεξιὸς ὀφθαλμὸς,
 διὰ β, ἡμερῶν, ἦτοι ὥρων, κδ, πληροῖ τὴν κρατῆρα. ἢ εἰ πε-
 ντημέρων. ὁ δὲ ἀριστερός, διὰ ζι, ἐν ἡμερῶν, ἦτοι ὥρων, ζι
 ἀκονταίξ. τὸ ἢ θέναρ, ἐν τέταρτον ἡμέραις, ἦτοι ὥραις, μη,
 τὸ ἢ σῶμα, δὲ ὥρων, εἰξ. ἐπεὶ τοίνυν ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ
 κδ, ὥρων πληροῖ τὸν κρατῆρα, διὰ μίαν ἄρα ὥραν τὸ εἰκο-

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

σοτέταρτον μέρος τῆ κρατῆρος πληρώσει, ὡσαύτως καὶ ὁ
 ἄριστος διὰ μιᾶς ὥρας ἢ τριακοσθέντον αὐτῶ. Εὐρύθω
 καὶ ταῦθα ἄριστος ὁ, α, ἔχων ἀπὸ μονάδος μέρη ταῦτα,
 εἰκοστέταρτον, τριακοσθέντον καὶ ἢ βέναρ, ἢ τεσσαρακο=
 σῶδσον, καὶ ἢ σῶμα, ἢ ἔκτον. αἴρηται τῆναι ὁ, ρμο, τῶ
 του γὰρ εἰκοστέταρτον μῶ, τὰ ἔξ. τριακοσθέντον δὲ, τὰ
 δ, τεσσαρακοσῶδσον, τὰ, γ, καὶ ἔκτον, τὰ, κδ, ὁμοῦ δὲ πάν
 τα, λζ, ἔκτος τεσσαρακοστέταρτα. διὰ μιᾶς ὥρας ἄρα
 πάντως ὁ μὲ οἱ κρηνοί, λζ, ἔκτος τεσσαρακοστέταρτα
 μέρη πληρώσει τῆ κρατῆρος. ταῦτα τὰ, λζ, πολλαπλασια
 σῶν ἄρις ἔδωκάμεθα ἐλθεῖν ἐπὶ ἦν, ρμο, δωκάμεθα δὲ
 τῆς. τῆς τῶ τὰ, λζ, ἴρια. λοιπὰ καὶ ἄρι τῶν, ρμο, λγ, ἄπερ
 ἐπὶ τῆ μιᾶ ὥρας, λζ, ἐπιβάλλουσιν, ἔσονται λγ, τριακο=
 σῶβδσμο μιᾶς ὥρας. πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρατῆρ, ὁ μὲ
 πάντων τῶν κρωῶν ρεόντων, ἐν ὥραις τῆσι, διὰ ἢ τῆς
 τὰ, λζ, καὶ ἔτι, λ, καὶ τῆσι τριακοσβεβδόμεοις μιᾶς ὥρας.
 Οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προ=
 βλημάτων.

Αμφω κωμῆ μεις εἰκοσι μνᾶς ἔλκομεν,
 ζῆσός τε, γῶ ξυμμος. ἦν δέ μου λάβης
 τρίτον, ἢ τέταρτον τε, τὸ δ' ἀμφίονος.
 ἔξ πάντ' ἀναρῶν, μηδὲς ἀρήσεις σαθμῶν.

Ερμινεία τῶ αὐτῶ.

Δώδεκα μναῖ. ὦν ἢ τρίτον, τεσσαρῶν. ὁ κτὸ μναῖ. ὦν ἢ τῆ
 ταιρτον, δ' ὄ. δώδεκα δὲ, καὶ ὁ κτὸ, εἰκοσι. τεσσαρα δὲ, καὶ
 δύο, ἔξ.

Αδέαστον.

Τὸν σοφὸν ἐν κιβάρῃ, ἦν μοισικὸν ἀνδροτίωνα,
 ἦρετό τις τσίην κρηματικὴν σοφίην,
 δεξιτερὴν

δεξιτερὴν ἢ πάλιν, ὅποτε πληκτροῖσι δονήσῃ
 ἡλακὴ νῆπι πάλλεται αὐτομάτως,
 λιπὸν ἢ ποροῖ (ῥα κῆ) ἀντιτύπον τερέτισμα
 παχεῖ, τῆς ἰδίης πληυομένης ὑπάτης.
 ὥστε με θαυμάζειν πῶς ἀπνοανῦρα ταβέντα,
 ἢ φύσις ἀλλήλοισι θήκητο συμπαθεῖα.
 εἰς δὲ τὸν ὄν πληκτροῖσιν ὄσι δὲ ξεινον ἀζήρον
 ὦμοσε μὴ γινῶναι τήνδε θερμοσαῖν.
 εἴσι δ' ἔδη λύσις ἦδὲ τὰ νυρία πάντα τίτυπται
 ἐξ ὅτος χολάδων ἀμμιγα τεροσμένων.
 τῶνεκεν εἰσὶν ἀδελφοί, καὶ ὡς ξύμρυλα σιωπῆ
 ξυγενὲς ἀμῆλω φθέγμα μεριζόμενα.
 γηῖσια γὰρ τὰδε πάντα, μήτ' ἄτε γαστρὸς ἐάντα,
 καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομί πατάγων.
 καὶ γὰρ δεξιὸν ἴμμη καὶ κένον ὄμματι λακῶ,
 πολλὰκι τῆς ἰδίης ἀντιδίδωσι πόνους.

Εἰς Μεθῆν. 47

Ἀντιπάθου.

Μῆδ' ὄδ' ἐπ' ἀγνύρη ὀλοῦ τίς τε βαλαῖαν
 ναυτίλε, μῆδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἐχῆ.
 καὶ γὰρ ἴων ὄρμῳ ἐνὶ κῆ πτεσεν. ὄβ δὲ κῆλυμβον
 ναύτε τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρσος.
 φῶντε χοροῖτυπίν ἐπιηῖον. ἐχθρὸς ἰάνη καὶ
 πόντος. τυραννοὶ τῶτον ἐέντο νόμον.

Ἀρμένταρίος.

Κωμάζω, χρύσρον ὄβ ἐσπερίων χορὸν ἀστρων
 λιάτων. ὄδ' ἄλλων λάξ ἐβάρωκα χορῶς.
 εἴψασ δ' ἀνθοβόλον κραιὸς πρίχα, πῶν κελασθῆν
 πικτιδα μεσοπόλοισι χερσὶν ἐπιρέβισα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ τὰδε θεῶν, ἄνθρωπον ἔχω βίον· ὃ δὲ πρὸ αὐτοῦ
κόσμος ἀνύθει λύρης ἔπλετο, καὶ στεράνα.

Ἀθηνῶν.

Ὅ πρὶν αἰεὶ βρομίῳ μεμεθυμένος οὐνάδι πιθῆ,
σιώπρασος οὐάστου, αἰγοπόδης σάτυρος,
διχράδιον κετὰ κώλων ἄλυμτοπέδησι κυτωθεῖς,
ἐνταῦθα παῖδ' ἔβας χηλοτορεῖ Θετίδος,
ὃ σοφὸν ἐκ τὴν γῆρας ἀσηκῶν πόνον, ἀμὰ πενιχρῶν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ἠνόμενος βιοτῶν.

Ἀθηνῶν.

Γῶ σοι κῆνα κύπελλα λαφύστε, πῶ κετὰ θύρῶν
πάνμυκτα, καὶ κῶμοι, σκιροπόδῃ σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλασι τοδὶ κριτον ἄμμα κετὰ φασ
θῆκετο, τὸν βρομίῳ σπάρῳν ἐλιξάμενον;
ἀχρήμων ἐνδεῖα, καὶ ἀπάντολμος ἀνάγκη,
ἄμε παρ' ἠφράσω θῆκε μαριλοπόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ. 48

Βάσανον.

Μήτέ με χεῖματι πόντος ἄγοι θρασυῖς, ὃ δὲ χαλῆν
δορὴν ἠσπασάμην πῶν πολαινεμῶν.
αἰ μεσὸ πτδ' ἄριστοι, ὃ πη δέξε πρὶς ἰδὸν ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τάρκιον ἠσπασάμην.
πῶτ' ἀγάπα φίλε λάμπι, κετὰ δ' ἔχθαρε θυέλλασ.
εἰσὶ πινεὶς πρῆεις, καὶ βιότῃ ζέφυροι.

Ἀθηνῶν.

Γᾶν τὸ περιττὸν ἀκαίρον, ἐπεὶ λόγος ὄβρι παλαιός,
ὡς καὶ τὸ μέλιτος τὸ πλέον ὄβρι χαλῆ.

Ἰουλιανῶν.

Ὅϊκος, καὶ πάτρι, βιότῃ χάρις· αἰ δὲ περιαιεῖ
φροντίδων, ἀνθρώποις, ὃ βίος, ἀμὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Αθηνον. 49

Εὐσεβίος μ' ἐδάμασεν ὁ μὲν, καὶ πρῶτος ὕπνος,
 ὃς καὶ ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ κτελέσασ.
 ἴων ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ καὶ, ἐρρέτω, ὃς δέ, παρείη
 ἴλαος, ὠράων μέτρον ἐπιστάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΓΙΑΝ. Καλλιμάχου. 50

Στήλην μητρογῆς μικρὰν λίθον ἔσπερε κῆρος,
 ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ πρόπον οἰόμενος.
 ἦ δέ, τάρω κλινθεῖσα, κητέντανε πάϊδα πρεῦσα.
 φαίγετε μητρογῆς καὶ τάρων δι πρόγονοι.

Αθηνον.

Μητρογῆ, προζόνοισιν αἰεὶ κηκόν, ἦ δέ φιλήσασαι
 σώζουσιν. φαῖδραν γυνῶν, καὶ Ἰππόλυτον.

Γαρμενίωνος μακεδόνος.

Μητρογῆς δ' ὕσμινις αἰεὶ χόλος. ἦ δ' ἔν' ἔρωτι
 ἦπιος αἶδα πάθῃ σώρρονος ἰππολύτη.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ. 51

Μακεδονίς ὑπάτη.

Μνήμη, καὶ λίθῃ, μέγα χαίριτον. ἦ μὲν ἐπ' ἔργοις
 μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς. ἦ δ' ἐπὶ λανθαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λυκισανου. 52

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσση σφρηγῆς ἐπικείσθω.
 κείσθων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΥΓΙΝ.

Αντιφίλου. 53

Ἡ γρῆς ἀβέλλι, ὅτε οἱ καταθύμιον ἦν τι,
 φοίβην ἔν' πρὸ ποδῶν μάντιν αἰερελίθον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

χείρσι περάσασα· κῆρ ἦν βαρὺς ἰνίκε μῆτι
 ἤθελεν· εἰδ' ἐθέλοι, κινρότερος πετάλων.
 αὐτῆ δὲ πρήγασα ῥ' οἰφίλον, ἦν ποθ' ἀμάρτοι,
 φοίβῃ τὰς ἀνίσους χείρασ' ἐπεγράρετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Αντιπάφρου. 54

Καὶ κραναῶς βαβυλωνος ἐπίδρομον ἄρμασι τέχος,
 κῆρ ἦν ἐπ' ἀλφειῷ Σῆνα κητυγασάμιν,
 κῆρ πῶν τ' ἀώρημα, κῆρ ἠελίοιο Κολοσάν,
 κῆρ μέγαν αἰπεινῶν πυραμίδων κέματον.
 μᾶμα τε Μαισωλοῖο πελώριον· αἰδ' ὅτ' ἐσείδον
 δατέμιδος νεφρέων ἀχρὶ θέοντα δόμον,
 κείνα μὲν ἢ μαύρωρ τε· κῆρ ἴδε νόσφιν ὀλύμπε
 ἀλις, ἢ δ' ἐν πωτόιον ἐπαυγασατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέταρτος ἀώρησι ταυπηρύγων ἐπὶ νώτων
 νῆκαι, ἰσθηθίμους ἕξασ' ἀθανάτων,
 ἀμει, ἀθηαίαν πολεμχοδοκον, ἀδ' ἀφροδίταν,
 ἀδὲ, ῥὺν ἀλκείδαν, ἀδ' ἀρῶβητον ἄρη,
 σείο κηταυόροπον γραπιδὸν τέρος· βε δὲ νέοντα
 ἔρηνόν· ὠρῶμασ Γαίε παῖροσ ἐρυμα,
 θεῖη ἀνίκετον μὲν ὀβουραῖος· ἀδ' ἐγε Κύπρις,
 ἀνταμον· ἀμμητιν Παλλάς, ἀχερσον ἄρης.

Μηασάλλου.

Στώμεν ἀλιρράντοιο παρὰ χθαμαλῶν χθόνα πόντου,
 δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίης,
 κράναν τ' ἀγέροισι κητάσκιον· ἦς ἀπο, νᾶμα
 ξουθαὲ ἀφύωνται χείλεσιν ἀλκυόνβε.

Εἰς τάφρον Ρομπηῖος ἐν ἀγυπῶ, ἄδριανῶ βασιλέως.
 Τῶ ναοῖς βρίθοντι, πόση σπᾶνίς ἐπλετο τύμβος.

Ζωσίμου βασιίου.

Οὐ μόνον ὕσμίνῃσι, καὶ ὅταν σπένδοντι κυδοιμῶ
 ῥύσῃ δ' ἄρειτόλμον θυμὸν ἀναξιμένους,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὅπῃ τ' ἔχισε νῆα θαλάσσια,
 ἀσπίς ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
 εἴ μὴ δὲ κ' ἄν πελάγη, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλλίς ἐκείνῃ,
 ἴον θρασυῶν ἐσιπῶν ῥυσαμένη θανάτων.

Θέωνος ἀρεξανδρείως.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων γε ἐπίκρανος ἀσπίς ἀκόντων,
 ἢ φόνιον συγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθῃ,
 ἄρῃον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
 καὶ πικρὴ ναυτέων ἐπέδ' ἄλιφθορίῃ,
 συζυγίης ἀμέλισσας κελὸν δέσε φάρτον ἄρουσα,
 ναὶ φίλος ἀντικαίων ἀχρὶς ἔβην λιμένων.

Ιουλίῳ λεωνίδου.

Εἶν ἐνὶ κινδύων ἐφυγον δύο Μυρτίλος ὄπῃ,
 ἴον μὲν, ἄριστάσας, ἴον δ' ἐπινηξάμενος,
 ἀργέτης ὅτ' ἔδυσσε νεὼς πρόπιν. ἀσπίδα δ' ἔχον
 σωθεὶς κερκίμενην ὕδατι, καὶ πολέμῳ.

Ιυλίῳ διοκλέως.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάκος λέξαι μίση, πλὴν ἐπὶ πολλῶς
 ἀντιπάλως πρὶν σύμμαχον ὠπλισάμεν,
 εἴτε δὲ βακὸν ἐμοὶ πόντος σκέρτος. ἢ μ' ἀπ' νηὸς
 ὀλλυμένης, κόμισσας νηκτὴν ἐπ' ἡτόνισσ.
 ἄρεος ἐν πολέμοις, ἐφυγον χόλον. ἐν δὲ θαλάσῃ,
 νηρῆος. οὐδ' ἀρ' ἦς ὄπλον ἐν ἀμροτέροις.

Ἀντιφάνους.

Νηὸς ἀλιζορέπῃ πλάγκτην κύτος εἶδεν ἀπ' ἀπῆς
 μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Χείρα δ' ἐπέριψεν· ἥ δ' ἐπεπλάσατ' ὄνυξ βυθὸν ἄλμυρος
 ἦν σῶζονθ'· ἔτι πάντων ἀπὸ χθονὸς ἔσται.
 ναυηγὸν δ' ὄνομα βῆ ἔχει μόρον· ὦ δ' ἔκείνην
 καὶ δρουμοὶ χῆροι κορυμίσθα, καὶ λιμένεος.

Φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος· ἐμοὶ δ' ἔπορεν καὶ δαίμων
 πλαζομένω, φύσιος νῆα ποθροτέρην.
 παύρδ' ἰδῶν γὰρ ἐγὼ δέμασ' εἰς ἐμὴν κείριον ἐλθὼν,
 μοικωρέτης ἐπέβην, φόρτος ὄφειλόμενος.
 ἦρχε δ' εἰς λιμένασ' με, καὶ ἔσπειρεν δις ὁ πρῆσβυς,
 νῆπιον ὡς γαῖην, δαύτερον ὡς πελάγη.

Ἀντιπάστρου μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέροις ἔστω κρηδὸν ἐλλήσποντος,
 ξεῖνε Κλεωνίησις παῖθεσ' ἄρα χίδρος.
 πλῶε γὰρ ὄνυξ σπῶν μετὰ νυμφίον· ὡς δὲ μιλιάνη
 φορτίδι, πλῶε ἄλλης μόιραν ἀπεπλάσατο.
 ἦρώ δ' ἠγάθη, σὺ μὲν ἀνέρχε, Διήμαχος δέ,
 νύμφην, ὡς παύροις ὤλεσατε σαρδέεις.

Αἰμιλιανῶν νικηέως.

Ἄ βάλε, χεῖμερίς με κατέκλυσε νύμφατα πόντου
 δειλιάνη, νεκύων φόρτον ἀμειψομένην.
 ἀεδέομαι σωθεῖσα· τί μοι πλέον ὄρμον ἰκέσθαι,
 δαυομένη φωτῶν κείσματα λυσομένων;
 κωκυτὰ με λέγεται βαρὺ σκέρτος· ὤλεσα φῶτας
 ὤλεσα· ναυηγὸι δ' εἰσὶν ἔσω λιμένεος.

Φιλίππου.

Ἰσθρίην ἢ πάρος πλώων ἄλα, νηὸς ὀπισθίων
 Δαμῆς ὁ Νικηρέτης, κέπτεσεν εἰς πέλαγος.
 πολλὰ πατήρ δ' ἠρώστο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ὄνυξ
 φθέγγεθ' ὑπὲρ τέκνησ' ἡμῶν λιανόμενος.

ὤλετο δ' οἰκτίσας ἀλίβρυχθεῖς· κείνο δὲ παρὸς
ἔκλυεν δάων ἔδὲ πάλαι πέλαγος.

Α. πολλωνίδου.

Καὶ τότε δινεῖς ἄροβος πόρος εἰπέ θάλασσα,
εἰ κῆ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα.
ἀλκυόνων, αἶς πόντος αἰεὶ σπρίξατο κῆμα
νῆνεμον, ὡς κῆναι χέρσον ἀπιστέρη·
οἷα κῆ ἠνίκα γαῖα, κῆ ὠδίγειαι ἀπήμων
αὐχεῖς, σὺ φόρτω δύσασ ἄρισυμένην.

Βάκου.

Οὐλόμεναι νῆεσι κερφιδέσθ, αἴ ποτε νόσου
ὠλέσασθ ἑλλήνων, κῆ σὺλον ἰλίθην,
πυρὸς ὅτε φούσης χροονίς δυοφερώτερα νυκτῆς
ἤ φε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδρα με πᾶσα φρόπις
χοιράδασθ ὄβ πέτρασθ, δαναοῖς πάλιν ἴλιος ἄλλη
ἔπλετο, κῆ δὲ κέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
κῆ πῶ μὲν, τὸτ' ἔπεσαν ἀνίκητος δὲ κερφιδέ
ναύπιε· σοὶ γὰρ πᾶν ἑλλάσθ ἐκλαυσε δάκρυ.

Δρυενταρίου.

Εβραυθῆς ἠλεῖα παρ' οἶνοπόθησι λάγμυε,
νηδύος ἐκ πάσης χυναμένη βρόμιον.
πλόθε γὰρ λίθος εἰς σέ βαρύστος, οἷα κεραινός,
ὃ Διδὸς ἐκ χειρῶν, οἷα Δίωγος ἔβη.
ἦν δὲ γέλωσ ἐπὶ σοὶ, κῆ σκώματα πολλὰ, τυπείσης,
κῆ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνώμενος θάρυβος.
οὐ θρηνώ σε λάγμυε, τὴν εὐαζήρα τεκοῦσαν
βακχον, ἐπεὶ Σεμέλη, κῆ σὺ, πεπόνθατ' ἴσα.

Φιλιππου.

Κλαυθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
διαοὶ ἢ πέρ μοι αἰὲς μαρναμένοι σανάδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τύφε μὴ ἀνταχάρης Πρῶσι στρατον, ὃ νεμεσηρον,
 ἦν γὰρ ὕπερ ψυχῆς ἀγ' ἐμέλησε δίκην.
 τήχεθ' ὁ ἰδύ-τον δ' εἶλα κίων ἄλιος-παυλαάτωρ
 χείρων, ὃ δ' ὕγρῳ πᾶνται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ. Ἀντιπάτρῳ. 56

Γειρότης ἀρχιππος ὅτ' ἐκ νόσοιο βαρεῖς
 ἀρτιλιποφυχέων ἔρρεν εἰς αἰδην,
 εἶπε τάδ' ἕλεων, ὦ φίλα τέλεια, μάκροισιν,
 καὶ τὸν ἄροτροπῶν σέρξατέ μοι βίοντον.
 μὴ σφαλερῆς ἀνείτε πόνον σονδέντα θαλάσσης,
 καὶ βαρῶν ἀπρῆς ναυτιλίας κέματον.
 ὅων μικροῦ γλυκερωτέρη ἐπῆτο μήτηρ,
 ῥᾶον ἄλῶς πολυῆς γὰρ ποθεινοτέρη.

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν δόχη γέ, σὺ γὰρ δρόμον ἠύραο πόντου,
 καὶ ψυχῆς ἀνδροῶν κέρδισιν ἠρέθισας,
 οἶον ἐτεκτίνω δόλιον ξύλον. οἶον ἀήκας
 ἀνθρώποις θανάτω κέρδος ἐλεγχόμενον.
 ἦν ὄντως μερόπων χυσεῖον γένος, εἴτ' ἀπὸ χέρσου
 πλοῦθεν ὡς αἰδῆς πόντος ἀπεβλέπετο.

Τῷ αὐτῷ.

Γλαῦκος ὁ Νεαλαίοιο, διαπλώουσι δόλητος,
 παρθεμῶ, καὶ θασίων ἐνδρος ἀγαλῶν,
 πόντι δασοτροπῆρ ἐπίδξιος, ἠδ' ὅτ' ἐκνωσε
 πλοῦσμένη σρωτῶν πηδάλιον πηλάμη,
 μυριετής, αἰλίοιο βίου ῥάκος, ὃ δ' ὅτ' ἐμελλε
 θνήσκειν, ἐκρῆς ἐβη γηραλέης σανίδος.
 τοῖ δέ, κέλυθος ἐκλυακῶν ἐπ' ἀνέρι, πῶρα γερῶος
 πλώσῃ ἐπ' οἰκίης εἰς αἰδῆν ἀκχέτου.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Ὅπλοισι, ὠραῖοισι, κῆρ' γὰρ καλαγαῖσα χελιδῶν
 ἦδη, μέμβλωκεν, χῶ χαρίεις ζέφυρος.
 λαιμῶνδε δ' ἀνθῶσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
 κύμασι, κῆρ' ποιχῆ πναίματι βραχομένη.
 ἀγύρας ἀνέλοισι, κῆρ' ἐλκυστακογύσια
 ναυτίλει, κῆρ' πλώοις, πάσαν ἐφείς ὀθόνην.
 ταῦθ' ὁ Γρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὀλιμενίτης
 ἀνθρῶφ', ὅς πλώοις πάσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Ἀντιπάρου σιδωνίου.

Ἀημάτος ἐροβήνῃ δρόμος, ὅδ' ἐθάλασσα
 πορφύρει, προμερῆ φρικὴ χαραιομένη.
 ἦδη δὲ πλάσσει καὶ ὑπώροφα γυρὰ χελιδῶν
 οἰνία, λαιμῶνων δ' ἄβρα γελᾷ πέταλα.
 τῆνεκ' μηρύσασθε διάβροχα πέισματ' αὐταί,
 ἔλπετε δ' ἀγύρας φωλάδας ἐκλιμένων.
 λαίρια δ' αὐτῶν πρότονι ζετέ, ταῦθ' ὁ Γρίηπος
 ὑμῖν ἐνορμίταις, πᾶς ἐπέπω βρομίου.

Μάσκου ὀργανταρίου.

Ἀῦσον ἀπ' ἀδέρμων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν.
 ἀβροχὰ δ' ἐκπετάσασ' λαίρια, ποντοπόρει
 ἔμπορε, χελιδῶνδε τὸρ' ἀπέδρομον, ἄρτι δὲ κύμα
 γλαυκὸν θηλαῖν πρηγέλωσ' ζέφυρος.
 ἦδη κῆρ' φιλότενος ὑπὸ φραυλοῖσι χελιδῶν
 χείλεσι, κῆρ' ῥίπην πηλοδομῆσ' θάλαμον.
 ἄγρια δ' ἀντέλλοισι κῆρ' ἁθόνα, τῶ, σὺ Γρίηπω
 κειθόμενος, πάσης ἀπὸ ναυτιλίας.

Σατύρου βυίλλου.

Ἦδη πηλοδομῶσι χελιδῶνδε, ἦδη ἀν' οἶσμα
 κολυτῶται μελλικῆς εἰς ὀθόνας ζέφυρος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦδη καὶ λειμῶνδ' ὑπὲρ πυτάων ἐχέαντο
 ἄνθεα, καὶ φηχὺς σίγα μέμυκε πόρος.
 χαίνυς μηρύεσθε ἐφ' ὀλκῶδα, φορτίζεσθε
 ἀγνύρασ, καὶ πᾶν λάφος ἐφραθε κέλοισ.
 ταῦθ' ὅμιν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὃ Γρίητος
 ὀλιμεγορμίτης ναυτιλίῃ γράρομαι.

Σατύρου.

Ἦδη μὲν ζεφύροιο πλοηπέου ὕγρον αἶμα
 ἦρέμα λειμῶνδ'σ πνεῖε ἐπ' ἀνθοκόμης.
 κερκοπίδ'δ' δ' ἠχᾶσι· γαληναίη δὲ θάλασσα
 μεδίαζ, κρυερῶν ἀγρομος ἐξ ἀνέμων.
 αἷ ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
 πίτνατε δ' ἀπ' ἐρύγων λεππαλέσ'σολίδ'σ.
 ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσσῳσι χαρίεντι Γρίητῳ.
 ὦ ἴτε δ' ἠλιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Αρχίου.

Τοῦ δ' ἐμὲ κυματοπλήγος ἐπὶ σκοπέλοιο Γρίητον
 ναῦται θρηϊνίου θέντο πόρον φύλακθ.
 πολλάκις οἷς ἠἴξατα χυὺς κηλέουσιν ἄρωγός
 ξεῖνε, κητὰ πρῦμνης ἠδ' αὖ ἀγων ζεφυρον.
 τὸνεκεν ὅτ' ἀννίανον, ὃ πέρ θέμις, ὅτ' ἐπίδουῃ
 εἴαρος ἀθρήσεις βῶμόν ἐμὸν σεφάνων,
 αἷ αἰεὶ θυόεντα, καὶ ἐμπυρον· ὦν δ' ἐκητ' ἄμβη
 τόσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

Αρχίου χο-
 λαστικοῦ.

Εὐδία μὲν πόντος πορφυρέται· ὃ δ' ἄρ' αἴητος
 κύματα λυκαίνει φρικὴ χαρὰ δόμενα.
 ἢ ἔτι δὲ σπιλάδασι περικλαδεῖσα θάλασσα,
 ἔμπαλιν ἀνταγρὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.

οἱ ζεφύροι πνέουσιν ἐπιβύζει δὲ χελιδῶν,
 κέρφεσι κολλητὴν πιξαμένην θάλαμον.
 θάραξ ναυτιλίας ἐμπεύραμε, κἂν παρὰ σύρτιν,
 κἂν παρὰ σικελίην ποντοπορῆς κροκόλην.
 μαῦρον ἐνορμίταιο παρὰ βωμοῖσι Γριήπου
 ἢ σκέρρον, ἢ βῶκος φλέξον ἐρυνθομένους.
 Γαύλου σιλεντιαρίου.

Ἦδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
 εἶταρος ἀλείμων θελξινοῖο χάρις.
 ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλήθησε κυλίνδροις
 ὀλκῆς, ἀπ' ἠγόνων δὲ βυθὸν ἔλκομένη.
 λαίφρα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
 πρηαὺ ἀμοιβαίως φάρτον δὲ ἐμπορίας.
 πιστὸς νηυσὶ Γριήπου, ἐπεὶ θέτιν ὄχομα εἶναι
 ἡμετέρου παρὸς ξηνοδόκον Βρομίον.

Θεωτικῆς χολαστικῆς.

Ἦδη χαλλιπέτιλον ἐπ' ἀκέρκοισι λοχίας
 λήγον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ κελύκων.
 Ἦδη ἐπ' ἀκρεμόνεων ἰσοζυγῶν κυπαρίσων
 μυσσομανῆς τέπιξ θέλγει ἀμαλλοδέπιν.
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ γείαα δόμους τάξασα χελιδῶν,
 ἐκνενα πηλοχύτοις ξηνοδοκεῖ θαλάμοις.
 ὑπνώσκει δὲ θαλάσῃ φιλοζεφύροιο γαλήνης,
 νηορόροις νῆοις, ἀνδία πεπταμένους.
 ἔκ ἐπὶ πρυμνάοισι κρηταιγίξασα κορῦμβοις,
 ἔκ ἐπὶ ξημιγῶν ἀφρόν ἐρυνθομένη,
 ναυτίλε, ποντομέδοντι, καὶ ὄρμοδοτῆρι Γριήπου
 τρυβίδος, ἢ ῥίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτω,
 ἢ σκέρρον ἀνδέντα παρὰ βωμοῖσι πυρῶσας,
 ἄβρομος ἰονίον τέρμα θαλασσοπόρει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτῆ. 57

Εκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ὅς τί με πόντῳ
σέλλετε ναυηγὸν κλιῶνα πρὸ ναυτιλίας;

Τὸ αὐτῆ.

Εἰ τί πίτῳ πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρδῶ,
ἢς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον ὅτι ἐσομαι πόντου σκῆδρος. ἐχθρὸν αἰήτας
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἀλῆς οἶδα τύχῃσ

Αδέαστον.

Ἀρτιπαῖ ῥοβίοισιν ἐπὶ κροκέλησί με νῆα,
καὶ μήπω χαροπῆ κύματος ἀφαμένην,
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα. ἡ δ' ἄρριον ἐπλήμμυρε
χάσμα, καὶ ἐν σταθερῶν ἤρπασεν ἠϊόνων,
ὀλκῆσιν τῆ δείλαιος ἀεὶ κλόνος, ἢ γε τὰ πόντου
χάσματα, κἢν χέρσῳ ποίγια, κἢν πελάγει.

Κυλληνίου πετιανῶ.

Οὐ πῶ ναῦς, καὶ ὀλωλα. τί δ' αἶν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
ἐτλην; φῶ, πάσαις ὀλκῆσι μοῖρα κλυδῶν.

Τὸ αὐτῆ.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκῆτου ῥόπιν, ἔσπασε γείτων
πόντος, κἢν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Αδέαστον.

Εκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με ταύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόβι γουσαμένην;

Αδέαστον.

Οὐρεσιν ὀπλολιχαῖς βλαθρῆν πίτῳ ὑέτιός με
πρόρριζον γαῖης ἐξευύλιασε νότος.
ἐνθεν ναῦς γενόμενῃ, ἀνέμοις παλιν ὄφρα μάχομαι,
ἄνθρωποι, τὸ λῆμῃς οὐποτε φειδόμενοι.

Ἀθλον.

Τί πῆ με πῶ ἀνέμοισιν ἀλώσιμον ἠλεῖ τέκτων,
 τήνδε πίττω τούχῃσι νῆα θαλαυπόρον;
 ἔδ' οἶωνόν ἐδεισασσ', ὅτι βορέης μ' ἐδίωξεν
 ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φαῖομαι ἐν πελάγει;

Ἀντιφίλου βυ-

ζαντίου.

Μυρία με πρόψασαν ἀμεπρήτοιο θαλάμης
 κῦματτα, κῆ χέρσω βαδὸν ἐρεισασμένην,
 ὤλεσεν ἔχ' ἐθάλασσα, νεῖον φόβος, ἀμ' ἐπὶ γαίης
 ἤφασσας· τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
 ἐνθεν ἔφω, ἀπόλωλα· παρ' ἠϊόνεσι δὲ κείμαι
 χέρσω, πῶ πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη·

Σενόδου.

Ολκῆς ἀμεπρήτου πολέμου ἀνύσασα κέλευθον,
 κῆ τσοάμῃσι χροπτοῖσι κῦμασι νηξαμένη,
 ἦν ὁ μέλας ἔτ' αἶρος ἐπόντισεν, ἔτ' ἐπὶ χέρσον
 ἤλασε χειμερίων ἀγχιον οἰδμανότων.
 ἐν πυρὶ ναῦ ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μεμφομ' ἀπίστω,
 ναῦ ἀλὸς ἠμετέρης ὕδατα δίζομένη.

Λεωνίδου ταραντίου.

Ολκῆδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, ττόσιν ἄλα μεπρήσασαν
 ἐν χθονί, τῆ παύκῃς εἰς ἐμὲ κειραμένη.
 ἦν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἠόνω, ἀμὰ θαλάμης
 πῶ ἐμὲ γήναμένην ἄρον ἀπιστότερην.

Ἰβλιαῦ ἀπὸ τῶν παύρων αἰγυπῆου.

Ολκῆς ὕδωρ προφυγῆσα πολυφλοίσβοιο θαλάμης,
 ἐν χθονὸς ἀγχιόμῃσι ὤλετο μητερίαις.
 ἴσαμένην ἰθὺ πυροδὸς ἐπέφλεξε· καλομένη δὲ,
 δυσμνέων ὕδάτων συμμαχίην ἐκῆλε.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

Αντιπάφου βεβαλονικέως,

Τὴν μικρὴν με λέγουσι, καὶ ἔκ' ἴσα ποντοπορεύσεις
 ναυσὶ δι' ἑσθίων ἄφρομον αὐτοῖσιν.
 ἔκ' ἀπὸ θημι δ' ἔγω· βραχὺ μὲν σκάφος, ἄμυθ' ὑπὸ πτερύγεσσιν
 πέν' ἴσων, ἔκ' μέτρων ἢ κρίσεως, ἄμυθ' ὑπὸ χιτῶν.
 ἔστω πηδάλιός ἐτέρη πλέων· ἄλλο γὰρ ἄλλη
 θάλασσα· ἐγὼ δ' εἶν' δαίμοσι σωζομένη.

Αντιφίλου.

Υλοτόμοι παύσαθε νεῶν χάριν ἔκ' ἔτι πύκνῃ
 κύματος, ἄμυθ' ἢ θηρινὸς ἐπιπροχάει.
 γόμος δ' ἔκ' ἔτι χαλκὸς ἐνόλησιν, ἔκ' δὲ σίδηρος,
 ἄμυθ' ἀνὰ τοίχων ἁρμονίῃ δέδεται.
 τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέεσσι, ἄλλοτε γὰρ
 πικρὴν ἀμαξίτην φόρτον ἀειρομένωσιν.
 ἄργῶ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος· ἄμυθ' Ἐσβαίνω
 καινότερην πῆσαι Γαλλὰς ἐνευσε πρότιν.

Μαικίης.

Ναῦν ἱεροκλείδης ἔχεν σύγγηρον, ἢ μόπλωσιν,
 πλὴν αὐτῶν ζωῆς, καὶ θανάτου σωζομένη,
 πρὶν ἢ ἰχθυοβολῶντι σωεῖσθαι· ἄτις ἐκείνης
 πῶποτ' ἐπέπλωσεν κύμα δικαιότερον.
 θύραος ἀχρὶς ἐβόσκει ποναμένη· εἴτα θανόντα
 ἐκτέρισεν· σωεῖσθαι δ' ἄχρ' ἔκ' εἰς αἰθῆρα.

Αντιπάφου.

Γύρος δ' ἄνευ μινερέτης, ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματαῶν
 φυκία, καὶ προχίτης μαινίδας ἐκ' ἐκθέτης,
 ἠτόνων ἀποτῆλε τυπέως, καὶ τέσσατε κεραιῶν.
 νηὺς δὲ πρὸς ἀγριαλὸς ἔδραμεν αὐτομάτη,
 ἀγγελίην θεῶν, καὶ λιγυρῆ μινύσσα.
 καὶ φράσεν, ἄργῶν δ' ἔκ' ἐπόθησε πρότιν.

Αθῆλον.

Η ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφυμένη,
 πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθεν θεῶ.
 ἀνὴρ γὰρ ὄρης μ' ἔμπορος τεκτῆνατο,
 καλέσασέ τ' αἶρην· εἰ μὴ γὰρ πᾶσιν φίλη.
 ἔμβαινε θαρρῶν· μισθ' ἔν κ' αὐτῷ βαρῶ.
 ἐλθόντα δὲ χόμα· πάντα βαστάζω ξένον.
 ὅσποτ' ἐπὶ γαίης, κῆν βυθῶ μ' ἔρέαυτε.

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ. Απὸ λλωνίδῃ

οἶδε Ἀντιπάτρον. 58

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι αἰήταις,
 ἢ Λητοῖ σῆσαι μάκρον ἄλωομένη.
 ἔκ' ἀν' χιτοσαῶνν τόσον ἔπνον, οἷ ἔμ' δειλήν,
 ὄσασις ἑλλήων νηυσὶ παραπλέομαι,
 δῆλος ἐριμαεῖν, τὸ πάλαι σέβασα· δέλεπ' ἤρη
 Λητῶς, ἀμ' οἴ κ' ἤν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

Αλφειῶ μιτυληνάς.

Λητῶς ὠδίνων ἱερά προφῆ, πλὴν ἀσάλευτον
 αἰγάτω κρονίδης ὠρμίσατ' ὄν πελάγῃ,
 ἔνυ σε δειλαῖνν μὰ τεὸς δέσπονα βράσω
 δαίμονας, ἔδ' ἀγροῖς ἔφομα ἀντιπάτρον,
 ὀλβίξω δ' ὄτι φοῖβον ἐδέξασα, κῆρ μετ' ὄλυμπον
 ἄρτεμις ἔκ' ἄλλην, ἢ σὲ λέγει πατρίδα.

Ἀντιπάτρον.

Κεῖνιν ἔκ' ἀπόφριμι· σὲ γὰρ προπάρουθεν ἔθηκεν
 κληῖσθαι πῆνοι τῆνε βορηιάδα.
 ἐμὰ κῆρ ὀρτυγίην εἶχε κλέος· ἔνομα δ' αὐτῆς
 ἤρχετο ῥιπαίων ἄχρη ὑπερβορέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ναῦ δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἢ δ' ἔτι τίς κεν ἐώλπει
ὄφραται τήνδ' ἄλλον ἐρημοτέρην;

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Ἡ τερεβινθάδος ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιή
νησίς, αἶψ' ὀμχλή πάσα, καὶ ἀσύρελος.
αἶδ' ἀγ' ἄ, μεγάλα τε, καὶ οὐρέθ', αἶψ' ἐπὶ πηλὴ
πονχεῖα, μετέθει, τὸ το περιωότεραι.
καρποῖς, ἢ παδίοισιν ἐρίζομεν. ἢ δὲ ἔφρ' αὐλαξ,
αἰγύππου, λιβύης φάμμη ἐπισρέφεται.

Τῷ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀελίς, ναῦ Καίσαρος ἢ ῥόδος εἰ μὴ
νάτος, ἴσον δ' αὐχῶ φέγγος ἀπ' ἀμροτέρων.
ἢ δὴ σβεννυμένα με, νέα κατεπώτισεν ἀκτίς
ἄλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἶπω; τίτι μάλλον ὀφείλομαι; ὅς μιν, ἔδειξεν
ἐξ ἀλός. ὅς δ' ἢ δὴ ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. ΑΝΤΙΠΑΡΧ. 59

Υδάτος ἀφύτου κικορημένῳ ἀχι παραστῆς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βακχος, ἔλεξε τάδε,
αὐθεὶς ἀξίον ὑπνοῦ ἀπεχθόμενων ἀρροδίτη.
εἰπέ μοι ᾧ νῦρων, παύθαι ἰπολύτης;
τάρβει μή τι πάθης ὀγαλίγιον. ὡς ὁ μὲν, εἰπὼν,
ἢ χετ' ἐμοὶ δ' ἀπ' τῆς, ἢ κ' ἐτι τερπνὸν ὑδωρ-
φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυκαλάπθω αὔραι,
ρίζης ἐξ αὐτῆς ἐσθρέσαν διαπέδω.
λουσαμένη βρομίῳ δ' ἔστι πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χείματι, καὶ θάλλει, τὸ Διὸς ἢ δῦτερον.

ὄλλυμένῃ

ἄλλυ μὲν δ' ἔζησα· μόνῃ δὲ πύσσα λυαῖον,
ἄλλων κλινομένων, ὀρθότερῃ βλέπομαι.

Μελεαῖρου.

Αἶ νύ μ' εἶπ' ἄν Βάαχον, ὅτ' ἐν πυρὸς ἡλαθ' ὁ κῦρος,
νίψαν, ὅπερ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τῆνεκε, σὺ νύ μ' εἶπας Βρόμιος φίλος· ἦν δ' ἐνιν εἶργης
μίσθεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καυόμενον.

Επιγόνῳ θεακαλονικέως.

Ἀργυρέη κρινίς με ἄν ὕκετι μακρὰ βοῶντα
Βάαχον, οἴνηραῖς ἔχεν ὕψο παρόσιν·
κεῖμαι δ' ἐν νύ μ' εἶπας κείναις φίλος, ὅδε λυαῖον
ἔχθρὸς, ὅπ' ἀμροτέρων λυόμενος παρόσιν.
ὅψ' ἐποτ' εἰς Διδύσσον ἐκώμασσα· φῶν, τίνας δὲ ὅδ' ὄρω
πίνασι, μανίην σῶθρον κακιστόμοισι;

Ἰνλιανῷ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπ' κριβῆς.

Τίς; πόθεν εἰς Διδύσσει, μά ἴδ' ἄν ἄλιθεά Βάαχον,
ὅσ' ἐπιγνώσω· ἄν δ' ἴδ' οἶδα μόνον.
κεῖνος, νέκταρ ὄδω δέ· σὺ δέ, πρῶτα· ἦ ῥά σε κελευῖ
τῆ πενίῃ βοτρυῶν τῶν ξανὰ π' ἀπαχθῶν.
τῶ, σε ἤ κελίην Δημήτριον, ἔ Δυδύσσον·
πυρογενῆ μάλλον, κῆσ βρόμον, ἢ βρόμιον.

Ἀλκᾶίου.

Οἶνος κῆσ κένταυρον ἐπίκρατῶς, ὅχι σε μῦνον
ᾤλεσεν, ὅσ' ἐρατῶν κελλήϊου ἡλικίην.
ὄντως ὠμοχάρων ὁ μονόμομος, ὅσ' οὐ τὰ χίστα
πῶν αὐτῶν πέμψαις ἐξ αἰδέω πρόποσιν.

Νιμηράτη.

Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἴππος αἰοιδῶ.
ὅδ' ὄρω δὲ πίνων, κελὸν ἢ τέκοις ἔπος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν ὑχέονδ' ἄσκη
 Κρατίνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδῶδεν πίθον.
 τοι γὰρ ὕπερ σφάνοις μέγιστ' ἔβρυν· εἶχε δὲ κιαῶ
 μέτωπον, ὡς περ καὶ σὺ νεκροκωμένον.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Αρζενταρίῳ. 60

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυὶ, μηκέτι φῶνι,
 κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσμου πεκλιμένος.
 ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον· ἐπίγειο δ' ἄμπελος ἔνθα
 ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσμιος ἐκ πετάλων.
 κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον· ἀμφί τε κείνη
 μέλπε, λιγυῶ πρόχέων ἐκ σώματος κελάδον.
 δρῦς γὰρ ἐπ' ὄρνιθι φέρεϊ ἰὼν ἀνάριστον ἰξόν.
 ἦ δὲ, βόρω· σέρρει δ' ὕμνοπόλις Βρόμιος.

Απολλωνίδης.

Ὅπρην ἐγὼ ραδίσιον ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις
 ὃ πρὶν κερκιδίδαυς αἰετὸς ἰσορίη,
 ὕφιπετῆ ῥτε ταρσὸν ἀνάπλαται ἠέ ῥ' ἀερθεῖς,
 ἠλυθον, ἠελίου νῆσον ὄτ' εἶχε Νέρων.
 κείνου δ' αὐλίοθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ σωῆθης
 κρῆντορος, ὃ φαύλων Ζῆνα ἰὼν ἀσόμενον.

Φιλίππου.

Ψιπλάκδ' ὁ βροφῆγυρ, ἀφείδ' λυγροῦ χεῖα κῦρτογ,
 ἠλυθεν εἰς δρυμὸς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
 αἰεὶ δ' ἐκ μελετῶν ἀπᾶσι Καίσαρα κλεινόν,
 ἢ δ' ἄν' ὄρη λίθην ἠγάγεν ὀνόματος.
 ἐδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἀπᾶσ' οἰωνὸς ἐρίζων,
 τίς φθῆναι δαύκται δαίμονι χεῖρ' ἐνέπειν.
 ῥῥά δὲ θῆρας ἐπῆσεν ἐν ἕρσειν, ὅς δὲ σὲ Καίσαρ
 νῦν ἀκέλευστος ἀπᾶσ' ὄρνις ἀνακρέκεται.

Αρχίς.

Αὐταῖς σαῶ κίχλησιν ὑπὲρ φραγμαῖο διωχθεῖς
 κόσσυφος ἠερίης κόλπον ἔδου νεφέλης
 καὶ τὰς κελύσωνο χησὸν ἀνέκδρομος ὠχμασε θῶμιγε.
 ἴαν δὲ μόνον κλειπῶν αὐθι μεθῆκε λίγων,
 ἔρδν, αἰοισπόλων ἔτυμον γένος. ἢ ἄρα πολλὴν
 καὶ κωφαὶ πῆνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάσαι.

Γαῦλα σιλεντιαρίῳ.

Ορθριος αὐπλέντοιο λίνου νεροσδέϊ κόλπῳ
 ἔμπεσε σαῶ κίχλη κόσσυφος ἠδυβόασ.
 καὶ τὰν μῶ, πανάφυκτος ἔλε βρόχος. ὠκὺ δ' ἀπέπῳ
 ἔξ ὄρνιθοσπέασ ὠδὸς ἐρημοσίλασ.
 ἢ τάχα πρὸ μῶναιρα φιλαχρέτισ ὄρνι αἰοισδὸν
 ἀρτεμισ αὐμόλπῳ λῦσεν ἀνακτι λῦρησ.

Αντιφίλα.

Αχελὸν αὐτοπόνητον ὠ αἰθέρι ρῶμα μελιαῶν,
 αἰ πλαταὶ χερῶν αὐτοπαγέισ θαλάμαι,
 πρῶσιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρισ, ἢ χι μακέλλασ,
 ἢ βοδσ, ἢ γαμφῶν δανομένα δρεπάνων,
 γαυλῶ δὲ σ μικροῖο, τόβι γλυκὺ νῶμα μέλιασ
 πηγάζει σκύνουσ δαφιλῆσ ἔξ ὀλίγου,
 χαίροισ ἀναγέδσ, καὶ ἑάνθεσι ποιμαίνοισθε
 αἰθερίου πῆνῶν νέκταροσ ἐρῶσιδσ.

Ζωνῶ.

Εἰ δ' ἀγῆτε ξηθαὶ σιμβληῖδσ ἀκρα μέλιασ
 φέρβεσδ, ἢ θύμων ῥικνὰ περικινίδια,
 ἢ πιτάλασ μάκωνασ, ἢ ἀσφιδίτιδια ρῶσα,
 ἢ ἴον, ἢ μάλων χροαῖ ἔπικερπίδιον.
 πάντα περικινίξασθε, καὶ ἀγγεα κηρῶσασθε,
 ὄφρα μελιασοσῶσ Γῶν ἐπιτυφέλιος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γνώσθηται. τὸ μῦθον αὐτῶν. ὃ δὲ βασιτηρίδι χερσὶ
 κερπνώσασα, βαλὴν κῦμιμι λίπη μερίδα.

Γαλλασθεῖ.

Ἰπποὶ μῦθον σφικκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελιασῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Τί πτε πανιμέριος παυδιονὶ κερμμορε κέρη,
 μυρομένη κελασθεῖς βραυλά δια σωμαίων;
 ἦτοι παρθενίης πάθος ἴμετο, τὴν τοιαύτην ἴρα
 θρηϊκίος Τιρθεῖ, ἀνὰ βιαανάμενος;

Αργενταρίου. *as amatoria*

Ὀρνι, τί μοι φίλον ὑπνον ἀφῆρπασασ; ἠδὲ δὲ Γυρρῆς
 εἰδωλον, κοίτης ὠχετ' ἀποπῆάμενον.

ἦ τάδε θρέπῃρα τί νεις, ὅτι δὴ κερσε δὺσμορε πάσις
 ὠπῆου κρανεῖν ἐν μετάρσις ἀγέλις;
 μὰ βωμῶν, κερσὶ κῆπῃρα Σαράτιδος, ἔκ' ἔτι νυκτῶς
 φθέρξαι, ἀμ' ἔξερ βωμῶν, ὅν ὠμῶσαμεν.

Αντιπάφρου.

Δισσῶν ἐκ βροχίδων, ἀμῖν μῖα, τίονα κίχλαν.

ἀμῖαδ', ἰπτεῖα κῶλυφον εἴλε πάρα.

ἀμὰ τὸ μῦθον κίχλας θαλερὸν δέμας, ὄβ' φάσις ἠδὲ

ἔκ' ἔτ' ἀπὸ πλεκτῶς ἠνε δεραιοπέδασ.

ἄδ' αὐθις μεθέεικε τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' αἰσῶν

φρῶ κῆν κωφῆς ξεῖνε λινοσσιῖαις.

Αθηνον.

Ατθὶ κῶρα, μελί βρεπτε, λάλος, λάλον ἀρπάξασα

τέπῃρα, πῶσις δῶτα φέρεις τένεσιν.

τὸν λάλον ἀλαλόεσα. τὸν ἀπτερον, ἀπτερέεσα.

τὸν ξένον, ἀξείνα. ἄρῖνδον, ἠερινά.

ἔχ' ἰτάχος ῥίψεις; ἔ γὰρ θέμις, ἠδὲ δίκαιον

ἄλλιαδ' ὕμνοπόλους ὕμνοπόλοις σῶμασιν.

Τ Ο Π Ρ Ω Τ Ο Ν .
Ε Ι Σ Π Α Ι Δ Ι Α Ν . Α ρ α β ί ο υ
χολαστικού εἰς τὰ λυτὰ Ζή-

51

νωνος τῆ βασιλείως. 61

Οὐ τι δανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
ἕτινος ὄβ' μνήμην δ' ἠρὸν ἐπερχόμεθα.
οἱ δ' ἄγαθοὶ κ' ἂν μηδὲν ἀναπνύσωσι δὲ μῦνον,
ὡς λίβυς εἶπεν ἀνὴρ, τὸτ' ἀδάμαντι μένει-
δήποτε γὰρ Ζήνωνα πολιτᾶν ἔχον βασιλῆα,
παύγιον ἄρρᾶσων ἐκτελέοντα κύβων,
τοῖη ποικιλόταυκτος ἔλεν θέσις, αὐτ' ἀπ' λανκῆ
τὲ καὶ ὁ πιαθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένη.
εἰ πᾶ' κ' αἰ, ἕκτος ἔχεν, μίαν εἴνατος. αὐτὰρ ὁ σοῦ μμος
διατὰς ἀμφιέπων, ἴσος ἔην δεκάτω.
ὅς δὲ πέλει μετὰ σῶ μμων, ἔχεν δύο. μουιάδα δ' ἄλλη
ἦν πῶ πυμάτην ἀμφιέπεισε δίβος.
ἀλλὰ μέλας διατὰς μὲν ἐν ὁδοσάτω λίπε χῶρῳ,
καὶ τόλασ ἐτέρᾳ δὲ θέσιν ἐνδεκάτῃ.
ἀμριδουδέκτον δὲ διέπρεπον εἰμειλοι ἄλλαε,
καὶ τρισκαιδεκάτῃ ἦν ἦρος ἔκειτο μίᾳ.
δίζυγος ἀντίγονον διεκόσμεον. ἀλλὰ καὶ αὐτῷ,
ἴσος ἔμι μνέτύπος πεντεπικαιδεκάτῃ.
ὁκτωκαιδεκάτῃ παρομοίῃος. εἰσέτι δ' ἄλλασ
εἶχεν διχθαδίᾳσ τετρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἀναξ λανκῆσ λαχὼν σημήῃα πεαῦ,
καὶ πῶ ἐσομένην ὄνοσων παρίδα,
τριχθαδίᾳσ ἀδόκητα βαλὼν φηρίδασ ὄριθμοῦ,
πύργου δουρατέσ κλίμακι κευθομένη,
δοιά, καὶ ἔξ, καὶ πέντε κατήγαγεν. αὐτίκα δ' ὁκτώ
ἀζυγασ εἶχεν ὄλασ πρόθε μεριζομένησ.

G iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταύτην φάσκετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτῶς
 κείνης τὰς ἀλόγους ἔχ' ὑπάλυξε τυχεύσας.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ. 62

Κριναγόρου.

Ψαυδομένοι ρινῶν ὄξυα σίβον, ὧ, κερκὸν ἀρεῖν
 ῥηίτεροι λιγύων μήτιος, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας ἀνείποι λόγους ἀχιλλεύς
 ἰδὼν ὀδυσσεύα ἐν ἄδου.

Αποκείως πάντων πολυμήχανός ἐστι ὀδυσσεύς.
 ζῶς ἐὼν, ἐνόησεν ἂν μὴ θέμις ἔην ἰδέσθαι,
 νερτέριον κουθμῶνα, καὶ ἀλγέα πικρὸν θανάτων.
 πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
 ἦγαγεν ἔκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
 ὦν χθονί, καὶ πελάγει, καὶ ἐν νεμεύεσσιν ὀδυσσεύς.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ. 63

Γαλλαδῆ.

Εἴθε, τίνας μύσας ἐπὶ πένθεσιν, ἔτ' ἰδοῖσιν
 γαστέρι πενθήσασιν νεκρὸν ὄμιρος ἔφη.

καὶ τὸν ὄμψ' θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
 σίτου μνησαμένην καὶ Νιόβην παραάγει,

Τὸ αὐτῆ.

Ἐροσδομῆ θανάτου, πολυὺ δ' αὖθις ἐστὶ ἀνίη.

τὸτο δὲ κερδαίνει βηθὸς ἀπολλύμενος.

μὴ τοῖναυ κλαύσης ἴν' ἀποιχόμενον βιότοιο.

ἔδ' ἔν τῷ θανάτου δ' αὐτερόν ἐστὶ πάθος.

Τὸ αὐτοῦ.

Ἐἴ πτε γόους, μὴ χεῖμεν. πόσον χρόνον ἐμβαλε μίμνετε,
 ὡς πρὸς ἐκείνον ὄλον ἴν' μετὰ ταῦτα βίον.

πρὶν τοῖναι σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ριφῆναι,
μὴ δ' αἰμαῖσιν φυλῆν, ζῶν ἐπι κρινομένην.

ΕΙΣ ΓΑΤΡΙΔΑ. 64

Γαλακτῶ.

Ὡς ὅδ' ἐν γλυκίον γ' ἢς πατρίδος εἶπεν ὁ μῆρος.
~~ὡς τὸν ποτὶς κίρκης εἶδος ἐκχυτον ἢ ἐφαγεν.~~
 Ἐμόνον εἰ καὶ κερπὸν ἀποθρῶσκοντ' ἐνόησεν,
 εἶπεν αὖ οἱ μῶζεν καὶ δέκασ πινελόπασ
 Τίνας αὖ εἶποι λόγους ὀδυσσῆα
 ἐπιβῆς ἰθάκης.

Χαῖρ ἰθάκη. μετ' αἴεθα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλαῖνης,
 ἀσπασίως τεδὸν ἔδασ ἰκέρνομαι, ὄφρα νοήσω
 Δαέρτην, ἀλοχὸν τε, καὶ ἀγλαὸν ἰγέα μοῦνον.
 σὸς γὰρ ἔρωσ κερτέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς,
 ὡς ὅδ' ἐν γλυκίον γ' ἢς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ. 65

Στατυλλίου φλάκον.

Σιγήσασ' ἄρυσσαι. τίγος ἔνικε μηκέτ' ὄριον;
 ταῦ χάριν ἡσυχίοις ἠδὲ λέλοχα ποτόν.
 Ἀδέσποτον.

Δύσκολος εἶ κρήνη. γᾶσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
 δύσκολον. ὦ πικρῶ νόματος, ὦ λαλιῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΜΑΚΙΔΑ. 66

Ἀθῆλον.

Εἰ μὴ ἀνὴρ ἦκεις, ἄρυσσαι ξένη τῆς δ' ἀπ' πηγῆς.
 εἰ δὲ φύσει μαλακῆς, μή με πίης πρόφασιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ἄρρεν ἐγὼ ποτὶν εἶμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον δρέσκω.
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἢ φύσις ἄτην ὕδωρ.

Απολλωνίου.

Ἡ κβαρὴ, νύμφαι τὸρ ἐπάνυ μου ἔξοχον ἄλλων,
κρήνη, πασῶν δῶκεν ἔμοι λιβάδων,
ληϊστὴς ὅτε μοι παρακλίνταρσ ἔπτανευ ἀνδράσ,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λούσε χεῖρα,
κείναν ἀναστρέψασα γλυκῶν ῥόδον, ἣν ἐδ' ὀδίταις
βλύζω. τίς τὸρ ἔρεῖ πᾶν κβαρὴν ἔτι με;

Αντιφάνους εἰς πᾶν αὐτήν.

Ἡ πάρος ἀνδράσι λιβαζομένη προχοῆσι,
πῶχῃ νῶν νυμφῶν μέχρι καὶ εἰς σκρόνα.
λυθρῶδεις τὸρ ἔμοισιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
ἀνδροφόνος, κηλίδ' ὕδασι ἐζηραίων.
ἔξ ἔμοι κούραι φύγον ἥλιον, εἰς ἔνα Βάκχον
εἰπούσαι νύμφαι μισοῦμεθ', ἣν ἄν ἀρη-

Αντιφίλου.

Κρηναὶε λιβάδθε, τί πεφάνητε; πῶ ποτὸν ὕδωρ;
τίς φλόξ ἀεναίου ἔσβεσεν ἡελίου;
δαίρισιν ἀγρικόλα τετύμμεθα. πᾶν δ' ὄσον ἡμῖν
ἦν ποτὶν, ἢ κείνου διψᾶς ἔχει σποδίη.

Σατύρου.

Ἡ κελὸν αἰ δάρναε, κελὸν δ' ὕπυθμείσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινόν δ' ἄλλος ὑποσκιάει,
πληθαῶν, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκτρ' ὀδίταις,
διψῆς, καὶ κματόν, καὶ φλογὸς ἡελίου.

Αδμηλον.

Εἴ τις ἀπαύξασθαι μερ' ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμῆι,
ἔξ ἱερῶν πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

ΕΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ. 53
ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ. 67

Αθήλων.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
ὦ μόνος ἐν πάντων οἰκίβος ἐν ἀμφοτέροις,
ὅς ποτε μὴ χῆσθαι δυνάμην, ὅπότ' ἔδεν ἔχειν.
νῦν δ' ὅποτε χῆσθαι μὴ δυνάμει, τότ' ἔχω.

Γαλλασδαΐ.

Χρυσὲ πάτερ πολυάκων, ὀδυνῆς, καὶ φροντίδος ἕξ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδυνῆ.

Λουκιανού.

Πλῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλῦτος μόνος ἔστιν ἀληθῆς.
τάλλα δ' ἔχει αὐτῷ πλείονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτεάνον, καὶ πλείσιόν ἐστ' δίκαιον
κληθεῖν, ὅς χῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δυνάσται.
εἰ δ' ἔτις ἐν ψήφοις κετατήνεται, ἄλλον ἢ π' ἄλλω
σωρῶν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειρόμενος,
ἔτος ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοισ
μοχθήσῃ, ἑτέρων οὐρεφόμενων τὸ μέλι.

Γαλλασδαΐ.

Πλυτῆς; καὶ τί τοιοῦτόν ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῆ
τὸν πλοῦτον σύρξ εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλοῦτον σωάσεις, διαπαντῶν χρόνον, ἔδυνάσαι δὲ
ζωῆς σωρῶσαι μέτρα περιωότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φάνετε τὰς πηλοῦσας, ἀναιδέας, οἰκοτυράνους,
μισοσαῦτας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

ΕΙΣ ΚΛΕΡΤΑΣ. 68

Εἰς Κλέπτην δολὸν ἀρόντα ξίφος χρυσοῦ.
Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δῆϊον ἄρια φάνω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αδύλον.

Βάπτων πάντα βαρῶν, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ. Λεωνίδου

ταραντίνου εἰς Ὀμηρον. 69

Ἄδρα μὲν ἠμαύρωσε, καὶ ἱερά κύνεα σελήνης,
ἄξονά Διηόσασ' ἔμπυρος ἠέλιος.

Ἦ μνοπόλους δ' ἀγελήδον ἀπιμάλδων ὄμιρος,
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

Αλφειοῦ μιτυλιναίου

εἰς αὐτόν.

Ἄνδρομάχης ἔτι θρήνον ἀνδομέν, εἰσέτι βροῖν.

δερκόμεθ' ἐκβάθρων πᾶσαν ἐρρητομένην,
καὶ μόθον ἀάντειον ὑπὸ σφάνητε πόλλος,
ἠδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἔκτορα συρόμενον,
μαιονίδαο διὰ μουσῶν ὃν ἕ μίᾳ παρὶς αἰοῖσθε
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Ἀντιφίλου εἰς Ἰλιάδα,

καὶ ὀδύσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐσέτι καύητε; θυγατέρες μὲν,
μαιονίδου, μύθων δ' ἴσορες Ἰλιακῶν.

Ἄ μίᾳ μὲν, μινιθμόν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἐκτορέας, δεκέτους τ' ἄλλα λέγῃ πολέμου.

Ἄ δ' ἑτέρα, μόχθον τὸν ὀδυαέος, ἀμφίτε λέκθοις
χιρείοις, ἀγαθὰς δάκρυα Γηνελόπασ.

Ἰλατε σὺν μουσαῖσι. μεθ' ὑμετέρῃσ' ἰδὲ αἰοῖσθε
εἶπεν ἔχειν αἰῶν ἐνδεκῆ περὶ δασ.

Ερῶ τσις ὀμήρου.

Ἄνδρὸς ἀπ' ὄρκου δ' ἴης ἀλιήτορες, ἦρ' ἔχομέν τι;

Απόφισις.

Οαἰέλομεν, λιπόμεσ' ὅα' ἔχ' ἔλομεν, φερόμεσθα.
 Φιλίππου εἰς Ὀμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρο τάχιον ἀποσβέσθ', ἢ τὰ χαυνητὸς
 ἢ ἥλιος φαειρὸν ὄφιν ἀπεργάτεται,
 καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς δροτήσιμον ἔξθ',
 καὶ νέκυς εἰς ζῶων χῶρον ἀναδρούμεται,
 ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαβυ' κλέας, ἔνομό Ὀμήρου,
 λήθη γραλλέων ἀρπάσσεται σελίδων.

Τίνας αἰετοὶ λόγοις ἀπόλλων περὶ Ὀμήρου
 Ηείδων μὲν ἐγὼν, ἐχάρων δὲ θεῖος Ὀμηρος.

Αντιπᾶρου θεακλονιεύς.

Τὰσδε θεογλώσσος ἑλικῶν ἔθρεφε ζωαίχης
 ὕμνοις, καὶ μακεδῶν περὶ ἄσ' σκόπελος,
 Γρηξίλλαν, Μυριῶ ἀνύτης σῶμα, θήλικω Ὀμηρον,
 λεοβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐποχέμων,
 ἠρινναν, Τελεσίλλαν ἀγακλέα καὶ σὲ Κόρινθα,
 θούριν ἀθανάτης ἀσπίδα μελφασμένην,
 νοαίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκευαχέα Μύρτιν,
 πάσας ἀενοῶν ἐργάτιδας σελίδων.
 ἔννεά μιν μέσας μέγας ἔρανός, ἔννεά δ' αὐτὰς
 γῶα τέ μιν θνατοῖς ἀφθιτον εὐφροσύναν.

Αντιπᾶρου σιδωνίου.

Μημοσαίων ἐλεθάμβος, ὅτ' ἔκλυε τὰς μελιφώνων
 Σαπφῶς. μὴ δέχεται μῦθον ἐχάσι βροτοῖς,

Ἀθηνῶν

Γίνδαρε, μουσαίων ἱερὸν σῶμα, καὶ λάλε σειρήν.
 βακχιλίδην, σαπφῶς τ' αἰολίδος χάριτ' οὐ,
 ἐφ' ἑμμάτ' ἀνακρείοντος, Ὀμηρικὸν ὅσ'τ' ἀπ' ἑμμάμα,
 ἔσπασσας οἰκείρις σπασί χερσὶν ἐν κ' ἐμοῖσις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ τε Σιμωνίδῳ γλυκερὴ σελῆς, ἢ δὴ τε πειθοῦς
 ἰβυκε, καὶ παίδων ἄνθος ἀμυσάμενε,
 καὶ εἶφος ἀγκάσιο, τὸ πολλὰ κίς αἶμα τυράννων
 ἔσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
 θηλυμιλεῖς τ' ἀγκυμῶνος ἀηδόνος, ἴλατε πάσης
 ὄρχην τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἑσπᾶσατε.

Εἰς τοὺς ἐννέα
 λυρικούς.

Ἐκλαχεν ἐκ θηβῶν μέγα Γίνδαρος. ἔπνεε τερπνὰ
 ἠδυμελιφθόγγος μῦσα Σιμωνίδῳ.
 λάμπη Σπσίχορος τε, καὶ ἰβυκος. ἦν γλυκὺς ἀγκυμῶ.
 λαρὰ δ' ἄπ' ἐσμάτων φθέγγετο Βακχυλίδης.
 πειθῶ, ἀνακρέοντι σακέσσετο. ποικίλα δ' αὐδῆ
 ἀγκυμῶς κύνη κέσβιος αἰολίδι.
 ἀνδρῶν δ' ἔκ' ἑκάτῃ Σαπφῶ πέλειν, αἶψ' ἔρατεινάς
 ἐν μούσαις, δεχέτη μῦσα καταγράφεται.

ΕΙΣ ΣΑΡΦΩ. Ἀθῆλον. 70

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαδὸν ἤρις
 λεοβίδος, αὐροπόδων βῆματ' ἑρυσάμεγαι.
 ἐνθα κελὸν σῆσαθε θεῆ χορόν. ὕμμι δ' ἀπάρξει
 Σαπφῶ, χρυσεῖν χερσὶν ἑχουσα λύριν.
 ὀλβια ὄρχισμῶ πολυγηθέος, ἢ γλυκῶ ὕμνον
 εἰσαεῖν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Γλάτωτος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασὶν τινεὶ ὡς ὀλιγάρως.
 ἠνὶ δὲ καὶ Σαπφῶ λεοβόθεν ἢ δεχέτη.

Ἀθῆλον.

Λέσβιον ἠρίνης πᾶς κηρίον αἰδοῦτι μικρὸν,
 αἶψ' ὄλον ἐκ μουσῶν κηράμενον μέλιτι.

ὅδ' ἔποιηκόσιοι ταύτης σίχιοι ἴσοι ὀμήρω,
 τῆς καὶ παρθενικῆς ὄνεα καὶ δεκέτης.
 ἢ καὶ ἔπ' ἠλασθήτη μητρὸς φόβω, ἢ καὶ ἔπ' ἰσῶ
 ἔσηκει, μυσέων λάτρως ἔφαπτο μένη.
 Σαπφῶ δ' ἠρίνης ὄσαν μελέεσσιν ἀμείνων,
 ἠρίνα σαπφῶς ὄσαν ἐν ἑξαμέτροις.

Ως ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμμοις λαβυρίνβοις
 ῥηϊδίως προμύλοις ἴδ' φάος, αἴ κε τύχης,
 τοίους γὰρ πριαμὶς Κασιάνδρῳ φοίβασε μύθους
 ἄγγελος, οὗς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοπόχης.
 εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπῃ, λάβε μ' ἴδ' χέρας· ἦν δέ
 νῆϊς ἔφυς μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Αθήλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχέεντο ἰάμβοι,
 θυμοῦ, καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεβολίης.

Αθήλον.

Βίβλοι ἄριστοφάνους, θέος πόνος· αἴσιν ἀχαρνῶν
 κιαδὸς ἐπὶ χλοερῆν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
 ἦν δ' ὄσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δέ μῦθοι
 ἠχέουσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἀρίστε, καὶ ἑλλάδος ἠθέσιν ἴσα
 κωμικῆ, καὶ σίξασ' ἀξία, καὶ γελάσασ'.

Αθήλον.

Αὐταῖ σοι σομάτεσσιν ἀνηρεῖσαντο μέλινα
 ποιίλα μουσάων ἀνθεα δραχμάμενοι.
 αὐταῖ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
 σωμύλον αἰσυχίνην δραμάσιν ὄνε μέναι.
 ζῶεις δ' εἰς αἰῶνα· τὸ δέ κλέος ἔστιν ἀθήναις
 τῶν σέβειν, ὑρανίων ἀπὸ μένον περάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αρτιπόρθε θεακλονικέως.

Αρκεῖ τέπειρος μεθύσαι δρότος, ἀμὰ πιόντ' ὄθ',
 αἰείδ' ἐν κύκλων εἰσὶ γερωνότεροι.
 ὡς κῆρ' αἰοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦσαι
 ὕμνος οὐέρνταισ' ἰδε παθῶν ὀλίγα.
 τῦνεχ' σοι πρώτας μὲν ἀμφομένην δ' ἐθέλουσι
 μοῖραι, πολλὰ κ' ἂν κείσεται ἐνσελίσιν.

Καλλιμάχου.

Ἦλθε Θεαίπτος καθαρήν ὀδόν, εἰ δ' ἐπὶ κιαδῶν
 ὦν τεδὸν ἤχ' αὐτῆ Βάκχε κέλευθος ἄχει.
 ἄλλων κ' ἰθὺ κήρυκός ἐπὶ βραχέων ἔνομα κειρὸν
 φεῦξονται, κείν' δ' ἑλλὰς αἰεῖ σοφίαν.

Τῷ αὐτῷ.

Μικρήτις Διδόνουσε κ' ἐλά' ἤρ' ἄγοντι ποιητῆ
 ῥῆσις, ὁ μὲν, νικῶφισι τὸ μακρότατον.
 ὡς δὲ σὺ μὴ πνώσης ἐνδ' ἕξις, ἢν τις ἔρνται
 πῶς ἐβαλλὸς φησὶ σπληρὰ τὰ γινόμενα.
 τῷ μερμιρίξαντι τὰ μῦνδ' ἕξ, τὸτο γένοιτο
 τῆπος, ἐμοὶ δ' ὠ' νὰξ ἤβραχυσυλλαβίη.

Ὅσαι μῦσαι, κ' ἡδ' ὄσαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἠρωίδος εὐρεν αἰοιδῆς.
 Κλειώ, κ' ἄλλ' ἕρθε κινάρης μελιθεῖα μολπῆν.
 Εὐτέρπη, φραγμοῖο χορῶ πολυκλήα φωνῆν.
 Μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρανα Βάρβιτον ἤρε.
 Τέρψι χόρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλῆς.
 ὕμνους ἀθανάτων ἔρατ' ἀ πολυτερπέας εὐρε.
 τέρφισα ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάσσοφος εὐρεν.
 ἄρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν αἰοιδῆς.
 Οὐρανίη, πόλον εὐρε, κ' ἡδ' ὕρανίων χορὸν ἄσπρων.
 κωμικὸν εὐρε Θάλεια βίον τὸ, κ' ἡδ' ἠθεα κιδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὕπὸ τέχνης
φάνεται ὀφθαλμῶν, εἰ κελος ἀφενίη.

Εἴ ποτε Τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκρόσεις,
πῶν ἔρατὸ θαύμαζε ῥόσῃς ἀρήτορα τέχνης.

Εὐτέρπη δονάκειαι πολυρήτοισι λιγαινέαι,
πῶν μα σοφῆς ὀχετῶν ἐπιπείρουσα μελίαις.

Κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλεια μέλος· ἔργα δὲ φωτῶν
ἔχ' ὀσίων θυμέλησι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

Εἰ κόνα σῆ σοφίης ποτιδέριεο· Καλλιόπης δὲρ
εἰ κόνα σῆ κραδίη λάμβανε πῶν σοφίην.

Δαφνοκόμοις Φοῖβοιο παράβροδ' εἰ κελύει
Κλειῶ μαντοσαῶν μῦσα, καὶ ἰσορίης.

Οὐρανίη ψήφοιο θεοῖσιν τινὶ μέγ' ἔρω
ἀσπράων ἐδίδασκα παλινδίνητον ἀνάγκην.

Σκέπτεο χαλκὸφῶνον ἐπιπέρχουσαν αἰοσίην,
Μελπομένην, ἔρατῆς ἰσοραδὲ πίης.

Σιγῶ φεγγομένης παλάμης θελεῖ φρονα παλμόν,
νάμωσι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπῆν.

Κριναγόρα.

Καλλιμάχου τὸ τοραυτὸν ἔπος ῥέε· δὴ δὲρ ἐπ' αὐτῆ
ὡ' νῆρ τῆς μυσέων πάντας ἔσεισε κέλευθον

αἰεῖσαι δ' ἐκέλευσε τὸ φιλοξείνοιο κελίην,

καὶ ὀνει μαραβῶν τῆς, ἐπέθηκε πόνητος.

τῶ, σοι κῆνεαυτῶν χειρῶν ἀένος εἶν ἄρεάσθαι

Μάρκελλε, κλοινῶ τ' αἶνον ἴσον βιότῳ.

Αδύλον.

Καλλιμάχου τὸ κέλευθον, τὸ κάλλιον, ὁ ξύλινος νῦς.

αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλιμάχου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδέαστον.

Ηρόδοτος μύσασα ὑπεδέξατο. τῷ δ' ἄρ' ἔχθη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μῆν.

Αθίλον.

Ἡσίοδ' οὐ ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσίν ἐλίπων,
πυρρὴν ἔξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην.
βίβλον δ' ἑρίφασ' ἐπὶ γῆν χερὶ, τὸτ' ἐβόησα,
ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον ἠσίοδε;

Αθίλον.

Νόννος ἐγὼ, Πανός μιν ἐμὴ πόλις. ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔχει φαινέντι γογάσῃ μῆσα γιγάντων.

Λεωνίδου.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μῆνον ἔτερπον,
ὑδ' ὄναρ οὐκ ἐνέτας νῶριμος ἰταλίδαις.
ἀλλὰ τὰ νεῦ πάπτεαν ἐράσμιος. ὄφ' ἔφ' ἔγνω
ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπην προφέρει.

ΕΙΣ ΡΟΙΜΕΝΑΣ.

Γλαύκου. 71

Νύμφαι, πειθομένω φροσάτ' ἀπρεκές, εἰ παραδ' αἶων
δάφνης τὰς λυχνῆς ὦδ' ἀνέπασσ' ἐρίφης.
καὶ καὶ Πάν συρικτὰ, κῆρ εἰς ἀγρον ἐκείναν
σοῖ τι κῆρ φλοῖβ' ἰσάμ' ἐκόλαφε λέγειν,
Πάν, Παι, πρὸς μαλέων, πρὸς ὄρος φωφίδιον ἔρχαν.
ἰξῶμαι. νύμφαι, χαίρειτ' ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ερικήν.

Βικόλι, πρὸς τῷ Πανός ὀρήγιος εἰπὲ Κολοαῶς
ἔτος, ὅτῳ ἀνένδεις ἡ γλαύκος, ἄτ' ἴνιος;
τῷ λεοντοπάλα τιραυθίω. ὦ δὲ τὰ ῥέξα
νήπι, κῆρ σκυτάλην ἀγριέλιον ὀρήης;

χαίροις

Χέρους ἀλλεΐδα δαμαλιφάγε· κῆρτάδε φέρρει
αὔλια, κῆξ ἐλίγων μυριόβοια τίθει.

Μακεδόνος.

Κάπρον μὲν χέρση Κόδοχος ἔκτανε· πῶ δὲ ταχέως
εἶν ἄλι, κῆρ χαροποις κῆμασιν εἰλ' ἔλαφον·
εἶδ' ἦν κῆρ πῆνυ θηρῶν φύσις, ὅδ' ἂν ἂν ἀέθερα
πῶ κείνῃ κενεὴν ἄρτεμις εἶδε χέρρα.

Ἀντιφίλου.

Βόρμος ὁ βυτοίμην ὄτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἴρταν,
αἰγίλιπα χροίνῳ πέβρον ἐπερχόμενος,
εἶπερ οἱ σκυλάκων τίς, ὁ κῆρ βοσίν· ὅς φάγε λεπὴν
χροῖτον, ἀνελομένην χραινομάκην μέλιτι·
κῆρ πτεροῖ εἰς αἶθρα· τὸ δ' ἄβρυγες ἀνδράσιν ἄλλοις
κῆτο μέλι, συχῆς ὄνιον εἰρύσατο.

Εὐνείκῃ μ' ἐρέλασε, θέλοντά μιν ἄδν' φιλέσαι·
καί μ' ἐπικερτομέεσα τὸ δ' ἔννεπεν, ἔρρ' ἂπ' ἐμοῖο·
βουκόλος ὧν ἐθέλεις με κῆσαι τάλαν; ὅ με μῆθηξ
ἄγροίκους φιλεῖν, ἀν' ἄσυχῆ χεῖλεα θηέβην.

Ἀδέποτον.

Ω πᾶν, φερβομένης ἱεράν φάτιν ἄπυε ποίμνας,
κυρῆν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἰεῖς δονάκων,
ἔφρ' αἶ μιν, λανηοῖο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
ἔθεασιν ἔκ κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ κελῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν,
φοῖνιον ἐκλασίῃ σῆθεος αἶμ' ἐρύγη.

Εἰς Ρολεμόν, κῆρ εἰρήνην. 72

Ἀπῶλωνιδῶ

Σκύλλος ὅτε Ξέρξου δολιχῶς σῶλος ἐλλάδα πάσαν
ἤλαυνε, βυθίνῳ ἄρατο ναυμαχίην,

Η

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

νηρῆος λαβρήοισιν ὑποπλώσασ' τινάγει,
 καὶ τὸν ἀπ' ἀγνύρης ὄρμον ἐκτερευῶν,
 αὐταῖος δ' ἐπὶ γῆς ὠλίθιατε περσὶς ἀναυδος
 ὀλλυμένῃ, πρῶτῃ πείρα Θεμισοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχασ' ἐπὶ δῆριν,
 ἀχίτος ὄρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
 αἰμᾶ δόβω σείλασ' βαθῶν αὐχένια πρὸς ζυγοδέσμοις,
 ἀντιγὰ διφρηλικῆ Καίσαρος ἕρανίου.
 ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θῆρ' χάριν ὄργανα εἰρήσας
 ἄρεος, ἀνομίης ἀντανάγξ' πατέρας.

Αρτεμισί δρωῖσα, προάγγελός ὄπι κηδοίμῃ.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ.

Εὐήνου εἰς ῥοίαν. 73

Ξεῖνοι, πῶν περίβωτον ἐμὲ πῶλιν ἰλιον ἱρῆν,
 πῶν πάρος ἀπύργοις τείχεσι κληρομένην,
 αἰῶνος τέφρη κατεδήσκειν. ἀγ' ἐνὸ μῆρῳ
 κείμαι, χαλκείων ἔρκος ἐχέσασ' πυλῶν.
 ὅτι ἔτι με σκῆψ' ἔρωφθόρα δόρατ' ἀχαιῶν,
 πάνταν δ' ἐλλήνων κείσομαι ἐν σώμασιν.

Αἰακίου χολαστικῆ εἰς
 τὸ αὐτ'.

Ὀπόλι, πῆ σέο κείνα τὰ τείχεα; πῆ πολυὸν βοι
 νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράτα τεμνομένων;
 πῆ Περσίδης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάρ' χρυσοσ' ἐφεσπίς;
 πῆ δὲ Τριτογενῆς δῖ' ἱελέον ὠδαπίης;
 πάντα μόθος, χρονίῃ τὲ χύσις, καὶ μῆρα κρατεῖ
 ἤρπασεν, αἰσίνῃ ἀμφιβαλῶσα τύχην.

καί σε πόσον νίκησε βαρὺς φθόγος· αἶψ' ἄρα μῦνον
ἕνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος ἔδαιχται.

Βάανου κολλίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρρηκτοὶ μοιρῶν τυμάτην ἐσφρηγίσαν ἄρκοι.

τῷ Φρυγί παρ βωμῶ τῷ Γριάμυ θυσίην.

Θιγὰ σοὶ Αἰνεΐα, σόλος ἱερός, ἰταλὸν ἦδη

ἄρμονέ' χεν, πάρος φρασίμιον ἕρανίης.

ὅθ' κελὸν ὤλετο κύρτος ὀβριώτος· ἦ γὰρ ἐν ἔσποις,

ἠγέρθη κόσμη παντός ἀνάστα πόλις.

Ἀδριανὸν Καίσαρος· οἰδὲ, Γερμανικοῦ.

Εκτορ, δρῆγον ἀμα, κατὰ χθονὸς εἶπου ἀκείης,

χαῖρε, καὶ ἀμπνεύσασον βαῖδ' ὑπὲρ παρίδος.

ἰλιον οἰκείται, κλεινὴ πόλις, ἀνδρῶσ' ἔχουσα

σὺ μοι ἀραιροτέρους, αἶψ' ἐτ' δρῆγοίλους.

θεακλίη δ' ἔκ' ἐστ'· παρίτασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ,

θεακλίην κείσθαι πάσαν ὑπ' ἀνεαΐδας.

Τύτοις ὑπέγραφε λάβρα σπάρτια=

της Δημάρατος,

Θάρσισοι· ἔτ' ἐμῆς κόρυθος λαλάσοι πρόσωπον.

Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τῷ βασιλείῳ,

αὐθις προσέθικεν,

Εἰ μὴ κεν ἀνθρώρικος ἐπιχλίου πολεμιστῆς,

εἰ μὴ δὲ καὶ θεράπων ἐλικωνίου ἀπόλλωνος.

Ἀχιλίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἂν τὸ σπάρτις τίς ἔβρυξ ξένη, μή με γελάσῃς

ἔγ' ἄρ' ἐμοὶ μὲν ταῦτ' ἐτέλειε τύχη.

εἰ δὲ τίς ἐξ Ἀσίων, μὴ πούθεο· διαρδανικοῖς ἔτ'

σηήπροις ἀνεαδῶν πάσα νέενκε πόλις

εἰ δὲ θεῶν τε μένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας

ζηλήμων δῆων ἐξεκένωσαν ἄρης,

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ

εἰ μὴ πάλιν βροσίλας· σὺ δ' ὦ τέκος ἄβρο με φαίμην,
βάλλε κθ' ἑλλήνων σῆς ζυγῶδες μα δῖκῆς.

Τὸ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀδελφὸς ἂ κλεινὰ Γριάμιν πόλιν, ἀν' ἀλαπάξαι
ἑλλάνων δεκέτης ἔκ' ἐτάλασεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀμ' ἴ' πποιο κθ' κὼν ξύλον· αἶθε δ' ἔπειδ' ἄς
κθ' θάναε πρὶν τούξαι δ' ἠρατέαν παρὶ δα·
ἔ γὰρ αἰ ἀβρεδῶν ὀροφῆφάρον ἀλαχμῆων πῦρ,
ἢ τω ἔρ' ἀμετέροισι λάσειν ἠριπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλια.

Δέρπειο γὰρ βροῖα δεικέτη λόχον· εἰσὶ δὲ πῶλον
οὐόπου δαναῶν ἔγμουνησὺ χίης.
τεκταίνει μὲν ἔπειδ' ἀθηναίη δὲ κελύει
ἔρρον, ἢ πέρ νάτη δ' ἑλλάδ' ὄλη δύεται.
ἢ ῥα μάτην ἀπλόητο ῥόσος στρατός, εἰ πρὸς ἄρηα
ἢ δ' ὄλος ἀβρεῖδαις ἐθλότερος πολέμου.

Εἰς μνηκὴν Γομπήτου, οἰδὲ, Μαῆρις νεωτέρη.

Εἰ κθ' ἔρημαίη κέχυμαι κόνις ἐνθα μνηκῆν,
εἰ κθ' ἀμαυροτέρη πανῆς ἰδ' εἶν σιοπέλου,
ἔλου τίς κθ' θορῶν κλεινὴν πόλιν, ἢς ἐπάττωα
τέχρα, κθ' Γριάμιν πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἐνθεν ὅσον πάρος ἐθενον· εἰ δ' ἐ με γῆρας
ἢ βρισιν, δ' ἀποῦμαι μάρτυρι Μακονίδη.

Ἀντιπάρησ θεαλονικέως εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡρώων ὄλιγα μὲν ἐν ὀμμομασιν· αἰ δ' ἐτε λοιπαῖ
παρὶ δ' ὄλε, ὃ πολλῶν ἀπύτεραι πεδίων.
οἶν κθ' σὲ τάλαινα παρέρχόμενός τε μνηκῆν,
ἔγνω ἀπολίου πανῆς ἔρημοτέρην.
ἀπολικὸν μῆνυμα· γέρων δὲ τίς, ἢ πολὺ χυσας
εἶπεν, κνυκλώπων τῆσ' ἐπέ κθ' το πόλις.

Αντωνίου ἄρχεῖου, εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ πολυχρυσος ἐγὼ τοπάλαι πόλις, ἣ τὸν ἀβρεῖδων
οἶνον ἀπ' οὐρανοῦ δεξαμένη γενεῆς,
ἢ τροῖην πέρασσα θεοῦ τιτον, ἢ βασίλειον
ἀσφαλὲς ἑλλήνων ὄσα ποθ' ἠμιβέων
μιλόβοτος κείμαι, καὶ βοαιόμος, ἐνθα μνηκῆν
τῶν ἐπ' ἐμοὶ μετ' ἄλλων ἔνομ' ἔχουσα μόνον.

Αλφειῦ μιτυληναίου.

Ἄργος ὁ μινικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱερὸν ὄσασ,
καὶ χρυσὴ τοπάλαι περσέος ἀκρόπολι,
ἔσβεσάβ' ἠρώων κείνων κλέος, οἳ ποτε τροῖης
ἦρσαν κατὰ γῆς θεοδόμον σέρανον.
αἴη ἢ μὲν, κρείων δὲ πῶλις. αἶ δὲ, πεσοῦσαι,
δείκνυσθ' οὐ μῆκων αὐλὰ βουκολίων.

Αἰτιαράβη.

Γῆ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε;
πῦ σφάσαι πύργων, πῦ τὰ πάλαι κτέχνα;
πῦ νηοὶ μακέρων, πῦ δώματα, πῦ δὲ δάμκρτ' ὄσ
σιούφραι, λαῶν δ' αἶ ποτὲ μυριάδ' ὄσ;
ἔδ' ἔδρ' ὄσ' ἵχνος πολυκῆ μμορε σέο λείπειται.
πάντα δὲ συμμαρ-τ' ἔξέφατε πτόλεμος.
μοῦαι ἀπόρθητοι νηριῖ' ὄσ' ὠκεανοῖο,
κῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκινού' ὄσ.

Ονέσου κορινθίου.

Ἔσθ' ἐν φόρμιγγι, κατρείφθην δὲ σὺν αὐλῇ
θήβη, φῶ, μῦσαις ἔμπαλιν ἀρμονίης.
κωφὰ δέ μοι κείται λυροβελγία λείψανα πύργων
πέφραις μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοισ.
σῆς χερὸς ἀμυρίων ἀπονος χάρις. ἐπάπυλον γὰρ
πάρην, ἐπάμειψ' τείχισσ' ἐν κισθάρη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον
 Οἱ δ' ἴππους λέξεις ἀντιγόννη ὄσιν,
 ἀλλὰ κροίοντοι μιαιώτατοι ἀμβροτος ἰνώ,
 ἀλλ' ἀθάμασ τλήμων· τειχομελὴς κινάρι,
 ἀλλ' αὐλὸς δῦσμουσος· ἰδ' ὧσ ἐκεράνατο θήβη
 δαίμων ἐσθλά· κροίσι δ' εἰς ἐν ἔμιξεν ἴσα·
 φιλίππυ.

Ἐν θήβαις Κασίδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μισαχθὴς
 Οἱ δ' ἴππους· τελευτὰς Εὐίος ἠπάσατο,
 ὡς κελιάσας Πενθὰ, ὠδύρατο· τείχεα χορδαῖς
 ἔση, κροί λωτοῖς ἔπετε λυόμενα,
 ἀντιόπης ὄσιν, χαλεπὴ δ' ὠδὸς ἰοκρῆς·
 ἦν ἰνώ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς ἀθάμασ·
 πικρὸν αἰεὶ πλοῖεθρον· ἰδ' ὧσ ἐσθλῶν περὶ θήβας
 μύθων, κροί συγνῶν ἤρκεσεν ἰσορίη.
 Βιάνορος.

Σάρδιον αὖ τοπαλαί Γύγου πόλις, αἰτ' ἀμυάησ
 σάρδιον, ἀβασιλεῖ περσις ἐν ἰστιάδι,
 αἰ Κροίση τοπαλαίων ἐπινώσαθε μέλαθρον
 ὄλβον παπταλοῦ φάσματι δεξαμέναι,
 ναῶ δὲ ὄλαι δύσηνοι ὄσ ἐν κροίον ἀρπαθεῖσαι,
 ὄσ βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε,
 βῆρα, κροί εἰς ἐλίκη κελωσμένα· αἰ δ' ἐκὶ χέρση
 σάρδιον, ἐν βυθίαις εἰς ἐν ἐκράθε τέλος.

Δέριδος ἐλατύ εἰς τὴν κροίον κροίον ἐφείσθω.
 Ἡέρια νεφέλαι, πόθεν ὄλατα πικρὰ πῦσαι,
 νυκτὶ σαῶ ἀπεμφεῖ πάντα κροίον κροίον
 ἔλιβυη, ἐδέσου δὲ τὰ μυρία κροίον ταλαίνης
 αὐλία, κροί μακρῶν ἐξ ἐτέων κροίον.

πῶ δ' ἰσαωτήρῃς τότε δαίμονες ἔπρεπον ἄμματα,
αἶ, αἶ, πῶ ἰάδων πολλὸν αἰδοτάτην;

πείνα δὲ κῦμασι πάντα κυλινδομένοισις ὁμοῖα,
εἰς ἄλλα σὺ ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

Ἰωάννου ποιητῆ τῆ βαρβουχέλλου ἐπὶ
τῆ κστακαῶσει βιρυτῶ.

Αδ' ἐγὼ ἀτλάμων ἀπολις πόλις, ἄμματα νεκροῖς
ἐναίταις κείμαι ἀπαναποτμοτάτα.

ἢ φαιτός μ' ἔδάμκατε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαίου.

φῶν, ἀπ' τοσαυτοῦ κέλλεός εἰμι κόνις.

εἰνὰ παρασιχόντες, ἐμῶν συναχθήσατε μοῖραν.

σπείσατε βιρυτῶ δάκρυα κρηθιμένα.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Γ' ἐτελέθῃ Κύπρις πολιόχοος, ὄφρα νοήσῃ

ἐνδιον εἰδῶλων πῶ πρὶν ἔδος χαρίταν;

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἦς ὑπ' τέφρην,

αἶ βερόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.

γράφῃ ἐνός κρηυπερθε λίθι φίλα κείφανα φωτῶν.

βιρυτῶς γοερῆ κείται ὑπὲρ δαπέδων.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ σήσης δρόμον ὀλκείδος ἐν νηὶ ἔμοισ,

λαίφρα μὴ λύσης, χέρσον ὄρεσ λιμένα.

τύμβος ὅλη γενόμην ἕτερον δ' ὄν ἀπενθέα χῶρον

δουπήσει κώπη, νηὶς ἐπερχομένης.

πῶτο Προσειδάωνι φίλον, ἐνίοις τε θεοῖσι.

χαίρεθ' ἀλιπτανέες, χαίρεθ' ὀδοιπτανέες.

Αντανίου δαζείου.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Γερσῆος ἀκρόπολις ἀθερίσιο,

ἢ πικρὸν ἰλιάδαις ἀστέρα θρεφάμενη,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κὶ πολίοισιν ἔναυλον ἐρυμαίοισιν ἀνείμα,
τίσσασα Γριάμου δάμοσιν ὀφείδεις.

Ἀθῆλον.

Γλήκοις πολιοῦ χε.σέ με χρυσουγίτην
ὡς θέμισάστλάμωτ ἴλιος ἠγασάμην.
ἀμὰ σὺ με προλέλοιπας ἐλωρίον ἀντὶ δὲ μήλου,
πῶσαν ἀπεδρέφω τείχεος ἀγλαίην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βυκόλον. εἰ τὸρ ἄθετος
ἔπλετο, τῆς κάρου ἔκ ἀλιπμα τόδε.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. 74

Ἀθῆλον.

Φασὶ παρομικῶτ κἄν ὄς δάκοι ἀνδρα πονηρόν.
ἀμὰ τὸ δ' ἔχ' ἔτι φημι προσήκε λέγειν,
ἀμὰ δάκοι κἄν μὲν ἀγαθὸς, κῆρὰ πράγμασιν ἀνδρασ.
τὸν δὲ κῆκὸν δεδιδῶτ, δῆξεται ὄδὲ δροάκων.

Γαλλασά.

Εἰ τῆς ἀνδροφόνου εὐδαίμονασ ὄντασ ὀρώμεν,
ἔ πάνυ θαυμάζω τὸ Διδῶ εἰσι γέρασ.
ἦ γὰρ γιννῆσαντα μεμίσσηκῶτ κῆρ ἐκείνου,
κτείνεν ἄν, εἰ ὁ Κράνοσ θνήσκῶτ ἐτύχαιεν ὄν.
ἀντὶ δὲ τὸ κτείνει, σὺν τοῖσ τιτῆσι πολάζει,
δέσμιον ὡσ ληστὴν εἰσ τὸ βάρκαθρον ὄκεισ.

Ἀρχίου.

Ο σφυλοκλοπίδασ ἐκ τῶν μωσ, εἰσ αἰδῶσ
ἔδραμε, μαστχθεῖσ κλήματι φωριδίω.

Μισῶ τὸν ἀνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρησὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖσ ἄποισ.

ΕΙΣ

Τὴν Κίρκην ἔφημι κέθως εἴρικεν ὄμιρος
 ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἢ ἑλκύους,
 τὴς αὐτῆ προσιόντας· εἰ ταῖρα δ' ἔσσα πάνυ ἄργος,
 τὴς Δελεκάδεντας πῶ χροτάτης ἐποίη·
 τῶν δ' ἀνθρωπέων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
 εἴ τ' ἀπ' τῶν ἰδίων μηδὲν ἐχοντας ἔτι,
 ἔφρεν ἐνδον ἐχουσα, δίκην ζῶων ἀγορίων·
 ἐμφρων δ' ὦν ὄδυσσά, πῶ νεόπτε φυγῶν,
 ἔχερμου, ρύσεως δ' ἰδίας ἐμπερονα λογισμῶν
 εἴ χε, τριπέσσ φάρμακον ἀντίπικλον.

Σιμωνίδου.

Εὐφρώ, καὶ Οὐκίς, καὶ Βοίδιον, αἰ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλεσθ' ἄνευ εἰ κ' ἄσοροι,
 ἄπιν, καὶ Κλεοφάντα, καὶ ἀνταγόρην, ἐν ἐκείῃ
 θυμὸς ναυηγῶν ἤκονα εἰς ἐβελον.
 αἰμὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ ληρρικῆ τῆς ἀφροδίτης
 φαύμετε· σειρήνων αἴδε γὰρ ἐχρότεραι.

Νικέφρχου.

Τῆ μὲν γαστρὶ λαβεῦσα Φιλαίλιον, ἠλιοδῶρῳ
 θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπ' ταῦτο μάτου.
 τὸ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπούμενος, εἰς διαλείπη
 ἡμάτα, καὶ τί κτην ἄρσενα παῖδ' ἐφατο·
 ἢ τὰ βύβαστις κηταλνέται, εἰ γὰρ ἐκείῃ
 τέξεται ὡς αὐτῆ, τίς θεῶ ἐστὶ λόγος;

Επιγόνου.

Ἡ τοπάλαε Λαῖς πάντων βέλους· ἢ ἔτι Λαῖς,
 αἰμ' ἐτέων φανερῆ πασιν ἐγὼ νέμεις,
 ἢ μὰ Κύπριν· οὐδ' ἢ Κύπρις ἔστιν ἐμοὶ ὅσον ὄρκος
 γνώριμον· οὐδ' αὐτῆ Λαῖδ' ἢ Λαῖς ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Αθηνον.

Ἡ τοπρὶν αὐ χύσασα πολυ χύσαις ἐπ' ἑρταῖς,
ἢ νέμειν δεινὴν ἔχι κύσασα θεόν,
μίθια ναῦσπαθίαις πενιχραῖς πνίσιματὰ κρεί.
ὄφ' ἐτ' ἀθηνάϊν Κύπρις ἐλήισατο.

Σηοάτανος.

Ἔστι δροάκων τίς ἐφθιβος, ἄγαν κελός. ἀμὰ δροάκων ὄν,
πῶς εἰς πῶν πρῶτῃν ἄλλον ὄφιν δέχεται;

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ. 76

Αντιφίλου.

Λαβροπόδι χεῖμαρρε, τί δὴ τόσον ὦδε κορύνη,
πεζὸν ἀποκλείων ἵχνος ὀδοιπορίας;
ἢ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ ἔ νύμφαισι διαυγῆς
ναῦμα φέρεις, βολεραῖς δ' ἠράνισ' ἐν νεφέλαις;
ὄφομαι ἠελίῳ σε κικαυμένον, ὅς τις ἐλέγχεν
καὶ γόνιμον ποταμόν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Βιάνωρος.

Λάρνακας παρῳῶν ἔτι λείψανα κοιμίζουσαν,
νεκρῶν χειμάρρων παῖς ἴδε συρομένην,
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσαστο. χαῦμα δ' ἀναιδέες
εἰσέθορεν πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὄσέα μὲν τὸν ἔσωσιν ἀπ' ὕδατος ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὕπρ βλοσυρῶ χαύματος ἐφθάνετο.

Αθηνον.

Ἰμεροῖς ἀλφειῆ, Διὸς σεφανηφόρον ὕδωρ,
ὄς διὰ πιασίων πεδίων κέκονιμένος ἔρπει,
ἠσύχιος τοπρῶτον. ἐπὶν δ' ἄβ πόντον ἴκηαι,
ὄξυς ἀμερῆταιο πεισῶν ὕπρ κῦμα θαλάσσης,

νυμφίος αὐτοκέλευτος ἔων ὁ χετηγός ἐρώτων,
 ὅς σικελὴν δρέθουσαν ἐπέγεια ὑγρὸς ἀκοίτης.
 ἦ δέ σε κειμηῶτα, κῆρ ἀσμάλλοντα λαβῶσα,
 φύκος ἀποσμήξασα, κῆρ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
 χεῖλα μὲν σωματέασι σαυήρ μοσεν· οἶα δὲ νύμφη
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἠδέϊ δρομῶ,
 κείμενον ἐν κόλποισιν ὀλύμπιον ἀνάσεν ὕδωρ.
 κῆρ φορὴ ἠραβὰ μιγγι λιβάς κῆρ τεκίργατο πιγῆ.
 ὅ δὲ συρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἴμερος ἀνῆς,
 πορφυρῆ δ' ἀνεκοπῆθε ὕδωρ πεπεσμένον αἰδοῖ,
 φερόμενος κῆρ πόντον ὄμβρ, κῆρ λέντρα μιγῆται.
 πολλάκι δ' ἀνάων ὄρων βεβημίνος ὀρμη,
 αὐτῶν ὅς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περίσασ,
 ἔσηκεις ἀχραντον ὄρων δρέθουσιαν ὕδωρ,
 ἦ δέ σε παπῶνισα πλωριαῖδος κῆρ τὰ πέτρης,
 δάκρυσι κυμαίνοντα, κῆρ τοι κτείρουσα κῆρ αὐτῆ
 ἀειδῆς δρέθουσα, φίλους ἀνεκοπῆτο μαζῶς,
 κῆρ ὄροσος οἶα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δέ,
 πιααῖω ποταμῶ σικελὴ προσεμύρετο πιγῆ.
 ὅ δὲ δῖκην ἔλαβεν πανδερκέα φοῖνις ἀνὴρ
 ἑλλάδος ἀμῶν ἀλάμων σάχμου· ὃ ἐπι, πολλὰ
 ἠρώων ἀλοχοι μινυῶρια τέκνα τεκοῦσαι,
 μαφιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναικῶς.

Διοσκουρίδου.

Αὐλιν δρισταγάρω, κῆρ κτήματα, μυρίος δρθεῖς
 νεῖλε, μετ' εἰκαῖς ἐξεφόρησας ὄδου.
 αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρον ἐπενήξατο βῶλου
 ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμείης,
 γείτονος ἠμίθραυσον ἐπαύλιον· ὦ πολὺς εἶπας
 μόχθος ἐμὸς, πολίτης τ' ἔργα περιανὰ χερσός,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

ὕδωρ πάν ἐγένεθε. καὶ δὲ γλυκὺ τὸ το μωροῖς
καὶ μὲ, ἐπ' ἄριστον ἔδοξα με πικρότατον.

Νέστωρος.

Ἀβροχον ὃν πελάγει δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΡΤΟΧΟΥΣ. Φιλίππου. 77

Λιμὸν ὀγγυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως

Νικῶ, σὺν κούραις ἠερολόγῃ τάχυσ.

ἄλλοι δ' ἐκ θαλάσους. τῆ δ' ἐκ κελάμις σωέριβοι

νῆσαν πυρκαϊῆν ἀέυλον ἐκ σαχών.

μὴ νεμέσα Διμήντερ, ἀπ' ἄρθονος εἰ βροχὸν ὕσαν,

κούραι τὰς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

Γαλλασῶ.

Μηδέποτε ζήσασθ' ἐνὶ βροχῶ, οὐδ' ἀποθνήσκῃ.

καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς γένεσ ἦν ὁ τάλασ.

οἱ δὲ τύχασ μετὰλασ, καὶ κρήματα πολλά λαχόντες,

αὐτοὶ τὸν θάνατον πῶσιν ἔχουσι βίου.

Ἀθῆλον.

Εἰ κρίσις θεῆ καὶ τῶ καὶ τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,

τῆ πενίῃ μελετῶν πῶ ὕπρ γῆν κόλασιν.

Ἀθῆλον.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λίτος, ὁ καὶ λάβρις, ὅτος ὁ ράται;

ἔστιν ὁ φυχῆς κύριος ἀμοιβῆς;

Ἀδέαστον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγεται, οὐκ ἀνερίζω.

μισοῖτω με τάλασ χρυσοῦς ὁ πορνοφίλασ.

ΕΙΣ ΣΙΩΓΗΝ. Γαλλασῶ. 78

Ἡ μεγάλη παιδασίς ἐν ἀθρώποις θεῆ σιωπῆ.

μάρτυρα Γυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.

ὅς λαλέειν εἰδώς, ἑτέρους εἰδῶσθε σιωπᾶν,
 φάρμακον ἢ συχίης ἐγκρατὲς ὑδράμενος.
 Τὸ αὐτὸ.

Γὰρ τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατος ἢ σιωπᾶν,
 ἢ λόγον ἐγκυπίων ὡς πάθος ἀχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ. 79

Κριναζόρον.

Ἄχρη τῶν ὧ δέλαιε κενᾶς ἐπὶ ἐλπίσι θυμῷ
 πωπυθεῖς ψυχῶν ἀσοτάτω νεφεύων;
 ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνηρα διαγράψας ἀρένοις.
 κτηνὸν γὰρ θνητοῖς ὄδειν αὐτῶν μακτον.
 μυσέων αἰεὶ ἐπὶ δῶρα μετέρχεο. ταῦτα δ' ἀμυθροῖ
 εἰδῶλα ψυχῆς, ἢ λεμᾶτοισι μέθδδ.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀαίλιος αὐσονίων ὑπατον κλέος, εἶπεν ἀβρηάσθ
 ἀνώταν, σπάρτης χαῖρε φέρισον ὑδωρ.
 μυσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυίσורי βίβλω,
 εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον ἀμαβίης,
 κίπασ, μιμιλὸν βιοῦτου πτερόν ἐν σκιερῶσιν
 ἀγκεσι, παμφῶνων μέλπον ἀπ' ἑσμάτων.
 ὠρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε. τί δ' ἔζηλωτος ὁ μόχθος,
 εἰ καὶ πῖνᾶ ποθεῖ γάρυος ἡ μετέρης;

Νέσορος.

Τί πῆ με θρυλλησαντδς, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοιδίην;
 ἰππῶς, ἰππῶν ἐδῶν, καὶ αἰοιδῶς, αἰείδων.
 ἢν δέ τις ἰππῶσιν δεδῶως, ἐθέλησιν αἰείδειν,
 ἀμροτέρων ἢ μαρτι, καὶ ἰπποσῶν, καὶ αἰοιδῶς.

Γαύλον σιλεντιαρίου.

Οὐ γὰρ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ γὰρ ἴφαι
 φροντίδας ἢ σέρων τοῖς πολλοκροτάτους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

πλῆστον ἔχειν ἐβέλω ἢν ἐπάρμιον· ἢ δὲ περιαιῶ,
 θυ μὲν αἰεὶ κητέδει χρυσομαχῆς μελέτη.
 ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν δρεῖονα πολλαῖσι δῆεις
 κῆ πενίην πλῆτου, κῆ θάνατον βιότου·
 ταῦτα οὐ γιγνώσκων, κηδῆς ἴδωκε κελαιθους,
 εἰς μίαν εἰσορῶν ἐλπῖδα, πῶ σοφίην.

Εἰς τὴν φιλόσοφον

ὑπατίαν.

Οταν βλέπωσε, προσκινῶ, κῆ τοὺς λόγους,
 τῆς παρθένου ἢν σῖκον ἀσφῶν βλέπων.
 εἰς ἔρανδν γὰρ ἔβη σου τὰ πράγματα
 ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων ἀμορφία,
 ἀφρανταν ἄσφρον τῆς σοφῆς παιδαύσειας.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ. 80

Αδελφον.

Εἰ κῆ κινῶ δαῦχται κόρυδος παραπήσιον ἄδειν,
 τολμῶεν δ' ἐρίσαι σκῆπδς ἀηδονίσιν,
 εἰ κῆ κινῶξ τέπιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
 ἴσα ποιεῖν κῆ ἐγὼ Παλλαδίῳ δαῦχμα.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ, 81

Αντιπάρου θεσσαλονικέως.

Αντιγένης ὁ γελῶς ἐπος ποτὲ τῶτο θυγατρὶ
 εἶπεν, ὅτ' ἦν ἡδὴ ναύμιμος εἰς αἰθην,
 παρθένε, κηλλιπάρη, κόρη δ' ἐμῆ, ἴχε σαιερζόν
 ἡλακῆτην, δῶκῶν κτημα πέριτι βίῳ.
 ἦν δ' ἴκη δὲ ὑμείαιον, ἀχαιῖδος ἤθεα μηρῶς
 κησὰ φύλακε, πόσει προῖκε βεβαιωτάτην.

Ἀθλον.

Σωφροσύνῃ, καὶ ἔρωσ, κατ' ἕκαστον ἀμύλοισιν
 ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλισαν ἀμρότεροι,
 Φαέδρον μὲν κτείνεν πυρόφης πόθος ἰππολύτοιο,
 ἰππολύτον δ' ἀγνὴ πέφνε σοφροσύνῃ.

Γαλλοῦ.

Νιδεῶν ἀνάεχωντον σιβαροῖς ἤχων λοισμοῖς,
 σωφροσύνῃ κολάσασ' ἐντερον ἄραλέον.
 εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑπόβι γαστροῦ,
 πῶς μὴ νικήσω πῦν ὑποτασσομένην;

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲν σωφροσύνῃς τεκμήριον ἔστι πρόδηλον.
 τοῖς ἐμπαίζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
 ἔτε τοῦ δύο μορφον πάντως ἀνυπόπτον ὑπάρχει,
 ἔτ' ἀκολασαίνην πᾶσα πέφυκε καλή.

καὶ γὰρ τις διὰ πῦν ὤραν τοῖς πολλὰ διδῶσιν
 ἔχει πέται. πολλὰς δ' ἔστι γυναικας ἰδεῖν,
 ἔχει καλὰς πῦν ὄφιν, ὀπιζομένας ἀκορέστας,
 καὶ τοῖς χρῆσομένοις πολλὰ χαριζομένας.
 ἔκ εἰ τις σωάγει τὰς ὀφρύδας, ὄδὲ γελῶσα
 φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκρέπεται.

σωφροσύνῃς ῥόπος ἔτος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις ὄροι
 μαχλάδα μὲν κρύβδην πῦν πᾶν σεμνοτάτην.
 τὰς δ' ἰλαράς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιῦσας,
 σιόφρονας, εἰ σῶφρων ἔστι γυνή τις ὄλως.

Τῷ αὐτῷ.

Γαστέρα μισήσῃ θεός, καὶ βρώματα γαστροῦ.
 εἰνεκα γὰρ τῶν σωφροσύνῃ λυεται.

Αἰαθίου.

Καλὸν μὲν συροδέμενον ἔχειν νόον. εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
 ὄφρηνικὴ φιλότης μήποτε εἰ κλονεῖ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κηλῶν, ἔνεκα κείνας
 κυπριδίους ὄφρας πόντα δέδωκε φύσις.
 Δέρμεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος, ἔπειρ' ἐκείνων
 φύσις ἀτιμάζει θεόμια σύζυγίης.
 ἄρσενι γὰρ θήλειά σιωπάπεται, οἷδ' ἀλεγχνοὶ
 ἄνδρῶν, ὅς ἀλλήλους ξείναν ἄρουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ. 82

Γαλασῶ.

Ἐκλήθην παρὰ σὺ τὸ ρήτορος, εἰ δ' ἀπελείφθην,
 τίω τιμὴν ἀπέχω, κῶς πλέον εἰ μὴ φίλος.
 ἔδ' ἔπειρ' ἢ ψυχὴν ἢ φατεῖν κρινούσῃ γέγυθεν,
 ἀγὰ μόνον τιμῆς ἀδομένη, πρέφεται.

Τῷ αὐτῷ.

Πολλάκις ἐξέσησα τὴν φιλόπτητα, κῶς ὕβριν,
 κῶς πολὺ κρυφτέραν σὴν φιλόπτητα μαθῶν.
 ποιδρορίην δὲ γέπυσαν, ἔχωρίθην φιλόπτος,
 μηκέτι βασιλῶν ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ. 83

Ἀθίλον.

Ἐλπίς, κῶς σὺ τύχη, μέγα χαίρετε, ἦν λιμὲν ἄρον.
 ἔδ' ἔπειρ' ἐμοί, χύμιν, παύετε τὸς μετ' ἐμέ.

Λουκιανῷ.

Ἀπὸς ἀχαιμενίδου γινόμεν ποτὲ, νῆα δὲ Μενίπτην.
 κῶς πάλιν ἐξ' ἐτέρῃ, βήσομαι εἰς ἕτερον.
 κῶς ἔπειρ' ἐκείνος ἔχειν με πῶτ' ἦτο, κῶς πάλιν ἔτος
 οἶεται, εἰ μὴ δ' ὀλωσ' ἔσενός, ἀγὰ τύχης.

Ἀθίλον.

Ἄϊθε πατήρ, μ' ἐδίδαξέ δασύριχα μῆλα νομαίην,
 ὥσκειν ἢ π' ἠελέησι κῶς ἠέμενος, ἢ π' πέφαις,
 συρίσδων

συρίσδων κελάμοισιν, ἐμὰς τέρπεσθον ἀνίσθ.
 περὶ δ' οὖ φούρωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν ἄλλην.
 παρὶ δ' αὖ μασάσωμεν ἀπαγγελίῳ δ' ἄρα πάσιν,
 ὡς ὀλοοὶ κηφῆνδ' ἐδηλῆσαντο μελίωσθ.

Γαλλὰδα.

Τύχη κηπιλάουσα πάντα τὴν βίον,
 ἀσυγκέρασον πῶ φύσιν κηκτῆμένη,
 κησ συγκηκῶσα, κησ μετακτλῶσα πάλιν,
 κησ τῆ κηπιλῶσ ἔη νησ τῆσ ἔθεσ,
 τέχνην λαχῶσα τῶν βύπων ἐπαξίαν.

Τ' ἄ αὐτῶ.

Ἀνεσπράθησαν ὡς ὀρῶ τὰ πράγματα.
 κησ πῶ τύχην νησ δυσυχῶσαν εἶδομεν.

Τ' ἄ αὐτῶ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποισα τυχὴν ἀτυχῆ πόθεν ἐχθῶ;
 ἢ παρὲ χῶσα τυχῶσ, πῶσ ἄτυ χῶσ γέγονασ;
 μάθανε κησ σὺ φέρειν τὰ σὰ βράματα, κησ σὺ δὶ δάτην
 τὰσ ἀτυ χῶσ πῶσ σῆσ ἄσ παρὲ χῶσ ἐτέροισ.

Τ' ἄ αὐτῶ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη, κησ ταπαλίη,
 μῆ δὲ τυχῆσ τῆσ σῆσ ὕστατα φησαμένη.
 ἢ πρὶν νηδὸν ἐχουσα, κησ πιλάουσι μετὰ γῆρασ,
 θερμοδότης μερόπων νησ ἀναφαινομένη.
 νησ δ' οἴωσ σῆνε κησ σὺ τεδὸν πάθος ἄπατε δαίμων,
 πῶ σῆν ὡσ μερώπων νησ μετάρουσα τυχὴν.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀγγελίησ ἢ κουσεν ἀνώσων μελίτινα,
 ἢ ἰάσιν φούρω κησ ματι κρηπῶμενον.
 ἢ ἰόσιν δ' ἐπιπέλοσαν ἀλί κησ τὸν δέμασ ἄλλου,
 δύσμορος, οἰκείησ σύμβολον εἶδε τυχῆσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἤε' αὖ δ' ὡς ἐστὶλε. Δίῳ δ' ἐπὶ νηὸς ἀθραύσου
 ἤλυθεν ὄβρισην σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
 μητέρω δ' ὡς ἀνίστα μοίρης λάχον· ἢ μὲν ἀέλπιδον
 ζῶν ἐχέει, κείνη δ' ὄφεται ὑδὲ νέκυω.

Αἰαθίης.

Φριπύστις μογείσμεν ἐπ' ἰχθύσι· τὸν δ' ἐσιδ' ὄσα
 ἀντήανος κέρη, θυμὸν ἐκέμεν πόθω.
 καί μιν θῆκε σαύωνον· ὃ δ' ἐκ βίοτοιο περὶ χρῆ
 δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγνορίης.
 ἢ δὲ τύχη γελώσασα, παρίστατο· κῆσ' ὅτι Κύπριν
 ἢ τεὸς οὗτος ἀγῶν, ὧν ἐμός' ἔστιν ἔφην.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης
 προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλωσα τύχισε προήγαγεν, ὧν ἵνα δείξῃ
 ὡς ὅτι κῆσ' μέχρι σοῦ πάντα ποιῆν δαύεται.

Λουκιανῶ.

Μὴ πᾶσι φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακέρταται.
 καί σου φησὶ δ' ἴως ἔκλυον ἀξιαμένον.
 ἀν' πᾶσις, ὅδ' εἶς ἔτι σοι φίλος· ὧν ἅμα πάντα
 ἐχθρὰ, τύχης τέρωπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Γαλακτῶ.

Εὖ γε λέγων, ἴον κειρὸν ἐφης θεὸν ἄγε Μένανδρον,
 ὡς ἀνὴρ μεσῶν, κῆσ' χαρίτων ἱόφιμος.
 πολλάκι τὸν τὸ σφάδρα μεριμνηθέντος ἀμεινον
 προαπεσὸν ἀναίρω, εὐρέ τι ταυτέματον.

Τὸ αὐτῶ.

Οὐ λόγον, ἢ νόμον οἶδε τύχη· μερόπων δὲ τυραννεῖ,
 τοῖς ἰδίῳις ἀλόγως ῥούμασι συρομένη.
 μάλλον τοῖς ἀδίκουσι ῥέπει· μισεῖ δὲ δικαίους,
 ὡς ἐπίδηκνυ μένη τῶν ἀλογον δαύαμιν.

Αλαβίου χροασιτιῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἡ βράε πῶ ἢ φρύαγμα ἢ πηλίκον, οἱ δὲ περιαιοί,
 πῆ ἔβαν ἐξ αἰφνης ἀρχίποροι κόλακδο;
 ναῦ γὰρ ἐκασ πόλιος φυγὰς ὤχεο. τοῖς πρότερον δὲ
 οἰκτροῖς πῶ κητὰ σ' ἦφρον ἔδωκε τύχη.
 πολλή σοι κλυτοεργὴ τύχη χάρις, ἔνεχ' ὁμοίως
 πάντασ ἀεὶ παύζης, κείσ σέ τι τερπόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐτέ τις ἐκ πενίης πλῆτ'ε τύχοι, ἠδὲ καὶ δόχης,
 ἔκ' ἐτι γινώσκει τίς πέλετο πρότερον.
 πῶ ποτὲ γὰρ φιλήν ἀπανάνεται. ἀφρονέων δὲ,
 τέρψιν ὀλιθηρῆς ἔδεδάκκε τύχης.
 ἴσ' ποτε γὰρ πῶ χὸς ταλακείριος. ἔκ' ἐθέλεις δὲ
 αἰτίζων ἀκόλυς, ναῦ ἑτέροις παρέχειν.
 πάντα φίλος μερόπειαι παρέρχεται. εἰ δ' ἀπιθήσεις
 ἔμπαλι αἰτίζων, μάρτυρα σαυρὸν ἔχοις.

Γαλλασῶ.

Παένιον ἔβ'ε τύχης μερόπων βίος, οἰκτροῦ ἀλήτης,
 πλῆτ'ε, καὶ πενίης μεαδοῖ ρεμβόμενος.
 καὶ τῆς μίρ, κητὰ γούσα, πάλιν σφαιρηδὸν αἰερεί.
 τῶσδ' ἀπ' τῶν ἠνεφελῶν, εἰς αἰθρὴν κητάρει.

Τῷ αὐτῷ.

Αὐ μὴ γελῶμεν ἄν βίον ἄν δραπέτην,
 τύχην τὲ πόρνης ρούμασιν κινυμένην,
 ὀδωῶν ἑαυτοῖς προξενῶμεν πάντοτε,
 ἀναξίους ὀρῶντες αὐτυχετέρους.

Αθηνον.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἀμβροτος αἰῶν
 σῆσιν ὑπ' ἐπιείκείας ἀγενέτηρα τύχη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ταύματι ἰδὲ σὺ πάντα φέρει κλέος, ὁππότε χεῖρ
δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θεοπέσιον.

τάτω καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἀρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἀμβροτοῖσι γέμοντες.

Ἀθίλον.

Ὅταν λογισμοῖς κῆτα μάσω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους τῶ βίου μεταστροφάς,
καὶ ῥαῦμ' ἀπίσον τῆς ἀνωμαλίου τύχης,
πῶς τὸς πένιττος πλοσίους ἐργάζεται,
καὶ τὸς ἔχοντ' ἀποστρέψαι ἀποστρέψαι,
τότε κῆτ' ἐμάρων τῆ πλάϊη σκοτῆμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀθλίως χάριν.

οἷα ῥόπῳ ἰδὲ περιγένομαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀθλίου τῶ βίῳ φανεροῦ μένης,
πόρνης γυναικὸς τὸς ῥόπους κεντημένης.

Λουκιανῷ.

Θεῶ μιν ἐκός, ὅδ' εἰς σὺ τῆ χεῖ βροτῶς.

Ἀθίλον.

Φῶ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, ἰδὲ σὺ πρᾶπτ' αἰ. τοῖς δὲ, συμφορὰ
σκληρὰ πάρεσιν, οὐ σεβῶσι πρὸς θεῶς.

Λουκιανῷ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δαύεται, καὶ ἢ παράδοξα.

τὸς μικρὸς ἀνάγει, τὸς μεγάλους κῆταχθ.

καὶ σὺ πλὴν ὄφρ' αὐ, καὶ ἴον τῶ φον κῆταπαύσει,
καὶ ἴον ποταμὸς χρυσὸν νάματα σοι παρέχει.

ἢ θρούον, ἢ μαλάχην ἀνεμος ποτὲ, τὸς δὲ μεγίστας
ἢ θρούον, ἢ πλατάνους, οἱ δὲ χαμαὶ κῆταχθ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.
ΕΙΣ ΥΓΕΡΟΥΙΑΝ. 84

Ἀθῆλον.

Ἠλλακτ' ἔξαπίνης Κορνήλιος, ὃ δ' ἐπὶ λιπῶ
τέρπεται ἢ μετέρω μουσοχαρεῖ βιότῳ.
κῆφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος. ὅ κ' ἐτι δ' ἤ μείς
οἱ πάρος, καὶ ἑτέρας ἐλπίδος ἐκρέμαται.
εἰκωμεν ψυχῇ, πεπαλαῖο μεθα. μὴ δὲ βιάζου.
εἰς ἔδαρος τέχνης κεί μεθ' ὑπ' ὄργυρέης.

Γαλλασῶ.

Ἄν μνήμην ἀνθρώπου λάβης ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρεν, παύση τῆς μεγαλοφροσύνης.
αἶψ' ὁ Γλάτων σοι τύπον ὀνειρώτων ἐπέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ θυρὸν ἕραϊον.
εἰ κ' πηλὸν γέρονας, τί φρονεῖς μέγας; τὸ το μὴ ὄπας
εἴπ' ἀντίς κοσμῶν πλάσματι σε μνοτέρω.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς ἄγνηθινόν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέρονας, καὶ μιανῶς ῥανίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἠέρα λεπταλέον μυκηρόθεν ἀμπνεύοντες,
ζῶμεν, ἠελίου λαμπάδα δερνόμενοι,
πάντες, ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον. ὄργανα δ' ἐσμεν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις ὄω ὀλίγην παλάμη σφίγγεν αὐτὴν,
ψυχὴν συλησάσ, εἰς αἰδίν κατὰ γῆ.
ὄπας ὅδεν ὄργες, ἀγνηορίη προφόμεθα,
πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ. Τῷ αὐτῷ. 85

Εἰ θεός ἢ φήμη, κεχολωμένη δέη καὶ αὐτῇ
ἔλλησι, σφαλερῶς ἔξαπατώσα λόγοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φήμη δ' ἀντιπαθῆς, ἀναφαίνεται ἀπὸς ἀμύθης.
πολλὰ κὲ φήμην ἐφθασεν ἢ ταχυτής.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ. 86

Τῷ αὐτῷ.

Ο φθόγος οἰκτιρμού κατὰ Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων·
οἱ βασικανόμενοι, λαμπρόν ἐχουσι βίον·
τὸς δὲ λίαν αὐτοχρεῖς, οἰκτιέρομεν· ἀλλὰ τις εἶναι
μήτ' ἄγαν οὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἢ μεσότης πῶρ ἄριστον, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδυνώους ἐκλέγειν, ἔχρατα δ' ὕβριν ἐχει.

Τῷ αὐτῷ.

Ω τῆς μεγίστης τῷ φθόνου πονηρίας·
ἴον αὐτοχρεῖς μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
ἢ πως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
ἢ πως ἐτοίμως μωρίας δολαύομεν.
ἔλληνές ἐσμεν ἀνδρὸς ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἐχοντὸς ἐλπιδας πέθκαμμένους.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νεῦν τὰ πράγματα.

Τῷ αὐτῷ.

Οταν συγῆ τις ἀνδρα, ἴον θεὸς φιλεῖ,
ἔτος μεγίστην μωρίαν κητεῖσάξει.
φανερῶς πῶρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορυάεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεδυμένος.
δέει πῶρ φιλεῖν ἐκείνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Αρίστωνος, ἢ Ερμιόδωρου.

Προμμένα κέλλει Γανυμήδους εἶπε' ποθ' ἦρην,
θυμοβόρον ζᾶλου κέντρον ἐχουσα γόω,
ἄρσεν πῦρ ἐτικε βροία Διὶ· τοι γὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμφω ἐπὶ βροίαν πῆμα φέροντα Γαίριν.

ἢ ξει δ' ἰλιάδαις ἔκ αἰέτος, ἀν' ἐπί θοίνας
 γυπθε, ὅταν δαναοὶ σκυῖλα φέρωσι πόνων.

Ἀθῆλον.

Οφθόνοσ ὄη κέμισον· ἔχει δ' ἐτι κελόν ἐν αὐτῷ.
 τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, κῆσ κραδίην.

Ἀθῆλον.

Οφθόνοσ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐοῖσ βελέεσσι δαμάζει.

Εἰς φίλαργγυροῦσ. 87

Γλάτωνοσ . οἱ δέ,

Ἀντιπάρησ.

Χρυσὸν ἀνὴρ, ὃ μὲν, εὔρεν, ὃ δ' ὄλεσεν· ὦν δ' ἰθὺς εὐρῶν,
 ῥίψεν· ὃ δ' ἔχ' εὐρῶν, λυγρὸν ἔδῃσε βρόχον.

Στατυλλίου Φλάκηνσ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ δ' χρυσὸν
 ὃν λίπεν ἔχ' εὐρῶν, ῥίψεν ὃν εὔρε βρόχον.

Ἀθῆλον.

Τέρπε δαυχζόμενοσ πῶσ ἴν φρένατοῖσ δέ δαναεῖταισ
 κέλλιπε πῶσ ψῆφον δάκτυλι κέμφοδ' αὐτῷ.

Εἰς φίλιαν· Ἀθῆλον. 88

Κιατῷ μὲν Διόνυσοσ ἀγάλλεται, ἀγίδη δέ Ζεὺσ,
 οἱ ναέταισ ξείνοισ, ἢ δέ πόλισ ναέταισ.

Ἀθῆλον.

Θησαυρὸσ μέγιστ' ἐσ' ἀγαθὸσ φίλοσ ἠλιόσφωρε,
 τῷ κῆσ πρῆσαι σῆτον ἐπισταμένῳ.

Ἀθῆλον.

Μήποτε τὸν παριόντα παρείσ φίλον, ἄλλον ἐροῖνα,
 δεηλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενοσ.

ΤΟΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τίνας ἀν' εἴποι λόγους φιλήμων

δὴ Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀγνείαισιν οἱ τεθνικότῃς
αἰθέρισιν εἶχον ἄνδρῃς, ὡς φασὶν τινῃς,
ἀπὸ γῆ ἀμνη ἀν', ὡς τ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Ἀθῆλον.

Γνώσιός εἰμι φίλος καὶ ἦν φίλον, ὡς φίλον οἶδα.
τῆς δὲ κενῆς, δίδου πάντας ἀποστέφομαι.
ἔδνα θωπύω πρὸς ὑπόκρισιν· ἔς δ' ἄρα τιμῶ,
τῆτους ἐξ ἄλλῃς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἀθῆλον.

Πρᾶγμα μὲν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοὶ,
καὶ χεδὸν οἱ πάντῃς, μέχρι προσηγορίας.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν. 89

Ἦσθι γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κῆρός τε, κῆρι τε,
θάμνος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἄλλος ἐμπυρος ἰχθύς.

Εἰς ἦν αὐτόν.

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθὴν ἀμάρταντος
ναίειτ' ἀν' ἄλφρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρειτ' ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἀμβροτος, ὃν ἔτι θνήσκει,
πωλᾶμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὡς περ εἶοικε,
ταυτίαις τε περισπῶς, σῆρεσίν τε, θαλείοις.

Εἰς τὸ ἐχειρίδιον

Ἐπικλήτην.

Μῆτιν Ἐπικλήτῳιο τιῶν ἐπὶ κῆρθε θυμῶν,
ὄφρα κεν εἰσφρίκοιο καὶ ὑραίνῃς κενεῶνάσ,
ψυχὴν ὑφικέλευθον ἐλαφρίζην ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅσκιεν Ἐπικτήσιοιο σοφῶν τελίσειε μνοιῖν,
 μηδ' αἰεὶ βιότοιο γαληνίδων ἐνὶ πόντω,
 καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφίχεται,
 ἔραν ἴνην ἀφ' ἴδα, καὶ ἄπερ ἴνην περιωπῆν.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ ῥοδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
 Πρόκλη μάχερ, πάντων βρέτασ' ἔμπροσθ' ὅπῃ Μαρῖνον
 ἀθανάτων, μερόπται βροθῶον ἀσεβέειαν,
 ἀντὶ τῆς ἱερῆς κεφαλῆς Ἰουλοῦδον ἄλλχερ
 κέλλιπθε, ὃς βιοτῶν θεοτερπέα σείο λιγαίνων,
 γράφε τάσ' ἐανομένοις μνημῆϊα σῶν ὄρετάων.

Εἰς Γλάτωνα.

Ἀθιλον.

Ἀττίδος ἀγγλώου σῶμα φέρτατον, ἔσέο μείζον
 φθέγμα πανελλήνων πάσα κέκασθε πόλις.
 πρῶτος δ' εἰς τε θεῶν, καὶ ὅς ἔραν ὄμμα ταύτασ'
 θεε Γλάτων, ἦθη, καὶ βίον ἠνιάσασο,
 σωκρατικῶ σάμιον κεράσασο κριτήρι φρόνημα,
 κέλλισον σεμνῆς σῆμα διχοτασίης.

Ἀποφθέγματα τῶν

ἐπὶ σοφῶν.

Ἐπὶ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὐνομα, Φωνῆν.
 μέτρον ἐδὸ Κλεόβυλος ὀλίγδιος εἶπεν ἄριστον.
 Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
 ὃς δὲ κόρινθον ἔναε, χόλῃ κρατέειν Περίανδρος.
 Γιγανδός, οὐδὲν ἄσταν, ὃς ἐν γένος ἐκ μιτυλήνης.
 τέρμα δ' ὄραν βιότοιο, Σόλων ἱεράς ἐν ἀθήνας.
 τὸς πλεόνας κεινῆς δὲ, Βίασ ἀπέφηνε πρηνούς.
 ἐγγύν φάσειν δὲ, Θαλῆς μιλήσιος ἠῦδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ιουλιανού βασιλέως εἰς

τὸ ὄργανον.

Ἀλλοῖν ὄρω δονάκων φύσιν· ἢ πῦρ ἀπ' ἄλλης
 χηλκείης τάχα μάλλον ἀνεβλάστησαν δρούρης,
 ἄγριοι, ἢ δ' ἀνέμοισιν ἢ φ' ἢ μετέροις δονέονται,
 αἰὶν ἢ τωρείης προβορῶν σπύλιγγος αἴτης,
 γέροντες ἐσθλήτων κελάμων ἢ τὸ εἶζαν ὁ δάδει·
 κατίς ἀνὴρ ἀζέρωχος ἔχων θαλάσσιον χεῖρδος,
 ἴσταται ἀμφοτέρων κενόνασι συμφορᾶδμονας αἰλιῶν·
 οἷδ' ἀπαλὸν σιρτῶν τῶν ἀποθλίβοισιν αἰοιδῆν.

Ἀθῆλα.

Τῆ τῶν λόγων σου κοχὺλῃ Γορφύριε,
 βιάπεις τὰ χεῖλη, καὶ σολίζεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξ ἄρην φιλίας θεομῆδ' ἀγαπῶσα,
 τῶν ἀποδημοῦντων ὄργανα σιωπῆς χίης,
 ἦν κελάμων, χάρτην, τὸ μέλαν· τὰ χαράματα χεῖρδος,
 σύμβολα τῆς ψυχῆς πλόθεν ἀχνημένης.

Εἰς ἠράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἠρακλεῖτα ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βιβλον
 τῷ θεοῦ· μάλα τοι δύσβατος ἀβραπίης.
 ὄρρη, καὶ σκότος ἔστιν ἀλάμπητον· ἦν δέ σε μύσης
 εἰσαγάγη, φανεροῦ λαμπρότερ' ἡελίου.

Εἰς Γυθαγόραν.

Ἡνίκ' Ἐυθαγόρης τὸ περικλεῆς ἄρκατο γράμμα
 κείν', ἐφ' ὅτ' κλειπὴν ἦγαγε βυθυσίν,
 δὴ ῥέτε μιν σφελιζομένῳ σιύλακος παριούτα
 φασίν ἐποικτεῖραι, καὶ ῥέδε φάσθαι ἔπος,
 παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιζ', ἐπὶ φιλῶν ἀνέρος δὴ
 ψυχῆ, πῶν, ἔγνω, φθνεγαμένους αἰών.

Αλφειού. 90

Χημερίαις νιφάδ' ασι παλαωμένα τιβάς ὄρνις,
τίκνοις ἀνάεας ἀμρέχες πῆρυγας,
μίσφ' αμιν ὄρανιον κρύος ὤλεσεν· ἢ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος ὄρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
πρίνῃ, καὶ Μιδεία, κατ' αἴδος αἰδέσθητε
μητέρ' ὄρνιθων ἔργα διδασκόμεναι.

Αδελον.

Ἐκ πυρὸς ἰλικκῆ, δ' οράτων μέσον ἤρπασεν ἤρωσ
Αἰνεῖα, δ' ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρω.
ἔκλαγε δ' ὄρνιθ' οἷσις μὴ φαύετε· μικρὸν δὲ ἄρη
κέρδος ὄρνιθαλέος· τῶ δὲ φέροντι, μέγα.

Αρχίου.

Οὐ γόνον ἀθάμασ' ἐπεμήνατο παιδὶ Λεῖάρχω,
ὄων δ' Μιδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπέμ' ανίς μείζον κακόν· ἐξ δὲ φοναίου
μήτηρ, ἐν τίνι ναῦ πίστες ἐτ' ὄνι τέκνωγ;

Τὸ αὐτῶ.

Αἶαν ὄλην, νήσους τε διτ' πλάμηνι σὺ χελιδῶν,
μιδείης γραπῆ πυκτίδι νοσοφροεῖς.
ἔλπη δ' ὄρταλίχων πίστην σέο τήνδε φυλάξειν
κολχίδα, μὴ δ' ἰδίῶν φεισαμένην τελέων.

Μενεκράτους σμυρναῖς.

Γασιὸν ἐπὶ προτέροις ἦδη βίτον ἔκ πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήσῳ δάμονι μεμφομένη,
τέβρατον ἀλαγὸς ἔτικτε, καὶ ἢ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπιδ' ας, ἐκ πυρὶ ζῶν ἐβηκε βρέφος,
ὃ βρέφω κέξασα· τί γὰρ πλέον αἰδ' ἰμασοῖ
καίμετε; κερδῆσῳ πένθος ἀμοχθότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντιπάρη θεσσαλονικέως.

Γραδὸς ἀφ' ἑφελῶν κεράμων, ὑπὲρ ἄλλα μέτωπα
 κῦπροντος, μοῖραν νηπιάχοις ἀροβον,
 μήτηρ ἐξόπιθεν μαλ' ὡ μετέπρεξε νόημα.
 δὲ δὲ τέκνω ζῶν ἐγκεχάριστο γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. 91

Λουκιανῷ.

Ἡ βραδύπυς βυλὴ, μέγ' ἀμείνων ἢ δὲ ταχέως,
 αἰὲν ἐφελκομένην τῷ μετόνοισιν ἐχθρῷ.

Ἀθῆλον.

Εἰς σὲ κῆρ' ἀφαιδῆς ἐφύσατο βίβλος ὁμήρου,
 ὁ πλοτέρων ἐνέπουσα μετῆροα δῆνεια φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ. 92

Μιμνέρμου.

Τὴν σαυτὲ φρένα τέρπε δυσσηλεγῶν δὲ πολιτῶν
 ἄλλος τίς σε κηκῶς, ἄλλος ἀμνηρον ἐρεῖ.

Γαλλασῶ.

Εἰ τὸ μέλειν δαίχταί τι, μερίμνα, κῆρ' μελέτω σοι.
 εἰ δὲ μέλει περὶ σὸ δαίμονι σοὶ τί μέλει;
 ὅτε μεριμνήσεις δὲ χα δαίμονος, ὅτ' ἀμελήσεις.
 αἰγίνα σοὶ τί μέλη, δαίμονι τῆτο μέλει.

Γῶ αὐτῷ.

Τί πῆε μάτην ἀνθρώπῳ πονεῖς, κῆρ' πάντα ταράσσει,
 κλήρω δουλείων τῷ κηκῶ τῶ γένεσιν;
 τῆτω σαυρὸν ἀρθε. τῶ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
 σὴν δὲ τύχην εἰργῶν, ἦσιν χίην ἀτάπα.
 μάλλον ἐπ' ἀφροσάνην δὲ βιάζεο, κῆρ' παρὰ μοῖρην
 εἰ δαυκῆρ' φυχὴν τέρπομένην μετόνοισιν.

Γλάτανος.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
ἔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἢ δὲ τύχην.

Αἰθλον.

Αργαλέως φέρεται πολιδὸς χρόνος ὀμὰ παρέρπων,
καὶ φωνὰς κλέπει φθεγγομένων μερόπων·
καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει·
καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερόν προφέρει·
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτή,
ἢ μαρὲ π' ἢ μαρ' αἰεὶ πρὸς ἴσoron ἐρχομένων·
μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὀρώντας,
τὺς δ' ἀποθνῆσκοντας, κληρονόμους λέγετε·
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
πῶ ἀναχώρησιν τὸ μογερὸν βίοντι·
πῶ πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν·
ἢ μετ' οὖ ζώντες, πῶ πόλιν ἐκφέρομεν.

Γαλλασά.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἢ μαρὲ π' ἢ μαρ,
τὸ πρότερον βίου σου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀγορῶν βέβητες τῆς ἐχθροῦς διαγωγῆς,
τὸ λοιπὸν δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι·
μὴ τοίνυν λέγεσάντων ἐπὶ τῶν πρεσβύτα περιαιῶν·
τῶν γὰρ ἀτελευτότων, σήμερον ἔμετέχεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τὸ βίον·
πῶ ὀξύτερα τὸ χρόνου πενήσατε·
ἢ μετ' οὖ καθεζόμεθα, καὶ κοιμώμεθα,
μοχλοῦντες, ἢ βυβῶντες· ὁ δὲ χρόνος, βέχει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

φέχῃ καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἐκείνου τῷ βίῳ καταστροφὴν.

Ἀθῆλα.

Τὴν πρότερον θυμέλην μὴτ' ἐμβλεπε, μίτε παρέλθῃς.
ναῦ ἄπαυε δραχμῆς εἰς κολοκορδοκόλα.
καὶ σῦνον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἦν δ' ἀναμείνης,
χίλια· τοῖς πωλοῖς ὁ χρόνος ὄθι θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε· παραμάζει ταχὺ πάντα.
ἐν θέρος, ἐξ ἐφίρου φηχμῶ ἐθικε φάγον.

Τὸ ρόσον ἀκμάζει, βαίδν χρόνον ἦν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν ἀρήσῃς ἔ ρόσον, ἀμὰ βάτον.

Εἰς Ὠρας, καὶ μηνῶ. 94

Ἀθῆλον.

Εξ ὥρας μόχοις ἰκονάταται. αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆσι λέγουσι βροτοῖς.
Φησὶ, δεῖ μέχρι τῆς ἑκτῆς ὥρας τ' ἡμέρας ἐργάζεσθαι.
μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἐρχεσθαι. τὸτο δὲ φησι δι-
λοαῦ καὶ τὸ ὠρολόγιον. τὰ γὰρ μετὰ πένθ' ἕκπην σημεῖα, τὰ =
τέστ' ἢ τῆς ἐβδόμης, ἢ ζ', καὶ τῆς ὀγδόης, ἢ η', καὶ τῆς ἐνά-
της, ἢ θ', καὶ τῆς δέκατης ἢ ι', κατὰ συλλαβὰς σιωπῶμε-
να, ζῆσι δίδωσιν ἀνακινῶσκειν. τουτέστι, προηρέπεται
φαίγε, ἵνα ξῆν' ἔχῃς.

Μὴν δὲ ἀγυπείων.

Σεπτεβριος.

Πρῶτος Ὄωβ' εἰς ἀκὴν δρεπάνην ἐπὶ βότρω ἐγείρειν.
ἔχου βόλοισι φάωθι φέρεϊ πανδήμιον ἄζην.

πλησάν φάινουσιν ἀθύρ τεκμύρεται ὄρη.
 Χοιὰν, σαρρομένων σαχίων δεικνύσι γενέθλην.
 Τυβί δὲ, πορφύρεον βυλιδόρον εἶμα τιτάνει.
 σημάειν, πλωτήρσσι Μεχέρπλοον ἀμριπολαίειν.
 ἄρεος δ' ἄλα φέρειν φάμεν ὄθ δεικνύσι μαχηταῖς.
 εἰαρινῶν φαρμαθὶ ῥόδων πρωτάγγελος ἔστι.
 λήϊα δ' αὐανθέντα Γαχίων δρεπαίοισι φυλάει.
 ἀκέρπου δὲ Γαῦνι προάγγελος ἔστιν ὁ πώρις,
 καὶ σφυλὴν κατέχων ἀάμπελος ἔστιν ἐπιφί.
 καὶ Μεσορι, νεύλοιο φέρει φισίσον ὕδωρ.

Μῆνες Ρώμαίων. Ιανουάριος.

Εξ ἐμθεν λυκὸς βαντος ὑπ' ἡελίοιο θέρεφα
 αὐτοίοις ὕψος δέρχεται ἡέλιος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῆς γαῖην νιφάδεασι διαίνω,
 τάντων εἰαρινῆς ἐγυιον ἀγλαίης.
 Ἀρχετ' ἀρις ἀπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάρος ἡδὴ.
 ἴση δ' εἰμοσῶ ἡματι νύξ τελέθει.
 Ενταῖσι τῆμος δὲ φυτοσκέπος ἐρνεα τάνων,
 ῥίζη ἐπ' ἀκροτάτη ἡμερον ἀκρέμονα.
 Οἶρεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπίζοιτε δὲ νῆας
 ὄριον ἀκλύτων ἐκὸς ἀγειν λιμένων.
 Μεαάτιος ῥόδου εἶμι, καὶ ἄρ γεννῶιο κρίνοιο,
 καὶ ξανθῆς κεράσθ βρίθομα ἀκρέμοισιν.
 Καρνίνον ἡέλιος μετανείσεται. ἀσάχισα δὲ
 κερφαλέους κείρε γιοπόνος θρεπάνη.
 Κρίνω ἐγὼ πυρρόν, καὶ ἀχυρμιά. ἐν δὲ λέοντι,
 ἀρεχέα τελέθει χούματα νηϊάδων.
 Βρίθω ἐγὼ σφυλῆ, Βρίθω δ' ἐπὶ πάση ὁ πώρη.
 αὐθις δ' ἴσοπαλῆς γίγνεται ἡματι νύξ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τίς δ' ἔν' ἐμείο πέλει γλυκερώτερος, δὲ μέθυ λιηῶ
 ἦδ' ἐπικετάρω, Βάκχον ἀπ' οἴνοπέδου;
 Εἴ τοι ἀθναίης πέλει ἔρνεα, ὦριον ἦδη
 κερπὸν ἀποθλίβειν, μῆστιν ἐΐχειν κεμάτων.
 Γαῦτασθαι γοῦ κέλομαι, γλαρόωντι γὰρ ἦδη,
 σπέρματι ῥιγεδανῆ πιγυλῆς ἀντιάσει.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Γαυκάριος.

Μὴν ὑπάτων πρῶτος, δ' ἰδὲ δούτερος, αὐλακῆ τέμνη.
 ὀφίτης, αὐσονίων γυνὴν ἐπι μῶλον ἐρείρει.
 τέξαστος, ἀγγέλλει ῥόδουδάκτυλα γείαρος ὦρη.
 εἰ μὴ ῥόδων γενέτης, κῆρ ἐγὼ κρίνα λουχῆ κομίζω.
 ἔτος ἀμαλοδέτης, τὰ δ' ἐμὰ πέρα, νεῖλον ἐρείρει.
 ἔτος ὄριτα φίλῳ πεφιλημένος ἐπλετο Βάκχῳ,
 τὰ χῶ δ' οἶνον ἐγὼ μελιιδέα, χάρμα βροτοῖσι.
 δάκτα φέρω χαριέσσαν δὲ ἔνομα φῶτος ἐχέσου.
 φορμίζειν δεδύχησ, κῆρ ὑπνώοντασ ἐρείρει.

Εἰ ὁ Εαρ.

Χείματος ἔνεμέντος ἀπ' ἀβέρου οἰχομένοιο,
 πορφυρέη μείδισε φερανθέος εἶαρος ὦρη.
 γῆα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐσέφατο ποῖν,
 κῆρ φυτὰ θηλήσαντα, νεῖος ἐκόμισαι πετήλοισ.
 οἶδ' ἀπαλὴν πίνοντασ ἀεξιφυτὰ θρόσον ἦδ' ἔσ
 λειμῶν δὲ, γελῶσιν, ἀνοιχομένοιο ῥόδοιο.
 χάρει κῆρ σύριγγι νομβῆ ὅν ὄρειαι λιγαίων,
 κῆρ πολιῖσι ἐρίφοισ ἐπιτέρπεται ἀπόλος ἀγίων.
 ἦδη δὲ πλώουσιν ἐπ' ἀνεία κύματα ναῦται,
 πνοιῆ ἀπημάντω ζεφύρου λίνα κολπώσαντασ.
 ἦδη δ' ἀνάζοισι φερεταφύλα Διονύσω

ἀνθεί

ἀνθεῖ βορυσθέντος ἐρεξάμενοι ζήχαι κιαῦ·
 ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίαισιν
 κελά μέλοι, καὶ σίμβλω ἐφίμεναι, ἔργαζόντας
 λαυκὴ πολυρήτοιο νεδρῦτα κφλληκ κηρῦ·
 πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγυφωνος αἰεῖδει·
 ἄλκυόνθ' ἐπερὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 κύνος ἔπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδῶν·
 εἰ δὲ φυτῶν χείροισι κόμαι, καὶ γαῖα τέθειλε,
 συρίζει δὲ νομῶν, καὶ τέρπεται ὄνολα μήλα,
 καὶ νῆαται πλώοισι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
 καὶ μέλπῃ πετεινῶν, καὶ ὠδίνουσι μελίαισιν,
 πῶς ἔχρη καὶ αἰοιδὸν ἐν εἴαρι κελὸν αἰεῖσαι,
 Θέωνος· μονόσυχον εἰς πλῆν ἐβδομάδα·
 Ζεὺς· ἄρης· παφίη· μήνη· κρόνος· ἥλιος· ἔρμης·

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ παρόντι δευτέρῳ τμήματι σιωπήτιν ὄντι, περιέ-
χεται κεφάλαια τῶν εἰς

Αγωνισαίς.	1	Κυβατήν.	27
Αδύχτων.	2	Καιρηγόν.	28
Ανοήτους.	3	Κωμωδόν.	29
Αρπαγῶν.	4	Κωφῶν.	30
Ασιγγεῖς.	5	Λαιμάργους.	31
Αστρονόμους.	6	Ληπτοῦς.	32
Βραχέες.	7	Μακρῶν.	33
Βλανεῖα.	8	Μεθύσους.	34
Γράβω.	9	Μιλιάριον.	35
Γραμματικούς.	10	Νομικούς.	36
Γωαῖχες.	11	Οκνηρούς.	37
Δειλοῦς.	12	Ορχισαίς.	38
Δυσειδέεις.	13	Γαχεῖς.	39
Δυσώδεις.	14	Ροιητάς.	40
Δολίους.	15	Πλοῖα.	41
Δούλους.	16	Πολυτεχνεῖς.	42
Δῶρα.	17	Πονηρούς.	43
Ερώτητα.	18	Πορδῆν.	44
Ζωγράφους.	19	Παρορισῆν.	45
Ημερόνας.	20	Ρήτορας.	46
Θυγατέρας.	21	Συμποτικῶν ἀείσματα.	47
Γαηρούς.	22	Τολμηρούς.	48
Γαπους.	23	Υβρισαίς.	49
Κιθαρωδούς.	24	Φεδωλοῦς.	50
Κλέπτας.	25	Φθονερούς.	51
Κουρέας.	26	Φιλοσόφους. 52. Χωλῶν. 53	

74

ΕΙΣ ΑΓΟΝΙΣΤΑΣ· ΛΟΥ-
ΚΙΛΛΙΟΥ· Ι

ΤΟΣ ὁ γαῶ βέλτιστος ὀλυμπι-
κός, εἴ γε τοπρόθεν,
εἴ
εἴνα, γένειον, ὀφραῶ, ὠτάρια, βλε-
Φαρα·
εἴτ' ἀπογραφόμενος πύκτις, ἀπολώλε-

κε πάντα,
ὥστ' ἔη τῶν παρρηϊῶν μὴ δὲ λαβεῖν ἢ μέρος.
εἰ κόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προσηήσοχεν αὐτί·
καὶ κέκριτ' ἀφόβιος, μηδὲν ὁ μῶσον ἔχων,
Τὸ αὐτὲ.

Εἰ κοσέτους σωθέντος ὀδυαέος εἰς τὰ παρῶα,
ἔγνω πῶς μορφὴν ἀργὸς ἰδῶν ὀκνῶν.
ἀηδ' αὐτὸν πεπτάσασ' Στρατοφῶν ἐπὶ τέτακρ' ὤρας,
ἢ κισὴν ἀγνωστος, τῆ δὲ πόλει γέγρασ·
ἢν ἐθέλης δὲ πρὶς ἄποιο ἰδεῖν ὄν' ὀσπῖρα σεαυτῆ,
ἢν εἰ μὴ Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὀ μῶσασ·
Τὸ αὐτὲ.

Κόσμιον ἢ κεφαλὴν ἀπολλόφανθεν γαγένηται,
ἢ τῶν σιτοκόπων βυβλαρίων τὰ κέτω.
ἢντος μυρμῆων φρημάτα λοξά, καὶ ὀρθά,
γράμματα τῶν λυρικῶν λυδία, καὶ φρυγία.
πλὴν ἀφόβιος πύκτις, καὶ ἢν φρωθῆ γὰρ ἀκωθεν,
ταῦθ' ὀσ' ἔχης, ἔξεις, πλείονα δ' ἢ δυνάσαι·
Τὸ αὐτὲ.

Πύκτις ὦν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἴτα γαμήσασ,
ἔνδον ἔχει πλητῶν ἰσθμια, καὶ νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπισαν ὀλυμπια· καὶ παρ' ἑαυτῶ
μῆλλον ἰδεῖν φρίων, ἢ ποτὲ ἢ σπείδιον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἐν τῷ ἀναπνάνσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἀποδῶ· καὶ ἀποδῶ, δέρεται.

Νικηφόρου.

Πέντε μετ' ἄλλων χάρ μῶς ἐν ἄρκυ δία δολιχάων,
θαύμα μὲν, αἰὲν ὄντων ἔβρομος ἐξέπεσεν.
ἐξ ὄντων, τάχ' ἔρεϊς πῶς ἔβρομος· εἰς φίλος αὐτῶ,
θάρσει Χάρ με λέγων, ἦλθεν ἐν ἰματίῳ.
ἔβρομος ὄω ἔτω παραγίγνεται· εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' αἰ Ζωίλε, θαυδέκτος.

Λυκιλλίου.

Τὸν σάδιον πρῶτον ἐρασίερατον ἢ μετ' αὐτῷ,
πάντων σειομένων, ἔκ' ἐσάλουσε μόνον.

Τὸ αὐτῶ.

Οὔτε τάχιον ἐμῷ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἐπιπέει,
ἔτε βράδιον ὄλωσε δροαμὲ τὸ σάδιον.
δίσκῳ μὲν τὸ ὄλωσε ἔδ' ἠγγυσα, τοὺς δὲ πόδας μὲν
ἐξῆραι πηδῶν, ἰχουον ἔδέποτε.
μυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα· πέντε δ' ἀπ' ἄθλων,
πρῶτος ἐκινύχθη πεντεβιαζόμενος.

Τὸ αὐτῶ.

Νύκτα μέσσην ἐποίησε φέχων ποτὲ Μάρκος ὀπλίτης,
ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντα τὸ σάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι, κείθαί τινα πάντες ἐδοξατ
ὀπλίτην τιμῆς εἶνεκεν τῶν λιθίνων.
καὶ τί τῶ εἰς ὄρασ' ἠναίετο, καὶ ῥτε Μάρκος,
ἦλθε προσελλείπων τῷ σάδιῳ δὶ πλεθρον.

Αθηνῶν.

Τὸ σάδιον Περικλῆς εἴτ' ἐδραμειν, εἴτ' ἐκθῆτε,
ἔδειξ' οἶδεν ὄλωσε, θαμμόνιος βραδυτής.
ὁ φόδος ἦν ὑσσηγγος ἐν ἕασι, καὶ σφρανύται
ἄλλος· καὶ Περικλῆς δακτυλὸν ἔπροέβη.

Λυκιλλίου.

Τῷ πιάσι μεδέοντι τὸ κρανίον Ἀύλος ὁ πυκνός,
 ἐν κῆθ' ἐν ἀφροίσασ, ὅσῃον ἀντίθεται.
 σωβείς δ' ἐκ νεμέας Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσῃ
 κῆθ' τὸς ἀσφαλάς τὸς ἔτι λειπομένους.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Νείλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής.
 ἦν δ' αὐθὺς σεφανῶν ἀθλοθέτης ἐκείλει.
 προσβαίνων δ' ὠλοσθεν ἐπὶ χεῖρα· οἷ δ' ἐβόησαν
 τῶτον μὴ σεφανοῦ, εἰ μόνος ὦν ἔπεσον.
 ἀντας δ' ἐν μέανοισιν ἀνέκραγεν, ὅχι ἴσ' ἔθις;
 ἐν κείμαι, λοιπὸν τάλλα με τίς βαλέτω.

Λυκιανῷ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, κῆθ' πρὸς δρόμον ἀμβλύς ὑπάρχεις,
 τοῖς ποσίσῃ βῶγε, κῆθ' γέχε τῷ σῶματι.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ σωμαγωνιστὰ ἦν πυγμαῖον ἐνθάδ' ἐθικεν
 ἄπιν, ὃ δ' ἐνα γὰρ πῶ ποτ' ἐπρωμάτισεν.

Τῷ αὐτῷ.

Γᾶσαν ὄσσην ἑλληνὸς ἀγωνοβετοῦσιν ἀμιλλαν
 πυγμῆς, ἀνδροόλωσ πάσαν ἀγωνισάμην.
 ἔχον δ' ἐν πιάσῃ μὲν, ἐν ἰστίον· ἐν δὲ πλαταιᾶς,
 ἐν βλέφαρον· πυθοῖ δ', ἀπνοος ἐκφέρομαι.
 δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσατο σὺ πολήϊταις
 ἔραϊ μ' ἐκ σαδείων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Εἰς Ἀδύνατον.

Τῷ αὐτῷ. 2

Εἰς τί μῶσταν νίπεις δέμας ἰνδινόν; ἰχέο τέχνης.
 ἔδωκ' ἄσασιν δνοφερὴν νύκτα κῆθ' ἠλιάσαι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ
ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ. 3

Αντίοχος εἰς ἀπαίδωτον ἐπίδει-
ξάμενος.

Βῆσθα εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήχθετο γὰρ δ' ὑπ' ἀνοήσας,
καὶ ζῆ, καὶ πητῆ, καὶ μετὰ πᾶν πάροδον.

Αἰθλια.

Εν πάσιν μεθύσασιν ἀκύνθωτος ἤθελε νύθειν,
τῆνεκς καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Ἄλλο.

Εσβτες ἴν λύχρον μῶρος, φυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δαυνόμενος, λέξασ' ἐκ ἐτι με βλέπετε.

Γαλλασά.

Γαῖτθε μοῖ δειλοὶ, καὶ ἀλαζόνθε εἰσὶ, καὶ εἴτε ἴσθασ
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πένυκε πάθος.

ὡς ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον ἐκ ἀναφαίνεσ,
ἐνδον ἀποκρύπτειν τῆ σωῖσει ἢ πάθος.

σῆς δὲ θύρα ἰν χῆς ἀναπέπταται, ὑδ' ἐνα λήθεισ,
ἔτε κῆταπῆσων, ἔτε βρασκωδόμενος.

Αββιανῆ.

Κύλλος, καὶ λῦρος, δύο θεακαλοῖ ἐγχεσί μωραι,
κύλλος δ' ἐκ τῶταν, ἐγχεσιμωρότερος.

Αἰθλιον.

Ἦν εἰσὶ δης κεφαλῆν μαδαραῖν, καὶ σέρτα, καὶ ὡμῶν,
μηδὲν ἐρωτήσῃ, μωρὸν ὄρως Φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΓΑΓΑΣ. 4

Αὐτομέδοντος.

Δέξασε φοβῆ ἢ δειπνον, ὅ, σοι φέρω, ἢν τις εἰσῆ,
δέξομαι, εἴτα φοβῆ καὶ σὺ γε λιτοῖσθ.

ἔδενά τῶν ἄλλων, πλὴν ἄρριον· ὅτος ἔχει ἰδὼν
 ἄρκατος ἰκτίνας χεῖρα κραταιότερην·
 ἀκρίαν βωμοῖο νεωκῆρος· ἢν τελέσῃ δὲ
 πῶ πομπὴν, ἄρασ ὅχρεθ ἅπαντα πάλιν·
 ἐν Διὸς ἀμυροσίῃ, πολλὴ χάρις· εἰς ἰδὼν αὐτὸ μέων
 ἤμην, εἰ λιμὸν κῆθ θεὸς ἠθάάνετο.

Εἰς Ἀσσελίους· Λουκιλλίου· 5

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον, ἀκῆσατε· θαῦμα ἰδὼν ἴμιν
 καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μιγάλα νεμέσεις·
 ἦν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνύρομεν ἄλλο γένος· τίς
 τῶν ἑτεροζήλων· ἤλπισα τὸτ' αὐτὸν ἐγὼ,
 ἤλπισα τὸτο Κράτιππε, μανῆσομαι, εἰ κύνος εἶναι
 πᾶσι λέγων, ἢ Φάνης ἢ Ξαπίνης ἑριφος.

Ἀθίλον·

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, κῆθ ἔκ ἐγένοντο γυναικῶν,
 ὅτ' ἀνδρῶν γεγάσιιν, εἰπέ πάθον ἔργα γυναικῶν,
 ὅδὲ γυναικῶν ἔασιν, εἰπέ φύσιν ἑλλαχον ἀνδρῶν·
 ἀνέρῶν εἰσὶ γυναιξί, κῆθ ἀνδρῶσιν εἰσὶ γυναικῶν.

Ἀντιπάρβη.

Ἐσηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἰφ' ὅ Πρίητος
 οἶμοι, ἢ πρὸ θνητῶν λείπομαι ἀθάνατος.

Σβράτωνος.

Ἡ κλίνη πάχοντασ ἔχει δύο, κῆθ δύο δοῶντασ·
 ὅς σὺ δοκεῖς πάντως τέσσερασ, εἰσὶ δὲ βρεῖσ·
 ἦν δὲ πύθη πῶσ τῶτο, ἦν ἐν μέσῳ δίς ἐδοίθμει,
 κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλασόμενον.

Ἀθίλον·

Εἰρήνη πάντεσιν ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθῶν·
 πῶσ δὴν ἔσται πᾶσιν, ἦν μόνος ἐνθάδε ἔχει;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθίλα.

Φύλων πλὴν ὑπόνοιαν ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
 καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
 αὐρίον αὐθὺ λέγων ἔξω τέκνον· εἶτα προῆλθεν
 αὐρίον ἀντὶ τέκνα, πλὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

Ἀλφειῦ σῶμα φῶτε· φιλεῖ κόλπους ὄρεθούσης,
 πρηνῆς ἐμπίπῳν ἀλμυρὸν ὄβ' πέλαγος.

Οὐχ ὅτι πῦρ κέλαμον λείχεις διὰ τὸτό σε μισῶ,
 ἀλλ' ὅτι τὸτο ποεῖς, καὶ δίχ' αὖτ' ἐκλάμου.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα· ὄβ' τί δὲ τὸτο;
 λείχε γὰρ χείλων καὶ ἴσα, καὶ ἄνισα.

Χῖος Γαθηκίου μάλα κῆσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
 ὑχῶσίνην, ἐτέρως πάντα σ' ἀποσρέφεται.

Ἄν μετ' ἀμεξάνθριαν ὄβ' ἀντιόχειαν ἀπέλθης,
 καὶ μετὰ πλὴν συρίην ἰταλῆς ἐπιβῆς,
 τῶν διωκτῶν ὑδεῖς σε γαμήσης· τὸτο γὰρ αἰεὶ
 οἰομένη, πηδᾶς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου. 6

Τῷ πατρὶ μετ' ἰὸν ἀδελφῶν οἱ ἀστρολόγοι μακροζήρων
 πάντες ἐμαντούσανθ' ὡς ἀδ' ἐνός σῶματος.
 ἢ ῥ' ἠμοκλείδης, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον,
 εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπήμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ.

Πάντες ὅσοι τὴν ἄρη, καὶ τὴν Κρόνον ὠροβέουσιν,
 ἀξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἐνὸς τυπάνου.
 ὄφομαι ἢ μακρὰν αὐτῶς τυχεῖν εἰδότησ' ὄντας,
 καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δαΐκται.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ πεν ἐλληθεναι ἢ πεπρωμένον αὐτὸς εἰ αὐτῷ
 πῶ γενέσιν διαβεῖς, Αὔλος ὁ ἀστρολόγος,
 καὶ ζήσιν ὠρασ' ἐτι τέτακτασ' ὡς δὲ παρήλθεν
 ἢ πέμπη, καὶ ζῆν εἰδότη μινδὲν εἰδῆ,
 αἰχιωθεῖς, Γετόσιριν ἀπήνξατο. καὶ μετέωρος
 θνήσκει μιν, θνήσκει δ' ἔδην ἐπιστάμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Γρὸς τὴν μάντιν ὄλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτις,
 εἰ μέλλει γηρῶν βυλόμενος προμαθεῖν.
 κακείνος καί φησιν, ἐὰν ἦδη καταλύσης.
 ἂν δέγε πυκταύης, ὠροβετεῖ σε Κρόνος.

Νικηφόρος.

Εἰς ῥόδον εἰ πλοῦσοιτίς, ὄλυμπον ἦλθεν ἐρωτῶν
 τὴν μάντιν, καὶ πῶς πλοῦσεται ἀσφαλέως.
 χῶ μάντις πρῶτον μὴ ἐφθαι κεινὴν ἔχε πῶ ναῦν,
 καὶ μὴ χειμῶτος, τὸ δὲ θέρος ἀνάγῃ.
 ποτο γὰρ αὖν παῖης, ἤξειτ κακείσει, καὶ ὠδῆ,
 αὖν μὴ πηρατῆς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λουκιλλίου.

Γρὸς τὴν μάντιν ὄλυμπον, ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστῆς
 καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σαδιδῶ Μενεκλῆς,
 τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὴν ἀγῶνα θέλοντες
 γυῖναι. κακείνος τοῖς ἱεροῖς ἐσιδῶν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ Δ ΟΤ

πάντ' ἄφ' ἧ νικᾷτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
 καὶ σὲ κῆτασθ' ἴψῃ, καὶ σὲ παραβροχάσῃ.

Γαλλοὶ δ' αὖ.

Εἰπέ πάθεν σὺ μερεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
 ἔξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
 σαυρὴν δ' ἄριθμῃσον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
 καὶ κ' ἄριθμῆσαις γαῖαν ἀπειρεσίην.
 εἰ δ' ὀλίγον τιλὸν τὸ σῶματός θ' κῆταριθμεῖς,
 πῶς δ' ἰσάσαι γινῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

Ἀθῆλον.

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικῆ μᾶλλον δ' ἄρατι
 πολλῶ, πῶ δ' ἰδίῃν ὅτι ἐνοεῖ γένεσιν.
 διαζῆν ἰδρὲ φη πότερ' ἐν κριῶ γένεσται,
 ἢ διδυμοῖς, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροισι.
 ὄριται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς φησι. καὶ ἰδρὸς χουτίς,
 καὶ μωρῶς, μαλακός τ' ἔστι, καὶ ὀφορῶς.

Ἀθῆλον.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σῶρον ἐμβαλε γαίῃ,
 αἶμον ἀριστοφάνους ἤλθεν ἄβ' ἀγρολόγον.
 ἦτεε δ' ἐξεριείνων, εἰ θέρος ἄσιον αὐτῷ
 ἔσται, καὶ ταχέων ἀρθονος ἀπορίη.
 ὅς δὲ λαβῶν φηφίδαα, ὑπὲρ πίνακός τε πυκνέων,
 δάκτυλά τε γαμπίων, φβεζέατο Καλλιγένῃ,
 εἰπερὲ πομβρηθῆρ' ἀδύριον ὄσαν ἀπόχρη,
 μὴ δὲ τιν' ὑλαίν τ' ἐξεταῖ ἀνθοσαῖν,
 μὴ δὲ πάρος ῥῆξῃ πῶ αὐλοκῆ, μὴ δὲ χαλαρῆ,
 ἄκρον ἀποδουρῆθ', ἀράματος ὄρνυ μένα,
 μὴ δὲ νεβροὶ κείρωσι τάλι' α, μὴ δὲ τιν' ἄλλιν
 ἠέρος, ἢ γαίης ὄφεται ἀμπλακίην,

ἔσθλόν σοι τὸ θέρος μαντανόμαι, οὐδ' ἀποκόψουσιν
τὸς τὰ χιῶσ, μύνας δειδίθι τὰς ἀκρίδων.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ. 7

Τίμωνος.

Τίς δ' ἔστος κτίλος ὡς ἐπιπλεῖται σίχρῳ ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄλιος, ἄλμος ἄτολμος.

Γαλιανῶ ἀντιμίνσωρος.

Ἀσφαλέως οἰκησον ἐν ἄστει, μή σε κολάσῃ
αἵματι πνυμάων ἠδομένη γέρας.

Λυκίλλιδος.

Ἀγρὸν Μινοφάνης ὠνήσατο, κῆρ δ' ἰὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀνωρέσας αὐτὸν ἀπὸν χόνισιν.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεώτι βαλεῖν, οὐκ ἔχον ἀνωθεν,
αἶψ' ἐπάφη μισθῷ πρὸς τινα πῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸ κ' ἀγρὸν τὸν Μινοφάνης ἐπίκερος,
πάντα γέ μιν αἰγῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀρῶμων.

Ἀθίλλων.

Ὁ βραχὺς ἐρμολένης, ὅταν ἐκβαλῆεις τὸ χαμαίτι,
ἔλιθ' πρὸς τὰ κέτω τὰτο δορυδρεπάτω.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΥΨΗΡΟΝ. 8

Νικέτοχου.

Ἀδοσάθαι πεπόρευται ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον.

δωδεκάτη δ' ὑπέρου μινός, ἐπ' ἀντιφίλις,
παῖδα λιπῶν οἰκοῖς ἐπιτίτθιον, ὃν δύο τέκνων
ἄλλων οὐρήσει λησάμενος, πατέρα.

ἤξειν δ' εἰς ὄρασ' ἡμῖν γράφει, δι' βαλανεῖς γὰρ,
εἰς τότε τάσσονται πῶ πυρίαν, κῆθελείν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ. Μυρίνη. 9

Χ. τετρακόσι' ἐστίν. ἔχεις δὲ σὺ τὸς ἑαυτὸς
 δις τῶνας πουφερῆ πεντακόρων ἑξέβη.
 σισύφου ὦ μᾶμμη, καὶ Δουκελίωνος ἀδελφῆ.
 βάπτει δὲ τὰς λουκῆς, καὶ λέγει πᾶσι ταῦτα.

Λυκιλλίου.

Τὰς ποιήσας ὦ νικητριά, τινὲς βιάσθην σε λέγουσιν,
 ἃς σὺ μελαινοτάτως ἐξ ἄγορᾶς ἐπίω.

Τῷ αὐτῷ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμισονόη τρακώρωνος,
 γίνεταί ἐξαπίνης ὕνεα, ἀνὰ ῥέα.

Λεωνίδου.

Γρηῦν ἐγὼ με φιλῖνος ὅτ' ἦν νέος, ἠνίκησ' πρέσβυς,
 δῶδε κέτιν. παρὶν δ' ὠρίος ὕδ' ἐποτε.
 καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπειρών ὅς ἄκωρκα.
 νεῦ δ' ἐτέροις γήμασ', ἀμφοτέρων σέρεται.

Νικέτρη.

Ἡ πολιὴ κροτάφοισι κοτυπάρει ἢ πολὺ μυθος
 γραῖα, δὴ ἦν Νέτωρ ἔτι ἐπιπρεσβύτατος,
 ἢ φάος ἀβρήσασ' ἐλάρυ πλέον, ἢ χερὶ λαῖν.
 ἦρας ἄρισθ' αἰεθλα δαυτερον ἄρξαμένη,
 ζῶν, καὶ λούσασα, καὶ ἄρτίπος, διατένυμψι,
 ὡς τέ με διστάζον μῆτι πέπονθ' αἴδης.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν δυσκωφον γραῖαν ἀνήσιμε, πρὸς Διὸς ἐξῶ
 ἢ βάλαι πολλὰ λίην πρᾶγματ' μοι παρέχει.
 ἦν αὐτῇ τυρὸς ἀπαλδὸς εἰπώμεν ἐξέμα,
 ὃ τυρὸς, πυρὸς δ' ἐρχετ' ἐχουσα νέεσ.
 πρῶν τῶν κεφαλήν ἐπόνου, καὶ πῆγατον αὐτῶν
 ἦταν, ἢ δ' ἐφερεν τήγαγον ὀστράκινον.

ἦν ὁ πόν ἀετῆσω, δοκὸν εἰσφέρει. ἀν λάχανόν μοι
 εἶπω δὸς πεινῶν, αἰθὺ φέρη λάσανον.
 ὄξος ἀν αἰτῆσω, ῥέον φέρη. ἀν δέ γε ῥέον,
 ὄξος. ὄλιωσ δ' ὀλέγω, ἔποτ' ἐπαιθάνεται.
 αἰχρὸν τῆς γραῆς με χάριν κήρυκε γενέσθαι,
 κῶς μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγγράμμενον.

Λουκιλλίῳ.

Λέεθαί σε λέγῃσι πολὺν χρόνον ἠλιοδώρα,
 γραῖαν ἐτῶν ἕκαστον μὴ καταλυομένην.
 πλὴν ἐγγωκε τίνος ποιῆς χάριν. ὡς ὁ παλαιὸς
 ἐλπίζει Περίσῃ ἐφομένη νεάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν αἰεὶ λιποσαρκέα τῆνε παρῆν
 Λαοδίη, λαοῖς ἐνδικῆ τινυμῆνι.
 μῆποτε δ' αὐρωῆς σέο χεῖλεα. τίς γὰρ ὀδόνταν
 ὄρχατον ἐμπήξῃ φαρμακόντι δόλω;
 πῶ χάριν ἐξέβρυσσας, ὅσιν ἐχεσ θη ἀπὸ γαίης.
 ἀγλαῖν μελέων ἐλκεται ἀενάα.
 ὡς δὲ ῥόσον θαλέθεσκες ἐν εἰαρι. γαῦ δ' ἐμαρῶνθης
 γήραος αὐχμηρῶ κερφομένη θέρεϊ.

Λουκιλλίῳ.

Τὴν κεφαλὴν βάρπης, τὸ δὲ γήραος ἔποτε βάρπης,
 ἔδ' ἐπαρειάων ρυτίδας ἐκτανύσης.
 μῆτοῖναυ τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπληθε,
 ὡς τε προσωπέιον, κῶ χί πρόσωπον ἔχον.
 ἔδ' ἐν γὰρ πλέον ἐστ' ἰμάινει; ἔποτε φῦκος,
 κῶ ψιμυθος, ταύξῃ πῶν ἐκβιν ἐλένην.

Γαιτηλίῳ.

Τετρακίς ἀμφορέως περὶ χεῖλεσι χεῖλεα θεῖσα
 σιληνίς, πάσασ ἐξεφόρμησε βύγασ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

ἄχαιτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασι κ' ἐκίχεν,
 ἄμ' οἶος πρῶτος ἦλθε ἀπ' οἴνοπέδης,
 ταῖόν σε πρὸ πινεν ἀφειδὲς ὅτε ἄγγος ἔχουσα,
 εἰς ὅτε κ' ἔνευ' ὠν ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ἀθιλα,

Τὴν γραῦν ἐκκομίσασα φρονίμως, πάνυ Μόχως ἐζημε
 παρθένον. ἤρερνή δ' ἐν δον ἐμεινεν ὄλη.

ᾄξιον αἰγῆσαι Μόχως φρένας, ὅς μόνος οἶδε
 κ' τίνα δ' εἴ κινεῖν, κ' τίνα κληρονομεῖν.

Ἄλλο.

Ἡμῶσε Νικονόη. καὶ γὰρ λέγω. ἦμῶσε δ' αὐτῆ,
 ἦνί κ' Δαυκλιῶν ἀπλετον εἶδεν ὕδωρ.
 ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἔκ' οἶδα μιν, ἀμ' ὅτι ταῦτην
 ἔκ' ἄνδρα ζῆτεν γαῦ' ἔσθ', ἀμ' ἄ τάρων.

Ἄλλο.

Ἄλλην δραῦν βαλλάνιζε μενέθδιον. σὺ τὸρ ἔζωζε
 ἐκφρον μῆλων προσδέχομαι ρυτίδα,
 ἀμ' αἰεὶ πεπόθης σιωπῆ μάζουσαν ὀπώρην.
 ὥς τε τί περαῖζες λουκὸν ἰδεῖν κόρακας;

Ἄλλο.

Γινώσκειν σε θέλω Γρακίαν ἐσαρῶς, ὅτι πάσα
 ἐχάλκος γραῖα, πλοσία δ' ἐσάρος.

Νικίου.

Τὴν κεφαλὴν βαππίων τίς, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐταῖς.
 κ' δ' αὐτὸς ἄν λίσαν, ὡδ' ἄ πασ γέρονε.

ἦτο βαφθὴ ἐβόησε, ᾗ μιν κέτι κερέα τέμνειν,
 μήτε κόμην λαυήν, μήτε μελαινομένην.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ. Λεκιλίβ. ΙΟ

Ἄν τὸ γραμματικὸν μνησθῶ μόνον ἡλιοδώρα,
 σὺ θ' ἰσολοκίζον τὸ σῶμα μου δέδεται.

Τὴ αὐτὴ εἰς γραμματικῶν

κὼν κεραιφόρον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δαίχται ποτε ἄρτιος εἶναι,
ὀργήν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον αὐτοῦ ἔχων.

Φιλίππου.

Γραμματικοὶ, μῶ μὲν συγὲ τέκνα, σῆτδὲ πάντων,
τελχίνδῃ βιβλων, Ζηνοδότῃ σκυλακδῃ,
καλλιμάχῃ τρατιῶται, ὃν ὡς ὄπλον ἐκτανύσαντδῃ,
ἔδ' αὐτὰ κείνου γλῶσσαν ἀποσρέφετε,
σιωδέσμων λυγρῶν θιρήτορδῃ, οἷς ἢ μὲν, ἢ σφίῃ
ἀνάδῃ, καὶ ζητεῖν εἰ κινῶσ εἶχε Κύκλωφ,
σπίβοισδ' εἰς αἰῶνα, καταβίβοντδῃ ἀγίροῖ,
ἄλλων δῃ δ' ἡμᾶς ἰδὼν ἀποσβέσατε.

Αντιφάνους.

Γραμματικῶν περίεργα γένη, ριζώρου χα μούσης
ἀμοροῖης, αὐτὴ γέῃσ σῆτδῃ ἀκινδοβαῖται,
πάν μετρώων κηλίδδῃ. ἔπ' ἠρίνη δὲ κομᾶντδῃ
πικροῖ, καὶ ξηροῖ, Καλλιμάχου πρδκωδῃ,
ποιτῶν λῶβαι, πασι σκότος δόχομένοισι,
ἔρροῖτ' αὐφῶνων λαθροδαῖναι κόριδῃ.

Γαλασδᾶ.

Οὐ δαίμα γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρῃ, καὶ γαμετῆς μαχίμῃ.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται.
πῶν αὖ γραμματικῆν, καὶ μόλις ἐξέφυγον.
ἔδ' αὖμα, δ' ἀλόχῃ τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἶργει χάρτης ἰδῃ, καὶ νόμος αἰσόσιος.

Απολιναρίου.

Γραμματικὸς ποτ' ὄνω ἐποχόμενος, ἐξευλίθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέπεσεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἴθ' ἔξ' ἄρ' ἐβί' οὐ κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
 ἂν ἐδί' δασκευῶν αἰεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.
 αἰμὰ Γλυκῶν ἔπαθε τῶνναντίον. ὦν γὰρ ἄπειρος
 καὶ κοινῆς γλώττης, ὅτι γραμματικῆς,
 καὶ λιβυκῆς κένθωνας ὁ χυόμενος, εἴτ' ἀποπίπων
 πολλαῖς, ἐξ' αἴρνης γραμματικῆς γέρονεν.

Λυκιλλί'.

Ἐξω παιδάς Γάριδος καὶ καὶ Μενελάου,
 ἔνδον ἔχων πολλὰς σῆς ἑλένης παρίδασ.

Λουκιανῶ.

Ἰλαθι γραμματικῆ φροσίῳ, ἴλαθι μῦσα,
 φάρμακον ἄρομένη, μῆνιν ἀείδε θεά.
 νῦν ἐχρῆν καὶ σοὶ περιεκλέα δωμῆσαιθαι,
 καὶ βωμὸν θυῶν μήποτε δαυόμενον.
 καὶ γὰρ σὲ μετὰ μὲν ὀδοί, μετὰ δὲ θάλασσα,
 καὶ λιμένος. πάντων λέκτρία γραμματικῆ.

Ἀθῆλον.

Τύττος τοῖς παρὰ δειπνον αἰδομάχοις λοζολέχαις,
 τὰς ἀπ' ἄριστ' ἄρ' γραμματολοκρίφισιν,
 οἷς ὅ σκῶμμα λέγειν, ὅ πῖν φίλον, αἰεὶ ἀνάμνηται,
 νηπυτιούμενοι νέσσοι, καὶ πριάμω,
 μή με βάλλης κατὰ λέξιν ἔλωρ, καὶ κῦρμα γενέθαι.
 σήμερον ὅ δειπνῶ, μῆνιν ἀείδε θεά.

Ἀθῆλον.

Γραμματικῆς Ζήνων, ὅς ἐχρ' πῶγωνα μέανδρον,
 τὸν δ' ἔχον τῶν φησι σιωπευαμέναι.
 τὰς νύκτας δ' αὖ τῆ μελέτῃ ὅ πάντῃ ὅ τως,
 πῶσος, σιωδέσμοις, χήματα, συζυγίῳ.

Ἀδέσποτον.

Χαίροισ' οἱ περὶ νόσον αἰεὶ πεπλανητότος ὄμμα,
 εἴτ' ἀπ' ἄριστ' ἄρ' σῆς ἀκένθολογοί.

τοῖ γὰρ

ποι γὰρ ἐμοὶ ζῆτεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἶμους,
 καὶ τίνας ἦν Πρωτῶν, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων,
 πῶσ' οἰμὸς ὅσα λανθόνε χει εἶχον. ἦ δὲ μέλαινα
 ἰσθρῖν, τῆκοι τὸς παρακταλιμάχης.

Ωτλήμον Κωῦ ζερε καὶ ἐν ζωῖς, καὶ ἀπελθῶν,
 ὡς αἰεὶ κῆπῃ ρῆμασι, καὶ κοπίσιν.
 πρόδε κθὲ ἐν πολέμοισι τεῖ πέσε μαρναμένη χεῖρ.
 καὶ δέσ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐσέρησεν.

Ἦν ἄρα καὶ κῆθωσι τύχη χαλεπήτε, καὶ ἐσθλή,
 καὶ Κρόνος ὠρονομείτε βραπόδων γένεσιν
 εἴθε τὸρ καὶ τῶτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔχεν,
 ἐξ ἀλαβάρχεις, γραμματικῶ γέρονεν.
 τλήθι φέρην λοιπὸν κενθίλια. γραμματικῶς γὰρ
 εἰ δὲ τέλος κριθῆ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. II

Γαλλασῶ.

Ρῶσα γυνὴ χόλος ἐστὶν. ἐχει δ' ἀγκυρὰς δύο ὥρας,
 πῶ μίαν ἐν θαλάμῳ, πῶ μίαν ἐν θανάτῳ.

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ. IZ

Λουκιλλῶ.

Αἰθρακῆ, καὶ δάσινν παραβύεται ὁ στρατιώτης
 Αὔλος, ἀποσφίγξασ μήλινα λωμάτια.
 φρίσκει καὶ τὸ μάσπνι δῖον ξίφος. ἦν δὲ ποτ' εἴπης
 ἔρχοντ', ἐξ ἀπίνης ὕππιος ἐκτέταται.
 εἰ δὲνι δ' εἰ Παλεμῶνι προσέροχεται, εἰ Σφρατοκλείδῃ,
 ἀμὰ φίλῳ χῆται πάντοτε Λισιμάχῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γραπὴν ἐν τοίχῳ Καλπύρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔσθ' ἔστιν ἰδὼν πῶς ἐπὶ ναυσὶ μάχην
ἄσφικτος, καὶ χλωρὸς ὁ θῆριος ἐξετανοῦσθαι,
ζωρρεῖται κραεῖον ῥῶδον ἀνήφιλοι.
καὶ μὴ τέρωται κατεμάσθαι, καὶ μόλις ἔγνω
ἦν, πῶς τοῖς τοίχοις ὠμολόγησε λύβρα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ. 13

Τῷ αὐτῷ.

Ρύγχος ἔχων τοῦτον ὀλυμπικῆ, μὴτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθης, μὴτ' ἐν ἄρει πρὸς τι διαυγῆς ὕδωρ.
καὶ σὺ δὲ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἠγαγῆς,
τεθνῆῃς, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τῷ αὐτῷ.

Ρύγχος ἔχουσα Βιτὰ βρεπιθήκινον, ὅσον ἰδῆσαν
πῶς ἐκείνην αὐτῶν οἷομαι ἀπαρχοίσει,
εἰ μὴ λέγει σῶφρων Λυσιλλίε, καὶ μονοκοιτῶ.
ἀδῆται γὰρ ἴσως παρθένος εἰ μὴ λέγειν.
ὅς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοῦτο γαμήσασθαι,
τῆς αὐτῆς χοῆν τέσσαρα σαοφροσύνης.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦθελε δορυμῶς ἄγαν τοπρὸς ἱερῶν μοσεῖναι.
ναῦ δὲ τὸ δορὶ μὴ ἐχθρὸς δὲ τὸ μῦς γέρονεν.

Ἀθλον.

Ἠρὶς Κάστρος ἐστὶν ὅταν σκεπῆν τί, δίκελλα.
σάλπιγγε δ' αὖν ῥέγγη. τῆ δὲ βύζη, δρέπανον.
ἐν πλοίοις, ἀγμυρα. κατὰ σπείροντι δ' ἀρόρον.
ἐκτιστρον ναύταις, ὀφθαλμοῖς κρεάγρα.

καυπηροῖς, κένδρυλα, γεωργοῖς δέ, πρασοῦκρον.

τέκτοσιν, ἀείνῃ, τοῖς δέ, πυλώσι, κόραξ.
 ἕως αὐχῆσου σκέυος Κόστωρ τετυχηθεῖ,
 ῥίνα φέρων πάντας ἀρμενον ἐργασίας.

Θεοδώρου.

Ερμολόγος τῆς ῥινός, ἐπεὶ πῶ ῥίνα λέγοντο
 ἔρμολόγους, μικροῖς μακρὰ χαρίζομεθα.

Λεωνίδου.

Ἰχθυῶδ' ἔχει τὸ Σωσίπολις ἢ ἀγοράζει,
 πρῶτος δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἀλός αὐβοσίνην.
 ἢ λίον, ἢ κέλαμον προσάγων, τῆ ῥινί δέ, προαείει
 ἀγκιστρον, σύρξ πάντα τὰ νηχόμενα.

Τῷ αὐτῷ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο, πολλὰ δ' ἔμολχε
 ἐκ θυρίδος ἡτῶν αὐτῶν ὑπερχαλάσαι.
 ἰχρία συμπίξασ, ἢ ἐφθάνεν, ὄψιδ' ἐπιγνῶς,
 πῶ ῥιν' ἀντιμάχῃ κλίμακῃ θείῃ, ἐφυγεν.

Αμμονίδου.

Ἀντιπάβαν θυμὸν εἴ τις κάρθοισιν ἔδειξεν,
 ἔκτοθεν αὐτῶν ἐπιπῶν ἡρακλέους ἐφυγον.

Ληκιλλίου.

Υαυδὲς ἐσοπῆρον ἔχει Δημοσθενίς, εἰ γὰρ ἀληθὲς
 ἔβλεπεν, ἢ ἂν ὅπως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἀθηνῶν.

Κερκίδος ἢ χήρεις ὁ λογιστικὸς, ἢ δὲ μέλεισσι.
 καὶ γὰρ ἀβασκέντως ῥίνα ῥίτη χεῖρ ἔχεις.

Αμμικανῆ.

Οὐ δαύεται τῇ χειρὶ Γρόκλος πῶ ῥιν' ἀπομύσσειν,
 τῆς ῥινός γὰρ ἔχει πῶ χέρα μικροτέραν.

ΓΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἔδ' λέγει Ζεὺς σῶσον ἐὰν πικρῆ· ἢ γὰρ ἀκείη
τῆς ῥινός· πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Παλλὰδ' αἶ.

Ὅ πῶ γαιῶκος πῶ ἀμορφον δυσυχῶν,
λύχνος ἀνάφασ' ἐπέρας, σκότος βλέπει.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡρόρασας πλοκίμους, φύκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας.
τῆς αὐτῆς διαπάνης ὄφιν αὖ ἠρόρασας.

Ἰβλιανῷ ἀντικίην =

σωρος.

Ὅφιν ἔχεις σπυρῶ πανομοίον· ἢ ῥάσε Κίρην
ἔθ' πίνην μετέθηκε φύσιν, κηκέϊονα πίνοντα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀμύρως πολὺς ἔστι τεινὴν κητὰ δάσκιον ὄφιν.
τῷ σε χρὴ δρεπαίοισι, κηῖ δ' φαλίσειαι κηρῖναι.

Μακεδονίου οὐπάτου.

Ὅυ λαλείει τὸ κητόπρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω,
πῶ νοθοκχλοσαίων φύκει χρισμένην.

τῷτο κηῖ ἠδύλρης ποτὲ Γίνδαρος αὐρὸς ἐλέγχευ,
εἴπιν ἀριστον ὕδωρ, φύκος ἐχθρότατον.

Τραϊανῷ βασιλέως.

Ἀντίον ἠελίου σήσασ ῥίνα, κηῖ σῶμα χασκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Ἀθλον.

Ῥήτορα Μαύρον ἰδῶν ἐτεθήπεα ῥυγχελέφαντα,
χείλεσι βριπῶν φθόγγον ἰέντα φόνον.

Ἀθλον.

Τὴν θωνὴν ἐνοπὴν σε λέγειν ἐδίδαξεν Ὀμῆρος.
πῶ γλώσσαν δ' ἐνόη' τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

Ἀθῆλον.

Ωμοσα μυριάκτις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιῆν.
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεπασάμην.
αἷ δ' ὅταν κητίσω τὸ παρλαγόνος τὸ πρόσωπον
Πανταχάθου, σέξαι πῶν νόσον ἔδωκά μου.

Ἀδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθεχθες
μὴ μοι πῶν κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Ἀθῆλον.

Ερμούλου θυγάτηρ, μεγάλη παρέλειτο πιθίην.
ἢ δ' ἔτεκεν πολλὰς ἐρμοπιθηνιάδας.
εἰ δ' ἔλενην ὁ Ζῶα, καὶ Κάστυρα, καὶ Πολυδούην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύνιον ἀμφιζάμενος,
ἐρμιόνη γὰρ ἰόραξ παρέλεξατο. ἡ δὲ τάλαινα,
φρικτῶν δαιμονίων ἐρμαχέλην ἔτεκεν.

Ἀδέσποτον.

Οὐδέ ποτ' εἰς παρθμεῖον ὀκλήτης ἐμβαίης,
μέλλων εἰς τὸ πέραν ὑπιέναι Διοφῶν.
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθεν τὰ φορτία πάντα τεθεικώς,
κητὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
ὥς τε μάτην βίτωνδ' ἐν ὕδασι δόξαν ἔχοισιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταῦτ' ἐπιέν δώσεται.

Ἀθῆλον.

Ο γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
ἔδωκται δ' εἰ κείν ὄτος ἀν' ἡ ταχέως.
ὄφρ' ἰσὶν ὥρας γὰρ βερινάας, μέλις ἀεθάνει αὐτῶς.

Τὸ γρυπὸν ῥιτήρος ὄρω πῶν ἵνα Μένιππε.
αὐτὸς δ' ἔμ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

πλὴν ἤξει· μείνωμεν ὁμῶς· εἰ γὰρ πολὺ πέντε
τῆς ῥινός σαρδίουσ' οἶμαι ἔκ' ἀπέχει·

αἶψ' αὐτὴ κ' ὄρε'σ' προπορεύεται· ἢν δ' ἐπὶ βυθῶν
ὑφ' ἡλὸν σῶμεν, καὶ ἦν ἐσοφόμεθα·

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ· Ι 4

Αντιπάρου·

Οὐ προσέχω· καί τοι πισυῖτινθε· αἶμα μεταξὺ,
πρὸς Διὸς εἶ με φίλεις Γάμφιλε, μή με φίλει·

Νιχέρου·

Εἶ με φίλεις, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φίλεις με·
εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει·

Λουκιανῶ·

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζύσμος ἐξορηκίης,
ἐξέβαλ', ἢ χ' ὄρκων, ἀλλὰ κ' ὀρκῶν δαυάμει·

Ἐὖ αὐτῶ·

Οὔτε χίμαιρα τοῖτόν' ἐπνει κενὸν ἠκεῖθ' ὄμιρον,
ἢ ἠγάλη ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπλους,

ἢ λῆμγὸς σύμπασ', ἢ χ' ὀπυῶν τὰ περιαιῶ,
ἢ δ' ὀ φιλοκτῆτου πρὸς ἀποσιπόμενος,

ὡς τέ σε παμψυφεί νικῶν Τελέσιλλα χιμαίρασ,
σηπεδόνασ, ταύρους, ὄρνεα, λιμνιάδασ·

Αδύλον·

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατῆς, ἀλλὰ δὲ αὐτῆς
τὸς ὀσμισαμένους πνεῖν πεποιήκε βράγου·

Αδύλον·

Τὸ σῶμα, χῶπρωκίς ταυτὸν Θεόδωρῆσ σ' ὀζει,
ὡς τε διαγνώσασ τοῖς φυσικῶς κελὸν ἦν·

ἢ γράψασ σε ἔδει ποῖον σῶμα, ποῖον ὀπρωκίς·
ναὐ δὲ λαλοαῖτῶσ σ', κῶμμιγ' περδ' ὀμένωσ·

ὃ δὲ ἰσχυροὶ γινώσκοντες ἄλλοτερον, ἔχοντες Θεοδώρας,
 ἢ βδοῦσ'· ἔχει τὸν ἔχει πνεῦμα κέτω, καὶ ἄνω.
 Ἀδέσποτον.

Τίς σου Μεντορίδη προφανῶς ἔτω μετέβηκεν
 πῶς πυγὴν, ἔπερ ἢ εὐμ' ἐκείτο προτῆ;
 βδοῦς γὰρ, καὶ κ' ἀναπνεῖς. φθίγγη δ' ἐκ τῶν κηταρείων.
 θαῦμα μ' ἔχει, τὰ κέτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

Εἰς Δολιούσ· Ιδ.

Δουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ἔρρω με φίλης, καὶ μή μ' ἀδίκησ'·
 ἀρ' ἔχῃν τὸ βλάπην πῶς Φιλίην θέμενος.
 πᾶσι τὸν ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημί
 πῶς φανερῶν ἔχθραν τῆς Δολιερῆς Φιλίης.
 φασὶ δὲ καὶ νύκτωρ ἀλιπκάνεας χερεῖς
 τὰς ὑφ' αὐτοῦ κέτω τῶν φανερῶν σπυλαίων.

Ἀπολιναρίου.

Ἄν μὴ ἀπόντα λέγῃς με κηκῶς, ἔστιν ἀδίκεῖς με.
 αὐτὸ δὲ παρόντα κηκῶς, ἔστι κηκῶς με λέγων.

Τοῦ αὐτοῦ

Μέχρι τίνος Γαλόκρη πενεῖς παραίτιτε βραπέζης
 λήσεις, κερματίσις φουδόμεν ἀμορίσις;
 οὐ γὰρ ἔτ' εἶν ἀγορῆ σε βλέπω πολαῦ, ἀμ' ὑποκῆ μπίης
 ἦδη, καὶ ζητεῖς πᾶς σε φέρωσι πόδου.
 πᾶσιν ἐπαγγέλλη, κὸμισαί τὸ σὸν ἀργύριον, ἔρχε,
 καὶ λάβε· καὶ δ' ὁ μὸσσας, ἔτι ἐτι πίστην ἔχεις.
 κηζιμόθεν σε φέρων ἄνεμος σαμὸθραξι πέλασεν.
 τὸρ σε τὸ λοιπὸν τέρμα μένης βίότης.

ΤΟΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Ἀθηνῶν. 16

Τὸτο τὸ βυλλῶν εἶχε παλαιὰ ἀγὰ τὸ βῆτα
 ὅτι ἐπιγινώσκω. δέλτα γὰρ ἔγραφετο.

Ἀθηνῶν.

Βυλλῶν ἀγαθὴν τὸ βῆτα δὲ τὸτ' ἐπὶ τῶν γῶν
 εἰπέ πόσις τιμῆς. δέλτα γὰρ ἔγραφετο.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ. 17

Γαλασσῶν, εἰς οἶνον φαυλοτάτον,
 καλέντα αὐτῶν.

Εἴτιν' ἔχεις Διόνυσον ἐν μεγάροισι τιθεῖσι,
 τὸν κιαρὸν ἀφελῶν, θριδάκιων φύλλοις σεφάνωσεν.

Τὸ αὐτὸ, εἰς τινα πέμφαντα
 αὐτῶν, ἰχάσασ.

Βρώματά μοι χείρων συκισομένων προσέδικες,
 ξηρῶν, διφλεῶν, κυπρόθεν ἐρχομένων.
 ἀγ' ἐμὲ συκωθέντα μακῶν, ἢ σφάξον ἐτοίμως,
 ἢ σβέσον ἐκ δίφης νάματι τῶν κυπρίων.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀντίσαστον ἐμοί τις ὄνον μικροθύμον ἔδωκεν,
 τῶν βαταζομένων ὄρμον ὀδοιπορίας,
 ἕδον τῆς βραδυτήτος, ἄνον, πότον, ἄκνον, ὄνηρον,
 τῶν ἀνακτομπίωντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὴν πῆραν, πῶ, αὐτὸς ἀποσφίγξασ ἀποπέμψεις,
 ἄρεν ὁ παῖς, λύσσα φύσαν ὑπινέμιον.

Τὸ αὐτὸ, εἰς τινα πέμφαντα
 αὐτῶν, σιτοῖσιμα.

Ἄσκον τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον ὀδυσεῖα,
 πότον ἐπιπλώων. χῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.

ἀγ' ἐμὸς

ὡς ἔμοις αἰόλος ἔσται, ἔχων ἀνέμων πλεόν ἴσον,
 ὄρνεον ἐπέμπε τῶν ἀνέμων γεμίσασ·
 πταύματά μοι πτερόεντα φίλος, καὶ πνώματα τέμψεις·
 ἔδωκά μοι δὲ φαρῆν θλιβομένης ἀνέμου.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ. Αρριενταρίῳ. 18

Ἀντιγόνην ἔστρεφε φίλος κρατος· ἦν δὲ παλαιστῆς
 ὁ τλήμων ἴσος πεντεπενιχρότερος.
 ἔδρε δ' ἔπερ κρυμῆ γλυκὴ φάρμακον· ἀντία τῶν χῶν
 γνάτ' ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ' ἀντιγόνης.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. Λεωνίδα. 19

Εἰκόνα Μνησόδωτον γράψασ· Διδώωρος, ἔθηκε.
 πλὴν τῶ Μνησόδωτον πασίν ὁμοιοτάτην.
 Τῷ αὐτῷ.

Γράψασ Δουκελίωνα Μενέστρατε, καὶ φαέθοντα,
 ζητεῖς τίς τῶτων ἀξίος ἐστίνος.
 τοῖς ἰδίοις αὐτῶν τιμήσομεν· ἀξίος ὄντας
 δεῖ πυρὸς φαέθων, Δουκελίων δ' ὕδατος
 Λεκιλλίου.

Εἰκοσι γενήσασ· ὁ ζωγράφος Εὐτυχος ἕξ,
 ἔδ' ἐπὶ τῶν τέκνων ἔδεν ὁμοιον ἔχει.
 Τῷ αὐτῷ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἔδωκά μοι δὲ
 φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθομένην.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ. 20

Παλλαδαῖς Δημόνικον ὑπαρχον.
 Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν· ὁ μὲν δ' ἔπ' πάντα δαίοντα
 ῥήμασιν ἔξειπεν ῥαῖματα σὺν παθέων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἐν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν, κῆρ' ἀπίστον,
 δάκρυα πῶς κλέπων εἴχθες ἐτοίμοτάτα.
 χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε πῶν πόλιν ἠμῶν,
 κλέπτων, κῆρ' κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Ἐκ γῆς λωτοφάτων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυχέωγ,
 χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχούμενος.

Τοῦ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Θηλυφάκεις παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο,
 ἐκλασε κλέπτων, κλεπτομένους ἐλεῶν.

ὁς κλέπτων ἤγνωσε, κῆρ' ἀγνώων ἀπεύλα,
 μηδὲν ἐχῶν κῆραρδόν, μὴ δὲ τὸ σῶμα κρύπτου.

Ἀθηνῶν.

Ἀνθρακίων δέκας μέγας φέρων, ἔσο κῆρ' αὐτῷ πολίτης.
 ἦν δὲ κῆρ' αὐτῷ ἀγάγης, αὐτῷ δ' Τριπόλεμος.

δεῖ δὲ κῆρ' ἠρακλείδῃ ἠρηνητῆρι δοθῆναι
 ἢ κρυλὸν κρᾶμβης, ἢ φακῶν, ἢ ποχλίσσ.

ταῦτ' ἔχε, κῆρ' ἀβρε σαυρῶν ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδραον,
 ὄνκ' ἐθέλης. ὅ δ' εἰς ὅδ' ἐν ἐπιτροφέται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ. 21

Λογκιλίου.

Οὐκ ἔστι θνητῶδες μείζων βάρος. εἰ δὲ δοκῆσαι
 εὐκταίμων εἶναι κῆρον, ἀκίσσον ἐμοῦ.

ἔστιν σοὶ κῆλη, καὶ μοι θυγατέρα. λάβε ταύτην,
 κῆρ' ὅς μοι κῆλασ ἀντὶ μιᾶς ἐκέρων.

ΟΙ ΣΑΜΟΝΤΗΣ ΤΩΝ

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Τοῦ αὐτῷ. 22

Πρίν σ' ἐγκαλεῖσθαι Διμήδρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
 εἰπὲ τάλαν. οὐτῶς ἀνκοπὸς ἔστι Δίων.

οὐ μόνον ἐξετύλωσεν Ὀλυμπιον, ἀλλὰ δὲ αὐτὸ
εἰκόνας ἢς εἶχεν, τὰ βλεφάρ' ἐξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιβίου Διὸς ἐχθρὸς κληνιδὸς ἤφατο Μάρκος.
καὶ λίθος ὦν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ερμολογὴ τῶν ἰατρῶν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐνέα μῆνας εἶχεν.
καὶ κείνος κελῶσας, τί μὲν ὁ Κρόνος ἐνέα μηνῶν
φισὶ λέγει, οὐ νόζ, τὰ μὰ δὲ σάϊτο μά σοι.
εἶπε καὶ ἐκτείνασ, μόνον ἤφατο, καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπεπύζων, αὐτὸς ἀπεσκήρισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν τιν' εἶχεν ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
πύρρῳ σιν τούτῳ, μὴ δὲ ἦν ἀμφικράτη,
μήδ' εἴτις τυφλὸς ποιεῖ, θεὸν, ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γνώσῃ τί θεὸς, καὶ τί Σίμων δαίκεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς αἴδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα Κάισαρ,
ὡς λόγος Εὐρυβοῦ τῶν μέγαν ἡρακλέα.
ναῦ δ' ἐμὲ Μινοφάνης ὁ κληνιδὸς, ὡς τε λεγέσθω
κληνιδὸς Εὐρυβοῦ, μινέτι Μινοφάνης.

Σφράγις.

Ἰνδρὸς Καπίτων Χρῦσιν ἐπέχρισεν ὀρώντα
ὀκτὰ ἰδὴν μελλόν πύρρον ἀπὸ σταδίων,
ἀνδρὰ δ' ἀπὸ σταδίου, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν.
φθέραι δ' ἀπὸ σταδίων καὶ δύο δερμιόμενον.
ναῦ δ' ἀπὸ μὲν σταδίου, πόλιν οὐ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέθρα,
καί οἱ μὲν κατ' εἶν τὸν φάρον οὐ διαέεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἰππον ὄπ' αἰθραμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τῆς πρὶν
 ὄρτυγος, ὅδ' ἔμελλαν σφραβὸν ἰδεῖν δαΐκται.
 ἄν δὲ προσεχρίσασ' αὐτὸν φθάσῃ, ὅδ' ἔλεφαντα
 ὕψ' ἐτι μῆποτ' ἰδῆ πησίον ἐσαότα.

Νικέσρχου.

Οὐτ' ἔκλυσεν φείδων μ', ὅθ' ἠΐφατο· ἀμὰ πυρέξασ',
 ἐμνήσθην αὐτῆ τέννομα, κῆπέθανον.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰνδὸς πῶ γράων εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
 ἔδεις γινώσκει· δαυμάνιον ἢ τὰχος.

ὁ φόφος ἦν κλυσιήρος ἐν ἔασι, κῆς σφραγούτο
 ἢ σορός· οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάρων ἠυρέπισαν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποχόμενος Διδῶρων
 Σικελῆς, τετραπέδου προῖς ἐπέθηκε λίθος
 τῷ κυρτῷ σιβαρῆς ἐπὶ πῶ ράχιν· ἀμὰ πιεθεῖς,
 τέθνηκεν· γέγονεν δ' ὀρθότερος κενότος.

Τῷ αὐτῷ.

Χειρὸν ἰσφάξεν ἀνεσπίδην ἀγέλαος.
 ζῶν γὰρ, χολαίνων φησὶν ἐμμελλε τάλασ·

Τῷ αὐτῷ.

Πέντ' ἰνδὸς ἀλεξίς ἀμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκῆθρε·
 πέντ' ἰδὲν ὀρρώστους, πέντ' ἀέχρισε πάλιν.
 κῆς πᾶσιν μίαν ὑδρὸν φάρμακον, εἰς σοροπηγῆς,
 εἰς τάρως, εἰς αἰδῆς, εἰς κοπέως γέγονεν.

Ἡδύλο.

Ἄγις δροισπηγῶριν ὅτ' ἔκλυσεν, ὅτ' ἔθιγ' αὐτῷ.
 ἀμ' ὅσον εἰσῆλθεν, κῆς χετ' δροισπηγῆς.
 πῶ τοῖν ἀκόνιτον ἐχει φύσιν; ὡσοροπηγῶι,
 ἄγιν κῆς μῆτορας βάλλετε, κῆς σφραγῶις.

Νικηφόρου.

Ξεῖνε, τί μάτ' παύθη; τί γὰρ ἐν χθονὶ τοῖς δ' ὑπὸ τῷ μβοῖς,
 ὅς γλυκερὸν φέγγυς Ζώπυρος ἐπέρισε;
 Δάμις, Αριστέλης, Δημήτριος, ἄρκεσίλαος,
 Σώστρατος, οἷτ' ὀπίσω μέγχι παρατονίου.
 κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
 ὡς ἔρμης κατὰγει τὸς θεραπευομένους.

Ἀδέσποτον.

Ἰησοῦς Κρατέας, καὶ Δάμων ἑνταφιαστὴς,
 κοινὴν ἀμύλην θέντο σιωμοσίην.
 καί ῥ' ὁ μὲν, ὅς κλέπτεσθαι ἀπ' ἑνταφίων τελαμῶνας,
 εἰσεπίεσμαίην πέμπε φίλῳ Κρατέα.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰσενταφιάζειν,
 πέμπεν ὅλκας αὐτῷ τὸς θεραπευομένους.

Ἀθίλον.

Οὐ μύλη, προῖδοντι δ' ἐνήλει φέμ με Χαρίνος,
 ἀπόγγον ἔχων κενεὸν τῶν γραφικῶν πινακῶν.
 τῷ μύλῳ δ' ἔλκων, ἐξέσασε τὸ βλέφαρόν με
 ριζόθεν, ἢ μύλη δ' ἔνδον ἐμνευε ὄλη.
 ἀνδρὶ δὲ ἐγχείρη με, ποτῶν πάλιν ἔκ' ἔνοχλῆσω
 ὀφθαλμὸς αὐτῶ. πῶς ἴδῃ, ὁ μικρὸν ἔχων;

Ἀχιλλεύς.

Ερμολογίην τὴν ἰατρὸν ἰδῶν Διοφάντος ἐν ὑπνοῖς,
 ἔκ' ἔτ' ἀνιγέρθη, καὶ περιάμμα φέρων.

Γαλακτῆς.

Βέλτερον ἢ γεμόνος ληστὴν τὴν δὲ κρίσιν ἐλθεῖν,
 ἢ τὸ χειρὸν τὴν γενναίην παλάμασ.
 ὅς μὲν ἴδῃ φονεῖσθαι ὀσείως συγέων, κατὰτέμνη.
 ὅς δὲ λαβῶν μισθὸς, εἰς ἀτῆν κατὰγει.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Καλλιπύρου.

Φαρμακίησι ρόδων λέπραν, κὺς χοιράδας αἶρει.
τᾶλλα δὲ πάντ' αἶρει κὺς δίχα φαρμακίῶν.

Αγκυρίου.

Κεῖτο μὲν ἀλκιμένως κεκλιμένος ἐν πυρετοῖο,
κὺς περὶ λουκνίνην βραχυχὰ λαρυγγίδων.
νυσσόμενός τε τὸ πλῆρὸν, ἄτε ξιφείσιν ἀμυχθέν,
κὺς θαμάδυσσελάδοις ἀσμάσσι πνευστίων.

ἦλθε δὲ κέλλιγνωτος ὁ κώϊος, ὁ πλατυλέχης,
τῆς παιωνίδος κληθόμενος σοφίης,
πάσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἀλγέσιν, ὅτι περιῶν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.

ἀλκιμένους δ' ἐδόνειεν ἀνάκλισιν, ἔνιτε προσώπῳ
φράζετο, κὺς παλάμης φαῖνεν ἐπιταμένους.

κὺς τὸ περὶ κρίσιμων φαείων ἐλοτίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάων ὅχ' ἐχθρὸς ἰπποκράτους.

κὺς ῥότε πῶν πρόγνωσιν δὲ ἀλκιμένην ἀνεφώνει,
σεμνοπροσωπήσας, κὺς σοβαροσάμενος.

εἶγε φάρυγγ' βομβῶσα, κὺς ἄγρια τύμματα πλῆρ᾽,
κὺς πυρετῶ λήξει πνῶμα δασυόμενον,

ἔνι ἐτι τεθνήξῃ πλῆριτίδι. τῆτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσομένης ἔστιν ἀπημοσύνης.

θάρος γὰρ νομιῶν δὲ κέλη· κὺς χήματα σαυτῶ
αὐ διαβεῖς, βιότῳ λήξει μεριμνοφύου.

καί με γὰρ ἰκθὺν προρρησίος εἴνεκεν ἐδλήης,
ἐν φριτάτῃ μοίρῃ κέλλιπε κληρονόμον.

Τὸ αὐτῶ.

Ἰκτὴρ τίς ἐμοί γὰρ ἐὼν φίλον ἔδεν ἐπεμψεν,
ὥστε μαθεῖν παρ' ἐμοί ταῦτα τὰ γραμματικῶ.

αὐτὸ δὲ τὸ μῆνιν αἰεὶ δε, καὶ ἄλγιστα μὲν ἔβηεν
 ἔγνω, καὶ τὸ κρίτον τοῖς δ' ἀκόλυθον ἔπος,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προΐαψεν,
 ἢ κ' ἔτι μιν πέμπη πρὸς με μακροσόμενον.
 ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑτάϊρε·
 αὐτὰρ ὁ πᾶς παρ' ἐμοὶ τὰυτὰ μαθεῖν δυνάσται.
 καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς αἶδι προΐαψα,
 καὶ πρὸς τὸτ' ἔδην γραμματικῆ δέομαι.

Εἰς Ἴππους. 23

Λυκιάλις.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις ἐρασίηρατε, ἀλλὰ σαλεύσασαι
 ἢ δυνάχτ' αὐτῶν ὄλης φάρμακος θεσσαλίης.
 ὄντως δ' ἄριον ἵππον δ' ἐφ' ἑρῦγθς ἔλκον ἅπαντες
 σαυθ' ἀναοῖς, σκαίως ἢ κ' ἀν' ἐσθλῆ πύλας.
 δ' ἐσθλῶσ ἀνάδημα θεῶτινος, εἰ προσέχεις μοι,
 τὰς κριθὰς ποιεῖ τοῖς τεχνίοις πῖσάων.

Τὸ αὐτὸ.

Ἴππον ὑποχόμενός μοι ὀλύμπιος, ἦταξεν ἕρην.
 ἦς ὀλιγοδραπέων ἵππος, ἀπεκρέματο.

Εἰς Κιθαρῶδους, καὶ Τρα

τηδούς. Λεωνίδου. 24

Νυκτιδόραξ ἔδει θανατηφόρον. ἀλλ' ὅταν εἶση
 Δημόφιλος, θνήσκει καὶ τὸς ὀ νυκτιδόραξ.

Τὸ αὐτὸ.

Σιμύλος ὁ φάλλης, τὴς γέρονας ἔκτανε πάντας,
 νυκτὸς ὄλης φάλλων, πλὴν ἐνὸς ὠριγένους.
 κωρὸν γὰρ φύσις αὐτῶν ἐβήκετο. τῆνεκεν αὐτῶ
 ζῶν ἀντ' ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Αμμιανῶ.

Νικήτης ἄδων, τῶν ῥόδων ἔστιν ἀπόλλων.
αὐτὸν δὲ ἰαφρόν, τῶν θεραπομένων.

Λουκιλλίου.

Γέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ φραγμῶδες,
πέντε θεῶν σκευὴν ἠρακλέους ῥόπαλον,
τισιφόνης τὰ φόβητρα, Προσειδῶνος δὲ κρίσανα,
ὄπλον ἀθιναῖος, ὁπότε μίδος φερέτην.
οἱ δὲ θεοὶ, πᾶρ Ζηνὶ κερθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα, κῆρ σιταρίου.

Διοσκορίδου.

Γάλλον ἀριταγόρης ὠρχήσατο. τῆς δὲ φιλόπυς
τιμενίδας ἄκμων πολλὰ δῖλλον ἐγώ.
χῶ κῶ τιμιθεῖς, ἀπεπέμπετο. πῶ δὲ τάλαιναν
ὑρνηθῶ, κροτάλων εἰς φόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἠρώων ἴτε πρήξιες. ὄν γὰρ ἀμύσοις
κῆρ κόρυδος κύνου φβεῖξαι ἀοιδότερον.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ. 25

Λουκιλλίου.

Τὴν ἀναδυσμέτην ἀπ' μιτέρος ἀρτι θαλάνης
Κύπριν ὄλην χρυσὴν ἐχθρὸς ἐκλεφεδίων.
κῆρ χερὶ προσκετέσουρεν ὀλοσφύρισην ἄδωνιν,
κῆρ τὸ παρεσικὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
αὐτοὶ τοίνω ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρθε ἀριστοί,
εἴ κ' ἔτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τ' ἔ' αὐτῶ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἐκλεφεν, ὃν ὀρνήζεσθαι ἐμελλεν
Εὐτυχίδης, εἰ πῶν, ἢ δ' αὖκ' μάστ' ὀμόσαι.

Τ' ἔ' αὐτῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν πῖνον ἔρμην, ὃν θεῶν ὑπὲρ ἔστη,
 ὃν ἄρκυδων ἀνακτα, ὃν βοηλάτων,
 εἰς ὧτα τῶνδε γυμνασίῳ ἐπίσκοπον,
 ὃ νυκτοκλέπης Αὐλος εἶπε βασιῶσας,
 πολλοὶ μαχίται κρείττονες διδασκάλων.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μινύτορα Φοῖβον ἐκλεψεν
 Εὐτυχίδης, εἰπὼν, μὴ πάνυ πολλὰ λαλῆ.
 σύγκρινον δὲ τέχνην τέχνην, καὶ χεῖρεσι χρυσοῦς,
 καὶ μάντιν κλέπτην, καὶ θεὸν Εὐτυχίδην.
 τῶν δ' ἀχαλινώτων σομάτων χάριν αὐτίκῃ πρᾶθει,
 τοῖς ἰωνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

Τῷ αὐτῷ.

Βυβόλε, πῶ ἀέλην πόρρω νέμε, μὴ σε Περικλῆς
 ὃ κλέπτης, αὐταῖς βυβίσι σιωπῆ ἐλάσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ πόδας εἶχε Δίῳ, οἶσ' ἔραο, ὅκ' εἴτ' αὐτῷ ἔρμης
 πῖνος ἐν ἀνθρώποις, αἶμα Δίῳ ἐκρίθη.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν γένεσιν λυπαῖα μαθὼν Κρόνον ἠλιόδαρος,
 νύκτωρ ἐκ ναῦ χρύσειον ἤρε Κρόνον,
 τίς πρῶτος κροκοποιὸς ἐλήλυθε, πείρασον εἰπὼν
 δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς, τίνας δὲ Κρόνος.
 ὅς δ' ἄλλω κροκὸν τάνχει, εἴω κροκὸν ἠπάτι τάνχει.
 αὐρῶν μοι τιμὴν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐκ τῶν ἑσπερίδων τῶν τῷ Διὸς ἤρε Μενίσκος
 ὡς ὅτι πρὶν ἠρακλῆος χρύσεια μῆλα ποίᾳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ἐσθί τὸν ὄντως ἄλλω, ζέρονεν μέγα πᾶσι θείαμα,
ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλῆος ζῶν κατακαϊόμενος.

Τὸ αὐτὸ.

Εἴσιδεν ἀντίοχος πῦρ Λισιμάχῃ ποτὲ τύλην,
καὶ κ' ἐτι πῦρ τύλην εἴσιδε Λισίμαχος.

Ἀθιλον.

Χοῖρι μὲν, ἔκ' ἰδίον δέ με θύετε· καί με κελῆτε
χοιρίδιον, φανερώς εἰδότες ἔκ' ἰδίον.

Ἀθιλον.

Ἦθειμεν πολέμων ἀντάνιον ὄντα σε πάντες,
ἐξακίνης βία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ. Λυκιλλίου. 26

Τὸν Δισαὴ ἔρμωμένη ζητεῖ πόθεν ἄρξῃ ὁ κούρα
κείρειν πῦρ κεφαλῆν, ὄνθ' ὄλον ὡς κεφαλῆν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρβὺς ἄρβυς βροτολογεῖ, μικροφόνε, παῦλο κούρα,
τέμνων· ἔσθ' ἔχεις ἔκ' ἐτι πῦρ με τὰ μῆς.

αἰὴ ἦδη μεταβάς ἐπὶ τῆς μύσῃ, ἢ τὰ κέταθεν
πάν γονάτων, ἔτω τέμνε με, καὶ παρέχω.

ταῦ μὲν γὰρ μυῶν ὁ ῥόπος γίμει· ἦν δ' ἐπιμείνης,
ὄφει καὶ γυπᾶν ἔδνεα, καὶ κοράκων.

Ἀθιλον.

Κούρα, καὶ ραφιδόρα, κατενανδῖον ἦλλον ἀζώνος.
καὶ τὰ χα νικῶσιν ἦν ξυρᾶν αἰ ραφιδόρα.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ. Παλλαδα. 27

Πάντων μεσοπόλων ἢ Καλλιόπῃ θεός ἔστιν.

σεῖο δὲ Καλλιόπῃ, ταβλιόπῃ λέγεται.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΜΟΤ 90
ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ. 28

Λουκιλλίου.

Γρανί φιλοσσηλιγγι, κῆς ἔρεφοριτάσινύμφοις,
κῆς σατύροις, ἱεράς τ' ἐνδον ἀμαδριασί,
σὺν κισί, κῆς λόγχοις τὰς πρὶν σουρόντισι Μάρκος,
μῆδ' ἐλῶν αὐτός, τὸς κῆς ἰκρέμασιν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΝ. Παλλασία. 29

Γαῦλον κωμωδῶ κῆς ὄναρ σὰς, εἴπε Μένανδρος,
ἦ δὲν ἐγὼ κῆς τὰ σὸς, κῆς σὺ κῆς κῆς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ. 30

Νικέρχου.

Δυσκώφω δύσκωφος ἐκρίνετο, κῆς πολὺ μᾶλλον
ἢν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
ἦν ὁ μὲν, ἀντέλεγεν τὸ ἐπίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ' ἄδ' ἔφη νυκτὸς ἀλληλεμένα.
ἔμβλεψασ δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει, ὅτι μάχεσθε,
μήτηρ ἔσθ' ὅ μιν, ἀμρότεροι βρέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ. 31

Λουκιλλίου

Οὐδὲν ἀρῆκεν ὅπως Διονύσιε λείψανον Αὐλῶ
Εὐτυχίδης δὲ γνηῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
κῆς νῶν Εὐτυχίδης κῆς ἐχει μέγα δειπνον ἐν οἴκῳ,
μὴ κληθεὶς δ' Αὐλὸς ξηροφαγεὶ κῆς βίβασ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψαι Διονύσιε ταῦτα γένοιτο
πάντα νόμον δὲ χάριν, δὸς τι κῆς ὧδε φαγεῖν.

Μ ἦ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ γὰρ κέ κλημαί· καὶ μοὶ παρέθηκε τι τούτων
 γένεσθαι Γόπλιος· καὶ μὸν ἔπεισι μέρος.
 εἴ μὴ λεπθὸν ἰδῶν με, δοκεῖς κρητακείσθαι ἄρωσον.
 εἴθ' ἔτι πρεῖς, μή σε λαθῶντι φάγω.

Τῷ αὐτῷ.

Καὶ πρῶτος ὅσα πέντε λύκοι Γάμε, καὶ τὰ περιαιῶ
 ἢ τὰ σά, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
 πλὴν μετὰ τὸ κοφίνον τὸ πρὸς πόδαυ αὐρίου ἐρχε
 πρίσματα, καὶ ἀπόγον, καὶ σαρόν αὐτοῦ ἔχων.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦν Βραδύς Εὐτυχίδης σταδιοδρομος, αἷμ' ἐπὶ δέειπτον
 ἔπρεχεν, ὡς τε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Αἰθαίου χολακ

σικουῷ.

Οὐ τις ἀλοιστήρῳ ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντασ
 ἢ μετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
 εἴ τὸρ αἰεὶ βύβρωσιν ἔχῃς ἐρσιχθονος αὐτῷ,
 καὶ τὰ χα δαρδάλῃς καὶ φίλον, ὃν κηλείς.
 αἷμ' ἢ σεῖο μέλαθρά με δέξεται, ἢ τὸρ ἔγωγε
 βήσομ' ἢ ἢ μετέρη γαστρί λαφυρόμενος.
 εἴ δέ ποτ' ἔβ τεόν οἶκον ἐλεύσομαι, ἢ μὲν ἄνυσεν
 λάρτιαδης σκυλλης χάσμασιν ἀντίασασ.
 αἷμ' ἔσομαι πολύτλασ τίς ἐγὼ πλέον, εἴ σε περιήσω,
 Κύκλωπος κρυερῷ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱός, καὶ γενετήρ, δῆριν φιλόνειμον ἐθέντο,
 τίς πλέον ἐκ διαπανῶν, κληῖρον ἅπαντα φάσει.
 καὶ μετὰ πῶν βρωσιν πῶν χηματικὴν μάλα πάσαν,
 ὕστατον ἀμύλας λοιπὸν ἐχλοισφαγεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὅρτυον ἠδ' ἰομένον κελυμένον ἀθλιον ἀνδρὸς,
 ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι.
 καὶ ἄν μετ' Τιτυδὸν κατὰ γῆς δόλο γυπὸς ἐδούσιν.
 ἡμᾶς δὲ ζῶντας, τέλει ἀρβύ αἰγυπιοί.

Τῷ αὐτῷ.

Μηδὲς μοι ταύτην ἐρασίγρατε πῶν ἀπατάλην σὺ
 ποιήσεις θεῶν, ἢ σὺ καταπαταλάς.
 ἔδων ἐκτραπέλιος σομάχων καὶ χεῖρονα λιμῆ,
 οἷα φάροισιν ἐμῶν ἀντιδίων τεχνία.

Εἰς Λεπτοῦς, καὶ μικροῦς. 32

Λυκιλλίου.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἤρπασε κίωνωφ.
 ἢ δὲ, τίφισιν; δῶ Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
 πυρρῆνα σήσασ, αὐτὸν ἀπηγρόνισε.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐν κελάμῳ κήξασ ἀθέρα Σφραγνίκος ὁ λεπὸς,
 καὶ προχρὸς ἐκδήσασ αὐτὸν, ἀπηγρόνισε.
 καὶ τί γὰρ ἔχῃ κέτω βρεῖσεν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
 νηεμίας ἕσις, νεκρὸς ἀνω πέταται.

Τῷ αὐτῷ.

Γαίος ἐκπνύσασ τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπὸς,
 εἰς πῶν ἐκκομιδὴν ἔδεν ἀτῆκεν ὄλωσ.
 καὶ πέρασ εἰς αἰδὴν καταβαῖ οἶός περ ὅτ' ἐζη.
 τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
 πῶ δὲ κενὴν κλίην οἱ φράτορβ ἦραν ἐπ' ὤμων,
 ἔγγραφαντὸς ἀνω, Γαίος ἐκφέρεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Τῶν ἐπικουρείων ἀήμων ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῆ κεφαλῆ φήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς σάλπιγγ' ἀπέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτός,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπῆλθε κέτω.

Αμμιανῷ.

Τὸν μικρὸν Μάρκωνα θέρους κοιμῶμενον ἄρῶν,
εἰς φώγλην μικρὰ τὴ ποδὸς εἴληυσε μῦς.

ὅς δ' ἐν τῇ φώγλῃ φίλος τὸν μῦν ἀποκνίξας,

Ζαῦ πάτερ εἶπεν, ἔχεις δαύτερον ἥρακλέα.

Ἀθηνῶν.

Ἔσω μικρόπολις, πρῶτον πόλις· εἶτα λεγέσθω
μικρόπολις, μὴ νῦν· ἡνίκε μὴ δὲ πόλις.

Ἀκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ πρόσκλον, ἤρεν ὁ κέκνός,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.

ὡμὰ μόλις νερέλι προσενήεατο, καὶ δὴ ἐκείνης
προσκατέβη φωβεῖς μυρία ταῖς ἀρμοῖς.

Τῷ αὐτῷ.

Οὕτω κροτάτος τέλε Γάτος, ὥστ' ἐκλύμβωε
τὴ ποδὸς ἐκ κεμάτας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Αμμιανῷ· οἰδὲ, Νικέρχου.

Ἐξάερων ποτ' ἀκρυθῆαν ὁ λεπτακινὸς Διδώωρος,
αὐτὸς ἐβύπησε τῷ ποδί πῦρ βελόνην.

Ἀκιλλίου.

Ἐξ ἀήμων ἐπικουρος ὅλον τὸν κόσμον ἐγράψεν,
εἶναι τὸτο δοκῶν ἀλλοίμε λεπτότατον.

εἰ δὲ πτῆν Διδώωαντος, ἐγράψεν αἶν ἐκ Διοφάντη,
τὴ καὶ τῶν ἀήμων πηλύτι λεπτατέρου.

ἢ τὰ μὲν ἀπὸ ἐξ ἄλλων ἐπισημαίνονται ἐξ ἀπὸ μὲν αὐτῶν,
ἐκ τούτων δ' αὐτὰς ἀλλήμε τὰς ἀρμούς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰππῶν μύρμηκι Μενέστρατος ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξ ἀπίνης ὑπίος ἐξετάθη.
λακτιοθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὡς φθόνε φισίν,
ἕτας ἰππῶν ὠλετο καὶ φαέθων,

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτωαι Εὐμήχιον, ὃς δ' ἐκβαυθε,
μικρῶ ὑπ' ὀξυβάρῳ τὰς χεῖρας ἐκτανύσασα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρβείς ἐξ αὐρῆς λεπῆς, ἐποτατο δ' αἰθέρης
Χαιρήμων, ἀχέρη πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τὰ χ' αὖν ἐρροίητο δ' αἰθέρος, εἰ μὴ δ' ὀράχνη
τὸς πόδας ἐμπέχθεις, ὑπίος ἐκρέματο.
αὐτὸ δὴ νύκτας τε, καὶ ἡμέρας κέντε κρεμασθεὶς,
ἐκταῖος κατέβη νήματι τῆς δ' ὀράχνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀϊεῖρα φύλλω πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
πικρὴς Χαιρήμων, ὑπίος ἐξετάθη.
καίται δὴ Τιτυῶ ἰσχυρῆς, ἢ Παλιχέμνη,
ἀπλώσασα κατὰ γῆς σῶμα τὸ κεννάβινον.

Νιχέρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ πρῶτον περὶ λεπτοσύνῃς ἐμάχοντο,
τίς προκρίθεις εἶη, λεπτεπιλεπτότερος.
ὧν ὁ μὲν εἶς, ἔρμων, μετ' ἄλλῃν ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ δ' ἑτέρῳ ἑαφίδος ῥήμα λίνον κατέχων.
διμῶς δ' ἐκ φώγλης βαίνων, ὅτε δ' ὀράχιον ἐση.
ἢ δ' ὀράχνη νήθεσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

σώσι παῖρος δ' ἐβίησεν, ἐμὲ στεφανώσασθ' ἐγὼ γὰρ
εἶ βλέπομ' ἤπτημαι. πνῦμα γάρ εἰμι μόνον.

Λουκιλλίῳ.

Βυλόμανός ποθ' ὀλεπήθς ἀπαύξασθαι Διοφάντος,
νῆμα λαβῶν δ' ὄραχνης, αὐτὸν ἀπηγχοίσειεν.

Τῷ αὐτῷ.

Σῶμα φέρων σκιοῦδός, αἰεδέϊ σύμπνοον αὐρῆ,
μήποτε θαρσῆσθς ἄρχι τινὸς πελάσσει.

μήτις ἔσσω μυκτῆρος ἀναπνεύων σε κομίσει,
ἄσθματος ἠερίον πολλὸν ἐλαφρότερον.

ἢ σὺ μόρον βρομέεις. τότε γὰρ πάλιν ὑδὲν ἀμείψασθ',
ἔσται ὡσαύτως φάσμα, ἥπερ τελέθς.

Τῷ αὐτῷ.

Μυρμικὸς πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο κρεβασθῆς
ἀδρησθς ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,

ἢ πῆσσο, τὸν σὸν ἐχθρῷ ὠπῆσσε Βελλερεφόντην,
φέρτατον ἠρώων, ἠμιθανῆ σκελετῶν.

Αἰήλα.

Γρίπιζων ἐν ὕπνοισι Διμήριος ἄρτεμιδώραν
πῶ λεπτήν, ἐκ τῆ δώματος ἐξέβαλεν.

Ἄλλο.

Ἀρχέδασ' ὑχῆτο συμφαλίδης, ὡς ἐμὲ κίχλαι
αἰνεύουσθ, ξηροῖς ἠέχχον ὄσταρίοις,

ἀρπυγαιόραχμῆς ξηρὸν δεκθῆς, ὡς ἐλεγεναὶ
λημῶνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδου.

Ἄλλο.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπὸ λαβῆς ἀγεται στρατός, ἢ κωμομῆσθ',
ἢ μῆσθ', ἢ φυλλῶν ἰπικῶν, ἢ βαβράχων,

γὰρ ἐκθῆ

γάτε, καὶ σὺ φοβῶ μὴ καὶ σέ τις ἐγκταλέξῃ,
ὡς αὖ τῆς τῶν ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἀρεταὶ στρατός, ἀβέβαιος ἦτο
ῥωμαίοις ὕδεις πρὸς γεράνους πόλεμος.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ. 33

Λακκίλις.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντάργυρος ἐχώρει
οἶκος, ὅπερ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
εἶναι δ' εἴποτ' ἐχρήσεν, εἶδει τὸς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
πῶ ὀροφὴν βῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Αμμιαῦ.

Τῷ Στρατονικεῖῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τῷτοισι ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ.

Γαλλαδαῖ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων οἶνόν τε, καὶ ὕπνον,
ὅτι ἐτι τὰς μέσας, ὅ δὲ φίλος φιλεῖ.
αἷ' ὅ μαι, ἐκ λεχέων νιν ἐύρηος ὡς φρένα θέλησθ.
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις βεβηχόμενον κατέχευ.

Αδύλον.

Ἡ γραῦς ἢ βακίχῃ, κυλίκων ἀσπιδός, ἐν ποτε νοῦσῃ
κεκλιμένη, Ζηνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἦν ὄλοῦ διάκαιμα φύγω πυρὸς, εἰς ἐκείνην σοι
ἠελίους ὄροσερὰς πτόμαι ἐκ λιβάδος,
ἄβρομιος, καὶ αἰνός. ἐπεὶ δ' ὕπάλυξεν ἀνάγκην,
αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο.
βῆεν γὰρ θεμένη χερὶ κόσμινον, αὐτὰρ διὰ πυκνῶν
σχόινων ἠελίους πλείονα ἠνυγάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ Δ Ο Τ

Αθιλον.

Γῶς φιλέεις ὦ μήτερ ἐ μὲ πλέον ἕξος οἴνοιο,
 δὸς πῖνεν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τοπρὶν ἐδῶκες.
 ὦ παῖ, σὴν ἰδοὺ δὶφαν ἐ μὸν γάλα τοπρὶν ἐπαυσε.
 ναῦ δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ πῶ σέο δὶφαν.

Αθιλον.

Δέρκεο πῶς διφῶν ἕξος χέρα μιτέρι τείνει.
 ἢ δὲ γαυῆ, αἴτε πάσα γαυῆ κεκρατημένη ἀνω,
 ἐν λαγαύω πίνουσα, τὸ δ' ἐννεπε λοξὸν ἰδύσσα,
 ἐκ δὲ βρόχθου ἐμείο, τί σοι δῶ τέκνον ἐμῶιο;
 ξέσας γὰρ βιάκοντα μόνος λάγαμος πόδε χωρεῖ.
 μήτερ, μηβήϊς χαλεπὸν βρόπον ἀντιφατῶσα,
 ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάμψα δὸς μοι ἀφύαιεν.

Εἰς ἀπικανὸν ἡγεμόνα πόμπη.

Γράμμα περιανὸν ἐχεις τὸ προκείμενον ἢν ἀφελή τίς
 τέρσοι, οἰκτεῖον κτήση ἀπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΥΨΗΡΟΝ. 35

Νικηρχε.

Ἠγόρασα χαλιῶν μιλιάριον ἡλιόδωρε
 τὰ περὶ πῶν βαβυκὴν φυχρότερον βορέα,
 μὴ κέμνε, μὴ φύσα, μάτην τὸν κερπὸν ἐρείεις.
 εἰς τὸ θέρος χαλιῶν βαυκίλιον ἡγόρασα.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ. 36

Λουκιλλίε.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἦρσε Ρῦφος,
 τίς βάαρον γράφει, καὶ τίς τὸ μοῖδτερον.
 οἷον ὅσα Ρῦφος βίβεν τὰ χρώματ' ἐμείλλε,
 φαῖδρος ἐγράφε, λαβῶν εἰκονικὴν ἀποχίν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ πόδας εἰ κρατερός, καὶ τὰς χεῖρας εἰ χ' ὀλοκλήρης,
 ἢ κ' αὖ πῦν κεφαλὴν εἰχε, τοιαῦτα θράσων.

Εἰς Οκνηροῦς. 37

Τῷ αὐτῷ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἄρχος ἐκοντὶ,
 ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Τῷ αὐτῷ.

Τῆς νυκτὸς προχάσασθ' ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἄρχος,
 ἢ κ' ἔτ' ἐνοιμήθη μὴ πάλι τὴν προχάσῃ.

Τοῦ αὐτῷ.

Οὕτως ἐς ἄρχος Γρανταίνετος, ὡς τε πυρέξασθ',
 μηκέτ' ἀνασηῆναι παντὸς ἐδέετο θεῷ.

Καὶ νῦν ἢ κ' ἐθέλων μὴ ἐζείρεται, ἐν δ' ὀλιγαυτῷ,
 κωφὰ θεῶν ἀδίκων ἕστα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτῷ.

Ἐκλήθην ἐχθρὸς Δημήτριε, σήμερον ἦλθον
 δειπνεῖν, μὴ μέμνη, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.
 ἐν ταύτῃ πεποίηκε πολλῶν χρόνον, ἢ δ' αὖ ἐσώθην
 σήμερον, αἷμ' ἀνέβην, κέρμον ὄνου κατ' ἔχων.

Εἰς Ορχηστᾶς. 38

Ασκιλλίου.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δορυῶν τέτμηκεν ἄριστον,
 ἢ ποίου σε μύλου κόφατο λατομιῶν;
 ἢ τῶν ἄπ' ἄρχος ἐκὶ Παλαμφάτου, ἢ ἄπ' Πέρσης,
 ὀρχηστῆς, Νισόβης ἐμπνοον ἄρχετυπον.
 ὡς τε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σὺ τί Ληταῖ
 ἦρισας, ἢ τῶν αὖ ἢς αὐτομάτως λίθινος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γάντα κῆθ' ἰσορίην ὀρχόμενος, ἐν τῷ μέγιστον
 τῶν ἔργων παριδῶν, ἠνίσασσ' μεγάλως.
 πλὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχόμενος, ὡς λίθος ἔστη.
 κῆθ' πάλιν ὠν Καπαδόκι, ἔξαπίνης ἔπεσθ'.
 αἴψ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφύως, ὅτι κῆθ' εἶφος ἦν σοι,
 κῆθ' ζῶν ἐξήλθθ', πέτο παρὶ σορίην.

Γαλλασά.

Δάρνην, κῆθ' Νιόβην ὀρχίσαστο Μέμφιδ' ὄσι μός.
 ὡς ξύλινος, Δάρνην, ὡς λίθινος, Νιόβην.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ. Ἀδέσποτον. 39

Τὸν παχυνὸν αὐτῷ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. αἴψ' ἀπόλοιτο,
 εἰ δύο μισητῆς ἀνθ' ἑνὸς ἀφίμεθα.

ΕΙΣ ΡΟΙΗΤΑΣ. Γολλιανῷ.

Εἴσι κῆθ' ἐν μέσσην ἐριννύες, αἴσε ποιῆσι
 ποιητῶν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράρεις ἀκρίτως.
 τοίγαν σε δέομαι γράψε πλείονα. μέλινα γάρ σοι
 ἀξιάται ταύτης ἢ δαύμα μανίην.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ χαίρω φλωρε, γενόμην δάκτυλος, ἢ πῶς,
 εἰς τῶν σῶν τέτων τῶν κῆτατεινομένων.
 χαίρω νῆ ἦν κληρον, ὅν ἀν κληροσασ ἐν ἄλλοις,
 ὡς περὶ χειρείασ τῶ σφάνε μερίδος.
 τοιγὰρ θάρσθ φλωρε, κῆθ' αὐθιμος πάλι γίγνη.
 ἔτω νικήσαι κῆθ' ὄλιχον δαύλασαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸς κυκλίους τέττες, τῶς αὐτὰρ, ἔπειτα, λέγοντας,
 μισῶ, λωποδύτας ἀγορητῶν ἐπέων.

καὶ διὰ τὰ τ' ἐλέοις προσέχω πλέον· ὅ δ' ἐν ἔχω γὰρ

Παρθενίῳ κλέπτην, ἢ πάλι Καλλιμάχῳ·
 κῆρὶ μὲν ὅσ' ἀρέντι γενόμην, εἴ ποτε γράψω
 εἰκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνα·
 οἷ δ' ἔστω τὸν ὄμιρον ἀναιδῶς λωποδύτῃσιν,
 ὥς τε γράφην ἦδη, μῆνιν ἀεὶ δευα.

Λυκιλλίου.

Οὐτ' ἐπὶ Δουκελίωνος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
 ὅσ' ὁ κρηταπρήσας τὸς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
 ἐνθρώπων ἐκτείνειν, ὅσους Πεταύμων ὁ ποιητής·
 καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν ἔρμογένης.

ὥς τ' ἐξ αἰῶνος κρητῆ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
 Δουκελίων, Φαέθων, ἔρμογένης, Πεταύμων.

Τὸ αὐτῶ.

Τέθνηκε Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἰκιστὰ γὰρ
 φάνητ', ἔχων ἰσθμὸς ἔρχεται Εὐτυχίδης·
 καὶ καθαίρει αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
 δώδεκα, καὶ κίσας εἰκοσιπέντε νόμων·
 ναῦ ὅ μιν ὁ χάρων ἐπελήλυθε· πῦ τίς ἀπέλθε
 λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κρητέχει;

Τὸ αὐτῶ.

Ἀρχόμεθ' ἠλιόδωρε, ποιήματα παύσομεν ἕτα·
 ταῦτα πρὸς ἀμύλην ἠλιόδωρε θέλεις;
 ἄσπον ἴθ', ὡς κεν θάλασον ὀλέθρα· καὶ γὰρ ἐμ' ὄφει
 μακροφλυαρητῶν ἠλιόδωρότερον.

Τὸ αὐτῶ.

Μηνέτι, μηνέτι Μάριε τὸ παιδίον, αἴψ' ἐμὲ κόπῃς,
 τὸν πολὺ τὲ παραὸ σὺ νεκρότερον τεχνίου·
 εἰς ἐμὲ ναῦ ἐλέγξας ποιεῖ πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνησ'
 δῆμιε, τὸν στιχίῳ σφαζόμενον θανάτῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τῷ σὺ γὰρ πάχω νεκρῷ χάριν, οἷα πάθειν
οἱ κρηταδεῖξαντες βιβλία, καὶ κρηάμης.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ ἦτο κρησεργὸν ἐχληκυσάκτο μάχαιραν
ἀνθρώποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐπέδρασε,
οἷον ἀνήμερον Καλλιόρατε καὶ σὺ προελθῶν,
ποιεῖς μοι φονικῶν ἐξαμέρων πόλεμον.
σάλπιγγον ταχέως ἀνακλητικόν, εἰς ἀνοχὰς ἔθρ
καὶ Γρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἐτυχευ.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδὲνὸς ἐνθάδε ναῦ τεθνηκότος ὦ παροδίτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ἠκοδόμησε τάρων.
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὡδ' ἐχάραξε,
κλαύσας τε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ ἐφέσου.
ἢ δὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον, εἰς δ' ἐπίδειξιν
ποιητῆ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγει.

Τῷ αὐτῷ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀγιθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς τις δεηνίξας τὸς ἀπροσαμένους.
ἢν δ' ἀναγιγνώσκῃ, καὶ νήστιασ οἴκησε πέμπη,
εἰς αὐτὸν βεπέτω πῶν ἰδίην μανίην.

Αράτου.

Διάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέφρασι κέθνται,
καρτερῶν πασιὶν βῆτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Αδύλον.

Μισῶ δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος ἢ δέποιτ' ἢ δεῖς
ἤρεσκε καὶν εἶποι, μῆνιν αἶδε θεῶ.
αἷν ἢν μὲ Γρίαμου τίς ἐχῆ χρόνον ἡμιπόλακρος,
ἢ καὶ κυρῶς ἄγαν, ἢ διακτ' ἄλφα γράφειν.

εἰ δ' οὐτως ἔτα πᾶσι ἔσ' ἔχον ὡς ἔπαυε Ζῆς,
εἰς τὴν κηλήτασ' ἔρχεται ἡ σοφία.

Λυκίανῶ.

Ροιητὴς ἔλθων εἰς ἰθάκη πρὸς τὸν ἀγῶνα,
ἄρων ποιητᾶς, εἶπε παρ' ἰθάμ' ἔχειν.
μίλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς πύθια· καὶ πάλιν ἄρη,
εἰπεῖν ὃ δαώλται, καὶ παραπύθι ἔχω.

Ἀδέαστον.

Ωμοβοεῖς μοι παραθεῖς τόμον ἠλιόδωρε,
καὶ τρία μοι κέρασ' ὡμοβοειότερα,
ὅθ' ἔσται κλύσεις ἐπιγράμμασιν· εἰ δ' ἀσεβήσῃς,
βεβρωῖ μιν τινὰ βῆν τῶν ἀπὸ φηνακρίσῃ.
βύλο μ' ἄπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν· εἰ δ' ἔστ' ἡ κῦμα,
ἔνθεν μακρὰν ἄρα εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Ἀθίλον.

Τί ὠφέλισσ' αὖ πόλιν εἰχους γράρων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαιον ἔμπορος;
Μακεδονίου πρὸς τὸν εἰπόντι, εἰ μὴ πότνα
δίκη, χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Γαρβένος ἀπατέρεια δίκη, πρέσβειρα πολίων,
ὃ τὸν ἐν ἀσεβίῃ χρυσὸν ἀποσρέφεται,
καὶ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διός, πᾶν χρυσα τελέσθι,
ὅσοι τάλανταίε πάντα νόμον βιότου.
καὶ κτεδὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα,
εἰ μὴ ὁ μηρείων ἐξελάθῃ χαρίτων.

Εἰς Ρλοία· Λουκιλίῳ. 41

Οἱ τοῖχοι Διόφαντε, τὰ κῦματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὡκεανὸς φέρεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
 ἐν τῷ πλοίῳ σε νηχόμενα βλέπεται.
 αἶψ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλοῖός καί τις ἐν ἡμῖν.
 ἔδ' ἄρ' ἐστὶν ὕδωρ ἔκ' ἐτι τῷ πελάγῳ.

Τ' ἔ' αὐτ'.

Εἰς πέλαγος πλέομεν Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
 ἡ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
 ἀντλείται δ' ἀδρίᾳσ τυρῖνικὴν ἰσρικὸς αἶζων,
 ἡ πλοῖον, πηγὴ δ' ὠκεανῷ ξυλίην.
 ὁ πλῖζ' ἢ Κάεσαρ, Διονύσιος ἄρχεται ἡδὴ,
 ἔκ' ἐτι ναυκληρεῖν, αἶψά θαλασσοκρατεῖν.

Βιάτορος.

Τὸ σκῆφος ἢ βυθὸς εἴλε. πόθεν βυθός; ἢ γὰρ ἐπλωσεν.
 ἔδ' ἐνόςτος. πρὸ νότος δ' ὤλετο, καὶ πελάγους.
 ἡδὴ γὰρ μιν ἄπασαν ἐπί ζυγὰ γομφωθεῖσαν
 ἡλείφρον πόνκης τῆ λιπαρῆ νοτίδι.
 πῖακα δ' ὑπερβραθεῖσα πυρὸς φλογί, πῶ ἀλί πισὴν
 τανχομένην, γαίη δ' εἴξεν ἀπισυτέρην.

Ἀντιπάρου θαλασσονομέως.

Εἴχε φίλων λέμβον σωτήριχον. αἶψ' ὦν ἐκείνω
 σωθῆν ἔδ' Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δαύαται.
 ἔνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος. δι' ἐπιβάντος,
 ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ φερσεφίνην.

Λουκιλλίου.

Ἐκ ποίων ἔταμθε Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
 λατομιῶν; ποίων ἡ σκῆφος ἔστι μύλων;
 εἰ γὰρ ἐγώτι νοῶ, μολίβη γένος, ἢ δρυὸς ἐστὶν,
 ἔδ' ἐλάτης. μικρῷ ριζοβολεῖ τὰ κέτω.
 καὶ τυχόν, ἔξαπίνης ἔσεται λίθος. εἴτα ἡ χεῖρον,
 γαῖα; μ' ὡς Νιόβην ὄραμα σαπρὸν Μελίταν.

ΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 97
ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΣ. 42

Γαλααῶ.

Τέκνον ἀναδείξῃς ἀμαθέσσετε, θρήμια κορίθῃς,
εἰπέ τί βρενθῆν, μηδὲν ἐπιστάμενος.
ὦν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικὸς οὐκ ἔστιν Ἰσχυρὸς
διδύματα τις ζητή, γραμματικὸς οὐ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φάσκει ἐπὶ θαύτερον ὅτε δὲ τε χυνη
οἶδα γραμματικὴν, ὅτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μὲν οἶδα λέγει ἀτελής δ' ὡν πᾶσιν ὑπάρχεις.
γονόμενος πάντων, ὅθεν ἔχεις ἰδίον.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ. 43

Αμμιανοῦ.

Εἴη σοικετὰ γῆς κέρη κόνις οἰκρὸ Νέαρχε,
ὁ φρασε φηὶ δὴ ὡς ἐξερύσῃσι κώεις.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅσπρον ποιῆσει μέλι κένθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σὺ τί ποιῆσεις, σκορπίος ὡν ἀγαθόν.
ὅτε γὰρ αὐτὸς ἐκόντι ποιῆς, ὅτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀπὸ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.

Γωλλιανὸς τὸς φείγ, πρῶτος ἀπ' οἰδύποδος.

Τὸ αὐτὸ.

Ὅφ' ἐποθ' ἢ ποδαγρα ἦν ἐαυτῆς ἀξιον ἄρειν.
ὅν ποδαγραῖν πρό ἐ τῶν ἀξιον ἦν ἐκέρην.

Τὸ αὐτὸ.

Ματαύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκη τὰ πρῶτα,
ἀξιός ἐ πολλῶν τῶν ὑποληγομένων.

N

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Τῷ αὐτῷ.

Θηρίον εἶ παρά γραμμα, καὶ ἄνθρωπος διαὶ γραμμα,
ἄξιός εἰ πολλῶν, ὧν παρά γραμμα γραφή.

Καλλίῳ δρζίῳ.

Αἰεὶ θηρίον ἦθα Πολυάρτε, ναῦ δὲ πεπωκῶς,
ἐξαπίνις ἐγένε λυσιμανέσ τι κενόν.
αἰεὶ μοι δοκέεις κενός ἐμμεναι, οἶνος ἐλέχει
ἦν πρόπον, ἔκ ἐγένε ναῦ κενός, αἰεὶ ἐφάνης.

Διμοδόκου.

Καὶ πόδε Διμοδόκω, χίσι, κενόι, ἔχῃ, κεν, δὲ δ' ἔ,
πάντῳ, πλὴν Προκλέης, καὶ Προκλέης δὲ χίος.

Τῷ αὐτῷ.

Κακπαδόκην πότ' ἐχίονα κενὴ δάκην, ἀμὰ καὶ αὐτῇ
κεῖθαι, γουσαμένη ἀματος ἰσβολῆ.

Τῷ αὐτῷ.

Κακπαδόκαι, φαῖλοι καὶ αἰεὶ ζώνις δὲ τυχόντῳ,
φαυλότεροι, κέρδους δ' εἴνεκε, φαυλότατοι.

ἦν δ' ἄρα δίς, καὶ βίς μεγάλης δραξονται ἀπῆνις,
δὴ ἔτε γίγνονται, φαυλεπιφαυλότατοι.

μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τεβάνις, ὅρα μὴ αὐτῷ
κόςμος ὀλιθῆσι κενπαδοκίζόμενος.

Λυκιανῷ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ Κυλλήνιε, πῶς κετέδωκε
Λολλιανῷ, ἢ χη δ' ὦμα ἢ Φερσεφόνις.

θαῦμα μένει σιγῶσα, τυχόν δέ τι καὶ σὲ διδάσκου
ἦελε, φῶ, κείνου καὶ νέκω ἀντιόσαι.

Αδελώποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμόν, ἰσόφροντις ἀκούσας,
ἔγνω ἀμφοτέρων ἦν πρόπον ἐκ κενόσιος.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 98

εἰς τὸ μέρος δὲ καθέλει μετ' ἀγγελικουδέν τὸ τάλαντον.

Δαμαζόρου λοιμὸν δ' ἄβρον ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχῃ.

Ἐν γῆν ἰδὼν γράβει χαλεπὸν μορφήν δὲ χραζάσας,
ἰσθίων· ἡμ' ἐπὶ σοὶ τὸ μπαλιν ἀμρότερα.

τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς ἢ διάστροπον ἐξωάγουσα

ἐν τοῖς φαινομένοις ἢ φύσιν εἰργάζατο.

τὸν δ' ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,

πῶς ἄντις γράβει, μήδ' εἰδεῖν ἐθέλων;

Τὸ αὐτῆ.

Γαίης ἐν γαλατῶν μήδ' ἀνθεῶν ἢ ἀπὸ μὲν δὲ πῶν

ἀνθρώπων ἀπέτειραι ἐριννύδου ἐβλάπασαν.

Εἰς πορδῆν. 44

Νικέσθῃ.

Πορδῆ ἀποκτείνει πολλὰς ἀδιέξοδος ἔσα.

πορδῆ καὶ σώζει φραυλὸν ἰεῖσα μέλος.

ἔκαστ' εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδῆ,

τοῖς βασιλεύσιν ἴσθη πορδῆ ἔχει δῶκεν.

Εἰς παροριστάς. 45

Ἀμμινῶ.

Καὶ μέγιστος ἡρακλέους ἐπὶ τῶν ἐλθῆς παρορίζων,

τῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.

κέσθη δ' ἴση δ' ἴσως, ἔχων ὀβολὸν πλεον ἢ δένδρον

εἰς πᾶν ἔτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

Εἰς ρητοράς. 46

Λακκαλίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῶν ἀποκόλεσθαι, καὶ μίαν αἶγα.

ἂν χάριν εἰληφῶσ' μιθάριον Μενέκλεις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὅτε δέ μοι κοινόντι πρός ὁ θρῦάδαν γεζέννται,
 ἔτ' ἀπάω κλέπιασ τῶς ἀπ' θερμοπυλῶν.
 ὡμὰ πρός Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥστε τί ποιῆ
 ἐνθάδε μοι Ξέρξης, κῆσ λακεδαμόνιοι;
 πλὴν κῆ μᾶ μνήθιτι νόμου χάριν· ἢ μέγα κράξω,
 ἄλλα λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα ὁ χοιρίδιον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐδέ χεται Μάρκον ἦν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλῦτων,
 εἰ πῶν, δ' ῥκείτω κέρβερος ὧδε κύων.
 εἰ δ' ἐθέλῃς πάντως, ἰξίονι, κῆσ Μελίτανι
 τῷ μελοποιητῇ, κῆσ Τιτυῷ μελέτω,
 ὅδ' ἐν γάρ σὺ χείρον ἐχω κῆκόν, ἄχρῖς ἀν' ἐλθῶν
 ὧδε σολοικίζη Ρῆρος ὁ γραμματιτός.

Κεραλίου,

Οὐδ' ὁ λέγειν παράσημα, κῆσ ἀπικῆ ῥήματα πέντε,
 ἀζήλωσ ὄψιν, κῆσ φρονίμως μελιτᾶν,
 ὅδ' ὄρεῖ κῆρκαρε, κῆσ εἰ κῆναβεῖ, ὅ, τε σίξει,
 κῆσ κελάρυζε λέγεις αὐθὺς ὁ μῆρος ἔση,
 νῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς πράγμασι, κῆσ φράσιν αὐτῶν
 εἶναι κοινότεραν, ὥστε νοεῖν ἀ λέγεις.

Αθηνῶν.

Εἰ μὲν ἢ Σέξτε μελιτᾶ, Σέξτος δὲ σιωπᾶ.
 ῥήτωρ ἦν εἰκῶν ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκῶνος εἰκῶν.

Αββιανῷ.

Επὶ σολοικισμὸς Φλάκκῃ τῷ ῥήτορι δῶρον
 πέμψασ, ἀντέλαβον πέντε διακοσίους.
 κῆσ νῦν μὲν φησιν τῦτῃσ δ' ὀρθμῶ σοι ἐπέμψα.
 τῶ λοιπῷ δὲ μέγῃ, πρὸς κῆπρον ἐρχόμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτωρ ἔξαπίνης ἀσιατικός· ὅδ' ἐν ἀπίσον.
 κῆσ τῶτ' ἐν θῆβαις νῦν γέγονεν ὁ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρῶν ἐσολοικίσε φλάκκος ὀρήτωρ.

καὶ μέλλων χαίρειν, εὐθύς ἐβαρβαρίσε,
καὶ τῆ χερὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανύων.
καὶ γὰρ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ σῶμα μὲν δέδεται.

Α. μμιαυῖ.

Ἀρχεδικὸν πῖλον κατ' οὐπνιον ἀρχεδι δῶρον
ἐρμείῃ ῥήτωρ θῆκεν ἀθιναγόρασ.

εἰ μὴ καὶ ῥήτωρ κατ' οὐπνιον, οἶσομεν ἐρμῆ.
εἰ δ' ὕπαρ, ἀρκείτω, θῆκεν ἀθιναγόρασ.

Τ ὄ αὐτῶ.

Εἰ βῆλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα Γαῦλε,
ὡς ὅτοι πάντων γράμματα μὴ μαθέτω.

Τ ὄ αὐτῶ.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν, ἀπέβαύμασα, τὸν βαρὺ χέλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λυκοφόρον.

Τ ὄ αὐτῶ.

Αὐτὸν ὄρωσε Μέδων τὸν ῥήτορα. φαῖ, τί τὸ θαῦμα
σειλάμενος σιγῆς; ὅ δ' ἐν ὁμοίωτερον.

Τ ὄ αὐτῶ.

Ῥήτορος ἀδ' εἰκῶν. ὁ δὲ ῥήτωρ, ῥήτορος εἰκῶν.
καὶ πῶς; ὅ λαλέει. ὅ δ' ἐν ὁμοίωτερον.

Τ ὄ αὐτῶ.

Πολλὸ δέει, καὶ σφίν, καὶ ζῆς παρ' ἕκαστα δικασταῖ
ἀνδρῶν. καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθα δέμοι,
καὶ ταυτὶ, καὶ μῶν, καὶ τετάρων κόντα, καὶ ἅπα
σκεφάμενος. καί τοι νῆ Δία, καὶ μά Δία.
ῥήτωρ ὅτι Κρίτων, καὶ παιδίχ πολλὰ διδάσκει.
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γυφάθι, καὶ μὴν ἔτι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Νήπιε, πῶς σε κέλιθε δίκης ζυγός; ὅ νοεῖς δὲ
 ἀνδράσιν ἢ χυδαίοις ψῆρον ὀφειλομένην;
 ῥήρη πισυεῖς πυκινόφρονι, σῆτε μενοινῆ,
 ποιμίλον ἀυδῆσαι μῦθον ἐπιστάμενη;
 ἐλπίζεν δ' ἔξεσι-θέμιν δ' ἔκ οἴδεν ἀμείψαι
 τῆς σῆς κλεμματικῆς πλέγνι φαντασίης.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥήτορα πρὸς Διδάσκον ἀνὴρ δέλιαις ἀπελθών,
 ἤρετό μιν τοῖς ἀμφοῖς δικαστολίης.
 ὅ μετέρη θεράπαινα, φύμεν ποτέ· τήνδ' εἰ τις οὐρῶν,
 ἀγοστρίην τ' εἶναι κάρην ἐπιστάμενος,
 ζῆξεν ἢ ὄ θεράποντι πέμεν δ' ὕπ πᾶιδασ ἐκείνη.
 καὶ τίνι δουλεύειν εἰς δίκαιοτέρου;
 ὅς δ' ὄτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἐκείνη.
 εἶπεν ἐπιστρέψασ' οὐρῶν ἐπισκωῖον,
 σοὶ, ἢ τῷ ἐλόντι τεινῆ θεράπαιναν ἀνάγκη
 δουλεύειν κείνους, ὧν χάριν ἐξέρεις.
 δῆξο δ' αὐ μενέοντα δικαστόλον· αἶψα δ' ἀπίση
 ψῆρον ἄρειοτέριον, εἶγε δίκαια λέγοις.

Τῷ αὐτῷ.

Θαυμάζειν μοι εἶπαισιν ὅπως Βύτος ἄξι σοφιστῆς,
 μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τοῦ αὐτῷ.

Θᾶλλον ἔην λαμῆς κόρακας, πῆνασ τε χιλῶνας
 ἀρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα κῆππαδόνην.

Αδέσποτον.

Ἦθελον ἂν πηγαῖν, ὡς πᾶσις ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίας.
αἷμα δ' ἔτανε μβλέψω Νικέτορα τὸν σοροπηγόν,
καὶ γὰρ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ὡκτὴν πε πάλαισ, καὶ τὰς κοτύλαις ὑποβρέξασ,
πῶ ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ σφάνους.

Νικέτορα.

Οὐδέεις πῶ ἰδὲν σινεχῶς Χαρίδι μετανάκω
ἀνεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δαύχται.
ὅπως ἠρύσις θεῖ φιλόνησος, ἀμόβριος χρῶς,
καὶ ζητεῖ Διόλου πῶ ξενοκουταπάτην.

Αδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ σφάνους λιθίνας σήλαισι χαρίζου,
μὴ δὲ τὸ πῦρ φλέξης εἰς μενὸν ἢ δαπάνη.
ἔδωκε μοι εἴτι θέλης, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσιμων,
πυλὸν ποιήσεις, καὶ χόδων τίεται.

Λεωγίδου.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὄτ' ἔτι γαστέρα πείθω,
ἔθεται, καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τε μάχη.
ὅδε γὰρ ἐργατόνοισι μετὰ σάχαι ὄμβρος ἀναιρος
χρήσιμος, ἢ ναύταις ἐπιλιμένι ζέφυρος.

Αλικαῖα.

Γίνομαι ὡ ληγαῖ πολὺ πλέον, ἢ πῖε Κύκλωφ,
νιδεῖν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι, ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔρχετον ἐχθρῶ δράξασ,
βρέγμα φιλιππέης ἐξέπιον κεφαλήσ.
ὅσπερ ἐταρρείσιο παρὰ κρητῆρι φόνοισι,
γούσατ', ἐν ἀκρήτω φάρμακω χυνάμενος.

ΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΙ

Αββιανού.

Εχθὲς ἐπὶ ξενίαν κλιθεὶς, ὅτε καίρος ὕπνῳ μοι,
 τύλι ἐπεκλήνθην Γοργάνος, ἢ Νισίβης.
 ἢν ὕδεις ὕφηνεν ἀπέπρισέ δ' ἢ πελεκήσασ',
 ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ πρόκλυ·
 ἐξ ἧς εἰ μὴ θάπτον ἐπιγέρθην, Γρόκλος ἄν μοι
 τῷ τύλιν σῆλην, ἢ σορὸν ἤρξασατο·

Σφράτῳνος·

Καὶ πίνε, καὶ τέρπε Διμόκρατος· ἢ γὰρ δὲ ἀεὶ
 πτόμεθ', ἢ δ' ἀεὶ τέρψιος ἐξόμεθα·
 καὶ σφρόνοις κεφαλαὶς πυκνῶσάμεθα, καὶ μυρίσωμεν
 αὐτὰς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρην ἐτέρως.
 ναῦ ἔν ἐμοὶ πῖετω μέθυ τοπλέον ὄσεχ' τὰ μά·
 νεκρὰ δὲ Δουκῆλιων αὐτὰ κῆτακλυσάτω·

Αντιπάρου θεαα-

λονικέως·

Φύλῳ ὅσοι λόκιχες, ἢ λοφνίδας, ἢ κῆμισήσασ'
 ἄδετε, ποιητῶν φύλον ἀκκῆνθολόγων·
 οἷτ' ἐπέων κῶμον λελιγυσμένον αἰσικήσαντ' ὄν,
 κρήνης ἐξ ἱεράς πίνετε λίγην ὕδωρ·
 σήμερον δ' ἄχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἡμῶν ὁ μῦρος,
 σπένδομεν· ὁ κριτήρ ἢ δὲ χεθ' ὕδροποτάσ·

Γῷ αὐτῷ·

Ὡ ἐλικῶν βοιωτῆ, σὺ μὲν ποτε πολλαῖς ὕδωρ
 ἀεπές ἐκ πηγῶν ἐβλυσάσ' ἠσιδῶ·
 ναῦ δ' ἡμῖν ἐθ' ὁ κῆρος ὁ μῶνυμος, αὐτονα Βαῖνχον
 οἶνοχοεὶ κρήνης ἐξ ἀμεριμοτέρης·
 βυλλοίμην δ' αἰ ἔγωγε πῖεν παρά τῷδε κύπελλον
 ἐν μόνον, ἢ παρά σῶν χίλια πιγασίδος·

Απολλωνίδης·

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. 101

Απολλωΐδης.

Υπνώεις ὦ ἑτάερε, τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε,
 ἔγρευ, μὴ τέρπῃ μοιριδίῃ μελέτῃ.
 μὴ φείσῃ Διόδωρε, λάβρος δ' ἔσθ' βάνχον ὀλιθίων,
 ἄχρῃς ἐπὶ σφαλερῷ ζωραπότῃ γόνατος.
 ἔτιθ' ὅτ' ἔπιόμωθα πολὺς χρόνος, ἀμὰ ζ' ἔπειγῃ.
 ἢ πολὴν κροτάφῳν ἀπίεται ἡμετέρων.

Αρξενταρίν.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος, ἀμὰ τίς ἄρα
 σώσει μ' ἐκ βρομίῃ γῆα σαλευόμενον;
 ὡς ἀδικὸν θεὸν εὔρον, ὃ δ' ἔνεκεν αὐτὸς ἐγώσε
 βάνχε φέρων, ὑπὸ σὺ τῷ μπαλι παρφέρομαι.

Αντιπάρν.

Οὐ μοι πηλιάδων φοβερὰ δύσις, ἢ δὲ θαλάσσης
 ὀρνύμενον συφιῶν κῦμα περὶ σλοπέλῳ,
 ἢ δ' ὅταν ἀστράπτει μέγας ἕρανος, ὡς κενὸν ἀνδρῶ
 ταρβῶ, κῆρ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Ορέσου.

Μύσῃς νυκθεσίην φιλοπαίγμονος αἵρετο Βάνχος,
 ὦ σικυῶν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων.
 δὴ γὰρ ἔλεχον ἔχει γλυκερώτατον, ἐν τε γέλωτι
 κέντρον, χῶ μεθύων, ἀσὺν ἐσωφρόνισεν.

Φιλίππυ.

Λάθριον ἐρπυσὴν σκολιὸν ποδα κιατὲ χοράσας,
 ἄχρῃς πῦν βρομίῃ βοῖβυόπαιδα χάριν.
 δεσμέης δ' ἔχ' ἡμᾶς, ὀλέκῃς δὲ σέ τίς γὰρ ἔλογο
 κιατὸν ἐπὶ κροτάφῳις, μὴ κερᾶσας Βρόμιον;

Ορέσου.

Αὐτοβελῆς ἡδίστος αἰὲ πότος, ὃς δὲ κ' ἀνάγκη,
 ὑβρισηὶ οἴνω τ' ἄπῃ, κῆρ οἴνοπότη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΔΑΟΥ

ἦν μὲν, τὸν γὰρ γαίην προχέει κρύφα. τὸν δ' ὕπερ γαίην
 πολλαίκι πρὸς λάθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
 πυλυμεθεῖς, χεῖροιτε. τὸ δ' ὀππότεον ἠδὲ ποθῆναι
 μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἀρκιον ἀφροσάως.

Αὐτομέδοντος κυζικηνῶ.

Ἀνθρώποι δειλῆς, ὅτ' ἐπίκομεν. ἦν δὲ γέννηται
 ὀρθρος, ἐπ' ἀμῆλκτος θῆρβς ἐχειρόμεθα.

Οὐ μοι μέλει Γύραο
 τῶ σαρκίῶν ἀνακτος,
 οὐδ' ἀρέει με χρυσός,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοισ,
 ἐμοὶ μέλει μύρσισι
 κῆταβρέχειν ὑπήνην,
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 κῆταξέρειν κῆρινα.
 ἢ σήμερον μέλει μοι,
 ἢ δ' αὐριον τίς οἶδε.
 τὸν ἄργυρον τορένσασ
 ἤφαισέ μοι ποίησον,
 ποτῆριον δὲ κοῖλον
 ὅσον δαυή, βιάβωνον.
 ποίει δὲ μοι κῆτ' αὐτῶ,
 μὴ δ' ἄτρα, μὴ δ' ἀμάξασ,
 μὴ συγγὸν ὠρίωνα,
 ἀμ' ἀμπέλους χλοῶσασ,
 κῆτ' βόφρυασ γελῶντας
 σαυτῶ κῆτ' Λυαέχ.

Γαλλασδῶ.

Γιραλιόν μεγαλέκτες ἀποσινώπιοισι, λέγασασ
 εἰς τὸ κῆτοπῆρον ὄραν λείφανον ἠλιήης.

ὡς ἐγὼ εἰ λυκὸς φορέω βίχας, εἴτε μελαίνω,
 ἢ ἢ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
 οὐδ'μοις δὲ μύροις, καὶ ἀπεταιλοῖς τεφάνοις
 τῷ βρομίῳ παύω φροντίδας ὄργαλέας.

Τ ὁ αὐτῶ.

Δὸς πιεῖν, ἵνα Βάκχος ἀποσκευάσει μερίμνας
 αἰψά δ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Αδύλον.

Πίνε, καὶ ἀφράνυ. τί γὰρ αὐριον, ἢ τί τ' ὀ μέλλον,
 ἢ δεῖς γινώσκει. μὴ βέχε, μὴ κοπία.
 ὡς δαύχσαι χάρισαι. μετὰ δὲ φάγε. θνητὰ λογιζου.
 τὸ ζῆν τὸ μὴ ζῆν ἢ δὲν ὄλωσ ἀπέχει.
 πᾶς ὁ βίος τοιοῦτος, ῥοπήν μόνον αἰ προλάβη τίς.
 αἰ δὲ θάνης, ἑτέρου πάντα, σὺ δ' ἢ δὲν ἔχεις.

Αραβίου χολαστικῶ.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων ἀνώδ' Βάκχῳ
 οἰνοπίων ἐμπης δ' ἢ ἀπέθικε δέπασ.
 αἰς ἐτι διψῶν, ἰδὴ ἢ κτεμέμεφετο χειρὶ,
 ὡς ἀπ κριτῆρος μηδὲν ἀφρασημένη.
 οἶδὲ νέσι, ρέγχοισι, καὶ ἢ ἀέτος, ἢ δ' ἀπ' ὄρθμῶ
 τὰς κύλικας γῶνας τὰς ἐτι πινομένας.
 πίνε γέρον, καὶ ζῆσι. μάτην δ' ἄρα θεῖος ὄμιρος
 τεύρεσθαι πολὴν ἐπ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἦθελον ἢ χρυσόν τε, καὶ ἄστια μυρία γαίης,
 ἢ δ' ὅσα τὰς θήβας εἶπεν ὄμιρος ἔχειν,
 αἰς ἵνα μοι φοχθέανα κύλιξ βλύσασθε Λυαῶ,
 χεῖλος ἀεναῶ νάματι λοομένου.
 καὶ γεραιῶν σιωπέτινε φίλων χαράς. οἶδὲ περιαρῶ
 ἀνέρες ἐρρατίναι, καὶ μνον ἐφ' ἡμερίσιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

ἔτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, οἷός τις φίλος. ἢ δ' ἀγεζήσω
τῶν χρυσεῶν ὑπάτων, πλὴν φιάλην κατέχων.
Τῆ αὐτῆ.

Χανδοπότου βασιλῆος ἀεθλητῆρος ἰακίχου,
ἔργα κυπελλομάχου σῆσομεν εἰλαπίνης,
ἰκθρίου ἀπένδοντος ἀφειδέα δῶρα λυαίου.
ἄλλοισιν μελέτω Τριππολέμοιο γέρα,
ἢ χι βόδου, καὶ ἄρουρα, καὶ ἰσοβοδὸν, καὶ ἐχέτην,
καὶ σάχου, ἄρπαμένης ἰχθυα φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ σομάτεαι βαλεῖν τινα βρωσιν ἀνάγνη,
ἀσπερὶς οἴνοπότου ἀρκίος ἢ Βρομίου.

Ραῦλα σιλεντιαρίου.

Σπῆσομεν οἴνοποτῆρος ἐγεροζέλωτι Λυαίω.
ῶσομεν ἀνδροφόνου φραντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ' ἄρραυλος ἀνὴρ βαρῦμοχθος ἰάλλοι
γαζρὸν, μελαμπέπλου μητέρα φερσεφόνης.
ταυροφόνων δ' ἀμύχρτα, καὶ αἰ μιλίων κρέα δῶρα πωτῶ,
θηροῖ, καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις.
ὄσέα δ' αὐνεπόδων ταμισίχου, χεῖλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς αἰδῆς φίλτερος ἡελίου.
ἢ μὲν δ' ὀλβιόδωρον αἰεὶ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ ποτὴν ἀμβροσίην δ' ἄλλος ἔχην ἐθέλοι.
Μακεδονίου ὑπάτου.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσεόντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
ἰηβός, δεπαῶν νέκταρ ἀπὸ κάμενος.
εἴπε δ' ὕδωρ πίνεσθ' ἀνεμώλιος. ἢ δ' ἐδιδάχθη
ὅππῃ μένος μερόπων οἶνον ὄμιρος ἔφη.

Γαλλασά.

Ρᾶσι θανεῖν μερόπειαν ὀφείλεται. ἢ δέ τις ἔστιν
αὔριον εἰς ζήσθ' θνητὸς ἐπιστάμενος.

τέτο σαφῶς ἀνθρώποι μαθῶν, εὐφρανε σεαυτὸν,
 λήθην τὸ θανάτου ἄν βρόμιον κατέχων.
 τίρπις, καὶ σκίρτα, ἄν ἐφιμέριον βίον ἔλκων.
 τὰλλα δὲ πάντα τὴν χη πράγματα δὸς διέπειν.
 Μαιεδοῦνίου ὑπάτου.

Ἀνέροσ, οἷσι μέμιλεν ἀπὸ μονοσ ὄρηα Βάκχου,
 ἐλπίσιν ἡμερίδων εἴψατε πῶν πενίην.
 αὐτὰρ ἐμοί, κριτήρ, καὶ εἶσι δέ πασ' ἀσχι δὲ ληνός.
 ἀσχι, πίθος, λιπαρῆσ ἐνδιδιον εὐφροσάωις.
 αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιδῶν κριτήρα Λυάου,
 παισὶ κενασφάοισ μαρναμένην ἐθέλω.
 ἢ προμέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, ἢ δὲ κεραινεῖσ,
 πιδῶν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων βρομίου.

Αἰατίου χολαστιῆ.

Ἡμεῖσ μὲν πατέοντες ἀπείρονα κερῶν ἰάουχου,
 ἀμμιγα βακχῶν πῶν ῥυθμὸν ἀνεπέκομεν.
 ἡδὴ δ' ἀσπετον αἶδμα κατέῤῥεεν. οἶα δὲ λέμβοι
 κιαυβία γλυκερῶν νήχεσ ὑπὲρ ῥοβίων.
 οἷσιν ἄρυαμένοι, χέειον ποτὸν ἠναμεν ἡδὴ,
 θερμῶν νηϊάδων ἢ μάλα δαυόμενοι.
 ἡ δὲ κελὶ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα ῥοδάνθη,
 μαρμαρυγῆ κέλλους νῶμα κατηγάισεν.
 πάντων δ' ἐκδεδόνηντο βοαὶ φρένεσ. ἢ δέ τις ἡμέων
 ἦεν, δὲσ ἢ Βάκχῳ δάμνατο, καὶ Γαφίην.
 τλήμονεσ. αἰεὶ δ' αὖτ' ἔρπε παραποσίη ἄρθονοσ ἡμῖν.
 τῆσ δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῆ μῆνον ἐπαιζόμεθα.

Αἰθιλου.

Οὐδὲν ἀμικτήσασ, γινόμεν παραπῶν με τεκόντων.
 γινηθεῖσ δ' ὁ τάλασ, ἔρχομαι εἰσ αἰθῆν.

ΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

ὦ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὦ μοι ἀνάγκη,
 ἢ με προσελεύσει τῷ συγερῷ θανάτῳ.
 ἔδεν ἔδον γενόμεν. πάλιν ἔνομαι ὡς πάρος ἔδεν.
 ἔδεν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων ἴγένος.
 λοιπὸν μοι ἴκνυτελλον ἀποστλβωσον ἱτάρι,
 καὶ λυπῆς λήθην ἴν Βρόμιον πάρεχε.

Αρχενταρίε.

Αρχαί σάδειπνε, καὶ πηλικὴ μέφα φιλαῦσα,
 εὐλαλε, πρηῦμελωσ, αὐτο με, μακροφάρυξ,
 αἰεὶ ἐμῆσ πενίης βραχυσύμβολε, μυσταλάωε,
 ἦλθες ὁ μωσ ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνος.
 αἰεὶ ὄφελθε καὶ ἀμικτος, ἀνύμρανός τε παρῆναι,
 ἄρθορος, ὡς κέρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Αδύλλον.

Τάυταλος ἔδεν ἔφρωε. τινασομένων γὰρ ὑπερβον
 καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆσ αὐτῶν ἔφρωε φυτῶν.
 καὶ διὰ τὸ τοφροῆσ κερημένος, ἦσαν ἐδίφα.
 εἰ δὲ καὶ ἔφρωγεν σῦκα πεταινόμενα,
 καὶ βραβίλους, καὶ μῆλα, τί πηλίκον ἀνδρασί νεκροῖσ
 δίφος ἀπ' χλωρῶν γίνεται ἀκροδρύων;
 ἦμεῖσ δ' ἐδίόμεν κερημένοι σάλμυρά πάντα,
 χέννια, καὶ τυρὸσ, χηνὸσ ἀλισσὰ λίπη.
 ὄρνια, καὶ μόχεια. μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖσ.
 πάχομεν ὑποαῶσον Τάυταλε, πικρότερα.

Αδέσποτον.

Ανθρώποισ ὀλίγοσ. ἰδὺ ὁ πᾶσ χρόνοσ, ὃν ποτε δειλοῖ
 ζῶμεν. κὴν πολιοῖν γῆρασ ἅπασι μένη,
 τῆσ δ' ἀκμῆσ καὶ μάλλον. ὄτ' οὖν χρόνοσ ἄριστοσ ἦμῖν,
 πάντα χυδὴν ἔσω, φαλμὸσ, ἔρωσ, προπόσεισ.

χειμῶν τῶν τῶθεν. γήρως βάρως. ἔδ' ἔλεγε μιν
 σήσεις. τοιαύτῳ ἔκδ' ἔχει ὄρχικέδιν.

Ἀθλον.

Ῥῶς γινόμεν; πόθεν εἰ μί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν
 πῶς δαύχμαι. τί μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
 ἔδ' ἐν ἔων γινόμεν. πάλιν ἐσομαι ὡς πάρος ἦα.

ἔδ' ἐν κῆρ μηδὲν τῶν μερόπων ἢ γένος.

ἄμα μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἐντυε νόμα.

τὸτο γάρ ἔστι κῆρ φάρμακον ἀντίδοτον.

Νικῆρχου.

Ερμῆος ἢ μιν ἀφροδίσιος ἐξ ἑοῦς οἴνου
 αἶρων, προσκόφασ, πένθος ἔθηκε μέγα.

οἴνος κῆρ κένταυρον ἀπώλεσεν ὡς ὄφελεν δὲ
 χῆμας. ναῦ δ' ἦ μείτ' ἔτον ἀπωλέσασμεν.

Γαρμερίωνος.

Ὅστις ἐσω πυρὸς κῆρταλαμβάνει ἢ κ' ἀγοράων,
 κείνῳ ἀμαλθείασ ἢ γαυὴ ἔστι κέρασ.

Ἀσικανῦ.

Τὸν τῆ δειπναρίῳ νόμον οἶδατε. σήμερον ὑμῶς

Ἀῦλε κῆρ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.

ἢ μελοποιὸς ἐρεῖ κῆρτακείμενος, ἔτε παρέξεις,

ἔθ' ἔξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικῆ.

Ἀθλον.

ἦν σέφανος. πῶχος, κῆρ παῖς ἄμα ναῦ δὲ προσκόφασ,

πλῆκει, κῆρ γιγένιτ' αὐθὺ φιλοσέφανος,

τέαγαρ τῶ πρώτῳ σιφάνῳ κῆρὰ γράμματα προσθεῖς.

ἔτσι δ' εἰς ὄρασ ἰπποκρατιπιδίασ.

ἢ δια πῶ σατάλην, διονισοπιηκανόδωρος,

ἐλδ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένει σέφανος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθηνον.

Ωκύμορον με λέγοισι δαίμονες άνέρθε άσρων.
 ει μη μη, αμ' υ' μοι τετο Σέλουκε μέλει.
 εις αΐδην πάντεσι κητάίβοσις. ει δέ τάχιον
 η μετέρη, Μίνω θαάρον ε ποφόμεθα.
 τίνωμεν. κη εδρ δη ε τήτυμον εις οδον ιπποσ
 οϊνος, ε πει πεζοϊσ άφραρσ εις αΐδην.

Αθηνον.

Γέντε θανών κείση κητέχων πόδασ. υ' δέ τά τερπνα
 ζωῆσ, υ' δ' αγγασ οΐλαι ηελίου.
 ωστε λαβών Βάκχου ζωρον δέπασ, ελκε γενηθῶσ
 Κίρκιε, κηλλίσην άγκησ εΐχων αλοχον.
 ει δέ σοι άθανατοσ σοφίησ νόοσ, ι' οθι Κλειάνθησ,
 κησ Ζήνων, αΐδην ην βαβαιώ ωσ εΐμολον.

Αθηνον.

Η πτωχών χαρίεσα πανοπλίη δότολόγιωσ
 αυπ, κησ δροσερών ε κη πετάλων σέφανοσ,
 κησ τετο φθιμένοιο προάστιον ιερον οσσεῶ,
 ε κεφάλου ψυχῆσ φέρριον ακρότατον,
 πῖνε λέγει η γλύμμα, κησ εσθιε, κησ περίκεισα
 άνθεα. τοιῦτοι γιγνόμεθ' εΐξάπινησ.

Αδέαστονον.

Εχθέσ μοι σωέπινε γαιή, περιησ λόγοσ εΐρει,
 υ' χυγιησ, παιδδδ, θραύσατε τασ κηλιδασ.

Αθηνον.

Επτα προικόντεσιν εΐέρχονται λυκεβαντδδ,
 ηδη μοι βιότου, χηζόμενα σελίδεσ.

ξαβίπησ σιωηῆσ, αγγελοϊηλικίησ.

αἷ' ἔτι μοι ψαλμός τε κάλος, κῶ μοί τε μέλλονται,
κῶ πῦρ ἀπλήσιον τύφει ἐνὶ κραδίῃ.

Ἀθιλον.

Δός μοι τὴν γαῖαν πεπονημένον ἄδῃ κῦ κελλον,
ἄς γενόμην, κῶ ὕρ' ἄ' κείσο μ' ἀπορβίμετος.

Ἀθιλον.

Βαίχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μῆδ' ἐλάχιστον.
ἔστ' γὰρ ἢ λύπης ἀέτιος, ἢ μανίης.

Χαίρει κινῶμενος ἄριστ' νύμφαις τέτρατος αὐτῶς.
τῆμος κῶ θαλάμοις ἄτην ἔτοιμότατος.

πὶ δὲ πολὺς πνύσειεν, ἀπ' ἔγραπται μὲν ἔρωτας.
βαπτίζετα δ' ὕπνω γείτοσι τὰ θανάτῃ.

Εἰς τοὺς Ἀθηναίους. 48

Παλαστῶ.

Μηδὲν ἄρα γιν' ἰππῶν ὁ σοφώτατος ἔπειν.

ἀλλ' αὐτὸ μὴ πειθεῖς Γέαιε, τὰτ' ἔπαυθες.

κῶ λόγιός περ ἔων, ἀλογιώτατον ἔχθες ὄνειδος,

ὡς ἐπιθυμήσας ἤρακίης ἀνδρῶν.

ἢ τὸ πῆγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,

βυληθέντα μαθεῖν ἀστροβέτους κενόνας.

αἷ' ὃ κίε, ἵππον ἔχων, κῶ θαρσαλέον ἀθένο ἤβης,

Γέαιος ἢ δὲ χέσιν αὐτονον ἤτορ ἔχων.

Τῷ αὐτῷ.

Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ κῶ θεὸς εἶναι,

μῆδ' ἄρ' ἤς μεγάλης κόμπον ὕπερφίλλον.

Γέαιος αὐτὸς ἔδειξε κτηνὴν ἔχθῃ γὰρ ἔπαυθεις,

θνητῆς αὐτῷ χίης μηδὲν ἀναχόμενος.

ὡ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,

μέχρι τέλους βιότῃ μηδὲν ἐπιστάμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Γέαιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκλος ἄρτι θανόντα,
 χολαδόντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
 Γέαιε, πῶς, τί παθὼν κτερέβης δόμον εἰς αἴδμα,
 γυμνός, ἀκνήδεος, χήματι καινοτάφω;
 ὦνδε μὲν ὀχθήσασ, προσεφώνεε Γέαιος ἀβυς,
 Βαύκλε, ᾧ σρήνος καὶ θάνατον παρέχει.

Τῷ αὐτῷ.

Οἱ δὲ Κάλχαντες τὴν Γέαιον ὤλεσαν ὄρκοις,
 τῶν μεγάλων ἢ πάντων βῶνον ὑποχόμενοι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἀμμασιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέαιος ἔγνω,
 τῷ ξενικῷ θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
 οὐκ εἰδὴν γνώμην κτε μέμφατο, καὶ τὸ μάθημα,
 καὶ τὸς παρομένους ἀσρολόγοις, ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ. 49

Τῷ αὐτῷ πάντα.

Υβρίζεις; τί τὸ θαῦμα, τί δυσχερές, ἀμὰ φέρωσι.
 τῶν τῶν ὑβριζόντων ἢ θρασυῦτος κόλασις.

Πολλὰ λαλεῖς ἀνθρώπε. χαμαὶ δὲ τιθῆ μετὰ μικρῶν.
 σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐδῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
 ὑβρίζεν φαίνων, ὃ δὲ τὸ φῶς ἐπόθει.

Οὐκ ἔμὲ, πῶν πενίην δὲ καθευβρισσας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
 ἦν ἐπὶ γῆς πτωχός, καὶ αὐτὸς ἔπαχεν ὕβριν.

Εἰ πίνομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ἢ ἀδικοῦντά;
 πᾶσι μαρτὺρ ἔσσι τύχης, ἢ ἀδύνημα ἔδωκον.
 Αἰνίζεῖν μὴ ἄριστον· ὁ δὲ φόβος ἔχθεος ἀρχή.
 ἀμὰ κελεύς εἰ πέν, ἀπικὸν ὄψι μέλι.
 Τῷ πῖσάωνη πωλοῦντι ἢ κελλίον ἐχθεὺς ἔδωκε,
 καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὐρον ἔσω.
 ὡς δ' ἔλεγον σύ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἢ μέτερον δῶ;
 πυγμαχίης κατ' ἐμὴ χεῖρας ἀνέχεν ἄνω.
 ψύπα δ' ἐγὼ κατέτεινα φοβαύμενος ἄγριον ἄνδρα,
 ἦν πῖσάωνη πύκτην ἐξαπίνης ὀρών.
 ἀμὰ σε πρὸς πύκτῃ Πολυδάμιος, ἠδὲ καὶ αὐτὸ
 Κάστρος ἐκνῶμαι, καὶ Διὸς ἐκείν, ἦ
 ἦν πύκτην ἀπόκρυσσον ἐμὸν χόλον· ἢ δεινάμαι γὰρ
 πυκταῖεν καθάπαξ μῆνός ἐπερχομένου.

Εἰς Φειδῶλος. Λυκιλλίης. 50

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλαργυρος, ἀμὰ δι' χαλκῶ
 αὐτὸν ἀποσφραῖνε θλιβομένη σομάχη.
 Ἀδύλον.
 Γλυτεῖν φασί σε πάντες· ἐγὼ δὲ σε φημι πένεσθαι.
 χῆσις γὰρ πλῆτος, μάρτυς ἀπολλόφανες.
 αἶν' μετέχης αὐτῶν σύ, σά γίγνεται· αἶν' δὲ φυλάπης.
 κληρονόμοις, ἀπὸ ταῦτ' εἰς γίγνεται ἀλλότρια.
 Ἀντιφάνους.

ψιφίσεις κακοδαίμων· ὁ δὲ χόλος ὡς ἴκον, ἔτω
 καὶ κολιὸν τί κτεῖ γῆρας ἐπερχόμενον.
 μῆτε πῶν, ἔτ' ἄνθος ἐπὶ κροτάροις ἀναδήσασ,
 ἢ μύρον, ἢ γλαφυρὸν γνῆς τι μελισμάτιον,
 τιθνήξῃ, πλουτῆσαν ἀρεῖς μετ' ἄλιν διαθήκην,
 ἐν πολλῶν ὀβελῶν μῆνον συνεχόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Γωλικῶν.

Χαλκῶν ἔχων, πῶς ἔδ' ἔχεις, μάθε. πάντα θανείζεις.
ἔπ' ὅπως ἔδ' ἔχεις αὐτὸς ἴν' ἄλλος ἔχη.

Νικῆρχον.

Εχθὲς ἀπαύχασθαι μέλλων Δείναρχος ὁ φείδων
Γλαῦκε, δὴ ἔξ' χαλκῆς δύσμορος ἔνι ἔθανεν.
ἔξ' χαλκῶν ἦν τῶν ἰοχοινίων. αὐτὸς δὲ δύσωνει,
ἀνάγον ζήτων ἄλλον ἴσως θάνατον.

τὸτο φιλαργυρίας θνήσκ' ὄρος. ὄσ' ἀποθνήσκων
Γλαῦκε, δὴ ἔξ' χαλκῆς δύσμορος ἔνι ἔθανεν.

Τὸ αὐτῶ.

Δακρυῖα φείδων ὁ φιλαργυρος ἡχότι θνήσκει,
αὐτὸς πέντε μνῶν πῦρ σὸρον ἐπρίατο.
ταῦτ' αὐτῶ χαρίσασθε. κῆρ ὡς ῥόπος ἔστιν ἐν αὐτῶ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἐν τι προσεμβαλέτε.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων ἐρμολύτης ὁ φιλαργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτῶν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.

φιφίλων δ' ἀνέκειτο πῶσον δώσει διεγερθεὶς
ἰηροῖς μισθῶ, κῆρ τί γοσῶν δαπανᾷ.

ὡς δ' οὔρε πλείω δραχμῶν μίαν ἦν διασωθῆ,
λοσιτελεῖ θνήσκων εἶπε, κῆρ ἔξετάσθι.

κεῖτο δ' ἔχων ἔχων ἀβολῶ πλείων. οἶδ' ἔτακται
χρήματα κληρονόμοι ἠρπασαν ἀσασίου.

Τὸ αὐτῶ.

Γεννηθέν τὸ τέκνον, κῆρ τεκόντισεν Αὔλος ὁ κενυτός,
φιφίλων αὐτῶ σωζομένου δαπάνασ.

Τὸ αὐτῶ.

Εἰ τὸ ἰδίον, ἐκ δὲ δάεικτος ὁ δ' ἄρτι δίδως, δ' ἔδ' μέλλει,
ἔδ' ἔποτ' εἶτε σὺ κέρως ἀργυρίου.

Γαλαδᾶ.

Ἐ τῆς ταχίστης ἀρπαγῆς τῆς τῶ βίᾳ.
 κῆρ δακρυῆς τῶν χρόνων γλυφῶν ῥυτίδας,
 τέθνηκεν αὐτὸς ἐν ῥοπῆς καιρῶ βραχέι,
 ἐν δακτύλοισι τῆς ῥυτίδας σφίγγων ἔτι.

Τῷ αὐτῷ.

Δακτυλικὴν ψῆρόν τις ἔχων περὶ τὰ δάκτυλα χειρῶν,
 ψῆρῶ τῶ θανάτου πρόσθετον εἰς αἴδην.
 Ἰδὲ δὲ ψῆρος ναῦ τῶ ψιζίζοντος ἑταίρη,
 ψυχῆς ἀρπαγῆς ἐνθεν ἐλαυνομένης.

Τῷ αὐτῷ.

Πλῆτον αὐτὸ πλετῶντος ἔχεις ψυχὴν δὲ πένιτος.
 ὦ τοῖς κληρονόμοις πλῆσι σοὶ δὲ πένιτος.

Λυκιλλίᾳ.

Θρασύμαχε, πλῆτον πολυῶ ὤλεσας ἔξ ἐπιβουλῆς,
 εἰς ὃ δὲν δὲ κείσ ἀβλιος ἐξαπίνης,
 φεισάμινος, δανίσας, τοκίσας ῥηον, ὕδροποτίσας,
 πολλαί μὴ δὲ φαρῶν, ὥστε τι πλείον ἔχειν.
 αὐτῷ εἰ μοι λογίσαιο τὸ πίνειν καὶ τότε, καὶ ναῦ,
 ὃ δὲν ἐλαπὼν ἔχεις, ὡν ἄτ' ἐδοξασ ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Ἐ χθὲς δειπνήσας ἄραρον πόδα, καὶ δεκταίων
 κερναβίνης κράμβης μήλινον ἀπάραιον,
 εἰ πέν, ἴον κελέσαντα φυλάνομαι. ἔστ ἰδὲ ῥυτίδας.
 καὶ φόβος ὃ χὲρ τυχῶν, μὴ με πάλιν κελέση.

Μακεδονίᾳ ὑπὸ τῶ.

Φειδωλὸς τις αἰὲρ ἀρόων θισσαρὸν ὄνειρῶ,
 ἠβελ ἄποθνήσκην πλῆσιον ὕπνον ἔχων.
 ὡς δ' ἴδω πῶ προτέρην σκιδίον μετὰ κέρδος ὄνειρῶ
 ἐξ ὕπνου πένιτον, ἀντικεῖται δὲ πάλιν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΨΤΑ

Γαλαθαῖα.

Γάνθησθε ἅπασι βρώσοισιν ὅταν δὲ βρέθῃ Σαλαμίνας,
αἰκίζεσθε ἄριστον δούτερον ἐρχόμενοι.

Ἀμμιανῶ.

Ὡς κἴποι τεθυκῶς, δεῖπνον παρέθηκεν ἁπελλῆς,
οἴομενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανίς· σέρις ἦν· τήλυς· θηρίδακιν· πράσα· βολβοί·
ὦκνυμον· ἡδύσμον· πήκνον· σατάρατος.
δέισαθ' εἰς τούτων μὴ κῆρ χόρτον παραθῆ μοι,
δειπνήσαθ' ἐέρμευς ἡμιβρεχεῖς ἐφυζον.

Λυκιλλίου.

Γοήσαθ' δαπάνην ἐν ὑπνοῖς ὁ φιλάργυρος ἔρμων,
ἐκ περιωδαιῶσ' αὐτὸν ἀπὸ χόρσισην.

Εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ ἀνρέπῳ.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοθύρε τήνδε σιδήρεα
ἀνθεσθαι, ὡς χαλκῆ πολλὸν ἀτιμότερην
ἀντὶ φάνου, πενήνησ' ὀλοῖς, λιμῶτε, κῆρ ὀρῆης.
οἷς πάντως φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσαῖας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν σήσαντο χάρυβδι,
αἴριοι ὠμῆσιν τέτον ἀναστάσιον.
θεῖδιθι κῆρ σὺ σκύλλα τεσσέφρεσι, μὴ σε κῆρ αὐτίκῃ
βραΐξῃ, χαλκίην δαίμονα κερματίσασθ'.

Λυκιλλίου.

Εἰ μὴ ζῆτέ λάρου ταχαὶν χρόνον, ἢ ἐκορώνης,
συγγνώμη, πλείεσιν πλείον ἀγρομένω.
εἰδέ τις ἐκὶ βροτῶν, εἰς αὐτίκῃ γῆρας ἰάπει,
μὴ σέ' ἀπειρεσίῳ οἴστρας ἔλη κτεάνων.
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὀλέανης,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τὸ αὐτὸ.

Μῦθ' ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
 καὶ τί ποιεῖς φησιν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί;
 ἦ δὴ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβιῆς.
 ἔχ' ἔρωθ' ἡσ παρὰ σοὶ κρήζομεν, ἀγὰ' μονῆς.

Ἀθήλα.

Ἀργυρὴν λιμῶ τίς ὄβ' εἰλαπίνην με κηλέωσα,
 ἔκτανε, πηναλέως τὸς πίνακτος προφέρων.
 ὁ χθῆσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἄργυροφωγεί λιμῶ,
 πῶ μοι χορτασίη ὄσρακίτων πινάκων;
 ἐζήτωι πινάκων πόθεν ὄνομα τέτο κηλέωσα.
 καὶ παρὰ σοὶ κλιθεῖς, ὄθρον ὄθεν λέγεται.
 πείνης γὰρ μεγάλης, μεγάλης πίνακτος παρέθηκες,
 ὄραγα τὸ λιμῶ πειναλέους πίνακτος.

Μὴ με κέλει δίσκων ἐπιΐσρα λιμοφορήων,
 βροτὴν μοι φορέων πῶν κολοκινθιάδα.
 ἄργυρὴν ὕλην ἔρωτομένην παραβάλλεις,
 λιμῶ κρητίζων τὸς μελέους πίνακτος.
 ζήτης νηυσύοντας ὄν' ἄρα κέιν ἐπίδειξιν.
 καὶ πῶτε θανμάα, κῆρον ἄσημον ἔχων.

Πολλὰς μυριάδας ψιρίζει ἄρτε μίδωρος.
 καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῆ βίον ἡμιοίων.
 πολλάκις αἰ χρυσοῦ τι μαλφία φόρτον ἔχουσαι,
 πολλὸν ὑπέρνωτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

Εἰς φθονεροῦς Ἀσκηπιάδου. 51

Μακροτέρῳ σαυρῶ σαυρῶμενον ἄλλον, ἔαυτῶ
 ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδῶν ἐτάκη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. Τῷ αὐτῷ. 52

Εἶναι μὴ κωϊκόν σε Μεγέστρατε, κθ' ἄν πόδιτον,
κθ' ῥιγοῦν, ἔδεις ἀντιλέγῃ κθ' ὀλο.

ἄν δέ παραρπαίης ἄρτους, κθ' κλάσ ματ' ἀναιδῶς,
κθ' ῶ ῥάβδον ἔχω, κθ' σέ λέγουσι κωϊκῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Γῶς ὅς ἀν' ἡ πῶχός, κθ' ἀγράμματος, οὐκ ἔτ' ἀγῆθες
ὡς τοπρίν, οὐδ' ἀεὶ φορτία μιθαρίου.

ἄγᾶ φέρεται πῶγωνα. κθ' ἐκ τριόδου ξύλον ἄρας,
τῆς δρετῆς εἰνάφησιν ὁ πρωτοκῶν.

ἔρμαδότην ῥδέ δ' ὄμα ῥά πάνσοφον. εἴτις ἀχαλκῆς,
μηνέτι πεινάτω, θεῖς ῥ χιτωνάριον.

Ἀμμιανῷ.

Οὗτος ὁ τῆς δρετῆς ἀδάμασ βαρῦς, οὗτος ὁ πάντῃ
πᾶσιν ἐπιπλήμων, οὗτος ὁ ῥιγομάχας,

κθ' πῶγωνα φέφω, ἔάλω. τί γὰρ ἀπρεπές εἰπέιν;
ἄγ' ἔάλω, ποιῶν ἔργα κθ' ἄσομάχων.

Τῷ αὐτῷ.

Οἶε ῥν πῶγωνα φρενῶν ποιητικόν εἶναι,
κθ' διὰ τὸτο φέφης φίλτατε μγοσόβην;
κθ' ῥον ἐμοὶ κειθεῖς ταχέως. οὗτος γὰρ ὁ πῶγων,
φθειρῶν ποιητῆς, οὐχί φρενῶν γέγονεν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡ γὰρ θεῖ, κθ' μῶν ὄω, κθ' ποῖ δ' ἡ, κθ' πόθεν ὦ τῶν,
κθ' θαμά, κθ' φέρε δ' ἡ, κθ' κομιδῆ, κθ' ἴθι,
κθ' σῆλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὦμιον ἔξω,
ἐκ τοῦ τῶν ἡ ναῦ ἀδουκι μεῖ σοφία.

Ἀντιπάρῃ.

Λιὰ ζῆ κήρη τε, κθ' ἡράκλειον ἄριστον,
βριθυσιν ὠπίτου Διογένους ῥόπαλον.

κθ' ῥ

καὶ τὸ χυδόν ἔνδοξον πίνω πεπλημένον ἔσθας,
 διπλάσιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων.
 ὅπῃ τοῖς ἄμοισι μιάνεται· ἢ γὰρ ὁ μὲν που
 οὐράνιος· σὺ δ' ἔφυς οὐκ ἀποδίησι κύνων.
 αἰμὰ μέθδθ, μέθδθ ὅπλα τὰ μὴ σέθεν· ἄλλο λεόντων,
 ἄλλο γεννητῶν ἔργον ὄρωρε βάρων.

Γαλλὰ δ' αἰεὶς Θεμί στον ἴον φιλόσοφον,
 γεόμενον ὑπαρχον κωνσταντί=
 νου πόλεως, ἐπὶ οὐαλεν=
 τικανού, καὶ οὐα=

ΛΕΥΤΟΣ .

Ἄντυγος ἕρανίης ὑπερήμενος, ὅθι πόθον ἤλθδθ
 ἄντυγος δαρυρέης, αἰχλος ἀπειρέσιον.
 ἢ ὅθ' ἀποτε κρείων· αὐθὶς δ' ἐγένε πολὺ χείρων·
 δαῦρ ἀνάβηθι κέτω· ναῦ γὰρ ἄνω κητέβης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ βρέφον πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
 καὶ βάρους οὐ πώγων, ἀνυπαλόγεσι Γλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλον ὄριστέλην, Νιόστρατον, ἰσοπλάτυνα,
 σκινδαλμοφράτην ἀπυτάτης σοφίης,
 τοῖα περὶ ψυχῆς τίς ἀνήρετο, πῶς θέμις εἶπειν
 πῶ ψυχὴν θνητῶν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
 σῶμα δὲ δεῖ κελεῖν, ἢ ἀσώμαχτον; ἐν δὲ νοητοῖς
 τακτίον, ἢ λιπῆσι; ἢ τὸ σαωμρότερον;
 αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
 καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον ὄριστέλης.
 καὶ παρὰ τῶ φαίδωνι κλατανικῶν ὕψος ἐπιγνοῦς,
 πᾶσαν ἐνησικῆθι πάντοθεν ἀβρεκίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἶτα περιεῖλλον τὸ ἱβώνιον, εἶτα γενείου
 ἄκρα καταψήχων, πύλοισιν ἐξέφερον.
 εἶπερ ὄλωσ' ἔστι ψυχὴ φύσις, ὅδ' ἔδ' ἰδοῖδα,
 ἢ θνητὴ πάντως ἔστιν, ἢ ἀθανάτος,
 σιγνοφυῆς, ἢ αὔλος. ὅταν δ' ἀχέροντα περήσης,
 κείθι τὸ νημερτὲς γνώσεται ὡς ὁ Γλαῦτων.
 εἶ δ' ἐθέλεις, ἦν παῖδα Κλειόμβροτον ἀμβρακιώπην
 μιμῶ, καὶ τελέων σὸν δέμασ' ἐκχάλασον
 καί κεν ἐπιγνοῖς δίχα σώματος αὐτίκ' σαυρὸν
 μοῦνον ὅπερ ζητεῖς, τὸ β' ἔπολε πόμενος.
 Τὸ αὐτὸ.

Εἰ μοναχοί, τί τοσοῖδε, τοσοῖδέ τε, πῶς πάλι μοῦνοι,
 ὧ πληθὺς μοναχῶν, φασαμένη μονάδα.

Τὸ αὐτὸ.

Τὸ πωγωνόφρου καυικῶ τὸ βαμβροπροσαύτου,
 εἶδομεν ἐν δείπῳ πῶ μεγαλύτεν σοφίην.
 θέρμων μὲρ τὸν πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων,
 μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων δρετήν.
 αὐτε δ' ἐνόθη καλλοῖσιν ἰδεν χιονώδεα βολβὸν
 σφυφνὴν, οὐ πιτυρὸν ἢ δ' ἔκλεπτε νόον,
 ἤπασεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔβρωσεν ἀγνηθῶς,
 καὶ δὲν ἐφι βολβὸν πῶ δρετὴν ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ. 53

Παλασά.

Χωλὸν ἔχεις ἦν νῦν, ὡς ἦν πόδα. καὶ τὸν ἀγνηθῶς
 εἰκότα πῶν ἐκτός σὴ φύσις ὡς ἔχεις.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, γυναικὸς δὲ πλὴν ἀφροδίτης.
 ἢ κ' ἀδίῳως χαλκῶν, τὸν πόδα χαλκὸν ἔχεις.

Ἀδελφον.

Μισοῦ πῶχε θιά, μοιῶν πλούτου δαμάτεια,
 ἢ τὸ κελῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισαμένη.
 εἰ δὲ κῆρ δαμορίοις ἐπιζόμενι ποσὶ χείρει,
 ὁ πλοφορεῖν οἶδασ, κῆρ μύρα σοι μέλειται.
 τέρπει κῆρ σέφανός σε, κῆρ αἰσονίῃ πόμα βῆκχου.
 ταῦτα παρὰ πῶχῆς γίνεταί οὐδέποτε.
 τῶαικῆ κῆρ φάγεις πενίης τὸν χάλκεον αὐδόν.
 τέρπει δ' εἰς πλῆτυ πρὸς πόδα εἰρχομένη.

Ἀδελφον.

Λισιμελοῦς Βῆκχου, κῆρ λισιμελοῦς ἀφροδίτης,
 γεννάται θυγάτηρ λισιμελῆς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι ἐπιτάγρια ἔχοντι,
περιέχεται κεφάλαια τὰδε, εἰς

Αγαθούς ἀνδράσ.	1	Ιχθύας.	17
Αθλητάς.	2	Κιθαρωδούς.	18
Αδελφούς.	3	Κωμηγούς,	19
Αλιείας.	4	Μεθύσιους.	20
Ανδρείους.	5	Μοιχοῦς.	21
Ανδράσ ἕκ ἐπισήμους.	6	Ναυαχθήσαντας.	22
Αρχαίους τινάς.	7	Νέους, καὶ νέας.	23
Αὐλητάς.	8	Ορνίς.	24
Βρέφη.	9	Ποιητάς.	25
Γέροντας.	10	Ποιμένας.	26
Γεωργούς.	11	Πόλης.	27
Γωπείκας.	12	Πτωχοῦς.	28
Δούλους.	13	Πονηροῦς.	29
Ἡρώας.	14	Ρήτορας.	30
Γαίρους.	15	Υἱούς, καὶ θυγατέρας.	31
Ιξάντας.	16	Φιλοσόφους.	32

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗ
ΜΑΤΟΣ. ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ
ΑΝΔΡΑΣ. Ι.

Εἰς Γλαύκω.

Ὡφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἦθε τε

δικαίω,

οὐθάδε κείται ἀνὴρ θεῖος ἄριστοκλής.

εἰ δέ τις ἐν πάντων σοφίης μέγαν ἔχει

ἔπαινον,

ὅτος ἔχει παλαιῶ, καὶ φθόρον ἔφύεται.

Ἀδελφοτόν.

Δυνατίτιον μὲν ἀνακτῶν ἄκρον βιότιοι πρὸς ὄλβον

ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.

ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν

αὐτῶν ἔχουσιν θεοί, σῶμα δὲ σικκὸς ὄσθ.

Ἰυλιανῷ αἰγυπίου.

Κλεινὸς Ἰωάννης. θνητὸς λέγε γαμβρὸς ἀναστάης.

θνητὸς ὁ μὲν. γενεῆς ἀνθος ἀναστασίου.

θνητὸ καὶ κείν. βίον ἐνδίκος. ἔκ ἐτι τῶτο

θνητὸν ἔφης. ἄρεταί κρείσσονές εἰσι μόρου.

Χρυσιδώρου.

Ὁὗτος Ἰωάννην κρείπτε τάρως. ὅσρ' ἐπιδάμουν

ἄστρον ἐνν, ἢν δὴ παῖδ' ἄριπρεπέσθ

ἔκτισαν ἠρακλῆος. ὄθεν καὶ μέρμερος ἦρως,

αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.

εἶχε δ' ἀπ' αὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάριον,

λυχνιδῶν, ἢν φοίνιξ Κάδμος ἔδειξε πόλιν.

ἔνθεν λύχνος ἐνν ἐλικιώνιος, ἔνεκεν Κάδμος

σοι χείων δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε καὶ ἱλλυριοῖσι δίκαιον,
 μέσσα καὶ καθαρήν ἐσφάνωσε δίκην.

Ἀδέσποτον.

Εἰ γένος ἀσεβέων ζῶει μετὰ τέρμα βίῳ,
 ναιετάον κατὰ θυμὸν ἀνὰ σῶμα φῶς ἔχου,
 ἀνδρέα, σὺ ζῶεις, ὃ καὶ θανόντι καὶ σε χῶρος
 ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδρατο καμόντα.

Καρφυλίδ'.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου παροδῖτα,
 ὃ δὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ὃ δὲ θανῶν.

τέκνων τέκνα λείποια, μήνι ἀπέλευτα γυναικὸς
 συγγήρου, προῖοις πασιγὲν ἔδωκε γάμους.

ἔξ ὧν πολλὰκι πᾶδάσ' ἐμοῖς ἐνεκρίμισα κόλποις,
 ὃ δὲν οἰμώξασ', ὃ νόσον ὃ θάνατον.

οἱ με κατασείσαντες ἀπήμονα ἦν γλυκῶ ὕπνον
 κοιμάσθαι, χῶρην πέμφαν ἐπ' ἀσεβέων.

Ἀδέσποτον.

Μὴ σὺ γέ θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατ' ἔτι λογίζου.
 ὃ δὲν ἰδρὸ βίῳτου πιστὸν ἐφημερίοις.

εἰ καὶ ἦν δὲ Κάσανδρον ἐχέσσορὸς ἢ δὲ θανόντα,
 ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς ἦν αὐτῶν.

Τίς λίθος ὃν ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρος;
 τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;

αἰμά σε νηληΐης, καὶ βάσχενος ὤλησε δαίμων,
 ἠλικίην ὀλίγην εἰκοσιῆξ ἔτεων.

ὃς χῆρην ἄλοχον ἔβηεν, μοιτρούς τε τοκήσας
 τηραλέης συγερῶ πένθει ττρομένους.

Θαλλοῦ.

Διασά Φάη μίλιτε τῆς βλασημάτα γαίης.
 ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεχάλυψε κόνις.
 πένθεα δὲ σφάνων ἠλλάξασο. λείψανα δ' αἰεῖ,
 ἔδροκιβὲς ἐν βαίῃ κέλιπιδι καθόμενα.
 φῶν, πάρα βιτάλαινα. πόθεν πάλιν, ἢ ποτε τοίους
 ἀσέρας αὐχῆσεις ἑλλάδι λαμπομένους.

Καλλιμάχου.

Τῆδε Σάων ὁ Δίκωνος ἀχθίνιος ἱερὸν ὕπνον
 κειμάται. θνήσκειν μὴ λέγε τὸς ἀγαθούς.

Μελιάχρου.

Γαμμῆτορ γῆ, χάρει. σὺ ἴον πάρος ἔβαραι εἰς σὲ
 Δι' σιγῆν, καὶ τῆ νύκτι ἐπέχοις ἀβαρής.

Ἡγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
 ἔρμην τὸς ἀγαθὸς δὲ παδάμανθαι ἀγειν.
 ἢ καὶ δρισηόος Χαιρεστράτε ἔκαστ' ἀνέφυτος
 παῖς ἠγησίλεο δῶμ' αἰδέος κρετέβη.

Αἰθαλί' ἠχολαστικῆ ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπ'
 ἔχθρα τετελευτηκότι τῆς ἰδέασ' γαμετῆς.

Ναὶ μὰ ἴον ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, ὅτε μ' ἀκοίτις
 ἔσυγεν, ὅτ' αὐτὸς Θεόδοτος ἀγένη ἦς.

ἔχθρος ἐκὼν γενόμεν. ἀγὰ φθόνος, ἠέτις ἀπὸ
 ἡμέας δὲ φάσιν ἠγάγεν ἀμπλακίην.

ναὶ δ' ἐπὶ μινῶν κροθαρὴν κρηπίδα μόλοντ' ὄν,
 ἀμφοτέροι λουκὴν φῆρον ἐδὲ ξάμεθα.

Γαῦλος σιλεντιαρίου.

Γρηὺς, ἑλευθερίην ἐπιγμένος, ἠδὲ δ' ἰδέσθαι,
 ἐν βιότῳ προλιπὼν ἕξαι γυροκόμον,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐπιπέδι κρείωνι μοίρης,
 ὄλβιος ἐν κρημαίοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδης.

Εὐλαδὸς δ' ἄριστοκράτης ὄτ' ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
 εἴπ' ὀλιγοχρονίης ἀφάμενος κεφαλῆς,
 παίδων τίς μνήσαστο, καὶ ἐδνώσαστο γυμνέας;
 εἰ κέ μιν δάκνει δυσβίβιτος πενήη,
 ζῶν συνλώσαστο; κενδὸν δ' ἄστυλος ἰδέσθαι
 οἶκος· ὃ δ' αὖ κωσὸς ἀνέρος ἐχαρῶν,
 ἀνικίων φαίνοιστο, καὶ ἐν πολυκχεῖ ὄγκῳ
 ἐν σῆ, αὐτοῦ δαλὸν ἐπεχάριον.
 ἢ δ' εἰ δ' ἄριστοκράτης ἰκρήγυρον ἀμὰ γυμνακίων
 ἀνθρώπῃ ἤχθαιρεν πῶ ἀλιτοφροσῶν.

Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύ-

μων εἰς τὸν τάρον ἰωάννου

πάππα ἀλεξάν-

δρείου.

Τύμβε, τίς ἢ πόθεν; ἦν ἡτί; πᾶς γένος; ἔργα, καὶ ὄλβον;
 νεκρὸς, δὲ ἐνδον ἔχεις, ἐννεπέ κούθόμενον.
 ἦτος ἰωάννης, κύπριος γένος, ἦ δ' εἰς εὐτυχίαν
 ἀγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομοθετῆς φαρίας.
 κτήματα μὲν πολυὸς ὄλβος ὄλων πλέον, ὧν βρέφε κύπριος,
 ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὀσίωντι πότων.
 ἔργα δὲ θέσμελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ ταῦξεν,
 ἢ δ' ἐμὲ ἀβινοῦ, ὁδετέρων σωμαίων.
 πάντα γὰρ ἀνδρῶν παρήλθε φαινοτάταις δόξεσσι,
 δόξαντα κρατὲν ταῖς ἀρεταῖς ἐτέρων.
 τὲ, καὶ κέλλια πάντα, τὰπερ πόλις ἔλλαχεν αὐτῇ,
 εἰσὶ φιλοφροσῶν κῶσμος ἀρεϊστάτος.

Τὸ αὐτὸ

Τ ῷ αὐτῷ εἰς

τὸν αὐτὸν.

Ἀρχὸς ἰωάννης φαρῖης ἀρετῶν ἱερῶν,
 ἐνθάδε γὰρ μετὰ τέρμα φίλη παρὰ πατρίδι κεῖται.
 θνήσκον γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἀφθιτον ἔχεν.
 ἀθανάτους πράξῃς τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτῶ τις ἔκτος ἀπολλυμένων ἀνιάται.

Νικόδημον δὲ φίλοι, καὶ πόλις ἡδε κλέει.

Ἀδελον. Σα

Τῷ τῷ μετέρης μνημῆιον ἐδρὲ Σαβίνε
 ἀλίθος ἀμικρῆ, τῆς μεγάλης φιλίης.
 αἰεὶ ζητήσασε. σὺ δ' εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
 τὴ λήθης ἐπ' ἐμὸν μὴ τι πῆς πόματος.

Ἀδελον.

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐδρῆς,
 θέον ἰωάννην, τὸν πάνυ Θεοδόσιον.
 ὧν ἀρετὴ πολυόλβος ὄν ἕρανον ἀντιγασ ἦλθεν,
 καὶ φῶρς μέγλους δειξεν ἀκηρασίου.

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην

ἀλεξανδρείας.

Ὁς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἠνορέειν κατέπαυσε
 ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν ὀνομίης,
 οὗτος ὑπὸ μικρῷ κατόκηται σήματι τῷδε,
 δόχιερὸς χριστοῦ Νικόλεως γεγραῶς.
 αἷν ἀρετῇ πολυόλβος ἐπέπαστο πείρατα κόσμου,
 καὶ ψυχὰ μακέρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
 τοῖν γὰρ βιοπῶν ποθέσκειν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
 σῶμα καλὸν πύσσασ' κυδαλίμοις καμάτοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸ αὐτό.

Στήλην ἀνομίης, κῆρ σωφροσύνης ἀνάδημα,
 εἰκόνα Νικολέω σήσατο Γρηγόριος.
 ὕδ' ὀθανῶν, κλέος ἐσθλὸν ἀπόλεσας ὄβ' ἁθόνα παῖσαν,
 ὡς ἐτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει.
 ὡς ἐλαχέειτ', ἔμαθεῖτε φύσεσ' μῆτιν πανάρισι.
 τῶ ῥα κῆρ ὄβ' μακρόρων νῆσον ἔβης τυθεία.

Καλλιμάχου.

Ἦν δὲ ἢ Τίμωρον ἐν αἰΐδος, ὄρρα πύθια
 ἢ τί περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσσεται,
 διζεσθαι φυλλῆς πολεμικῆς, ἢ ἕα παρῶς
 Γαυσανίς, δῆψ' δ' αὐτὸν ἐν ἀνσεβείων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. 2

Σιμωνίδου.

Εἴ ποιν τίς, τίνος ἐαί, τίνος παρῆδος, τί δὲ νικῆς.
 Κάσμιλλας, Εὐαγόρου, πύθια, πύξ' ῥόδιος.
 Τὸ αὐτὸ.

Μίλωνος ῥαδ' ἀγαλμα κελῶ κελῶν, ὅς ποτε πίσῃ
 ἐπῶκι νικῆσας, ὄβ' γόνατ' ὕμ' ἔπεσεν.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ σινώπης εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
 πίται λαβόντα πῶ κατ' ἰσθμὸν ἐξάκτις,
 τῆτον δέδροκτος. ἔκχ' ἄγυρον πάλην
 ψάμμος πεσόντος νῶτον ὕμ' ἐσφράξιεν.
 εἰ δ' αὖ πρόσωπον θηρόβουμον, ὡς ἐτι
 σῶζ' παλαιῶν τὰν ὑπὲρ νίκης ἔριν.
 λέγει δ' ὁ χαλκός, ἀβάσις με λυσάτω.
 χῶς ἔμπνοος νῶ ἔβδωμον κονίσσομαι.

Καλλιμάχου.

Σαύτομος ἦν ὁ ξείνος ὁ καὶ τάρδος· ὅ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, θρίσκαις, κρής, ὅπ' ἔμοι δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ. 3

Αγαπίου χολαστιῦ.

Ληπίος, καὶ Γαῦλος, ἀδελφεῶ ἄμω ἐόντε,
ξωὴν μὲν βίωτα συζυγίην ἐχέτην.
ξωὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίγα, καὶ παρὰ δῖνα
βοασσορίην, ξωὴν ἀμερεβάλοντο κόριν.
ὅ δὲ τῶν ἀλλήλων ζῶν ἀπάνανθε δωαδην,
ἀμὰ ξωφρεχέτην καὶ παρὰ φεραφερόντην.
χαίρετον τῶ γλυκίρω, καὶ ὁ μὲν φρονέ· σήματι δ' ὕμειων
ἄφελεν ἰδοῦσθαι βωμῶς ὁμοφροσάνας.

Τῷ αὐτῷ.

εἰς δὲ ἀδελφῶς ἐπέχη τάρδος· ἐν τῶν ἐπέχων
ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ. 4

Σαπφῶς.

Τῷ γριπεί Πελάζωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
κῦρτον, καὶ κῶπαν, μνῆμα κακοζώϊας.

Ιουλιανῷ αἰγυπτιῦ.

Μύθων τέρμα βίοιο λαχῶν, αὐτόσολος ἦλθεν
εἰς αἴδην, κενύων πορθμίδος ὅ χατέων.
ἦν τῶν χεζῶων βιοδῶτορα· μάρτυρα μόχθων,
ἀγρῶς εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σωδρόμον, ὅτε τιλαινῶ
ἄνρετο, συλληξῆας ὀλκῆδι καιομένην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἦ το πιστὸν ἀνακτι πέλε σκέρως, οἶκον ἀέξον
Μύθῳ δὲ, καὶ σύμπλοικον ὄν βίον, ὄν θάνατον.

Απολλωνίδης.

Ἰχθυοβιρητιῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἀγρη,
δύνακος ἐξ ἀμίας ἐκ φιλῶς ἐλκομένη.
εἶδ' αὖτ' ἀγκίστρον φόνιον πλάνον ἀμφιχανῶσα,
ὄξεϊν ἐρυθρῆ θυκίς ἐφρίξε πάτην.
ἀγνυμένη δ' ὑποδάατα κατέκτανεν ἄλματι λάβρῳ,
ἐν ἧς ὀλιθιῶν δύσαμένη φαρύγγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. 5

Ανακρέοντος.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ἦ ῥόδε σάμα.
ἄρισ δ' ἐν ἀγαθῶν φεῖδεται, ἀμὰ κακῶν.

Αντιπόδρου.

Ὅρι Διδὸς χρονίῳ δαο δίακτορε, τῶ χάριν ἔσας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλα τύμβον ὄλοισομένους;
ἀγγέλλω μερόπειν, ὄθ' ἔνεκεν ὄλιον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμεν, ῥάον ὄδ' ἠτέεων.

δειλάτοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλας.

ἄμμ' ὄδ' ἀβέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ανακρέοντος.

Αβδήρων προβαρόντα ῥον ἀνοβίην ἀγάθωνα,
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις.

οὔτινα ἰθρ τοιοῦδ' ἐ νέων ὄ φιλαμάματος ἄρισ,

ἠνάρισε συγρηῆς ἐν σφοδράλιγγι μάχης.

Μενάνδρου εἰς ἐπίκυρον, καὶ Θεμισοκλέα.

Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ἴδ' ὄ μαι ὑμῶν,

καρτίδα δουλοσώμα ῥύσασθ', ὄδ' ἀφροσώμα.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμισοκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο, θῆς ἑλλάδα. θῆς δ' ἐπὶ ταῦτα
 δ' ἄρα τα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυφορίας.
 καὶ τὴν μὲν κρηπίδα περίγραφε περσικὸν ἄρη,
 καὶ Ἐξέρην. τῷ τοῖς θαλίῃ Θεμισοκλέα.
 σάλα δ' ἄ σαλαμῖς ἐπικεῖσεται, ἔργα λέγουσα
 τὰ μά τι με σμικροῖς τὴν μέγαν ἐντίθετε,
 Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ το Θεμισοκλεῖ κενὸν ἠρίον εἶσατο μάχης
 λαός, ὅτ' ἐκ μῆδων παρὶ δ' ἄρυσάμενος,
 ὁ θνεῖν ὑπέδω χθόνα, καὶ λίθον ἤθελεν ἔτας
 ὀφθόιος. αἰδ' ἄρεται, μεῖον ἔχουσι γέρας.
 Αἰφύθ' μιτυληναίης εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐ ρεῖά μιν, καὶ πόντον ὑπὲρ τὴν μβοιο χάρακα,
 καὶ μέσασ' ἀμροτέρων μάρτυρα λιτοῖο δ' ἄρη,
 αἰνάων τὴν βελῶν ποταμῶν ῥόον. οἳ ποτε ρεῖθροισ
 Ἐξέρην μυριόναυον ἔχ' ὑπέμνησαν ἄρη.
 ἔγραφε καὶ σαλαμίνα, Θεμισοκλέους ἵνα σῆμα
 κηρύσῃ μάχης δ' ἠμος ἀποθιμῆνα.
 Διοδώρου εἰς τὴν αὐτὴν.

Μὴ μίξει μάχῃ τὴν πηλίκον ὄνομα τὴν μβω,
 μὴ δὲ Θεμισοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
 τεκμαίρε σαλαμίνοι, καὶ ὀλκῆσι τὴν φιλοπαθῖν.
 γνώση δ' ἐκ τῶντων μείζονα κερροπίης.

Διοτίμα.

Οὐ δὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν ἔρεσιν, ὡς ὁ Μίλωνος
 ἦος Κριναγόρης ἐν σακίῳν πατάσῃ.
 εἰ δὲ κέλυ μὲ ὀλίγον, μὴ μέμπεο. μηκέτος ὁ χῶρος,
 αἴψ' ἀνδρασ' πολέμα τλημονασ' οἶδε φέρειν.

Διοσκουρίδου.

Τῶπιτάνα Θρασύβυλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθιν ἀπρούς,
 ἐπὶ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξιόμενος,
 δεικνύς πρόσθια πάντα τὸν ἀμαρτάντα δ' ὁ πρῆσβυς
 παῖδ' ἐπὶ πυρκυῖῃς Ταυνίχου, εἶπε τιθεῖς,
 δγλοὶ κλαίειθ' ὡσαυτ' ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἀδελφύς
 θάψω, τὸν κῆρ' ἐμὸν, κῆρ' ἀκεδαμόνιον.

Ερυνίου.

Ἀγί' ἄπ' ἰππολέμου βέλωντά σε δέξατο μήτηρ,
 πάντα τὸν ὀπισηνὸν ἄσμον ὀλωλεκότα,
 αὐτά τοι φονίην Δαμαχίῳ αὐτίκ' ἰόχων
 εἶπε δὴ πλάτων ὠσαμένα λαχόντων,
 κῆρ' ἔθανε, μή δ' ἐχέτω σπάρτα φόνον, οὐ γὰρ ἐκείνο
 ἤμπελα κεν, εἰ δειλὸς τὸ μὲν ἔθρεφε γάλα.

Δαμαχίου.

Ὡδ' ὕπὲρ ἀμβροκίῃσ' ὁ βοασθρόμος ἀσπίδ' ἀείρας,
 τιθνάμεν, ἢ φάινειν εἶλετ' ἀριστάρτας,
 ἕδος Θουπέμπου, μὴ θυμ' ἐχέδωρικὸς ἀνὴρ,
 παρτίδος, ἢ ζωῆσ' ὀλλυμένασ' ἀγέγῃ.

Απολλωνίδου.

Ἄϊλιος αὐσονίης στρατῆρ' πρόμος, ὁ χρυσέοισι
 σέμμασι σωρῆσας αὐχένας ὀπλοφόρους,
 νῆσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίθ' ἔθανε, τέρματ' ἀρυκτοῦ,
 εἶδεν ἀριστίην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.
 πῆξε δ' ὕπὸ σπλάγχνοισιν ἐὼν ξίφος, εἶπέ τε θνήσκων,
 αὐτὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος αὐχὸς ἐχρῖ-
 φιλίππυ εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄϊλιος ὁ θρασυχέρ', ἀργούσ' πρόμος, ὁ φέδωσας
 αὐχένα χρυσοδέτοις ἐν πολέμῳ σφάροις.

πξιμελεῖ νόσω κηκολυμένος, ἔδοξα με θυμῷ
 ὅς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην·
 ὡς δ' ὕπ' ἀσπλάγχοις πλατὺ φάστακον, ἐν μόνον εἰπὼν,
 ἀνδρῶσ' ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος.

Μνησάλην.

Οἶδε πούρων πολὺ δακρυῶ ἐπ' αὐτὸ χένη διαμόν' ἔχουσαν
 ῥυόμενοι, δοφεράν ἀμφεβάλοντο κόνην.
 ἄρνωται δ' ἄετ' αἶνον μέγαν ὄματις ἀστῶν
 τῶσδ' ἐσίδων, θνάσκην πλατῶν ὑπὲρ παρ' ἰδός.

Γετουλλίου.

Ω κρόνε, πανταίων θνητῶν πνεπίσμοπε δαίμον,
 ἄγγελος ἢ μετέρων πᾶσι γενθ' παθέων.
 ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι ἐλλάδα χῶρην,
 βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Ἀντιπάρου.

Γαῦ' ἐπὶ προβολῆσιν ἄλ' ἀπ' ἀπ' ἡμικιλίας
 ἄγριον αἰπερῶν κείμεθα μυριάδες,
 ἔργον ἀλεξάνδροισι μακηδόνος· οἵ ποτ' ἀνακτι
 Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐθεσπόμεθα.

Ἀλκίου.

Ἀκλαντοὶ, κη' ἀβαπτοὶ ὀδοί ποτε τῶσδ' ἐπὶ τύμβῳ,
 ἢ μαβίης φριανὰ κείμεθα μυριάδες.
 ἢ μαβίη μέγα πῆμα, τὸ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππου
 πνῶμα, θῶν ἐλάρων ὡχέτ' ἐλαρρότερον.

Εἰς τὸς ἐν θερμοπύλαις θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῆσδε φηκισίας ἐμάχοντο
 ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέταρες.

Εἰς τὸς αὐτῶς.

Ὄξιν', ἄγγελλον λαλεδαιμονίοις ὅτι τῆσδε
 κείμεθα, τοῖς κείνων τρεθόμενοι νομίμοις

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Λιμᾶς ἐσηκῆσαν ἐπὶ ξυροῦ ἑλλάδα πάσαν,
ταῖς ἡμῶν ψυχῆς κείμεθα ἱσοάμενοι·

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Λοβισον κλέος οἶδε φίλη περὶ πατρίδι θέντδς,
κυνάνειον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
ἢ δὲ τιθῆσσι θανόντδς ἐπεὶ φ' ἄρετῆ κερθύπερθε
κυσάεινονσ' ἀνάγει δώματος ἐξ αἰῆδα.

Εἰς τὰς αὐτὰς.

Εἶ ῥ' κελῶς θνήσκην δόετῆς μέρος ἄτι μέγισον,
ἢ μῖν ἐκ πάντων τὸτ' ἀπένει με τύχη·
ἑλλάδι γὰρ σπασίδοντδς ἐλευθερίην περιθεινά,
κείμεθ' ἀγυράντων χρώμενοι ἀλοζίη.

Σιμωνίδου.

Χαίρετ' ἀρετῆς πολέμου, μέγα κῆδος ἔχοντδς,
κούροι ἀθηναίων ἐξοχοί ἱπποσαῖν,
οἳ ποτε κελιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσασθ' ἤβην,
πλείστοις ἐλλήνων ἀντία μαρναμένοι.

Αἰχύλου.

Κυανέη κῆρ τούσδε μενέχερασ ὠλεσεν ἀνδρασ
μοῖρα, πολυῖρηνον πατρίδα ἱσομένους·
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος· οἳ ποτε γῆραις
τλήμονδς, δααίαν ἀμφιέσαντο κόριν.

Αδελφοποιον.

Γαῖδδς ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντδς,
ἤρμεσαν ἄργαλέην πατρίδι δουλοσαῖν.

Σιμωνίδου.

Οἳ δὲ παρ' αἰρυμέδοντί ποτ' ἀγλαδὸν ὠλεσαν ἤβην,
μαρναμένοι μῆδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταῖς

αἰχμητὰ πεζοί τε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.

κέλλισον δ' ἄρετῆς μῆν' ἔλιπον φθίμενοι.

Πλάτωνος.

Οἳ δέ ποτ' αἰγάζοιο βαρὺ βρομον οἶδμα λιπώντων,

ἔκ βατάνων πεδίῳ κείμ' ἐνὶ μεσάτῳ.

χαῖρε κλυτὴ ποτε παρὶς ἐρέτρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι

ζείτονες ἑβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ἀθῆλον.

Ἐβοίης γένος ἔσθ' ἔρετρικόν· ἀρχὴ δὲ σῶσων

κείμ' ἐν Φῶϊ, γαίης ὄσον ἄφ' ἡμετέρης.

Δαμαγῆτου.

Ὡ λακεδαιμόνιοι, ἦν δ' ἄρ' ἴδον ὑμῖν ὁ τύμβος

Γύλλιν ὑπὲρ θυρέων ὄτος ἐχει φθίμενον,

ἄνδρα, ὃς δ' ὀρείων φεῖς ἔκταται κῆρ' ἴδε γ' εἶπε,

τιθαίνῃ, σπάρτας ἄξι' ἀμισθόμενος.

Τύμνω.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμαγῆριον ἔκτατε μάκρ'

ἃ λακεδαιμόνια, ἦν λακεδαιμόνιον.

θικτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα

ὄξ' ἠὲ ἐπιβρύχου σ' οἶα λάκαινα γυνᾶ,

ἔρρε κενὸν σκυλλάνου μα, κενὸς μερίς, ἔρρε ποθ' ἄδαν,

ἔρρε, ἦν, ἢ σπάρτας ἄξιον ἐρέφομβ.

Δισκουρίδου.

Εἰς δ' ἠῶν πέμψασα λόχους Διμαινέτ' ὀκτώ

παῖδας, ὑπὸ σῆλη πάντας ἔθαπτε μισᾶ.

δακρυά δ' ἔκ' ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ὡμὰ γὰρ εἶπε

μοῦσόν, ἰὼ σπάρτα, σοὶ τέκνα τὰντ' ἔτεκον.

Φαίηνου.

Οὐκ ἔτλας ὦ ῥιζε Λεωνίδα αὐτὶς ἰκέσθαι

αὐρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

ἔμ' ἐπὶ θερμαπύλαισι τὸ περσικὸν ἔθνος ἀμυῶν,
 ἐδμάθης, πατέρων ἀλόμιμος νόμιμα.

Δαμαστήτου.

Ὀλεο δ' ἠ' πατέρων παρὰ λιθῶα κῆρ σὺ μαχητᾶ,
 δριμυῶ ἐπ' ἀεταλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
 πρωθήβωσ. χαλεπὸν ἰδὲ ἀχαιϊκὸν ἄνδρα νοῦσα
 ἀλκιμον, εἰς πολίαν ὅς τις ἔμεινε φίλα.

Τοῦ κωτῶ.

Εἰς ὄν προμάχοις χαιρωνίδῃ, ὧ δ' ἀγοραῖσας,
 ἢ μόρον, ἢ νίκην Ζεὺς πολέμοιο δίδου,
 ἠνίκησ' τοι περὶ τάρρον ἀχαιῖδα τῆ ῥτενυκτὶ
 δυσμενέεσθ' ἠρασεὸς δ' ἦριν ἔθεντο πόνα.
 ναὶ μὴν ἔμ' ἴδ' αἰτὴ σε διακριδὸν ἄλις αἰεῖσει,
 θερμὸν ἀνά ξείνην ἀμα χέαντα νόνην.

Λεωνίδου.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, κῆρ τὲτ' ὀλιγῆριον ὧ νερ
 σῆμα ποτὶ φθεγξατλάμονος ἀλκιμένους.
 εἰ κῆρ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρα,
 κῆρ βῶλῃ, ἦν ποτ' ἐγὼ δῆϊος ἀλκιμένους.

Ανύτης.

Λύδιον ἔδ' αἰ εἶχε ῥ' δ' ἀμείωτορα παῖδα Φιλίππου,
 πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ βιζόντα μάχης.
 ἔδ' εἰ μιν ἀγγινόεσθ' ἀνόσοσθ' ἴμον ἦραγε νικῆσ,
 ἔμ' ὄλετ' ἀμ' ἑτάρων χῶν κηκλόεσθ' ἴτωσ.

Τῆσ αὐτῆσ.

Οὐχὶ Θεμισκλέους μάχης τάρρος, ἔμ' ἀ κέχωσ μασ
 ἑλλήνων φθογερῆσ σῆμα κῆρνοροπίης.

Αθηνον.

Ἡ μαθῖν δ' εἰσ πρῶτος ὄσ' ἀρεα βῆσα Φιλίππου,
 αἰζαῖνη κῆρμα βῶλον ἐφραάμινος,

ῥίξασ' οἱ ἔπω βασιλῆς τοπρίν· εἰ δέ τις αὐχέϊ
μῆζον ἐμᾶν, κῆρ τὸ θ' αἵματος ἡμετέρου.

Γαρμενίωνος.

Τύμβον ἀγεῖανδροιο μακιδόνος ἦν τις αἰείδη,
ἠτέρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρω.

Ἀθίλον.

Οἱ δ' αἰδᾶν ἐρέξαντες ἐνύπνιον, ἔχ' ἄπερ ἄλλοι
σέλαν, αἰὶ δ' ἄρετᾶν ἀντ' ἄρετᾶς ἔλαβον.

Πολυστράτου.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον ἀχαιῶν, ἑλλάδος ἄστρον,
κῆρ διπλῆν ἰσθμοῦ σάυροπον ἠΐονα,
λαύκιος ἐστυρέλιξα· δορυπλοῖντα δὲ νεκρῶν
ὄσ' ἄ σωραθεῖς εἴς ἐπέχει σκόπελος.

τὸς δὲ δάμον Γριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιῶς,
ἀκλαύτους κτερέων νόστρισαν αἰνιάσαι.

Γεωσάνδρου.

Ἀνδρὶ μὲν ἰπτάμων ὄνομ' ἦν ἱππῶ δέ, πόδαργος·
κῆρ κωῖ, θήραργρος, κῆρ θεράποντι βράβη.

θιαλαδός, ἐκ κρήτης, μόνην γένος, αἴμονος ἕδος·
ῶλετο δ' ἐν προμάχοις, ὄξω ἄρη σιωνίων.

Ἀθίλον.

Οἱ πρὸς ῥωμάους δεινὸν σῆσαντες ἄρηα,
κείνται, ἀριστεῖς σύμβολα δεξιῶν μιν.

ἢ γάρ τις μετὰ γῶτα τυπέεις θάνεν, αἰὶ ἅμα πάντες
ῶλοντο κρυφίῳ, κῆρ δολερῶ θανάτῳ.

Σιμωνίδου.

Θηρῶν μὲν κέρτιστος ἐγὼ, θανάτων δ' ὄν ἐγὼ νεῖω
φρουρῶ, τῶ δὲ τάρῳ λαίγῳ ἐμβεβαῶς.

Ἀθίλον.

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε λέων ἔμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
ἢ κ' αἰὶ ἐγὼ τύμβῳ τῶ δ' ἐπέθηκε πόδας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Ληλων.

Τῶν διδύμων ἀνθρώπων ἀρετῶν, ἢ χίητο κτηνὸς
αἰθέρα δαιμόνης ἀρυχόρε τέλει.

οἱ βύλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεβαλῆσαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Βάλου.

Φωκίδι παρ' ἐβρη δέρκευ τάρον· εἰ μὴ δ' ἐκείνων
τῶν ποτὲ μηδοφόνων μῆμα φηκκοσίων.

οἱ σπάρτας ἄρ' ἴσας πλεῖστον ἀμβλιώαντες
ἄρεα κῆρ μῆδων, κῆρ λακεδαμονίων.

ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμῆο βόρρυχον, εἰκόνα θήρις,
ἐνεπε τὸ ταχὺ μῆμα Λεωνίδεω.

Γαίτη.

Διατὰ φηκκοσίων τάδε φάσγανα βούριος ἄρης
ἐσπασεν ἀργείων, κῆρ λακεδαμονίων

ἐνθα μάχην ἐτλημεν ἀνάγγελον ἄλλος ἐπ' ἄλλον
πίπτοντες· θυρέα δ' ἦσαν αἰθλα δαρός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δὲ φηκκοῖσι σπάρτα παρῆ, ταῖς σικαρίθμοις
ἵνα χίδαις θυρέαν ἀμφιμαχιασάμενοι,

ὡ χένασ ἢ ἐρέφαντες· ὅπα ποδὸς ἵχνια πρῶτον
ἀρμόσαμεν, ταῦτα κῆρλίπομεν βιοτῶν.

ἄρσενι δ' ὀφρυάδα φόνω κερκλυμένον ὅπλον
κερῦαται, θυρέα Ζαῖ λακεδαμονίων.

εἰ δὲ τις ἀργείων ἐφυγεν μῆρον, ἦν ἄπ' ἀδράστου,
σπάρτα δ' ἢ τὸ θανεῖν, ἐκὼς φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις χ' ἠμῖν ἴσαι χέρος, ἴσα δὲ τάχι
συμβέλομεν· θυρέα δ' ἦσαν αἰθλα δαρός.

ἄμρω δ' ἀπροφάσιτα τὸν οἶκον ἐνόσον ἀφέντες,
οἰωνοῖς θανάτῳ λείπομεν ἀγγελίας.

Σιμωνίδης.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὅδε τύμβος.

οἱ θάγον, ἀμυλον ῥυόμενοι τέραν.

καί χμιταὶ πρὸ πάσις· ἵνα σφίσι μὴ κωβέλῃται

ἢ ἄλλὰ ἀποφθιμένοις, κέρτος ἐλευθερίῃς.

Ανύπης.

Μνάμα τόδε φθιμένον Μενεδαίου εἶσατο Δάμις,

ἵππῳ ἐπεὶ σέρνον τῆδε διαφονδὸς ἄρης

τύφει μέλαν δ' οἱ αἶμα ταλαυρίνης διαχρωτῶς

ξείαν, ἐπεὶ δ' ἄρ' ἀγαλέαν βῶλον ἐδύσε φόνῳ.

Σιμωνίδης.

Δίρφιος ἐδμήθη μεν ὑπὸ πῦρ' ἄσπμα δ' ἐφ' ἡμῖν

ἐγγύθεν ἀρύπκ' δημοσίᾳ κέχυται,

ὅτι ἀδίκως ἐρατῆν γὰρ ἀπολέσαμεν νεόπτα,

ῥηχέειν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τῦ αὐτῆς.

Εὐκλέας αἶα κέκλυθε Λεωνίδαοι μετὰ σείῳ

τῆδ' ἔθανον, σπάρτασ' ἀρυχόρσ βασιλαῶ.

πλείστων δὴ ἄξων τῆ, κῆσ' ὠκυπόδων θένος ἵππων,

μυθείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικηφόρος.

Ζῶ πάτερ, ὁ θρυάδα τίνα φέρτερον ἐδοκίμῃσ' ἄλλον,

ὅς μόνος ἐκ θυρέας ἔκ' ἐθέλησε μαλεῖν

παρτίδ' ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἦλασε πλανῶν,

δῶλα καταγράψασ' οὐλά κῆτ' ἵνα χιδαῖν;

Θεοδωρίδης.

Τόλμα, κῆσ' εἰς αἰΐδαν, κῆσ' ὅσ' ἕρανδ' ἀνδρα κομίξῃς

ἀ' κῆσ' Σωσάνδρου παῖδ' ἐπέβασε πυρῶς

δωρόθειον· φθίᾳ τῶν ἐλευθερον ἡμαρ ἰάλλων,

ἢ ῥαῖσθι σικῶν μεταόθι, κῆσ' χιμαίρας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ
ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΡΪΣΗΜΟΥΣ· 6

Διοσκορίδου.

Εμπορίας κήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρδ' ὄρου
γνώμενον, ξείνῳ μέμφεις ἔκρυψε τάφῳ·
ἔνθα δρομῶν νεύλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρω
τὰν δροῦς πλὴν ὀλίγην βῶλον ἀπιμύρῃσεν·
κῆξωός κ' εἶφ' αὖτε πικρὴν ἄλα· ναῦ δ' ἐκλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν χέτηςλος ἔχε τάφον.

Ἀθιλον.

Οὐδ' μὰ ῥ' ἔδ' Ἀλύκωντα παρήσομεν, ὅπ' ἰ ποδαλγῆς
κῆτθανε· θαυμάζω τὸτο μάλιστα δ' ἔγω,
πλὴν ἔπος αἰδέομαι μακρὴν ὁδὸν, ὅτ' ἴδ' ὀ ποσσίν
ἀγορῆσι βασιῆσας, ἔδραμενυκτὶ μισῶ.

Ἀθιλον.

Οἶον πολυσένακτον ἀνθρώπων βίον
ζέλωτι κέρασας νικῶντα Φιλιπίων,
ἔνταῦθα κῆμα λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανῶν, ὅτ' εἰ δ' ἔδεκώποτε.

Ἀδέαστον.

Αὐτῷ, κῆς τεκέεσσι, γαυακί τε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδροτίων· ἔγω δ' ἔδ' ἔδενός εἰμι τάφος.
ἔγω κῆς μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα κῆς δεῖ,
δεξιάμην ἐνέμοι τὸς προτέρους, προτέρους.

Ἀθιλον.

Οὐνομά μοι· τί δὲ τὸτο; παρὶς δὲ μοι· ὅτ' εἰ δὲ τὸτο;
κλεινοῦ δ' εἰμι γένους· εἰ τὸρ ἀφαιροτάτου;
ξήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον· εἰ τὸρ ἀδόξως;
κῆμα δ' ἐνθάδε ναῦ· τίς, τίτι ταῦτα λέγεις;

Αθιλον.

Θάψεν ὁ με κτείνασ κρυπτόν φόνον· εἰ δὲ με τύμβω
δωρεῖται, τοῖσι ἀντιτύχοι χάριτος.

Αθιλον.

Ζωὴν συλήσασ, δωρῆ τάρον· ἀμὰ με κρύψης,
ἔ θάψης· τοίου καὶ ἄρσ ὄναο τάρου.

Αθιλον.

Κῆν με κτετακρύψης ὡς ἔδενός ἀνδρός ὀρῶντος,
ὄμμα δίηης κεθορῆ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Αθιλον.

Εκτανθε· εἴ τῶ με θάψεις ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Αθιλον.

Εἴ με νέκω κτεθάπτες ἰδῶν οἰκτέρμονι θυμῷ,
εἴ χεῖς ἀν' ἐκ μακθρων μισθὸν ἐκ' ἀσεβίῃ·
ναὺ δ' ὅτε δὴ τύμβω με κτετακρύψης ὀφρονούσασ,
τῶν αὐτῶν μετέχοις, ἄν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Αθιλον.

Χερσὶ κτετακτείνασ, τάρον ἐκτισασ· ἔ χί' ἵνα θάψης,
αἷ ἵνα με κρύψης· ταῦτ' δὲ κηὶ σὺ πάβοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
Ζαῦ ξένι· οἱ δ' ὅτ' ἄν θέντες, ὄναιτο βίου.

Ιουλιανῶ.

Οὐ ποτ' ἐμὲ κρύψεις ὅτ' πυθμένα νεύατον αἴης,
ἴσον, ὅσον κρύψαι πάνσοπον ὄμμα δίηης·
ἔντ' ὀφόνου τάρον ἀμμι χαρίζεαι· ἀμὰ κηὶ αὐτῶς,
ἴσων ἀντιτύχοις ἔρανόθεν χαρίτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Απολλωνίου δού.

Εφθων ηλιόδωρος, εφέσπετο δ' υδ' οσον ωρη
 υστερον ανδρι φίλω Διογένεια δάμαρ.
 αμρω δ' ως υμείνων επί πλακί τυμβούονται,
 ξυων αγαλλόμενοι κητάρον, ως θαλαμον.

Σαραπίωνος.

Τυτ' ος υν φως πολυεργεος η ρατις ηδα
 εμπορος, η τυφλη κύμικτος ι χυβόλος.
 αγγλον θνητοισιν οτι παιδοντες δε αλλας
 ελπίδας, εις τοίνυ ελπίδα λυόμεθα.

Νοαίδος.

Καε κη πυρον κελασα παραμείβεο, κη φίλον ει πάν
 ρημ' επ' εμοι, ρίνθων ετ' μ' ο αφρηκόσιος,
 μουσών ολιγη τις αηδονίς. αμα κη λυκων
 ε κηρακων, ιδιον κιαον εδρεζόμεθα.

Μελέαγρου.

Ναοσε ε μα θρεπειρα τυρος, πατρα δε με τεκνοι
 ατθις, εν ανυριοις ναομενα γαδάραις.
 ανκατεω δ' εβλαστον ο σαι μύσας Μελέαγρος,
 πρωτα μιν επείαισ σωροχάσασ χάρισιν.
 ει δε σύρος, τι η θαυμα; μίαν ξενε παρ' ιδα κοςμον
 ναομεν, εν θνατδς πάντας ετικτε χάος.
 πολυετής δ' ε χάραξα τάδ' εν δέλοισι προ' τυμβου.
 γήρασ γαρ γήτον κη γυθεν αιδρω.
 αμα με τον λαλιον, κη προσβύτην, συ προσειπων
 χάρειν, εις γήρασ καύτος ι κοια λαλον.

Διοτίμου.

Ελπίδδς ανθρωπων, ελαφραε θεαε, υ γαρ αν φδε
 λείσβον ο λισιμελής αμφικλυφ' αιδης,
 ος ποτε

ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ σακέδρα με, καὶ μετ' ἐρώτων.

χαίρετε κηφῆταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἀφβηκτοί, καὶ ἀπυθεῖες, οἷς ἐπέποισι
κεῖσ' ἔπει εἴθ' ἰρὸς αἰδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

Τί σο χάσω μεθ' ὅσιν Γεισίφρατε, χίον ὄρωντ' ἐς,
γλυπὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀγράβαλον;
ἢ φάρι μὴν ὅτι χίος; εἰσικε γάρ· ἢ ῥ' ὅτι παύκτας
ἦθά τις; ἢ λίην δ' ὠχθὴ πλεισθόλος.
ἢ τὰ μὲν, εἴ μὲ σακέδρα, ἐν ἀκρήτω δὲ κητέσβης
χίω ναὶ δωκέω τῶδε προσηγγίσασαμεν.

Τοῦ αὐτοῦ

Μνήμης ἀβέλοιο σαφρόνος ὡ παριδόντ' ἐς,
πίνωμεν κοινὸς πᾶσι λιμὴν αἰδ' ἴδης.

Αλεξάνδρου.

Ἀνθρώπ', εἴ Κροίσου λυαῖος τάφον, ἀλλὰ ἴδρ' ἀνδρῶς
χερνάτω· μικρὸς τύμβος, εἰ μοῖ δ' ἰκνός.

Καλλιμάχου.

Κυζικόν ἢν ἔλθης ὀλίγος πόνος ἰππακὸν εὐρεῖν,
καὶ Διδύμιν· ἀφανὴς ἦτι γὰρ ἠγενεῖ.
καὶ σφιν ἀνιερὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος· ἔμπα δὲ λέξον
τῶδ', ὅτι ἦν κείνων ἴδρ' ἐχὼ Κριτίαν.

Τῆ αὐτοῦ.

Ἡρ' ἢ πρὸς Χαρίδασ' ἀναπαύεται; εἰ ἦν δριμίμα
τῆ κυρναίου πάειδ' ἀλέγεις, ἢ π' εἰ μοί.
ὡ Χαρίδα, τί τὰ νέρβι; πολὺ σκότος· αἰδ' ἀνοδοί, τί;
ψαύδος· ὁ δὲ πλύτων; μῦθος· ἀπωλόμεθα.
ἔτος ἐμὸς λόγος ὑμῖν ἀληθινός· εἰ δὲ ἦν ἡδυν
βύλης, πελλὰς βύς μέγας εἰς αἴδην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δαμαζήτη.

Πρὸς ζηνὸς ξενίῳ γαυθόμεθα, παρὶ Χαρίνω
 ἄγγελιον θήβην ὧν νερὲ π' αἰολίδα,
 μῆνιν, καὶ Πολυώνιον ὀλωλότε. καὶ ῥοδὸν φάινε,
 ὡς ἔ' ἴν δόλιον κλαέμεν ἄμμι μῆρον,
 καί περ ὑπὸ θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀμὰ ῥο κείνου
 γήρας, ἐν δ' ἀγαλήη κείμενον ὄφρα νιή.

Λεωνίδαου.

Τίς δαίμων ἀρχεῖος ἐπ' ἠρίω; ἦ ῥα σούαιμός
 ὄφρ Δικαιοτέλους; ὄφρ Δικαιοτέλους.
 ἦ χῶ τὰτ' ἐλάλησε πανύτατον. ἦ πρὸ ἀλιθῆς
 κείνος ὄδ' ὄφρ ἄνῆρ; κείνος ὄδ' ὄφρ ἄνῆρ.

Ἀδέσποτον.

Ἀχιτοκον σάτυρον αἰδῶσ' λάχε. σιδονία δὲ
 κρῦφε κῶτις. πάρα δ' ἐσονέχησε τύρος.

Γλάτωτος εἰς τινὰ λεγόμενον ἄστρα.

Ἀστράσ' εἰσάθρει ἄστρ' ἐμός. εἴθε γενοίμην
 ἦ ρανός, ὡς πολλοῖς ὀμμάσιν εἰς σὲ βλέπω.
 ἄστρ' πρὶν μὲν ἐλαμπῶς ἐνὶ ζωίσιν ἔπος.
 ταῦ δὲ θανῶν, λάμπεις ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέσποτον. οἶδ'.

Νέρωνος.

Εμὲ θανόντος, γὰρ μιχθήτω πυρί.
 ἦ δὲν μέλει μοι. τὰ μὰ ἴδρ' κελῶς ἔχει.

Ἀθιλον.

Πάντα χάρων ἄπηλσε, τί ἴν νέον ἦρτασας αὐτῶ
 ἀπάλον. ἦ σὸς ἔην κεί θάινε γηραλέος;

Γαλλασῶ.

Οὐκ ἀπέδημισας τιμῆς χάριν, ἀμὰ τελευτῆς.
 καὶ χαλῶς περ ἔων, ἔδραμδω εἰς αἰδῶν,

Γέαιε μοιράων βροχαλώτερε· ἐν προποκῆς γὰρ
ἢς εἴχες κρετὰ νοῦν, ἐξενόηης βιότης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέαιος ὁ τέθνηκεν ἐπρόξενος παρα' μοίρης,
αὐτὸς πλὴν μοῖραν πρῆλαβεν εἰς αἴδην.

Αἴθια.

Γαῖα φίλη, ἦν πρόσβαν ἀμαύτιχον ἐνθεο κόλπαις
πολλῶν μνηταμένη τῶν ἐπὶ σοὶ κρημάτων.
καὶ γὰρ αἰετὸν σοὶ ἀνεσφίξεν ἐλάειν.
πολλαίη καὶ βρομίου κλημάσιν ἠγλαῖσεν,
καὶ δῆϊς ἐπλησε, καὶ ὕδατος αὐλάκας ἔληον
εἴηκε μὲν αὐλάχων, εἴηκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρῆσαι κρετὰ κροτάφου πολιαῖο.
κεῖσο, καὶ εἰαρινῶς ἀνθοκόμει βοτάνασ·

Αἰδέσποτον.

Γῶλιθα, γλήθι πένης, δύνασον δάμην.
πολλὰ δακρύοντα εἶδον ἤεις μιτέρου,
αἷ' ὅ τοιούτος ἦν ἄπονον, καὶ ἦν βίον,
ὃ μιτέρων σέβοντα ἠδύσθη θέαν.
τί περιὰρὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι;
εἰς κοινὸν ἔδην πάντ' ἤξεισι βροτοί.

Αργενταρίου.

Υἱέλλος ὁ τὰς ποθεναῖς ἐπιμιοδίδασ αἰὲν ἐταίρας
πέμπων δὲ τὰ νέων ἠδέα συμπόσαι,
ἔτος ὁ θηραίων ἀπαλόφρονασ, ἐνθαδὲ κεῖται,
ἀεχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μιοθὸν ἐκεκόμενος.
αἰμὰ λίθος ἐπὶ τῦμβον ὄδοι πόρε μήτε σὺ βῶλλε,
μήτ' ἄλλον πέσις· σῆμα κέλοσχε νέκυσ.
φείσαι δ' ἔχ' ὅτι κέρσος ἐπῆγεσεν, αἷ' ὅτι ποινῶς
θρέψασ, μοιχαλὸν ἦν ἐδίδασκε νέκυσ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Θιατήν.

Χείματος οίνωθέντα ἴν' ἀνταγόρῳ μέγαν οἶνον,
 ἐκ νυκτῶν ἔλαβε πύρρ' ὑποκειμένον.
 ὀρθώκοντα δ' ἄριθμόν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δόλοισ,
 τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
 ὅ κ' εἶχον διελεῖν προσκιδέες ὅσ' αἰα χωρὶς.
 ξυῖν δ' ἦν κέλευπις, ξυῖν δὲ τὰ κτέραια.
 εἶς μὲν τύμβος ἀνέστη, ἄταρ ἴν' ἔχουσιν ἐκείνων,
 οἶδε καὶ ἐν τέρρῃ ρηϊδίως αἰΐδης.

Αθήνα.

Τῆν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτῆς ἐαυτῷ
 βῆκεν, ὅπως ναίη, παυσάμενος βίῳ.
 σώτε γαλακί κεληποδίη τῶν ἐν ῥόδῃ σῆμα,
 ὡς ἴνα πῶ σορῆν, καὶ φθιμένοισιν ἐχῆ.

Νηλιῆς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι ῥόδῃ φέγγος εἰδείξας
 εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μιν αὐθάδεια;
 ἢ ἴνα λυπήσῃς δὴ ἐμὴν βιότοιο τελευτῶν,
 μητέρα δειλαίην δαίφρισι, καὶ σοναχᾶς;
 ἢ μ' ἔτεκ' ἡματι τῶνδε, καὶ ἢ πολὺ μείζονα πατρὸς
 φροντίδα παιδείης ἠνυσεν ἡμετέρης.
 δ' εἰ μὲν ἴδῃ τυτθὸν τε, καὶ ὄρφανὸν ἐν μεγάροισι
 κέλλιπεν, ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη κέματ' αἴας.
 ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἄγων ἠγεμονῶν
 ἐμπρεπέμεν μύθοισι ἀμφὶ δίκησσολίσσ.
 αἰμά με ὅ γένυ' ὕπεδέξατο κέρριον ἀνθος
 ἠλικίη ἐρατῆ, ὅ γάμον, ὅ δαΐδ' αἶσ,
 ὅ χ' ὕμνασον αἶσαι περικλυτὸν, ὅ τέκος εἶδ' αἶσ
 δυαστόμυ γενεῆς λείφανον ἡμετέρης,

τῆς πλυθρινήτου· λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
 μηδὲς Γωλίης πένθος ἀεζόμενον,
 φρόντανος γοεράς ἐπὶ φροντίσιν· ἢ τέκε πάσσα
 ὠκύνμορον, κενεὸν χάσμα φίλης παρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πίων, καὶ πολλὰ καὶ εἰπῶν
 ἀνθρώπους, κείμαι Τιμοκρέων ῥόδιος.

Αἰλλων.

Βασιὰ φαγῶν, καὶ βασιὰ πίων, καὶ πλλα' νοήσας,
 ὁ φέ κεν, ἀγ' ἔθανον, ἔρετε πάντως ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βασιλῶ, καὶ μύσσει μεμλότα τὴν Διοπέους
 κερτοπίδην, ὅπ' ἐμοὶ ξέεινε Μένανδρον ἔχω.
 ἐν πυρὶ πῶ ὀλίγη ὅς ἐχει κόριν· εἰ δὲ Μένανδρον
 δίξῃαι, δῆεις· ἐν δ' ἰδὸς, ἢ μακέρων.

Φιλίππου.

Ἡόνιον τὸδ σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄφρη,
 σαρρὴν ἀλιρραγέων ψυχόμενον σποπέλιον.
 τῆ μαι, ἐριμονόμεις κείται, καὶ χῆρος ὀδόντων
 κόρρη· τῆ δὲ, χερσῶν πενταφυεῖς ὄνυχος,
 πληυράτε σαρκολιπῆ· ταρσοῦ δ' ἐτέρωθεν ἀμοίραι
 ναύρων, καὶ κώλων ἐκλυτος ἀρμονίη.
 ἔτος ὁ πουλυμερῆς, εἰς ἣν ποτε· φεῦ μακχριστοῖ,
 ὄσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Αἰλλων.

Μυρίας ἦν ὡ νῦθωπε πρότου χρόνος, ἀχρη πρὸς ἠῶ
 ἠλθες, χ' ὠλοκπὸς μυρίας εἰς ἀτῆν.
 τίς μοῖρα ζωῆς ὕπλείπεται; ἢ ὅσον ὄσων
 στιγμῆ, καὶ στιγμῆς εἴτι χαμηλότερον;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μικρή σὸν ζωὴ τεθλιμμένη· ὃ δὲ τὸρ αὐτὴ
 ἦ δέει, αἰεὶ ἔχθρῶ συγγενέτη θανάστῃ.
 χεῖ μέριον ξωὴν ὑπαλάετο· νεῖο δ' εἰς ὄρμον,
 ὡς κέ γὰ φείδων ὁ Κρίτῃ εἰς αἰδὴν.

Γαύλο.

Δαμῶ χαρις μοίρης τυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν·
 φῶν, ἢ κελὸν μῦθος βάρβιτον ἠρεμέει.
 ὦλετο γραμμακτικῆς ἱερῆ βάσις· ἀμειρῦτη κῶς,
 κῆς πάλι πένθος ἔχρῃ, ὅσον ἐφ' ἱπποκράτει
 Κρινασφρον.

Ὡδύσῃν ὄλβοιο Φιλῶσρατε, πῦ σοι ἐκείνα
 σκῆπτρα, κῆς αἰ βροσιλέων ἀρθνοιο αὐτυχία,
 αἴσιν ἐπὶ κῆρῃσασ αἰεὶ βίον, ἢ ἐπὶ νεύω
 κείσαι ἐουδαίοισιν ὡν περίοπος ὄροισ.
 ὁ θνήσκει κῆμάτους τῶς σὸς διεμοιρῆσαντό.
 σὸς δὲ νέκυσ, φαφαρῆ κείσαι ἐν ὄσρακίνη.

Λεωνίδου.

Ἀρκεί μοι γαῖης μίση κόνις· ἢ δὲ πύριση,
 ἄλλον ἐπιθλίβοι πῆσασα κεκλιμένον.
 σῆλη, ἢ σκληρὸν νεκρῶν βάρος· οἱ με θανόντα
 γνῶσαντ', ἀλλ' ἐνδρῶ τῶθ' ὅτι κελλιτέλαις.

Αολαίου.

Γαῖα ταραντίων, ἔχε μέλιχος ἀνέρος ἐδλῶ
 τὸν δὲ νέκυσ· φαύσαι δαίμονες ἀμερίων.
 ἢ τὸρ ἰῶν θήβηθερ αὐτῷ μνιος, ὃ κ' ἔτι πρόσω
 ἦνυσεν, ἀμὰ τὴν βῶλον ὑπὸ κῆσασατο.
 ὄφρα κῆς δ' ἐπὶ παιδὶ λιπῶν βίον, ὄνιν ἐθικεν
 ὄφθαλμῶν· κείνη μὴ βαρὺς ἔασο τάφος.

Κριναγόρου,

Δείλαισι, τί κενάσιν ἀλώμεθα θαρήσαντες
 ἐλπίσιν, ἀπὸρῶ ἀεθόμενοι βίοντος;
 ἦν ὁ δὲ καὶ μύθοισι, καὶ ἤθεσι πάντα Σέλανος
 ἄρτιος, ἀπὸ ἤβης βαδὼν ἐπαυρόμενος,
 ὕψατίοις ἐν ἱβίροισι, πόσον δὲ γὰρ πλόβι λέσβου,
 κέεται ἀμερήτων ξείνος ἐπ' ἀγριαλῶν.

Διοδώρου.

Ἰφθίμω τὸ δ' ἐπ' ἀνδρῶν φίλη πόλις ἦνεσ' ἀχαιῶ
 γράμμα παρ' αὐτόρου νάμασιν ἀσχεγνίης.
 κλαῦσι δὲ μιν Νίκαα. πατὴρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
 λαίηνον ὑψοφῶν τὸν δ' ἀνέτεινε τάρων
 δύσμορος, ἀλάων ὀλοὸν κερκόν. ἦ τὸρ ἐφίης
 ἤϊε δ' τωῖν ταῦτα κητοίχοι μέγα.

Θεοδώριδου.

Οὕτω δὲ πύλιον τὸν ἀγνώροτος ἀκρίτε μοῖρα,
 πρῶτον ἐξ ἤβης ἐθροισα ἀιολέων,
 κῆρασ' ἐπιδάσασα βίου κούσῳ; ὠτόποι, ἀνὴρ
 οἶος ἀμειδίτω κέεται ἔλωραϊδῃ.

Λεωνίδα.

Ἡρίον, οἶον νυκτὶ κηταρβιμένοιο κελύπεις
 ὀσέον, οἶαν γὰρ ἀμφὲς χανες κεφαλῆν,
 πολλὰς μὲν ξανθῆσιν ὄρεσκομένην χαρίτεσσιν,
 πολλὸν δὲ μνήμη πᾶσιν ὄριστοκράτους.
 ἦ δὲ ὄριστοκράτης καὶ μελίχρη δημολογῆσαι
 σρεβλὴν ἢ ἠφραῖν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.
 ἦ δὲ καὶ βία κητοίχοιο παρὰ κρητῆρος ἀδύρην
 ἰθὺσαι ποινὴν ἀκύνλικη λαλίην.
 ἦ δὲ καὶ ξείνοισι, καὶ ἐσθλῆμοισι προσηνεία
 ἔρδην γὰρ ἔρατὰ, τῶν ἐχει φθίμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Γέρσου.

Μαντιάδης ὡς εἶνε κῆρ Εὐστρατος, εἶδ' ἄχελαιον.
 δυσμαίην κραναῆ κεί μεθ' οὐ ξυλόχῳ,
 ἄγλαυλοι, γενεῆθεν ὀρειτύποι· οἳ δ' ἐπὶ τῷ μῦθῳ
 μινυτά τεχνῆς, δ' ἄροτό μοι πελέκεις.

Ἀντιπάρης.

Εἶπον ἀνειρομένῳ, τίς κῆρ τίνος ἐσὶ Φίλαυλος;
 Εὐκράτι δ' ὠποδαπὸς δ' ἄχ' ἐμέν; βριχσοῦς.
 εἴησας δέ, τίνα σέρων βίον; ἢ ἴον δρόβου,
 ἢ δὲ ἴον ἐκ νηῶν, ἴον δὲ σοφοῖς ἔταρον.
 γήραϊ δ' ἠνέσω βίον ἑλλιπὸς; ἠλυθον ἄδαν
 αὐτοβελεί, κείνων γουσαμέτος κυλίκων.
 ἢ ἠρέσβους; κῆρ κέρτα· λάβοι νύ σι βῶλος ἐλαφρά,
 σύμρωνον πινυτῶ χόντα λόγῳ βίστον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ' ἀρ' εἶ; τί νος ἄρα παρὰ φίβον ὀστραταῦτος
 τλήμον' ἐν ἡμίφραϊ λάρνακι γυμνά μένει;
 μνήμα δέ, κῆρ τάρος, αἰὲν ἄμαξ' αὐόντος ὀδίτῳ,
 ἄξονι, κῆρ φοχιήλιτ' ἀ παραξέεται.
 ἠδὲ σου κῆρ πλουρὰ παραξίφοισιν ἄμαξαι
 χέτλιε σοὶ δ' ἔδεις, εἶδ' ἐπὶ δαίρῳ βαλεῖ.

Θεοδώριδου.

Γέρος ἐγὼ τῷ πάλαι γυρῆ, κῆρ ἄριππος ἐπιβλήης,
 πῦν ἠρακλείτου ἐνδον ἔχων κεφαλήν.
 αἰὼν μ' ἐποίηε κροκέλαις ἴσον· ἐν γὰρ ἄμαξ' ἦ
 παμδρόμῳ ἀζήτων εἰνοδίῃ τέταμαι.
 ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι κῆρ ἄσπλος περ ἔσσαι,
 θεῖον ὑλακτι πῦν δήμου ἔχουσα καῖα.

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Ἦδη μὲν τέρψιναι ὑπεκκεκλυμμένον ὄστω,
 ἄρμονίης ὡνερ πλάξτ' ἑτικεκλιμένη.
 Ἦδη καὶ κωληνδὸν ὑπεκσορῶ αὐτὰζονται
 ἡμετέρης. τί πλέον γὰν ἑτικενύμεθα;
 Ἦ γὰρ πῶ ἔτω πρηνὴ ὄδον ἑτμήξαντο
 ἄνθρωποι, κατ' ἑμῆς νειωόμενοι κεφαλῆς.
 ἀμὰ πρὸς ἐγγαίων, αἰδωνέος, ἔρμεα τε,
 καὶ νυκτὸς, ταύτης ἑκὼς ἑτ' ἀβραπιτῆ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπερ' τύμβου πολιά κρήνα, καὶ τὰ σαυήθη
 τύμπαν' ἐπὶ σῆλη ρήαντ' ἀναξιμένους.
 καὶ περιδινήσαοθε μακρῆς ἀνελιγμάτα χαέτης,
 στυμονίην ἄρετοι θυάδου ἀμφὶ πόλιν.
 Ἦ γλυκερά πνύσαντ' ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις,
 πολλάκι πρὸς μάλα κὺς τῆς δ' ἑχόρουσε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, ἔνομα κείνῃ
 δηλῆσα. Κρήθων δ', ἐν χθονίοις αποδία.
 ὁ πρὶν καὶ Γύγη παρισσόμενος ὄλβον, ὄτο πρὶν
 βουπάμμων, ὁ πρὶν πλύσιος ἀπολοίσις,
 ὁ πρὶν, τί κλείω μυθῶν μ', ἐπὶ πᾶσι μακροῦς,
 φᾶν, ὄτος γαίης ὄων ἑχει μέριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' αὖ διδὼ ἔν' αὔριον; ἠνίκα καὶ σὲ
 χαρμίν' ὀφθαλμοῖς χθιζόν' ἐν ἡμετέροις,
 τῆ ἑτέρῃ κλαύσαντ' ἐβάπτο μετ' ἑδ' ἑκείνῃ
 εἶδ' ἐπατήρ Διοφῶν χθ' ἡμ' ἀνιηρότερον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑΙ

Θεοφάνους.

Ἡρίον ἔη ἐπὶ παρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδός
 Λύσις ἔχων, κενεὴ τήν δ' ἀνέχουσε κόριν,
 ἄνομα ταρχύσσου, ἐπεὶ ἄχρη χεῖρα τοπήων
 ἤλυθε Δυσήνου λείψανα Μαντιθέου.

ΑΝΤΙΠΟΡΟΣ.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκέδων ἀκρότης.
 αὐτὴ σῆμ' ἐπί κστ' ἀπολλοδώρω.
 πύκνῳ μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρη,
 ἔκτεινε διόθεν πρῶτον κεραυνός.
 πλὴν δ' αἰγανέης τὲ, καὶ βερούης,
 νικηθεὶς ὁ δρομῆς, καθάδης.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ

Εἰς Κανδαύλην.

Αγαθίου.

Κανδαύλη ἴσθ' σῆμα· δῖ' ἡ δ' ἐμὸν οἶτον ἰδύσα,
 ἔδ' ἄν ἀλιφαίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφθ.
 ἤθελε γὰρ διαοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆναι,
 ἀλλ' ἦ ἴον πρὶν ἔχων, ἦ ἴον ἐπιστάμενον.
 ἦν ἄρα Κανδαύλην παθεῖν κακόν, ὃ γὰρ αἰετλί
 δεῖξαι τὴν ἰδίην ὀμμασιν ὀμορφίαις.

Εἰς σαρδανά-

καλον.

Εὐ' εἰδώς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ἴν' οὐ μόν' ἄεξε,

τερπόμενος θαλίησι· θανόντι σοι, ὅτις ὄνησις.
 καὶ τὸν ἐγὼ ἀποδός εἰμι, γένυ μεγάλης βασιλευσσοῦ
 ῥάϊ ἐχῶ, ὃ ἀΐφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
 τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια κείνα, λέλθῃαι.
 ἢ δὲ σοφὴ βίοτοιο παραινέσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τυμβος ὄτος, ἐνδον ἔκ' ἐχει νεκρὸν.
 ὃ νεκρὸς ὄτος, ἐκὸς ἔκ' ἐχει τάρων,
 ἀἷ' αὐτῶν αὐτὰ νεκρὸς ὄθι, καὶ τάρων.

Εἰς πῦρ αὐτῆν.

Ἀντιπάρβη.

Μῦθαι σαυτέκνοις νεκροσὺλε δέξομε πορθμῶν
 τῶν λάλοκ' ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ πανταλίθος.
 πληρώσει γαστήρ μίαν σὸν σκῆφος· εἰσιδε κῆρῶν,
 καὶ κῆρῶν, φοίβη σκῆλα, καὶ δῶρτε μίδας.

Εἰς ῥαυτῆν Λέω.

νιδου.

Γέρος ἔτ' ὦν σιπύλῳ Νιόβη, θρήνοισιν αἰάξει,
 ἐπ' ἀδίδ' ὠδίνων μύρωμένη θάνακτον.
 ἀἷξ' εἰ δ' αἰῶνι ῥῶν· τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
 φθίγγατο, ἦν ζῶντ' ἀρπαγα, καὶ τελέων;

Εἰς Ηρώ, καὶ Λεάνδρον.

Ἀντιπάρβη.

Οὗτος ὁ λεάνδρσοιο διάπλοος, ὄτος ὁ πάντῃ
 πορθμὸς, ὃ μὴ μούνη τῷ φιλέοντι βαρὺς.
 ταῦθ' ἤρῃς τὰ πάροισιν ἐπαύλιχ' ἔπειτο ἢ πύργῃ
 λείφανον· ὃ προδότης ὦδ' ἐπέκειτο λείχῃος.
 ποιὸς δ' ἀμφοτέρους ὄδ' ἐχ' τάρων, εἰσέτι καὶ νῦν
 κείνῳ τῷ φθογῆρῳ μεμρομίτους ἀνέμῳ.

ΤΩΝ ΒΙΣ ΕΡΤΑΟΤ

Μελέαγρου εἰς Δάρνιν.

Οὐκ ἔθ' ὁμοῦ χιμάρουσιν ἔχειν βίον, ἔκ' ἐτι ναίειν
 ὁ φαστόπους· ἐθέλω Γανὶ ὀρέων κορυφάς.
 τί γλυκύ μου, τί ποθεινὸν ἐν ἔρσειν; ὤλετο Δάρνις,
 Δάρνις, δὲς ἡμῆτερη πῦρ ἔτεκε κραδίη.
 ἄστυ ῥ' ὁ δ' οἰκῆσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἔτ' ἄρην
 σιλλέωθω· τὰ πάροιθ' ἔκ' ἐτι Γανί φίλα.

Εἰς Τίμωνος ἦν μισάνθρωπον.

Ενθα δ' ἀπ' ἤρξασ' ψυχὴν βαρυσάμωνα, κέμας
 ἦνομα δ' ἔπασσεθε· κέμοι δέ, κέμῳσ' ἀπόλοιθε.

Λεωνίδου εἰς ἦν αὐτόν.

Τὴν ἔτ' ἐμοῦ σήλην παραμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν
 εἰπὼν, μήθ' ὅς τις, μή τίνοσ' ἐξετάσασ·
 ἢ μὴ, πῶ, ἀνύεις, τελέσασαι ὄσον· ἦν δὲ παρέλθης
 σιγῇ, μή δ' οὐτως ἦν ἀνύεις τελέσασαι.

Πτολεμαίου εἰς ἦν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰ μὴ μάθης, μή δ' ἦνομα· πλὴν ὅτι θνήσκην
 τὲς παρ' ἐμὴν σήλην ἐρχομένους ἐδίλω.

Καλλιμάχου εἰς ῥ' αὐτόν.

Τίμων, ἔτ' ἔτι εἴ τι τοῖο Φάος, ἢ σκοπὸς ἐχθρόν;
 ῥ' σκοπὸς· ἢ μείων γὰρ πλείονος εἶν' αἶδ' η.

Ηγησίου εἰς ῥ' αὐτόν.

Οξεῖαι πάντη περὶ ἦν τάρων εἰσὶν ἀκνῆσαι,
 κῶ σκόλοπος· βλάψης τὲς πόδας ἦν προσίης.
 τίμων μισάνθρωπος νοικῆω· ἀγὰ παρέλθε.
 οἰμώζειν εἴπωσ' πολλά· παρέλθε· μόνον.

Λυσιπάρου εἰς ἦν βασιλέα Πτολεμαίου.

Μυρία τοι Πτολεμαῖε πατήρ, ἐπὶ μυρία μάτρη
 τειρομένα, θαλεροῦς ἠκίστατο· μακρόμυς.

πολλὰ τιθνητήρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσασ',
 ἀνδρὸς μάχοις δνοφερᾶν κρατὸς ὕπερθε κόνιν·
 αἰ μεγάλα δ' αἰγυπὸς ἐάντ' ἀέφατο χαίταν,
 κῆρ πλατὺς αὐρώπασ' ἐσπαύχισε δόμος·
 καὶ δ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
 ἄσπρα, κῆρ ἕβρανί' ἀσ' ἀφραπιτὸς ἐλίπεν·
 ὦλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὄλασ' βοιητόρα χέρσου,
 πρὶν πατέρων νεαρᾶ σῆξ' ἴπρον ἐλεῖν παλάμα·
 ἦ δέ σε νύξ' ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἀνακτασ
 τοῖσιν, ἦ καὶ ἴδης, ζῆλα δ' ὄσ' ὄλυμπον ἄγει.

Ομήρου.

Χαλκῆ παρβένος εἰμί· Μιδά δ' ἐπὶ σήματι κείμαι·
 αὐτ' ἀν' ὕδωρ τε νάη, κῆρ δ' ἐν δροκ' μακρὰ τεθλήη,
 ἠέλιός τ' ἀνιῶν κάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
 αὐτὸ τῆδε μένυσσ' ἀπολυκλαύσῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἠ' ἠγελῶ παριῦσι, Μιδάσ' ὅτι τῆδε τέθαπται.

Διήλων.

Τριχέην κῆρ' ἐμῶν φαφαρῆ κόνι, φάμνον ἐλί' αἰσι
 πάντοθεν, ἠ' σκολιῆς ἀγρία κῶλα βράτου·
 ὣς ἐπ' ἐμοὶ μῆδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κῆρον ἐρείδοι
 ἴχθος· ἐρημάζω δ' ἠ' σὺ χα κεκλιμένος·
 ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μῆδ' ἀσπίσι φιλιθεῖς
 Τίμων, ἦ δ' αἰῖδῃ γνήσιός εἰμι νέκυσ.

Μὴ χείρην εἴπης με κῆρὸν κῆρα, αἰμὰ παρέλθε·
 ἴσον ἐμοὶ χείρην ἔθι, ἢ μὴ σε γελᾶν·

Καὶ νέκυσ ὦν Τίμων, ἀγχιος· σὺ δέ δεινὸν πυλωρὸ
 Πλότωνος τάρβει Κέρβερε, μὴ σε δάκη·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ὅστις με βίδοισι μέσας τάρχυσε θανόντα,
 λυγρὰ παθὼν τύμβου μὴ δ' ὀλίγιο τύχοι.
 πάντ' οὖ ἐπεὶ Τίμωνά νέκυσ κλέοισιν ὀδύται,
 καὶ μῦθος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἦσ' ἤσιν.

Ἰκλιανὲ ἐπιγράφων.

Ἰκλιανὸς μετὰ τὴν ἄγάρροον ἐνθάδε κείται,
 ἄμφοτερον, βασιλεύσ' ἀγαθὸς, κριτερόστ' ἀχμιτῆς.

Γαυτλίου.

Παίδων μηδείης ὄτος τάρχος, ὅς ὁ πυρίπνευς
 ζῆλος τῶν γλαυκῆς θυμὸν ἐποίησε γάμων.
 οἷς αἰεὶ πέμπει μελιγύματα σισυφίς αἴα,
 μηδὸς ἄμειλίκτη θυμὸν ἐλασκομένη.

Θεοδώρου τὸ ἄνθη εἰς μίμον.

Νηλεΐδης αἰδέης ἐπὶ σοῖδ' ἐγέλασε θανόντι
 Τίτυρε, καὶ νεκρῶν θῆκε σε μιμολόγον.

Γαύλου.

Σιγῆς χρυσόμαλι τὸ χαλκίον· ὅτι δ' ἤμιν
 εἰκόνασ' ἄρ' ἰχθύων ἐκτελέεις μερόπων,
 νόμασιν ἀφθόγγοισι· τεῖ δ' ὄλβιπε σιωπῆ
 νῦν συγερὴ τελέθει, τῆ, πρὶν ἐβελγόμεθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ. 8

Ἀθίλου.

Ὀρθὰ μὲν κινάρα κείσον γέρας εἴλετο θνητῶν,
 Νέστωρ δὲ γλαυκῆς ἠδ' ἠλόγου σοφίῃ.
 τεκτοσῶν δ' ἐπέων, πολυῖστωρ βεῖος ὄμηρος.
 Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, ὃ τάρχος ἔστιν ὄδ'.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν θήβας προτέρως πρῆκρινεν ἐν αὐλοῖς.
 θῆβαι δὲ, Πρόνομον, παῖδά τ' ὄνιν ἰάδ'.

Αρχίου.

Αἰώρη θήρειον ἱμασόμενος δέμασ αὔραις
 τλαμον ἀορθηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
 αἰώρη φοίβω γὰρ ἀνάριστον εἰς ἔριν ἔσπης,
 πρῶτα κελαινῆτιν ναιετάων σάτυρε.
 σὺ δὲ βόαν ἀυλοῖο μελίβρομον, ὅ κ' ἔτι νύμφαι
 ὡς πάρος ἐφρυγίοις ἔρσι παυσόμεθα.

Εἰς Βρεφῆ. Προσδίππου. 9

Τὸν ζιετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ ἀσύνανκτα,
 εἰδῶλον μορφᾶς κωφῶν ἐπιπασάσατο.
 ἐκ δ' ὕδατος ἦν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτρ,
 σκεπόμενα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
 νύμφαι δ' ὅ κ' ἐμίηνεν ὁ νήπιος, αἴ μ' ἐπὶ γύνων
 ματρὸς κοιμηθεὶς, ἦν βαβαῖ ὕπνον ἔχει.

Ασικανῶ.

Γαῖδα με πεντάετηρον ἀκιδέα θυμὸν ἔχοντα,
 νηλεῆσ ἀΐδης ἤρπασε Καλλιμάχον.
 ὄμαί με μὴ κλαίοις κῆσ γὰρ βιότοιο μετέχον
 παύρου, κῆσ παύρων τῶν βιότοιο κῆκῶν.

Ασικλον.

Ασικλιτάναντε, κῆσ ἄβροπε, τί πτε τοῖστω
 κῆλλαυχρον ζωᾶς νήπιον ἀρφάνισα;
 ἔσαι μὲν ὄρε παῖσ ἐνὶ δώμασι φερσεφονείασ.
 παῖνιον. αἴ μ' οἰκοιλυγρὰ λέλοιπε πάθει.

Μακεδονίῃ.

Γαῖα, κῆσ εἰ λείθγα, σὺ μὲν, τέκνον, ἦ δέ, κῆλυπτε,
 χαίρετον ἀμροτέρας ἠνυσσὰ ἢ σάδιον.
 εἰ μὴ δὲ μὴ νοέων πόθιν νεῖατομαι. ὅ δ' ἔρ ὅ μ' ἔσπασ
 ἦ τίνος, ἦ τίς ἐὼν, εἶδα πόθεν μετέβην.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ ΟΥ

Αγαθίῳ.

Αβᾶλε, μὴ δ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα.

ὃ τὸν αἶν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.

καὶ δ' ἤ μιν τρίτάκωνα ζωὴν τίκτουσα, κέθεται.

γαστήρ δ' ἐδυσκόληται, νεκρὰν ἐνεσι τέκος.

Ἰσιὰν δ' ἀμφιλύνη δρόμον ἤγυσε, ἐξότε μίμνη

τὸ βρέφος, ἀπρήντοις ἐλπίσι τικτόμενον.

κῦβη σοι τελέβει γαστήρ τέκος ἀντί, κοίνης.

αὐτὴ γὰρ σε φέρει, καὶ χθονὸς ἔχαιε.

Αντιπόρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζῶντα γάλακτι,

ἰχθὺς ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρυσάμενον,

ὁ θρηῖξ ἐτύμως βορέης βάλεν εἰς ἀλὸς οἴδμα.

κῦμα δ' ἀπὸ ψυχῆν ἐσβεσε νηπιᾶχα.

ἐνοί, ἀνοικτεῖρων τίς ἔφυσθεός, ἢ Μιλικέρτειω

ἠλικος, ὃν αἰδίνην πικρὸν ἀπιλάσασα.

Διοδώρου.

Κλίμαχος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρῳ

κῆρπεσεν, ἐκ δ' ἐλίγη καέριον ἀγράγαλον,

δινηθεὶς προκέρηνος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἀνακτα

ἀνρόμενον, παιδνάς αὐτὴν ἔτεινε χέρας.

ἀμὰ σὺ νηπιᾶχου δ' μωδὸς κόνι, μὴ ποτε βρίθειν

ἰσῆα, τὸ διετὸς φειδομένη κόρακος.

Εἰς Γεροντάς. Ἀδέαστον. 10

Ἐξηκοντῆτος Διονύσιος ἐπαδὲ κῆμαι,

ταρσά, μὴ γήμασ. ἀέθε δὲ μήδ' ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάφαντι πρὸ τελευτῆς.

Τῆραί, καὶ πενίη τεβυμένος, ὃ δ' ὀρέγοντος

ἔδενος ἀνθρώπου δυσυχίης ἔρανον,

τοῖς ἑομεροῖς

τὰς τρομεραῖς κώλοισιν ὑπάλυτον ἠρέμα τυμβον.
 ἄρον δ' ἔξυρου τέρμα μόλις βίотου.
 ἠλλάχθῃ δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκρῶν νόμος. ἔτ' ἔθνησκον
 πρῶτον, ἔπει τ' ἐτέρων, ἀλλὰ ταφῆς ἔβαινον.

Λεωνίδου.

Ἡ γῆν' Ἰκκῶ, Μελίππας τάφον ἐσθλῶν
 παρθενικῆς αἰΐδῃ, τὸ δ' οἰῶς κέρκεος;

Ἀδέσποτον.

Ἐγὼ φιλανὶς ἢ πύβωτος ἀνθρώποις,
 ἔταυθα γήρατ' ἄμακρῶ κηκοίμημα.
 μὴ μ' ὦ μόταε ναῦτα πῦν ἄρκυ κέμπτω,
 χλαῖν τε ποιῶ, καὶ γέλωτα, καὶ λέχνη.
 ἔγ' ἄρ' ἄν Ζην' ἔμ' ἀπὸ τῶν κέτα κούρου,
 ἔκ' ἢν ὄν ἀπὸ τῶν μάχης, ἔδ' ἐθιμῶδης.

Πολυκράτης δέ, πῦν γόνῃν ἀθιναῖος,
 λόγων τί παπάλημα, καὶ κηκὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν οἱ ἔγραψεν. αὐτὴ δ' ἔκ' οἰδῶ.

Ἀντιφίλου.

Νεκροδόμον κληντῆρα φίλων ὁ πρέσβυς ἀείρων
 ἔνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐθιμῆριον,
 σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεισῶν, θάνειν ἦν τὸρ ἐθιμῶς
 εἰς αἰΐδῃν. ἐκέλει δ' ἢ πολὴν προφασιν.
 ἔν δ' ἄλλοις ἐφόρ' νεκροσύλον, αὐτὸς ἐφ' αὐτῶ
 ἀσκήντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαβεν.

Ἀδέσποτον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδ' ἄσ, τριάδ' ἄσ δ' ὄ, μέτρον ἔθιχεν
 ἢ μετέρης βιοτῆς μάντιδ' ἀθέριοι.
 ὄρκου μαι τῆτοισιν. ὄ τ' ἄρ' χρόνος, ἄνθος ἄριστον
 ἠλικῆς. ἔθανεν χῶ τριτέρων πύλιος.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΓΑ
ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ. ΙΓ

Αθήλον.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε γεωπόνε, βῶλος δούροισ.
ἦ δὲ κῆρ τὺ μβυς νωτοβατῆσι βόες.
κῆρ δ' ἄνεκνευασι. τί τὸ πλεόν; ἢ πόσος ἔτος
πυρὸς, δὲν ἐν τέφρῃς, κῆρ χθονὸς ἀρκάσετε;
ἔκ αἰεὶ ζήσεσθε. κῆρ ὁ μὲν ἄλλος ἄρῶται,
τοῖσδε ἄρξά μένος πᾶσι κερκοσσορίης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΖ

Λεωνίδα.

Τίς, τίνος αἴσα γῶναι, πῆρ ἴν ὕπ' κίονα κείσαι;
Πηξῶ, Καλλιτέλουσ. κῆρ ποδαπῆ; σαμίη.
τίς δ' ἄσε κῆρ κτερέϊξε; Θεόκριτος, ὃ με γονῆς
ἐξεδούσαν. θνήσκεις δ' ἐν τίνος; ἐκ τοκετῶ.
αἴσα πόσων ἐτέων; δύο, κείκοσιν. ἢ ῥά γ' αἴτενος;
ἦ, αἴμα' ἔριετῆ Καλλιτέλιν ἐλιπον.
ζῶη σοι κείνοσ γε, κῆρ ὅσ βραῦν γῆρασ' ἴμοιτο.
κῆρ σοὶ ξείνε πόροι πάντα τύχη τὰ κηλά.

Διοσκορίδῃ οἱ δὲ Νικέρχῃ.

Τὴν γοεραῖς πνῆσασαν ἐν ἀδίνεαι Λαμίσην
ἕπατα, Νικέρχῃσ παῖδα, κῆρ Εὐπόλιδος,
σαῦ βρέθεσιν διδύμοισ, σαμίην γένος αἰ παρὰ νείλω
κρῦπποισιν λιβύης ἠόνες εἰκοσέτιν.
αἴμα κῆραι τῆ παιδὶ λεχαῖτα δῶρα φέρουσαι,
θερμα' κῆρα' ἴμυ χρῆ δαίφρα χεῖτε τάρη.

Τῷ αὐτῷ οἱ δὲ Εὐκταίῃσ βασίῃ.

Ἀρχέλω με δαμάκρτα Πολυξένην θεοδέκτι
παῖδα, κῆρ αἰνοπαθῶσ ἐννεπε Δημαρέτῃσ.

δαρον ἐπ' ὠδῶσιν, καὶ μητέρα· παῖδά τε δαίμων
 ἔφθασεν, ἔδ' αὐτῶν εἰκοσιν ἡελίων.

ἔκταναι δ' ἐκέτις δ' αὐτῆ θάνον, ἄρτι τεκῆσα,
 ἄρτι δὲ κῆνύ μῆρι, πάντ' ὀλιγοχρόνιος.

Εἰς πῶ πέραν κωνσταντινῆ πό-
 λεως δάμαλιν.

Ἰναχίης ἔκ εἰ μὴ βοῶς τύπος, ἔδ' ἄπ' ἔμειο
 κληῖεται ἀντιπῶν βοασθῆριον πέλαγος.

κείνην γὰρ τοπάρσιθε βαρῆς χάλος ἤλασεν ἠρης
 ἔδ' φάρων, ἠδὲ δ' ἐγὼ κερκίσις εἰ μὴ νέκυσ.

ἀνέτις ἦν δὲ Χάρητος. ἐπῶν δ' ὄτ' ἐπῶεν ἐκείνος
 τῆ δὲ φιλιππέων ἀντίπαλος σκευέων.

βοῖδῶν δ' ἠκῆον ἐγὼ τότε, ναῦ δὲ Χάρητος
 ἀνέτις· ἠπέροισ τέρπομαι ἀμφοτέρας.

Μελέαγρον.

Οὐ γὰμον, ἀλλ' αἰδῶν ἐπινυ μῆριδον Κλειάριση
 δέξατο, παρβενίης ἄμματα λυομένη.

ἄρτι γὰρ ἐσπερίοιο νύμῆρις ἐπὶ Δικλίσιν ἤχαν
 λωτῶν, καὶ θαλάμων ἐπλαταγαῖντο βύραι.

ἠῶν δ' ὀλοχυμὸν ἀνέκρανον, ἐν δ' ὕμνατος
 σιγαθεῖς, γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.

αἰδ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδ' ἔχου παρὰ παῖδ
 παῦκαι, καὶ φθιμένα νέρην ἐφαινον ὀδῶν.

Φιλιππου.

Ἄρτι καὶ ἐν θαλάμοις νικηπίδος, ἠδὲ ἐπὶ χῆ
 λωτος, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.

θρῆνος δ' εἰς ὕμνατον ἐκώμασεν, ἠδὲ τάλαινα,
 ἔπω πάντα γαῖῃ, καὶ νέκυσ ἐβλέπετο.

θακρυόης αἰδῶν, τί πόσιν νύμῆρις διέλυσας,
 αὐρὸς ἐφ' ἄρκαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αντιπαύρου σιδωτίου,

εἰς Λαϊδα.

Τὴν κτῆ ἄμα χρυσῶ, κτῆ ἄλουργίδι, κτῆ σιῶ ἔρωτι
 θουπό μείνιν, ἀπαλλῆς Κύπριδος ἀβροτέραν
 Λαϊδ' ἔχω, πολιίτιν ἀλιζώνιο κορίνθου,
 πφρῆνης λουκῶν φαιδροτέρην λιβάδων,
 πῶο θνητῶ κυθέριαν, ἐφ' ἣ μνηστῆρθε ἀγαυοὶ
 πλείονθε, ἢ νύμφης εἴνεκε τιαδαρίδος,
 θροεπόμενοι χαρίτας τε, κτῆ ὠνιτῶ ἀφροδίτην.
 ἢς κτῆ ὕπ' ἀνώδει τύμβος ὀδῶδε κρόκω.
 ἢς ἔτι κνώεντι μύρον ἢ διαβροχον ὀπταῖ,
 κτῆ λιπαρὰ θυοῦν ἀσθμα πνέουσι κόμμα.
 ἢς ἐπι, κτῆ λὸν ἀμυξε κτῆ τὰ ῥέθος ἀφρογένεα,
 κτῆ γοερὸν λύζων ἐσπνάχησεν ἔρωτι.
 εἰδ' ἢ πᾶνμοιον δούλην θέτο κέρδος ἀνῆν,
 ἔλλαξ ἄν, ὡς ἐλένης τῆσδ' ὕπερ, ἔχε πόνον.

Πομπηίῃ νεωτέρου εἰς τὸ αὐτῶ.

Ἡ τὸ κελόν, κτῆ πᾶσιν ἐρᾶσμιον ἀνθήσασα,
 ἢ μοιῶν χαρίτων λείρια θρεψαμένη,
 ἢ κ' ἔτι χρυσοχάλινον ὄρεθ' ἀρόμον ἠελίοιο
 Λαϊδ', ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ἀφειλόμενον,
 κώμους, κτῆ τὰ νέων ζηλώματα, κτῆ τὰ ποθεύτων
 κνίσματα, κτῆ μύσιν λύχνον ἀπειπαμένη.

Αραβίου γολασικῆ εἰς τὸ αὐτῶ.

Ερπων εἰς ἐσφύρην, τάρων ἐδρακον ἀμριμέλυτον
 Λαϊδος δὲ χαίης, ὡς τὸ χάρραμα λέγει.
 δᾶλρυ δ' ἐπασείσασ, χείροισ γάμω. ἐκ γὰρ ἀκουῆς
 σιντεῖρωσε ἔφην, ἢν πάρος ἢ κ' ἰδοῖμιν.
 ὦ πόσον ἢ γέων γόνον ἢ κτῆ χθῶ. ἀμ' ἴδε λήθην
 ναίεις, ἀγλαίην ὅν χθονὶ κτῆ τβεμένη.

Αδέσποτον.

Αἰμαὶνὴ πρὸς ἔρωτα, καὶ ἠδέα Κύπριδος ἔρωτα.
 Παρφορίλα, κενθὸς τὸς γλυκερὸς ἔμυσσας.
 ἔσβείθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῶ μετ' αἰοιδῶς
 φαλμὸς, καὶ κυλίλων ἀλαμυραὶ προπόσεις.
 ἔδῃ δυσκίνητε, τί γῶν ἐπέρασον ἑτάειρον
 ἤρπασσας; ἢ καὶ σὺν Κύπρις ἔμηνε φρένα;
 φιλοδῆμου.

Ἐνθάδε τῆς βρυφειῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
 Τρυζόνιον, σαβανῶν ἀνθεμα σαλμηκίδων.
 ἢ κελύβι, καὶ δούμος ἐπέπρεπεν ἢ φιλοπαύζμων
 σωμαλίη μήτηρ, ἣν ἐφίλησε Θέωτα.
 ἢ μοιῶν σέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
 ὄργια, καὶ φίλων Λαίδος ἀφάμενη,
 φῦε κατὰ σήλης ἱερῆ κόνι τῆ φιλοβαίχῃ
 μὴ βῆστον, ἀλλ' ἀπαλάσ λανκοῖων κῆλυκτος.
 Ουῖλλου.

Ἡ κροτάλοις ὄρχιστροῖς ὄρίστον, ἢ περὶ πάγκαις,
 καὶ κυβέλη πλοκῆμους ῥίψαι ἐπισαμένη,
 ἢ λωτῶ κερσέντι φορουμένη ἢ φῖς ἐφεξῆς
 εἰδῆ ἀκρήτου χειλοποτεῖν κῆλυκτος,
 ἐνθάδ' ὕπν' ἠελείας ἀνακαύεται, ἢ κ' ἐτ' ἔρωτι,
 ἢ κ' ἐτι παννυ χιδῶν τερπομένη καμάτοις.
 καὶ μοι, καὶ μανία, μέγα χάρερετε κούδεται ἔδῃ,
 ἢ κ' πρὶν σιφάνων ἀνθεσι κρυπτομένη.

Αδέσποτον.

Εἴησσι Καλλικράτεια, καὶ ἀνέα τέκνα τεκῆσα,
 ἔδενδς, ἔδελμις ἐδρακόμενιν βάνκτον,
 ἀλλ' ἔκταν, καὶ πέντε δίνυσάμιν ἐπιαυτῆς,
 σκήπτωνι βρομερῶν ἢ κ' ἐπιθεῖσα χέρα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Αδ' ἐγὼ ἢ περιβότος, ὕπ' ἡλακί τῆ δὲ τέθειμαί,
μοῦδ' ἐνὶ ζῶντων ἀνέρι λυσαμένῃ.

Διοσκορίδ' εἰς τὰς κελυμβίδας.

Οὐ μὰ πόδε φθιμένων σέβασ ὄρηιον, αἶδε Λυκῶμβεω,
αἰ λάχομεν συγερὴν κληθδὸνα θυγατέρω,
ἢ τέ τι παρθενίην ἢ χυώμεν, οὔτε τοκῆας,
ἢ τε πάρον, γήσων ἀπτυτάπνι ἐρών,
αἰμὰ κῆθ' ἢ μετέρης γενεῆς ῥιζιλὸν ὄνειδος,
φίμην τε συγερὴν ἐφλυσεν δῶ χίλοχος.

Αδ' εἰσσοτον εἰς τὸ αὐτῷ.

Αρχίλοχον μὰ θεῶς, κῆθ' αἰμόνας, ἢ τ' ἄργαῖες
εἶδομεν, ἢ θ' ἤρης ἐν μετὰλω τε μένῃ.

εἶδ' ἢ μεν μάχλοι, κῆθ' ἀτάσθαλοι, ἢ κ' οὐν ἐκείνος
ἦθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Αδ' ἴλιον εἰς τὸ αὐτῷ.

Δεξιτερὴν αἶδα θεῶ χεῖρα, κῆθ' τὰ κελαίνα
ὄμνυμεν ἀόρητου δέμνιχα φερσεφόνης,
παρθενοίως ἐτυμον, κῆθ' ὕπ' ἡβονί· πολλὰ δ' ὄπιπράς
αἰχρά κῆθ' ἢ μετέρης ἐδλυσε παρθενίης
δρ' χίλοχος. ἐπέων δὲ κελὴν φάτιν, ἢ κ' ἐπὶ κῆθ' αἰ
ἐργα, γυωλλεῖον δ' ἐπράπεν εἰς πόλεμον.
πιερίδω, τί κ' ὄρησιν ἐρυβρισηῖρας ἰάμβους
ἐφάπετ' ἢ χ' ὄσιω φωτὶ χαρίζόμεναι;

Αντιπάρου.

Τὰν μὲν αἰεὶ πολυμυθον, αἰεὶ λόλος ὠξένη κίνα
φάσει· τὰν δὲ μέβασ σῶήροπον, αἶδε κῆθ' ἴξ.

τὰν κῆθ' ἴξ, τὰ πῆα, τὰ δ' εἰρία, πῆ φιλοεργόν·
ἀνδρμα δ' αὐ μίηρασ, πῆ πολιοκρόταρεν.

τοῖανδε σαλκρὸς ὄδ' ἐκρυφε βιπῆδα τῷ μίβασ,
τὰν τι μελάχαντον νυμερίδαν ἀλοχον.

αἰὲν ὦ νερ, καὶ χαίρει· καὶ οἱ χομένοισιν ὄψαν
 τῶν αὐτῶν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

Ἀλλὰ εἰς γαυαῖα, ἣτις ἐκλείτο Φιδίς.

Δίξηναι κατὰ θυμὸν ὄτου χάριν ἀπαροδίτις
 διατάξει φῖ μοῦων γράμμα λέλογχελίθου,
 καοτύποις σμίλαις κειλολαμμένον· ἢ ρα γαυαῖα
 τῆ χθονὶ κειλομένη χιλιάς ἦν ὄνομα;

ἔστο γὰρ ἀγγέλης κορυφόμενος εἰς ἐν ὄρισμός.

ἢ ἢ μὲν, εἰς ὄρθαν ἀβραπὸν ἔμ ἐμολεν,

ἢ δ' οἰκρὸν ναίουσα ἢ δ' ἠρίον, ἐπλετο Φιδίς.

ναῦ σφιγγὸς κίφους οἰδίως ἐφρασαίμην.

ἀνερός, ἢ κ' διασίο καμὼν ἀνιγμὰ τύποις,

φεύγος μὲν ξωπετοῖς, ἀξωπετοῖς δ' ἔρεβος.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλῃ, αὐτὰ Φιλῶ, αὐτὰ ὄρισῶ,

αὐτὰ Τιμαβῶ, παῖδ' ὄρισῶ δ' ἠκ,

πᾶσι ὑπ' ὄσινος περονουμέναι· αἴς ἐπι, ἔστο

σάμα πατὴρ σάσας, κατθαν' ὄρισῶ δ' ἠκος.

Αραβίς χολαστιῦ ἐπὶ τῆ ἰδία μητρὶ

κειμένη ἐν βυζαντίῳ.

Ὡ ξένη, τί κλαίεις; διὰ σὸν μόρον· οἶθα τίς εἶμι;

ἢ μὰ πν· αἰεὶ ἐμπης, οἰκτροὸν ὄρω ἢ τέλος.

εἰ αὖ δὲ τίς; Περὶ κλεια· γαυητίνος; ἀνδρὸς ὄρισῶ

ρήτορος, ἐξ ἀσίης, ὄνομα Μεμνονίου.

πῶς δ' ἐσε βασιτορίη κατέχῃ νόγης; εἴρεο μοῖραν,

ἢ μοι τῆλε πάρις ξείνον ἐδῶκε τάρων·

παῖδα λίπθῃ; ποιέτηρον· ὅς ἐν μεγάροισιν ἀγύων,

εἰ καὶ χεται μαζῶν ἢ μετέρων σαγόνα·

καθε καλῶς ζῶσι· ναὶ ναὶ σίλος, αἰχρα κείνω·

ἢ φρά· μοι ἠβήσας, δάκρυ φίλον σαλαῖσι.

δε φράσθ
 corrigo.
 φ.φ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Μελέαγρου.

Δάκρυά σοι κρήνέ ρθεν ὑπὸ χθονὸς ἠλιοδώρα
 δωρῶμαι, σπργᾶς λεύφανον εἰς αἰΐδην,
 δάκρυα δυσδάκρυτα πολυκλαύτω δ' ἐπὶ τύμβῳ,
 σπείνω μνάμα πόθων, μνάμα φιλοφροσυνᾶς.
 οἴκτρον γὰρ οἴκτρον φίλων σε κρήν' ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
 αἰάζω, νενεῶν εἰς ἀχέροντα χάριν.
 κῆ, αἰ, πῶ ἢ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλασ; ἄρπασεν ἄδασ;
 ἄρπασεν ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
 αἶμα σε γοαῶμαι γὰρ πάντοφρε, τᾶν πανδύρτων
 ἢ ρέμα σοῖς κόλπτοις μάτερ' ἔναγκηλίσαι.

Τύμνω.

Μη' σοι τῶτο φιλαίνι, λίην ἀπικαίριον ἔστω,
 εἰ μὴ πρὸς νείλω γῆς μορίης ἐτυχεσ.
 αἶμα σ' ἐλευθερίας ὄδ' ἔχει τάφος, ἐπὶ γὰρ ἴσθι
 πάντοθεν εἰς αἰΐδην ἐρχομένοισιν ὄδ' ος.

Σαπφούς.

Τιμάδος ἄδ' εἰ κόνις, τῶν δ' ἦ πρὸ γάμοιο θανῶσασ,
 δέξατο φερσεφῶνας κυάνεος θάλαμος.
 αἶς κρήν' ἀφθιμένας, πᾶσαι νεοβιγέτ' χαλκῶ
 αἰλικθ, ἰμερτῶν κρατὸς ἔβεντο κόμαν.

Καλλιμάχου.

Τιμονόη, τίς δ' ἐαί; μὰ δαίμονας, ὅσ' αὖν ἐπέγνωτ,
 εἰ μὴ Τιμοβέου πατρὸς ἐπὶ ἡν ὄνομα
 πῆλη, κρήν' μίθυμνα τεύη πόλις, ἢ μέγα φιμί
 χῆρον ἀνιῶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ιωάννου ποιητῆ τῷ

βαρβουκίου.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐχατίης λίνα μοίρης,
 ἦνεσα κρήν' χθονίης, ἦνεσα κρήν' ζυγίους.

τ' εἰ μὴ,

τὸς μὲν, ὅτι ζῶν λίαν ἀνέρα. τὸς δ' ὅτι τοῖον.

ἀλλὰ πατὴρ μί μνοι πασιν ἐφ' ἡμετέροισ.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Τῷτο σαφροσώως ἀντάξιον ἄρεο Νοσῶ,
δάκρυά σοι γαμέτωσ σπείσε κρηταφθιμένα.

Κύρου ποιητῆ.

Τρεῖς ἐτέων δεχθῆσθε, μάκισ χρόνος, ὃν προία δ' ἄλλα
ἔφρεχεν. ἀλλ' αἰδῆσ πικρὸν ἐπεμψε βέλος.

θιλυτέρην δ' ἤρπαξε ῥόδων κηλύκειαιν ὁμοίην,
πάντ' ἄπμαξαμένην ἔργα τὰ Γηνελόπης.

Ιβλιανῷ ἀγυπῖῷ.

Αὐτῷ Θεοδότῃν ὁ ζωγράφος. αἶθε δὲ τέχνης
ἡμβροτε, κηὶ λήθην δῶκεν ὁδυρομένοισ.

Λεοντίου χολασιχῷ

Σῆμα Ῥόδης. τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν. ἀντὶ δὲ πάρις,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.

αὐτῇ αἰμνήσσοι λέχος κηδομισε Γεμέλλῃ,
ὃς πάρος ἀνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.

κηὶ τὸς μὲν μόρον ἄρεν. ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζῶειν. τῶν ἀγαθῶν ἢ δεχόμεθα μόρον.

Αγαβίῳ εἰς τῷ ἀδελφῆν αὐτῷ Εὐγενίῳ.

Τῶσ πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίῃ, κηὶ αἰοιδῆ,
τῷ πλυκυσί σου μνάμονα θεομοσώως,

ἀγνίαν, κηὶ πῆχ χθονίη κόνις. αἰδ' ἐπὶ τῷ μβῷ
κηίραντο ποκῆμους, μούσα, θέμις, Παφίη.

Ιβλιανῷ ἀγυπῖῷ.

Οὐώμα μὲν, Καλή. φρεσὶ δὲ πλέον, ἢ ἐ προσώπῳ
κηὶ θανε. φῶν, χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

κηὶ τὸρ ἔην Παφίη πανομοίῃος. ἀλλὰ σιωπῶν
μοσῶν. τῶσ δ' ἐτέροισ, Παλλάσ ἐρυμνατάτη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

τίς λίθος ἂν ἐζήνησεν, ὅτ' ἐξήρπασεν κείνην
 ἀρυβίης αἰδέης ἀνδροῦς ἀπ' ἀγκυλίδων;

Τὴ αὐτὴ πῶσα -

σικόν.

Σοὶ σορὸν ἀλλάγῃα Ροδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει,
 ῥυσία τε φυχῶν δῶρα πένησι νέμει
 ἀντ' ἀεργεσίης γλυκερὸς πόσις, ὅππῃ θανάσσα
 ὠκύμορος, κείνη δῶκετ' ἐλευθερίην.

Γαλλασαῖ.

Ψύλλα πρεσβυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέουσα,
 αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
 ἄλλομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς αἰδέου,
 ταῖς διαπύλαις ἢ ζῆν σύμμετρον ἀραμείνη.
 πάντα φαρῶσα βίον, σωμαπώλετο ταῖς διαπύλαισιν.
 ἤλατο δ' εἰς αἰδέην ὡς ἀπεκρμάτισεν.

Εὐτολμῆς.

Υἱὸς ὠκύμορος θάνατον πενήσσα Μενίππῃ,
 κωκυτῶν μεγάλῃ πνῦμα σιωεξέχεεν.
 ὅδ' ἔχεν παλίνορσον ἀναπνεύουσα γοῆσαι,
 ἀλλ' ἄμα καὶ θρήνου παύσατο, καὶ βιότου.

Αδέσποτον.

Υστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεκρίστῃ
 παῖδα, καὶ ἀμφὶ τὰρα πικρὸν ἔπαυσε βίον.
 κωκυῖσασα γὰρ ἴδον ἐχάνθανε μηρὸς ἀνίη,
 ὅππῃ τ' ἐπιτρέψαι πνῦματος ἔχει ῥόους.
 θυλότεραι τί τοσούτων ἐμεβήσαθε τάλαινας
 θρήνον, ἵνα κλαύσῃ τ' ἄχρι καὶ εἰς αἰδέου;

Γαλλασαῖ.

Ἡρπασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἤρπασε δαίμων,
 φυχῶν συλήσασ' ἑρπομένων ἀγέλην.

εἶς γάμος, εἰ ἡοσιπέντε τάρους ἔπησε θανάτων.
 πάνδημος δὲ νεκρῶν εἶς γέγονεν θάλαμος.
 τύμφῃ Γενθεσίλεια πολύσπε, νυμφίε, πενθῶ.
 ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλῆσιος ὠθανάτοις.

Διμιλιανῶ.

Ἐλκε τάλαν παρὰ μηρός, ὄν ἔτι μάζον ἀμέλξης.
 ἔλκυσον ὑστάτιον νόμα κρηταρβιμένης.

ἦ δῃ γὰρ ξιφίεσσι λιπρόπνοος ὀμαῖ τὰ μηρός
 φίλτρα, κῆρ ἐν αἰδῇ παιδοκομείν ἔμαθον.

Αδελον.

Ἵστάτιον φώκεια κλυτῇ πόλι τῆτο Θεωνῶ
 εἶπεν ὄβ ἀκρύγετον νύκτα κρηταρβιμένῃ,
 οἶμοι ἐγὼ δὴ πνοος, ἀπέλλιχε ποῖον ὄμυνη,
 ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περὴς πέλαγος;
 αὐτὰρ ἐμῶν χερσὶν μόρος ἵσταται ὡς ὄφελόν γε
 χερὶ φίλῃν πῶ σὴν χεῖρα βαλλῆσα, θανεῖν.

Αδελον.

Τίπτε μάτην γούωντες, ἐμῶ παραμίμνυτε τύμβω;
 ἔδὲν ἐχῶ θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.

λῆγε γούων, κῆρ παῦε πάσις· κῆρ παῖδες ἐμείο
 χιέρετέ, κῆρ μνήμην σώζ' ἄμαζονίης.

Αδέσποτον.

Ἀλκιστὶς νέη εἰ μί· θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἔσθλῃ
 Ζήνωνος· ἄν, μῦνον ἐπὶ σέρνοισ ἐδέδερμην,
 ὄν φώτος, γλυκερῶν τετέκνων, πρῆκριν' ἐμὸν ἦτορ.
 ἔνομα Καλλιπράτεια, Βροτοῖς πάντεσσι ἀγαθή·

Αδελον.

Εὐχέσθω τίς ἐπειτα γαυῆ ἴκον, εἶπε Πολυξῶ,
 γαστῆρ' ὑπὸ ποισῶν ῥιγνυμένῃ τεκνῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μαίης δ' ἐν παλάμησι χύθι νέκυν· οἷδ' ἐπὶ γάσσον
 ὠλισθόν, κοίλων ἄρσενδ' ἐκ λαγόνων,
 μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος· εἰς ἄρα δαίμων
 τῆς μὲν, ἀπὸ ζῶνι ἐίλετο, τοῖς δ' ἐπορεν.

Δσικηπτιάδου.

Πλάτωνος
 Ἀθήν. Λαερτ.

Ἀρχαῖνασαν ἔχω πλὴν ἐκ κολοφῶνος ἑταίραν,
 ἄς κτ' ἐπὶ ρυτίδων ὁ γλυκὺς ἐζέτ' ἔρως.

ἦν νέον ἠβήσασαν ἀποδρέφαντ' ἐρασταί, *οἱ κείνην ἠβήσασαν*
 πρωτοβόλοι διατῆς ἠλθετε πυρκαϊῆς. *πρωτοβόλοι δὲ ὄσσης*

Ἀθίλον.

Μὴ δὲ κ' ἐτ' ἄχθονοῖς μετὰ δαίμονος ἄμμορος εἴης
 ἢ μετέρων δῶρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
 ἄμμία, ὄνεκ' Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη,
 τύμβον, κτ' εὐλήν, σὸν ἐδέμεθα χάριν.

Ἀθίλον.

Μὴ με θοῶς κύδισε παρέρχει τύμβον ὀδῖτα,
 σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσὶ κελυθόπορε.
 διεκόμενος δ' ἐρέεινε, τίς εἶ, πόθεν, ἄρμονίαν γὰρ
 γνώσασαι· ἢς γενῆ λάμπεται ἐν μερόποις.
 πάντα γὰρ ὄνα βροτοῖσι φέρη κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
 ἀγενίην ἐρατῶν, ἠδέα, σωφροσῶν.
 τοῖς τύμβον ἄφρισον· ὄνα οὐρανίαν γὰρ ἀταρταῦς
 ψυχὴ παπῶναι, σῶμ' ἀποδυσάμενη.

Ἀθίλον.

Νικόπολιν μαρῶντος ἐθήκετο τῆ δ' ἐπὶ πέτρῃ
 ὀμβρίσας δαυφύοις λάονακ' μαρμαρέν.
 ἦν οὐδὲν πλέον ἔχε· τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδους
 μοῦν ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀόχου;

Corrigit Salmas. ad Acsillem Tat.

οἱ νέον ἠβήσασαν ἀποδρέφαντ' ἐρασταί
 πρωτοβόλοι, δι' ὄσσης ἠλθετε πυρκαϊῆς
 σοφῶν ὡς πάντα.

Plato non videtur in hoc loco verum principium sed & in non copulatio nec participium
 At hoc. in hoc loco. ὄσσης. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε.
 ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε. ἠλθετε.

Ερμίου.

Ατθίς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δὲ μ' Ἀθηνῶν
 λυγρὸς ἄριστος Ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐλήϊσάτο,
 καὶ θέτο ῥωμαίων πολὴν ἥτις ἀνεὶ δὲ θανάτου,
 ὅσπερ νησαίη κύζικος ἢ μφίεσεν.
 χείροισ' ἢ θρέψασα, καὶ ἢ μετέπειτα λαχούσα
 χθῶν με· καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξιὰ μένη.

Αγαθίου.

Ναὶ λίτομαι παροδίτα, φίλῳ κατὰ λέξον ἀνοίτη
 αὐτ' αἶν' ἐμὴν λαβάνης παρίδα θρασυλίην,
 καὶ θανε σὴ παράκοιτις· ἔχει δὲ μιν ὦν χθονὶ τύμβος,
 αἶ, αἶ, βοασορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος.
 αἰμά μοι αὐτῷ τῶν χε κενήριον ἐγγύθει σείσ,
 ὄφρ' ἀναμνησμητῆς πάτε κενιδίης.

Αθίλων.

Ορᾶς πρόσωπον καίης τῆς σώφρονος;
 εἰ καὶ τέθνηκε, τάς δαίτας γνωρίζεται·
 ψυχῆς ἢ καὶ ἄλλος μᾶλλον, ἢ τὸ σῶματος.

Αδέσποτον.

Τῆ δὲ ποτ' ἀντιρέϊσον ἐδέξατο γαῖα χανῶσα
 Λαοδίην, δ' ἠΐων ὕβριν ἀγνομένην.
 σῆμα δ' ἄμαλδαιάντος ἀνώγειο χρόνοις,
 Μαίριμος ἐκδήλον θῆκ' Ἀσίης ὕπατος.
 καὶ κέρης χαλκίον ἐπεί τύπον ἐφράσατ' ἄλλη
 κείμενον ἀκλειῶς, τῶ δ' ἐπίθικε κύκλω.

Κριναγόρου.

Υμνίδα πῶ Εὐάνδρου ἐρᾶσμιον, αἰὲν ἄβυρμα
 οἰκογενὲς, κέρην αἰμύλον ἀναέτιν,
 ἤρπασα ὡς ἄλλης αἰδέη τί, πρόωρον ἐφίεις
 μοῖραν, πῶ πάντως σοῖό ποτ' ἐνομένην.

ΖΗΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Αντιπάρβου.

Οὐχὶ βαθυζώνων ἱππαρχία, ἔργα γωαικῶν,
 τῶν δὲ κωῶν ἐλόμαν ῥωμαλέον βιότον.
 ὅδ' ἐμοὶ ἀμπεχόναι περονήτιδες, ὃ βαθυπέπλος
 ἀμχρὶς, ὃ λιπόων ἀνάδε κεκρύφαλος,
 ὅδ' αὖ δὲ σκίπωνι σωέμπορος, αἶτε σιωπῆος
 δίπλαξ, καὶ κοίτας βλήμα χαμαιλεχέος.
 ἄμμι δὲ μινκαλί' αὖ κρέων βίος ἦν ἀταλάντας
 τῶν δ' ὅσον σοφία κρέων ὀριδομί' αὖ.

Καλλιμάχου.

Κρηθίδα τῶν πολὺ μύθων, ἐπιστιμένην κελα' παίξιν,
 δίζονται σαμίων πολλοῖσι θυγατέρου,
 ἢ δίσταν σωέριθον, ἀεὶ λάλον ἢ δ' ἀποβρίξει
 ἐνθάδε, τὴν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Αθηνῶν.

Εὐήθης Τρύτατος, ὃ κ' ἐπ' ἀγαθῶν ἐλοχούθῃ
 κληδόνῃ. ὃ τὸν ἀν' ὅδ' ὠλετο δαιμόνῃ
 ὄρτικος. τὰ δὲ πολλὰ κητήγαγεν ἐν βρέφος αἶδην,
 σὺ κείνη. δεχθήτην δ' ὃ χυπέρηεν εἶω.

Αντιπάρβου.

Ἦπυ σε χθονί' αὖ δρετμιάς ἐξ ἀκέρτοιο
 κωκυτῶ θεμέναν ἵχνος ἐπ' ἡγῶνι,
 οἰχόμενον βρέφος ἀρτικίω φορέεσαν ἀγροῶ,
 ὦπτηραν θαλερὰ δωρίδες εἰν αἶδα,
 κενόμενα τέο ἡῆρα. σὺ δὲ ξάνυσα παρειάς,
 δαίριον ἐξεῖπες φῶν ἀνιαρὸν ἔπος,
 διπλῶν ὠδίνασα φίλον τέκον. ἄλλο μὲν ἀνδροῖ
 ἀρρονι κελλιπόμαν, ἄλλο δ' ἀζωφθιμένοις.

Ηρακλείδου.

Διόνις, ἄρτι σκῆπτος ἐπὶ σέλασ δὲ μετόπισθε
 σάδονται φύλλων ἡμιθανεῖς σέφανοι.
 γράμμα διακρίναντες ὁδοιπόροι, κέρρον ἴδωμεν.
 λυγρὰ περιπέλλειν ὅσα φατίτινος.
 ξέν', ἄσπετ' ἰμῶν εἰμι πάρα κενίδος. Εὐφρονος ἦλθον
 ὅτ' ἄλεχος ὠδίνων ἢ κ' ἄμορος γενόμεαν.
 διατὰ δ' ὁ μὲ τί κτυσα, τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
 γήρωσ. ὃν δ' ἀπάγω, μητιμύσων πόσιος.

Θεοδωρίδου.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα ἢ φαινάρετ' ἰσὶ κῆραι
 κέρσαντο ξανθὸς θεααλίδης πλοκίμης,
 πρωτόπικον, κῆρ' ἀποτμόν' ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην.
 λάριασαν δὲ φίλην ἠκῆχε, κῆρ' τοκέας

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Διοσχορίδου. 137

Δῦλος ἐγὼ. ναὶ δῦλος. ἐλθερίω δέ με τύμβω
 δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔβαν βροχέα.
 ἀάων', ἀσινῆ τείνοισ βίον. ἢν δ' ὑπ' ἡρώσ
 πρὸς με μόλις, σὸς ἐγὼ δέσποτα κῆν ἀΐδω.

Δέσποτον.

Σοὶ κῆρ' νῦν ἢ πρὶ γῆν ναὶ δέσποτα πῖσθς ὑπάρχει,
 ὡς πάρος, ἀνταίης ἢ κ' ἐπιληθόμενος.
 ὅς με τὸν ἐκ νύσθ' ἴσθ' ἐπ' ἀσφαλὲς ἦγαγθ' ἴχθος,
 κῆρ' νῦν θρηύσθητ' ἢ δ' ὑπέθ' κελύβη.
 Μάνην ἀγγείλασ πέρσην γένος αὐδ' ἐμὲ ρέξασ,
 ἔξεις ἐν χρεῖη δ' μῶσ' ἐτοιμοτέρως.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἢ πρὶν ἔσσα μόνω τῷ σώματι δύλη,
 κῆρ' τῷ σώματι νῦν ὄρεν ἐλθερίην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καὶ φιλῶν με, μὴ δὲ μίσης
 πῦρ ἐπ' ἐμοί. πέρσης εἰ μὴ, καὶ ἐκ πατέρων
 πέρσης αὐθιγενῆς. καὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μίσηαι,
 ἢ μὴν τὸ χυλεποῦ πικρότερον θανάτου.
 ἀλλὰ περιπίλασ με, δίδ' ἔχθονί. μὴ δ' ἐπὶ νεκρῶ
 λουφᾶ χέης. σέβομαι δέσποτα καὶ πταμύς.

Απολλωνίδου.

Ἥλλάχθῃ θανάτοιο τέος μέρος. ἀντί δὲ σέιο
 δέσποτα, δούλος ἐγὼ συγγόν' ἐπῆισα τάφον,
 ἦνίκα σὺ δακρυτὰ χεῖρά χθονὸς ἠρία τῶ χον,
 ὡς αἶν ἀπρηθιμένῃ κείθι δέμασ κτερίσω.
 ἀμρὶ δὲ μ' ὠλιάθε ξωπὴ κόνις. ἢ βαρὺς ἡμῖσ
 ἐς αἰδης. ζήσω γὰρ σὸν ὑπ' ἡέλιον.

Αθιλον.

Μάνης αὐτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νεκρὸ δὲ τεθνηκώς,
 ἴσον δαρεῖω τῷ μεγάλῳ δαύεται.

ΕΙΣ ΗΡΩΑΣ. εἰς Λαέρτην. 14

Αδέσποτον.

Χήχει καὶ πέριον ὁ πολὺς χρόνος, ἢ δὲ σιδήρου
 φείδεται, ἀλλὰ μὴ πάντ' ἀλέκει δρεπάνῃ
 ὡς καὶ Λαέρταο πρὸ ἠρίαν. σ' ἔχθρον ἀκτᾶς
 βασιδὸν ἀπρ, ἔνυ χρωὶν λείβεται ἐξ ὑέτων.
 ἔγομα μὴν ἠρωος αἰεὶ νέον. ἢ γὰρ αἰοιδᾶς
 ἀμβλαυέειν αἰὼν κῆν ἐθέλη, δαύεται.

Βιάγορος εἰς Επεοκλέα, καὶ

Γολιαιέην.

Οἰδίοδος παίδων, θήβη τάφος. ἀλλ' ὁ πανώλης
 τῦμβος, ἔτι ζώντων ἀεθάναται δοράτων
 κείνους

κείνους ἢ τ' αἰδῆς ἐδαμάλατο· κῆν ἀχέροντι
 μάρνανται· κείνων χῶ τάρος ἀντίπαλος.
 κῆς πυρὶ πῦρ ἠλέξαν ἰσχυτῖον· ὦ ἐλεσσοί
 παῖδες, ἀκοιμήτων ἀφάμενοι δ' οράτων.

Ἀντιφίλῳ εἰς Γρωτεσίλαον.

Θεαλέ Γρωτεσίλαε, σὲ κῆν πολὺς ἔσεται αἰών,
 φροῖα ὁ φειλομένῳ πῶματος δ' ἄξάμενον.
 σῶμα δὲ τοι πτελέσει σιωπρῆζες ἀμφικομάσι
 τύμβραι ἀπεχθόμενης ἰλίου ἀντιπέραν.
 δένδρεα δυσμίμιτα, κῆς ἦν ποτε τείχος ἰδῶσι
 φῶτον, αὐαλέαν φυλλοχοῶντι κόμην.
 ἔστος ἐν ἠρώεσι τ' ἦν χόλος, ἔ μέρος ἀκμήν
 ἔ χθρὸν, ἐν αἰψύχοις σώζεται ἀκρέμοσιν.

Εἰς Ἀχιλλέα.

Τύμβος Ἀχιλλῆος ρήξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
 δῶμισαν, φῶν δειμα κῆς ἔσομένων.
 ἀγριαλῶ δὲ νέουκην, ἵνα σοναχῆσι θαλάσσης
 κηδαίνυτο παῖς τῆς ἀλίης Θετίδος.

Εἰς Ἀχιλλέα, κῆς Γάβρακλον.

Ἀνδοε δῶ φιλόπτι, κῆς ἐν ταύχεσιν δόισω,
 χαίρετον· αἰακίδη, κῆς σὺ μενοϊτιάδη.

Εἰς αἰάντα· Ἀσκληπιάδῃ.

Ἄδ' ἐγὼ ἀτλάμιον ἄρετα παρὰ τῷδε κῆθιμαε
 αἰάντος τύμβῳ, κηραμένα ποχέμης,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολιμένα, ἔνευ Ἀχαιοῖς
 ἄ δολόφρων ἀπάτα, κρείστον ἐμῷ κέρταε.

Ἀντιπέτρῃ εἰς τὸ αὐτῷ.

Σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ροιτήσιον αἰνταῖς
 θυμοβαρῆς ἄρετα μύρομαι ἔζομένα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄπλοκος, πινόεα, διαὶ κρίσιν ὅπι πελασγῶν
 ἔκ δ' ἄρετ' ἔλαχεν ἔλλαχεν, ἀμὰ δόλος.
 τὰ χεῖρα δ' ἄλλ' ἔξεν Ἀχιλλεύς, ἄρσενος ἀνδρῶν.
 ἔσκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφίεμεθα.

Ἀρχίε εἰς τὸ αὐτό.

Μῆνος ἐναυρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀπίδα τένας
 νηυσὶ, βαρὰν βρώων ἀέν ἐμνας ἄρη.
 ἔδ' ἔσε χερμαδίων ὥσε κτύπος, ἔ νέφος ἰῶν,
 ἔ πῦρ, ἔ δοράτων, ἔ ξιφῶν πάταρος,
 ἀμ' αὐτὰς προβλήε τε, κῆρ ἐμπεδος ὡς τις ἐρίπην
 ἰδρυθεὶς ἔτλης ἀέλαπα δυσμενέων.
 εἰ δέ σε μὴ τὰ χεῖρα ἰν Ἀχιλλεύς ὥπλισεν ἑλλάς,
 ἄξιον ἀντ' ἄρετ' ἄπλα πορῶσα γέρας,
 μοιράων βυλῆσι τὰ δ' ἠμπακεν, ὡς ἀν' ὑπ' ἔ χθρῶν
 μή τινος, ἀμὰ τεῆ πότμον ἔλης παλάμη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄδ' αὖτοτον.

Σῆμα τὸ δ' Αἰάντος τελαμωνίε, δὴν κτάνε μοῖρα,
 αὐτὸ χρῆσαμένη κῆρ χεῖρ, κῆρ ξίφεϊ.
 ἔδ' ἔδ' ἔνθνητοῖσι δ' αὐλῶσατο κῆρ μεμαῖμα
 αὐρέμενα κλωθῶ τῶ δ' ἔτερον φονεῖα.

Λεοντίε εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐνὶ βροίῃ τελαμωνίος, ἔτινι δ' ἔμπος
 ἀντιβίῶν ὁ πάσασ εὐχος ἔθανάτε.
 τῶν δ' ἔνθ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέροα γλῆμης
 ἔ χθρῶν, παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνω.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸν αὐτό.

Αἰδοῦ ἐν βροίῃ μετὰ μυρίων εὐχος ἀέθλων
 μέμρεται, ἔκ ἐ χθρῶν κείμενος, ἀμὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἐκτωρ Αἴαντι ξίφος ὠπίσεν, ἔκτορι δ' Αἴας
ζωστῆρ' ἀμροτέρων ἢ χάρις, εἰς θάνατος.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Πικρὴν ἀγγέλοις ἔκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασις
Αἴας, ἐκ πολέμου μὴ μ' ἔπορον φίλις.
ἔκτωρ γὰρ ξωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.

πῶ δὲ χάριν δῶρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἰλ' Αἴαντα μεμνόντα. κὼς πάλι ζωστῆρ,
εἴληυσε πριαμίδην δίφρα συρόμενον.

Ἔσως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μῦθραν ἔχοντα μῶρον.

Ἀντιπάρη εἰς Γρίαμον.

Ἥρωσ Γρίαμα βαδὸς τάρος, ἔχ' ὅτι τοῖς
ἀξίος, ἀπ' ἐχθρῶν χερσίν ἐχωννύμεθα.

Διηρότα γραμματιῦν, εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐκτωρ, ὁμιρεῖσιν ἀεὶ βιβουμένε βίβλοισ,
θροδόμεν τείχεσ ἐριος ἐρυμνότερον,
ὣν σοὶ μακρονίδης ἀνεπαύσατο. σὺ δὲ θανόντος
ἔκτωρ, ἐσιγήθη κὼς σελὶς ἰλιάδος.

Ἀδέσποτον εἰς ἔκτορα.

Μὴ μετάρω σύγκρινε τὸν ἔκτορα, μὴ δ' ἐπὶ τύμβῳ
μέγρε τὸν πάσις ἐλλάδος ἀντίπαλον.

ἰλιάς, αὐτὸς ὁμιρος ἐμοὶ τάρος, ἐλλάς, ἀχαιοὶ
φάλλοντες. τῷ τοῖς πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, ἢ κ' ἐμὸν αἶχος,
ἐλλήνων ἐχθραῖς χερσίν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχὴν εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ γενέταν τὸ νέρθε, κὼς ἕνομα, κὼς χθόνα φῶνις
σπῆλα, κὼς ποῖα κηρὶ δαχμῆς ἔθανεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

γεννητῶρ, Πριάμοσ, γῶσ, Ἴλιον, ἕνομα δ', ἕκτωρ.
ὦ ξείν', ὑπὲρ πάτρασ δ' ὄλετο μαρνάμενοσ.

Εἰς ἴον αὐτῶν.

Εἴ τινα πῶποτ' ἀκουσασ' ἑυκαλίου Φίλαν ἕον,
καὶ κρατερὸν δαμάμει, καὶ θαρσαλέον πολέμιζεν,
ἕκτορα ἴον Πριάμοιο νόσ μῆνον γεγενησθαι.

ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἕκτακεν ἀνὴρ,
ἀλλ' ἀπὸ πρῶτων, δαναοῖσι μάχης προφέροντά.
ὅν καὶ τῆδε θανόντα, τάροσ ὅδε ἀμδικελύπησ.

Εἰς Ἀλέξανδρον ἴον μεκεδόνα.

Ἐκτορι μὲρ προῆ σὺγκέθηκεν, ἡ δ' ἔτι χεῖρασ
ἀντήρην δαναῶν πασίην ἐπερχομένοισι.
πέλλα δ' Ἀλεξάνδρου σικκπῶλετο, παρὶ δ' ὄσοσ
ἀνδράσιν, ὅσ πάτραισ ἀνδρόσ ἀγαλλόμεθα.

Γαρμενίωνοσ εἰς ἴον αὐτῶν.

Φθίδομαι Ἀλέξανδρον, φουδῆσ φατίσ, εἰπερ ἀληθῆσ
Φθῖβοσ ἀνικητῶν ἀπτεται ἕδ' αἰδῆσ.

Γεμίνοσ.

Χεῖρ με Πολυκλείτου βασιῶυ κέμεν, εἰ μὴ δ' ἕκῆνοσ
Σαλμονά, βρονταῖσ ὄσ Διοσ ἀντεμάνην.

ὄσ με καὶ εἰν αἰδῆσ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖσ
βάλλει, μισῶν με κῦ λαλέοντα τύπον.

ἔχε Ζεῦ πρησῆρα, μέθεσ χόλον, εἰ μὴ γὰρ ἄπνοσ
ὁ σκοπόσ, ἀφύχοισ εἰ νόσι μὴ πολέμησ.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Θεοσειβίασ. ΙΣ

Εἴ δ' ἐν ἀκισορίῃ προῖα κένθεα, κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' ἱπποκράτη, καὶ δευτερον ἀμφὶ Γαληνῶ.
κῶναυ' ἀβλαβίου γοερῶ περι σήμακτι κείται,
ἀδδομένη μετα' κείνον, ὡν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Αθήλων.

Θεαυαλδς ἰπποκράτης, κῆρος γένος, ἐνθάδε κείταε,
 φοῖβον ἀπ' ῥίζης ἀθανάτου γεγαῶς,
 πλείστα πρόπαια νόσων σῆσασ' ὄπλοισ ὕγίαις,
 δόξαν ἑλὼν πολλὴν ἐτύχη, αἶμα τέληη.

Αθήλων.

Γαυσαγίαν ἰητροὺν ἐπάνυμον, ἀχιτέω ἦδ',
 ἦνδ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἐθαφε κόνις.
 ὅς πλείστους κρυεραῖσι μακρανομένους ὑπὸ νόσοις
 φῶτασ', ἀπέσρεφεν Περσερόνας θαλάμων.

Εἰς Ἰξεύτας. Ἀντιπάβου σισδωνίου. 16

Ὅπρην ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἀρπύκτειραν ἐρύκων.
 ἀέριματος ὑφιπετῆ βισονίαν γέρανον,
 ῥινοῦ χερμασῆρος ἐὺστροφὰ κῶλα τιταίνων,
 ἀχιμένις πῆανῶν εἶργον ἀπώθε νέφος.
 καί με τίς ἐτήτερα παρὰ σφυρὰ διφάσ' ἐχιδνά
 σαρκὶ ῥὺν ἐκ γενύων πικρὸν ἐκείσα χόλον,
 ἠελίου χῆρωσεν· ἰδ' ὡς τὰ κατ' ἀθέρα λῦσαν,
 πῶποσιν ὅ κ' ἐδάιν πῆμα κυλινδόμενον.

Ἰσιδώρου.

Ἰξῶ, καὶ κελάμοισιν ἀπ' ἠέρος αἶψιν ἐφερβεν
 ἀμυλος, λιπῶς, αἶψ' ἐν ἐλαθερίῃ.
 ὅποτε δ' ὀβνεῖν ἐκυσιν χεῖρα γαστρός ἐκῆτι.
 τότο θυφύν κείνω, τότ' ἐφ' ἄφροσαίων.
 ρίς δὲ φηκοσὸν ἴσασ' ἔτος, ἐνθάδ' ἰαῦς,
 πασι λιπῶν ἰξόν, καὶ πέρα, καὶ κελάμους.

Πινασάλλου.

Ἀμπαῦται καὶ τῆ δὲ θοδὸν πέραν ἱερός ὄρνις
 πᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείασ' ἐζόμενος πλατάνου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὦλετο γὰρ Γοίμανδρος ὁ μάλλιος· ὃ δέ τι κείται
 ἰξὸν ἐπ' ἀφροντῆ χυλάμενος κηλάμω.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. Αἰθιον. 17

Κύματα, κῆρυχάς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
 Δελφίνα, ξείναις κοινὸν ὄρα ματύχης.
 αἰγ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἔλεω ῥ' ἔπος· οἱ γὰρ ἰδόντες,
 αὐθὺς με πρὸς τύμβον ἔπεφον ἀσεβέες.
 καὶ δὲ τεύσσα θάλαττα, διώλειε· τίς παρὰ πόντῳ
 τίς τις, ὅς ἂν ἰδίης φείσαστο σιωφοφίης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, 18

Λεοντίου χολαστικῆ.

Θρῆος οἰχομένε, τάχιστα τίς ποτε λείπετο μῦσα·
 σὺ δὲ Γλάτων φθιμένε, παύσατο κῆρυκισθάρη.
 ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τίς ἀπορήξῃ,
 ἐν σπᾶς σωζόμενη κῆρυξ, κῆρυκισθάρη.

Ἰνλιανῶ ἀπὸ ὑπαρχῶν αἰγυπία.

Ἡ γλυκερὸν μέλφασα, κῆρυκισθάρη, ἢ θρόνον αὐδῆς
 μὲν θηλυτέροις σῆξοσι ῥηξαμένη,
 κείται σιγαλή· ῥῶσον ἔδανε νήματα μοίρης,
 ὡς λιγυρὰ κλέσσαι χεῖλια Καλλιόπης.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτι φύσις θήληα, κῆρυξ ἢ πολιοῦ κερήνου
 ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κητέλυσε βίην.
 αἰγ' μόλις ξωοῖσι νόμοις εἴξεσσι τελευτῆς,
 φῶν, φῶν, Καλλιόπη, σὴν κητέλυσεσ' ὅπα.

Αρχιβίου χολαστικῆ.

Φῶν, φῶν, πῶν δεκτικῆν ἐλικωνίδια, πῶν λυραοῖδον
 ῥώμης, κῆρυκισθάρη, ἢ δε κέκασθε κόνις.

ὄλετο φορμίγγων τε τρίσιμα ταλῆξιν αἰοῖδ' αἶ
 ὡς περ ἰωάννα πάντα σιωλλύμενα.
 καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκεν ἐπέξιον ἑνὲα μῦσαι
 τύμβον ἰωάννας ἀνθ' ἑλικῶνος ἔχειν.

Εἰς Κῦν Ἠγοῦς. Ἀθῆλον. 19

Ἀδ' εἶ τοι δὲ χί' ἔγ' ἐπερίκλειεσ' ἀλιθίνα γὰρ
 ἔσκησ' ἑσάλα, μῦθ' ἄμα κωμησιόσας.
 πάντα δ' εἶ τοι περὶ σῆμα τετάχεται, ἴπποι, ἄκοντες,
 αἶ κωῖς, αἶ σάλικες δ' ἰκτύ' ὑπὲρ σαλίων.
 αἶ, αἶ, λαίνα πάντα περιβόχασσι δὲ θῆρες.
 αὐτὸς δ' εἰ κοσῆτος νῆρετον ὕπνον ἔχεις,
 Ἀγαθίου.

Τὸν κρατερόν πανοπήα, τὸν ἀγρευτῆρα λέονταν,
 τὸν λαοιοσέρων κέντορα πορδαλίων,
 τύμβος ἔχει γλαυρυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
 σκορπίος, ὑπῆσας ταραδὸν ὄρεσι βιάτην.
 ἀγανέη δὲ τάλαινα, σίγῳά τε πὰρ χθονὶ κείται,
 αἶ, αἶ, θαρσαλέων πάγνια δορκελίδων.

Ἀθῆλον.

Εἶχε κόρων ὀβολὸν πενήης λιμηρὸν ἄριστον
 ὄργανον, ᾧ πῆνας ἠκροβόλιζε χῆνας,
 ἦ καὶ παρασίχων δολιὴν ὀδόν, οἷος ἐκείνος
 ψάσασθαι λοξοῖς ὀμμασι φερβομένους.
 νῦν δ' ὁ μὲν, εἴν' αἶδ' ἦ, τὸ δὲ οἶ βέλος, ὄρφρανὸν ἦχεν,
 καὶ χερὸς ἦ δ' ἄγρη, τύμβον ὑπερπέτεται.

Εἰς Μεθύσοῦς. Ἀθῆλον. 20

Ἄορτάσθαι πῶν ἱεράς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
 ἄρθρον ἀκρήτησ' ἀσασαμένην κύλικος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

οὐκ αὐθι φθιμένην βαυὴ κόνις. ἀμὰ πίθος μοι
σὺμβολον ἀφροσαῖως, τερπνὸς ἐπιστάριος.

Αντιπάρη σιδωνίη.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα μακρωνίδος. ἥς ἐπὶ τύμβῳ,
γλυπτήν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρης κύλικα.

ἢ δὲ Φιλαίφητος, καὶ αἰὲς λάλος, ὅτι ἐπὶ τέκνοις
μύρεται, ὅ τεκνίων ἀητιάων πατέρι,

ὅν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίον, ὅτι ὁ Βάμχω
ἄρμενον, οὐ Βάμχω πληρὸς ἐπιστάρη.

Αρρενταρίη.

Ἡ βρομίον ἐρξασα πολὺ πλεόν, ἢ βροφὸς ἰνώ,
ἢ λάλος ἀμπελίην γῆνός δόισο μάχη,

ἠνίκα πῶϊ ἐρήν ὑπέδω χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
πνῦμα, πάρος κυλίκων πλείστον ἐπαυρομένη,

εἶπε τόδε Μίνωϊ πάλας, φέρε χέλιπιν ἐλαφρῆν.
οἶσω κυάνεον τῆξ ἀχέροντος ὕδωρ.

καὶ τῆ παρθενίην ἰδὼ ἀπώλεσα. τότο δ' ἔλεξε
φαιδὸς, ἰν' αὐτῶν ἢ καὶ φθιμένοισι πέθον.

Αντιπάρη.

Οὐκ οἶδ' εἴ Διόνυσον ὀνόασομαι, ἢ Διὸς ἰομβρον
μέμφομαι. ὀλιγοίροισι δ' εἰς πόδας ἀμρότεροι.

ἀγρόδε ἰδὼ κατιόντα πλύξενον ἐκπτε δαίρας,
τύμβος ἐχέ, γλιχρων ἐξεριπτόντα λόδων.

κεῖται δ' αἰολίδος σμύρνης ἐκός. ἀμὰ τίς ὄφρης
δεμαῖνοι μεθύων ἀποκτῆν ὑετίην.

Λεωνίδου.

Μαρωνίς ἢ φίλοιος, ἢ πίθων σποδός,
ὄταῦθα κεῖται γῆνός, ἢς ὑπὲρ τάρου,

γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀπικὴ κύλιξ.
εἶνει δὲ καὶ γῆς νέρθεν ὅχ ὑπὲρ τέκνων,

ὅτι ἀνοδοός,

alibi
Nymphaion &c
Spongia in uicini
ut rnto.

10
πρωτοῖον
αυτων ματ
απώρη
σαρηται
παρθενιον
αλλοσαρηται
Hov. Iliad. 3
inde fia. i.

ἄνδρός ἄς λέλοιπεν ἑσθλὴς βίου,
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὐδέχ' ἢ κῦλιξ κενή.

Διοσκορίδης.

Τὴν τίτθην ἱέρων σφληνίδα, πῶ ὅτε πῖνοι
 ζωρὸν ὑπ' ἄδελμῆς θλιβομένην κῦλικος,
 ἄρῶν ἑὸς ἔθηκεν, ἵν' ἢ Φιλόκριτος ἐκείνη
 καὶ φθιμένη, ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχη.

Αἰθλον.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον ᾧ παριόντες,
 τῷ χρῆσῳ χαίρειν εἶπατε Πραξιτέλει.
 ἦν δ' ᾧ νῆρ μουσῶν ἰχθυήμερίς, ἡ δὲ πᾶρ οἴνω
 κρήνους, ᾧ χαίροις ἄνδριε Πραξιτέλεις.

Εἰς μοιχοῦς. Ἀρχιβία χολαστικῆ. 21

Οὐχόσις οἰς λεχέων ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
 λέμβρον ὑπεκλήπων ἀμοιβῆς ἀλόχου.
 ἔξαπίνης δὲ δόμων ὄρουσ' ἔπεισε. τοὺς δὲ κενύρας
 ἔσκεπεν, ἀμύλοις εἰσέτι μισογμένους.
 ξανὴ δ' ἀμφοτέρως κατέχει παρὶς. ἐν ἐνὶ δ' ἄμρω
 κείνται, συζυγίης ἄκ' ἐτι παυόμενοι.

Εἰς ναυαγῆσαντας. 22

Ἀνακρέοντος.

Καὶ σὲ κληνορίδῃ πόθος ὤλεσε παρὶδος αἰης,
 βαροῆσαντα νότον λάλαπι χειμερίῃ.
 ὦρῃ γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος ὑγραδὲ πῶ σὺν
 κύματ' ἄμφ' ἰμερπῶ ἐκλυσεν ἠλικίην.

Λεωνίδα.

Ἐἴη ποντοπόρῳ πλοῦς οὐριος. ἦν δ' ἄρ' αἰτίας
 ὧς ἐμὲ, τοῖς αἰδῶ προσηλάσῃ λιμέσι,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μεμφέθω μὴ λαΐτμα κρηόξενον, ἀλλ' ἔσ' ῥήματι,
ὅστις ἄρ' ἠμετέρη πείσματ' ἔλυσε τάρος.

Πλάτωνος.

Ναυηγῷ τάρος εἰ μὴ, ὅδ' ἀντίον ἄβι ζωρῶν,
ἑὸς ἀλλ', κρηόξενον ἔπεσ' αἰδύς.

Λεωνίδου.

Ναυηγῷ τάρος εἰ μὴ Διοκλέος· οἷδ' ἀνάγονται,
φῶν ῥήμις, ἄπ' ἔμ' πείσματ' αὐσάμενοι.

Προσείδωπον.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἀλός τί με θαΐτε; πολλὸν ἀναυθεν
χῶσαι ναυηγῷ τλήμονα τῦμβον ἔδει.
Φρίνω κύματος ἤχον, ἐμὸν μύρον· ἀμὰ κρηόξενος,
χαίρετε, Νικητὴν οἵτιν' οὐκ οἰκτερέτε.

Πλάτωνος.

Ναυηγὸν με δέδορκος· δὴν ἠπιτένασκα βάλαιτα,
γυμῶσαι πυμάτω φάρκος ἠδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀτιρβήτοισ' μ' αἰπέδυσεν,
ῥάρον ἄγος ῥάων κέρδεος ἀρᾶμενος.
ἠεῖνὸ κεν ἐκένυσσάτο, κρηεῖν αἰδέσκα φέροιστο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοῦ μὸν ἔχοντα φάρος.

Τῷ αὐτῷ.

Πλωτῆρ' οὐ, σωζοιοθε κρηεῖν ἀλλ', κρηεῖν κατὰ γαῖαν·
ἴτε δὲ ναυηγῷ σῆμα παρερχόμενοι.

Σιμωνίδου.

Τούσδ' ἐπὶ πᾶσι τὰς ἀκροβίνια Φοῖβω ἄγοντας,
ἐν πέλαγος, μίαν ἄξ', ἐν σκῆφος ἐπτερίσεν.

Καλλιμάχου.

Ωφελε μῆδ' ἐγένοντο θαλά νέδου· ἔσθ' ἂν ἠμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐσίνομεν.

παύσθ' ἄλλο, εἰν ἄλι' πεφύρεται νέκυσ ἀντιδ' ἐκείνη,
 ἔνομα, καὶ κενεὸν σάμα παρέρχόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Νάξιος ἔν' ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀμ' ἐνὶ πόντῳ
 ναῶν ἄμα, καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολυμένην,
 ἔμπορος αἰγί νηθεὶν ὄτ' ἔπλεε· χῶ μὲν, ἐν ὕψῃ
 νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως ὄνομα τύμβος ἔχων,
 κηρύσσω παναλήθδ' ἐπεὶ τόδε φάσι θεαλάσῃ
 συμμίσγειν, ἐρίφων ναυτίλεδνομένων.

Λεωνίδα.

Εὐρυμειχίαια, καὶ ἀπτήεα καταιγίς,
 καὶ νύξ, καὶ ἄνοφερῆς κύματα πανδοσίης
 ἔβλαψ' ὠρίωνος· ἀπώλιαθον δὲ βίσιο
 κέλλαιχρος, λιβυκῶ μέσα θέων πελάγους·
 καὶ γὰρ πόντῳ δινάμενος, ἰχθύσι κύρμα
 οἴχημαι· φάσις δ' ἄτος ἐπεσιλίθος.

Γεταλλίου.

Ἀπελοπόννησος, καὶ δ' ἄσπλοος, ὠλέσε κρήτα,
 καὶ μαλεῖον τυφλάε καμπίο μέν' σπιλάδδ'·
 δάμιδος ἀστυδάμαντα κυδώνιον· αἰγ' ὁ μὲν ἦδη
 ἔπλησεν θηρῶν νηδύσας εἰναλίων·
 ὃν φάσκειν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο· τί θαῦμα,
 κήπεσ' ὅπου φάσαι, καὶ Διὸς ἄπειτάρος.

Ἀδέσποτον.

Γαῦσαι νηὸς ἐρετμά, καὶ ἔμβολα τῶσ' ἐπὶ τύμβῳ,
 αἰὲν ἐπὶ ψυχῇ ζωηρατέρων σποδῆ·
 ναυαγοῖο ἢ μνήμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
 αὐθις ἀναμνήσαι ὃν κατὰ γῆς ἐθέλει;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑΟΙ

Ισιδώρα ἀγαάτου, ἀπ' ναυηγῶ

πρὸς χειπόνον.

Τὸ χῶμα, τυμβός θιν· ἀμὰ τὸ βόε
 ἐπὶ χθὸν ἔτος, πλὴν ὕννιν τ' ἀνάσασον.
 κινεῖς σποδὸν γάρ· ὅθι δέ τοιαύτην κόνιν,
 μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀμὰ χεῖρ δάκρυα.

Αντιπῶρος.

Οὐδέτερη δ' ἄλος εἰ μὴ θανάων νέκυσ, ἀμὰ θαλάσῃα,
 καὶ χθῶν, πλὴν ἀπ' ἐμῶ μοῖραν ἐχοισὶν ἴσῃν.
 σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάσγον ἰ χθυδὸν· ὅσῃα δ' αὐτῆ
 βέβραται ψυχῆ τῆ δὲ παρ' ἠϊόνι.

Τῷ αὐτῷ.

Ανθῆα τὴν ναυηγὸν ἐπὶ σῶμα πνηθείοιο
 νυκτὸς ὑπὲρ βαίης νηξάμενον σανίδος,
 μοσιῶς ἐκ θαύμοιο θορῶν λύκος, ἄσκησιν ἀνδρῶν
 ἔκτανεν· ὠ γαίης κύματα πικρότερα.

Στατυλλίου Φλακ-

κου.

Λαίλαπα καὶ μανίην, ὅλοισ προφυγόντα θαλάσῃς,
 ναυηγὸν λιβυκαῖς κειμένον ἐν ψαμάθοις,
 εὐχέχθῃ ἠϊόνων, πυμάτω βεβαρυμένον ὕπνῳ,
 γυμνὸν, ἀπ' συζερῆς ὡς χέμε ναυθορίας,
 ἔκτανε λυγρὸς ἔχισ· τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμώχθη,
 πλὴν ἐπὶ γῆς φάσγων μοῖραν ὄφειλομένην;

Ισιδώρα.

Οὐ χεῖμα νηϊόδημον, ὅν ἄστρων δύσεισ
 αἰλὸς λιβύσης κύματος κτεκέλυσεν,
 ἀμ' ἐν γαλήνῃ φῶν τάλισσ' ἀννήμι
 πλόῳ πεδηθεῖς, ἐφρῶν δὲ δίφης ὕπῳ.

καὶ τὰ ἀήτεων ἔρχων, ἅ, πόσον κέκον
ναύταισιν, ἢ πνέοντάς, ἢ μεμνηκότας;

Στατυλλίου.

Γραιά ἦν πρέσβην, ἦν ἀλιχύτου ἀπὸ κούμβης
ζῶντα, ἦν ἀγκύροισ, καὶ μετέοντα λίνοις,
ἐκ δεινῆ βίβητος γότου κατέδυσε θάλατταν.
ἔβρασε δ' εἰς κροκέλιν πρῶτον ἠτόνα,
χεῖρας ἀπβρωθέντα, τίς ἔν νῆον ἰχθύσιν εἶποι

ἔμμιναι, οἱ μῦθοι αἶς ὀλέκοντο, φάρον;

Λεωκίδου ταραντίνου.

Θῦριν ἦν βιγέροντα, ἦν ἀνάγκων ἀπὸ κούρτων
ζῶντα, ἦν αἰθίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθύσι λιθίστρα, σακηνέα, χιραμοδύτην,
ἔχι πολυσκέλημν πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης ἔτ' ἄρητοῦρος ἀπώλεσεν, ἔτε καταιγίς
ἤλασε τὰς πηλάς τῶν ἑτέων δολφίδας,
αἷν ἔθανεν καλύβη χοιρίτιδι, λυχνος ὀποῖα
τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σημα δὲ τῷ δ' ἔκαστος ἐφύρμισαν, ἔδ' ὀμόλεκτρον,
ἀνὰ σιωεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

Αθίλων.

Τὸν μέγαν ἀκροπόρινθον, ἀχατῆν ἠλλάδος ἄστρον,
καὶ δὲ πλὴν ἰσθμῷ σιάνδρομον ἠτόνα,
λαύκιος ἐσφελίξαι, δορυπόητα δὲ νεκρῶν
ὄσέα σωραθεῖς, εἰς ἐπέχει σκόπιλος.
τῆς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαίς,
ἀκλαύτους κτερέων νόσφισαν αἰνιάσαι.

Αδδαίου μιτυλιναίου.

Ὁ κριπὰ Διότιμας, ὁ κούμασιν ὀλκίδα πῖσην,
κὴν χθονὶ πλὴν αὐτῷ οἶκον ἔχων πενίης,

*hic habetur
vide supra
N. 107. 108.*

Αθίλων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἦν ἄριστος ὑπνώσας, ὃν ἀμείλιχον ἔκτετο πρὸς αἰθῆρα,
αὐτέρεπτος ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.

Ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔχεν δὲ πρῶτος
καὶ φθιμένος, πύμακτον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Ἀρτεμάρης.

Δύσμορος ἐκρύβθη πόντω νέκυς, ὃν παρὰ κῆμα
ἔκλωσεν μήτηρ, μυρία Λισιδίη,

ψύσιν αὐγαίουςα κενὸν τάρων, ἀμὰ με δαίμων
ἄπνοον αἰθήρας βῆκεν ὁ μαρρόριον,

πυρκαϊόρην ἔχον δὲ κατ' αἰθαίνην ἀλά ποτμον,
πρυμνήχης σέλλων ἐκ βορέας κέλευς.

οἷ, ὃ δ' ὡς ναύτην ἔλιπον δρόμον, ἀπὸ νηὸς,
ἄλλην πὰρ φθιμένους εἰσενέβην ἄκστον.

Ἐρβόκη μεωνίου.

Ἡμῖα καὶ βιότοιο, καὶ αἰδός ἦγαγεν εἰσω
ναῦς ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχῶσα τέλη.

ἔβρεφεν ἰχθυβολαῦντα, κατ' ἔφλεγε τεθνηῶτα
σύμπλοος εἰς ἀγρην, σύμπλοος εἰς αἰθῆρα.

ἄλβιος ἄγριππας, ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
νηὶ, καὶ εἰς ἰδίης ἔδραμεν εἰς αἰθῆρα.

Φιλίππας.

Ἡπείρω, μ' ἀποδύσα νέκυω φηχέτα θάλαππα,
σύρως καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σινύβαλλον.

κῆν αἰθῆρα ναυηγός ἐγὼ μόνος, ὃ δ' ἐπὶ χέρας
εἰρήνην ἔξω φρικτλήνης σπιλάδος.

ἢ τύμβονε κρατῶσα κατ' ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
γαίῃ, ὃν κείνης μικέτι κλέπτε νέκυω.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡϊόνι πρὸς σῆμα βροτῶ παντλήμονος ἄβρει,
σασαρὸν ἀλιρράζων ἐκ χύμενον σκοπέλων.

τῆ μὲν, ἐρημολόμης κείται, κῆς χῆρος ὀδόνταν
 κόρσιν· τῆ δὲ, χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχας,
 πληρά τε σαρκολιπῆ· ταρσὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι
 θούρων, κῆς κώλων, ἐκλυτος ἄρμονίη·
 ἔτος ὁ πύλυ μέρης, εἰς ἣν ποτὲ φῶς, μακροῖσι,
 ὄσσοι ἀπ' ὠδίνων ἔκ' ἴδον ἠέλιον.

Βιάτορος.

Ἰχθυοῖσι, κῆς ποταμῶν, Κλητύνυ μόν' ἐχθρὸς ὄμιλος
 ὡσεν, ὅτ' εἰς ἀκρην ἦλθε τυραννοφόντος·
 αἶμα δ' ἴκη μιν ἐθαψεν· ἀποασαθεῖσα γὰρ ὄχθη,
 πᾶν δέ μ' αὖθ' ἐκ κορυφῆν ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν·
 κείται δ' ἔχ' ὑδάτεσσι διαβροχός· ἀδομένῃ δὲ
 γῆ, καύθη ἦν ἐπὶ ὄρμον ἐλευθερίας.

Ηρακλείδης σινωπέως.

Λαέλαφ, κῆς πολὺ κῆμα, κῆς ἀντολαὶ δροκτούροιο,
 κῆς σκότος, ἀγλαῖν τ' αἰδομα κῆκόν τελάλας,
 ταῦθ' ἄμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα· τριχθὰ δὲ κλαθεῖς
 ἴσος, ὁ μὲν φόρτω κῆ μὲ κέλυψε βυθῶ·
 ναυηγὸν κλαῖοντε παρ' ἀγχιλοῖσι γονῆθε
 Τηλοσι μὲν, κωφὸν πησάμινοι λίθακῆ·

Ερυκίης.

Οὐχ ὅδε δειλαῖν σάτυρυ τάρως, ἔδ' ὑπ' ταύτῃ
 ὡς λόγος ἀνασσει πυρκαϊῆ ἢ σάτυρος,
 πῆ εἶπε τινα πόοντον ἀκνήτε πικρὸν ἐκείνον,
 ἦν πέλασ ἀζονόμ' ἐκλυζόμενον μυκῆλης,
 κείνῳ δινῆεντι, κῆς ἀβρυγέτῳ ἐτί κείμαι
 ὕδατι μαινομένῳ, μεμρόμενος βορέην·

Θεακτῆτα.

Ναυτίλοι ὡ πλώοντες, ὁ κυρηνάος δριῖτων
 πάντας ὑπὲρ ξειῖς λίανταται ὑμῖν Διός,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

εἶπεν παρὶ Μενῶνι, παρ' ἱκερίας ὅτι πέφαις
 κείται, ἐν ἀλάφῳ θυμὸν ἀρεῖς πελάγῃ.

Λοκλητιάδου.

Ὡ παρ' ἔμὸν σείχων κενὸν ἠρίον εἶπον ὀδίτα,
 εἰς χίον ὄντων ἴκη παρὶ μελισσαγόρῃ,
 ὡς ἐμὲ μὲν, κούνηα, καὶ ἐμπορίην, καὶ ἄλλος ἄλλος
 ὤλεσαν. Εὐίππῳ δ' αὖτ' ἠέληπ' ὄνομα.

Πέρσου.

Εὐρου χειμέριαί σε καταγίδε ἐξεμύλισαν
 φιλλί πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι,
 οἴνηρῃς λέσβοισι παρὰ σφυρὰν ἀγγίλιπος δὲ
 πέφρου ἀλιβρέντῳ κείσαι ὑπ' πρόποδι.

Νικαινέτου.

Ἠρίον εἰ μὴ Βίτanos ὀδοιπόρε· εἰ δὲ ταρώνην
 κείπων, εἰς αὐτῷ ἔρχεαι ἀμφίπολιν,
 εἶπεν Νικηγόρῃ, παέδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ,
 σφυμονίης ἐρίφῳ ὤλεσε κατ' οὐσίη.

Λεωνίδου.

Ἀρχαῖς ὠθινὸς ἐπεσηλωμένον ἄχθος,
 εἴποισ ὄντιν' ἔχης, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν,
 φίνταν, ἔρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
 ὤλεσεν, δρυτοῦρου λαίλαπι χρυσάμενον.

Τῷ αὐτῷ.

Γάρμεις ὁ καλλιγνώτου ἐπάντιος, δὲ καλαμανθῆς
 ἄσρος, καὶ κίχλης, καὶ σφῆρου ἰχθυβολαῖε,
 καὶ λάβρα πέρνης δελεάρπατος, ὅσα τε κοίλασ
 σήραγγασ, πέφασ τ' ἐμβυθίουσ νέματα,
 ἄχθεις ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰσλίδα περήεσαν
 δαμνάων, ὀλοὴν ἐξ ἄλλοσ ἀράμενος.

ἐφθίτ'.

ἔφθιτ' ὀλιγοθιρῆ γὰρ ὑπ' ἑκ χειρὸς αἰΐξασα,
 ὧ χιτ' ἐπὶ συνὸν παλλομένη Φάρυγα.
 χῶμα, μηρίνθων, κῆρ δουάχκος, ἀγνίσρων τε
 ἔγγυς, ἀπ' πνοιῶν ἢ κεκυλινδόμενος,
 τήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια. τὸ δὲ θανόντος
 Γρίπωνος, χριπὸν ταύτον ἔχασε τάφος.
 Φλάκκου.

Ἐβρον χειμερίοις ἀταλῶς κρυμοῖσι πεδνεῖς
 κῦρος, ὀλιγοθιρῆς ποσσὶν ἔθραυσε πάρον.
 τὸ παρασυρομένοιο, περιῖραγὲς ἀόχεν' ἐκοψε
 θηγαλέον ποταμῷ βισονίοιο φύφος.
 κῆρ τὸ κῆρ, ἤρπασθη δίναις μέρος. ἢ δὲ τεκῦσα,
 λειφθὲν ὑπερθε τάρου μοῦων ἔθηκε κῆρα.
 μυρομένη δὲ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἴπε, τὸ μὲν, σου
 πυρκαϊῆ, τὸ δὲ, σου πικρὸν ἔβαλεν ὑδωρ.
 Αδῆσποτον.

Γάντα τίς δρῆσάτο φυγεῖν πλοῖον, ὅποτε κῆρ σὺ
 Θάληνδον ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθαν πελάγει,
 ἦν ἢ κῆρ σοι κειμῆς ἐπέπαστο φορτίδι νηὶ
 ἔλον ἀνηρίθμων κείνο νέφος χεράνων.
 Λεωνίδου.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγῶν κρίτanos ἀπειλῆς,
 ἀνθας φθιώτην ἢ φύγεν ἀνόλυκον.
 πινεῖσ' παρὰ χῶμα γὰρ ὤλετο. Φαῖ τάλαν, ὅς τις
 νηρείδων νύμφασ' ἔχθον ἀπισοτέρως.
 Ιουλιανῷ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ. κῆρ εἰς αἰΐδα περιόσας,
 μέμφο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
 κείνοι μὲν σ' ἐδάμασαν. ἀλλ' ὅς σε μείλιχον ὑδωρ,
 ὅτ' ἔχθονα, κῆρ πατέρων ἐξενύλισε τάρους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ ΟΥ

Τ' αὐτὸ.

Γλώττις, ναυηγὸν μελαβῶν, κῆρ σήματι χῶσας,
 πλῶε, μελλῶν ἄκρα φυλασσόμενος.
 αἰεὶ δ' αὖ πλοῖν μισέποις φίλος. ἂν δέ τι βέβη
 ἄλλο τύχη, τοῖον ἀντιάσας χαρίτων.

Τ' αὐτὸ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσε, κῆρ δ' πνύοντ' ἄηται,
 αἷ ἀκόρητος ἔρωσ φοιτάδος ἐμπορίης.
 εἴη μοι γένης ὀλίγος βίος. ἐκ δὲ θαλάπης,
 ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τ' αὐτὸ.

Χθὼν σε τέκν. πόντος δὲ διώλεσε. δέκτο δὲ θῶκος
 πλουτήος. κείθεν δ' ἔραϊον εἰσακτέβης.
 ἔχως κωνητὸς δὲ βυθῶ θάναθ, αἷ ἴνα πάντων
 κήρσις ἀθανάτων Γράμφιλε κόσμον ἄρης.

Τ' αὐτὸ.

Υπατίου τάρος εἰ μί. νέκυ δ' ἔφημι κηλύπην,
 ῥάν ῥάσος ἐὼν αἰσονίων προμάχης.
 γὰρ εὐρ αἰδομένη λιτῶ μέγαν ἀνέρα χῶσας
 σήματι, τῶ πόντῳ μάλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Ἀντιφίλη.

Ἦδη πρὸ πάρις πελάσσο χεδόν, αὔριον εἶπον,
 ἢ μακρὴ κῆρ ἔμῃ δυσσλοῖν κοπάσει.
 εἴπω χεῖλος ἐμυσε. κῆρ ἂν ἴσος αἰεὶ πόντος,
 καὶ με κῆρτέρη χεν κείνο ἢ κῆρον ἔπος.
 πάντα λόγον περὶ ἄλαξο ἦν αὔριον. εἴ δὲ τὰ μικρὰ
 λήθῃσι πῶ γλώπης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Ἀπολωνίδης.

Ἦν ἄρα μιλήτης φοιβήτων ὄρμον ἵκησθε,
 λέξατε Διογένη πένθιμον ἀγγελίην,

Τριμυρία
 δι' ἄλλων

πῶς ὅτι οἱ ναυηγός, ὑπὸ χθονὶ καθύεται ἀνδρῶν
Δίφιλος, ἀγλαῖα κῦμα πίων πελάγους.

ΑΝΤΙΠΑΪΡΟΝ.

Γάσσα θάλασσα, θάλασσα, τί κυκλάδας, ἢ σινὸν ἕλλησ
κῦμα, κῶς ὀξείας ἤλεα μεμρόμεθα;
ἄλλως κῶσὸν ἐχούσιν. ἐπεὶ τί με τὸν προφυζόντα
κείνα, σκερφαδὰ ἀμφεχέλυφε λιμνή.
νόστιμον αὐτοῖσιν ἄρῳ ἴσθις. ὡς τὰς πόντου,
πόντος. ὁ τυμβουθεὶς οἶδεν ἄριστοῦρος.

Φακέλλου.

Φῶγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλον ἐχέτη,
εἴτι τοῖσιν μακρῆς κείρατ' ἰδέειν βιοτήσ.
ἢ κείρω τὸν ἐνεστὶ μακρὸς βίος. εἴν ἄλι δ' ἄπως
ἀμκρὸς εἰς πολὴν ἀνδρὸς ἰδέειν κεφαλήν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἰ μοι κλώσσα κατασπρέσειε γαλήνη
κῦματα, κῶς μακρῆν φρίκη φέροι ζέφυρος,
κνοβάτην ὀφθαλμοῦ γὰρ ἔσ τὰρος ἔτλην
κινδύους, ἀνέμοις ἀντικουρασάμενος.

Τῶ αὐτοῦ.

Ἄρομος ἐκ τυμβου λυε πείσματα ναυηγοῖο.
χάμων ἄλλο μένων ἄλλος ἐκπορεύει.

Αδύλου.

Ἐμπρὴς ἠέξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἄρῳ
Γαύομενον, ξείνη μέμφεις ἐκρύψε τάρῳ
ἐνθα θραμῶν, νεύλοισι πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρω,
τὰνδρὸς πᾶν ὀλίγην βῶλον ἀπημύρισε.
κῶς ζῶδὸς κῶς ἔφαινε πικρὴν ἄλα, ναῦ δὲ κελυφθεὶς
κῦμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔχε τάρῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΒΤΑ

Ηρακλείδου.

Ατιχ' ἄπιχε χεῖρας ὦ κωπόγε.
μή δ' ἀμρίτα μιν τῶν ἐν ἠρώ κόνιν.
αὐτὰ κέκλαυται βῶλος ἐκκεκλαυμένας
δ' ἄτοι κομάης ἀναβαλήσεται σάχης.

non
mar
mor

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, ὅδ' ὀλίγον πέφρασ βάρος, ἀλλ' ἔρασίππου
ἦν ἔσορξες, αὐτὰ πᾶσα θάλασσα τάφος.
ᾧλετο γὰρ σὺ νή· τὰ δ' ὄσα κού ποτ' ἐκείνου
τύβεται, ἀλθῆαις γνωτὰ μόναις ἐνέπην.

Αντιπάρου.

Δύσμορε Νικῆνορ, πολὺ μεμορημένε πάντη,
κῆσαι δ' ἤξείη γυμνός ἐπ' ἠτόνι,
ὅ σὺ γε πρὸς πέφρησι· τὰ δ' ὀλβια κῆνα μέλαθρα
φρυδάτε, κῆς πάσης ἐλπίς ὄλωλε τυρού.
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρύσκατο· παῦ' ἔλεινέ·
ᾧλεο μοχθήσας ἰχθύσι, κῆς πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἀνθρωπε, ζῶης περιφείδου, μή δέ παρ' ὤρη
ναυτίλος ἴθι, ὡς ἔ πολλὸς ἀνδρῶν βίος.

Θεοδωρίδου.

Κληῖδου κόντου σε, κῆς ἔχατια σαλαμῖνος
Τίμαρχ', ὕβρις τ' ᾧλεσε λίφ' ἀνεμος.

Ονέσου.

Οὐδ' ἄμα κηρύσω Τιμοκλῆος, εἰς ἄλλα πικρὴν
πάντη σκεπτομένη κού ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέμης.
αἶ, αἶ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύσιν ἢ δὲ περιῶν
πέφρος ἐγὼ, ἢ μάτην γράμμα τυπωθέν ἐχω.

Sed p. la
gi varto
namon
teitur
abest.

Δήλιον

Ναυτίλε, μὴ πάθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὄδ' εἰ μὴ,
 ἀπ' αὐτοῦ πόντου τύχαιε χρυστέρου.

Διοδώρη.

Ἐρροῖς ἰογῆσι πολυπλοῖτε θάλασσα
 νηλεῆς, αἰ δὲω πορθμὲ κελαινοτάτου,
 ἢ πάους κητέλεξο. τίς αἰ τεὰ κῆμορε λέξασ
 αἴσυλα, δὺ σήνων αἴσαν ὀπιθόμενος,
 κλέα, κῆ λαβέων ὅσον ὠκυμόροισιν ἑταίροις,
 νηίτε σὺ πάση, βρυξασ ἀλιρροβίη.

Αρξενταρίη.

Οὗτος ὁ Καλλαίχρη κενὸς τάφος, δὲν βαθὺ χῶμα
 ἔσφιλεν λιβυκῶν ἀδχομέοντα πόρων.
 οὐρμὸς ὄτ' ὠρίωνος ἀνεσφώρησε θαλάσσης
 βένθος, ὑπὲρ συγρῆς οἰδματα πανδοσίης.
 κῆ τὴν ἰδὴ, δαίσαντο κηκόμενον εἰν ἀλὶ θῆρθε.
 κωρὸν δὲ σήλη γράμμα κέλοχε πόδε.

Ξενοκίτη.

Χαῖταί σου σάξοισιν ἔδ' ἀλμυρὰ δύσμορε κῆρη
 ναυηοῦ φθιμένης, εἰν ἀλὶ Λισιδίη.
 ἢ ἄρ' ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
 ὕβριν, ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἔξέπεσθε.
 κῆ σὸν κῆ φωνεῖ τάφος ὄανομα, κῆ χθόνα ταρσόν.
 ὄσα δὲ φυχρῶ κλυζέτ' ἐπ' αἰγιαλῶ,
 πικρὸν δρῖσομάχω γενέτη κηκόν. ὄς σε κομίζων
 ὄβ γάμον, ὄτε κὸρην ἦγαγεν, ὄτε νέκω.

Ζανῶ.

Τυχαῖ σαι κεφαλῆς ἐπαμῆσομαι αἰγιαλίτιν
 θῆνα κῆτὰ κρυερῶ χηλάμενος νέκμος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αὐτὰρ σὺν μήτρ' ἐπιτύμβια κωνύβια,
 οἷδ' ἐν ἀχεῖράσιν σὸν μόρον εἰνάλιον,
 ἀγαστὸν ἐρημώϊ τε, καὶ ἄξινοι πλαταμῶνες
 δέξανται γάεις, γείτονες ἠΐονος,
 ὡτ' ἔχ' ἔμην ψαμάθα μόριον βραχὺ· πολλὸ δὲ δακρυ
 ξεῖν, ἔπει εἰς ὄλοον ἔδραμες ἐμπορίην.

Αληαῖον.

Στυγνός ἐπ' ἄρκιτ' ἄρ' νάυταις πησός· ἐκ δὲ βαρέως
 λαίλαπος, ἀπασίω πικρὸν ἔταξε μόρον,
 εἴ περ χεῖς παρὰ τύμβον ὀδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
 ἔκρυψ', ἀζγάφ' ῥαινόμενον πελάγει.
 ἠΐθ' ἔων δακρυπτοῦσ' ἅπασα μόρος· ἐν δὲ θαλάσῃ,
 πλεῖστα πολυκλαῦτα κήδεα ναυτιλίας.

Λεωνίδα.

Ἠχίαια θαλάσῃα, τί τ' ἴν Τιμαίρειος ἔτα
 πλώοντ' ἔ' πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,
 ἀγρία χεῖρ' ἔμνησα κεταπρηνώσασα πόντῳ
 σῶφ' ὄρω, λάβρον κῦμ' ἐπιχουαμένῃ,
 χῶ μὲν πα καὶ ἔξιν, ἠΐ χθυβόροις λαρίδεσσιν
 τεθρήνητ' ἄπνοους ἀρεῖ ἐν ἀγριαῶ.
 τιμάρης δὲ κενὸν τέκε κελαιόμενον ἀβρῶν
 τύμβον, δακρυῖε πάσσα Τελευταγόρην.

Αθινοδώρο.

Ἐν πόντῳ Σώδαμις ὁ κρῖς θάενεν ὦ φίλε Νηραῖ;
 δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κείνο σῶλθεσ' ἔδωρ.
 ἰχθυβολίε ὁ περιωδὸς ἐν ἀνδροάσιν; ἀγαστὸν θαλάσῃα,
 οὔτι διακρίνει χεῖμαχος ἔδ' ἄλιεῖς

Αντιπάρκο.

Δᾶμις ὁ νικηθεὶς ἐλαχὺ σκέρος ἐκ ποτε πόντι
 ἰόνει ποτὶ γαῖαν κρησσηῶν Πέλοπος,

Φαρτίδια μὲν, καὶ πάντα νεῶς ἐπιβήτορα λαὸν
 κῦματι, καὶ συρμῶ πλοιομένους ἀνέμιον,
 ἄσκηθεις ἐσώσσε. καὶ βιμένους δ' ἐπὶ πέτραις
 ἀγκύρης, ψυχῶν κέτθανεν ἐκ νιβάδων,
 ἢ μύσασ' ὁ πρέσβυς. ἴδ' ὡς λιμένα γλυκαῦ ἄλλοις
 δὲς ξένε, τὸν λήθεις αὐτὸς ἐδυ λιμένα.

Γαγκρατίη.

Ωλεσεν ἀγαλῆ διαὶ κῦματος ἀγχιος ἄρθεῖς
 λῖφ' ἐπιπρεῖδην ὕδασι δυσμίνας,
 αὐτῇ οἰσάωνη, καὶ ἀνδράσιν. ὧρ' ἴδε σῆμα
 σακρῦσας κενεὸν παιδί πατὴρ ἔκμεν.

Λεωνίδου,

Δι' εἰλητῶν, καὶ ἀλιθόροισι, δὲ δίκαιοι
 κῆρτες τίς κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
 ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σαυ' ἐκ ἐπίονι φόρῳ
 κρηταῖς ὡσαν Τιμόλυτον καθ' ἄλδ'.
 δείλαιον. κῆρτῶν καὶ ἀλιζῶνισ λαρίδεσσιν
 κέκλαυμα. τύμβω δ' ἔχ' ὑπὸ Τιμόλυτος.

Τ' αὐτῶ.

Κῆρτῶν, κῆρτῶν πόντω κερκῦμμεθα. τὸτο περιὰν
 ἐκ μοιρέων Θάρσους Χαρμίδου ἠνύσατο.
 ἢ ἴδ' ἐπ' ἀγκύρης ἐνοχον βάρους εἰς ἄλα δαύων,
 ἰόνιον θ' ὕγρον κῦμα κερκῦμμετος,
 πῶ μὲν, ἴσωσ'. αὐτὸς δὲ μεταόροπος ἐκ βυθῶ ἔρρων,
 ἢ δ' ἠ, καὶ ναῦταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 ἐβρώθην. τοῖν μοι ἐπάρριον ἴσ' ἔμεγα κῆτος
 ἦλθεν. ἀπέβρυξεν δ' ἄχρι ἐπ' ὀμρακίον.
 ἢ μισυ κῆρτῶν ναῦταις ψυχρὸν βάρους ἐξ ἄλδ' ἡμῶν
 ἢ ρανθ', ἢ μισυ δὲ πρίστ' ἀπεκλάσαστο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄνοι δ' ἐν ταύτῃ καὶ κέ λείψανα Θάρσους ὡ' νερ
ἐκρυφαν. πάθρον δ' ἔ' πάλιν ἐκόμθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τεφρι χῆα θάλαπτα, τί μ' ἔν ὀΐζυρά καθόντα,
πλός ἀπ' φίλης ἐπίσσω ἠτόνος;
ὡς σὺ μὴ δ' αἰΐδαο κακὴν ἐπιδεμένους ἀχλαῖ,
Φιλλὰς ἀμφιμένους ἄανον ἐζητόνεον.

Ασκληπιάδου.

Οκτώμυ πῆχαις ἀπεχε φρι χῆα θάλαπτα,
καὶ κῦμαινε-βόα θ' ἠλίκα σοι δ' αἰάμεις.
ἦν δέ' ἔν Εὐμάρεω καβέλης τάρων, ἄλλο μὲν ἔδεν
κρήγυον-ἀρῆσος δ' ὄσια, καὶ σποδίων.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἀμοδαπὴ καὶ ὄς κόνις. ἐν δέ' σε πάντῃ
κλείθενθ, ἀξείνω κῆρ ἐνι χεν θανάτου,
παιζόμενον-γλυκερῷ δέ μελίφρονος οἴκαδε γόσσιν
ἦμβροτῶ. οὐ δ' ἴκαν χῆον ἄς ἀμριύτην.

Τῷ αὐτῷ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος παρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἠνίκα ἀμφ' ἰμερτῶν ἔπνευ ἠλικίην,
ὦ Τιμνοριδῆ, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λήση,
ἔτ' ἄρετῶν ποθέων, οὔτε σαφροσῶν.

Αντιπάφου.

Καὶ νέκω ἀπρήνυτος ἀνίσει με θάλαπτα
Λῦσιν ἐρημαίη κρυπτόν ὑπ' ἀσιλάδι,
ερηνὲς ἀείφωναῦσα παρ' οὐατι, καὶ παρὰ κωφῶν
σημα. τί μ' ὡ' νθρωποὶ τῆ δὲ παρωκίσατε;
ἦ προίης χῆρωσε ἔν ὑκῆτι φορτίδι νηὶ
ἔμπορον, ἀπ' ὀλίγης ναυτίλου εἰρησίας,

δικεμίνην

θικε μένη ναυηγόν. ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματαύων
ζών, ἐκ πόντου κρη μόρον εἰληυσάμην.

ΑΡΧΙΣ.

Οὐδὲ νέκυσ ναυηγός ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἑλαθεῖς
κῦμασιν, ἀγρῦπνων λήσομαι ἠϊόνων.
ἢ τῶν ἀλιρρήκτοισ ποτὶ χοιράσιν ἀγχοῖι πόντου
δυσμνέος ξείνων χερσὶν ἔκυσσα τάφω.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα κρη ἔνεκῦεαι θαλάπης
ὁ τλήμων αἰὼ δῦπον ἐπερχόμενον.
μόχθων δ' ὕδ' αἰδης με κητάνασεν. ἠνί κη μοαῖος
οὐδὲ θαλῶν λείη κέκλιμα ἠσυχίη.

ΑΝΤΙΠΑΪΣ.

Ναυαγῶ τάφος εἰμί. σὺ δὲ πλέε. κρη τῶν ὁδ' ἡμῆς
ὠλλύμεθ', αἰ λοιπαὲ νῆδς ἐποντοπόρον.

Ισιδῶρα.

Εκ γαιωμορίης ἐτεοκλέα πόντιος ἐλίς
εἰληυσεν, ὀθνεῖς ἐμπορον ἐρρασίης.
νῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάταν ἀλός. ἀνί αἶμα νῆ
πρηγιχθεῖς, κείνης ὕδασιν ἐκχετέδαι,
κῆθρον ἐκβρίσαντος ἀήματος. ὕκ ἀρ' ἀλωαῶς
ὠὐρς ἐπιπνέει κ' εἰς ὀθόνδ' ἀνεμος.

Θεοφάως.

Οὐ προῖδῶν Θεότι με κρηὶν δύσιν ὑετίαισ
ἀρκτύρου, κρηεῖς ἠΐαο ναυτιλίης.
ἢ σε δὲ ἀγχαίοιο πολυκλήιδι θέοντα
νῆ, σῶ οἷς ἐτάροισ ἠγχεν εἰς αἰδην.
κῆ, αἰ, ἀριστοδῆκιδε, κρη ἀντολις, οἷς ἐτέκοντα,
μύροντα, κρηεῖν σῆμα περιχόμενοι.

Καλλιμάχου.

Δώδεκέτηρον παῖδα πατήρ ἀπέβηκε Φίλιππος
 ἑνάδε, πῶν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Αἰετοστον.

Αἰθης μὲν σὺλυσεν ἐμῆς νεότητος ὁ πῶρην.
 κρύφει δὲ παππῶν μνήματι τῶδε λίθος.
 ὄνομα ρουφίνος γενόμεν, πάϊς ἀθερίσιο,
 μήτρῳ δ' ἐξ ἀγαθῆς. ἀμὰ μάτην γενόμεν.
 ὅτ' ἄκρον μήσης τε, καὶ ἠβης ἄνθος ἐλάσασ',
 φῶν, σοφὸς εἰς αἴδιν, κρῖνός εἰς ἔρεβος.
 κῶκε καὶ σὺ βλέπων τὰς ἐγράμματα μακρὸν ὄσ' ἴτα.
 δὴ γὰρ ἔφυς ζώων, ἢ πάϊς, ἢ ἐ πατήρ.

Αἰθαίης χολα-

στικῶ.

Θεομοὶ μὲν μεμέληντο σωήθεις ἀζαβονίκα.
 μοῖρα δὲ δειμαίνην ἢ δεδαίκε νόμους.
 ἀμὰ μιν ἀρπαξείωσα, σοφῶν ἡμερσε θεμίτων,
 ἔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
 οἰκράδ' ὕπὲρ τύμβοιο κατεσπράχισαν ἑταῖροι
 κείμενον, ἢ θιάτου κῆμον ὀδυρόμενοι.
 ἢ δὲ κῶμην τίλλουσα, γῶν πλινκί' ἔτο μήτηρ,
 αἶ, αἶ, τὸν λαχόνων μόχθον ἐπισαμένη.
 ἔμπης ὄλβιος ἔτος, δ' ὄσ' ἐν νεότητι μαραινθεῖς,
 ἔκφυγε πῶν βιότου δάμων ἀληθοσαύην.

Γαῶλον σιλεντιαρίου.

Ωριος εἴχ' σε πατὴρ, ἄωριος εἰλέ σε τύμβος,
 οὐβαλέων χαρίτων ἄνθος ἀναστασίη.
 σοὶ γενέτ' ἄσπετος, σοὶ πικρὰ πόσις κρηταδάκρυμα λείβει,
 σοὶ τὰ χαρὰ καὶ πορθμῶδες δακρυχέει γενεύων.
 ἄσπετος γὰρ ὄλον λυκῆβαντα δ' ἰνύσσασ' ἀχι σαυάνου,
 ἀν' ἑκκαίδεκάτιν φῶν κρητέχρησε τάρος.

Ερατοθέου εἰς

τὸ αὐτό.

Φῶν, φῶν, ἀμετρήτων χαρίτων ἕαρ ἠδὲ μαραινέει
 ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νευτερίων.
 καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος, ἀπ' ἠελιώτιδος ἀγγλῆς
 πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἀγούσαι ἔτος.
 σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, κρητὰς ἀγῶσεν ἀνίαις.
 οἷς πλέον ἠελίου λάμπες ἀναστασίη.

Αγαπίου ὁλοκα-

στηοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον, ἀμὰ σε κηρὸν
 δέρμομαι, ἔδ' ἐτί σοι κείνο τὸ λαρὸν ἔπος
 ὄζειται ἐν σωματέσσιν, τετὴ δ' ἀνάνθεμος ἦβη,
 αἶ, αἶ, μαφιδίην καὶ χθονὸς ἀπικόνις.
 πέμπτου, καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιφάισσ' ἰμιαστῆ,
 τετρακτίς ἐξ ἑξαμῶν ἐδρακθεῖ ἠελίου.
 ἢ δὲ τετὸν πάππου θρόνος ἤρπασεν, ἢ γενετῆρος
 ἄλβος. πᾶς δὲ τετὸν εἰκόνα δερκόμενος,
 πῶ ἀδίκον μοῖραν κρηταμέμεφεται, ἢ κρητοῖν
 αἶ, μέγα γυλιεῖς ἐσβεσεν ἀγλαῖην.

Ἰουλιανὸν ἀπὸ ὑπάρχων

ἀγυπίου.

Αἰθίοσ' ἀπὸ χάρων, πλέον ἦ πῶς ἤρπασεν ἠδὲ
 τὸν νεόν, ἀμὰ νόμῳ τοῖς πολιούσιν ἴσον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τέρπωλῆς ἀπέπαυσεν, ἀπίεσφ' ἐλίξε δὲ μόχθων.
ἢ κ' ἐνόησε γάμους, ἢ δὲ γάμων ὀδύνας.

Παύλου σιλεντιαρίῳ, ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρὶ.

Λιγύρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένε κῆρη,
ἔσπρεσαν καλὰ μαιῖς πένθαλέαις γενέται.

καὶ σὺ μὲν ἀμπακίῳσ βιότου, καὶ μόχθον ἐλαυθῶς
ἐκφυγῶς. οἱ δὲ γάων πικρὸν ἔχουσι νέφος.

Ἰωάννης ἐστὶν γὰρ ἄρουρα μακιδονικὴ σε κελύπῃ,
καὶ ἄλλοισιν ὀπλοτέρην, ἢ βεσι γηραλέην.

Εὐτολμίου.

Παρθενικὴν ἐλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δὴλαίῃ μήτηρ κόφατο διπλοσσίως.

μνηστῆρὸς δ' ἐγόησαν ἴσον γόον. ἦν γὰρ ἐκείνη
θρηνεῖν πῶ μῆτω μηδένος, ὡς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου
ἀμισοῦ.

Σοὶ πόδε Διογενὸς θαλερῆς μνημῆϊόν ἦβης
πάντῳ ὦν ἀξείνω θῆκετο φρυξ γενέτης.

φῶν, πάρις ἐκείσ' ὄσον. ἄχεν δ' ἐσε νῆμα θεοῖο
παρὸς ἀδελφεῖῳ πάνθος ὄφειλόμενον.

ὅς σε περιπέλασ' ἱερῇ καλὰ μῆτε, καὶ ἀχῆ,
ζείτονα τῆς μακέρων θῆκε χοροσσίης.

Κριναγόρου.

Ἠρῆσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὐνοῦμα νῆσοι
ἀκλέες. ὅς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁ μωνύμην.

κληθείητε καὶ ἄμμοβ' ἐρωτῆ' ἴδ' ὅς. ἢ νέμεις τῶι
ἔξει δὴ ταύτην κλῆσιν ἀμφαμμένας.

καὶ δὲ γὰρ, δ' ἐν τύμβῳ δῖης ὑπεθήκετε βῶλον,
ἦνομα, καὶ μορφὴν αὐτοῦ ἔδωκεν ἐρωτῶ.

ἦ χθὼν σηματούσα, καὶ ἡ παρά θινὶ θάλαττα,
 παιδὶ σὺ μιν, κῆφῃ κείσο, σὺ δ' ἴσου χίη.

Σαμίου.

Υστατα δ' ἡ τὰ δ' ἔειπε φίλαν ποτὶ μάτ' ερα Πορτῶ
 δακρυόεσα, δέρις χερσὶν ἐφαπτομένα.
 αὐτὶ μένοις παρά πατρὶ· τέμοις δ' ἐπὶ λῶνι μοίρας
 ἄλλαν, σὺ πολὺ γήρατ' κ' εδομέναν.

Λεωνίδου.

Ἡ πᾶς ὡ χετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῃ ἡ δ' ἐνιαυτῶ
 εἰς αἰδὸν κοιλίης ἡλικίης προτέρη,
 Δειλιῆ, ποθέουσα ἴν' εἰκοσάμηνον ἀδελφῶν
 νήπιον, ἀσπύργα γυνάσμενον θανάτου.

Τῆ αὐτῆ.

Αἰ, αἰ, λυγρὰ παθοῦσα Περιπερὴ, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 Ἀνθρώποις δαίμων βῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἰ, αἰ, νοῦσε βαρεῖα, τί δ' ἡ ψυχῆσι μεταίρῃς
 ἀνθρώπων, ἔρατ' ἔπει νεόπτι μένειν;
 ἢ καὶ τί μαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμερσα
 ἠέθειον, πρὶν ἰδεῖν κυριδίαν ἄλοχον.

Καλλιμάχου.

Ἡῶσι Μελάγιππον ἐθάπτο μεν· ἡελίῳ δὲ
 δυομένου, Βασιλῶ κ' ἔθανε παρθενικῆ,
 αὐτοχερὶ. ἴωεν ἴθρ' ἀδελφῶν ἐν πυρὶ θεῖσα,
 ἢ κ' ἔτλη· δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κ' ἠδὲν,
 παρὸς δρῖστ' ἴπποιο· κ' ἐτήρησε δὲ κυρήνῃ
 πᾶσα ἴν' αὐτέκνων χῆρον ἰδύσα δόμον.

Βιάνορος.

Θεογόνος ἔκλειον ἐμῆς γάμον· αἰετὶ πῖ παιδὸς
 ἑλπίσι, μουφοτέρῃς ἔειπον, εἰς ὀδύνην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

νῦν δὲ με καὶ παιδὸς φθονεῖ τις ἄσφισσε μοῖρα.

Φῶν, βρέφος ἐφάσθην καὶ σὲ ἢ λεπτόμενον.
 φερσεφῶνι, πῶς παρὸς ἐπὶ θρήνοισιν, ἀκκοον.
 θεὸς βρέφος ὄν πολυὺς μηρὸς ἀποιχομένης.

Γαρμενίωτος.

Γαρβενικῆς τάφος εἰμ' ἐλένης. πένης δ' ἐπ' ἀδελφῶ
 προφθιμένῃ, διπλόα μηρὸς ἐχὼ δάκρυα.
 μηστήρσι δ' ἔλιπον κόπῃ ἀλγέα. πλὴν ἴδρ' ἐτ' ὕπω
 ὕδενός, ἢ πάντων ἐλπὶς ἐκλασεν ἰσως.

Ἀντιπάρβη θεσσαλο-

νικέως.

Ἀύσονι ἢ μελίβυσαν ἔχει κόνις. ἀχι δὲ ρῶμις
 καὶ μαι, παρβενικῆ τῆδε παραφάμαθῶ.
 ἢ δὲ με θρεφάμενι Γομπηῖν, ἀντὶ θυγατρὸς
 κλαυσαμένη, τύμβω θῆκεν ἐλευθερίῳ,
 πῦρ ἔτερον σπῆδ' ἔσθασεν. ὕδ' ἐστ' ἀχὴν
 ἢ μετέρην ἢ φεν λαμπάδα φεραφῶνι.

Ἀθλον.

Αἰ, αἰ, τὸτο χέμισον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
 νυμφίον, ἢ νύμφην. ἠνίκα δ' ἀμειότερος,
 ἀπολιν, ὡς ἀγαθὴν τε γλυκερίον, ὦν ὕμνευσι
 ἐσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεισῶν θάλαμος,
 ὕψαλως πῶς κῆδος ἰσθρῶρον. ὡς ὁ μὲν, ἔδρ
 Νικίᾳ. σὺ δ' ἐκλασσάσ Εὐδίκη θυγατέρα

Θεοδώριδου.

Θάσδοτε, κηδεμόνδῃ μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
 κῶκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναφάμενοι,
 θηνόλινε, πρισάωρε. σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἤβης,
 κέλλιπ' ὄν ἠδύση μηρὶ γόας, καὶ ἀχῆ.

Ραούλου σιλεντιαρίου.

Εἴ κ' ἔπι ξείνοισ σε Λεόντιε γαῖα κλυῖται,
 εἴ κ' ἔρικλαύταν τῆλ' ἔθανθε γονέων,
 πολλαῖ σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
 δάκρυα, δυσλήτω πένθει διαπτομένων.
 πᾶσι γὰρ ἦθα λίην περιλημένος, οἷά τε πάντων
 ξαυθὸς ἔων κούρος, ξαυθὸς ἔων ἔταρος.
 αἶ, αἶ, λαυγαλέη, κ' αἰμείλιχος ἔπλεο μοῖρα,
 μὴ δὲ τεῆς ἠβῆς δύσμορε φέσαμένη.

Αθήλων.

Ἐπ' ἄμε δὲς λυκῶ βαντασ' ἐχυσαν ἀφῆρπασε δαίμων,
 ἦν μοῖανη Διδύμω παρὶ θάλαγα τέκην.
 ὦ μοῖρα, τί τοσῦτον ἀπινέδω, ὅδ' ἐπὶ παυτοῦς
 ἠγάγετ', ὅδ' ἐρατῆς ἔργα τευνοσσορίης;
 οἶ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
 μέλλον ἄγειν. συγερῶ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβην.
 αἶα θεοὶ, λίτομαι, μηδὸς τε γόνος, κατέρος τε,
 παύσατε, τπκομένων εἴνευ ἐμῶ φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, κ' ἔγγυθι νυμφικῶ λείμω
 κ' ἔρε λιπῶν, ὁλοῆν αἶμον ἔβης αἶδ' ὕ
 θώνιον ἀσπυκίην τε μίγ' ἠκ' ἔχες. ἦ σε μάλιστα
 οἶ κ' ἔρα γόν ἠβητῶν κ' ὠκινεν ἠΐθεον,
 εἰ πάρχου κλαέουσα κ' κ' ἄν μόνον, εἰκοσι ποίας
 μῆνον ἐπέ βιότου πλήσασ, κ' πύσυρασ.

Ανύτης.

Γαρθένον ἀντιβίην κ' τοδύρομαι. ἦς ἐπι πολλοὶ
 νυμφῖοι εἰέμενοι, παρὸς ἵκοντο δόμον,
 κ' ἄλλους, κ' πινυτῆτος ἀρχικλῆος. αἶμ' ἐπὶ πάντων
 ἐλπίδ' αὖ ἄλομένη μοῖρ' ἐκύλιω πρόσω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Μυασάλλου.

Αἰ, αἰ, παρθενίᾳ ὁ λοόφρονος, ἄς ἀπο φαεθρῶν
ἐκλασῶ ἀλιάνην ἡμεροέσα Κλειῶ.
κῆρ δ' ἐσ' ἀμυξάμεναι περί δάκρυον αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ
λαῶν σειρήνων ἔσταμβ εἰδάλιμοι.

Αθίλλα.

Ἀντί τοι ἀλέχεος θαλάμου, σε μινῶν θ' ὕμνείων,
μάτηρ ᾗσε τάρῳ τῷ δ' ἐπὶ μαρμαρίναν,
παρθενικῶν, μέτρον τε τεόν, κῆρ κῆλλος ἔχουσαν,
Θερσίποτι φθνηκτὰ δ' ἔπλεο, κῆρ φθιμένα.

Ω, χόμειν ὦ μίλητε φίλη παρὶ, τῶν ἀθεμίτων
πῶ ἀνομον γαλατῶν ὕβριν ἀναιγόμεναι,
παρθενικῶν βριαῖε πολιήτιδ' ὄν ὁ βιασὸς
κελτῶν ἐς ταύτην μοῖραν ἔρεφεν ἄρισ.
ἢ γὰρ ἐμείναμεν αἰμα τὸ δυσσεβές, ἔδ' ὕμνείων
τυμψίον, αἶψ' αἰδῶν κηδεμόν' ὄρράμεθα.

Ἀντιπάφου.

Οὐ νῆσω ῥοδὸπατε, κῆρ ἀγενέτερα Βοῖσκη,
ἔδ' ὕπρ' δυσμενέων δ' ἔρατι κελίμεθα,
αἶψ' αὐτὰ πάφρα ὁ πόντος ἐφλεγεν ἄστυ κορίνθα.
γοργὸς ἄρισ, αἰδῶν ἀλκιμον εἰλόμεθα.
ἦ κτανε γὰρ μάτηρ με διασφαντήρι σιδάρῳ,
ἔδ' ἰδῆς φειδῶ δύσμορος ἔχε βίη.
ἔφε δ' ἔναυ χένιον δ' ἄρα βρόχον ἦν γὰρ ἀμείνων
δυσλοσώσ' ἀμμιν πόντος ἐλυθερίος.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Αρχίου εἰς κίαν. 24

Ἀπάρως ἀντίφθογγον ἀπκλάεσσα νομῶσι
πλάκει κῆρ δρυτὸ μοῖς κίαν, κῆρ ἰχθυβόλοις,
τολλάκι

πολλὰ κ' ἰδὴ κρέσσα πολύθροον, οἷς τις ἀχά
 κέρτομον ἀνθρώποις χεῖλεσιν ἁρμονίαν,
 νῦν εἰς γὰρ ἀγλαῶτος, ἀγαυδῖός τε πεισῖσα,
 κείμαι, μιμητῶν ζῆλον ἀνήγαμενά.

Ἀγαθὴν χολαστικῶν, εἰς πέρδικον.

Οὐκ ἔτι πρὸ τλήμων σποπέλων μετανάστρια πέρδικε
 πλείους λεπταλέοις οἶκος ἔχρ' σε λύκοις,
 οὐδ' ὕπρ' μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἠριγενείης,
 ἄκρα παραθύρασις θαλπομένων πτερυγῶν.
 σὴν κεράλην ἀέλουρος ἀπέθρισε, τᾶλλα δὲ πάντα
 ἤρπασε, κῆρ' ῥθονερὴν ἔκ' ἐκόρησε γέναι.
 ταῦ δέ σε μὴ κέρη κρύπτει κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
 μήποτε σὸν κείνη λείψανον ἐξεύσῃ.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Οἱ κογενῆς ἀέλουρος ἐμὴν πέρδικ' ἀνελεύσα,
 ζῶειν ἢ μετέροις ἔλπεται ὀν μεγαίροις.
 ὅ σε φίλη πέρδικε φθιμένιν ἀζέρασον εἰσώσω,
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω πλὴν σέθεν ἀντιβίην.
 φυγὴ γὰρ σέο μάλλον ὀρίνεται εἰσόκε γέξω,
 ὅ αν' ἐπ' ἀχιλλῆος Πύρρος ἔρεξε τάρω.

Εἰς τὸ αὐτῷ Δαμοχάριδος γραμματικῶν.

Ἀνδροβόρων ὁμοίτε γνε κινῶν ἀέλουρε, κῆκίση,
 τῶν ἀνταιονίδων ἐατὶ μίᾳ σκυλάκων.

κτῆτορος ἀγαθῖοιο τεοῦ πέρδικον φαγοῦσα,
 λυπεῖς, ὡς αὐτὴν κτῆτορα διασαμένη.

κῆρ' σὺ κτῆν ὄν πέρδικε ἐχεις γόον, οἱ δὲ μύες νῦν
 ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σαστάλης.

Εἰς τῆπιζα Μελεάζρου.

Ἀλλῆεις τῆπιξ ὄροσεραῖς σαχόνται μεθυθεῖς,
 ἄηρομόμον μέλπεις μούσαν ἐρημολάλον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄκρα δ' ἐφελδόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
 αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλιμα λύρασ,
 ἀμὰ φίλος, φθέγγου τὶ νέον, δενδρωῶδεσι νύμφαις
 παύγιον, ἀντ' ὧδ' ὄν Πανὶ κρέκων κέλαδον.
 ὄφρα Φυγῶν ἰὼν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρῶσ,
 ἐκθάδ' ὑπ' σκιερῇ κεκλιμένον πλατάνῳ.

Νικίῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δ' ἂν τανύφυλλον ὑπ' πλάκῃ κλωνὸς ἐλιχθεῖς,
 τέρψομ', ἀπ' ῥαδινῶν φθόγγον εἰς πτερύγων.
 χεῖρα γὰρ εἰς ὄρουσιν παιδὸς πέσον, ὅς με λαβράκιος
 μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

Ἀρχίῦ εἰς τὸ αὐτό.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλοερῶσι ἐριθιλέος ἔρνεσι παύκῃς
 ἤμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμῃ πίτυος,
 ἔκρεθεσ ἀντάρσοιο δὴ ἰξύος ἀχέτα μολπᾶν
 τέπιξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος.
 ναῶ δέ σε μυρμάκεαριν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
 αἶδος ἀπροΐδης ἀμυκεχλύφε μυχός.
 εἰδ' ἐάλωσ, συγγνωστὸν, ἐπεὶ κρηὶ νόρανος ὕμνων
 μαιονίδασ, γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανεν.

Ἀνύτης, οἰδὲ, Λεωνίδου, εἰς ἀκρίδα.

Ἀκρίδι τᾶ κρητ' ἀρυραν ἀηδόνι, κρηὶ δρυοκοίτῃ
 τέπιγι, ξυῶν τὺμβον ἔταξε Μυρῶ,
 παρθένιον σάξασα νόρα δάμνῃ. δύνα δ' ἄ γὰρ αὐτᾶσ
 παύγι δ' ἀντιπειθῆσ ὡ χετ' ἔχων αἶδασ.

Μηισάλην εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δ' ἂν πτερύγεωσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις
 ἀκρί, κρητ' ἀκρητῶσ αὐλακῶσ ἐζομένα.
 ἢ δέ με κεκλιμένον σκιερῆν ὑπ' φυλλάδα τέρψῃσ,
 ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἠδ' ὑκρέκρῶσ μέλωσ.

Μελεάγρον εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἄκρῖς ἐ μῶν ἀπαπλά πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
 ἄκρῖς ὄρουρα, μεῦσα λιγυπέφυγε,
 αὐτοφύεσ μιμημα λύρασ, κρέμει μοι τὶ ποθόνον,
 ἐκκρούσασ φίλασ ποσὶ κάλυπτε πέφυγασ.

ὣς με πόνων ῥύσαιο παναγρῦπνοιο μερίμνης,
 ἄκρῖ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάγον.

Ἰῶρα δέ σοι, γήτειον ἀνιθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
 καὶ θροσερὰς σάμασι χιζομένασ φεχθῆσασ.

Ανύτης εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μὲν ὡς τοπάρος πυκινάεσ περύγειν ἐρέων,
 ὄρσεισ ἐξ ἀνῆσ, ὀρθριὸσ ἐγρόμενοσ.

Ἔγάρ σ' ὕπνώοντα σίνισ λαθριδὸν ἐπελθὼν
 ἔκτεπεν λαμῶ ῥίμφοσ κεθεῖσ ἄνυχα.

Τῆσ αὐτῆσ.

Οὐκ ἔτι λήθασέσ κετ' ἀφνιὸν ἀκιδὸσ οἴκον
 ἄκρα μελιζομένον ὄφεται ἠέλιος.

Ἰδὲ τὸρ λειμῶνασ ἐπὶ κλυμένεσ πεπέπασαι,
 καὶ θροσερὰ ληνσέσασ ἀνθεα τεροσεφόνασ.

Ἀθῆλον.

Αὐτὸ σοι παρ' ἄλλωι δυνπαβέσ ἐράτα μῦρμηξ,
 ἠρίον ἐκ βάλυσ διψάδοσ ἐκτισάμην,

ὄφρασε καὶ φθόμενον δῆυσ σαχυφῆροσ αὐλαξ
 θέληη, ὄροβαλή κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Ἀδέαστον.

Ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν ὄσαν μιτέρα τέκνων,
 ἄρτι σε βάλπεσαν παῖδάσ ὑπὸ πέφυγι,

αἰξάσ ἐντοθε νεοαρομόμοιο κελίησ,
 νόσφισεν ὠδίνων τεράλεικτοσ ὄφισ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καί σε κινυρομένην ὁ πότ' ἀθρόος ἦλθε δαίμων,
 ἦριπεν ἐχαρίν λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.
 καὶ θάενεν ἠλιτοεργός· ἰδ' ὡς ἦφαιστος ἀμώταρ,
 τῶν ἀπ' ἑριχθονίου παιδὸς ἔσωσε ζονάν.

Φαίννη.

Δαμοκρίτῳ ἔδην ἐγὼ λιγυράν ὄκφ' μῦσαν ἐνίεν,
 ἀκρίσ' ἀπ' πτερύγων ἴον βαβαῦ ὕπνον ἄγων.
 δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ ἴν' ἐοικότα τυμβρον ὄδ' ἴτα
 ἐγγύθεν ὠρωπῆ χᾶεν ἀποφθιμένῃ.

Λεωνίδῃ.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' ἕδρος ὦ παροδίτα,
 λάλο' ὁ τυμβίτης ἀμμιν ἐπικρέμαται,
 ἀνοιήσ' ὦ νηρωπε φιλανίδεα· πῶ τὸρ αἰοῖδόν
 ἀκρίδεα, πῶ ἄσαντοπρὶν ἀκρυθοβάτιν,
 διπλῆς ὄβελυκῆ βαντασ' ἐφίλατο· καὶ με θανῆσαι
 κῆθ' ἔθ' ἐφυπνιδίων χιραμένιν λαλάων.
 καί μ' ἕδ' ὄφθιμένην ἀπανήατο· τῆτο δ' ἐφ' ἡμῖν
 τοῦ λίγον ὠρωπῶσεν σῆμα πολυβοφίης.

Τύμνω.

Ορνεον ὦ χάρισιν μεμλιμένον, ὦ παρόμοιον
 ἀλευρόσιν ἴν' σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
 ἦρπάθης φιλέλαε· σά δ' ἦθεα, καὶ τὸ σὸν ἠδ' ὄ
 πνώμα, σιωπῆρὰ νυκτὸς ἐχούσιν ὄδοι.

Γαμφίλῃ.

Οὐκ ἔτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
 ἠδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν,
 ἀμᾶσε γαρύοντα κητήναρ ἐν χέτα τέπειξ,
 παιδὸς ἀπ' ἠιθέε χηρὴ μεταπιάμενον.

Σιμίον.

Οὐκ εἶτ' ἀν' ὕλην θροῦς ἀσκιον ἀγρότα πέριξε,
ἢ χιόης ἐπιείγῃσι ἀπὸ σῆματος,
θηρῶν ἀγρίους σαομῆλικας ἐν νόμῳ ὕλης.
ᾧ χροτὸν πυμάταν εἰς ἀχέροντος ὄσον.

Μελέαζρου.

Τὸν ταχέπωσιν ἐτι παῖδα σαυραπαθῆντα τεύθους
ἄρτι μ' ἀπὸ σέρων ὑαπέντα λαγῶν,
ἐν κόλποις σέρουσα διέφεφεν ἀγλυκερόχρωσ
Φάνιον, εἰαρινῶς ἀνθεσι βοσκόμενον.
ὅδ' ἔμε μινδός, ἐτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλάσσω, πολλῇ δαυτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκω, ὡς ἐν ὀνείροις
ἀλλ' ὄραν, κοίτη γειτονόεντα τάφον.

Μηνσαάλην.

Αἰθίης ξένη πόνδε ποδινέ μου ἴννεπε τύμβον,
ταῖς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἐβρεφε γόνυ.
πολλὰς γὰρ νάεσιν ἰσόδρομον αἴυσε μάκος.
ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα προΐβον.

Εἰς Ῥοίητας. 25

Αλκαίῳ μεωνίνῳ. Εἰς Ὀμηρον.

Ἡρώων τὸν αἰοιδὸν ἴφ' ἐνὶ παῖδ' Ὀμηρον
ἦκαχον, ἐκ μουσέων γῆρον ὕφηνάμενοιο
νέκταρι δ' εἰνάλια νηρηΐδ' ἐχρίσαντο,
καὶ νέκω ἀκταίη θῆκην ὑπὸ σσιλάδῃ,
ὅτ' ἢ βέτιν κῦδινε, καὶ ἴε' α, καὶ μόθον ἄλλων
ἠρώων, ἰθακῶ τ' ἔργματα λῆρτιάδ' ἔω.
ὄλβισι νῆσος ποντώϊος, ὅτ' ἢ κέκλυθε
βαίη, μουσαίων ἀστέρα, καὶ χαρίταν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΝΤΙΠΑΡΩΣ ΟΙΔΩΝΙΣ ΕΙΣ

ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Τὰν μερόπων κειθῶ, τὸ μέγα σῶμα, τὰν ἴσα μύσσαις
 Φθεξαμέναν κεφαλὴν ὧ ξένε μαιονίδεω,
 αἰδ' ἔλαχον νασίτις ἴν σπιλαίς. ἢ ἴδ' ἐν ἄλλα
 ἱερὸν, αἶψ' ἐνέ μοι πνῦμα θαγῶν ἔλιπεν.
 ὦ νῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ὦ κῆρ ὄλυμπον,
 κῆρ τὰν Διάντος ναύμαχον εἶπε βίαν, *Qua Telamonidae*
 κῆρ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἔκτορα πῶλοισι *Secula classis*
 ὅσῃ δαρδανικῶ δρουπόμενον πεδίῳ, *adit.*
 εἰδ' ὀλίγη κρύπῃ τὸν ταλίηον, ἴδ' ὅτι καύθη
 κῆρ Θετίδος γαμέταν ἀβραχάβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ενθάδε πῶν ἱεράν κεφαλὴν κῆρ τὰ κελύπῃ
 ἀνδρῶν ἠρώων κῆρ μήτορα θέον Ομηρον.
 Γαῦλα σιληντιαρίου εἰς

τὸν αὐτὸν.

Ενθάδε περιδῶν τὸ σοφὸν σῶμα θέον Ὀμηρον,
 κληνὸς ἐπ' ἀχιλλῶ τὴν ἄμβος ἔχρ σκιοπέλῃ.
 εἰδ' ὀλίγη γεγαῖα ἴσον χείρην ἀνέρα νῆσος,
 μὴ ἴδε θαμβήσῃς ὧ ξένε δερκομένος.
 κῆρ γὰρ ἀηταῖς σα κῆρ σιγῆ πτοτὲ δῆλος,
 μῆρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λιτοῖδην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

*Αἰτιαὶς Μιχλῆ
ναιῶ.*

Οὐδ' εἶ με χρύσειον ἀπ' ἱρασιπρὸς Ὀμηρον
 σῆσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀπροπαῖς,
 ἢ κ' εἴ μ' ἢ δ' ἔσομαι σαλαμίσιος, ἢ δ' ὁ μέλιτος
 Δημαγόρου. μὴ ταῦτ' ὀμμάσιν ἑλλὰς ἴδοι.
 ἄλλον ποιητῶν βασανίζετε. τὰ μὰ δέ, μῆσαι,
 κῆρ χείρ, ἑλλήνων κῆρ σὶν ἀείσειτ' ἔτη.

*Const.
Cephal.
in Syllō*

*haut oculis graecis
ia ore latinis.*

*Leo Allat
1721. H.*

Αντιπάθρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρώων κέρυκ' ἄρντας, μακέρων δὲ προφήταν,
 ἑλλάνων βιοτῆ δαύτερον ἄέλιον,
 μακρῶν φέγγος ὄμιρον, ἀκίρατον σῶμα κῶσμη
 παντός, ἀλιθροβία ξεῖνε κέκασθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ενθάδε θεῖος ὄμιρος, ὃς ἑλλάδα πάσαν ἄφσε,
 θήβης ἐκρεαῶς τῆς ἐκτονταπύλης.

Αντιπάθρου εἰς
 Ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι βελτομένως Ὀρφεῦ δρούσας, ἔκ ἔτι πέτρας
 ἄξευς, ἔθιρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
 οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, ἔχι χόλαζαν,
 ἔνι νιφετῶν συρμάς, ἔπαταξῶσαν ἄλα.
 ὦλεο γάρ σε δὲ πολλὰ κέτοδύραντο θύρατρος
 μαμοσιώσας. μάτηρ δ' ἔξοχα καλλιόπη.
 Πίφθι μένοις σοναχῶμεν ἐφ' ἡράσιν, ἀνὶ ἡ ἀγαλκῆν
 τῶν παιδῶν αἰδῆν ἔδὲ θεοῖς δαίμασι;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὀρφέα θρηικίησι παρὰ προμολῆσιν ὀλύμπου
 τύμβος ἔχει, μῦθους ἕξια καλλιόπης.
 φ' ὀρούσας ἔκ ἀπίθισαν ὄτω σαιάμ' ἔσπετο πέτρῃ
 ἄλυχος θιρῶν θ' ὑλονόμων ἀγέλι.
 ὅς ποτε κῆρ τελετάς μυστηρίδας ἄρετο βάνχης,
 κῆρ σίχον ἠρώω ζανκῶν ἔτανξε ποδί.
 ὅς κῆρ ὀμειλίκτοιο βαρῦ κλυμένοιο νόημα,
 κῆρ τὸν ἀκίρητον θυμὸν ἔθελεξε λύρη.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καλλιόπης Ὀρφέα, κῆρ οἰάγροιο θανόντα,
 ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία βισυνίδες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΨΤΑ

σπυγὸς δ' ἤμαξ ἄντο βραχίονας ἄμφι μελαίνῃ
 δαυόμεναι ἀποδῆθ' ἠρηκίον πλόκμον.
 κῆ δ' αὐτὰ συναχούντι σὺν ἀφόρμιγγι λυκείῳ
 ἔρηξαν μούσαι δάκρυα περιδύου,
 μυρῶμεναι τὸν αἰοιδόν ἐπιδύραντο δὲ πέτρας,
 κῆ δρυῖος ἄς ἐρατῆ τοπρὶν ἔθελε λύρη.

Εἰς ἠσιόδον.

Ελλάδος ἀρυχόρα σέδαρον, κῆ κῆσμον αἰοιδῶν
 ἀσπράσον γενεὴν ἠσιόδον κῆτέχω.

Αναβηματικὸν εἰς αὐτὸν.

ἠσιόδος μύσαις ἐλικωνίσι τῆ δ' ἀνέθηκε
 ὕμνῳ νικῆσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὄμιρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀσκή μὲν παρὶς πολυλήϊος ἰμῶ θανόντος,
 ὅσα πλησίππων γῆ μινυῶν κῆτέχει
 ἠσιόδου. τὰ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν,
 ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνῳ σοφίης.

Ἀλικίου εἰς αὐτὸν.

Λοκίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέμει ἠσιόδοιο
 νύμφαι κρηναίων λῆσαν ἀπ' σφετέρων,
 κῆ τάραν ὑψόσαντο. γάλακτι δὲ ποιμένος αἰγῶν
 ἔρασαν, ξανθῶ μίξάμενοι μέλιτι.

τοῖν γὰρ κῆ γῆραι ἀπέπνεεν ἄνεα μουσῶν
 ὁ πρέσβυς, κῆ θαρῶν γασσάμενος λιβάδων.

Εἰς δὲ χίλοχον ἰυλιανοῦ ἀπὸ
 ὑπάρχων αἰγυπῆς.

Κέρβερε, δεῖμαλέην ὑλακὴν νεκύεων ἰάλλων,
 ἠδὲ φρικαλέον δείδιθι κῆ σὺ νέκει.
 δὲ χίλος τέθνηκε. φυλάττω θυμὸν ἰάμβων
 δρομαῶ, πικροχόου τικτόμενον σῶματος.

οἶδα

εἶδα βοῆς κείνοιο μέγα θένος. οὔτε λυκῆμβιω
 νῆος μία σοι, διατὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ναῦ πλέον ἢ τοπάραιβε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
 ὁμμασιν ἀγρύπνοισι, φραγὲ Φύλακε κῆρον.

εἰ τὸρ φέγγος ἔλιπον ἀνυσκέζυσαι ἀμβων
 ἄγριον δὲ χιλόχου φθέγμα λυκῆμβιάδου,
 πῶς ἔη αἶν προλίποι σκοτίων πυλιῶνας ἐκάλων
 νεκρὸς ἄπασ, φάτων τάρβος, ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σῆμα π' δ' ὄρχιλόχου παραπόντιον, ὃς ποτε πικρὴν
 μῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἐβαλε χόλω,
 ἀεμάξασ ἔλικῶνα τὸν ἡμερον. οἶδε λυκῆμβις
 μυρόμενος φραιῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παραμείλον ὀδοιπόρε, μὴ ποτε τὸδε
 κινῆσθης τύμβῳ σφῆκτος ἐφελθόμενος.

Εἰς ἱππῶνακτα Λιωνίδου.

Ἀφρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
 πικρὸν ἐγείριτε σφῆκ ἀναπαυόμενον.

ἄρτι τὸρ ἱππῶνακτος ὁ κῆρ τοκέων ἔο βαυξέας,
 ἄρτι κειοίμιναι θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

ἀλλὰ προμνήσασθε, τὰ τὸρ πεπυρομένα κείνα
 ῥήματα, πημαίνεσιν οἶδε κῆρ εἶν αἰδῆ.

Ἀληκίς εἰς αὐτὸν.

Οὐδέ θανάων ὁ πρέσβυς, ἐῷ ἐπιτέροφει τύμβῳ
 βόβρω ἀπ' οἰγάνθης ἡμερον, ἀλλὰ βάτον,
 κῆρ πνιότασαν ἀχερσον, ἀπσύρουσαν ὀδύτων
 χεῖλας, κῆρ δὲ φει κερφαλέον φάουγγα.

ἀλλὰ τις ἱππῶνακτος ἐπὶν παρὰ σῆμα νέηται,
 εὐχέσθω κτώσθην εὐμένεοντα νέκυν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αντιπάρη εἰς Γίνδαρον.

Περιχθὴν σάλπιγγα, τὸν ἀγκύων βαρυμύγων
 χαλκοντῶν κατέχει Γίνδαρον ἄδ' ἰόντις.
 ὃ μέλος εἰσαΐων, φθέγγεται ὡς ἀπ' ἰμῶν
 ὃν Κάδμυ θαλάμοις σμήνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδ' εἰς τὸν αὐτόν.

ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδε, καὶ φίλος ἄσοις
 Γίνδαρος, ἀφώνων περιδῶν πρόπολος.

Αντιπάρη εἰς Αἰχύλον.

Οφρακιδὸν φώνημα, καὶ ὄφρουάσαν αἰοιδὴν,
 πυρῶσασι βάρη πρῶτος ἐν ἀεπίῃ
 αἰχύλος Εὐφορίωνος, ἐλασινίης ἐκείνης
 κείται, κνδαίνων σήματι ταινάρην.

Γωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χάρε μελαμπέτοις Εὐριπίδῃ ἐν γυάλοισιν
 περιέσσω, τὸν αἰὲν νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
 ἴδι δ' ὕπ' ἔχονός ὦν, ὅτι σοικλέος ἀρβιτον ἔσαι,
 ἴσον ὁ μηρείαις ἀναοῖς χείρισιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ διακρυβεῖς Εὐριπίδῃ εἰλέ σε πότμος,
 καί σε λυκορραῖσαι δειπνον ἔθεντο κινῶν,
 τὸν σιμνὴ μελιγερῶ ἀνδρόνα, νόσμον ἀθηνῶν,
 τὸν σοφίῃ φρακιδὴν μιξάμενον χάριτα,
 ἀπ' ἔμολθε πελλάσον ὕπ' ἡρίον, ὡς αὖ ὁ λαΐρις
 περιδῶν, γαῖης ἀγχοῖσι περιδῶν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνάμα μὲν ἑλλὰς ἀπασ' Εὐριπίδ' ὁσεῖ δ' ἴχθ
 ἢ μακεδῶν. ἢ τὸν δέξατο τέρμα βίης.
 παρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι. πλείστα δὲ μέσσα
 τέρμασ', ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

mementur super Ciceronis. Pausan. & Thon. Magister
 qui Thucydides historiam aut Pausaniam hunc
 autorem dicit.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Οὐδὲν μῆμα ῥόδ' ἐς Εὐριπίδην, ἀλλὰ αὐτὸς δὲ
τῆσ' ἰσθμῶν μῆμα ῥόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἀπὸς ἀχαιῖς μῆμα σόν' Εὐριπίδην.
ἔνοικ' ἄρωνος, ἀλλὰ καὶ καλιτέος.

Σιμωνίδης εἰς Σοφοκλῆν.

Εσβέθης γηραιὲ Σοφὸκλεεβ, ἀνθος αἰοιδῶν,
οἶνω πρὶν βῆμα χυ βόθρω ἐρεπόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τυμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα κιαεῖ
ἐρπύλοισι, χλοερὸς ἐκπροχέων πλοχέμης.
καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδ' ἢ τε φιλοῦρ' ἄξ
ἀμπελος, ὕγρα πέριξ κλήματα χυαμένη,
εἶνεκεν ἀμαθίης πινυτ' ἄρωνος. ἢν ὁ μελίχρως
ἤσκησεν μυσῶν ἀμμίγα, καὶ χαρίταν.

Ερμύς εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι δ' ἔε Σοφοκλεῖς,
σηνὴ τῆς μαλακῆς κιαὸς ἄλοιο τὸ δάσ.
αἰεὶ τοι βύπαισι περιστάζοιτο μελίαιαι
τύμβος, ὕμιθ' εἰώ λειβόμενος μελιτι.
ὡσ' ἂν τοι ρεῖη μὲν ἀένναος ἀθιδ' ἰδέλτω
κίρως, ὕπ' σφρανοῖς δ' αἰὲν ἔχοις πλοχέμης.

Διοσκορίδης εἰς τὸν αὐτὸν.

Τύμβος ὁ δ' ἐς ὧ νθρωπε Σοφοκλέος, δὲ παρὰ μυσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὠν, ἔλαχεν.
ὁ δ' μετ' ἔκ φλοιῶντος ἔτι ζήβωλον πατέοντα
πρίνινον, δὲ χύσειον χῆμα μεθιρμύσατο,
καὶ λεπὴν ἐπέδυσεν ἀλαργίδα. τὸ δ' ἐ, θανόντος,
ἀύθετον ὀρχησῆν τῆσ' ἀνέταυσα πόδα.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

ὄλβιος, ὡς ἀγκυρὴν ἔλαχε παύσιν· ἢ δ' οὐ χερσὶ
 κέρριμος ἐκ ποίης ἢ δὲ διδασκαλίης;
 εἴτε σὸν ἀντιγόνην εἴ πεῖν φίλον, ἢ κ' ἀν' ἀμάρταις,
 εἴτε κῆρ ἢ λέκτρον· ἀμφοτέραι τὸρ ἄκρον.

Ἀντιπάρου θεσσαλονικέως,
 εἰς ἄρημᾶνα.

Ἀνέρα μὴ πέψηται μαίρειο· λίγος δ' οὐ τύμβος
 ὀφθῆναι· μετᾶλου δ' ὄσκα φώρος ἔχει·
 εἰδήσεις ἄρημᾶνα, λύρις ἐλατῆρα λακαίνης
 ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐνεὲ δριμύτος ἔχει·
 κείται δ' ἢ πείροις διδύμαις ἔρις, εἰδ' ὄγε λυδός,
 εἴτε λακῶν· πρῆλα παρὶ δ' οὐ μνοπόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεω-
 γίδου.

Τὸν χαρίεντ' ἄρημᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμενάων
 κικνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελ' ἀμέμον,
 τύμβος ἔχει σπάρτας, μετᾶλων χάριν· εἰδ' ὄγε λυδός,
 ἀχθος ἀπ' ἠρίφας, οἷχεται εἰς αἶδην.

Ἀντιπάρου σιδωνίου,
 εἰς ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τέτρακῶρυμβος ἀνάκρεον ἀμρὶ σέ κιαός,
 ἀβράτε λειμώνων προφρεῶν πέταλα·
 πηγάδ' ἄρ' ἰνδέντος ἀναβλίβοντο γάλακτος·
 αὐτῶ δ' οὐδ' ἀπ' ἠρῆς ἢ δὲ χέοιτο μέθυ·
 ὄφρα κ' εἴ τοι σποδῆτε, κῆρ ὄσκα τέρψιν ἄρηται,
 εἰ δ' ἢ τις φθιμένοισι χρίμπεται αὐφροσάων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡτ' οὐ φίλον σέρξασ φίλε βάρβιτον, ὡ σὺν αἰοιδῆ,
 πάντα διαπλώσασ, κῆρ σὺν ἔρωτι, βίον·

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου.

Ἡμερὶ πανδέληταιρα μεθυρόφει μήτερό πάρις
 ἕλης, ἢ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἑλικος,
 τίς ἤβησας ἀνακρέιοντος ἐπ' ἄκρη
 σήλη, καὶ λεπτῷ χῶματι τῶδε τάρου.
 ὧς ὁ φιλάκρητος τε, καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος,
 παννύχιος κῆρος πῶ φιλόπαιδα χέλαω.
 κὴν χθονὶ πεπῆως, κεραλῆς ἐρύπερθε φέροισα,
 ἀγλαὸν ὠραῖον βόθρῳ ἀπ' ἀκρεμόνων.
 καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτιερὴ δρόσας ἢ ὀζεραὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἐπνεεν ἐν σωμαίων.

Τὴ αὐτὸ εἰς αὐτὸν.

Οὗτος ἀνακρέιοντα τὸν ἀφθιτοῦ εἵνεκε μουσῶν
 ὑπνοπόλον πάρις τὴ μβος ἐδαιτο τῶ.
 ὃς χαρίταν πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' ἐρώτων,
 τὸν γλυκῶν ὄν πλάδων ἵμερον ἠρμόσατο.
 μοῦνος δ' εἰν' ἄχέρωντι βαρύνεται, ὅχ' ὅτι λείπων
 ἠέλιον, λήθης ἐνθαδ' ἐκυραε δόμῳ,
 αἰεὶ ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι μενίσσα,
 καὶ τὸν σμειρδίῳ θρήκη λέλοιπε πόθον.
 μολπῆς δ' ἢ λήθη μελιτερπέος. αἰεὶ ἔτ' ἐκείνο
 βάρβιτον, ὅ δὲ θανῶν οὐραση εἰν αἴδη.

Αχτιπάρου εἰς
 αὐτὸν.

Ξεῖνε, τάρου παρὰ λίαν ἀνακρέιοντος ἀμείβων,
 εἴτι τοι ἢ βίβλων ἠλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 ἀπείσον ἐμῆ ἀποδίῃ ἀπείσον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὄσκα γηθῆσῃ τὰ μὰ νοτιζόμενα.
 ὧς ὁ δῖωνύσου μεμελημένος ὕασι κῶμος,
 ὧς ὁ φιλάκρητῃ σῶτροφος ἀρμονίης,

*Στοματίζων
 παν ἀπολογῶ
 2 εἰς 15.*

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

μη δὲ χετὰ φθιμένοσιν, βασιλχοῦ δὶ χατῶτον ὑπείσω
 ἦν γενεῇ μίροπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τὸ αὐτὸ εἰς ἦν
 αὐτὸν.

Εἶης ἐν μακρόφρατιν ἀνάκρεον αἰχολογῶν,
 μήτ' ἔρατῶν κώμων ἀνδιχα, μήτε κούρης.
 ἦ γὰρ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὀμμασιν ἕλον αἰείδεις
 ἀθύρων λιπαρῆς ἀνθος ὑπερθε κόμης,
 ἢ ἐπὶ πρὸς ἀρτυλίην τετραμμένος, ἢ Μελίσην,
 ἢ κίκονα θρηκὸς σμερδίεω πλόκμον,
 ἢ δὲ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα βασιλχοῦ
 ἀκρητον θλίβων νέκταρ ἀπ' ταλίκων.
 φιλῶς δὲρ, μύσαισι, Διονύσω, κῆρῶτι,
 πρέσβυ χετὰσείδι πᾶς ὁ τείδς βίετος.

Εἰς ἦν αὐτὸν.

Ὡξένε ἦν δὲ τάρδον ἦν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
 σείσάν μοι παριῶν· εἰ μὴ δὲρ οἶνοπόπης.

Ἀντιπάφης σιδωνίῳ εἰς
 ἦν αὐτὸν.

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον ἐθλαὶ πονήσας.
 αἰδῆ δ' ἦ γλυκερὴ νυκτιάλος κισθάρρα,
 αὐδῆ κῆρ σμέρδης, ἢ πόθων ἔαρ· ὦ σὺ μελίσδων,
 βαρβιτ' ἀνεκφῶς, νέκταρ ἐαρμόνιον.
 ἢ ἰθέων γὰρ ἔρωτος ἔφους σκοπός· εἰς σέ δὲ μῦνον
 ἔξαστε, κῆρ σκολιάς εἴχεν ἐκισβολίσας.

Τὸ αὐτὸ, εἰς αὐτὸν.

Τὺμβος ἀνακρείοντος, ὁ τήτος ἐθαδὲ κύνος
 αἰδῆ, χῆρ παίδων ζωροτάπη μανίη.
 ἢ κμήν οἱ λυρῶν μελιζέται ἀμφί βαθύλλη
 ἦμερα, κῆρ κιαῦ λουκὸς ὀδωδε λίθος.

ἢ δ' αἰθῆρας ἔρωτας ἀπέσβεσεν. ὣν δ' ἀχέροντος
ὦν ὄλος, ὠδίνεις κῦπριδι θερμότερη.

Ἰκλιανῦ ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπίας,
εἰς ἴον αὐτόν.

Πολλὰ κί μιν ἰδὲ ἄρσα, καὶ ἐκ τῦμβου δὲ βοῶσα,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμβριβάλληθε κόριν.

Εἰς ἴον αὐτόν.

Πολλὰ πιδὼν τέθνηκτος ἀνάκρεον, ἀμὰ ῥυφήσας.
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς αἰθῆρα.

Εἰς Καλλιμάχον.

Ἀδύλα.

Ω μάχρ' ἀμβροσίησι σωῆστε, φίλτατε μύσαις,
χαῖρε καὶ εἰν αἰθῆρα δώμασι Καλλιμάχε.

Εἰς ἴον αὐτόν.

Ω μέγα Βαπτιάδα σοφῶν περίπυστον ὄψαρ,
ἦρ' ἔτεόν, κεράων ἢ δ' ἐλέφαντος ἔφης.

τοῖα γὰρ ἀμμιν ἔφηνας, αἳ ἢ πάρος ἀνέρως ἴσμεν,
ἀμφὶ τε ἀθανάτους, ἀμφὶ τε ἡμιθέους.

ὅτ' ἐμιν ἐκ λιβύης ἀναείρας εἰς ἐλικῶνα,
ἦ γὰρ ὦν μύσαις περὶ δεασι φέρων.

αἶ δέ, οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων

αἴτια, καὶ μακρόρων, εἶρον ἀμειβομέναι.

Καλλιμάχε εἰς ἴον ἑαυτῶ
πατέρω.

Ὅστις ἐμὸν παρασῆμα φέρεις ποδῶ, Καλλιμάχε με
ἴσθι κυρηνάει πάδ' αἴτε, καὶ γενέτην.

εἰ δ' εἴης δ' ἀμῶν κεν ὀμνέω, ποτε παρὶ δ' ὄπλων
ἦρξεν, ὃ δ' ἤεσεν κρείσσονα βασιλευσίνης.

ἢ νέμεις. μῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὀμματι πάδ' αἴτε,
ἀχρὶ βίης πολλῆς ἢ κ' ἀπέθεντο φίλους.

Handwritten notes in a later hand:
καὶ ἐκ τῦμβου δὲ βοῶσα
καὶ σὺ δέ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς αἰθῆρα

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αντίπατρος εἰς Ἰβυκόν.

Ἰβυκε, λιήσαι σε κητέκτανον ἔκ ποτε νόσου
 βάντ' εἰς ῥημάειν ἀστὴρον ἠΐδ' ὄνα,
 πῶλλ' ἔπιβωσάμενον γεράων νέφος· αἴ τοι ἴκοντο
 μάρτυρες, ἀλγιστον ὄλλυμένῳ θάνατον.
 ὕδ' ἐμὰ πην ἰάχισσα, ἐπεὶ ποιήτης ἐρινύς
 τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σείδ' ὄγον,
 σιουφίην κητὰ γάκην· ἰὼ φιλοκέρδ' ἑὰ φύλα
 λιήσειον, τί θεῶν ὕπερδ' ὀβηθεὶ χόλον;
 ὕδ' ἔδ' ὅ προκάροιθε κενῶν ἀγχιοςτοῖσιν ὄν,
 ὄμμα μελαμπέπων ἐκφυζεν ὀμνείδων.

Γινυτὸς εἰς Σαπφῶν.

Ὅσα μὲν κη κωφῶν ἔχει τάρος ὄνομα Σαπφῶν.
 αἰ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιδ' ἀθάνατοι.

Τιλλίον λαυρεῖα, εἰς πλεῖστον
 αὐτήν.

Ἀϊολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένη, μή με θανῶσαν
 τῶν μιτυληνάκην ἔννεπ' ἀσίδ' ὀπλον.
 ῥῶνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκ μιν χέρδ' ἔργα δὲ φωτῶν,
 ὄντα χινὴν ἔργ' τοιάδε λιθεδόνκα.
 ἦν δὲ με μισάων ἀτίσης χάριν, ὄν' ἀρ' ἔκ' ἔσθης
 δαίμονος, ἀγθος ἐμῆ ὄνκε παρ' ὀνεάδι,
 γνώσεαι ὡς αἰδ' ἀσπότης ἐκφυζον· ὕδ' εἰ τις ἔσται
 τῆς λυρικῆς Σαπφῶς κώνυμος ἠέλιος.

Εἰς ἠρίνην Ἀσκλη-
 πιάδου.

Ὀγλυκὴς ἠρίνης ὄτος πόνος, ὕχι πολὺς μὲν
 ὡσὶν παρβενικῆς ὀνεκκαὶ δ' ἐκείτης,
 ὄν' ἑτέρων πολλῶν δ' ἀσπώτερος· εἰ δ' αἰδ' ἴδασ' μοι
 μή τὰ χύς ἦλθε, τί ἔσθ' ἑμὲν ταλίον ἐχ' ὄνομα;

Ἀδ' ἄσπασιν

Αδέσποτον εἰς αὐτήν.

Ἄρτι λοχλομένην σε μελιαγορέων ἑαρῦμων,
 ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην σόματι,
 ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλάτῃ κῦμα κερμόντων
 μοῖρα, λινοκλώσου δεσπότις ἤλακτάσ.
 σὸς δ' ἐπέων ἤριννα κελὸς πόνος, ὅσε γεγωνεῖ
 φθίθαι, ἔχεν δὲ χοροῦς ἀμμιγα πειρίσιν.
 Λεωνίδου εἰς

αὐτήν.

Παρβενικὴν νεοιδῶν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλαιαν
 ἤρινναν, μυσῶν ἀνθρα δρεπτομένην,
 ἔδης εἰς ὑμέναιον ἀνῆρπασεν ἠρα τὸ δ' ἔμφρων
 εἶπ' ἐτύμως ἀπαῖς, βάλσχενος ἑα' αἰδέη.

Ἀντιπάρου εἰς

αὐτήν.

Γαυροπέης ἤριννα, κῆρ ὃ πλῦμβος αἰοιδῶς
 ἐπ' ἔλχον μύσασ τῶτο τὸ βαῖδὸν ἔπος.
 τοιγάρτοι μνήμης ἔκ' ἠμβροτεν, ὅδ' ἐμείλιγες
 νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
 αἰδ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοιδῶν
 μυριάδ' ὄσθ' λήθη ξεῖτε μαραινόμεθα.
 λωίτερος κύνης μικρῆς θρόος, ἢ ἐκολοῖων
 κρωγμὸς· ἐν εἰαρινῶς κιστῆν ἄμενος νερέλαις.

Εἰς ἈΝΩΝΥΜΟΥΣ. Ποιητῆς. 26

Μελιάζρου.

Ἄβρεμασ ὧ ξένε βεῖνε· παρ' αὔσειβέσιν ἴδ' ὁ πρέσβυς
 αἰδ' ἄ, κοιμηθεῖς ὕπνον ὀφειλόμενον,
 αἰ κρῶτω Μελιάζρος, ὅτ' ὦν γλυκύνδακρῳ ἔρωτα,
 κῆρ μύσασ, ἰλαραῖς συσπλήσασ χάρισιν.

X

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΤΑ

ὅν θεόπαις ἠνδρωσε τύρος, χαδάρων δ' ἱερὰ χθών.
 κῶς δ' ἔρατῃ μερόπων, πρέσβω ἐζηροσκόφῃ.
 αἴ μ' εἰ μὴ σῦρος εἰαί, σαλάμ. εἰ δ' αὖ σὺ γέ Φοῖτιξ,
 νάειός εἰ δ' ἔλλην, χεῖρε τ' δ' αὐτ' φράτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Γίτανε, τί σοι σιβυαῖν, τί δὲ κῶς σὺ δὲ ἀναδὲ δέρμας;
 κῶς τίς ἐὼν, τάλας σύμβολον εἰαί τίνος;
 αὐτὸρ ἔρωτ' ἐπέπωσε. τί γὰρ νεύεαι πάροικος,
 ἴμερος ἀάλειν ὁ θρασὺς ἔκ' ἔμαθεν;
 εἰ δὲ μὴ ἔδ' αὐτὸν ταχῦ ποσσὶ κρόνον ἔμπαλι γὰρ δὴ
 κείνος μὴ φηγέων, σοὶ δὲ τέθηκε μέλι.
 αἴ μ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γῆς ὑπερθε, σοφιστὰς
 εἰαί. σὺ δ' ὅ πῆροφ' ἴαυομα τὸδε λόγος.
 ἀελίω δ' ἀμφῆκε δὲ ἔχεις γέρας ἔς τε γέλωτα,
 κῶς σπουδῶν, καὶ πῦ μέτρον ἐρωτογράφον.
 ναὶ μὴ δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος ἦν
 σύμβολα σημαίνει ταῦτα συνοικασίης.
 χεῖρε κῶς ἐν φθιμένοισιν, ἔπει κῶς μῆσαν ἔρωτι,
 κῶς χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἠρμόσασο.

Παύλου σιλεν -

τιαρίου.

Δαμῶ χρισ μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν.
 φῶν, τὸ κελὸν μῦσιν βαρβιτον ἤρεμέει.
 ὤλετο γραμματικῆς ἱερὰ βλάσις. ἀμφιρύτῃ κῶς,
 κῶς πάλι κένθος ἔχεις, ὄν ἐφ' ἱπποκράτη.

Αγαθίου.

Μηδὲν ἀπαγγέλλεσθ' ὡς ἀντιόχεαν ὄσῃτα,
 μὴ πάλιν οἰμῶξ ἡ χούματα κηταλίης.
 οὐδέ κεν ἐξαπίνης ἀν' ὑργίος ἔλλιπε μῆσαν,
 θεομῶν τ' αὐσονίαν ἐλπῖσα μαφιδίητ.

ἔβροχματον, δέχθη δὲ λαχῶν ἔτος. ὅς δὲ κινήν
ἢ μείρθη κενεὴν ἀσταχυσ ἠλικίη.

καὶ ἴον ἰδῶ, κατέχευθόντος τάρου. ἀντί δ' ἐκείνῃ,
οὐκ ἔμα, καὶ γραφίδων χρώματα διεκρίμεθα.

Αἰηλοῦ.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος. αἰοιστολόων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη, καὶ θάνεν ἀδεκίως.

πᾶσα γὰρ ἐμπνεοῦσι σαίτην. πᾶσα δ' ἀπίσβη
σβεννυμένη. κρύβη δ' εἶν ἐνὶ πάντα τάρω.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ' ἰταλίας κείμαι χθονός, ἐντε τάραντος
πάρης. τὸτο δ' ἐμοι πικρότερον θανάτου.

τοῦτος πλανίων ἀβίος βίος. ἀμὰ με μούσαι
ἐπερξαν. λυγρῶν δ' ἀντι μελιχρῶν ἔχω.

ἔμομα δ' ἐν ἤμισε Λεωνίδου. αὐτὰ με δῶρα
κηρύσσει μούσων πάντα ἐπ' ἠλίως.

Εἰς Μυσαίων.

Εὐμόλκω φίλον ἦν ἔχει ἢ φαληρινὸν ἔδω
Μουσαίων, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάρω.

Εἰς Λίγον.

Ἡδὲ Λίγον θιβαίων ἐδέξατο γὰρ θανόντα,
μύσης ἕρανίης ἦν εὐσεφάνω.

Εἰς ὄρφέα.

Ὅρθις χρυσοκέρην τῆ δ' ὄρφέα μύσαι ἔβαφαν,
ἐν κτάνεν ὑφιμέδων ζῶν φολδέντι βέλγ.

Εἰς ἀρχιλόου

χον.

Ἀρχιλόου χῶδε σῆμα. ἦν, ὅς λυαῶντας ἰάμβως
ἦταγε μακονίδη μύσαι χαρίζομένη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἱππῶνάκτα.

Ωξείνε, φῶνε ἄν χαλαζέπῃ τάρων,
 ἄν Φρικῶν ἱππῶνάκτος. ὅτε χά τῆ φρα
 ἱαμβιάζει βουπάλλον ὅς σύλας,
 μήπως ἐρείης σφῆκς ἄν κοιμῶμενον.
 ὅς ἄδ' ἐν ἄδῃ ναῦ κεικόμικεν χόλον,
 σκῆζοισι μέτροις ὀρθά τοξαύσασ' ἔπη.

Θεοκρίτῳ εἰς τῷ

αὐτῷ.

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππῶνάξ κείται.
 εἰ κῆ πονηρὸς, μήποτ' ἔρχου τῷ τάρῳ.
 εἰ δ' εἰ κῆ κρητύος τε, κῆ παρὰ κρητῶ
 θαρσαύων, κῆ βίβλου. κῆν θέλης, ἀπόβριξον.

Αντιπάρχου, εἰς Σπ-

σίχορον.

Σπείχορον ζακηνθὲς ἀμέριτον σῶμα μύσης.
 ἐκτέρισεν κῆ τῶν αἰθάλων δῶπιδον.
 εὐ κῆ τὰ Πυθαγόρειω φισκῆν φάτιν, ἀπρὶν ὁ μῦρον
 ψυχά, ἐν τέρνοισι δῶτερον ὠκίσαστο.

Εἰς ἱβυκον.

Ρῆγιον ἱταλῆς τεναγῶδέος ἄκρον αἰείδω,
 αἰεὶ θρινακίης γουμένης ὕδατος,
 ὄωκες ἄν φιλέοντα λύριν, φιλέοντα δὲ παῖδας
 ἱβυκον, ἀφύλλω δῆκεν ὕπ' πτελέη,
 τῆ δὲ τε πολλὰ παθόντα, πολυῶ δ' ὕπ' σῆματι κιαδῶν
 χούατο, κῆ λουκῆ φυταλιῶν κελάμυ.

Εἰς Σοφοκλήν.

Τὸν σὲ χοροῖς μίλφαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλῳ
 ἄν βραχίης μύσης ἀξέρα κελφόπιον,

πολλὰ κίς ἐν θυμῷ κέλει, καὶ ἐν σκενῆσι τεθληῶς
 βλασεὸς ἀχαρνεῖται κιαδὸς ἔρεξε νόμην,
 τῦμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀμὲν ὁ περιαιδὸς
 αἰῶν, ἀθανάτοισι δέριεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὴν αὐτὴν

Ἐνθάδ' ἔγω Σοφοκλῆς συγερόν δόμον αἴδος ἦλλον,
 κέμμορος· εἰ δέ τι σαρκώω σελίνοιο γελᾶσῃω,
 ὡς μὲν ἐγὼν· ἕτεροι δ' ἄλλως· πάντες δέ τε πάντας.

Εἰς Εὐριπίδην.

Τὴν Εὐριπίδω, μήτ' ἔρχο, μήτ' ἐπιβάλλω,
 δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον ἀοιδοβέτα.
 λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπίρροθος· εἰ δέ τις αὐτῷ
 εἰσβαίνει, χαλεπὴ βήχυν τέρη σκόλοπος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀμακῆτις σε κέκλυθε τάρη κόνις· ἀμὰ πυρωβείς
 Ζανὶ κεραυνέω, πάσαν ἀπιμφίασασ.
 βίς γὰρ ἀπαστράφασ· Εὐριπίδῃ ἐκ Διδὸς αἰθῆρ,
 ἦγνισε τὰν θνητῶν σήματος ἰσορίην.

Εἰς Λιχύλον.

Λιχύλον ἦδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κείσθαι
 τὴν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπ' κερροπίης,
 λακτὸς γέλασσι κελαιο παρ' ὕδατα· τίς φθόγος αἰσῶν
 θησεῖδασ ἀγαθῶν ἐγκοτος αἰὲν ἔχει;

Εἰς Σαπφῶ.

Οὔνο μά μιν Σαπφῶ· ῥᾶσον δ' ὑπερέχον αἰοιδῶν
 θηλειῶν, ἀνδρῶν ὄρον ὁ μαιονίδασ.

Ἀλικεύς.

Πᾶσ' αἰσοῖ οἰχομένω Γυλάδῃ κωκῆεται ἑλλάς,
 ἀπληκτον χαίτατ ἐν χροῖ κερραμένα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῶς δ' ἀτμήτοιο νόμος ἀπιθήκετο δάρνασ
 Φοῖβος, ἔον τιμῶν ἢ θέμις, ὃ μνοπόλον.
 μῦσαι δ' ἐκλαύσαντο. ῥόδον δ' ἔσησαν ἀκούων
 ἄσωπός, χοερῶν ἢ χον ἀπ' ὑμέκταν.
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα διωύσιοιο χορείης,
 αὔτε σιδῆρεῖν ὄμιον ἔβης ἀΐδτω.

Γυλιανῶ.

Μνήμη σὸν ὦ Θεόθωρε παναρείεες, ὃ δ' ἐνὶ τῷ μῦθῳ,
 ἀπ' ὀνβιβλικῶν μυριάσι σελίδων,
 αἴσιν ἀνεζώρησας ἀπλυμένων ἀπ' ἡθῆς,
 ἀρπάξασ νοερῶν μόχθον αἰδοπόλων.

Τὸ αὐτῶ.

Οὔτι φύσις θάλασσα, κῶς ὃ πλοῖοιο κερήνου
 ἀδοκνή, φωνῆς σῆς κητέλυσε βίην.
 ἀπ' ἀ μόλις ξυωῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
 φῶ, φῶ, Καλλιόπη σὴν κητέλυσεν ἔπα.

Διονυσίῳ.

Πρώτος. ἀπ' ἀ πρηνός, ὅσοι πόλιν ἡλίοιοιο
 ναῖομεν, εἰς ἡθῆς πικρὸν ἔδωκ πέλαγος,
 ἀρπάζαμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον. ἀμφοῖ δὲ τῷ μῦθῳ
 σείσ, κῶς ἀπλευτοὶ γλαυκὸς ἔθεντο ῥόδον
 φαινόκριτ'. ὃ δὲν ὄμοιον ἐπ' ἔσομένοισιν αἰοιδῶς
 φθέρξεται ἀνθρώπους ἀχρι φέρωσι πόδῶς.

Τὸ αὐτῶ.

Οὔτε κνωῶν γένος ἐλ' αὐριπίδῃ, ὃ δὲ γαυακὸς
 οἴτρος, ἦν σκοτίης κύπριδος ἀμύρσιον,
 ἀπ' αἰδῆς κῶς γῆρας ὕπέκβαλε. τῆ δ' ὄρθουσῃ
 κῆσαι ἔταερέη τίμιος δὲ χέλιω.
 σὸν δ' ἔ τῶτον ἐγὼ τίθεμαι τάρων. ἀπ' ἀ τὰ βῆα χου
 ἡματῶ, κῶς σκηνῶς ἐμβάλε πρηνόμηνος.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ. 27

Διοτίμου διδὲ Λεωνίδου.

Αὐτῶματοι δὴλαὶ ποτὶ τ' αἴλιον αἶ βόδ' ἤλθον,
 ἔξ ὄρεος πολλῆ νιρόμεναι χιόνι.
 αἶ, αἶ, θηρίμαχος δὲ παρὰ θροῦ ἦν μακρὸν εὐδαι
 ὕπνον. ἐκιομήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐραγίου.

Ερυκίης εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμισεν μέλος ἀχόθι ταύτας
 ἀρμόζην βλωθρῶς θηρίμαχε πλατάνη.
 ὦ δέ σου ἐκ κερμάτων κερααὶ βόδ' αἶδ' ἄν μάλιστα
 δέξονται, σκιερᾶ παρ' θροῦ ἰκελιμένη.
 ὦλισε πῶρ πρὸς τὴν σε κεραάνιος. αἶ δ' ἐπὶ μόνδραν
 ὄφ' ἐ βόδ' νιφάτῳ ἀπερχόμεναι κτεέβαν.

Καλλιμάχου.

Ἀσπιδίην τὴν κρήτα τὴν αἶ πόλον, ἦρπασεν ὑμῶν
 ἔξ ὄρεος. κρὸ νῶν ἱερὸς ἀσπιδίης,
 οἶκὲ δὴκταίησι γ' ἢ θροῦσιν. ἦν ἔτι δάρνιν
 ποιμένον, ἀσπιδίην δ' αἶ ἐν αἰσόμενα.

Λεωνίδου.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
 αἶγας καὶ μάλους ἐμβατέοντες ὄρε,
 κληταζόρη πρὸς γῆς ὀλίγην χάριν, αἶμα προσνή
 τίνοιτε, χθονίης εἴνεκε φερσεφάνης.
 βλιχάσων τ' οἶέσ μοι. ἐπ' αἶξέσσι δὲ ποιμῆν.
 πέφης συρίζοι πρηνέα βοσκομέναις.
 εἶαρι δὲ πρῶτῳ λαιμάνειον ἄνθος ἀμέρσασ
 χωρίτης, σφάττω τύμβον ἐμὸν σφάττω.
 καί τις ἀπ' οὐάρνσιο κρηταχράνοιτο γάλακτος,
 οἶδ' ἀμολγαῖον μαστὴν ἀναχόμενος,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κρητὶ δ' ὕψρανων ἐπιτύμβιον εἰσὶ θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι, καὶ φθιμένοις χάριτες.

Μυρίνον.

Θύρσις δ' κωμῆτις, ὃ τὰ νυμφικῶ μῆλα νομοῦσα,

Θύρσις δ' συρίζω παντός ἴσον δόνακι,
ἐνδῖος, οἶνοπότις, σπιεράν ὑπὲρ πύπτιω αὔδει.

Φραρεῖ δ' αὐτὸς ἑλὼν τοίμνια βᾶκτρον ἔρωσ.

Ἄ, νύμφαι, νύμφαι. διεξείρατε τὸν λυκοβαρσῆ
βοσκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ὃ ἔρωσ.

ΕΙΣ ΡΟΛΕΙΣ. 18

Λέπτοτον.

Ἀπάρτος αὐδμητος, καὶ ἀνέμβατος ὠλαμδαίμον,

καπνὸν ἐπ' αὐρώτα δέρκειαι ὠλένιον,
ἄσκιος. οἶωνοὶ δὲ κατὰ χθοῦδος οἰκία ἐντὸς,
μύρονται. μῆλων δ' ἔκ' αἰῶσαι λύκοι.

ΕΙΣ ΡΤΩΧΟΥΣ, Καλλιμάχου. 29

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν, ὀλίγον βίον, ἕτε τι δεινὸν

ρέζων, ἕτ' ἀδίκων ἕδένα γὰρ φίλη,
μικυλος. εἴ τι πονηρὸν ἐπῆνεσα, μήτε σὺ κύρμα
γένηο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΡΟΝΗΡΟΥΣ. 30

Κριναγόρου.

Τὴν δ' ὑπὲρ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀγίτη

ὁστία μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς,
εἶρα τε πλεῖα δόλοιο. καὶ ἔκ' αἰσδμον ὁδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δ' ἄλιον οἷοπέδην,

ἄγρι χα, καὶ

ἀπὸ χα, καὶ κόρησιν ἀνιδίην, ἢ μιπύρωτα
 λείψαν, ἔτι χλωρῆς ἔμπλα πικροδόνος.
 χθὼν ὡ δὲ δυσνύμφαντε, καὶ κοσκινῶν ἐπὶ τέφρῃς
 ἀνδρῶς μὴ κέφη κέκλισο, μὴ δ' ὀλίγη.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ. 31

Λεοντίε γολαστικῆ.

Χειρῶν δὲ σῆμα, ἦν, ἐπὶ φρεν ἀπὸ τῆς ἀφρα,
 εἰκόνα ρητήρων τῆς προτέρας δεξέδος,
 ῥηθῶν πείθοντα διχαστολότ. ἀμα δὲ χέζων,
 ἢ ποτε τῆς ὀρθῆς εὐδ' ὅσον ἐπράπετο.

Τῷ αὐτῷ.

Γέροντος ὀρθῆς ῥητήρος αἰετλοῶσαν ὀπωπῆν,
 ἐξόχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
 ἐν δὲ διωνύσου θηάμενος, ὠλετο μῦθος,
 ὑφ' ὀθεν ἐκ τέλει σὺ πλεόνει πρῶτον,
 βαδὸν ἐπιήσασ, ὅσον ἡμεσε. τῶτον ἐζωγε
 ἀγχιον ὑχέλω, ἦν δὲ φύση θάνατον.

Ιουλιανῆ ἀπὸ ὑπάρχων
 ἀγχιπίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἀνέρ' ἔτιπτε
 ἀξιον εἰς ἀρετῶν τῶν προτέρων ἐτέων,
 ἦν κρατερόν σοφίντε, καὶ δαμομα, ἦν καὶ ἀνιζροῖς;
 κινῆσαντα γόω δακρυον ἀντιπάλοις.
 εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέριτερα νῆματτα μοῖρης
 μέμφο, βουλομένης κόσμον ἀκοσμον ἐχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ φθέρμα κρατερό, τί σοι πλεόν, εἴ γε καὶ αὐδ' ἦς
 ἔπλεο, καὶ σιζῆς ἀτίσι ἀντιπάλοις;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ζώντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον. ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἐδισσαν ὄπα.

ὅτις γὰρ μετὰ σείο μόρον τέτληκε ταυῦσσαι
ὦτα λόγοις. κρατερῶ δ' ἐν τέλος, ἢ δὲ λόγοις.

Ἀθῆλα.

Ευθαδέ πᾶν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἡδε κέκουθεν
ἀετίου χρυσῷ ῥήτορος ἀπρεπέος.

ἦλθεν δ' εἰς αἰδῶο δέμας, ψυχὴ δ' ὄβ' ὄλυμπον.
ἀθάνατον ποιεῖ δ' ὄβ' λόγος, ὅτε θεός.

Ἀντιπάρβη ῥητῆρος ἐγὼ τάρος. ἠλίκε δ' ἔπει
ἔργα πανελλήνων, πῶθεο μαρτυρίας.

κεῖται δ' ἀμφήριστος, ἀθηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ νείλου
ἦν γένος. ἠκείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.

ἄστια κῆρ δ' ἄλλως ἐνὸς ἀέματος ὡς λόγος ὄβ'
κλήρω δ' ἢ μὲν, αἰεὶ Παλλάδος, ἡδὲ, Διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ. 32

Διοσίμῃ.

Τί πλέον εἰς ὠδίνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι, εἰ μέλλοι παιδὸς ὄραν θάνατον.

ἠὶ δέω γὰρ σῆμα Βιάνωρι χυάτο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' εἰ κ' παιδὸς μητέρα πῶδε τυχεῖν.

Ἀδέαστον.

Χίτ' πατήρ ῥάδε σῆμα. ῥάδε ἔμπαλιν ἦν ῥά δίκαιον.
ἦν δὲ δίκαιοσύνῃς ὁ φθόγος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν σέλαν ἐχάραξε βιάνωρ ὅκ' ἐπὶ μαρτί,
ἢ δ' ἐπὶ τῷ γενέτα, τύμβον ὀφειλόμενον,
παρθενικῶ δ' ἐπὶ παιδί. κητέσινε δ' ὄβ' χ' ὕμναίω,
αἰὶ αἰδῶ νύμφαν δωδενέτιν κητάων.

Φιλίππου.

Λατύνος ἄρχιτέλης ἀρχαῖοι παιδὶ θανόντι
 χερσὶν οἰζυράς ἤρμολόγησε τάρων,
 καὶ αἰ, πέτρον ἐκείνον, ὃν ἄκ' ἐκόλαφε σίδυρος,
 αἴψ' ἐτάκη πυκνῶς δάκρυσι τεγγόμενος.
 Φαῖ, σῆλη, φθιμένῳ κέρη μένε, κείνος ἴν' εἶπη
 ὄντως παρ' αὐτὴν χεῖρ ἐπέθηκε λίθον.

Σιμωνίδου.

Ἐνθάδε Γυθῶνακτα, κροισινήπντε κενάθει
 γὰρ, ἐρατῆς ἡβης πρὶν τέλος αἶφρον ἰδεῖν.
 μνήμα δ' ἀπ' φθιμένοισι πατῆρ' μὲζ' ἄριστον εἶθηνεν
 ἀθάνατον, θνητοῖσι παισὶ χαριζόμενος.

Αθηνῶν.

Αἰ, αἰ, ἄριστοκράτα, σὺ μὲν βαβυῶν εἰς ἀχέρωντα
 οἴχεαι, ὠρέου κελκλιμένα πρό γαμῆ.
 ματρὶ δὲ δάφνα σά καταλείπεται, αἰς ἐπὶ τύμβῳ
 πολλὰ κελκλιμένασ, κωκύνει ἐκ κεφαλᾶς.

Απολλωνίδου.

Καὶ τίς, ὅς ἐκ ἔτην κροκὸν ἔχατον ἴσα κλαύσασ;
 αἴψ' ὁ Γροσσιδίππου πάντας ἔθαφε δόμος,
 τίναρασ, ἐς αἰῶν σαιήριθμον ἤρπασεν ἡμαρ,
 πῶ πολλὴν παίδων ἐλίδα κερραμένου.
 παρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κρομβρηθέντα γόοισιν,
 ὦλετο-κοινή που νύξ' μία πάντας ἔχει.

Λεωνίδου.

Ἀδελ' ἀντίκλεισ, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ πρ' ἐν ἡβης
 ἀκμή, κρο μοῦσων παῖδα πυρωσαμένη,
 ἐκτακιδεκέτης ὅς ἀπώλεο τέκνον. ἐγὼ δέ,
 ὀρφάνιον κλαῖω γῆρας ὀδυρομένη.

ΤΩΝ ΒΙΣ ΕΡΤΑ

βαίνην εἰς ἄρδος σσιερὸν δόμον· ἔτε μοι ἦως
ἦ δει', ἔτ' ἀκτῖς ὠκείος ἠελίου.

ἄ, δειλ' ἀντί κλησ, μεμορημένε, πένθος εἶης
ἐπὶ τῆρ, ζῶν ἄγε κομιασμένος.

Ἀντιπάρου.

Τούτ' τοι ὄρτε μίδωρε τῶ ἐπὶ σῆματι μήτρ

ἴαχε, δωδεκέτη σὸν γοῶσα μόρον.

ἔλειτ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον, εἰς πύρ.

ἔλειτο παμμένεος ζειναμένεος κέματος.

ἔλειτ' ἀπαυθῆς μοι τέρψις σέθεν· ἄε γὰρ ἄχε μπιόν,

ἄε τὸν ἀνόσητον χῶρον ἔβης ἄέρων.

ἔδ' ἄε ἐφειβῆν ἔλθὸν τέκος· ἀντί δ' εἶσσο,

σαλα, κῆρ κωφά λείπεται ἄμμι κόνις.

Ἀθίλον.

Οἱ κρότατον μάτρ σε Χαρίξενε δῶρον ἄε ἄδαν

ὁ κτωκαδενέτην ἐσόλισε χλαμύδι.

ἦ γὰρ δὴ κῆρ πέρος ἀνέστην, ἀνίη' ἄπ' οἴκων,

ἄλιμ ἄε οἱ μωγᾶ σὸν γένειμ ἀχθοφόραν.

πένθος δ', ἔχ' ὑμέγαλον ἀνωρύοντο γωῶν ἄε,

ἄε, ἄε, τὰς μαστῶν λυδομένας χάριτας,

κῆρ κενεῖας ὠδίνασ· ἰὼ κῆρ κάρθενε μοῖρα,

σπειρογόνασ σπυρῶν ἐπίσασ εἰς ἀνέμης.

Ἀνύτης.

Λοιοθία δὴ τάδε παρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλῶσα

εἴπ' ἔρατὰ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,

ὦ πάτερ, ὅτιοι ἔτ' εἰ μί· μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα κλύπτε

ἦ δὴ ἀποφθιμένης κωάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Γολλάκι τῶ δ' ὀλοφυθῶν κόρασ ἐπὶ σῆματι κλεινά'

μάτρ ὠκύνμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλων

ψυχάν ἀγκυλεύσασα Φιλανιδίος, ἀπὸ γάμοιο
 χλωρόν ὑπὲρ ποταμῦ χάμ' ἀχέροντος ἔβα.
 Γέρον.

Ωλεο δὴ πρὸ γάμοιο Φιλανίον, ὃ δέ σε μάτηρ
 πυθιάς ὠρέεις ἤγαγεν ὄν θαλάμους
 ἔνμφί' ἄν' ἔλεεινὰ καταδρούσασα παρείας,
 τιναρκαίδεκέτιν τῷ δ' ἐκφυγετάφῳ.

Εἰς Φίλοσοφου. 33

Εἰς Σωκράτην. Ἀντιπόδον.

Ἡ, χθαμαλήν ὑπὸς οὐρανὸς κόνιν· εἰς σέ τις ἀβρῶν
 Σωκρατὸς ἑλλήνων, μέμφεται ἀκρισίην.
 ἠελίοσ, οἱ τὸν ἀρίστην ἀπώλεσαν, ὃ δὲν ἐν ἄλλῳ
 δόντες· τοῖσ' τοῖσ' πολλὰκι κεκοπίδαι.

Εἰς Γλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τὸδε σῶμα Γλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἐχέ μακθρων,
 ἔνδ' ὀρίσωνος· ἦν, τις καὶ πλοῦσι ναίων
 τιμῆ ἀνὴρ ὠραθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετὲ, τί πτε βέβηκας ὑπὲρ τάρων; ἢ τίνος εἰπέ
 ἀπεροέντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.

ψυχὴ εἰ μὴ Γλάτωνος ἀποπταμένης ὄν ὄλυμπον
 εἰκῶν· σῶμα δὲ γῆ γηγενές, αὐτὸ δὲ ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε Γλάτωνα,

ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασι νηκίσατο;
 καὶ ἄρ' ὃ τὸδε γέρας, ἀσκητιῶς ὄν ἰήτηρ
 σώματος, ὡς ψυχὴς ἀθανάτοιο Γλάτων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΤΟΥΤ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἠδὲ Πλάτωνα.

τὸν μὲν, ἵνα φυλῆν, τὸν δ' ἵνα σώμα σάοι.

Διασάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν, ἦν τοῦ ἑαυτοῦ

ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐκιδρύσατο.

Εἰς Δημοκρίτῳ

τὸν.

Ἦν ἄρα Δημοκρίτῳ γέλως ῥέει, καὶ τάχα λήξει,

ἢ κ' ἔλεγον γελῶν, πάντα πέλοισι γέλως;

καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπειρονα, καὶ τίχα βιβλῶν

τοσαυτῶν, κείμας γέβη τάφοιο γέλως.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ τίς ἐφυ σοφὸς ᾤδεν; τίς ἔργον ἔριξε τοσαῦτον,

δαῖον ὃ παντοδαῖς μῆνυσε Δημοκρίτος;

ὃς θάνατον παρεόντα, καὶ ἤματα δώμασιν ἔχει.

καὶ θερμῶς ἄρτων ἀδύμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ καὶ ἀμειδίτων νεκρῶν ὑπο γᾶσιν ἀνάσεις

φερσεφῶνι, φυλῆν δὲ χυνοῦ Δημοκρίτου,

αὐμένεως γελῶσαν, ἐπεὶ καὶ σείο τεκῆσαν

ἀχυμένην, ἐπὶ σοί, μοῦνος ἐκμυθε γέλως.

Εἰς Διογένη τὸν

κύνι.

Τὸν κύνι Διογένην νεκροσφῆ δ' ἔξο με πορρωθῶ,

γυμνώσαντα βίῳ παντὸς ἐπισκωπίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ πὲρ κύνι, τίνος ἀνδρῶς ἐφραῖς σῆμα φυλάσσεις;

πῶς κύνι, ἀμὰ τίς ἦν ἄτος ἀνὴρ ὁ κύνι;

Διογένης, γένος εἰπέ; σινωπαῖς, δὲ πύθον φηε;

καὶ μάλα γαῖᾷ δὲ θανάτῳ, ἀσέρας οἶκον ἔχει.

Αντιπάρου εἰς τὸν
αὐτόν.

Διογένης τὰδε σήμα σοφῶ κινῶς ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπόνει βίοντον.
ἢ μία τίς πήρα, μία διπλοῖς, εἰς ἅμ' ἐφοῖτα
σιήτων, αὐτάρηνς ὅπλα σαφροσαύης.
ἄμα τάρη τὰδ' ἐκπείτ' ἄρρονδς, ὡς ὁ σινωπὸς
ἔχθαίρει φαῦλον πάντα κῆεῖν ἀΐδη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκρον, κῆ πῆρη, κῆ διπλόον εἶμα σοφῶ
Διογένης, βιάτη φόρτος ὁ κηφότατος.
Ὡς ἀπ' τῶ Διογένης.

Γάντα φέρω πρὸς μῆτι· λέλοιπα γὰρ ὕδεν ὑπὲρ γῆς.
ἄμα κύον σαίνοις κέρβερε τὸν με κινῶ.
Ὡς ἀπ' τῶ αὐτῶ.

Αἶδος ὡ νεκνήγε κελχαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὅς βαβυ πρὸς μόνεις τῆτ' ἀχέρωντος ὕδωρ.
εἰ καὶ σοι βεβρίθεν ὑπ' εἰδῶλοισι κελμόντων
ὄλκῆς, μὴ προλίπης Διογένη με κινῶ.
ἄλτην κῆ σιήπωνα φέρω, κῆ διπλόον εἶμα,
κῆ πῆρην, κῆ σοὶ ναυτιλίας ὀβολόν.
κῆ ζῶδς τὰδε μοαῖον, ἄ κῆ νέκυσ ὡδὲ κομίζω,
εἶχον ὑπ' ἡελίῳ δ' ὕτι λέλοιπα φάει.

Διογῶσις κυζικηνῶ εἰς Ερατοσθένι.

Γρηύτερον γῆράς σε, κῆ ὕ κατὰ νῆσος ἀμαυρῆ
ἔσβεσεν. ἀνήθης δ' ὕπνον ὄφελόμενος,
ἄλλα μεριμνήσας ἐρατοσθένδς. ὀδὲ κυρήνη
μαινάς ἐπ' ἀπύτων ἐκ τὸς ἐδεκτο τάρων,
ἄλλα κῆ γέ. φίλος δὲ κῆ ὦν ξείνη κελχλυφα
κῆρ τὰδε πρῶτης κράτωδον ἀεγιαλῶ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΛΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
σοφίας.

Επί σοφῶν Κλειόβουλε, σὶ μὲν τεκνῶσατο λιγδός.

ἄμει δὲ σισυφία χθῶν Περίανδρον ἔχει

Γιθαικὸν, ἅμιτυλῆνα· Βίαντα δὲ, δῖα πρηνή·

μίλητος δὲ Θαλήν, ἄκρον ἔρισμα δίκης.

ἅσάρατα Χίλωνα· Σόλωνα δὲ κερκοπίς αἶα·

πάντας δ' ἄλλ' ἄλλα σωφροσάως φύλακας.

Εἰς Θαλήν·

Τόνδε Θαλήν μίλητος ἰὸς θρέψκο ἀνέδειξεν

ἄτρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίη·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Βίρ' ὀλιζὸν τὸ σῆμα, τὸ δὲ κλέος, ἄρα νόμικος

τὸ πλυφροντίσου τὸδε Θαλήτος ὄρη·

Εἰς τὸν αὐτὸν·

Γυμνικὸν αὖ τὸτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠλεῖε ζῶν,

τὸν σοφὸν ἀνδρα Θαλήν ἠρπασσας ἐκ σταδίου·

αἰνέω δ' ἦ μιν ἐγγύς ἀπήγαγες· ἢ γὰρ ὁ πρέσβυς,

ἢ κ' ἐθ' ὄραν ἀπ' ἡῶς ἀσέρας ἠδ' αἰχμῶ.

Εἰς Γιθαικόν·

Ξείνος ἀταρνείτης τίς ἀνείρατο Γιθαικὸν ἄτω,

τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὕραδίου·

ἄπια γέρον, δαίος με κελεῖ γάμος· ἢ μία μὲν δ' ἴω

νύμφη, καὶ πλὴν, καὶ γενεὴ κατ' ἐμὴ·

ἢ δ' ἐτέρη, προβέβηκε· τί λῶγον, εἰδ' ἄγε μοι σὺ

βάλυσσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον αἰῶν.

ἦ πεν· ὅδ' ἔσκι πῶνα, γερωντικὸν ὄπλον αἰείρας,

ἠνὶ δὲ κείνοι σοι πᾶν ἔρεοιον ἔπος.

αἰδ' ἄρ' ὑπ' ἠληγῆσι θεοῶς βέμβικας ἔχοντες,

ἔσρεφον ἐνρείη παῖδ' ὅδ' ἐν ἰδίῳ.

κείνων

κείνων ἔρχοφθῆσι μετ' ἵχθια. χῶρον δὲ πέση
 πλησίον. οἷ δ' ἔλεγον, πῶ κατὰ σαυρὸν ἔλα.
 ταῦτ' αἰῶν ὁ ξείνος, ἐφείσατο μείζονος οἴκου
 δροαίανθαι, παίδων κληδόνι σωθήμενος.
 πῶ δ' ὀλίγην ὡς κείνος ἔσθ' οἶκον ἐπήγατο νύμφην,
 αὐτὸ καὶ σύ γ' ἰὼν πῶ κατὰ σαυρὸν ἔλα.

Εἰς Βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι πρὶν ἡνῆσθαι φαῦτα κελύπτει
 ἥδε Βίαντα πέτρῃ, κόσμου ἰώσι μέγαν.

Εἰς τὸν αὐρὸν.

Τῆδε Βίαντα κείνοθα, τὸν ἀρέμασ ἤγαγεν ἔρμῆς
 εἰς αἰθῆραν, πολὺν γῆρας νιφόμινον.
 εἶπε γὰρ εἶπε δ' ἰκνήνεται τινός. εἴτ' ἀποκλινθεῖς,
 παιδὸς δὲ ἀγκυλίδας μακρὸν ἐτήνην ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ες σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
 πάντας ἔπειθε βίῃν ἠθεσιν ἑλλαδικοῖς.
 ἄνδ' ἐτι μύσον ἀκραντον ἐνὶ σωματέων ἐχοντα,
 πῆνός δὲ ἀθανάτους ἤρπασιν ὄκφ' ὄναξ.

Γλάτωνος εἰς Δίωνα τὸν

συρακῶσιον.

Δάκρυα μὲ ἐκβῆτε, καὶ ἰλιάδων γυναιξί
 μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομένας.
 σοὶ δὲ Δίω γέξαυτι κελὸν ἐπινίκιον ἔργον,
 δαίμονος αὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 κείσαι δ' ἄρυ χόρω ἐνὶ παρῖδι τίμιος ἄσους,
 ὧ ἐ μὸν ἐκμήσας θυμὸν ἔρωτι Δίω.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τὸτο μάταιον ἔπος μερόπων τίτ' ἐλέχθη,
 φῆνυσθαι σοφίης ῥῆσον ἀνιέμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνῃ μὲν, ἄπειρος
ἦν δὲ μάσ· εἴτ' ἀνθεῖς, κῆτθανε προμελής.

Εἰς Ηρακλείδην.

Ἦθελός ἀνθρώποισι λιπὴν φατὶν Ἡρακλείδῃ,
ὡς ῥα θανῶν, ἐξένη ζωὸς ἅπασι θράνων·
αἰμὸς δὲ φαύλης σεσοφισμένη· δὴ γὰρ ὁ κὼν θῆρ,
ἦε θράνων, σὺ δὲ, θῆρ ἢ σοφὸς ὦν, ἐάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμφύχων ἄπειρος χεῖρας, αἰμὰ καὶ ἡ μείσ·
τίς γὰρ, δὲ ἐμφύχων ἠφατο Πυθαγόρῃ;
αἰμὸς ὅταν ἐψιθῆ τι, καὶ ὀπίθῃ, καὶ ἀλιθῆ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐδίδομεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρῃς τί ῥοτον κυάμουι ἐσεβάσθῃ;
καὶ θάνε δῆτα φυτοῖς ἀμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χαρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τῆτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραχαντίνων, κῆτθαν' ἐπὶ ῥιόδῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σὺ ποτ' ἐμπεδοκλῆις, διερεῖ φλοζὶ σῶμα κῆθῆρας,
πῦρ ἀπὸ κριτήρων ἐκπίθῃ ἀθανάτων.
ἢ κ' ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἐκὼν βάλδῃ δὲ ῥοον αἵτησι,
αἰμὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἐμπεσθῇ ἢ κ' ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὡς ποτ' ἀμάξις
ἐκπεσε, καὶ μὴρὸν κλάλατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κριτήρας ἐσῆλατο, καὶ πῆρ ῥ' ἦν.
πῶς αὖν ἐτ' ἐν μεσάροις δείκνυτο τῆδε τάρος;

Εἰς Επίχαρμον.

Εἴτι παραλλάσει φαέθων μέγασ' ἥλιος ἄσρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μείζον' ἔχει δισώχμιν,

Φαμί τοσούτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχει ἐπίχαρμον,
ὄν παρῖς ἐπεφάνωσ' ἄδε συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
εἰ γὰρ καὶ μὴ δοῦναι, ἀλλὰ δοκεῖς, αὐτὸ χεῖς.
ἔτω καὶ φιλόλαον ἀνέλε κρότων ποτὲ πάθῃ,
ὥς μιν ἔδοξε βίλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτὲ τὸ ζῆν
ἦ δὲ διαντήσασ, δύσμορος εἶτ' ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἄρδάνουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβειεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάτατο.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἡράκλειτος ἐγὼ τί με ὦ κατὰ ἔλκετ' ἄμουσοι;
ἔχῃ μιν ἐτόνοιω, τοῖς δὲ μ' ἐπίσταμένοις.
εἴς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμῦριοι, οἱ δ' ἀνάρθμοι,
ἔδεις. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ φερσεφόνη

Εἰς Ζήνωνα τὸν
ἐλεάτην.

Ἡβελθε ὦ ζήνων καλὸν, ἦβελθε ἀνδρα τύραννον
κτείνασ, ἐλευθεύσαι δουλοσιωπῆς ἐλεάν.
ὡς ἐδάμης δὴ γάρ σε λαβῶν ὁ τύραννος, ἐυδὲ μω
κόφι. τί τῆτο λέγω; σῶμα γὰρ, ἔχι δὲ σέ.

Εἰς Πρωταγόραν.

Καὶ σὲ πρωταγόρη, φατίην ἐκλυον, ὡς ἄρ' ἀθηνῶν
ἐκ ποτ' ἰών, καθ' ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανθε.
εἴλετο γάρ σε φυγεῖν κέρκοπος πόλις. ἀλλὰ σὺ μὲν πε
παλλάδος ἄστὺ φύγεθ. πλατέα δ' ἔκ' ἐφυγεθ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΓΓΑ

Εἰς Κράτητα, ὁμοίωτον τῷ
εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μυσῶν
σέ μιν ἔδωκ'· τὰ ἢ πολλὰ, καὶ ὄλβια, τὺ μὲν ἔμαρξεν·

Ἰσλιανῶ εἰς Πύρρωνά σκιπτι-
κόν, ἀμοιβαῖον,

Καὶ θανόντων Πύρρων; ἐπέχω· πυμάτην μετὰ μοῖραν
φῆς ἐπέχην; ἐπέχω· σκέψιν ἔπαυσε τάρος.

Εἰς Επίκτητον ἰσοφίρον.
Λεωνίδος.

Δῦλος ἐπίκτητος γενόμεν καὶ σὺ μ' ἀνάπηρος.
καὶ πενήν ἱeros· καὶ φίλος ἀθανάτοισι.
εἰς Δημόκριτον.

Πλάτων δέξο μάκρο Δημόκριτον· ὡς κεν ἀνάων
αἰὲν ἀμειψήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

Τῷ αὐτῷ.

Αἴδω λυπηρὴ δεικνόνε· τὸτ' ἀχέροντος
ὑδωρ ὅς πλώεις πορθμίδι κυανῆ,
δέξαι μ' εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βάρη ἀπρωθιμένων, ἦν κινῶ Διογένην.
ὄληται μοι καὶ πῆρα ἐφθλκία· καὶ ἦ παλαιὸν
ἔσθω, χ' ὠφθιμένους ναυσολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κὴν ξωοῖς ἐπεκάμμεθα, ταῦτα παρ' ἔδην
ἔρχομ' ἔχων· λείπον δ' ἔδην ὑπ' ἡελίῳ.

Καλλιμάχου.

Εἰπέ τις ἠράκλειτε τεινόν μόρον· ὅσσ' δέ με δάκρυ
ἠγάγεν· ἐμνήσθην δ' ὀσάνης ἀμφοτέροι
πείλιον ἐν λέχῃ κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μὲν πρ
ξεν' ἀλικυρησῶν τετρακάλαι ἀποδίω.

καὶ δὲ τεὰ ζώοντι ἀνθρώπων· ἥσιν ὁ πάντων
ἀρχικτῆς αἰδῆς, ὃ καὶ πὶ χεῖρα βαλεῖ.

Πλάτωνος.

Ἦν ὅτε μηδὲν ἄλλεῖς ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι κελῶς,
ὡπτα καὶ πάντη πᾶσι περιβλέπεται·
θυμὸν τί μινύεις κελὸν ὄσον; εἴτ' ἀνιήσεις
ὑσερον· ὃ χ' ἔτω φάεδρον ἀπωλέσαμεν;

Εὐβάδε γοργί' ἔκωικ' ἑκράλη κητάειμαι,
ὃ καὶ ἐτι χρεμπόμενῃ, ὃτ' ἀπρωαομένη.

Εἴπασ' ἠλιε χαῖρε Κλειόμβροτος ὡ μβρακιώπης,
ἦλατ' ἀφ' ὑψηλῆ τέλειος εἰς αἰδῆν,
ἀξιον ὃ δὲν ἰδῶν θανάτου κελόν, ἀμὰ Πλάτωνος
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Σπυσιππου.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κητέχῃ τῶδε γαῖα Πλάτωνος.
ψυχὴ δ' ἰσοβίων τάξιν ἔχει μακέρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ τετάρτῳ τμήματι, ἐπιγράμματα εἰς θεῶν
ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν σήλας, καὶ ζώων μορ-
φᾶς, καὶ ἔτι εἰς ῥάβδους, περιέχεται κεφάλαια τὰδε.

Εἰς εἰκόνας.

Ανδρῶν ἀγαθῶν.	1	Λίθους.	18
Αθλητῶν.	2	Λουφᾶ.	19
Βακχῶν.	3	Ναούς.	20
Βασιλείων.	4	Νίκης.	21
Γυναικῶν.	5	Ξενοδοχείου.	22
Ζωγράφων.	6	Οἴκους.	23
Ζώων.	7	Οπλα.	24
Ἡρώων.	8	Ορχηστρίδων.	25
Ἡρωίδων.	9	Ρηγῶς.	26
Ἡχοῦς.	10	Ροικτῶν.	27
Θαλάσσης.	11	Ρόλης.	28
Θεῶν.	12	Ροταμῶς.	29
Γατρῶν.	13	Προάστια.	30
Καιροῦ.	14	Ρήτορων.	31
Κήπους.	15	Σκῆψι.	32
Κιθαριστῶν.	16	Φιλοσόφων.	33
Κιόνας.	17	Ωρολόγια.	34

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΓΑΘΩΝ. Ι

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχον ἐν βυζαντίῳ.
Λεοντίου χολαστικοῦ.

Αἱ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον,
διὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὸν πολίταρχε χάριε Γαβ
βριήλιε τέχνη,
ἐκ τῶν σῶν δρετῶν ἐκ τῶν ὄλων κεμάτων,
Θεοσιότητου.

Τῦτον ἰβλιανὸν νομικῆς φάος, εἶπρον ἰδῦσαε
ρώμη καὶ βερόνη: πάντα φύσις διώχται.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίου κωνσταντινου
πόλεως. Λεοντίου χολαστικοῦ.

Κάλλει μὲν νικῶς κραδίης ῥῶσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἰππων μίης ἀξία πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κροτῶν ἄλων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑπὸ πείρεις ὑάσι μελιχίην.

Εἰς εἰκόνα ἀρχόντος, ἐν σμύρῃ.

Θεοδωρίτη γραμματικῶ.

Εκ φιλαδελφείης ξεινήτα ταῦτα φιλίππῳ,
φράζω πῶς μνήμων ἢ πόλις ἀνομίας.

Αδίσωτον.

Μνήμωνος οἱ κέρως πολέω ἀνεργισίων,
Γαλμάτον ἰθυδίκην ῥῶσον ἀγασσάμενοι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν περιγράμῳ
δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβεΐᾳ πολι-
τικῇ Ἀραβίου.

Τὰς κτλ ὑπὲρ μύθων τε, κτλ ἀνδρῶν χαλοῖο μελίωης
εἰκόνας, ἰλήκοις θηρῶν ὀφειλόμενος.
ναὺ δ' ὑπὲρ ἰδωμάτων τε, κτλ ἀσυστόχοιο μερίμνης,
τῆ δέ σε τῆ γραφίδι σήτα μετ' ἠρακλάμων.
εἰ δ' ὀλίγον ἢ γέρας, μὴ με μῦθο, τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰετ' ἔτες ἀγαθὸς ἀνδρῶσ ἀμειβομέθα.

Εἰς σῆλην Λεοντίου χολαστικῆ τῆ μινωταύρου.
Πεῖρον ὄρεσ χρυσεοῖσιν ἐν εἰμασιν· αἰετ' παρ' αὐτῶν
δοχὰ, ἀμοιβάων μάρτυρες εἰσι πόων,
ἀντολίης πρώτῃ, κτλ διχθαδίῃ μετὰ τῆσδε
κόλχου πορφυρέης, κτλ κάλιν ἀντολίης.
Εἰς εἰκόνα Σωλοῖου χολαστικῆ ἐπὶ νίκη μάχης
ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῶ· ἰωάννου ποιητῆ
τῆ βαρβουκῆλλου.

Οὐχὶ παρ' αὐρώτα μόνον ἀνέροσ εἰσὶ μαχηταί,
ἔδὲ παρ' ἰλλιαῶν μνάμονέσ εἰσὶ δίκης.
ὡσ ἀπ' τὰσ σπάρτασ, ὡσ αὐτὰσ ἀπὸν ἀθανάσ,
Σωλοῖον νίκη, κτλ θέμισ ἠλάσατο.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.
Ἀραβίου χολαστικῆ.

Νεῖλος, περσίε, ἰβηρ, σόλη μοι, δύσιε, δαμινίε, ἰνδοί,
κτλ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασίων,
κτλ πεδιά ζώντα πλυαπερέων ἀγαρηῶν,
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρεσ εἰσι πόων.
ὡσ δὲ ταχύε βασιλῆϊ διάκτοροσ ἦεν ὀδόνων,
κτλ ταχύε εἰρήνητ ἄπασε κούθομένην.

Εἰς εἰκόνα

Εἰς εἰκόνα Κρίαου·Κριναγόρου.

Τεῖτονθε ὕψιστά μῦνον τύχαι ἔπειπε εἶναι

Κρίαι, βαθυπλήτου σῆς·ἐνεκὲν κραδίης,
 ἀγὰ κρῶ αἰ πάντων πάσαι·τί τῶν ἀνδρῶν τοσῶδε
 ἀρκέσει εἰς ἐτάρων μυρίων εὐφροσιῶν;
 καὶ δέ σε κρῶ τῶτων κρέατων ἐπὶ μείζον ἀέξει

Καῖσαρ·τίς κείνου χωρὶς ἀρηρε τύχη;

Εἰς εἰκόνα ἀνατιθέσσαν ἐν τοῖς Γλακίδου ὑπὸ τῷ τῷ γένου
 σκρινίου·Αγαθίου χολαστιῦ.

Θωμῶν παμβασιλῆος ἀμφεφέα κηδεμονίᾳ,
 ἀνθισαν οἶον νέον τῶμα μετερχόμενοι,
 θιασισίης ἀρχισα σωωρίδος, ὄρα κρῶ αὐτῷ
 εἰκότι χῶρον ἔχη γείτονα κοισρανίης.

αὐτὸς τῶν ζαθέοιο θρόνου ὑψώσε μελάθρου,
 πλῆτον ἀεξήσασ·ἀγὰ μετ' αὐσεβίης

ἀγνωμον τὸ πόνημα·τί τῶν γραφῶν οἶδεν ὁ πάλας,
 εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνήσιν ὀφιλομένη;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἀρχοντος

ἐν σμύρῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδοσίον, ἀσίδος ἀρχόν,

εἰκότι μαρμαρέῃ σῆσαμιν ἀγνύπατον,
 ὄαικρ σμύρναν ἔγχε, κρῶ ἤταν ὄφρα ὄσθις,
 ἔργοις θαυμασιῖς πλῆτον ἀεξομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος

ἐν σμύρῃ.

Δαμόχαρι κλητήρητι, δίκασσάλε, σοὶ πῶδε κῦδος,

ὄπιγε πῶ σμύρναν μετὰ λοίγια πῆματα σεισμῷ,

ἔαυμένως πνεύω, αὐθις πόλιν ἐξετέλεωσ·

πάσα φύσις βρασίλεια, τῶν κράτος αἰὲν αἰείδῃ,

ὄαικρ δυσμενέων σῆχασ ὤλεσασ, ὄαικρ φέγγος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀνδράσι σωφρονέσι κεινήν μετα δ' ἦριν ἀνήϊας,
ἰππολύτης δ' ἐκέλευσας ὁμόγνια πύματα χαίρμης.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου

ἀρχόντος.

Ἦν τῆρθε Θεοδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἐν ἰόντθε,
χρυσείαις γραφίδεσιν ἀειμνήσαισι γεραίρην,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφραγε καὶ ἐν γραφίδεσιν ἔδοντα.

Εἰς πῶ ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Ἡ νορέης ὀλετήρα ὑπερφιάλυ βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀκτιάνοιο δίκης βασίλειον ὑπαρχον,
ξεῖνε νόω σκίρτησον, ἰδὼν ἐφ' ὑπερθε πυλάων.
ἀνομίης ποτὶ χάρον ἄριστογένεβλον ὀδύσει.
βαρβαρον ὑπρομέεις. ὑκάρρησας ἀρρηνοκίτας.
ὄπλα λάκων. σὺ δὲ τείχος, ἔχεις βασίλειον ἀγαλμα.

Ἀθήλα.

Νικῆταν δ' ορίτολμον, ἀναξ, στρατός, ἄστα, δῆμος,
σησαν ὑπερ μεγάλων μηδ' οφόνων κ' ἐμάτων.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Τὸν μέγαν ἐν πλείμοισι, τὸν ἀβρομονήγεμονῆα
Νικῆταν, ἄρετῶν εἴνεκ' ἐν, οἱ πράσινοι.

Πρόκλος ἐγὼ Γαῦλυ βυζαντίος. δὲν περὶ δῶμα
πλευσόντα δίκης, βασιλῆος ἤρπασεν αὐλή,
ὄφρ' εἶην σῶμα πιστὸν ἐριθηνέος βασιλῆος.
ἀγγέλλη δ' ὄδ' ἡ χαλκός, ὄσον γέρας ἔβην ἀέθλων.
καὶ τὰ μισθ' εἴκελα πάντα καὶ ἕϊ, καὶ γενετήρι.
ἐν δ' ὑπάτων βράβδουσι, πῶς νίκησε τοκήα.

Ἀπλωνίδ' α.

Θαύμασε τὸν Κινύρην ὁ πάλα χρόνος, ἢ φρύγας ἀμφω.
σὸν δὲ Λέων ἡμῆς κέλλος ἀγασόμεθα.

κερκεφίδη περίβωτε, μακροτάτην ἄρα νήσων,
 καὶ ῥόδου, ἢ τοῖσι λάμπεται ἠελίω.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰ τοῖόςδε Λέων λάχει ἀντίος Ἡρακλεῖτι,
 ἔκ τῃν ἀκίδω τῶτο ἢ δωδέκστον.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλιν θεσσαλονίκης.

Μορφᾶς ὁ γράφας, ἤβελον καὶ τοὺς ῥόπους.

ἀνισείρασε δέ μιν τὴν ὄρεξιν ἢ τέχνη.

κέλει δέ μ' ἀγέξανδρον εὐκαλον φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρον ὅτ' ἐδέξατο θεσμός,

εἶπεν ἀνιβήσασ, αὐθις ἔχω σε Σόλων,

Εἰς ἀγωνιστῶν εἰκονᾶς. 2

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θουώνιχον, ἔχ' ἵνα λάσσης,

ὡς κελὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐᾳ,

ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἀέθλον, ὃν ἐξέπόνησε μαθόντι

ὡ γὰρ ἐπὶ τὰς αὐτὰς ζᾶλος εἶσι μανίᾳ.

ἔστος ὁ μὴ κλίνας κερμάτω πόδα, πάντα δ' ἀζῶνι

ἄλικε νικήσας, ὀπλοτέρων, πρότερον.

Φιλίππου.

Ἰσως με λάσγων ξεῖνε ταυροζάστρα,

καὶ σερρόργον ὡς ἀτλαντα δούτερον,

θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρόττος ἢ φύσις.

εἰς ἴσθι μ' ἦραν λαδικῆα πάμμαχον,

δὲν σμύρνα, καὶ δοῦς περτάμου κερτέσφει,

δελφοῖ, κάρινθος, ἤλις, ἄργος, ἀκτιον.

λοιπῶν δ' ἀέθλων ἢν ἐραυνήσης κράτος,

καὶ τὴν λίβυααν ἐξαριθμήσεις κόνη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

Εἰς ὄρομεία. Ἀθῆλον.

Λάδ' αὖ τὸ σάδιον ἐθ' ἤλατο, εἴτε διέπει,
δαμόνιον τὸ τάχος, ὃ δὲ φράσαι δ' ὠκύν.
Εἰς τὸν ὠκύν.

Οἶος ἐκτὸς φάτων τὸν ὑπὲρ ἕπον ἐμπνοε Λάδ' α,
θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεῖς ὄνυχαι,
τοῖον ἐχάλησε Μύρων ἐπὶ πατρί χαράξασ
σώματι, πιααίου προσδοκίη σφάνη.
πῆρις ἐλπίδος ἐστὶν ἀκροῖς δ' ἐπὶ χεῖλεσιν ἄσμα
ἐμράνης, κοίλων ἐνδοθεν ἐκ λαρόνων.
πιδύσει τὰ χα χαλκὸς ἐπὶ σέρος. ὃ δὲ κθεξεί
ἂ βάσις. ὠ τέχνη, πνύματος ὠκυτέρα.

Αλκίαιου.

Οἶον ὄρησ ὠ ξείνη τὸ χάλκειον εἰκόνι λῆμμα
Κλητομάχῃ, τοῖαν ἔλλαξ ἐσείδε βίαν.
ἀρτι παρ' αἰ μαρύντα χερῶν ἀπιλύετο πυγμῆς
ἐντρε, κθ' ἰοργῶ μάρνατο παγκρατίῳ.
τὸ βίτον ὃ κ' ἐκόντασεν ἐπωμίδ' α. ὠκ' παλαίσσας,
ὠπῶς τῆς βίαν ἐξ ὠμοθεν εἴλε πόνους.
μῆνος δ' ἐλλάνων τὸ δ' ἐχει γέρας. ἐπ' ἀπυλοι δὲ
θῆβαι, κθ' γενέτωρ ἐσέρεθ' ἐρμουράτης.

Τρωίλου γραμματικῆς.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίτι κέξον.
ἀντὶ παλαίμοσσι δῆκε Λύρωνι πόλις.

Ταύτην Εὐσεβίῳ βυζαντίας εἰκόνα ῥώμη
πρὸς διααῖς ἐτέραις εἴνεκεν ἰπποσώης.
τὸ ὄν ὄν ἀμφήρισον ἐλὼν ἐσέτατο νίκην,
ὠκ' πολυ κρατέων ποαί, κθ' ἠγορέη.

παύειν ἀντιβίων ἔριν ἔσβειεν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 δῆμος πῶ πρότερον παύσει διχοστασίην.

Εἰς εἰκὼνας βακχῶν. 3

Εἰς βάκχην ἐν βυζαντίῳ.

Γαῦλος σιλεντιαρῖος.

Εὐφρονα πῶ βάκχην, ἢ χὴ θυσις, ἢ τὴ τέχνη
 θῆκετο, καὶ μανίην ἐρχετὶ μιξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰχετε πῶ βάκχην, μὴ λαΐνει περ ἔσσα,
 ἢ δὲν ὕπερθε μένη, γνὴν ὕπερπροφύγη.

Εἰς τὸ αὐτὸ Αἰθαβίος

χολαστικῶς.

Οὐ πῶ ἐπιταμένην τάχα κὺμβάλα χερσὶ τινάξει,

βάκχην αἰδομένην βῆσατο λαοτύπος.

ἢ τῷ γὰρ προνέουσαν εἶποιε δὲ τὸ το βωῶση,
 ἔξιτε, καὶ καταγῶ, μηδενὸς ἰταμένην.

Σιμωνίδης.

Τίς ἄδῃ; βάκχα τίς δὲ μιν ἔεισε; Σκόπας.

τίς δ' ἔξιμνε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Γλαῦκος ἀθηναῖος.

Ἄ βάκχα παρὶά εἶδῃ, ἐκεφύχουσε δ' ὄγλυπτος

τὸν λίθον ἀνθρώποις δ' ὡς βρομιαζόμενα.

ὦ Σκόπα, ἀθεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνη

θαῦμα χιμεροφόνον, θυάδα μαινομένα.

Γλαύκου.

Ἡ βάκχη προνέουσα σάτυρον βέτο. εἰς δὲ χορείαν

βρῶσης μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ
ΕΙΣ ΝΕΡΩΝΟΣ · 4

Κριναγόρου.

Ἀντολίαι, δύσιθ, κόσμῳ μέγῳ, καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα, δι' ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
Ἥλιος δ' ἄρμενίην ἀνιῶν ὑπὲρ χερσὶ δαμείσαν
κείνῃ, περμανίην δ' εἶχε χεῖτερ χόμοτος.
διατὸν αἰδέσθω πλέμῃ κράτος· οἶδεν δ' ἄρξῆς,
καὶ ῥήνος, δ' ἄλοισ ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς σῆλην Ἰουστινιανοῦ βασιλείως
ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μισδοκρῆτε, δῶρα κομίζεε
σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ πάϊς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην στεφανιφόρον ἄλλην,
καὶ σὲ μετπνεμίῳ πῶλῳ ἐφεζόμενον,
ἕλος Ἰουστινιανὸν τετὸν κράτος· ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ
δεσμὸς ἔχει μῆδων, καὶ σινυθίων προμάχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γῶλον ὁμῶ, καὶ ἀνακτα, καὶ ὄλλυμένην βαβυλωνῆα,
χαλκὸς ἀπ' σκυλῶν ἐπλάσεν ἀσυρίων.
ἔστ' Ἰουστινιανός· ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἔλκων,
ᾤσεν Ἰουλιανὸς μάρτυρα μισδοφόρον.

Εἰς σῆλην τὴν αὐτὴν
ἐν τῷ λιμένι.

Τῆτο παρ' αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὑπαρχος,
ᾤσα φαιγνὸν ἀγαλμα Ἰουστίνῳ βασιλεῖ,
ἔφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἐὼν πετάσσει γαλήνην.

Εἰς εἴσοδον τῆς ἱερείας.

Τῦτον ἰουστιανὸς ἀγαθὴν δαίματι χῶρον,
ὑδατι, καὶ γαῖῃ, καὶ ἄλλοις ἐπιφρεμάσας.

Ἀθῆλον.

Καίρανοι, ὑμετέρην ὄρετιν, κέρτος τε, καὶ ἔργα,
αὐδῆσθαι χρόνος αἰὲν, ἕως πόλιος ἀστέρων ἔλη.

Εἰς σῆλην Θεοδοσίου

βασιλέως.

Ευβορὸν ἀντολίθου φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θαυδῶσι θνητοῖσι πόλις μέσον ἠπίοθι με,
ὠκτανὸν παρὰ πᾶν ἔχων μετ' ἀκέρων γαῖαν,
πάντοθεν ἀγλήεις κεκορυθμένους ἀγαθὸν ἵππον,
φριδίως μετὰ με καὶ εὐμνηνον κτερυῖων.

Καλλιᾶδης στρατηγὸς βυζαντίου, τὸ περιβόη-

τον τῶ βυζαντος ἀγαθὸν, κατὰ πῦν

κθλου μένην βασιλικὴν ἀνέθει-

κεν ἐπιγράψας οὕτω.

Τὸν κρατερόν βυζαντα, καὶ ἰμερτινὸν φιδάλειαν,
εἰν ἰνὶ κοσμήσας ἀνθετο Καλλιᾶδης.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἰμερτὴ φιδάλειαν δάμαρ βυζαντος ἐτύχθην.
εἰ μὴ δὲ βουπάλως δῶρον ἀεθλοσώμης.

Εἰς εἰκόνην Πεισι-

στράτου.

Τρεῖς με τυραννήσαντα, τοσαυτῶν ἐξεδίωξε
δῆμος ἐρεχθιδῶν, καὶ τρεῖς ἐπιζῆρετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλήν Πησίστρατον, ὃς τὸν ὀμιραν
ἠθροισα, ἀποράδην τὸ πρὶν αἰεδομένον.
ἠμέτερος τὸρ ἐκείνος ὁ χυσοεὸς ἦν πλιήτης,
εἰπερ Ἀθηναῖοι σμύρναν ἀπηνήισαμεν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης. Ασκληπιᾶ

δμ. δι δέ, Γοσειδίππου.

Κύπριδος ἄδ' εἰκῶν. Φέρ' ἰδῶμεθα μὴ Βερενίκης.

Διστάζω ποτέραν φῆτις ὁμοιοτέραν.

Γιμίνου.

Οὗτος ὁ μικροπίδασι βαρὺς λίθος, ἀρεῖ κείμα

ξείνε, φιλιππέης σύμβολον ἠγορέης,

ὑβρίζων μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλῃ σαλαμίτος

ἔργα, μακηδονίοις ἐγχεσι κεκλιμένα.

ὄμνε ναῦ νέκυσσ' Διημόθενος. αὐτὰρ ἔγνω,

καὶ ζωῆς ἕσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Ζήνωνα πολίᾳρχος ἰουλιανὸς βασιλεῖα.

Ζήνωνος παράκοιτιν ἰουλιανὸς ἄρῳδην.

Οἶκον ἀναξέλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσασ,

κνδαλίμοις καμάτοισιν ἰουλιανῷ πολίᾳρχῃ,

πιερικῶν προπάρειβε δόμων, παρ' ἡρώσεος ἔση.

Κῦδος ἰουλιανῷ παναοίδιμον, δ'εὶ μετὰ κῶσμον

περίδων, χρυσέην σῆσιν ἀνατασίην.

Εἰς εἰκόνα ἰουστινιανῷ βασιλέως.

Ἄλλον ὑπὲρ νίκης ἀκαρηθόρον ἐνδοθι σῶσαν,

ὁ θρασὺς ἀνστήσει μῆδος ἀνακτι τύπον.

Ἄλλον ἀκρηκεῖμασ' ἀβάρων στρατὸς ἐκτοθιν ἰστῶν.

κείρασ' ἐκ κεφαλῆς βόσφρου χον αὐταλέης.

Ἄλλο δ' ὑπὲρ ἀννομίασ' ἐριθηλέος ἐκθάσθ' ἔστων

ἐξ ὑπάτου μίθης σῆσιν ἀνακτι πόλις,

ἔμπεδος. ἀμὰ μένοις βυζαντιᾶς ἀμμορεῖ ῥώμα,

θεῖον ἰουστινιανῷ κέρτος ἀμειψαμένα.

Ἀδελφον

Αθλον.

Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάτων θρόνον, δὴν βρισέταρχον
 καὶ πατέρα βασιλῆος ἐὼν καλέσαντο μέγιστοι,
 χρύσεος ἔθηκεν Αὐρηλιανός· καὶ δὲ ἔργον,
 τῆς βαλῆς πρὸς αὐτὸς ἐκὼν κατέσπασεν ἀνίσας.

Αθλον εἰς ἀρχοντα.

Μέξον μελιχίη βακὸν φόβον, ὅτι καὶ αὐτὴ
 βομβήτακα μέλιατα, κορύσσεται ὁ ξείνεν βρῶ.
 ὃ γὰρ ἄτερ μαστροσὶ θωμάται ἵππος ἀγνήτωρ,
 ὃ δὲ συὼν ἀέλι ἐπιπέθετα ἀνδρὶ νομῆι,
 πρὶν καὶ ἐριθῆ πρὸ καλαύροπος ἤχον ἀκῆση.

Αντιπάρου.

Ζηνί, καὶ ἀπόλλωνι, καὶ ἄρει, τέκνον ἀνάκτων
 ἐκέλον ἀκταῆ μιτέρος ἀτοκίη.
 πάντα τοιῆν μαιρέων βασιλῆῖα, πάντα τέλεια
 ἦλθεν· ἐποιήθης δ' ἔργον αἰοισπόλων.
 ὅτι σπῆπρον βασίλειον, ἄρις δόρυ, καλλοσαῶν δέ,
 φοῖβος ἔχει· παραὶ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα κότυ.

Σαυσιῖα φιλοσόφου.

Οἱ βρεῖς ταυδαιδαι, Κάτωρ, ἐλένη, Πολυδαῖνης.

Εἰς οἶκον Σοφίας.

Αὐσονίων δέσποιναν ἰθλιανὸς πρὶν ἄχος
 ὡς σοφίης μεσην ἀνθετο πῦν σοφίην.

Εἰς Ἰουστιανῶν σῆλην.

Ἰουστινον κατὰ χρέος ἦν δεσπότην.

ἰθλιανὸς ὑπαρχος ὡς ἀερέτην.

Εἰς εἰκονὰς γυναικῶν. 5

Γαῦλα σιλενταρίου.

Ὀμματα μενῆρης μόλις ἢ γραφίς, ὅτι δὲ χάστην,
 ὅτι σέλασ χροῖης ἄκρον ἀπέπλάσατο.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

εἴτις μαρμαρυγὴν δαύεται φαιθοντίδα γραφαί,
μαρμαρυγὴν γραφῆς καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκανος ἢ γραφίς ἐστὶ, καὶ εἰσορῶσι μεγάρας
χρῆσαι κεκρυφαλοῖς βόθρου χα κρυφάμενι.

ἢ δ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνη καύθου,

ἢ δ' ἐπὶ τῶ λοιπῶ κέλλει τίστιν ἔχεις.

πᾶσα γραφίς μορφῆσι χαρίζεται. ἀλλὰ σὺ μοῦν
τῆς Θεοδωριάδος κλέφασ ἀπ' ἀγλαΐας.

Σιωπαῖα φιλοσοφῶν εἰς εἰκόνα τῆς
αὐτῆς ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκῶν ἢ Κύπριδος, ἢ Σφραγοῦνης.

Αγαθὴ χολαστικῆ.

Μαχλάς ἐγὼ γυρόμην βυζαντίδος ἐνδοθι φώμης,
ὠνιτικῶ φιλιῶν πᾶσι χαρίζομένι.

εἰ μὴ δὲ κέλλιρον πολυδαΐδκλος ἦν ὑπ' ἔρωτος

οἰσθηθεὶς Θωμάς, τῆ δ' ἔδοτο γραφίδι,

δεικνύς ὄλων ἔχει πόθεν ἐν Θρεσίῳ. ἴσα γὰρ αὐτῶ
κηρῶ τηκομένῳ, τῆ μετὰ οἰκραδίῳ.

Ανακρέοντος.

Ἡ τὸν θύρον ἔχουσ', ἐλικωνιάς. ἢ δὲ παρ' αὐτῶν,

Ξανθίππη. Γλαυκὴ δ' ἢ χεδὸν ἐρχομένι.

ἐξ ὄρεος χωρῶσι. Διωνύσω δὲ φέροσι

κιστῶν, καὶ σαφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Αδελφον.

Θαῦμ' ἀρετᾶς μορφῶν ὁ πίναξ ἔχει, αὐτὸ τὸ γαῦρον
ταῦξε. τὸ δ' ὠραῖον τῆς ἀγαθοβλεφάρου,

καίνοι κέν σ' ἐστὶ δῦσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελᾶθρων οἰομένι προβοῆν.

Ηρίνης.

Ἐξ ἀπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα ἥϊπε Προμηθεῦ
 ἐντὶ κῆρ ἄνθρωποι πῦρ ὁ μαλοὶ σοφίαι.
 ταῦτ' αὖ γ' ἐτύμως τῶν παρθένων ὅς τις ἔγραψεν,
 αἰεὶ αὐτῶν πρὶ ἔθνη ἢς ἀρχαρχίς ὄλα.

Εἰς ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. 6

κῆρ ἀγαλματουργούς, κῆρ

ἄπλωσ εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλεῦ.

Ἀντὶς εἰ αὐτῶν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος Ἀπελλεῦς.

Κωμητᾶ χολαστικῶν ἐν

ἀναζαφρω.

Πρωτὸς ἐγὼ τελεθεσκον ἀπ' ἰξίος ἄν πόδας ἄκρος,

τῆς πρὶν ἐπερρεῖς πηρὸν ἀτεμβόμενος,

ζῶης, κῆρ θανάτοιο μεταέχμιον, αἰεὶ δι γείτων,

μουῶν ἀναπνεύων. τάλλα δὲ πάντα, νέκυσ.

αἰεὶ σοφός με Φιλίππος, δὴ τὸ γραφίδεαι δοκᾶνεις,

ζώρησε κρυερῆν νοῦσον ἀκειαῖμενος.

αὐθις δ' ἀντωνίνος, ἄπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνας,

κῆρ ποσὶ πεζάνω, κῆρ ὄλος αἰθάνομαι.

Εἰς ἀγαλμα Φιλίππου.

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ ἕρανοῦ εἰκόνα δειξέων.

Φειδίκα, ἢ σύ γ' ἔβης ἴον θεὸν ὁφθαλμῶν.

Εἰς ἴον ἐν ρόδῳ κολοσσὸν ὀκτακίς δέκτ.

Τὸν ἐν ρόδῳ κολοσσὸν ὀκτακίς δέκτ

Λάχης ἐποίησεν πηχέων ὁ λίεδιος.

Ἀδέσποτον.

Ἰῶσαν Τιμομάχα πλέον ἢ πατρὸς ἕρπασε τέχνα

πῶ φύσιν. ὁ γράψας εἶδ' ἐσε μαινόμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῆσ' σιωπῆσ' ἀνέρι· κῆσ' τὰ κέρατὰ
δαίρυα, τῆς λύπης πάντας ἔμιξε πόνας.

Αἰμιλιανῶ.

Τέχνας εἶνεκ' σοῖο, κῆσ' ἄλιθος ἄδε βρυάζει,
Πραξιτέλδω· λῦσον, κῆσ' πάλι κωμάσονται.
νῦν δ' ἡμῖν ἔγῃρασ' ἔτ' ἀδροανές· ἀγ' ὁ πεδῆτις
σειληνοῖς κώμων, βάσκει γῆς ἄπ' ἄλιθος.

Σιμωνίδῃ.

Ἰφίων ῥῶδ' ἔγραφε κορίνθιος· ἔκ' ἐνὶ μῶμος
χερσίν· ἔπειθ' ὄξασ' ἔργα, πλὴν προφέρῃ.

Αἰθιλον.

Οὐκ ἄδραῖς ἔγραφε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἔτ' ἔργῳ
μῶμος· δὲν ἔδ' ἦρωσ' Δάδαλος ἐξέφυγεν.

Αἰέσποτον.

Ἀτέχνα ἦν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· ἔδ' ἰθὺς αὐτὰ
μανῆσαι δαύκται, τῶ πόρε τῶν κεφαλῶν.

Αἰθιλον.

Μικρῶ κῆτέχον ἦν βόδρω τῶς δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεῖς τῆ θεᾷ τῶν χρωμάτων.

ΕΙΣ ΑΓΓΑΜΑΤΑ ΖΩΩΝ· 7

Εἰς τὴν Μύρωνος βῶν.

Βοῖδιον εἰμι Μύρωνος· ἐπὶ σῆλην δ' ἀνάκειμαι.
Βυκόλε, κεντήσασ' εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοῖδιον ἔνταυθαῖ παραβωμοῖς
ἴδρυσασ'· ἔκ' ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;
Ἀνακρέοντος εἰς τὸ αὐτῶ.

Βυκόλε, τῶν ἀγέλων πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοῖδιον ὡς ἔμπροσθε βοῖσὶ σιωπῆσ' ἀλάσῃς.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Βοϊδίον ἢ χοάνοις τετυπωμένον, ἀπὸ τῆς γήρωσ
Χαλκωθέν, σφετέρῃ φάσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐὴν εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ δέρας χαλκίον ὄλον βοῖ τὰ δ' ἐπίκιστα
ἐκτοθεν, ἢ φυλὴν ἐνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς εἶρε τάχα τὸ Μύρων. ἢ ἐπάσα ταύταν
τὰν δάμακλιν ταύτας δ' εἰκὸν ἀνεπασάμην.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἐπάσεν με Μύρων ἐφάσατο. βοσκομένην δέ,
ἐξ ἀγέλης ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

Ἀντιπάρου σιδονίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή μιν ποτὶ τῶν μύρων πόδας ἤρμοσε πέτρα,
ἀλλὰς ἀνεμόμαν βοισὶν ὁ μὲν δάμακλις.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Μόχε, τί μοι λαζόνεαι προσέρχαι; τί πτε δὲ μυκῶ.
ἄτετρα μυζοῖς ἢ ἐπέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμακλιν βυφορβὴ παρέρχο. μὴ δ' ἀπάνανθεν
συρίσδης. μαζῶ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀμόλιβος κτείχει με, καὶ ἀλίθος. εἴνεκε δ' ἀγὸν
πλάστα Μύρων κωπόν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀδάμακλις δοκέω μνησεται. ἢ δὲ βραδύη,
χαλκὸς ὁ μὴ νοέων ἀέτιος, ἢ χὶ Μύρων.

Ἀντιπάρου.

Ἀδάμακλις δοκέω μνησεται. ἢ ὁ Προμηθεὺς
ἢ χὶ μόνος. πλάτης ἔμπροσθ καὶ οὐ Μύρων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Αδύλα.

Βῦν ἰδίαν ποτὲ βοῖα Μύρων μιχθεῖσαι ἐρούνα.
ἄρε μάλιστα δ' αὐτῶ τὰς βόας ἐξέλασσε.

Α βῦς ἀτίκτουσ', ἀπ' ἰασέρος ἐπασσε τῶν βῦν,
ἄδὲ Μύρονος χεῖρ, ὅ πλάσσει, ἀν' ἔτεκεν.

Καὶ χαλιῆ περ ἐούσα, λάλησει αἶν ἢ περκαῖ βῦτο
εἰ δὲ σπλάχτα Μύρων ἔνδον ἐτεχράσατο.

Ἀντιπάρκῃ εἰς τὸ αὐτὸ.

Γηκῆν μοι τίς ἀροφον ἐπ' αὐ χέρι, καὶ ζυγὰ θέσσω.
εἴνεκε ἰδρὸ τέχνης σεῖο μύρων, δρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίῳ τὸ βιβλαῦ.

Ἦν μ' ἐσίδη μόχος, μιμήσεται ἦν δέ γε ταῦρος,
βῆσεται ἦν δὲ νομῶ, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡδὲ Μύρων μ' ἐσησε τὸ βοῖδιον. οἱ δὲ νομῶς,
βάλλουσι με λίβοις, ὡς ἀπληρόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μάρκῃ δροζενταρίῳ.

Βυκόλου ἦν ἐσίδης τὸν ἐμὸν ξένε, τὸ τ' ἔπος αὐτῶ
εἶπεν, ὅθ' ὁ πλάσσει ἄδὲ μ' ἐδῆσε Μύρων.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τῶν βῦν τῶν δ' ὁ Μύρων ξένε ἐπασεν. ἦν ὅδε μόχος
ὡς ζῶσαν σάινει μιτέρα δερκόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διοφρίδος.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείρωμαι. ἐστὶ ἰδρὸ ἀπνυς.
ἀνὰ σ' ὁ βυπλάσσει ἐξακάσσει Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Σεῖο Μύρων δαμάλει, παρακῆθθαιε μόχος ἀμαβεῖς,
καὶ γάλα πισυῶν χαλιῶν ἐσωθεῖ ἔχειν.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 180

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Φῶς, ὃ Μύρων πλάσασ, ὅτι ἐφθασας. ἀγὰρ σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἐφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Χαλκείην τύπεις δάμκλιν, μέγασ' ἤπαρε τέχνη.

Βυκόλε, πῶς ψυχὴν ὅ προσέθηκε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Γουλιανῷ ἀπ'

ὑπάρχων.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τὸτο βοήσας,

ἢ φύσις ἀπνοὸς ὄντιν, ἢ ἔμπνοος ἐπλετο τέχνη.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βυκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζῃσαι; ἵχθε νύστων.

ὅ γάρ μοι τέχνη καὶ ῥῶσ' ἰδωνὴν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Ἢ χαλκὸν ζῶασε Μύρων σοφὸς, ἢ τόχα πόρτιν

χάλκωσι, ζῶων ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Γλάσσε Μύρων, σέο πόρτιν ὀδοιπόρος ἦλθεν ἐκλάων.

χαλκῷ δὲ φάσας, φῶρ κενεὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Εἰ σοφῶν με λέων, χάνει σῶμα. χερσὶ δ' αἰερεῖ

χειρόνομος ζώγλην, ἀγρονόμος κορυμνῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Τλήθι Μύρων. τέχνη σε βιάζεται ἀπνοὸν ἔργον.

ἔτι φύσεως τέχνην. ὅ γὰρ φύσιν οὖρετο τέχνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Ἐν βοῇ τῶσδ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνα.

ἀμφοτέραις δὲ Μύρων, ἴσον ὄπασσε γέρας.

ὄρκομένοις μὴ γὰρ, φύσιος κράτος ἤρπασε τέχνα.

αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἢ φύσις ὄβη φύσις.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Γ Α

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἦ παρε κη' σέ μύωπα Μύρων, ὅτι κένθρον ἐρεΐδεις
 πληρᾶς χαλκοτύποις ἀντιτύποις βοῶς.
 ὃ νέ μεσις δὲ μύωπι-τί γὰρ ῥῶσον, εἴ γε κη' αὐτὸς
 ὁ φθαλμὸς νομείων ἢ περόπυσε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτὸ. Γεμίγν.

Ἦ βάσις ἢ κη'τέχασα τὸ βοΐδιον, ἢ πεπέδιται,
 ἢν ἀρεθῆ ταύτης, φούξεται εἰς ἀγέλην.
 μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἰδ' ὡς ἐμπνοαὶ ὁ τεχνίτης
 θήκετο· κ' ἐν ζαΐξῃς ἄλλον, ἰσως ἄρασει.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Χάλκειος ἦς· ἐπὶ σοὶ δὲ γωρῆμος εἴληκεν ἀροφρον,
 κη' ζυγὸδισμα φέρων φαιδομένα δαμαλῆ.
 ἦμα Μύρων τέχνη πανυπέροχος, ὃς σε δι' ἔργων
 ἐμπνοον, ὡς τινα βοῶν ἐργάτιν εἰργάσατο.

Φιλίππου μακεδόνος

εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἀπαίρε' μου τένοτος ὦ γεωπόνε,
 λέπαδνα, κη' σίδαρον αὐλακερζάτην.
 χαλκόν, γὰρ ἀμῶν ἔη ἐσάρκωσε Μύρων·
 τέχνη δ' ἐξέπότησεν ὁ φιν ἐμπνοον,
 ὡς πλάκεις με κη' πμυκᾶσαι θέλειν.
 εἰς ἔργα δ' ἔη εἴχσε προσδήσασ βιάσει.

Τὸ αὐτὸ εἰς ἵππον.

Ἰδ' ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαδάω τέχνη,
 κορωνιῶν ἐσηκε· δορυμὸν γὰρ βλέπων,
 ὑφαυχενίλει· κη' δ' ἴννε μωμένασ
 κορυφῆς ἐθείρασ ἔριω κεν ὄν δρόμον,
 δομῶ χαλινὸς εἴτις ἄνιστρόςφοσ
 ἔκρμόσει γέγισι, κη' πικνῆρῆσι,

ὁ σὸς πότος Λύσιππεκῶ παρ' ἑλπίδα
τάχ' ἐκδραμεῖται τῇ τέχνῃ τῶν ἑμπνέει.

Ἀθῆλον.

Ἐμπρασιῆ φύλακος μακρῶν ἀποτύλε φύλαξαι.
τοῖος ὁ κύων ὃν ὄρας ὡ παρ' ἑμ' ἔρχόμενε,
σύνικος. ἢ ῥίγη πεπνημένος, ἢ δ' ἀπ' μίλτου,
ἀμ' ἀπ' ποιμενικῆς αὐτομαθῶς ξοῖδος.
ἄγρεῖος γέλασον. μετὰ δ' ἀγκλείους περὺλαξθ
σίτευθαι, μὴ κῆσαρδόνιον γελάσης.

Εἰς εἰκονὰς ἀρχαίων,
καὶ ἡρώων τινῶν. 8

Εἰς Προμηθεῖα. Γουλιανῶ.

Τέχνης πυρσὸν ὄπαια φερέσβιον. ἐκ δ' ἄρα τέχνης,
κῆσ πυρὸς, ἀμῆντου πῆμχτος ὅτιν ἔχω.
ἢ μερόπων ἀχάρισον ἀεὶ γένος, εἴγε Προμηθεῖα
ἀντ' ἀεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.
Τῶ αὐτῶ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν κελέσκειν ἀπειρεῖα βίβλος ὀμήρου.
ἀμῶ μιν ὁ πλάσης δεῖξεν ἐλεγχομένην
δαῦρ' ἰδε τῶν σιμάχοντα Προμηθεῖα. δαῦρ' ἰδε χαλκῶ
τειρομένου, ἀπλάγχων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
ἢ ρακλδς, γεμέσισον. ἐπεὶ μετὰ σεία φαρῖζην,
ἰαπετιονίδης ἄλγος ἀπαυσαν ἔχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μαχθῆραι σιμῆστος, ὅτος ὀνηδαῶ
πολλάκι γυμναρεῖον πησάμενος πόματος,
ναῦ λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται. ἢ φθογερῆ δὲ
κρῶσις, ἀεὶ χείλους ὄτι ταπεινότερη.

ΤΩΝ ΒΙΣΙΕΡΤΑ ΟΥΤ

πίνε λέγει τὸ ἄρσεν μακροδύργια μάσθανε σιγῆς.

οἱ γλώσση προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Εἰς ἀγαλμα Ηρακλέους νηπίε ὄν-

τος ἐτι, κὶ ταῖς χερσὶ θλίβον

τοσ δρακοντάσ δύο.

Θλίβε δρακοντέουσ περιμήκτασ ὄβριμε χεῖρασ

ἤρακλῶσ, δακτέων ἀχιβαθεῖσ φάρυγγασ.

ἐξέτι νηπιόχοιο, χόλον ζηλήμονοσ ἤρησ

ἄμπαυσον. μοχθεῖν γλώσσι κῆ, ἐκ βρέφεοσ.

ἢ γάρ σοι κριτήρ χαλκῆλάτοσ, ὅδε λέβιτοσ,

ἐμ' ὅδοσ εἰσ αὐλήν Ζηνόσ ἐπαθλοσ ἔφου.

Εἰσ τῶσ δώδεκῃ ἀθλοσ τῶ Ηρακλέοσ.

Δέρμεο μυριόμοχθε τεύεσ ἤρακλῶσ ἀγώνασ.

ὅσ τλαῖσ, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπυ ἐβησ.

Ζηρούνην κλυτά μῆλα. μέγαλν πόρον αὐγείασ.

πώλοσ. ἰππολύτην. πουλυκέρηνον ὄφιν.

ἄσπρον θωύητήρα. χάοσ κωά. θῆρα νεμείησ.

οἶωνόσ. ταύροσ. μαινακλίην ἔλαφον.

ναῦ δὲ κῆτ' ἄλλα πόλοσ ἀπρῆβίτοιο βεβηκώσ

περγαμείησ, μεγάλοσ ρύεο πλεφίδασ.

Εἰσ τὸ αὐτὸ Ἀθῆλον.

Γρῶτα μὲν, ὅν νεμείη βριαρόν κῆτ' ἐφνε λέοντα.

δύτερον, ὅν λέρη πολυαύχηνον ὤλεσεν ὄδριν.

τὸ τρίτον αὐτὸ ἐπὶ τοῖσ, ἐρυμάνθιον ἐκτανε κῆπρον.

χρυσόκερον δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ ἤζηρσε τέταρτον.

πέμπτον δ' ὄρνιθασ συμψηλίδασ ἐξεδῶξεν.

ἔκτον, ἀμαζονίδοσ κόμισε ζωσῆρα φαεινόν.

ἕβδομον, αὐγείη πρῆλὴν κόπρον ἐξεκῆθρεν.

ὄγδοον, ἐκ κρήτησ δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταύρον.

εἴνακτον, ἐκ θρήνησ Διομήδεοσ ἤγαγεν ἕκτωσ.

Γηρυόνη δέκτον βόσσι ἤγαγεν ἐξ ἔρυθείης.
 κέρβερον ἐνδέκτον κύν' ἀνήγαγεν ἐξ αἰΐδας.
 δωδέκτον δ' ἐκὸ μίσειν ὄβ' ἑλλάδα χρῦσα μῆλα
 τὸ τρισκαδέκτον, τοῖον λυγρὸν ἔχιν ἄβλον.
 μοῦνον γι' πεντηκονταξωκέξατο κῦραις
 Φιλίππου εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὀλεσα τὸν νεμέας θῆρ' ἀπλετον, ὦλεσα δ' ὕδρην,
 καὶ ταῦρον, κέσπρον δ' ἀμφετίναξα γένω.
 ζῶσθ' ἑλισάδα, πάλως Διομήδεος εἶλον.
 χρῦσα μῆλα κλάσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
 αὐγείαν ἐδάην· κέμας ὕφ' ἔργον ἔκτανον ὄρνις.
 κέρβερον ἤγαγόμεν· αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.
 Εἰς τὸν αὐτὸν φονάσαντα τὸν ἐν νε-
 μέα λέοντα· Αρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρῦχημα λέοντος
 πῆνατε ληϊνόμοι γαρόταί νεμέης.
 ἢ τὸρ ὕφ' ἠρακλῆος δρῖσκύβλοιο δέδουπιν,
 αὐχένα θηροφόνους ἀχόμενος παλάμαις,
 ποιμένας ἐξελάσασθε· πάλιν μυκηθμόν ἀκούσθ'
 ἢ χῶ, ἐριμαίης ἑναέτηρα νόστις.
 καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήλατο ῥίνθ',
 ἦρις πριμίων μισσοπόσιο χόλον.
 Εἰς τὸ αὐτὸ, Δα-
 μαγῆτου.

Ἐκ νεμέης ὁ λέων· ἀτὰρ ὁ ξένος, δαγῶθεν αἴμα.
 πολλὸν ὁ κέκ, θηρῶν μείζον, ὃ δ' ἠμιθέων.
 ἄρχοντα δ' ὄβ' ἀγῶνα κεταντίον ὄμμα βαλοῦντόθ'
 λοξὸν ὑπὲρ ζωῆς, καὶ βιοτῆς σφετέρως.
 ζῶ πάτερ, αἶψ' εἴη τὸν ἀπ' ἄρχειος ἀνέρα νικῆν.
 ἔμβαρος ὡς ἀντοὶ καὶ νεμέα τέλειθι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ πῶς ἔλαρον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσίν; τί δὲ λοιπὸν ἔσονται;
θαυμάσω τέχνης ἀνέρος, ἢ δ' ἔκάρου.

ὦν δ' ἰδὼν, ἰξυῖθ' ἑυρὸς ἐπεμβεβαὼς, τόνου βρίθῃ,
ἀπὸ πόρων παλάμαις δραξαίμενος κεραίων.

ἢ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ, καὶ ἄσφ' ματι φροσῶσα,
γλώσῃ σημάειν, θλιβομένην κραδίην.

ἢ ρακλὸς γήθησον· ὅλην κεμάς ἢ δὲ τέθειλεν.

ἢ κέρασιν μύθοις, ἀλλὰ τέχνη χρυσέη.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν

Ἀντάϊον.

Χαλκὸν ἀποιμάζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνης

καὶ πόνου ἐκ μορφῆς, καὶ θράσος εἰργάσατο;

ἢ μύχον ἢ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μολύοντα,

καὶ φρίτῃ κρατερόν τὸν θρασυῦ Ἡρακλέην.

ἀντάϊον γὰρ ἔχει πεπνημένον ἐκ παλαμάων.

ἰδνωθεὶς δὲ, δοικεῖ καὶ σοναχάν ἵεναί.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ ναῦ ὕπνω βεβαρημένος, ἢ δὲ κυπέλλῳ,

κινταύρης νήρων οἰνοβαρεῖς ὄλισεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκέθελος

μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠγορεύς,

οἰνοβαρῆς μετὰ δαῖτα, μυθουφάλης ἰχθὺς ἐλίαι,

νικηθεὶς ἀπαλῶ λισιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τὸ αὐτὸ.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ

θυμὸν ὄρων, βλοσυρὸν τάνδρου ἐπισκυμῖον,

ζητεῖ δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κῆν μὲν ἐφάρης,

Ἡρακλέης· εἰ δ' ἦ, λισιμάχοιο πίναξ.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. ΠΕΙ 83

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Οἷον Θεοδάμασ πρὶν ὑπάντηεν Ἡρακλεῖτι,
 τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
 βοῶν ἄρσῃν ἔλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορυφῶν.
 ἂν ἔπῃ ὅλοῦν γράφει βοοσφαγίην.

ναὶ τὰ γὰρ Θεοδάμαντι γοῦμονα χεῖλεσι Φωνῆν
 ἦρμωσεν ἥσ' αἰῶν φείδεταί Ἡρακλέης.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν

τὸ αὐτὸ.

Οἶον καὶ κρονίδης ἑσπερέσει τῆ' Ἰσπελῆνῳ
 νυκτὶ, καὶ ἀρναθῶν εἶδεν ἀεθλοφόρον,
 καὶ κ' πυρὸς εἰς ἕλνυμπον, ἐκώμασσε ὡς βαρῦμοχθε
 ἀλκείδῃ, τῶν εἰκόνα σου βλέπομεν.
 ἀλκμῆνης δ' ὠδύνας ἔχει λίθος, αἰδὲ μίγαν χεῖρας
 θῆβαι, ναὶ μύθων εἰσὶν ἀπισυτέραί.

Εἰς ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Γεμῖνε.

Ἡρακλεῦ, πῦσοι πῶρθος μέγας, ἦτε νέμμος
 χλαῖνα, καὶ ἦ πῶρων ἐμπλεος ἰσοδύνη;
 πῦσοβαρὸν μίμημα; τίς ἐπλασεν ὡδὲ κατ' ἡφῆ;
 Λύσιππος, χαλκῶ δ' ἐγκτεμίξ' ὀδύων.
 ἀχθὴ γυμνωθεῖς ὀπλων σέος; τίς δὲ σ' ἔπερσεν;
 ὁ πέρους ὄντας εἰς βαρῦς ἄθλος, ἔρωσ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Φιλίππου.

Ἡρὶ τὸτ' ἄρα λοιπὸν ἐβύλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοισ
 ὀπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασυῶν Ἡρακλεῖα.
 πῦχλαίνωμά λείοντος, ὅτ' αὐροίρητος ἐπ' ὡμοῖς
 ἰδὲ, καὶ βαρῦπυς ὄζος ὀθηρολέτης;
 πάντα σ' ἔρωσ ἀπέδυσσε, καὶ ἔξενον, εἰ Διάκύνον
 ποιήσασ, ὀπλων νοσφίσαθ' Ἡρακλεῖα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἀνδραϊάκτα Θησεῖος, καὶ τὸ
μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνέρας. ὦν ὁ μὲν, ἀλλήθῃ
θῆρα βίη βρίθει, γῆα τιτανόμενος.

Ἔνασ δ' αὐ χενίης γνάμπτων, παλάμῃσιν ἔμαρφε
λαῖν μνιτῆρας. δεξιτερῇ δὲ κέρασ.

ἄσραγάλος δ' ἐλέλιξε. καὶ αὐ χένα θῆρ ὑπ' ἡερσιν
δαμνάμενος κρατερᾶς, ὠκλάσεν εἰς ὀπίσω.

ἔστ δ' ὀϊσσοθαί τέχνης ὑπ' ἡπ' τῷ δ' ἐπὶ χαλκῷ,
θῆρα μὲν ἐμπνέειν, ἀνδρα δ' ἰδρωῖτι γέην.

Εἰς ἀνδραϊάκτα Κα-
τανίως.

Εἰ τοῖος θήβης Καπανθεὶς ἐπεμήνατο πύργοις

ἄμμασιν ἠερίην κλιμάκῃ μισάμενος,

εἶλεν αὐ αὖτις βίη, καὶ ὑπὲρ μάρον. αἴθετο γὰρ ῥαῖ
καὶ σκηπὸς Κρονίδου τοῖον εἶλεν πρόμαχον.

Γεμίνου εἰς ἀγαλμα
σαλμωνέως.

Χείρμι πλυκλείτου βασιῆς κέμεν. εἰ μὴ δ' ἐκείνος

σαλμωνθεὶς, βρονταῖς δ' εἰς ἀντεμάνην,

ἔς με καὶ εἰν αἰθῆ προβῆ πάλλι, καὶ με κεραυνῶσ

βόλλει, μισῶν μὲν καὶ λαλέοντα τύπν

ἔχε ζῶν πρὶσῆρα. μέθετ χόλον, εἰ μὴ γὰρ ἄπνυς

ὁ σκοπὸς. ἀφύχοις εἰκόσι μὴ πλέμει.

Εἰς Ἰκθρον χαλκοσῶν ἐν λουτροῦ
ἔσαμενον. Ἰβλιανῶ.

Ἰκθρε, κηρὸς μὲν σε διώλεσε. ναῦ δέ σε κηρῶ

ἠγάγεν εἰς μορφὴν αὐθις ὁ χαλκοτύπος.

αἰγ' αἶνε μὴ πέρασ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τ' ἄλοισρον

ἠερόθεν πέπλων, ἰκθρίον τελέσης.

*vide supra.
κατὰ τὸν ποῦ
τῆς ἐστ.*

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτό.

Ἰκθρε, χαλκὸς ἐὼν, μιμνήσκου, μὴ δέσῃ τέχνη,
 μὴ δ' ἀπώρῃ πτερυγῶν ζῆτος ἐπωμάδιον.
 εἰ τὸρ ζωὸς ἐὼν πέσῃς ἐν πελάγει θαλάσσης,
 πῶς ἐθέλεις πῖναι χάλκεον εἶδος ἔχων;
 Εἰς Ἰππόλυτον διαλεγόμενον τῷ
 Ἰσοφῶ τῆς Φαίδραο. Ἀγα-
 θίου χολακτικοῦ.

Ἰππόλυτος τῆς γῆδος ἐκ' ἕατι νηλεῶ μῦθον
 φθεγγεται, αἴη ἡμεῖς, ὅ δ' αὐαίμεθα κλύειν.
 ἕλον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμνότες ἄβι νοῦσαι,
 ὅπῃ παρεγγυάχ' ἡμεῖς ἄδσο μα λέγειν.
 Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τρωομένου.
 Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ ταυθρανίης πρόμος ἀχίτος, ὅτος ὁ τοπρίν
 Τηλέφος ἀμάεισ' Φρικῶν ἄρη δαναῶν,
 μυσὸν ὅτε πῆθοντα φόνῳ ἐκέρασε Κάϊνον,
 ὅτος ὁ πηλιακῷ δούρατος ἀντίπαλος,
 ναῦ ὀλοὸν μινῶ κούρων βάρος, οἶα λιτόπνης
 τῆκεται, ἐμφύχῳ σαρκί σικελιομένος.
 ἔκασ' τρωομένοιο περιπίδωντ' ὅς ἄχαιοί,
 φύρην ταυθρανίης νῆνται ἀπ' ἠτόνος.
 Εἰς εἰκόνα Φιλοκλήτου.

Γλαύκου.

Καὶ τὸν ἀπ' ἰωνίης ἰδῶν κλυώδων ἦρω,
 κόνδε Φιλοκλήτην ἔγραφε Γαργάσιος.
 ἔντε τὸρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληροῖσι κωφὸν ὑποικεῖ
 δάκρυ, καὶ ὁ ζύχων ἐπὶς ἐνεστ' ἄνος.
 ζωογράφων ὡς ἄρ' ἐσὺ κὼ σοφός. αἴη ἀναπαύσαι
 ἀνδρα κόνων ἠδ' ἰὼν κλυόμοχθον ἔδδ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ δυνάεως πλάσσης ἐμὸς ἄλλος ὁ δυνάεως,
ὃς μ' ἐμνήσε κενῆς, ὑλομένης τε νόσου.

Ἐκὶ ἤρκει πέρι, ῥυχός, λυθρον, ἔλκος, ἀνίη,
ἀμὰ κὼς ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἰβλιανῶ ἀγυπίου.

Οἶδα φιλοκτῆτην ὁρώων, ὅτι πᾶσι φαίνεται
ἄλλος ἐὼν κῆρ τοῖς πολλοῖσι δερκομένοις

ἄγρια μὲν κομώσαν ἔχει, ῥιχα δ' αὖρ' ἰδέ κόρησ
χάπην, ῥιχαλέοις χρώμασιν αὐταλέην.

Ἐρμα κρετοκλιηὸς δὲ φέρει, κὼς ῥικνὴν ἰδέσθαι,
κὼς τάχα κερφαλέον χερσὶν ἐραπομέναις.

δαύρα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παρῆντα
ἴσταται, ἀγρῦπνὴ σῆμα δουκαθίης.

Εἰς Πύρρον μέλλοντα σφάξαι τὸν Πολυξέ-
νην. Κοσμά μηχανικῶ.

Πύρρος ἐγὼ, ἀπὸ δὲ πατρὸς χάριν, ἢ δὲ κινῶπις,
παλλάδα κικλήσκει, γῶν ἔχουσα Πάριν.

Εἰς Χείρονα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόβην ἐκκέχυθ' ἱππος, ἀνέδρα με δ' ἱππόβην ἀνὴρ.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Ἀθήνα.

Ἀτὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλήσ δ' ἄτερ, αἰόλος ἱππος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

ἱππος ἐράγεται ἀνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποτέρδεται ἱππῶ.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Εὐδὸς.

ἱππος εἶν ἀκέρηνος, ἀνὴρ δ' ἀτίλεσος ἐκεῖνα.

ὄνη φύσις πάξουσα, βοῶν ἐκεκένβισεν ἱππῶ.

Εἰς κινάγειρον. Κορνηλίῳ.

Οὔσε μάκρο Κινάγειρε τὸν ὡς κινάγειρον ἐγραφε

φῶσις, ἐπεὶ βριαρᾶς ἀβητο σὺν παλάμαις,

ἀμὰ σοφός τις

ἀλλ' ἄσφοδ' τις ἔην ὁ ζῳγράφος· ἔδ' ὅτε χειρῶν
 νόσφι σέ, τῶν χειρῶν ὄωνεν ἀθάνατον.

Εἰς τὴν αὐτὴν. Παῦλος σιληντιάρχης.

Μηδοφόνος κτλ χειρῶν ὑπὲρ γαμφοῖο κορυμβῶ

νάος ἀπρηγμένης ἐξέταμον κοπίδης,

ἀνίχθη Κωνίχρη φυγῶς πτε φορτὶς ἐκείνης,

ἄσπερ ἄπ' ἀνάσασ' ἔχτο σᾶς παλάμασ'.

ἀλλ' ἄσφ' ἄπριξ' ἄρου νήϊον ἀμφιδανῆσαι,

ἀπνοον ὠμάρταν τάρβος ἀχαιμενίοις.

κῆρ' ἄσφ' ἄπριξ' ἄρου νήϊον ἀμφιδανῆσαι,

ἀπνοον ὠμάρταν τάρβος ἀχαιμενίοις.

κῆρ' ἄσφ' ἄπριξ' ἄρου νήϊον ἀμφιδανῆσαι,

ἀπνοον ὠμάρταν τάρβος ἀχαιμενίοις.

Εἰς σῆλην Ἀλεξάνδρου τῆ μακε-

δόου. Προσφίππου.

Ἀύσιππε πᾶσα σικνωῖτι, βαρσαλήν χεῖρ,

δαῖτε τεχνίτα, πῦρ τοῖο χαλκῶς ὄρη.

ἔν κτ' Ἀλεξάνδρου μορφῶς χέβ'· ἔτι μεμπτοῖ

τέρσαι· συγγνώμη βοσιλέοντα φυγεῖν.

Εἰς τὴν αὐτὴν. Ἀρχελαῦ· οἰδὶ, Ἀσκληπιάδην.

Τόλμαν Ἀλεξάνδρου, κῆρ' ὄλαν ἄπεμάξατο μορφῶν

Ἀύσιππε, τίν' ὄδ' ἄχαλκῶς ἔχει δαῖμασιν;

αὐδάσοντι δ' ἔοικεν ὁ χαλκῶς, ὅτε Δία λούων.

τῶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι. Ζῶ, σὺ δ' ὄλυμπῶν ἔχει.

Εἰς τὴν αὐτὴν. Ἀθῆλον.

Ἀὐτὸν Ἀλεξάνδρου τειμαίρεο· ὄδ' ὅτε τὰ κείνης

ὄμματα, κῆρ' ὄλαν βάρος ὁ χαλκῶς ἔχει.

ὅς μόνος ἦν ἐφορῶσιν ἄπ' ἀθέρος αἰ Διὸς αὐγᾶς,

πᾶσαν Πελαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν. Ἀθῆλον.

Τῶτον Ἀλεξάνδρου μεγαλήτορος ἦα Φιλίππου

δέρκεας, ὄρτιλόχουτον, ὄλυμπιάδην πτε μήτηρ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ' ὠδίνων δέ μιν ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδοσκε· τύχη δ' ἐκέλευσεν ἀνάσσειν·

Αθήλα.

Μὰ ἴν Βουθόϊαν ἠρακλῆα παῖδ' ὄν ἀγρόται,
ὅν ἔτι κερδαλέοις ἐμβατὰ ταῦτα λύκοις.
Φῶρές τε σὺ χην κλοπίην ὄδ' ὄν δ' ἠνήσονται,
εἰ κῆρ κωμῆτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει.
ἢ γὰρ μ' ἴδρυται Διονύσιος ὅν ἄτερ ἀ' χῆς.
χαίρω τῷ δ' ἀγαθὸν σύμμαχον ἠρακλῆα.

Μὴ βέλεις ὅτι πῶρον ὄδοιπόρε, κῆρ νεοβηγῆς
ἰὺς γυμνώσασ, πρόσθε πρῶν ἐθέμην,
μὴ δ' ὅτι βασιλῆω ῥόπαλον χερὶ, μὴ δ' ὅτι δέρμα
ἀμ' ὠμοῖς χαροπῷ τῶτο λέοντος ἔχω.
πημαίνον ὅ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κηκούργους.
κῆρ σῶζειν ἀγαθὸς ἐξ ἀχέων δυνάμαι.

Εἰς ἴν Οδυναία· Αθήλον.

Αἰεὶ λαερτιάδῃ πόντος βαρῦς· εἰκόνα χαῖμα
ἔκλυσε, κῆρ δέλων ἴν τύπον ἠΦάνισεν.
τί πλέον; εἰν ἐπέεωιν ὁμιρείοις γὰρ ἐκείνῃ
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράρεται σελίσιν.

Εἰς ἴν μινώταυρον· Αθήλον.

Ο παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ὄντιλῆς,
ὁ τῆς τεμύσης τῆ παθίως κατήγορος,
ὁ μιξόθῆρ ἀνθρώπος, ἢ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἢ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὅς ὅτε βῆς πέφυκεν, ὅτ' ἀνήρ' ὄλωσ.

Εἰς Ορέσιν· Αθήλον.

Τίς ἴν θρήκε τόνδε μονοκρήπιδα Λυκῆρον
χαλκεον ἠδωνῶν ταγὴν ἀνεπλάσατο;

βασιλικὸν παρὰ πρέμνον ἰδ' ὡς ἀζέρωχα μεμνηνῶς,
 βριβῶ ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτασεν χάλυβα.
 μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἀδ' ἀζέρωχος
 λυαγα, κῆς ἐν χαλκῷ κείνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιδένεια. Ἀθλον.

Μαίνεται Ἰφιδένεια· πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρέσου,
 ὅς γλυκερὴν ἀνάγῃ μνήστιν ὀμομοσῶνις.
 τῆς δέ, χολωμένης, κῆς ἀδελφὸν εἰσορώσῃς,
 αἰκτῶ, κῆς μακίη βλάμεμα σικεῖάρεται.

Καλλιμάχου εἰς Ηετίωνα.

Ἥρωσ ἡετίωνος ἐπὶ σταθμὸν ἀμφοπολίτιω
 ἴδρουμαι μικρῶ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
 λοξὸν ὄριν, κῆς μοῦσῶν ἔχων εἶφος· ἀνδρὶ δέ ἵππεϊ
 θυμωθεῖς, πεζὸν κῆ μέ παρρηίσατο.

Εἰς Ἡρωίδα. 9

Εἰς ἀγάλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς μεθεὶ τῶν ἄν λιθόν· ἐκ δὲ λίθοιο,
 ζῶν Γραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

Ἰουλιανοῦ ἀργυπίου εἰς

τὸ αὐτό.

Δυσάνη Νιόβης ὄραίσ παναληθεῖα μορφὴν,
 ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκνῶν.
 εἰ δ' ἄρα κῆς φυχὴν ὕκ ἔλαχε, μὴ τὸδε τέχνη
 μέμφο· θηλυτέριν εἰκασε λατύνειν.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλὶς ἀδὲ ποχ' ἀδὲ, δὴς ἐπ' ἀ' τεινεα τεκνῶσα
 ταστῶ μίη, φοίβῳ εὖμα, κῆς δ' ὄρτέ μιδί·
 κούρα τὸν πρῶτε μφε κῆραεσ φόνον, ἄρσισι δ' ἄρσιν.
 διασοὶ γὰρ διασᾶς ἔπτανον ἐβδομάδασ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄδ' ἰδοὺ ἀγέλασ' μάτρ' πάρος, ἀπαίρος οὐ παύεις,
 ἢ δ' ἐφ' ἐνὶ τλαῖμων λείπεται γηροκόμῳ.
 μάτρ' δ' ἔχ' ὑπὲρ παισίν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὲρ μάτρ' οὐ
 παῖδ' οὐδ' ὅτι ἀγγυῆς πάντ' οὐδ' ἄρα γοντο τάρως.
 τάντατε, κῆρ δέ σε γλώσσα διώλεσε, κῆρ σέο κῦρατ.
 χῆρ μὲν, ἐπερώδη, σοὶ δ' ἐπι, δεῖμα λίσσος.

Θεοδώριδου εἰς τὸ
 αὐτό.

Στάβι πέλασ' δάκρυσον ἰδῶν ξένε μυρία πένθη
 τὰς ἀθυρογλώσσας τανταλίδος Νιόβας.
 ἄς ἐπὶ γῆσ' ἐβώσε θυωδὲ κῆρ παιδά λοχεῖν
 ἄρτι, τὰ μὲν φοῖβου ἤξα, τὰ δ' ὀδοτέμιδος.
 ἃ δὲ λίθω, κῆρ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
 περὶ ταῖς σενάχει δ' ὑψικακῆς σίπυλος.
 θνατοῖς ἐν γλώσσα, δολιὰ νόσος. ἃ ἄχάλινος
 ἀφροσώχ, τίηται πολλοῖσι δυσυχίαν.

Ἀντιπόδρου εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε γῶαί με πρὸς ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νέουκτες,
 ἐνθεον ἐξ ἀθέου κράτος ἀφείσα νόμαν,
 λατῆς πατηαίνουσα πολὺν χόλον, ὧ πολύτεκνε;
 νῦν σέε τὴν πικρὰν, κῆρ φιλάβουλον ἔριν.
 ἃ μὲν, γὰρ παίδων ἀπαίρει πέλασ' ἃ δὲ, λιπόπνοος
 κέκλιται. ἃ δὲ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
 κῆρ μόχθων ἔγωγε σοὶ τέλος, ἀλλ' ἃ κῆρ ἄρα γον
 ἐσθωται τέννων ἐσ μὸς ἀποφθιμένων.
 ὧ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιαν, ἄπνοος αὐτὰ
 πέρος ἔση Νιόβα, κῆρ ἴδι τειρομένα.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλί πάε Νιόβα, κῆρ ἔμην φάτιν, ἀγγελαν ἄτασ,
 δεῖμα σῶν ἀχέων οἰκροτάτατ' ἁλλιάιν.

αὐτὸ κοῦμασ ἀγάδισμον· ἰὼ βαρυπενθέσι φοίβου
 ἤναμένα ῥέοις ἄρσενόπαιδα γόνον.

ἦ σοι παῖδες ἐτ' εἰσίν· ἀτὰρ τί' ἥδ' ἄλλο τι δύναιω;
 αἶ, αἶ, πημυρεῖ παρθνικᾶσι φόνος.

ἄ μιν, πῶρ μαρῶς περὶ γοῶν κοιν· ἄδ' ἐπὶ κόλποις
 κέ κλιται· ἄδ' ἐπὶ γῆς· ἄδ' ἐπιμαστίδιος.

ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἄδ' ἐπ' ὀϊστοῖς
 πῶρα· τῆς δ' ἐμπνοῶν ὁ μὲν ἔτι φῶς ὄραα.

ἄδὲ, λάλον σέρξασα κάλας σῆμα, ναῦν ἢ θάμβου
 μάτηρ, σαρκηπαγῆς ὅσα πέτηγε λίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ.

Αἰηλον.

Τέχνη Τιμομάχου σορῆν, καὶ ἦλον ἔδωξε
 Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἐλκομένων.

τῆ, μὲν πῶρ σωέναισεν ἐπὶ εἴφορ· ἦδ' ἀνανδύει,
 σῶζεν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Ἀντιφίλου βυζαντίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὰ ὄλοαὶν Μηδείαν ὄτ' ἔγραφε Τιμομάχου χεῖρ,
 ξάλω, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελομέναν,

μυρίον ἄρατο μόχθον, ἵν' ἦθια διατὰ χαράξῃ.

ὦν τὸ μιν, εἰς ὄργαν νῆνε, ἥδ' εἰς ἔλεον.

ἔμρω δ' ἐπλήρωσεν· ὄρα τύπον· ἐν πῶρ ἀπειλᾷ,
 δάκρυον· ἐν δ' ἔλεω, θυμὸς ἀναστρέφεται.

ἄρκε δ' ἄ μέλλησις ἔφα σοφός· αἶμα δὲ τέκνων,
 ἔπρεπε Μηδείῃ, καὶ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτὸ· Φιλίππου.

Τίς σε κοιλίης ἄθεσμε σωέγραφεν εἰκόνη θυμῶν,
 τίς καὶ ἐν εἰδῶν βάρβαρον εἰργάσατο;

αἶε πῶρ διψᾷς βρεφῶν φόνον· ἢ τίς ἰήσων

δαύτερος, ἢ γλαῦκη; τίς πάλι σοι πρόφασις;

ΑΑ ἰῆ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑΟΥ

ἔρρε κὴ ἐκ κηρῶ παιδοκτείνεσάν τῶν ἀμέλειαν
 ζήλων εἰς ἀθέλεις, κὴ γραφῆς αἰθάλλεται.

Αδελφοστον εἰς τὸ

αὐτῷ.

Δαῦρ ἴδε παιδοκτείνεσαν ἐν εἰκότι. Δαῦρ ἴδ' ἀταλμα
 κολχίδα Τιμομάχου χειρὶ τυπωσάμενος.

Φάσγαγον ἐκ παλάμα. θυμὸς μέγας ἄγχιον ὄμμα
 παισὶν ἐπ' οἰκτιροῖς, δάκρυ κεντρὸν ἄμενον.

πάντα δ' ὁμῶ σαιέχωνεν ἀμικτάτε εἰς ἐν ἀχειρῶν,
 αἵματι μὴ χῶσαι φησάμενος παλάμαν.

Ιουλιανῷ ἀγρυπνίῃ εἰς

τὸ αὐτῷ.

Τιμομάχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραψεν, εἰκότι μορφῶν
 ἀφύχου, θυμὸς θηέτο διχθαδίασ.

ζῆλον τῶν λεχέων, τεκνέων θ' ἄμα φίλτρα σαιεῖσας,
 δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελομέναν.

Αδελφον εἰς τὸ αὐτῷ.

Δαῦρ ἴδε κὴ θάμβισαν ὑπ' ὀφρύσι κείμενον σικτόν,
 κὴ θυμὸν βλεφάρων, κὴ πυράσαν ἴταν,

κὴ μηρὸς παλάμην, ἀλόχοιο τε πικρὰ παύσας,
 ὄρμη φειδομένη πρὸς φόνον ἐλκομένην.

ζωγράφος αὐτῷ ἔφυγε φόνον τέλος, ἐκ ἐβλήσας
 θάμβος ἀπαμβλαύει πένθει δερκομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτῷ.

Κολχίδα πῶς ἐπὶ παισὶν ἀγίασρα βραυκὴ χελιδῶν,
 πῶς ἔτλης τεκνέων μάϊαν ἔχειν ἰδίῳν;

ἦς ἔτι κενθὸς ὕψαιμος ἐκαστοῦ φόνιον πῦρ,
 κὴ τοιοῦς γενύων ἀπρὸς ἄπρ σαλαίε.

ἄρτι βρεχῆς δὲ σιδήρος ἐπ' αἵματι. Φαῦτε πανδαν
 μητέρα, κὰν κηρῶ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

Εἰς ἀγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίη κῶ λίθος ἔστα· κῶ δ' ἔκ κερδῆς σέο θυμὸς
 ὀμματα κοιλῆνας, ὅτε χόλον ἠὲ πρόπισεν.
 ἔμπης ἢ δὲ βάσις σε κῶ θέξεται· αἰὲν ἄρα θυμῷ
 πιδῆσεις, τελέωτ' εἴνεκεν μαινομένη.
 ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τὸ δ' ἔγ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλυπτής,
 δ' ἰλίθον εἰς μαίην ἤγαγεν αὐτεχνίη·

Ἀντιπάρου μακεδόνος

εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τύπος αὐτός· ἴδ' ὡς τὸ κῶ, εἰς χόλον ἄρει
 ὀμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὀμῷ, κῶ λύσαν ἐτήτυμον ἐνθεος ἀνὴρ
 μαρμάρῳ ἐγκτεμίξε· βιάζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
 λαϊνῆν Μήδραν ὄλης ἐμνήσειν ἀνίης.

Ἀραβίου χολαστικοῦ εἰς Ἀταλάν-

την, κῶ Ἰππομένην.

Ἐδνα γάμων ἔρριπθε, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
 τῶτο γέρας κῶρη χρύσειον ἱππομένηθε.
 ἄμφω μῆλον ἀνυαεν, ἐπεὶ κῶ παρβένον ὄρμης
 εἴργεν, κῶ ζυγίης σύμβολον ἦν Γαφίης.

Εἰς ἀγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροῦς ὁ γλυπτῶν· οἶαν δέ σε βασιλῆος ἐρατῆς
 εἶδεν, ὑπὲρ πέρας ἔξεσθ' κελιμέναν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ φαύετε τῆς ἀριάδνης,
 μὴ κῶ ἀνάθρῶσιν Θεσεία διζομένην.

Ἀντιφίλου εἰς ἀνδρομέδαν.

Αἰθιοῦπων ἀβῶλος· ὁ δὲ πλερόεις τὰ πέδιλα,
 Γερσῶν· ἃ δὲ λιθῶ πρόσδετος, ἀνδρομέδα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Ἄπροτομα, Γοργὺς λιθοδερκίος ἄβλον ἔρωτος,
κῆτος· Καταύπρασ, ἄλαλος εὐτεκνίη·
Χάμις, ἀπ' σκοπέλοιο χαλῆ πύδασ ἠθόδα νόρκος
γυθρόν, δὲ μνασῆρ, νυμφοιο μετ' ἰτέρασ.

Εἰς πῦλ αὐπῦλ Αραβίου
χολαστηῶ.

Κηφά ἀνδρομέδην, ἠζωγράφος ἀνθετο πέποις.
κῆ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἠκρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ σσιλάδαϊν ἐπὶ γκαμπῆσι χαράχθη,
ἠ ἀπ' Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ.

ἔγνω ταῦτα σοφός τις ἀνὴρ κῆ με· δεινὸς ἀηθῶς
ταύξατο κῆ βλεφάρων, κῆ πρὰ πῶδω ἀπάτη.

Εἰς εἰκόνα ἑλένης
τῆ αὐτῆ.

Αρτίης ἑλένης ἐρός τύπος· ἦν ποτε βύτης
ἦρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

Εἰς σῆλην πολυξένης.
Γωμιανῶ.

Ἄθε πλυκλείτοιο Γουξένα· ἠ δὲ τις ἄλλα
χεῖρ ἔδωκεν τῆτου δαιμονίου πίνακος.
ἦρασ ἔργον, ἀδελφόν· ἰδ' ὡς πέπλοιο ραγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σῶφρονι κρύπτε πέπλω.
λίαιται ἀτλάμων· ἠ γὰρ ὑπερ· ἠν βλεφάρους δὲ
παρθενικῆς, ὁ φρυγῶν κῆται ἕλος πόλεμος.

Εἰς εἰκόνα Διδῶς· Ἄθε·
ασοτον.

Αρχέτυπον Διδῶς ἐρικυδέος ὡ ξένη λαίαις,
εἰκόνα θεασσιῶ κῆλλεῖ λαμπρμένην·
τοῖς κῆ γενόμεν· ἀμ' ἠ νόον, ὅσον ἀκύνεις,
αἰχρὸν, ἐπ' αὐφῆμοις δοῖσαι ἀνερχομένη.

*gemain
sup
i.e. simi
le*

φάρος τε

vid. notis.

ἠ δὲ ἠ

ὅδ' ἔρ' Διείαν πότ' ἐσέδραμον, ἢ δὲ χρόνοισι
 ζοίης περβομένης, ἤλυθον δὲ λιβύην.
 ἰσθὰ βί' αὖ φάγουσα ἰαρθάων ὑμεναίων,
 πῆξα κατὰ κραδίης φάσανον ἀμρίτομον.
 περὶ δ' ὅθ, τί μοι ἄγρον ἐφωπλίσαθε Μάρωνα;
 τόια καθ' ἡμετέρης Λαύσατο σωφροσύνης.

ΓΑΥΡΑΔΑ ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ. ΓΟ

παρὰ τῷ Γανός.

Ἀχὼ φίλαμοι, συνηστάνεσον τί τί;
 ἐρῶ Κορίσθης, ἃ δὲ μ' ὑφιλεῖ. φιλεῖ.
 πράξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν ὑφέρει. φέρι.
 τὺ τοίνυν αὐτῆ λέξον ὡς ἐρῶ, ἐρῶ.
 καὶ τί σιν αὐτῆ κερμάτων τὺ δός. τὺ δός.
 ἀχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πόθεν τυ χεῖν; τυ χεῖν.

Σατύρου εἰς τὸ αὐτό.

Γοιμενίαν ἀγλαον ὡν ὀργάδα μέλιπται ἀχὼ,
 ἀντίθροισι, πῆανσις ὑστρόφωνον ὄπα.

Εἰς τὸ αὐτὸ Λουκιανῷ.

οἶδε, Ἀρχίου.

Ἡχὼ περηνίαν ὄρεος φίλε, Γανός ἐταίρην,
 ἀντίτυπην φθογγὴν ἐμκαλιν ἐσομένην,
 παντοίων σομάτων λαλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἠδ' ὕ
 παίτητον ὄσα λέγεις, ταῦτα κλέων, ἀπιθι.

Εὐδίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡχὼ μιμολόγον, φωνῆς γούγα, ῥήματος ὕρη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχιδίχθ' θεός εἰμι. παρὰ προθύροις δὲ λυαίου
 ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.

οὐκ ἔτι γὰρ συγῶ βακχεῖν φίλε ἴνθικισσῶν
 ἴνθικισσῶν τεόν· ἔρχο Γά· ξυμῶ λέγω μεν ἔτι·

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ· ΙΙ

Φιλίππου μακεδόνος.

Εξουξ' ἑλληπόντον ὁ βάκχερος ἄρρονι φάμα·
 τοὺς δὲ ῥόσους καμῆτους πάντα εἴλυσε χρόνος·
 εἰμὰ δικαιοκράτεια διακείρωσε θάλασσαν,
 καὶ βυθὸν εἰς χέρσου· χῆμα μετεπλάσατο·
 λαὰ βυθιστήριγγα κατ' ἔριζωσε πέλωρον,
 χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔσασεν ἔρβεν ὕδωρ·
 ἦν δ' ἀεὶ πλωίην διαδύομένη δ' ἐπὶ ναύταις
 ἄστατος, εἰς πείθε' ὠμολόγησε μένειν.

Εἰς σκυλλαν χαλ-

κῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἐλαμπεν, ἐμῆνε δ' ἔργον ἀνάκτες
 ἐμμεναι ἠραῖσου δαιδαλέοιο τέχνης,
 αὐτῶν ἂν τις σκυλλαν ὄξαστο πλόθε λαύων·
 ἐσάμεν ἐν πόντου γαῖαν ἄμειφα μένιν·
 ῥάον ἐπιαίει, ῥάον κότον ἀντία φάνει,
 εἶον ἀπ' πελάγους συγκλονέσσα νέεσ·

Εἰς τὸν κελιδώνιον

κῆπρον·

Χάλκεος· αἰ' ἀφρησον ὅσον θράσος ἦνυσε κῆπρον
 ὁ πλάσας ἐμπνοῖα βῆρα τυπωσάμενος,
 χαίτας αὐχένιες, περριμότα, θηκῆν ὀδόντα
 βρύχοντα, γλήνας φρικτὸν ἔντα σέλασ,
 ἀφρῶ χεῖλεα πάντα δεδανμένα· ἢ κ' ἔτι θάμβος,
 εἰ λογάδα στρατὴν ὤλεσεν ἡμιθέων·

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ,
ΚΑΙ ΘΕΛΙΝΩΝ. ΙΖ

Εἰς πύλιν ἐν ἀθῆναις ἑνοπλον ἀθῆναι.

Ἰβλιανθ' ἀπ' ὑπάρχων.

Τίπτε Τριτογένεια κορύμναι ἀπὶ μέσῳ;
εἴξε Προσειδάων, φείδω κερκοπίης.

Εἰς ἀγάλμακ' ἑορταίου, ἀθῆναις,
καὶ ἐρεχθέως.

Ἡ τέχνη σαυῶν φρεν, ἀ μὴ φύσις. εἶπεν ὁ πλάστης,
μήτερ νόσφι κήων, νυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς σήλην ἄρειος κειοσμιμέ
νιν ἐν θράκη.

Εἰσόκε θύριος ἄτος ἐπὶ χθονὶ κήλιται ἄρης,
ἔπτε θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γούθων.

Εἰς ἀγάλμακ' ἀφροδίτης,
καὶ ἄρειος.

Ἄρεα, καὶ παφίην ὁ ζωγράφος, ὅς μέσον οἴκῳ
ἀμφοτεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους.

Ἐκ θυρίδος δὲ μολῶν φαέθων, πολυπάμφοκος ἀγλή,
ἔστι ἀμιχονόων ἀμφοτέρους σκοπέων.

Ἡ ἥλιος βαρύνειν ἕως τίνας, ἔδ' ἐπὶ κηρῷ
ἤθειεν ἀλύχου ἴον χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἀγάλμακ' ἀρτέμιδος. Διοτίμα.

Ὡς πρέπ' ἀρτέμις εἰ μ' εἰδ' ἀρτεμιν αὐτῆς. ὁ χαλκὸς
μανύει Ζηνός, καὶ χ' ἐτέρου θυγάτρου, Ἄ

τιμαίρου π' θράσος τῆς παρθένου. ἢ γὰρ κεν εἴποις,
πᾶσα χθῶν, ὀλίγον τῶδε κωκυθείσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Ἀντιπάφης.

Βῆταις ὡ' πόλλων τῶδε χάλκεον ἔργον ὄνατά,
ἐλακίης Διητῆ, καὶ Διὶ μαρτυρίῃ.

ἢ ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χῶτι κατ' αἴγον,
 ὀμματῶ, καὶ κεφαλὴν ἀγλαῶς ὁ κρονίδης,
 ἢ δ' ἤρην μεσηῶν ἐχούατο χαιδὼν ὀνατῶς,
 ὃν μετ' ἐλειθύης τοῖον ἀπεπλάσαστο.

Εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης τῆς
 ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχασε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσείδεν;
 ἦμερον ἐν πέτρῃ τίς ᾤσον ἐργάσαστο;
 πρᾶξιτέλους χειρῶν ὁδὲ παυ πόνος, ἢ τὰ χ' ὄλυμπος
 χιραίνει, Γραφίης δὲ κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ παρὶν κνυθέρρα, δι' οἰδματος δὲ κνίδον ἦλθε,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα πῶν ἰδίῳν.

ταύτη δ' ἀβρήσασα περισκέπτῳ ἐπὶ χώρῳ,
 φθέγγαστο, πῶν γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 πρᾶξιτέλης ἢ εἶδεν, ἀ μὴ θέμις ἐμ' ὁ σίδηρος
 ἐξεσθ' αἴαν ἀρης ἤθελε, πῶν Γραφίην.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αὐκίπρις, τῶν Κύπριν ἐπὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδύσα,
 φῶν, φῶν, πῶν γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλά-
 τανος.

Οὔτέ σε Πραξιτέλης τεχνόσαστο, ἢ ὁ σίδηρος,
 ἐμ' ἔπος ἔσῃς, ὡς πρτε κρυγμένη.

Λουκιανὸς εἰς τὸ αὐτὸ.

Τὴν Γραφίην γυμνὴν ἢ δεῖς ἰδεῖν, εἶδέ τις εἶδεν,
 ἔτος ὁ πῶν γυμνὴν σπασάμενος Γραφίην.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Σαὶ μορφῆς ἀνέβηκε τῆς περιεκλήεσ ἀγαλμα
 Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ἢ δὲν ἔχου.

Εὐνήν εἰς τὸ αὐτὸ.

Παλλάς, καὶ κροῖδα σιωπῶντες, εἶπον ἰδύσασα
πῶν Κυιδίην, ἀδ' ἴκως τὸν φρύγα μεμφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀρχίσις, καὶ ἀδωνίς.
τὸς φρεῖς οἶδα μόνος. Πραξιτέλης δέ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς πῶν ἐν
ἀθήναις ἀθηνῶν.

Ἀφρογενὸς Παφίης ζάθεον περιδέρκειο κάλλος.
καὶ λέξεις, αἰνῶ τὸν φρύγα τῆς κρίσεως.

Ἐπίθια δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τὸτο βοήσεις,
ὡς βύτης ὁ Πάρις τήνδε παρεβόχασεν.

Ερμωδῶρ εἰς τὸ αὐτὸ.

Τῶν κυιδίαν Κυβέρεσιν ἰδὼν ξένε, τὸτ' κεν εἶποις,
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἀρχε, καὶ ἀθανάτων.

τὰν δ' οὐκ ἐκεροπίδαις δορυβαρσέα Παλλάδα λίνων,
αὐδάσεις, ὄντως βυκόλος ἦν ὁ Πάρις

Εἰς πῶν αὐτῶν ἀφροδίτην ὠπλισμένην.

Λεωνίδου.

Ἄρεος ἔντεα ταῦτα, τίνας χάριν ὦ Κυβέρεα
ἐνδύσασα, κενεὸν τὸτο φέρουσα βάρος;

αὐτὸν ἄρι γυμνὴν γὰρ ἀφώπλισας. εἰ δὲ λείπειται
καὶ θεὸς ἀνθρώποις ὄπλα μάτην ἐπέχεις.

Ἀλεξάνδρου ἀετωλῶ εἰς τὸ αὐτὸ.

Αὐτὰ πρὸ τῶν Κύπριν ἀπικριβώσατο Παλλάς,
τὰς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαβομένα κρίσιος.

Εἰς πῶν ἐν σπαρτηνένοπλον ἀφροδίτην.

Ἰταλιανῶ ἀπ' ὑπάρχων ἀεγυπίου.

Αἰεὶ μὲν κυβέρεα φέρειν δεδάμκε φαρύγγη,
τῶντατε, καὶ δολιχῶς ἔρπον ἐκηβολίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

αἰδομένη δ' ἄρα θεομὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου,
 φίλτρα φέρει σπάρτη ταύχεσιν ἀγχεμάχοις.
 ὅ μεις δ' ὠθαλάμοισι λακωνίδεσσι, ὄπλα Κυβείρης
 αἰζόμεναι, πάειδασ τίετεθε θαρσαλέεσσι.

Εἰς πῦν αὐτήν. Ἀδίσωτον.

Παλλάσ τῶν Κυβείρειαν ἐνοπλον ἔειπεν ἰδύσα,
 Κύπρι, βέλγς ὕτας ὄσ κρείσιν ἐρχόμεθα;
 ἢ δ' ἀπαλὸν γελᾶσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἰρήν;
 εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ἔταν ὄπλα λάβω;

Ἐτι εἰς πῦν ὠν νηίδω. Ἀν=

τιπάρου σιδωνίου.

Φάσεις τῶν μὲν Κύπριν ἀνά κραναῶν νηίδων ἀφρών,
 ἄδ' ἐπεὶ ὡς φλέξει καὶ θεὸς εὔσα λίθον.
 τὸν δ' ὠνὴ θεασιάδαισ γλυκῶν ἕμερον, ὅ χ' ὅτι πέρον,
 αἰζ' ὅτι κῆν ψυχῶ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
 τοῖσσι Πραξιτέλῃσ κέ με δαίμονασ, ἄλλον ἐπ' ἄλλασ
 γῶσ ἵνα μὴ δῖαν ὅ πάντα θέροίτο πυρί.

Τῷ αὐτῷ εἰς πῦν αὐτῷ ἀνέρχο=

μένην ἀπ' θαλάπης.

Τῶν ἀναδυομένων ἀπ' ματέρος ἄρτι θαλάπῃσ
 Κύπριν ἀπελλείου μόχθον ὄρα χαρίδος,
 ὡσ χερὶ συμμάρφασσα διάβροχον ὕδατι χεῖταν,
 ἐκθλίβει γοτεριῶν ἀφρὸν ἀπ' πλοκῆμων.
 αὐτὰλ νῶν ἐρέοισιν, ἀθιναίῃτε, καὶ ἤρη,
 ἢ κ' ἐτί σοι μορφᾶσ εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἀρχί' εἰς πῦν αὐτήν.

Αὐτῶν ἐκ πόντοιο τιθηνιτῆρος ἀπελλῆσ
 τῶν Κύπριν γυμνῶν εἶδε λοχουομένων.
 καὶ τοῖαν ἐτύπωσσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῶ,
 θλίβουσαν θακτεράσ χερσὶν ἐτι πλόκῆμων.

Διμοκρίτη εἰς τὴν αὐτὴν.

Κύπρις ὅτε θαλάουσα νόμασ' ἀλιμυρέος ἀφροῦ,
 θυμῆν ἠερυρέου κύματος ἐξανέδου.

ἔτω τυχετὰ λευκῆ παρήια χερσὶν ἐλῦσα

βόσρην χον, ἀγλαίην ἐξεπίεζεν ἄλλα,

ἔρρα μόνον φαινουσα. τὰ κῆθ' ἑμῖς. εἰ δὲ τοιῆδε
 κείνη, συχέειδω θυμὸς ἑναλίη.

Ἰνλιανῷ ἀπ' ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἄρτι θαλασσιῆς παρήν πρῆκυψε λοχίης

μῦαν, ἀπελλαίην ἀραμένη παλάμην.

ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀπ' ἄλλοι, μήσε δῖνῃ

ἀφροῦ ἀπ' ἄλλων, θλιβομένων πλοκῶμων.

εἰ τοιῆ ποτὲ Κύπρις ἐθυμώθη διὰ μῆλον,

τὴν φροῖν ἀδίκως Γαλλὰς ἐλήϊσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδου

ταραντίνου.

Τῶν ἐκφυγῶσαν μαζῶδες ἐκ κελῶν ἔτι,

ἀφροῦ τε μορμύρουσαν ἀλεχῆ Κύπριν,

εἰδὼς ἀπελλῆς κῆλλος ἱμερότατον,

ἔγραπτόν, ἀλλ' ἐμψυχον ἐξεμάξατο.

οἷ μιν ἄρ' ἀκραις χερσὶν ἐκθλίβῃ νόμαν,

οἷ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκράμψῃ πόθος,

κῆθ' μαζῶδες ἀκμῆς ἀγγελος κυδωνιῶ.

αὐτὰ δ' ἀθάνα, κῆθ' Διὸς σιωπῆνέτις,

φάσασιν, ὡ Ζεῦ, ληπόμεθα τῆ κρίσει.

Ἐτι εἰς τὴν ἐκ κινίδου. Εὐνήν.

Γρόσθ' ἔμιν ἱδαίοισιν ἐκ ἔρεσιν αὐτῶς ὁ βύτας

δέρξατο τῶν κῆλλου πρῶτ' ἀπενεχόμεναν.

πραξιτέλης. κινιδίοις δὲ πανωπῆσαν ἐθικεν,

μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Γαρίδου.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΤΟΙ

Εἰς τὸ ἐν ἀσάρτη. Ἀντικάρου.

Καὶ λίθος ὡς Γαφίη θωρήξατο· ἢ τάχα μάλλον
εἶσε λίθον Γαφίη· καὶ ὡμοσεν, ἦ θελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν ἀσάρτη.

Ἀντικάρου.

Καὶ Κύπρις ἀσάρτας, ἢ κ' ἄπειν διὰ τ' ἐν ἄλλοις
ἴδρυνται, μαλακῆς ἐσθλαμένα σολίδασ,
αἰμα' κστα κράτος κδὲ ἔχει κόρω ἀντὶ κελύπρασ.
ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων, κέμακς.
οὐ γὰρ χρητὸν χέων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν
θρακὸς ἀνααλίον, καὶ λακεδαμοσίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτὸ.

Κύπρι φιλομειδῆς, θωλαμηπόλε, τίς σε μελιχρῆν
δαίμονα τοῖς πλέμων ἐσιφάνωσεν ὄπλοισ;
σοὶ παιῶν φίλος ἦν καὶ ὁ χρυσοκόμης ὁ μέναιος,
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἦσαν μελεῖς χαρίδς.
ὅτι δὲ ταῦτ' ἐπέδης ἀνδροκτόνα; μὴ, θρασυῶ ἀρη
συνήσασ' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δυνάται.

Εἰς ἀγκλημα Διονύσου πησίον
ἀθιναῖς ἐπὶ.

Εἰπέ τί σοι ξιων, καὶ παλλάδι· τῆ, γὰρ ἀκουτδς,
καὶ πόλεμοι· παρα' σοὶ δ' ἀναδον εἰλαπίνας.
μὴ προπετῶς ὡ ξεῖνε, θεῶν πέρι, τοῖα μεταλλά·
ἴθι δ' ὅσοις ἰκελος δαίμονι τῆ δὲ πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πλέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι
ἦψος δ' μιθεῖς ἰνδὸς ἄπ' ὠκεανῶ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεγῆρα μιν· ἦ μιν, ἐλαίη·
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βόφρσιον ἠμερίδος.
καὶ μὴν ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδίνασ' ὑτέτην.
αὔσα δ' ἐγὼ μηρὸν παῖσιον, ἦ δὲ, κέρη.

Εἰς ἕτερον

Εἰς ἕτερον ἀγαλμα τὸ αὐτὸ.

Αντιπαῖρ σιδωνίη.

Αὐσονίῳ Γεῖσωνι σιωασιπιδῆς Διόγυσος
 Ἴδρον μαι, μεγάρων Φρυγὸς ἐπ' αὐτὴ χιή.
 ἄξιον ὦ Διόγυσε σεβῆς δόμον, ἐπρεπεν ἄμφω,
 κῆρ μέγαρον βῆαίχῳ, κῆρ βρόμιος μεγάρῳ.

Εἰς ἀγαλμα Διονύσου, κῆρ ἤρακλέους.

Ἀμφότεροι θῆβινθε, κῆρ ἀμφότεροι πλεμιστῆ,
 κῆρ Ζηνός, θύραση Δεινός, ὁ δὲ ῥοπαῶ.
 ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτέρμονθε, εἴκελα δ' ἄπλα.
 τεβρός, λαιοντῆ, κῆρ μβαλα δὲ, πλατάγη.
 ἄρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός, οἱ δ' ἀπ' ἰάκως
 ἤλθον θεὸς ἀθανάτους, ἐκ πυρός ἀμφότεροι.

Εἰς ἀγαλμα Ἑρμῆ, Ξενοκράτους.

Ἑρμῆς ὦ κῆρ ἐγὼ κικλήσκομαι, ἀλλὰ παλαίσρη
 μὴ κολοβὸν χειρῶν ἴσατε, μῆδ' ἀποδοί.
 πῶς ὦ κῆρ ἐγὼ, πῶς δ' ὄρβια χρονομήτω,
 ἄν βασιπ ἀμφοτέρων ὄρβανός ἰσάμενος;

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἑρμῆν ξυλίνῳ τίς ἐπὴν χιτο, κῆρ ξύλον ἦεν.
 εἴτα μιν αἰείρασ, χαμάδης βάλε, τὸ δ' ἀπ, χρυσός
 ἔρρανσεν κῆρ ταχύντος, ὕβρις πόρε πηλαίκι κέρδος.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ, Νικίης.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλληνίον αἰπὺ λελοχχῶς,
 τῆ δ' ἔσκη ἔρατῃ γυμνασίῳ μεδέων
 Ἑρμῆς, ὦ ἐπι, πᾶσι δὲ ἀμαράτον, ἠδ' ὕακινθον
 πηλαίκι, κῆρ θαλλερός βῆκεν ἰων σφάντος.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ.

Φρυγὸς ἐπὶ σμίντωι Περιφράτῃ εἴνεκε μίμνω
 ἐνθα δὲ, μαιναλίαν κλιτῶν ἀπρολιπῶν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κλώπα μελισσῶν δεδουημένος. αἰχ' ἀγέλαζε
 χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα πρὸς.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Λεωνίδου.

Τῶν αἰγῶν ὁ νομὸς Μόριχος ἦν ἐπίσκοπον ἑρμῶν
 ἔτασ' ἀπολίων ἀνδρόμιμον φύλαξ.

αἰμαί μοι αἶτ' ἀνδρῶν χλωρῶν κεκορισμένα ἕλασ,
 τῶν ἄρπαικτῆρος μήτι μέλεζε λυκοῦ.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Νικαινέτου.

Αὐτῶν ὄσρακινόν με, καὶ ἐν πρὸς γήινον ἑρμῆν,
 ἔπλασεν ἀφίδος κύκλος ἐλισσόμενος.

πιλὸς ἐφυράβην. ἔφαστομαι. αἰχ' ἐρίλισσα
 ὦ ξένε, ὄσρακίων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ. Αδελαιστοῦ.

Ὡ λῶσε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
 ἑρμῶν θεωρεῖν. εἰ μὴ γὰρ τέχρα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τὸ αὐτὸ ἐν κήφῳ.

Φιλίππου.

Κράμβις ἄφωμαι κυλλήνιε; μὴ, παρδῖτα.
 τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; ἔφθόνος, αἰμαί νόμος
 ἀγοστρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρσας. ὦ παραδόξος,
 μὴ κλέπτειν ἑρμῆς καινὸν ἔδικε νόμον.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λουφῶ
 ἰσάμενον.

Ἀνδράσιν ἑρμῆς εἰμι. γαίαι ξί' δὲ Κύπρις ὄρωμαι.
 ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολα μοι τοκείων.
 πῶσκειν, ἔνι ἀλόγως με ἦν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
 ἀνδρογυῶσις λυπρῶσι, παῖδά ἦν ἀμφίβολον.

Εἰς ἀγαλμα ἑρωτος.

Χάλκειον τίς ἑρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
 τήξανον ἄρμῶζον τῆς κολάσει κολάσιν.

Εἰς ἀγκυματὰ αὐτὰ δεδμεμένου.

Σατύρου.

Τὸν πέρδεντα τίς ᾤδε; τίς ἐν δεσμοῖσι θεὸν πῦρ
 ᾤχευεν; ἀθρομένους ἢ φάτο τίς φαρέρις;
 καὶ τὰς ὠκυβόλους περιηγάσ' ἐσρήνωσε
 χεῖρας, ἢ π' ἑβραῶν κίονι δισάμενος;
 ψυχὰ τὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ μύθια· μή ποτ' ἐκείνο
 ἔτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδνησε φρένας;

Αἰλιάου εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς σε τὸν ἢ χόσιος ἠγρυμένον ᾤδει πιδήσασθαι
 θάκτο; τίς πένδην σὰς ἐκέδνησε χεῖρας;
 καὶ πιναρὰν ὄψιν τευτήνατο; πῦθ' ὅσ' ἦε,
 νήπιε, πῦθ' πικρὴ πυρφόρος ἰσθμῆ;
 ἢ ῥά μ' ἄτιν ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴστω
 κυμήναντα θεὸς, τῆ δ' ἐκέδνησε πάγχυ.

Αντιπάρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς διαῶς παλάμασ' πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
 ἄμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἴλε δόλω;
 νήπιε, μὴ δ' ἄδελφον κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
 βάλλε· σὺ γὰρ τέρπη δάκρυον ἠΐθεών.

Μαιμίου εἰς τὸν αὐτὸν.

Κλαῖε δυσενφάντως σφιχθεὶς χεῖρας ἄκριτε δαίμον,
 κλαῖε μάλα, πάλων ψυχολαγῆ δάκρυα,
 σωφροσύνῃς ὑβριστὰ φρενοκλόπε, ληστὰ λοισμῶ,
 πᾶνδον ψυχῆς πῦρ, ῥαῦ μ' ἄδρατον ἔρωσ.
 θνατοῖς μὲν λύσις ὅτι γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός.
 ᾧ σφιχθεὶς κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις·
 ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἐκείνη δὲ ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
 ἄφρ' ναῖ ἢ π' ἅων σβεννύμενον δακρύων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

Κριναχόρου εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ κλαῖε, καὶ σέναζε, συσφίγγων χερσίν
 τένοντάσ· ὦ πῖβουλε, τοῖά τοι πρέπει·
 ἔκ' ἐσθ' ὀλύσιων, μὴ' ἑσέν' ὕπόβλεπε.
 αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ' ἰδὼν ὁ μμάτων, δάκρυ
 ἔθλιψας· ὅν δ' ἐπικρά' κερσίῃα βέλη
 κήεσσ', ἀδύκτων ἰδὼν ἑταῖρα πόθων
 ἔρωσ· τὰ θνητῶν δ' ἐστὶ σοι γέλωσ ἀχιν·
 πέπρωθασ, ὃ' ἔρεξασ· ἐσθλὸν ἢ δίκην.

Μόχου εἰς ἔρωτα

ἀσφρίοντα.

Λαμπάδα θεῖς, καὶ κ' ἔξα, βοηλάτην εἴλετο ράβδον
 ἕλος ἔρωσ· πήρην δ' εἶχε κερτομαδίην·
 καὶ ζείεσσ' ταλαεργὸν ὕπ' ἱερὸν αὐχένα ταύρων,
 ἔσπειρεν δ' ἡὲσ ἀύλακσ πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψασ αὐτῷ Διί, πλήσον δ' ἄνρασ,
 μή σε τὸν ἀρῶπης βῶν ὕπ' ἄροτρα βάλω.

Εἰς ἔρωτα ἐσφρανωμένον.

Μαριανῆ χολαστικῆ.

Γινῶσοι τῶρον ἐκεῖνο παλίντογον, οἷτ' ἀπ' οἴου
 κινῶμενοι μεσάτην ἄσ κραδίην δότακδσ ;
 πῦ πέρα ; πῦ λαμπὰς πολυώδωσ ; ἄσ τί δὲ ἵριασ
 σέμμακτα χερσίν ἔχεισ, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεσ ;
 ἢ κ' ἀπ' πανδύμου ξένε Κύπριδος, ἢ κ' ἀπ' γαίης
 εἰ μὴ, καὶ ὕλαίης ἐκγονοσ ἀφροσμήης.
 ἀν' ἐγὼ ἄσ κερθαρήν μερόπων φρένα πυροσ ἀνάπτω
 ἀνμαθίης· ἴν χην δ' ἄρανὸν εἰσανάγω·
 ἐκ δ' ἄοετῶν, σφρανοῦσ πισύρων κλέκω· ὦν ἀφ' ἐκφση
 τῶσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοπίης σέρομαι.

Αθήναι.

Μὴ μετὸν ἐκ λιβαῖνοιό λέγε ξένη, τὸν φιλοκώμωτον
 φερόμενον νυχίοις ἠϊθέων δάροις.

Βακός ἐγώ, νύ μιν ἀπὸ γείτονος ἀμοιώτης,
 μῦθον ἐπὶ μῦθων ἔργα φυτὰσχερῆς.

ἔνθεν ἀπ' ἀνθρώπου με φίλης ἐστὶν ἀλώης,
 τέταρτος ἰσθμίων ἐκ πισύρων σέρωνοι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ιουλιανῶ

ἀπὸ ὑπαρχῶν ἀγυπίου.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑπ' ἡμετέροισι πεδίλοις,

χερσὶ μελήσειμις ἐπάσσε Πραξιτέλης.

αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτὰ τὸν ἐνδοθὶ καθόμεινόν με,

χαλκῶσασ, Φρωῆν δῶκε γέρας Φιλίης.

ἢ δέ μιν αὖτις ἔρωτι προσήγαγε κῆρ, γὰρ ἔρωτῶσ

δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Σιμωνίδου.

Πραξιτέλης, δὴν ἐπαχε, δινιρίβωσεν ἔρωτα,

ἐξ ἰδίης ἑλληων ἄρχετύπων κρασίης,

Φρωῆν μισθὸν ἐμὸν δίδους ἐμὸν οἴληρα δὲ τίμητα,

ἢ κ' ἐτι τοξάνων, ἀπ' ἀπηνιζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Τυλλίου γεμίτου.

Ἀντὶ μ' ἔρωτος ἔρωτα, βροτῶν δὲν ἄπασσε Φρωῆν

Πραξιτέλης, μισθὸν κῆρ, βεδὸν αὐρόμεινος.

ἢ δ' ἢ κ' ἠρνήθη τὸν τέκτονα. δέισσε γὰρ οἱ φρὴν,

μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σὺμμαχα ἤξει λάβη.

ταρβεῖ δ' ἢ κ' ἐτι ποῦ τὸν Κύπριδος, ἀμὰ τὸν ἐκ σῶ

Πραξιτέλῳ, τέχνην μητέρ' ἐπίταμένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν. Λεωνίδου.

Θιαυτέω τὸν ἔρωτα μόνον ἐδὸν ἐκυθερείης

ἄζοντ', ὅχ' ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἢ ὄν Γραξιτέλης ἐγνώ θεόν. ὄν περὶ Φριωῖν
 Δερμύμονος, σφετέρων κύβρον ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Γαλακῶ.

Γυμνός ἔρωτος, διαπέτα γελᾷ, καὶ μέλιτος ἔστιν.
 ἢ γὰρ ἔχει πόθον, καὶ πυρόεντα βέλι.

ἢ δὲ μάτην παλάμαις κατέχει Δελφίνα, καὶ ἄρθος.
 τῆ μὲν γὰρ γάλακ, τῆ δὲ βάλαντος ἔχει.

Εἰς ἔρωτα καβαλόντα ἐπιπεροτά.

σω. Γαβριηλὶς ἢ πάροχα.

Οὐδὲ κατανύων, ἢ δ' ἄπνοος, ἢ δ' ἐπὶ Σακτι,
 νόσφι πυριπάρτου δήματός ἔστιν ἔρωτος.

Εἰς ἔρωτον αὐτόν.

Οὗτος ὁ ἔρωτον φασὶν ἵνα κύβρον ἀνάβη,
 δῶρ ἄπ' ἐμᾶς ψυχῆς ἄβρον. ὅλος φλέγομαι.

Εἰς ἔρωτα ἐναλίσ κοιμώμενον. ἄρβη
 δὲ ὑπὸ ὑδάτων. Πλάτωνος.

Ἄλλος δ' ὡς ἰνὸμαστα βαθύσιον, ἄρομεν ἔνδον
 προφύροις μήλοισιν ἐσιπύτα, πᾶσι καὶ Κυθείρις.

ἢ δ' ἔχει ἰσθμὸν φαρέτην, ἢ καὶ μύλακ' ἔρα,
 ἀμὰ τὰ μὲν, δένδρον αἶν ὑπ' ἀπετολοισι κρέμαντο.

αὐτὸς δ' ἐπὶ καλύπτει ῥόδων πεπεδημένος ὑπὸν,
 ἄδην μειδίον. ἔσβα δ' ἐφ' ὑπερθε μέλισσαι,

κηροχύτοις ἐνὸς λαγαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βᾶνον.
 Στατυλλίς φασὶν εἰς ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὐδεις ἀρρύπικος ἐπὶ ἄγων θνητοῖσι μερίμενος,
 ἄδεις ἀπρηῆς, ἀτέκος ἀρογενῆς,

ἢ πᾶσιν πυρόεντων ἐπιρμένος, ἢ δ' ἀρύλακτος
 ἐκ κέρως φάληκ ἀντικύριο βέλος.

ἄλλοι θεοσεύωσαν ἐγὼ δ' ἀγέρω χα δέδοικας,
 μή μοι καὶ κνώων πικρὸν ἔνδρον, ἰδής.

ἐκ κέρως φάληκ ἀντικύριο βέλος

Εἰς τὸ αὐτὸ ἀγρευθῆ.

Ἀρπάσομαι πυρότατον ἔρωσ' ἐκ σέο πάνην.
 συλήσω δ' ὠμῶν ἀμφοτέρω φαρέτην,
 εἴ γ' ἐτύμως αὐδαίς πυρὸς ἔγγονε καὶ σέο φώτες
 πρὸς βαλὸν, ῥέων ἀνομίην ἄγομεν.

αἴμα καὶ ὡς σε δέδοικε δολοπήκε μή τινα καύθη
 εἰς ἐμὲ, κῆν ὕπνω πικρὸν ὄνειρον ἴδης.

Μελεάγρου· οἰδὲ, Σφραγάντος. Εἰς ἔρωτα.

Εἰ καὶ σοι πτέρυγος ταχινὰ περὶ νῶτα τέταγται,
 καὶ σπηθικῶν ῥέων ἀκροβολεῖς ἀκίδδης,
 φάξομι' ἔρωσ' ὑπὲρ γὰρ σε. τί γὰρ πλεόν; εἰ δὲ γὰρ αὐτὸς
 σὰν ἐφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ αἰδέσθαι.

Σενυθῆ εἰς ἀγάμματα ἔρωτων.

Σκυλοχαρεῖς ἰδ' ἔρωτασ', ἰδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὠμοῖς
 ὄπλα φέρουσι θεῶν νῆπι' ἀγαλλόμενα,

τύμπακα, καὶ θύρσον βρομίου. Ζηγὸς δὲ κεραυνόν,
 ἀσπίδ' ἐναλίην, καὶ κούρω ἠΐκομον

φοῖβη δ' αὐτοῦσιν φαρέτην, ἀλίην δὲ πρόικταν.

καὶ θεναρῶν χερῶν ἠρακλέους ῥόπαλον.

τί πλεόν ἀνθρώποισιν, ἔρωσ' ὅτε καὶ πόλον εἶλε,

ταύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐλήστατο;

Εἰς τὸ αὐτὸ Φιλίππου.

Συλήσαντες ὄλυμπῳ ἰδ' ὡς ὄπλοισιν ἔρωτὸς
 κοσμῶν τ' ἀθανάτων σκῆλα φρυκατόμενοι.

φοῖβη ῥόπα φέρουσι, Διδὸς δὲ κεραυνόν, ἄριστος

ὄπλον, καὶ κούρω ἠρακλέους ῥόπαλον,

εἰναλίην τε θεῶν βελέδ' ἄρου, θύρσα τε βῆκχου,

πῆνυ πένδιλ' ἔρμου καμπαδα δ' ὀτέμιδος.

εἰ καὶ χθὸς θνητοῖς εἶηεν βελέεων ἔρωτων,

δαίμονος οἷς ὄπλων ἠέσμον ἔδωκεν ἔχην;

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

Εἰς ἀγαλλμα Ηρασ. Παρμενίωνος.

Ὀργεῖος Πολύκλειτος, ὃ καὶ μόνος ὁρμασιν ἤρην
 ἀβρόσσας, καὶ ὄσση εἶδε τυπωσάμενος,
 θνητοῖς χέλλος ἐδείξεν ὅσον θέμις. ἀεὶ δ' ὀπ' κήλησι
 ἀγνωστοι μορφῆ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἀγαλλμα Ηρασ θηλα-
 ζήσης ἄρακλέα.

Ἀντὶο μινθῆν τε χηρήσατο. τοῦ αἴθε μαζῶν
 εἰς νόθον ὁ πάσης ἢ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἀγαλλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγὼ. Κύρη δ' ἐμὸν ὁπάσα μαζῶν,
 ὃς φέρε θέον ὁ μίτρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὄρφους.

Εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς. Ἰωάννου ποιητῆ
 τῆ βαρβουχέλου.

Ἦθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνη γράφαι.
 αἷ' ἀπληγμένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίαν. Τῆ αὐτῆ.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἦδε Πολύμνικα, καὶ σὺ δὲ μέδσης.
 ἐν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις ὄνομα, καὶ τύπος εἶς.

Εἰς εἰκόνα μουσῶν. Ἀντιπάρου.

Τρίζυγος αἶ μῦσαι τᾶ δ' ἔτα μιν. ἀμῖα, πατῆς.
 ἀδὲ, φέρε παλάμεις βάρβιτον. ἀδὲ χέλιω.
 αἶ μιν, ὄρισα κλήης ἔχθ. χέλιω. ἀδ' ἀγελάδα
 βάρβιτον. ἀκχραχά δ' ὕμνο πόλους δ' ὄταχθ.
 αἷ' αἶ μιν, κράντετρα πόνου πέλει. ἀδὲ, μελωδὸς
 χρώματος. ἀδὲ, σοφῆς ἀρέτις ἀρμονίαν.

Εἰς πῶ ἀθηναίων νέμεσιν.

Θεατικῆ του χολαστικῆ.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς
 λαοτύπος τμήσασ περοπμοισ ἀκίσι

Μήδους ἐποντο πόρουσιν, ὅπως ἀνδρείη καταΐξῃ,

τῆς κατ' ἀθηνάων σύμβολα καὶ μμονίης.

ὣς δὲ δαί' ὀρέμενοις μαρᾶδων ἀντέκτυπε πέρσαις,

καὶ νέβ' ὑψηλόρου χούμασιν ἀμαλείοις,

ἔξεσαν ἀδρήσιαν ἄριστῶδιν δὲ ἀθῆναι,

δαίμον ὑπερφιάλοισ ἀντίπαλον μερόπων.

ἔντιταλανταύω τὰς ἐλπιδασ· εἰ μὴ δὲ καὶ νικῶ

νίκη ἔρεχθείδης ἀαυροῖσις νέμεσις.

Παρμενίδωτος εἰς τὸ αὐτὸ.

Μήδουσις ἐλπιδεῖσα φρακμοφόρος λίθος εἶνε,

ἢ ἀλάχθην μορφὴν κάριον εἰς νέμεσιν.

ἔνδοκος ἰδρωθεῖσα θεά, ἔα μῦντος ἐπ' ὄχθαις,

τίμης, καὶ σφίης ἀτβίδι μαρτύριον.

Εἰς σήλην νεμέσεως.

Ἡ νέμεσις προλέγῃ τῷ πῆχει χτῶτε χαλινῶ,

μητ' ἀμετρὴν τι ποιεῖν, μητ' ἀχαλίνα λείπειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ νέμεσις πῆχαι κατέχω· τίνοσ δ' αὖτε λέξεις;

πάσι παραγγέλλω, μισθὸν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Εἰς ἀγαλμα Πανὸσ συρίζον.

Γλαύτωνοσ.

Σιγάτω λαοσιον θρονάδων λέπασ, σίτ' ἀπ' πέτρασ

κροασί, καὶ βληχὰ πουλυμιγῆσ τοκέδων,

αὐτὸσ ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται ἀνελιάδω Πάν,

ὑπρὸν ἰεὺσ ζανκτῶν χεῖλοσ ὑπὲρ κλάμων.

αἰδὲ, περίε θαλεροῖσι χορὸν ποσιν ἐσήσαντο

ὑδριάδ' ὄν νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρουάδ' ὄν.

Αραβίου χολακτιῶ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἡ τάχα συρίζοντοσ ἀναρτία Πανὸσ ἀκίβη.

πνῶμα τῶν ὁπάσῃσ ἐκχέτε μίξε τύπη.

ὄν ὄρων φάγξαν ἀμύχανος ἀστατον ἢ χῶ,
 πικτιδὸς ἠρνύθη φθόγγον ἀρωφιλέα.

Αλλοίη εἰς τὸ αὐτό.

Ἐμπνι Γὰν λαροῖσιν ὄρββάτα χείλεσι μούσαν,
 ἔμπνι, ποιμνίῳ τερπόμενος δόνακι,

ἄκιλάδῳ σύριγγι χέων μέλος. ἐκ δὲ σαυφδῶ
 κλάε κερτιθωῶν ῥήματος ἀομονίην.

ἄμφι σοὶ ῥυθμοῖο κερτὰ κρότον ἐνθεον ἰχνος
 ῥησιέδῳ νύμραις τᾶσδε μεθυδρασίην.

Εἰς ἀγαλμα Γανὸς ἰστάμενον

ἐπὶ ὀλιῶ ὕδατος ἀφο

φιστὶ ῥέοντος.

Πᾶνά μιν ἰὼν δυσέρωτα, κῆρ ἐξ ὕδατων φύγεν ἢ χῶ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶσδε κερτὰ χλωροῖο ῥιφεῖς λειμῶνος ὀδίτα,
 ἀμπαυσοκ μογεροῦ μαλθακῆ γῆρα μόθη,

ἔχισε κῆρ ζεφύροιο τινασομένη πίτυς. αὔραις
 θέλει, τεπήτων εἰσπίοντα μέλος,

χῶ ποιμνὴν ἐν ὄρειαι μεσαμβρινὸν ἀχόθι παγᾶς
 συρίσδων πασίῃσθ θάμνω ὑπὲρ πλατάνε,

καύματ' ὀπωρινόο φυγῶν καυός. ἀλμα δ' ἀμείψεις
 αὔριον. αὐτὸ δέ σοι Γανὶ λέγοντι πίθου.

Ανύπης εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖν' ὑπὲρ τῶν πέτρων τεβυμένα γῆ ἀνάπαυσον.
 ἀδύτοι ἐν χλωροῖς πνύμα θροεῖ πετάλοις.

πίδακῆ τ' ἐκ παγᾶς ἰυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὀδίταις
 ἀμπαυμ' ἐν θερμῶ καύματι τῶτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξ αὐτῶ Διὸς ἔστιν ὁ φίλτατος ἐκχυτος ἔτος.
 μικτυρίην δὲ φέρει πῶ ἐπάνω νεφέλην.

Ἑρμείαν τὸν ἀνάκτορα τέκνον νεφεληγερέτα Ζεὺς.

αὐτὰρ ὄγ' Ἑρμείῳ, Πᾶνα τὸν ἀγλαῶπν.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Λεωνίδου.

Μὴ σύγ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἰλύος ᾤδῃ,

τῶτο χαραδραῖος θερμὸν ᾄδ' ἴτα πίης.

ἄμ' αἰ μολῶν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλίβοτον ἄκρην,

κῆσ' ἴτε παρ κείνα ποιμενία πίτυι,

ἄνρῃσεις κηλαρίζον ἐσκήνην δ' ἄπέρης

νᾶμα, βορραῖος ψυχρότερον νηράδος.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Αὐγύπης.

Τί πτε κ' εἴδ' οἰόβατον Πᾶν ἀγρότα δασκίον ὕλαν

ἤμενος, ἄδ' ὑβόα τῶδε κρέκεις δόνακι;

ἔφρα' μοι ἐρσηντα κ' εἴδ' ἔρα ταῦτα νέμοιντο

κόρτιδ' ἢ ὑπὸ μων δρεπόμεναι σαχύων.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ἐρυκίου.

Εὐστοχα θηραβαλεῖτε κωαγέται, σὶ ποτὶ ταύταν

Πανὸς ὄρειβάτω νεαίμενοι σκοπίαν,

οἴτε λίνοις βάνοιτε πεποιθότ' οἴτε σιδάρω,

οἴτε κ' εἴξ' αὐτὰ λαθραβόλω δόνακι.

κ' μέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω δ' ἰδ' ἄρα

κ' σ' μεῖν, κ' λόχαν, κ' λίνα, κ' κ' κλάμης.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα.

Σιμωνίδου.

Τὸν φασόποιον ἐμὲ Πᾶνα, τὸν δ' ἄρα, τὸν κ' εἴδ' ἄρα

τὸν μετ' ἀθηναίων, σήσωτο Μιλτιάδης.

Θεαιτήτου εἰς τὸν αὐτὸν.

Υλοβάτας, φιλόδενδρος, ὄριανύλου πόσις ἀχῆς,

πάνσκοπος, αὐκερὰν μαλοφύλαξ ἀγέλας,

πάν δ' ἄστυκνῶμαν, ὄπλυτοπος, ὄς μετανάσται

ἔδραμον αἰχματῶν δ' ἄν δαῖν' ἀναυρίαν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Μιλτιάδ' εὖ σήσαντος ὁ μάσπιδ' αὖ περσοδιώκτην,
 ἴσταμα, ὁ κλήτου ξείνια συμμάχους.

ἄλλοις ἄκροπόλιν δ' ὁ μηδ' ὀφύωνος δὲ δέδασα
 ξυῶς. ἔμιν μακρῶν, κῆ μακρῶν μοῦχοις.

Φιλοδήμῳ εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Τριανὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος, ἅ κεραλά τῶν
 μανίει φανῶς Πᾶνα ἴν ἀγρόκτερον.

Σέρνα δέ, κῆ νηδύς, ἤρα κλέχ. λοιπὰ δὲ μηρῶν,
 κῆ κνήμης, ἔρμῆς ὁ πέρ' ὅπως ἔλαχεν.

Θύειν ἄρνησῃ ξένε μνηέτι, τὸ γὰρ ἑνός σοι
 βύματος οἱ φίλοι δέμονδ' ἀπὸ μεθα.

Ἀπλωνίῳ σμυρναίου εἰς ἕτερον

ἄγαλμα Πανός.

Ἀγροτέρων θεός, εἰ μὴ τί μιν χρυσεῖς δὲ πάσαι
 ἀνένδετε; πῦδ' ἴταλῃ χεῖτε μῖθ' ἄβρομίου;

κῆ γυρῶς ταυρῶν πέφῃ προσδέιτε τένοντασ;
 φείσαδ' ὕ τοιῶτοισ βύμασι τερπόμεθα.

πᾶν ὁ παρωρεῖται, ἀπὸ ξυλός, ἄρνεοβοήνης
 εἰ μὴ, κῆ ἐγχεθόνι γλαυκοπότῃς κῆλικος.

Ἀεωνίδ' αὖ, οἶδ', Περὶ τῆ εἰς

ἄγαλμα Πριήπῃ.

Ἀὐτὸς ἔφ' αἰμασιᾶσι ἴν ἀγρὸν πνοαῖτα Πριήποτ
 ἔσπασεν λαχάνων Δηνομένης φύλακῃ.

ἄλλ' ὡς ἐντέταμα φῶρ ἔμβλεπῃ, τὸ το δ' ἔρωτῆς,
 τῶν ὀλίγων λαχάνων εἴνεκε; τῶν ὀλίγων.

Τύμνω εἰς ἴν αὐτῆ.

Πᾶντα πριήπι (ω. κ. αὐ) ἢ κρότος, ὕ διακρίνω
 ὕ δ' ἐνα φῶρ ὕ τῶ τᾶσδε παρὰ πρᾶσιᾶς.

ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἔνεκιν τᾶδε, κῆ πόλοικατῶν
 φήσει τίς με λέγων ἔπρεπεν. ἀλλ' ἄ λέγω.

hoc cyro scriptum est.

Αγκυρῆ εἰς ἕτερον Πρίηπον.

Εἰς τὸ κενόν με τέθηκε νόμος χάριν ἄλλοι Πρίηπον
 Εὐτυχίης, ξηρῶν κληματαίδων φύλακας.
 καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύ, δὲ δ' αὖν ἐπέλθῃ,
 ἔδιν' ἔχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακας.

Απολλωνίδῃ εἰς
 ἕτερον.

Ανθὲν ἀναξαγόρης με τὸν ἔκ' ἐπὶ πρῶτῳ Πρίηπον,
 ὡς χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γαυῶντι κεκλιμένον.
 τῶν ξεῖ δὲ φερόμενος, χαρίτων δὲ μοι ἀγχοῦσι κελῶν
 ἀθρήσας, δίζων μινέτι πῶς ἔπεσον.

Εἰς ἕτερον Φιλίππῃ.

Ωραία γ' ἔσορῶ τὰς ἰχθῆδας, εἴ γε λαβεῖν μοι
 συζωρεῖς ὀλίγας; βίγγανε μηδεμίαν.
 ὀρῆλος ὡς ὁ πρῆπτος ἐρεῖς, ἔτι κενὸς ἦξεῖς.
 ναὶ λίτομαι δὲ μοι, καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
 χήσεις τὸρ λίγε μοι παρ' ἐμὲ τινός; ἐστὶ νόμος πῦ,
 δὲ δὲ λαβεῖ, καὶ θεὸς ὦν δόρυρῖν σὺ γλίχῃ;
 ἄλλο τι χῆμα φιλῶ, τί σὺν τῷδε; τὰ μὰ κατέβων
 οὐκ ἐδὲς ἀνθυμῶς ἰχθῆδα πῖν ὀπίσω.

Αργηταρίῳ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ωριμος οἶδα καὶ αὐτὸς ἄσοι πόρε, μινέτ' ἐπάλειψ
 ἰχθῆδα, μήδ' ἐσόρα τὸν πέλασ ἀκρέμονα.
 καὶ λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὄξυ δὲ δορικῶς,
 καὶ φυλακὴν σύκων ἦν ἐπέοικεν ἔχω.
 ἦν δὲ μόνον σὺ βίγης τῆς ἰχθῆδος, ἰχθῆδα δώσῃς.
 ὡς ἰσότης πάντων θεῶν διναιστοῦται.

Ερυκίῳ εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὡς βαρὺ τὸτο Πρίηπε, καὶ ἀντετυλωμένον ὄπλον,
 πάντ' ἀπ' βυβῶνων ἀθρόον ἐκκέχκεται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

εἰς γάμον ἢ κ' ἀνέτοιμον· ἔχει δὲ σε δὶ φαλακρικῶν
 ὡ' γὰρ κ' ἀπαρξῆς θυμὸν ἅπαντα πρόροις.

ἡμᾶς καταπρήναι πρὶ ἐξωδικοῦτα Φαλλόν
 τόνδε, καὶ ἀνθρῆ κρυφόν ὑπὸ χλαμύδι.

ἢ τὸρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀμὰ παρ' ἑλλης
 ἦνα, πλὴν ἱερὴν λάμψανον ἀμφιπρέϊς.

Εἰς τὴν αὐτὴν Αντιστίου.

Αγροφυλάξ ἐστὶς κ' πολυκτιάνοις ἐν ἄρουραις,

Φρίκωνος κελύβιν, καὶ φυτὰ ρυόμενος,

τὸτο λέγων παρ' ἔκβυον, ἐπὴν γελάσης ἐσιδῶν με

τὰ σηαύς, χῶρη πλὴν κατὰ σαυρὸν ὄδον.

ἦν δὲ παρεμβάης δὲ ἂ μὴ θέμις, ὅτι σ' ὄνησε

ἢ λάχνη· ρυπὴν πάντας ἐπιστάμεθα.

Εἰς ἀγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἐστὶς, καὶ

εἰς ἔρωτα καθύδοντα· Πλάτωνος.

Τὸν βρομῖν σατύρον τεχνάσατο δαιδαλεῖα χεῖρ,

μοῦν θεασίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθω.

εἰ μὴ δὲ τὰς ὑμφοῖσιν ὁ μέστος ἀντὶ δὲ τὸ πρὶν

πρφυρέου μέθυος, λαρὰν ὕδωρ προχέω.

ὄνηλον δ' ἴθαιε φέρων πόδα, μὴ τάχα κῦρον

κινήσης ἀπαλῶ κώματι βελγόμενον.

Εἰς τὴν αὐτὴν τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὴ μὲρ σὺνερᾶιο φίλος θεράπων Διούσου.

λείβω δ' ἄρουρέων ὕδατα ναῖάδων.

θίλω δ' ἠρεμέοντα κέον περὶ κώματι πᾶσα,

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῆ ἀκοῦρον αὐλὸν ἔχον-

τος, κ' ὡς περ ἀκρωμένω. Αἰθαθὶ ἢ χολαστικῶ.

Αὐτομάτως σατυρίσκει, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει.

ἢ τί παρακλίνω, ὅσα ἄγης κελάμω;

ὅς δὲ γελῶν, σίγησεν. ἴσως δ' αὖ φθέγγετο μῦθον.

ὅν ὑπὸ τερπικλῆς εἶχετο λιβεδοῖνι.

ἢ ἤρ κηρὸς ἐρυκεν. ἐκὼν δ' ἠπαύετο σιγῆν,
θυμὸν ὄλον. καὶ φασ πηκτίδος ἀχολίη.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λιοντίῳ

Χολαστικῷ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν ᾄσας ἄλλος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτεῖρας, βήκετο λήϊνον.

αἷ δ' ὡς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδύνας.

εἰσέτι τὸρ μοῦσαι κῆ λίθος ἂν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἡ σάτυρος ἴν χαλκὸν ὑπέδορα μιν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεῖς, ἀμφοτέρω σάτυρῳ.

Εἰς εἰκόνα σάτυρος ἀπὸ λιμνίδος ἐν

ἀντιοχείᾳ, Νεῖλα Χολαστικῷ.

Γάνθη μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι, εἰπέ δὲ κῆ σὺ,

τί πρὸς ἐκείνων ὄρων ἴσθι ζέλωτα χεῖς;

θάμβος ἔχων, γελῶ, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,

συμπερὸς, γινόμεν ἑξαπίνης σάτυρος.

Πλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκίμωσεν, ἢ κ' ἔρυσεν.

ἢν νύξῃς, ἐγερθεῖς ἄργυρος ὑπνον ἔχει.

Ανύκῃς.

Κύπριδος ὄτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπειτο τήνα,

αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὄραν πέλαγος,

ὄφρα φίλον ναῦταισι τελεῖ πλοῦν. ἀμρὶ δὲ πόντος

δγμαίνῃ, λιπαρὸν διεκρόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τί πτε μόθων ἀτλητος ἐναλίσιο λέλοισας

Κύπρι; τίς ὁ φάσις συγὰ κῆθ' ἀφέ μάταν;

ἔντεά σοι γὰρ ἔρωτ' ἐφίμεροι, αἵ τε κητ' οὐρανὸν
 τέρψεις, καὶ κρατάων διθυμανεῖς ὄτοβοι.
 δ' ἄρα τα δ' αἰμάρπεντα, μέθεθε ζῆτινι διδία
 ταῦτα. σὺ δ' αὖ χαιταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δερκόμενος ξθάνον κελὸν ῥόδε, τὰν ἀφροδίταν
 ὠνθρωφ' ἱλάσκου, πηατίον ἐζόμενος.
 αἴγῃ δὲ γλυκίεραν Διανυσί' ἄμ' ἀνέθηκε
 πορφυρέας ἀπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνοιο.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ελθοιμιν ἥρτι γαόν· ἰδοίμεθα τὰς ἀφροδίτας
 τὸ βρέτας, ὡς χρυσῶ δαίδαλεον τελέθει.
 εἰσάρμιν Πολιάρχης, ἐπαυρομένα μάλα πηλὴν
 κτήσιν ἀπ' οἰκείῳ σώματος ἀγλαί' ας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στᾶμεν ἀλιθρόαντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντη,
 δερκόμενοι τέμενος Κυπρίδος εἰναλί' ας.
 κρᾶναν τ' ἀγέροισι κητάσκιον· ἄς ἀπο, γᾶμα
 ξυθαὶ ἀφύαρονται χεῖλεσιν ἀκινυόν' ας.

Εἰς ἔρωτα.

Ο πᾶνός τὸν πᾶνόν· ἰδὼν, ἀγνοοῖ κεραιὸν,
 δεικνύς ὡς κρεῖταιον πῦρ πυρός ἔστιν ἔρωτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γτᾶνῶ πᾶνόν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἐπῆσ' ἔρωτι
 ἀνέμεσις, ῥέξῃ ῥέξον ἀμειωμένα,
 ὡς κε πάθη τὰν ἔρεξεν· ὃ ἠβρασὺς, ὃ πρὶν ἀταρβῆς,
 δακρύει, πικρῶν γασσάμενος βελέων.
 ἔθε δὲ βαθυὸν τῆς κόλπης ἀπέπυσεν· ἄ, μέγα θαῦμα,
 φλέξει τίς πυρὶ πῦρ; ἠφατ' ἔρωτος ἔρωτος.

Εἰς τὸν

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Καὶ γὰρ Κύπριδος ἄμα, κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἦν ἴσα τῶν φέρων ἀντία, καὶ πτέρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, πῶ σοι φέρεται, καὶ αὐχενίητε φαιρέσει,
πῶ δὲ λυκασέων ἐσδρομῆς ὄβυλίδων,
πόρτιτε χρυσοῖο τετυγμένη, ἢ δὲ πρὸς ἄλκην

ἰγνῆν, φοίνιξ πέπλος ἐλαιόμενος;
κεῖνα μίεις ἄρην ὀπίξομαι, ὅς δὲ θυηλάς
εἰ μὲ αὐτάς, ἰρίων ἀντομένη θυέων.

Εἰς πῦν αὐτήν.

Ἄρτεμις, ἢ Γόργιο φύλαξ, κτιάνωντε, καὶ ἄρην,
φῆμι μὲν κλωπῶσ βαλλε, σάω δὲ Φίλως.
καί σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάροισ νομάκως
ἄμα, καὶ ὠραῖνς ἄρνας ἐπὶ προθύροισ.

Ἀνύτης εἰς ἔρμην.

Ἐρμῶς τῶ δ' ἐτακθὲ παρ' ὄρχατον ἦνε μόνοντα
ἐν ζυγίοισι, πολιῶς ἐγγύθεν αἰόνοσ,
ἀνδράσι κεν μνηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο.
ψυχρὸν δ' ἀνδραεὶ κράνα ὑποῖάχει.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἰερὸν ἔρμειν με παρασιχοντὸς ἔχοντα
ἀνθρώποι λίθινον σωρόν, ὃ δ' ἀντ' ὀλίγης
μεγάλην αὐτῆς ἐγνων χάριν, αἴη ὅτι λοιπὰ
αἰγὸς ἐπὶ κρήνην ἐπὶ λέγω σάφια.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ὀδῖτα, μὴ πρόσερεπε πρὸς τὰ κλήματα,
μὴ δ' αὖ τὰ μῆλα, μὴ δ' ὄπη τὰ μέσσιλα.
πνίσε πρὸς πῦν χοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡς μή τι θραῖξῃς τῶνδε, μὴ δ' ἀπθρίσης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἃ σὺν πόμφυτουργὸς ἐπιπταί Μίδων,
 δὲ καὶ μεθ' ἡμῶν ἢ δὲ μὴν παρακλήεις,
 γνώση τὸν ἔριμν, ὡς καὶ δὲ ἀμείβομαι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐχ θηρὸν τὴν χάρον ἐχω, καὶ ἔριμον ὄσ' ἴτα.
 ἢ κ' ἐγὼ, ὃ πάσασ δ' ἀέτιος δὲ χέλοχος.
 ἢ τὸν ὄρειο χαρὴς ὡς ῥιμῶν, ἢ δ' ἀκροπορίτας.
 ἢ πλὴν δ' ἀφραπιτοῖς ὡς νερ δὲ εὐκόμενος,
 δὲ χέλοχος δ' ὡς αὐτὸς ἔριμοφίλας, καὶ ἀλείτταν
 ὡς παριῶν, τοῖον καὶ μετὰ παρῶν ἴστατο.

Εἰς Διόνυσον.

Εκ πυρὸς ὡς Διόνυσε τοδ' αὐτερον. ἢ νίκα χαλκῶ
 ἐξεφάειν, γενεὴν αὐρε Μύρων ἐτέρην.

Εἰς πάντα.

Κρημνοβάταιν δ' ἴκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Γαῖα
 ἀζόμεθ', ὃς πέρινον τὸνδε κέκασθε δόμον,
 ἢ λαὸν ἐμμεναι ἀμμῶν, ὅσοι λίβρα τήνδε μολόντες,
 ἀνάσσει πύμαχος δ' ἴφαν ἀπώσάμεθα.

Μαικίς εἰς τὴν αὐτὴν.

Εὐπέταλον γλαυκὴν ἀναδινδράδα τάνδε παρ' ἀρκας
 ἰδουθεῖς λοφιάς Πάν ὃ δ' ἐπισκοπέω.
 εἰ δέ σε προφύροντος ἐχθρὸς πόθος ὡς παροδίτα
 βότρυος, ἢ φθονέω κατὰ χερσὶν ὀμνῶν.
 ἢν δὲ χερσὶ φαύσης κλοπῆ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
 ἀζαλέην βάρβρα τήνδε κερνβαρίην.

Αδελφον.

Οὐ βραχόπους, ὃ τὸν ἀσπὸν ἐπιρμένος, αὐτε γελῶσαι
 νύμφραι Πραξιτέλης, ἢ τε καὶ Δαναῖν,
 ἀγροῖνα πάντα, καὶ ἀρκας, σοφαὶ χέρσιν. αὐτὸς ὁ μῶμος
 φεβέξεται, ἀμρῆτος Ζῶν πάτερ ἢ σοφίην.

Εἰς πάντα.

Δικταίου τις ποῖόν με χθό' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ κηῖς,
 χάλκεον ἔσκησεν Πάνα ἔν ἀϊγόνυ χα.
 δέρμα δ' ἔχω διπλοῦ τε, λαγαβόλον· ἐκ δέ γε πέφρασ.
 σπῆλυγος, τείνω βλέμμα διπλοῦ πρὸς ὄρος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γέρβης ἐκ παρήντ με, πόλιν κητὰ Γαλλάδος ἀκρης,
 ἔσσαν ἀθηνᾶσσι Πάνα προπαλοφόρον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἦν λαχάνων σ' ὁ Γρίηπος ἴδω σχεδὸν ἰχνία θέντα,
 αὐτῇ γυμνάτω Φῶρ σε ποτὶ πρασίῃ.
 αἰχρὸν ἔχειν τὰτ' ἔργον ἔρεϊς θεόν; οἶδα κησ αὐτῆς
 αἰχρὸν· ἀφιδρωθῆν δ' ἴδ' ὅτι τὸ δὲ χάριν.
 Λεωνίδη εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀμροτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἔσκησεν Γρίηπος,
 ἰδυτενὲς μυριῶν ὀρθιάσασ' ῥόπαλον.

ἔσατο τὸρ πισόν με Θεόκρητος· αἰ' ἀπὸ πηλῶ
 Φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης, πῶν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δαῦρ' ἤγαγον, ὄφρα προπαλοῦ
 ἔσσωνται νίκης· εἰ μὴ δὲ νῦν νέμεσις.

ἔμροτέραις δ' ἔσκησεν κησ ἑλλήνεαι προπαλοῦ
 νίκης, κησ πέρσαι τὸ πλέμου νέμεσις.

Ἀθῆλον.

Ἰσιδί κησ πρῆν, ταχυμῆτορι, μυριομόρφω,
 λαϊνῶ ταλάρῳ, μογερῶν ἀπάνευθεν ὀρόφων,
 αὐκῆματοι σείχουσι ἐκ πρὸς μητέρα κησ πῶ.

Εἰς ἀγαλμα νυμ-

φῶν.

Ταῖς νύμφαις τὸ δ' ἀγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος.
 νῦν μέλοι, ὡς κήναις ἀρβιτα ρεῖθρα ρεῖσι.

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπινθέα, καὶ τρισάλασον
 μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
 ὡς ὁ γέρον ἐπὶ γῆς βεβλημένος οἷά τις ἔμπνυς,
 ἀμπαυεὶ λυτὰσ γῆα βαρυνόμενος.
 μαυὺς δίστοιχος ὀλέθριος θυμός δ' ὀνύτων,
 πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλασ αὐτοχί' ασ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν παναπινθέα, καὶ τρισάλασον
 μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο,
 καὶ τὸ κητισκληκὸς κείνου βάρος, ἃ μὲν, ἐρείδῃ
 φιλὸν γιραῖα χερσὶ βαλῶν κροτάφον.
 φ' δέ, σεσηρὸς βράχρον ἀψιριζέται δὲ γῆν,
 κωφὰ πρὸς ἀφυχον πέφρον ἀπεχθόμενος.

Αθήλον.

Τάκτο δυνάτων ὀνύχων ἀπ' παμφάρε μῶμι.
 τάκτο σὺ πρίων ἰσβολους γένυας.
 παύρασε μαυὺς τετανυσμένα καὶ φλέβδ' ἀρθρων,
 καὶ κενεὰ σαρκῶν φυχολιπὴς δ' αὐχμῖς,
 καὶ ρινοῖς φρίανυσα, περὶ κροτάφοισι ἔθειρα.

ὡς τε, τίς ἐμφυχον ἀνδροσινιν ἀνυαεν τέχνα,
 ἔδ' ἴπρη δ' ἡκτα σείο λιπῶν τῶματι.

Πέρσον.

Καμέ τὸν ἐν σμηκροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβῶση,
 ἀκαέρως τῆξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίχῃ.
 ὡς ὅτε δημογέρων δ' αὐάται θεὸς ἀνδρὶ πένντι
 δωρεῖσθαι, τῆτων κύριός εἰμι τυχόν.

Λεωνίδῃς.

Υλοφόρε τὸ δ' ἀγαλμα ὀδοιπόρε Μικελίωνος.
 ἔρμῃς δ' ἄμ' ἰδὲ τὸν κρηγυαυ ἕλοφάρον,

ὡς ἔξ ὀτρυνῆς ἢ πίπτα διοροδοκῆσαι
 ἔρρασίης. αἰὲν δ' ὠ γαθός, ἔς ἀγαθός.

Εἰς εἰκόνας ἰατρῶν. 13

Εἰς εἰκόνα Ἰπποκράτους.

Σωσιίου χολαστιῦ.

Ὀπθόθεν ὁ πῆσας; βυζάντιος. ὁ αἰώμα δὴ τίς;
 Εὐσέβιος. σὺ δὲ, τίς; κωίος ἰπποκράτης.
 τὸ δ' ἔνεκεν γέγραπεν σε; κούων χάριν. ἢ πόλις αὐτῶ
 τῶν δὲ ἐμὲ γραρίδων αὐτιδέωνε γέρας.
 καὶ τί μὴ αὐτὸς ἐὼν τύπῃ ἔγραπεν; ὅτι κεράρων
 ἢ μέσῳ ἀνθ' αὐτῶ, κρέωννα δόξαν ἔχει.

Μάττιου ἰατροῦ εἰς εἰκόνα.

Γαλλινῦ.

Ἦν χρόνος ἠνίκῃ γαῖα βροτὸς διὰ σείο Γαλλινῦ,
 δέκνυτο μιν θνητὸς, ἔβρεφε δ' ἀθανάτους.
 ἤραρεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,
 σὴ πατιονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

Ἀδέσποτον εἰς Σώσανδρον
 ἰπποκράτην.

Ἰατῆρ μερόπων ἰπποκράτης. αἰμα καὶ ἰππων
 Σώσανδρε, κρυφίης ἰσὺρ ἀκεστορίας,
 ἢ τέχνην μετὰ μύθων, ἢ ὁ ἰωμα. μὴ δὲ κελείδω
 ἄτερος ἐκ τέχνης, ἢ ἕτερος κρατέει.

Λιοντίου χολαστιῦ εἰς εἰκόνα
 ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντων ἰαμβλίχος, ὃς ποτὶ γῆρας
 ἤλυθεν, ἀγνός ἐὼν κυπριδίων δάρων,
 ἔρρα δ' ἀκεστορίας ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
 κέρειαν ἢ δ' ὀσίοις χεῖρας ὑπεσῆρσιν.

101 ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατρῆς

Κρισαγόρου

Ἀνὴρ σοὶ φαίβοιο παῖς λαβικηδῆα τέχνης
 ἰθμοσάων, πανάμην χεῖρα λιπηνάμενος
 πριξαγόρη, σέρνοισ ὄνμα ἀπο-ταίτηρ, ἀνία
 ὄρνωται δουλιχῶν ὀππόσαι ἐν πυρετῶν.
 καὶ ὀπὸσα τμιβέντος ἐπὶ χροὸς ἄρεια θένω
 φάρμακα, πριεῖς οἴδα παρ' ἡπίονης.
 θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖσι ἐπὶ κριεον ἰητήρδς,
 ἢ κ' ἂν ἐπὶ κριεον νεκροβαρῆς ἀκτος.

Εἰς ἰπποκράτην.

Ἡ τίην φωνὴν ἰπποκράτδς ἐγριε παῖαν,
 ἢ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκτορῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὗτος ἀκτορῆς κριεῖας ὡτ' ἐ κελανδους
 παῖων μερόπων καὶ ὀπποκράτς.

Εἰς ὀρειβάσιον ἰατροῦν.

Ἰητῆρ μάγας ὄτος Ἰηλιανθ βασιλῆος
 ἀλῖος αὐσεβῆς δῖος ὀρειβάτιος.

εἶχε τὸν οἶα μελῖσα σοφὸν νόον, ἀλλοθεν ἄλλο
 ἰητῶν προτέρων ἀνθεα ἀρεφάμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ. 14

Εἰς ἀγαλμα τὸ καιρῶ. Προσφίπην.

Τίς; πόθεν ὀπποκράτς; σικυωνῖος. ὀσσομα δῆ τίς;

Λύσιππος. σὺ δέ, τίς; καιρὸς ὀπανδαμάταρ.

τίπε δ' ἐπὶ κριεον βέβηκας; αἰετὸς φροχάω. τί δέ παρσὸς

παῖν ἐχεις διρυεῖ; ἢ παμ' ὀππηνέμιος.

χεῖρὶ δέ δεξιτερῇ τί γέρεῖς ευράν; ἀνδραγαθῆμα,

ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξυτέρως τελεῖω.

ἢ δὲ κὸμι, τί κατ' ὄψιν, ὑπαντίασαντι λαβέσθαι.
 νῆ Δία τὰξ' ὀπίθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
 πρὸν ἰδρ' ἄπαξ πίνυσι παραβρέξαντά με πρῶιν,
 ὅστις ἐθ' ἰμείρων δρᾶξεται ἐξ ὀπίθεν.
 τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπασεν εἴνεκεν ὑμῶν
 ξεῖνε, καὶ ἐν προθύροισι βῆκε διδασκαλίην.

Εἰς κῆρον. 15

Εἰς κῆρον παράλιον. Παύ-
 λε σιλεντιαρίε.

Πόντος ὑποκλύξ' ἄβυθον ἔδρανε, ὀπίπτα δὲ χέρσου
 νῶτα θαλασσοῖσι ἄλσεσι πλεθάει.
 ὡς σοφὸς ὅς τις ἐμῆε βυθὸν χθονὶ, φύκια κῆποις,
 νηϊάδων προχάσας, χύματα νηρεΐδων.
 Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ενθάδ' ἐριδμάνοισι τίνας πλέον ἔπλετο χῶρος
 νύμφη, νηϊάδων, νηριδες, ἀδρυάδων.
 ταῖσδε θεμισαίνει μεσάτη χάρις, ὅδ' ἐδικάζειν
 οἶδεν, ἐπεὶ ξυῶν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.
 Λαχθίου χαλαστικῆ εἰς τὸ αὐτὸ.

Εἶξον ἐμοὶ δῶρνις ἱερὸν κλέτασ, ἐκτοβὶ πόντου
 κείμενον, ἀγρᾶν χέλλος ἐρημοσύνας.
 ἐνθάδε δὲρ νύμφαι δένδριτιδες, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
 νηρεΐδων, ξυῶν βέντο σαυηλοῖν.
 ἀμρ' ἐμὲ γὰρ μύρναντο, δίχασαι δὲ κυανοχάειτος.
 καὶ με παρ' ἀμφοτέραις μέαν ἐβήκεν ἄρον.
 Εἰς κῆρον, ἔρωτα προσε-

γοραζόμενον.

Οὐ μέγασ ἢ δ' ὁ ἔρωσ, αἶψ' ἀν' ἀχάρις, ὡς καὶ ἐγώ τοι
 ὁ μέγασ ἐν κῆποις, ἀμὰ γέ μω χαρίτων.

100 ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΙ

Εἰς κήρην παραβαλάπιον, ἐν ᾧ ἦν
 κῆρ λουβρόν ἐν ἀντιοχείᾳ.
 Τὰς βεῖς μοι λαύωρε χάριτας ξένε. πνυτο μέδων γὰρ
 γείτονος ἐκ πόντου πῦν μίαν εἰργάσατο.
 πῦν δ' ἐτέρην, ἐτέλεσε φυτῶν εὐκέρπος ἀλωή.
 πῦν δ' ὑπλειπομένην, τὸτο ἢ λουηρόν ἐχει.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΥΣ. 16

Εἰς ἀγαλμα Εὐνομίου τῆ κιθαρίστου
 ἐστῶτος ἐν δελφοῖς.

Εὐνομον ὦ πολλοὺν σὺ μὲν οἶδά με πῶς ποτ' ἐπίκου
 σάφρτιν ὁ λοκρὸς ἐγὼ. κούσομένοις δ' ἐρέω.
 αἰόλον ἐν κιθάρα νόμον ἐκρέμοι. ἐν δὲ μεσοῖσα
 ὦδ' ἔμοι, χορδαῶν πλῆκτρον ἀπεκρέμασεν.
 καί μοι φθόγγον ἐτοίμον ὁ κανίκε. κειρὸς ἀπήτες
 εἰς ἀκασὶς ῥυθμὸν τῶ κενεῖς ὕκ' ἐμενιν.
 καί τις ἄπ' αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἀναστῆς
 τέπειξ, ἐπλήρου τῶ κενεῖς ἀρμονίης.
 νῦν γὰρ ἐξετίνακον. ὅθ' ἐβδ' οὐμάτας δὲ μελοῖμαν
 χορδαῶν, τὰν τῆτω γῆραι ἐκίχαμθα.
 πρὸς τὸν ἐμὴν μελίταν ὁ μεσσημβρινὸς ὕρεσιν ἄδδ' εἰς
 τῆνο ἢ ποιμενικὸν φθέγμα μεθιρμόσατο.
 κῆρ μὲν ὄκ' φθέγγοιτο σὺν ἀψυχοῖς ἴκ' νουραῖς,
 τῶ μεταβαλλομένῳ συμμιτέπιπτε θρόῳ.
 ἴωνε κ' συμρώνων πῦν ἐγὼ χάριν. ὅς δὲ τυπωθεῖς
 χάλκτος, ἀμιτέρω ἐζέθ' ὕπερ κιθάρας.
 Βιάτορος εἰς εἰκόνα δρῖονος σῆ
 κιθαρωδ' ὕ.

Ἐσησαν Γερίανθορος δρῖονος εἰκόνα ταύτην,
 κῆρ ἴον ἀπολυμένῳ σκῆδρα μανηξάμενον
 εἰναλίον

εἰνάλιον δειλίτα. λέγει δ' ὁ π' ὄρνῳμι μῦθος, ἢ
κτεινὸ μεθ' ἀνθρώποις, ἢ χθούσι σωζόμεθα.

Γαύλου σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κίθα
ρισπίδος ἐν βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κέλλος εἶδειξε μόλις γραφίς. αἶθε δὲ τῷ χεν
ἔοθενε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος σωμαίων,
ᾧ σκην ἐπ' ὀφθαλμοῖσι, καὶ ὕασι, ἐκ τε προσώπου,
ἐκ τε κυροῦ τυπίης, ἴσον ἐβελέγμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κίθα
ρῆδ' ἢ. Τῆ αὐτῆ.

Πλήκτρον ἔχει φόρμιγγος. ἔχει καὶ πλήκτρον ἔρωτος.
κρῦε δ' ἀμροτέροις καὶ φρένα, καὶ κίθαρήν.
τλήμονος, οἷσιν ἀναμπίον ἔχει νόον. ᾧ δ' ἔπιναύσας,
ἄλλος δ' ἄρχίσις, ἄλλος ἀδωνίς ὄδε.
ἡ δ' ἐβελέγς ᾧ ξείνε καὶ ἀμβιβότον ἀκῆσαι
δ' αὐομα, καὶ πάρην, ἐκ φαρίης, Μαρίη.

ΕΙΣ ΚΙΘΝΑΣ. 17

Εἰς τὴν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ τετρά-
πλευρον κίθνα.

Κίθνα τετράπλευρον, αἰετὸν χθονὶ κείμενον ἀχθος,
μῦθος ἀνασῆσαι Θουδῶσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρὸ κλέω ἐπεκίλετο. καὶ ἴσος ἔσῃ
κίων, ἡελίοις ἐν βριακοντάδ' ὄ.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Θααν ἐπ' ἄλν' ἔμψ, καὶ πῆλιον ὕψι τεθέντα,
ψαυδῆς ἰσορίης ῥήσις ἀνεπλάσατο.
πυραμίδες δ' ἐπ' ἰγῶν, νεκρωίδες, ἀκρὰ μέτωπα,
κυρῶσι χρυσεῖσι ἀσρασι πηϊάδων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ
ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ. 18

Εἰς λίθον ἀκοίτωνον.

Ορᾶς ὃ κεῖνος ὄκειν ἄβητις λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν ἀταξίας;

Εἰς κρύσταλλον ἐνὸς ὕδαρ ἔχου
σαν· Κλαυδιανῶ.

Χιονεὴ κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσηθεῖσα,
δείξεν ἀκηραίοιο παναίολον εἰκόνα νόσμου,
ἕρανὸν ἀγχεῖ ἔχοντα βαρυτύπην ἐνδοσι πόντον.
Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῶ.

Εἰ π' ἀγέ μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυχθεμένον ὕδαρ,
τίς πῆεν; βαρέης ἢ τίς ἔλυσε, νότος.

Εἰς κρύσταλλον γελυμμένον.
Διδώρου.

Ζαΐξιδος ἢ χρῆσ' τε, καὶ ἢ χάρις. ἐν δέ με μικρῇ
κρύσταλλῳ, ἢ κεῖνον δαίδαλον ἄρσινόν
γράφει τὸ ἔπορεν Σατυρήϊος. εἰ μὴ δ' ἀνάγκη
εἰκῶν, καὶ μεγάλης λέγωμαι ἕδ' ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Πολέμωνος
Βασιλέως.

Ἐπ' αὖ βοῶν σφρηγίδα βραχὺς λίθος εἰχεν ἰάσσις,
ὡς μίαν, ὡς πάσα ἔμπροσθε νοσημένα.
καὶ τάχα καὶ ἀπέρεψε τὰ βοῖδια. ναῦ δὲ κέρχισσα
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

Ομοίον Γλάτωνος.

Εἰκόνα πέτε βοῶν μικρῇ λίθος εἰχεν ἰάσσις,
ὡς ἡδὴ πάσα ἔμπροσθε νοσημένα.
καὶ τάχα καὶ ἀπέρεψε τὰ βοῖδια. ναῦ δὲ κέρχισσα
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βυκόλιον.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. ΜΑΤ. 206.

Ομοιον εἰς δακτύλιον. Αρχίε.

Τὰς βῆς, καὶ τὴν ἰάσασιν ἰδῶν περὶ χερσὶ, δοκίσεις
τὰς μὲν, ἀναπνεύειν, τὸν δὲ, χλοηιομέειν.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμύθῳ.

Πλάτωνος νεωτέρη.

Αλίθος εἰς ἀμύθους. ἐγὼ δ' ὀπίσθας Διόνυσος.
ἢ πιδέτω νήρειν, ἢ μαδέτω μεθύειν.

Ασκληπιάδου εἰς τὴν αὐτῶν.

Εἰ μὴ μέθῃ τὸ γλυμμά σοφῆς χερσὸς. ἐν δ' ἀμύθῳ
γέλυμμα. τέχνης δ' ἡ λίθος ἀμοιβῆ,
ἢ Κλαδοπάθους ἱερὸν κτέαρ. ἐν τῷ ἀνάσασιν
χερσὶ, θεὸν νήρειν καὶ μεθύουσιν ἔδει.

Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν παυ-
κίῳ. Οἶνομάου.

Εν κινῶν τὸν ἔρωτα. τίνος χάριν, δὲ κέ τὸν οἶνον
αἰθέρα κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαρ.

Εἰς τὸν ἐν μετάρους κισσῶν
τὴν λίθον.

Τὸν μελίθον μέμνησο τὸν ἠχῆντα παρέρπων
κισσῶν. ὅτε τῶν τύρσιν ἐτειχοδόμει
ἀγκύβους, ὅτε φῶϊβος ἐπωμαδὸν ἤρε δομάου
λαχ, λυκωρεῖν ἐνθὲ μένος κισσῶν.
ἔνθεν ἐγὼ λυραλιδὸς ὑποκρῆσασ δ' ἐ με λειπῶ
χερμάδι, τὸ νόμῳ μαρτυρίην νόμισα.

Πλάτωνος.

Εἰς λίθος, ἀρμ, ἐλατήρ, ἰπποι, ζυγόν, ἠνία, μάστῆ.

Τῆ αὐτῶν.

Ασφραγὶς, ὑάκινθος, ἀπόλλων δ' ἄειν ἐν αὐτῇ,
καὶ δάριη. πτέρου μάλλον ὀλητοῖ δ' ας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΤΟΥ
ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ. 19

Ἦν το πάρος φιλέσκηθε ἄρθε, σκοπίαξ· Κυθήρην,
ἐνθάδε λουομένην νάμασι παιδοροτάτοις.

Δέρκεο νηχομένην· μὴ δειδίθι· ὃ γὰρ ἀθύνην
παρθένον εἰσοράσῃ, οἷά τε Τζρεσίαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο· ἀμφοτέρωθεν δὲ λουήσων,
δύωκαν ἑὼν ρεβέων ὕδασι ἀγλαίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τοῖον κυβέρεα ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυβέρρα
τοῖον ἔταυξεν ὕδωρ, ὃν χρῶα λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν χαρίτων ῥοδὸ λουήσων ἀθύρματα· καὶ ἰσὶ κείνας
μύνας ἔσω παύσειν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐτως δὴ χαρίτων λουήσων ῥοδὸ· ὃ δὲ γὰρ ἄλλους
πλείους χωρήσει τὸ τοῦ ῥιῶν δαύκται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τὰ δὲ θῆν· ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπῆν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴαν ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουήσων χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις, ἡδύς ἐπεστι ἔρωσ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπῆν,
ὕψω λουήσων τὰ δὲ σ μικρὰ μὲν, ἀμφοτέρωθεν.

Εἰς τὸ λουήσων Μαρίας.

Τῆς Μαρίας τὸ λουήσων ἰδῶν ὑπεδάμνη μῶμας,
ἐπὶ τῶν, ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Εἰς λυβὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τῷ

Ζαΰξίππου. Λεοντίη χολαστικῷ.

Μὴ γε μέσα Ζαΰξιππε παραντέλλοντι λοετρῷ.

καὶ μετὰ τὴν παρ' ἄμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαίνεται.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρῃ.

Εὐβάδε λυσαμένων χαρίτων πρὸς θεσμικὰ πέπλα

βακίος ἔρωσ ἐκλεφε, καὶ ὄχετο τὰς δ' ἐλίπ' αὐτῷ,

τυμναὸς αἰδομένους θυρέων ἐπτοσε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον φυλῶν.

Τὸν παμὸν βαλανῶ τὶς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον

πύκνῃν φανδῶς τήνδε μετωνόμασεν;

αἰόλος ἰπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ὣδε μετοικήσας, ἦγαγε τὴν ἀνέμω.

πρὸς τί δ' ἐκὼσανίδος δύο τοῖς ποῖν αἰδ' ὑπόκεινται;

ἢ διὰ τὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ' ἔνεκε.

Φρέξεν, καὶ Νάρκις ἕτος ἔπος. καὶ ἐπίγραψον,

τῷ μισορὶ λῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωὸν ἐρεπτομένους, προτέρων ἢ φάντατο μῦθος.

πίστιν ἀληθείης τὸτο τὸ λυβὸν ἔχει.

καὶ γὰρ ἀπαξ καθαροῖσιν λοερεται ὕδασιν ἀνὴρ,

ἢ πότε πάριον, ἢ κ' ἐθέλει γενέσασ.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην

λυομένην. Αἰγυβίου χολαστικῷ.

Ναῦ ἔγγων Κυβέρεα πόθεν νίκησας ἀγῶνα,

πύκνῃν ἀλεξάνδρου ψῆρον ὑφαρκαμένην.

εὐβάδε γὰρ τέγουσα τὸν δέμασ, αὐρὸς ἐλέγξαι

ἦρην, ἰνα χίους χύμασι λυσαμένην.

νίκησεν τὸ λοετρὸν. εἶοικε δὲ τὸτο βοώση

Γαλλὰς, ἐνηκῆθην ὕδασιν, ἢ Γαρίη.

πλυ ατενιμ quat ves, fues in anone, jua

702

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λούονται γαστήρ, καὶ ἄστρον. Πάυλ σιλεντιαρίν.

Αχι μὲν ἑλπίς ἔρωτος ἔλειν δ' ἢ ἐστὶ γυναικός, εἴρξαι πύλις Παρίην πῶ μετ' ἄλιν, ὀλίγη. ὅμ' ἔμπτis, γλυκὺ τέτο. προβλήτοις τὸρ ἔπ' ἔρως, ἑλπίς ἀληθείη. ὅτι μελιχροτέρη.

Εἰς ἕτερον. Αδέαστον.

Οακίς θηλυτέρως ὄθιν πόθος, ἐστὶ δὲ πάσις, δ' αὐρ' ἴτε φαιδρότερης ταν ἔδομεναι χέριτος. ἤ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρφει πόσιν. ἄδ' ἔτι κέρη, ὄφρως πλείους ἔδνα πρεῖν λεχέων. ἢ δὲ φέρουσα πόρως ἀπ' σώματος, ἐσ μὲν ἔρασιών ἔξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτ'.

Εἴτε σε κουριδίης ἀγόχου γλυκὺς ἴμερος ἴχης, λούεο, φαιδρότερος τῆ δὲ φανησόμενος. εἴτε σε μιθοφόρους ἐπὶ μαχλάδασ' οἴστρος ὀρίης, λήψη, κὺ δ' ὠσεις, ἐνθάδε λουσαμένος.

Κύρου ποιητὸς εἰς ἕτερον.

Κύρις σαὺ χαρίτεσι, καὶ ἡμί χυσοβελέμω, ἐνθάδε λουσαμένη, μιθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν βυζαντίῳ. Λιοντίῳ χολαστικῷ.

Δείματ' με ξωσῶ παρὰ προθύροις λουτροῦ ἀσὺς ἀνὴρ, ὄφρως ὄωκεν, ἢ ἔριδος. πῆνο μέλοι πλεόνειν. ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε, ἐνταύτῳ προχάσ, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

Μακεδονίῳ ὑπάτου εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μερόπων τίς εἶσι πυλωρὸς ἐμοῖς, κρίνων λουσαμένων κερὸν ἐσθλιότης;

quante uelut Antip.
Αλλοι μὲν τὶ θυγατρὶς
Σαρδίων ἄρχων.

μή τινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χερσίν αἰσιν ἔχουσα
ἢ μετὰ κελυβῶν Κυπρίν ἴδη χαρίτων,
ἢ ἐθέλων χαλεποὶ δὲ θεοὶ φάνεσθαι διαρρεῖς.

τίς γὰρ ὁ μηρείοις ἀντιφέροίτο λόγους;

Μαριανοῦ γκολαστικοῦ εἰς ἕτερον

ὄνομαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα Κυπρίν ἔλουσεν ἔρωσ ποτὲ τῷδε λοετῷ,
αὐτὸς ὑποπλέξασ λαμπάδι κελὸν ὕδωρ.

ἰδρῶς δ' ἄμβροσίδιο χυθεῖς χροὸς ἀμμιγα λανθῶς

ὑδάσι φῶν, πνοιῆς ὄσον ἀγῆφεν ἔαρ.

ἔσθεν ἀεὶ ῥοδῶεσσαν ἀναλείδουσιν αὐτῆν.

ὡς ἐτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παρίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ.

Τὰ δ' ὑπὸ τὰς πλατάνους, ἀπαλῶ πεπεδημένος ὕπνω

ἄσθεν ἔρωσ, νύμφαι λαμπάδα παρθέμενος.

νύμφαι δ' ἀμύλησι, τί μέλλομεν, ἀθε δὲ τοῦτω

σβέσασμεν εἴτην ὁ μῦ, πῦρ κραδίης μερόπων.

λαμπάδα δ' ὡς ἔσπεξε καὶ ὑδάτα θερμὸν ἐκείθεν

νύμφαι ἔρωτίδθε λοβοχοῦσιν ὕδωρ.

Ἰωάννου γραμματικῆ εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδαρον.

Αἰθεῖ σε Πίνδαρε μάλλον ἐμοῖς ἐκθήρα ρεῖθροισ.

καὶ κεν ἄριστον ὕδωρ τὸ μὲν ἐρηθρα μόνον.

Δαμοχαρίδος γραμματικῆ εἰς ἕτερον.

Ἡρῆ, καὶ Παφίη, καὶ Παλλάδι τέτο τὸ λουβρόν,

ὡς πτε τὸ χρυσοῦ ἦρσε μῆλον ἔχον.

καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσεται ἢ Παρίσ αὐταῖς,

εἰκῶν δ' ὀδυρῆοις τὰ μοῖσιν δεικνυμένη.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὀμοσαν αἱ χαρίτες φεραυγέα κούρανον αἰθῆς

ἐνθάδε ναυτάειν, ἢ παρὰ τῇ Παρίῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΤ

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Τῦτο ἰδὼν ἢ λοιβὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν ὁμιρος,
 κηπυβῆς, ἀχολόν τε, κρηῶν ἐπίληθες ἀπάντων.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αἶ ποῖς ὄρχομενὺ χάριτος ἢ λοιβὸν ἔταξαν.
 ῥωμικῆ χωρῆσαι τέταραρ ἢ δαῖναι.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ενθάδε λησαμένη δέμαρ ἀμβροτον αὐτίκῃ Κύπρις,
 δέϊξεν ἀλεξάνδρῳ, κρηῶν ἀέθλιον ἤρπασε μῆλον,

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Κύπρις, ἔρωρ, χάριτος, νύμφαι, Διδύμοι, ἀπόλλων,
 ὠμοσαν ἀμύλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Αθανάτοι λόνται, ἀνοιγομένε βαλανεῖς.
 πέμπη δ', ἡμίθεοι, μετέπειτα δέ, ἡμῶν πάντα.

Εἰς ἕτερον λοιβὸν μικρόν.

Μὴ νεμέσα βασιῶσι, χάρις βασιῶσιν ὀπιθεῖ.
 βασιῶν κρηῶν Παρίης ἐπλετο κῆρος ἔρωρ.

Λιοντί' εἰς χολαστικὸν εἰς τὰ θερμά
 τὰ βασιλικῆ.

Θερμὰ τὰ δ' ἀρεκίως βασιλικῆ. τὴν δὲ ἰδὼν αὐτοῖς
 οἱ πρὶν ἀγαθὰ μὲνοι δῆκον ἐπὶ νυμῖν.

ἢ ἰδὼν ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ βάλλεται ἀγαθὸν ὑδωρ,
 αὐτομάτῃ δὲ λιβάς τίτεται ἀδομένη,

ἢ δὲ ῥὸν ἴνυ χρῆσθ' ὑπιδύεται ἀμρὶ λοιβῆ,
 αἰῶσιν πρὸς τοῖν ὑπερέρεται.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμόνορα ἐν
 σμύρνη. Αἰχμὴν χολαστικῆ.

Χῶρος ἐγὼ δαναοῖς μεμλημένος, ἐνθα μολόντες,
 τῆς πρὸς αἰρεῖν ἐξελθόντο τέκνις.

ἔλμα ἰδὼν

ἤλικα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀνέσαντο ρεῖθροις,
 βαρβαρικῆς λόγῃς ἰὸν ἀπώσαμνοι·
 ἔνθεν ἀεξήθη ὀροφιδόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς,
 τῷ ἀγαμέμνονι δῦρον ἐπώνυμιν·

Εἰς ἕτερα θερμά·

Αδελου·

Χθῶν μυ γάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναον πῦρ
 αὐτῶν ἐχῆ, φλοεῖν δὲ περιζεῖν κρυφίῃσιν
 ἀτμὸς ἀνω βᾶνων εἰς ἀθέρα θερμὸς, ἐνερθεὶν
 θλιβόμενος, πυριβαλπὲς ἐράγεται ἰκμάσιν ὕδωρ·

Αδελου·

Χρήμασι τοῖς ἀγαθῶνος ἐδείματο τῆδε λοεθρὸν
 δῆμος ὁ τῆς τελέης, θαῦμα καὶ ἐσομένοισι·

Εἰς λουτρον ἐν πραι=

νέτω·

Οὐ βαλανεῖον ἐν προπάραιβε τὸ νῦν βαλανεῖον,
 ἀμὰ τόπος σκυβαλῶν, χῶρος ἀπκρίσιος·
 τῷ δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βωύμενα, καὶ χαρίεντα,
 ἀγλαΐη προφάρα· καὶ τῶν ἀλεξάντορος
 πικρῶν ἰερὰ, σοφίης ἐρικυδέος ἀστῆρ,
 τῷξέ μιν οἰκείοις χρήμασι, καὶ δαπάναις·

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. 20

Εἰς ναὸν τῆ Διὸς κτιοθέντα παρὰ
 κερροπιδῶν·

Αὐτῆ Ζηνὸς ὁ δ' οἶκος ἐπάξιος· ὁ δ' ἄλυστος
 μέμψεται ἔρανόθεν Ζῆνα κρητὸν ἄχρον·

Εἰς τὸ αὐτῶν·

Κερροπίδα Διὶ τὸν δ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' ὀλύμπου
 κεισόμενος πρὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἐχῆ·

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αθλον.

Ἰρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται ἔδω κέθαρ μῶν
 χρεῶ, τῆς δρυτῆς ἤλατο ἔδω ἄγος.
 ὅς τις δ' ἔλοδον ἦτορ, ἀπόσιχε, ἔποτε γὰρ σὴν
 ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μιαινόμενον.

Αθλον.

Τίς πρὶν ἄπ' ἔλύμποιο μετατάσσε παρθενεῖονα,
 ἔν πάρος ἕρανίου ἐμβεβαῶτα δομοῖς,
 ὅς πόλιν ἀνδροκλοιο θεῶν βασίλῃαν ἰώνων,
 τὰν δορί, καὶ μούσαις ἀλυτάταν ἔθεσον,
 ἢ ῥά σὺ φιλαμένα τιτυοκῆνε μέζον ὀλύμπυ
 τὰν φροδόν, ἐνταυθοῖ ἔν σὸν ἔδω θάλαμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ. Παλλασδα. 21

Νίκαι πάρεσ μιν ἀεγλώσαι παρθένοι,
 νίκης φέρουσαι τῇ φιλοχρήσῳ πόλει.
 ἔγραφαν ἡμᾶς οἱ φιλοκῶντες πῶ πόλιν,
 πρίπντα νίκαις ἐντυποῦντες χήματα.
 Εἰς ἀγαλμα νίκης ἀπῆρον ἐν ῥώμῃ, ἢς
 τὰ πέρα κεραιῶν κετερλέχθη.

Γομπήν.

Ῥώμη παμβασιλεια, τεδὸν κλέος ἔποτ' ὀλείται.
 νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἀπῆρος ἔδω δάσεται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. 22

Σωφρονίῳ παρτίρχου.

Ὅ πρὶν ἀνωμένος, καὶ ἀνέστιον ἰχθὸς ἐλαύνων,
 εἴτ' ἀφ' ὀδοῖ πρίης, εἴτ' ἀπ' ναυτιλίας,
 ἐνθάδε ναῦ προσίων εἴσον ξέε ἔν σέο πόδα,
 ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἐταῖμον ἔχων.

εἰ δὲ με κῆρτίς ἐταξεν ἀνακρινέειτ πληήτης,
 Εὐλόγιος, Φαρίης, δὲ χερσὶ ἀγαθός.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἄσος ἐμὸι, κῆρ ξείνος, αἰεὶ φίλος. ὃ γὰρ ἔρουνάσ
 τίς; πόθεν; ἢ τίνων; ἔστι φιλοξενίης.

Εἰς οἶκουσ. 23

Εἰς οἶκον ἐν κισύρα. Μακεδονίῃ ὑπάτῃ.

Εὐσιβίῃ τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου
 ἀχι κῆρ ὑψικῆς ἤραγεν εἰς ὀρόφους.

ἢ γὰρ ἀπὸ ἀμοσσίων κτεάνων ληΐστροι χαλκῷ
 ὄλβον ἀσπλίξων, τῷξε μακεδόνιος.

ἢ δὲ λιπερνήτης κενεῶ, κῆρ ἀκερδέτ' μόχθῳ
 κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθῷ ἀτεμβόμενος.

ἢ δὲ πάντων ἀμπαύμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
 ὃ δὲ κῆρ ἀσιβέων ἔργα μένοι μερόπων.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τὸ Ζανξίππου,
 κῆρ τῆς ἰππικῆς. Λεοντίῃ.

Ἐν κισύ τῆς Ζανξίππου ἔχω πέλασ, ἢ δὲ λοιπῶν.
 ἔκ δ' ἐτέρης, ἰππων χῶρον ἀεθλοφόρων.

τῆς ῥά θεμισάμενος, κῆρ τῷ δ' ἐνὶ χρωτῆ λοέασσ,
 δ' αἶρο κῆρ ἀμπτύσσον δαυτὶ παρ' ἡμετέρῃ.

καὶ κε πάλιν ταδίσις ποτὶ δείελον ὠρίος ἔλθοις,
 ἢ γγύθεν ἔγγυς ἰὼν ζείτονος ἐκ θανάτου.

Γαύλου σιλεντιαρίῃ εἰς οἶκον

ὑψικῆν ἐν βυζαντίῳ.

Τριασθέν εἰσορώω πλυτερπέα νῶτα θαλάπης,
 πάντοθεν ἡματίῳ φέγγει βαλλόμενος.

εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὄταν περικίθναται ἠὼς
 τιρκομένη, σείχειν πρὸς δύσιν ὃ κ' ἐθέλῃ,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Ἰηλιανῷ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπίου.

Ωρη ἀναψύχων θέρεος, καὶ χεῖματι θάλπῳ,
τῦλιπὲς ὠραῶν ἐξ ἐμῆθεν παρέχων.

Εἰς οἶκον ἐν ἤφῃ κείμενον ἐν Βυζαν-
τίῳ. Ἀγαθὸς χολαστικῷ.

Τῆς δριτῆς ἰδρωῶτα θεοὶ προπάρουθεν ἐθικεῖ
ἐννεπεν ἀσκραῖος δῶμα ῥοδὲ προλέγων.
κλίμακῃ ἰθρ ταναῆν περῶν κερφῆστίταρασῶ.
ἰδρωῶτι πλασαρῆν ἀμπεδίηνα κόμην.
ἤφῳ δ' εἰσενόησα θαλασσιῶν περιωπῆν,
καὶ τάχα τῆς δριτῆς πισύτατος θαλάμῳ.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον ποθασί. Ἰηλιανῷ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Κερδαλέως δίριθε δόμῳς λήισορθε ἄλλης.
τοῖσδε γάρ ἔτι φύλαξ ἐμπεδος, ἢ κενίη.

Εἰς τὸν ἱκλινον τῆς
μαγναύρασ.

Οὐραλέως πολὺ παύσαν ῥοδὲ δόμον βασιλῆσ,
ἀέχμην ὀλβοδότηραν ἀπὸ σκυροῖο λαχόντῳ,
αὐτὸς ἀναξ ἠρακλῆς, σὺ Κωνσταντίνῳ ἡεῖ.

Εἰς οἶκον τῆν ἐπιλεγόμενον χαλκῆ
ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀναστασίῳ τυραννοφόνῳ βασιλῆσ
μῆνος ὑπερτέλλω πανυπέροχος ἄσει γαῖης,
θαῦμα φέρων πάνταϊν. ἐπεὶ κοσμήτορθε ἔργῳ
ἤφῳ δ' ἔμῳ, μῆνός τε, καὶ ἀπλετον ἄρος ἰδόντῳ,
ἀσκηπὲς ἐφράσαντο πελώριον ἔργον ἔασαι.
ἀμὰ πλυμήτοιο λαχῶν πρεσβίῳ τέχνης
ἀεσέριος πλυτῶρις, ἐμὴν τεχνήσατο μορφῶν

ἔχραντο βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων.
 ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
 αἰσονίων νίκησα βωόμενα θαύματα γαίης.
 εἶξον ἄρειοτέροισι χάρις καὶ πετωλίδος αὐλῆς.
 εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύνματα πέμπεις,
 κρῦλλον ἀμερήτην μετάρων σεινόμενον αὐλαῖς,
 πέρα με, Φαιδρόν ἀγαλμα τῶν ἐρφίνιοι ἀλσος.
 μὴ δὲ τανυπλευροισιν ἄρηρότα κυζικε πέτραις,
 ἀδριακῶ βασιλῆος ἀμεμέα νηὸν αἰείσης.
 ὅ μοι πυραμίδων ἰκέλι κρίσις, ἢ δὲ κολοσσῶ,
 ἔδὲ φάρν. μεγάλην μένος δ' ὕπερδραμον αἰγλήν.
 αὐτὸς ἐμὸς σιηπῆχος ἰσαυροφόρον μετὰ νίκην,
 χρυσοφαῖς μὲ τέλειαν ἐδέβλιον ἠριγενείης,
 πάντη τέτραπόρων ἀνέμων πέπιτασμένον αὔραις.

Εἰς τὰ παλαιὰ σοφιστῶν.

Μαριανῶ χολαστικῶ.

Ὀπτόβι τιμνομένης χθονὸς ἀνδριχα πόnton ἀνοίγει
 πλαγκτὸς ἀλικλῦτων πρῶτος ἐπ' ἠϊόνων,
 χρῦστα συλλέκτω τὰς ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάκτω
 τῆ πλυκιδίση θέτος ἀναξ. Σοφίη.
 εἶξιον ὠρώμη μεγαλοκρατὲς ἀντία σέτο
 κέλλος ἀπ' ὠρώπης δέρεται εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον κέλλος

πιθύν. Γαῦλος σιλν-

τιαρίου.

Κῆσμον ἰυστιος βασιλῆα ῥυπόωντα καθήρασ,
 καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγάτισεν τεμένη.
 σοῖς δὲ πόνοις Δομνίνε, κατηρέα νύκτα διώκεις
 ἐκ θέμιδος μετάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

ΤΩΝ ΕΙΣΕΦΤΑ

Θεωτήτα χολαστικὴ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ πᾶσι ἐπὶ γήρατι φαιδροτέρως τὸν
 Δομνίνου θαλάμους μητρὸς ἐταυξέει δίκης.
 λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός· ὁ πᾶσι δὲ ἐμὸ φαείνης·
 κύνεα δ' ἀμύλοις ἀντιχαρίζομεθα.

Εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν πεδανδρίων,
 ἐν βυζαντίῳ ἀδέσποτον.

Χῶρος ἐγὼ θεομῦσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πυγνὴ
 ἄρθρονος αὐσονίων ἐκκέχυτε νομίμων,
 ἢ πᾶσι τέταται μὲν ἀένας· ἠΐθεοις δὲ
 ἐνθάδ' ἀγειρομένοις, πάντα δίδωσι ῥόδον.

Εἰς βῆμα τῆς σοφιστοῦ Κρατεροῦ.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπίου.

Δένδρον ἐγὼ μακροῖσιν, ἐπεὶ ποτὲ μεωθὲν ἕλκε
 ἰστέμενον, λιγυροῖς ἐβρομένη ἀνέμοις,
 ὀρνίθων ἐπιβαθρον εὐφροον· ἀμὰ σιδῆρω
 ἐτμήθην, κλήρω κρείωνος οὐτυχίης.

ἀντὶ τὸν ὀρνίθων, κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
 ἄρδομαι, εὐμύθοις χαύμασι πλεθῶων.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου χολαστικὴ ἐν βυζαντίῳ,

Ταῦξέ με πολλὰ κέμων Μουσόνιος οἶκον ἀγνῆτι
 πλίκον, δόκτωις ἀθμασι βαλλόμενον.

ἔμπης ὅτι ἀπέλειπεν ἀφρογία δώματα μαίρης,
 ἀμὰ με κελλείφασ, ἐν χθονὶ ναυτάσσει.

καὶ ῥ' ὁ μὲν, εἰς ὀλίγην κείται κόνιν· ἠ δὲ περιαιὴ
 τέρφεις, ἐπὶ ξείνοις ἀνδροάσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύραν· Σιμωνίδου.

Κίμων ἐγραφε τὴν θύραν τὴν δεξιάν.

τὴν δ' ἐξίοντων δεξιάν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίμου οἰκίαν Κύρυ
ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματο Μαξιμίμος νεοπληγῆος ἐνδοθι φάμις,
αὐταῖς ἠγόνται θεμέλια κερτερά πήξασ.
ἀγλαίη δὲ μοι ἀμρὶς ἀπρησίη τεταύσασ
τῆ, κῆ, τῆ, κῆ, ὄπιαθεν ἐχω πόλιν. ἀμὰ κῆ ἀντην
πάνθ' ὄρω γαίης βιβιωήϊδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἤμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐριανένεαι θεμέθλοισ
πόντος ἀλὸς προχοῆσι κυλίνδεται εἰς ἄλα δ' ἴαν,
τῶσον ἐπιφαύων, ὄπόσον χθονὸς ἄκρα δῖναι.
πλλάκι δ' ἐξεμέθεν τίς, ἐδν μέγα θυμὸν ἰάνθη
βαῖδν ὑπερνήψασ, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρα, δώματα, νῆας, ἄλα, πόλιν, ἠέρα, γαίαν.

Ἀδέαστον.

Φαιαδὸν ἰστυνιανὸς ἀναξ ἐμὲ χῶρον ἐχέρη,
ἠελίω παρέχων θάμβος ἀνερχομένω.
ἔπτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κέλλος,
ὑφόθεν ἔρανήν οἶμον ἐπερχόμενος.

Αγαθίν.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην συερωπὸς ἰδέσθαι,
πιλοδόμας τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἔθαδε ξείνων τε, κῆ ἑδαπίων, κῆ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπερδούπει λύμακτα χανομένη.
ἀμὰ πατήρ με πόλιος ἐκαλλάξασ ἀγαθίασ,
θῆκεν ἄριζήλον, πν πρὶν ἀτιμώτατον.

Εἰς Οὔλα. 24

Εἰς ἀπίδα ἐχουσαν τὴ Χριστῷ τὴν ἰνναν.
Ὡπόσον ἀνήθης ὁ ζωγράφος, ὅπτι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀπίδι τιμώμενον.

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α

Αντιπόδον εἰς κέρατος.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὄρασαι,
καὶ τερπὴν φίλοις, καὶ φόβος ἀντιπαλοῖς.
ἔκ δ' Ἐπιλαμένεος Γείων μ' ἔχει· ἔπειπε δ' ἄλλης
ἵτε κόρυς χαίταις, ἵτε κόμη κόρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΡΙΔΑΣ. 25

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος. *ὀρχηστρ. Joff. Simler.*

Λεοντίου χολαστικῆ. *Voss. poet. 1. 2. c. 28.*

Μουσῶν δεκτῆ, χαρίτων Καράμαλλε τετάρτῃ, χ
τερπωλῆ μερόπων ἄσπεος ἀγλαΐῃ,
ὀμματὰ σοι, καὶ ταρσά, ποδίνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δακτυλά, καὶ μουσῶν κρείστονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχιστρίδος ἰσαμένους
ἐν τῷ σωθενίῳ. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ μὴ ἑλλαδίῃ βυζαντίας· ἐνθάδε δ' ἔστιν,
ἔχει χοροσασίην εἰαρι δῆμος ἄγει,
ὀππόδι πορθμῶ γὰρ μερίζεται ἀμφοτέραι γῶρ
ἀντυγῶν, ὀρχηθμῶς ἦνεσαν ἡμετέρους.

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος διαχρύσου
ἐν βυζαντίῳ. Τῷ αὐτῷ.

Οὔτις ἐπ' ἀνθίσῃ χρυσὸν βάλεν· ἑμὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς τοπάρος Δαναοῖ·
σώματι δ' ἔκ ἐπέλασιν, ἐπεὶ νόον ἑλλαβεν αἰδῶς,
μήτινι μουσῶν μίσηται ἔκ ἐθέλων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατεῖ οὖσις· εἴξατε κῆροι·
μῦσα, καὶ ἑλλαδίῃ, τῶτον ἔθεντο νόμον.
ἢ μὴ, ὅτι πρώτη κινήσιος αὔρετο ρυθμῶς.
ἢ δ' ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ὄν ἀκρότατον.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ.

Ἐκτορα μὲν τις αἶσιν νέον μέλος ἑλλαδίῃ δὲ
 ἰσαμένην χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
 ἦν δὲ πόθος, καὶ δειῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐνυῖς.
 ἄρσενι γὰρ ῥώμη θήλων ἔμιξε χάριν.
 Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Οὐδὲ μ' ἔχεις λιβάνου, χαρίτων δέμας ἠθεα πειθῶς
 παρθένη, καὶ Γαρίης κιστὸν ὑπ' ἑκ λαθῶνων.
 αὐτὰρ ἔν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρωσ' ἄτε κῆφος ἀβύρρει,
 κῆλλει, καὶ τέχνη πάντας ἐφελκομένη.

Εἰς Ξινοφῶντος σμυρναίου.

Αὐτὸν ὄραν ἰόβουλον ἐδόξαμεν, ἠνίκησ' ἠνισίς
 ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἤρχε χορομανίης,
 καὶ Κάδμ' οὐκ ἀπαρβὰ χοροῦματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
 ἀγγελον, ἀντικῶν ἰχνηλάτην θιάσων,
 καὶ πῶ ἀνὰ ζῶσαν ἐναῖματι πάσδ' ἀγαθῶν
 λυσιπλάσας, θεῖης ἀνδρὸς ὑπερισίης.

Εἰς Σήλην Γυλαδῆς ὀρχηστῶ.

Ἀντιπάβου.

Αὐτὸν Βακχῶν πῶ ἐνέδου θεῶν, ἠνίκησ' βάνχας
 ἑκ θιβῶν ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην
 ἀνθρώποις Γυλαδῆς, τερπνὸν δέος, οἷα χοροῶν
 δαίμοτος ἀκρήτου πάσαν ἐπλησε πόλιν.
 θῆβαι γινώσκουσι τὸν ἑκ κυρδῶ. ὑράνιος δὲ
 ἔτος ὁ παμφώτοις χερσὶ λοχουόμενος.

Εἰς Ρηγᾶς. 26

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὄλυμπε ὄρει. Ἀδελφωτόν.
 Ταῖς πρῶτης τύμφαις ὑπείκομεν. ἀμὰ καὶ αὐτὰς
 κρείωνος ἡμείων χαίρετε πυθιάδες.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

αἰ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ τύθια, καὶ μετὰ πρῆσαν,
ἡμετέρας νύμφαις εἴξατε νηϊάδων.

Εἰς καμάριναν ἐν σικελίᾳ.

Γαρομιῶδων.

Μὴ κίνη καμάριναν ἀκίνητος ἰδὲ ἀμείνων.
μήποτε κινήσῃ πλὴν μέλινα, μείζονα βείης.

Αδέσποτον.

Λέγασον, καθαρήν τε παρέρχομένοισιν ὀδίταις
πιγνὴν ἀναβλύζῃ γήτονεύουσα νάπη.
πάντη δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμεροβλαέσι δάρναις
ἔστειμαι, σικερῆ ψυχομένη κλισίῃ.
ῥῶα καὶ μή με θέρας παραμείβεο, δίφαν ἀγαλκῶν.
ἀμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

Ανύπης.

Φριξοκόμα τῶδε Πανὶ, καὶ αὐλιόσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπ' ἰσιοπίας Θαιδότητος οἰονόμος.
ῥῶα καὶ ὑπ' ἀζαλέυ θέρος μέγα κειμηλιῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Νικίου.

Ἰζον ὑπ' αἰγείροισιν ἐπεὶ καμῶν ἀθάδ' ὀδίται,
καὶ τίε θάλασσαν ἰὼν πίδακος ἀμετέρας.
μνάσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν ὄν ἐπὶ γίλλω
σιμὸς ἀπφθιμένω παιδί παριδρῦεται.

Αδύλον.

Ωκεανοῦ θυγάτηρ, καὶ πηύος εἰ μὴ νύχαια
κρήνη-πλεβόαι γάρ με πῶδ' ὠνόμασαν.
νύμφαις μὲν προχέω λουφόν, θνητοῖσι δ' ὕψην.
θῆκε δὲ με Γτερέλασ ὑδὸς ἐνυκλίου.

Αδέσποτον.

Ἐνθεν ἀγέξανδρος μακεδῶν πίεν ἀγλαὴν ὕδωρ,
 μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανέπειλα ρύματα πιγῆς.
 ἢ κῆρ' ἄλυμπιάδος πόρην ἄωομα μητέρος ἐδάης.

Εἰς Ροιήτας. 27

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου.

Υἱὲ μέλητος ὁμίρε, σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάση,
 κῆρ' κολοφῶντι πάριση, θῆκῃς ὄναι ἰδίων.
 κῆρ' τάσδ' ἀντιθέω ψυχῆ γεννήσασ κέρσας,
 διαπὰς ἐκ σιθίων γραψάμενος σελίδας.
 ὕμνεϊ δ' ἦ μὲν νόσον ὀδυσσεὺς πλύπλαγῆτον.
 ἠδὲ τὴν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τίς παθ' ὅτ' ἄν βροίης πόλεμον σελίδεσσιν χαράξας,
 ἢ τίς ὁ πλεῖστον δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
 ἢ ἄνομ' ἀριστικῶ σαφές, ἢ πόλιν ἢ ράνιε Ζῶν,
 μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὁμίρος ἔχει;

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὅποιός τ' ἄν ὁμίρον ἀναγραψόμεθα πάριης,
 κείνον, ἐφ' ᾧ πάσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις.
 ἢ τ' μὲν ἔστιν ἀγνώστον ὁ δ' ἀθανάτοισι ἴσος ἦρωσ,
 τὰς μῦθους ἐλίπεν παρσίδα, κῆρ' γενεῖν.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχάισατο βεῖον ὁμίρον,
 ἢ κολοφῶν βραρεῆς ἄστρον ἰονίης,
 ἢ χίος, ἢ κ' ἀγυπῆς εὐσπορος, ἢ Κύπρος ἀγνή,
 ἢ νῆσος κραναῆ Λαρτιάδαο πάριη,
 ἢ κ' ἄργος δαναοῖο, κηκλωπεῖη τε μυκήνη,
 ἢ δὲ τὸ κερροπίων ἄστυ παλαιολόγων,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ τὸν ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀμαεῖ μέσσα
πέμφαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα πρῶτα φέρη·

Εἰς τὸν αὐτὸν· Ἀντι-

πῶτος.

Οἱ μὲν σὺν κολοφῶνα τιθινῆ τετραν ὄμιρε
οἶδ', κελῶν σμύρναν, οἶδ' ἐνέποισι χίον·
οἶδ' Ἴον· οἶδ' ἐβδόσων ἐὺ κλαρον σαλαμίνα·
οἶδ' ἐνὺ, τῶν λαπιθῶν μητέρα βεακλίην·
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίσσων· εἰ δέ με Φοῖβος
χρῆ λέξαι πινυτᾶς ἀνδιχα μαντοσιώας,
πῶρα σοσι τελέθει μέγας ὕρανόσ· ἐκ δὲ τεκνύσθης
αὐθνατᾶς, μακρὸς δ' ἐπλεο Καλλιόπασ·

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐπὶ ἔριθ' μάλοισι πόλεις διαῖρίξαν ὄμιρε,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφῶν, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐπὶ πόλεις μάρναντο σοφὴν διαῖρίξαν ὄμιρε,
σμύρνα, χίος, κολοφῶν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι·

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Χίος ἔφυσ; ὕφθιμι· τί δαῖ, σμυρνᾶτος; ἀπαυδῶ·
κύμη δ' ἢ κολοφῶν, παρὶς ὄμιρε σέθεν;
ἢ δετέρη· σαλαμίς δὲ τίη πόλις; ὕδ' ἀπ' ταύτης
ἔξέφω· ἀγ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέρονασ·
ἢ κ' ἐρέω· τίνοσ ἢ ῥά; πέπεισ μ' ὅτι τὰ βρεκὲσ εἶπαυ,
ἔξω τὰσ ἀλλασ' ἀμμιν ἀπέχθομένασ·

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰς αἰῶνασ ὄμιρε, κῆρ' ἐξ αἰῶνοσ ἀείδῃ,
ὕρανίησ μύθοσ δόξαν ἀγράμενοσ·
μῆνιν μὲν τὸν ἀείσοασ ἀχιλλείοσ· αὐτὰρ ἀχαιοῖσ
σρομβηδόν τῆῶν ἐν γ' ἔχουσιν ἐν πελοπόννησ,

πειρόμενον τε πλάνησιν ὀδυσσεύα ποικιλόβουλον,
 τῆ, λέχος ἀσπασίως εἰσιδὼ Γηνελόπην.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ θεός ἔστιν ὁ μῆρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
 εἰδ' αὖ μὴ θεός ᾖ, νομιζέσθω θεός εἶναι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εὐρε φύσις μόλις ἄρρε-τηνῶσα δ' ἑπαύσατο μόχθων,
 εἰς ἕνα μοῦσων ὁ μῆρον ἄλην βρέψασα μενοινήν.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τίς πῶ ὁ μῆρεῖς μεγάλης ὀπός ἔστιν ἀπουθής,
 τίς χθών; τίς δὲ θάλαττα μάχην ἐκ οἴδου ἀχαιῶν;
 δῆμος ὁ λιμμερίων πανδερκέος ἄμμορος ἀγλῆς
 ἠελίου, φόινς ὄνομα ἔκλυεν. ἔκλυεν ἄτλασ,
 ἕρανδον εὐρύστερον ἔχων ἐπικείμενον ἡμοῖς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Διεξιῶν ὁ μῆρε τῶ κηκωμένην,
 φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθύτας πόλεις.

Ἀντιπόρθε εἰς εἰκόνα Γίνδαρον.

Νεβρέων ὀπὸσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 ῥῆνον ὑπὲρ πάσα ἔκραγε σείο χέλυσ.

Ἐδὲ μάτην ἀπαλὸς ξυθὸς περὶ χεῖλεσιν ἑσμοῖς
 ἔπλασε κηρόδετον Γίνδαρε σείο μέλι.

μάρτυς ὁ μαινάλιος κηρόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
 τὴν σείο, κῆνομίω λησάμενος δονάκων,

Εἰς τὴν αὐτὴν. Κύρος ἀπὸ ὑπάταν.

Γίνδαρον ἰμερόντα παρ' ὕδασι Κύρος ἐζείρει,
 ὄωκε φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνε εἰς ἀνακρέοντα.

Γριόβω ἀνακρέοντα χύδαι σεσαλαγμένον οἴνε,
 θάλο δινωτῆ σρεπίδον ὑπερθε λίθου,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ὡς ὁ γέρον λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδουρηῶν,
 ἄχρι καὶ ἀτραυάων ἔλειται ἀπεχόαν.
 Διατῶν δ' ἄρβυλίδων, τῶν μὲν μίαν, οἷα μυθυπλήξ
 ὤλεσεν. ἐν δ' ἑτέρᾳ, ῥινοῦν ἀραρε πόδα.
 μέλις δ' ἢ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἢ Μεισίαν,
 αἰωρῶν παλάμα τῶν δυσέρωτα χέλιω.
 ἢ καὶ πάτιρ Διόνυσε, φύλασέ μιν. ἢ γὰρ εἰσικεν
 ἐν Βάκχου πίπιν Βακχιακὸν θέρακτα.

Λεωνίδου.

Ἰ ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
 ὑπεσκέλισται, καὶ ὁ λῶπος ἔλειται
 ἄχρι γῆων. τῶν δὲ βλαυτίων ὁ μὲν,
 ὁ μὲν φυλάσσει. θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 μελίσσεται δὲ τῶν χέλιω διακρέων,
 ἢτοι Βάθυλλον, ἢ κελὸν Μεισίαν.
 φύλασσε Βάκχον τὸν γέροντα, μὴ πέση.

Εὐγένους.

Τὸν τοῖς μελιχοῖς ἰμεροισι σῶροπον
 λυαῖος, ἀνακρέοντα τήγον κύνον,
 ἐσφιλασ ὑγρῆ νεύταρος μελιδόνι.
 λοξὸν γὰρ αὐτὸ βλέμμα. καὶ περὶ σφυροῖς
 εἰσθεῖσα λῶπος πέλα, καὶ μονοζυγῆς
 μέθην ἐλέχει σάνδαλον. χέλις δ' ὁ μὲν
 ἦν εἰς ἐρωτᾶς ὕμνον ἀθροῖζεται.
 ἀπῶτα τήρει τὸν γεραῖον αἴε.

Ἀλέποτον. Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τήγον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρετον ἐρώτων
 πρέσβω, ἴσον ἕθροισι, ἴσον ἀδόντα κόραις.
 ὄμμα δὲ μου βρομίῳ βεβαρημένον, ἢ δ' ἀπὸ κῶμων
 τερπνὰ φιλακμύπων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφῆς· Διμοχάριδος.

Ἀντὶ σοὶ πλάσθρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 πῶ μιντυληνάων ζωγράφε περιέρδαι.
 Πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τὸτο δ' ἐναργῶς
 δηλοῖ φαντασίην ἐμπλεον ἀντοχίης.
 αὐτομάτως δ' ὀμαλήτε, καὶ ὁ περίεργα κοιλῶσαι
 σάρξ, ὃ πρὸεικνυ μένιν πῶ ἀφέλειαν ἔχει.
 ἄμμιγα δ' ἐξ ἰλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπῳ
 μῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυ μένιν.

Εἰς εἰκόνα γραμματικῆς Ζηνο-

βίου γραμματικῆς.

Ἀντὶ πῶ γραμματικῆν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράφαι.

Βίτορα δὲ γράφασ, ἦν σκοπὸν εἶπεν ἔχω.

Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου· Δασκλιπιάδου.

Ἀντὰς ποιμαίνοντα μισημβρινὰ μῆλα σὲ μῦσαι,

ἔδρακον ἐν κρῖνασις ἔρρειν ἡσιόσδε.

καί σοι κολλιπέπλον ἐρυάμιναι περὶ πᾶσαι,

ἠόρεξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα.

δῶκεν δὲ κρήνης ἐλικωνίδος ἐνθεον ὕδωρ.

τὸ, πῶαν ὅ πῶλυ πρῶθεν ἔκολεν ὄνυξ.

ἢ σὺ κορεσάμενος μακρόρων γένος, ἔργατε μολπαῖς,

καὶ γένος ὄρχαίων ἔγραφε ἠγθέων.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου λυσιόφρονος.

Ἀθήλα.

Οὐκ εἶν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμμοις λαβυρίνθοις

ρηιδίως προμύλοισι δὲ φάος, αἰκὴ τῶχοις.

τοῖς γὰρ πριαμῖς Καυάνδρου φαίβασε μύθος,

ἄγγελος δὲ βασιλεῖ ἔφρασε λοξοφόχης.

εἰ δέ σὲ φίλατο Καλλιόπη, λάβε μὲν ἄν χέρσῳ ἠν δὲ

τῆς ἐφους μουσείων χερσὶ βάρος φορέης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

Εἰς ὀπτιανόν.

Ὀπτιανὸς σελίδεαν ἀλίπλα φυλασιν ἄφασ,
θῆκετο πᾶσι κείοις ὄφον ἀπειρέσιον.

Ἀθῆλον.

Καλλιόπη βασίλῃα Γεώργιον εἶπεν ἰδύσα,
ἔτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, ἔκρονίδης.

Ἀθῆλον.

Ἐλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀλλαν ἤρης,
λεσβίδος ἄβρα πδῶν βήματα ἐρεσιμέναν
ἔνθα χορὸν κελὸν τήσασθ', ὕμμιν δ' ἀπάρξει
Σαπφῶ χρυσεῖν χερσὶν ἐχουσα λύρην,
ἔλβια ὀρχηθῆν πλυθητός· ἢ γλυκῶ ὕμνον,
εἰσαίειν αὐτῆς δόξετε καλλιόπης.

Εἰς πόλεις. 28

Εἰς ἡράκλειαν πῶ πόντου· Ἀδέσποτον.

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὀμῶνυμον οἶθα καὶ ἄλλην,
ἴθι με πῶ πόντα μηδὲν ἀτιμοτέρην.

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνη τῆ θαλάτῃ ἐπι-
κείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὕδρεῖον.

Ἀδέσποτον.

Τίς βυθὸν ἠπεύρωσε; τίς ἐν ῥαβίοισιν ἐτάξεν
ἀκτῶ ἀμφιρύτην λάσσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐν κύμασι τῶξε πτόν, πλωτῆρας ἀφύων
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ὄρουμένους;
ἔτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμοι νικῆσας Θησεῖα, καὶ Γέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς πόσον ἔργον ἐτάξε; τίς ἡ πόλις; ἢ ὁ γέρας τίς;
ἀμβρόσιος, μυλασθεῖ, ἦν φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον

Εἰς Φάρον ἀλεξανδροῦσας Ἀδέαστον.

Ἐργος ἐγὼ ναύτησιν ἄλω μένοισιν ὀρούων.
 εἰ μὴ, Γροσφάωνος ἀπὸ νῆα πυρρὸν ἀνάπτω.
 καὶ μὴ πρὸς εἰν μέλλοντα βαρυδύποισιν αἰήταις,
 ἤσεν ἰοῖς κρημάτοις Ἀμμώνιος, δὲ βασιλῆος
 ἤϊ πατέρ· κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ταῦτα,
 χεῖρας ἀεργάλοισιν, αἰτε κλυτῶ ἐνοσιγλάῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν σμύρῃν.

Μηκέτι δὲ μαίνοντ' ὄντ' ἀμεμφέανυκτὸς ὀμίχλην,
 εἰς ἐμὴ θαρσαλέως πλώετε πρὸς πόροι.
 πᾶσιν ἄλω μένοισι πλαιγέα δαλὸν ἀνάπτω,
 τῶν ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην κρημάτων.

Ἐν ἁλῷ Ἀδέαστον.

Ῥᾶσα μὲν ἀξιοχῶ πόλις αὔχεται, ἄλλο γὰρ ἄλλης
 πῆμα παρασείχων, ὡς θεοδὴ κέσαστο.

Ἔσοχα δὲ κρηναὶ ῥόον ὕδατος ὠπασεν ἁλῷ,

πλλῶν πέτραῶν σκληρὰ μέτωπα τέμων.

μηκέτι φάσσετε πάντ' ὄντ' ἀππροθέοντ' ὄντ' ὀδῆται.

πλημύρω ψυχροῖς ὕδασι ἀξιοχῶ.

Εἰς τὴν Εὐγενίῳ πύλιν ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰσλιανὸς λαοασὸα τέχια πήξασ,

ἤσεν ῥόπαιον, ἔης σύμβολον ἀγρυπνίης,

σφάζειν ἀντιβίους ἐχθρῶς ἀπάνουθε μενοιῶν,

ἢ προπάρουθε κροτέντῃς πδλεως πλέμης.

Εἰς τὴν ἀφίδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀφίσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρασ,

ἀξιοῦσθε πόλιν κρη τέρατον ἠνιοχάειν.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀφίδος.

Ἐπρεπέ σοι Θεόδωρε τύχης αἰνίστα νηὸν

ἔργῳ κομῆσαι θαύματι τοσαυτῖν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δῶρά τε κυδνήντα πρέειν χρυσάπιδι ῥώμη,
ἢ σ' ὕπατον τῶν ξένων, καὶ προσηπάρχον ὄρεα.

Εἰς πῦλιν μόφου ἐσίην.

Μόφου τήν δ' ἐσορεῖς κληνὴν πόλιν, ἣν ποτε μάντις
δείματο, τῷ πρταμῷ κέλλος ὑπεκρεμάσασ.

Ἀθηνων.

Τήκει καὶ πύρην ὁ πρὸς χρόνος. ἐμ' ἀρετάων
ἀσκληπιόδοτον ἢ κλέος, ἀβάνατον.

ἴακα, καὶ οἶα πόρεν γέρα παρ' ἰδί. τοῖς ἐπὶ πᾶσι,
καὶ πόδε μεφείδω κῆλον ἔρησμα βόλον.

Εἰς πῦλιν Ξυλοερίου
ἐν βυζαντίῳ.

Θουδόσιος πόδε τείχος ἀναξ, καὶ ὕπαρχος ἐώασ
Κωνσταντίνος, ἔταυξαν ἐν ἡμασιν ἐξήκοντα.

Εἰς πῦλιν τῆ ρηζία ἐν βυζαντίῳ.

Ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσκήπρω βασιλῆϊ
Κωνσταντίνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχεϊ τείχος.

Εἰς πῦλιν τῶ ἀργεῖ.

Τήνδε πύλιν λαίωιν ἐϋέστοις δουρῶν
ἀμρότερον κόσμον τε πόρην, καὶ θάμβος ὀδίταις
τῶν ξέων Κλέης, Κλεῶδης ἀγαθῆς πόσις ἀπατερεῖης,
λερναίων ἀδύτων περιώσιος ἀργεοφάουης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγαθῶν βυζαντινῶν.

Εἰς σωτήρια, ἐν σμύρνη. Λαβίης χολαστικῆ.

Γᾶν ἢ βροτῶν σαατάλιμα, καὶ ἢ πρὸς οὐρανὸν ἐδωδῆ,
ἐνθάδε κρινόμενῃ, πῦλιν πρὶν ὄλασε χάριν.

οἱ γὰρ φαλαιανόι τε, καὶ ἢ χυλῶν, ἀθ' ὕπερ ἰγδῖν
ξίφιδος, ἢ τε πόση βρώματος ἐξαπάτη,

γίγνεται ἐνθάδε κόσμος ἀπραγῆς δ' ἄρα γαστήρ
ὀκπόσα πειναλῆ δέξατα λαυκενίῳ.

ὅφ' ἂν γινώσκει τίς, ὅτ' ἄρρονα μῆτιν αἰείρων,
 χρυσὸν τοσαυτοῦ πλὴν κόβιν ἐπρίκτο.

Εἰς τὸ αὐτὸ αὐτῶ.

Τί σινάχεις κεφαλὴν κενεκωμένους; ὅτ' τί δὲ πιπρά
 οἰμώζεις, μελέων πάχῃ βαρυσωμένων;
 ὅτ' τί δὲ γαστέρα σείο ῥαπίσμασιν ἀμφοικατάλης,
 ἐκθλίξαι δονέων μάτακος ἐργασίην;
 μόχθων τοσαυτίων ὅσοι χρέος, εἰ παρὰ δαυτὶ
 μὴ τὸ ἀναγκαῖον πηλὸν παρεξέταθης.
 οὐκ ἐπὶ μὴν σιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ σῶμα τέρας
 βρώμασιν, αὐτὸ χεῖν κείνα λογιζόμενος.
 οὐθάδε δ' ἀχάλεις. μόνη δ' ὀσιτήματα λαμβύ
 ἢ γαστὴρ τίγῃ πηλαμυτιυπομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς

τὸ αὐτῶ.

Εὖνε μάχεσθ' ἰθὺ με γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
 μίμνειν, καὶ σκεπάνης ἀλγος, καὶ πενίης.
 λιτὰ δέ σοι καὶ δειπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι κενθιάδης,
 ὄδατος ἐμπλήσας λαμβὸν ἀμετροτόπην.
 ἔμπης δ' ἄρτίπος ἐαί. καὶ οὐθάδε βαιὰ κενθεαίης,
 αὐτίκα γαστέρα σὴν βῆκας ἐλαφροτάπην.
 ὅτ' ἔκταφῆχεις ἱερὴν ῥάχιν. ὅτ' ἐτι μινυὸς
 τύπεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
 τλήμων ὅτ', οἱ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι σωδόντες,
 οἷς πλέον ἄρτεμίης ἀνάδειν εἰλαπίην.

Ἀντιπάρβα.

Τίς τῶδε μοι αὐθιγῆνος ἄπαν δωμήσατο κύπλω
 λάϊνον ἀνυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
 ἢ ποῖοι χθονὸς ἔχθ' ἀνυφώσαντο γίγαντες
 κείμενον ἐπαπύρων ἀγχοῖσι πηιδάδων;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄκλινές, ἀστυφέλκτον, χθωός ἴσον ἐρίπνα
φυρηθὲν γάης ἀρυπέδοιο βάρως.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρῃ.

Εἰ φραφερῆς πάσις ἀλιτέρμονα κύνκλον ὀδούσης,
ἔπτε μοι τιναῖ χῶρον ὀφείονα τῶδε νοήσεις,
θεόκελον οἶον ἔταυξεν ἀγαλλειπὸς ἰωάννης,
κυσθέντων βασιλείαν ὄλις χθωός. ἐκ ροθίων γὰρ
τερπωλὴν ἀνδρῆτον ἐν ἄστει θῆκεν ὁ μῆρα.

Μακκιδονίῳ.

Τμῶλῳ ὑπ' ἠνεμόντι ροῖν παρὰ γείτονος ἔρμα
σαρδάλην λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός. ἔγὰρ ἐλέτχην
λάτρηον ἴα ρέης ἠθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ κῶς βρομίῳ γενόμην φοφός. ἐν δὲ κεραιῶ
ἔδρακον ἀρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ' ἡμετέρησιν ἐν ὀργαίσι οἰνὰς ὀπώρη
ἔθρατος ἐκ βοθύων ξανθὸν ἀμελεξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντα. πρὸς δὲ με πλοῖσι αἰῶν
ἄσπεσιν ὀλβίσις ὄρε μεγαρομένην.

Εν τῷ πρρυρῷ κίονι εἰς τὸ φιλαδέλφιον.

Εὐνης κῶν βασιλεῖ Μουσῆλιος, ἔργα βοῶσι
δημόσια. ἀνεαρὴν πράγματα πίστιν ἔχει.
μισοεῖον ῥώμη δ' ἐχαρίατο, κῶν βασιλῆος
εἰκόνα θεασαίην, ἐν τῷ ἔγραφε δόμων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τιμὴν μισσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπὶδα κυρῶν,
ὀπλὰ δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἐκὼν Μουσῆλιος ἔργα,
πιστεύων κῶν βαρῶς ὡς θεός ἐστι λόγος.

ΕΙΣ ΓΟΥΤΑΜΟΥΣ. Σιμωνίδου. 29

Ωίτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦίτε μύσαι·
 μή δ' ὕδατος προχοῆς δαίσετε χειμερίους.
 τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμιν
 εἶνμα διὰ πλατέος τῶ δ' ἔβαλεν πταμῦ.

Εἰς ἀλφειὸν, καὶ ἄρθευσαν.

Ἀλφειὸς, ἄρριν ἄσθωρ, ἄρθευσίον ὄνη ὁ ἄλλυ.
 καὶ πρὸν ἄρην ἔρωσ, κίρνα μένων ὕδάτων.

Εἰς σρυμῖνα. Τυλλίου γεμίνου.

Εἰ μὴ μὲν ἐν πταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω
 σρυμῶν, ἢ μαθίης τὸ γλυκερὸν πέλατος.

βένθος ὁ μῦ, καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἢ γὰρ ἐξέρω
 ὁ μπνιακῶν χαρίτων ἡδύτερον πίβολον.

ἔστ καὶ ἡ μαθίης γόνιμος βυθός. ἄμμι δὲ γέιλε,
 κρείων ἔσθ' ὀφείρων τὴν σάχαι, ἔχ' ὁ φρέφων.

Ἀγαθίου χολαστικῦ εἰς γέφυραν
 τῶ σαγαρίου.

Καὶ σὺ μὲν ἔσπερίην ὕφανχίνα, καὶ μετὰ μῆδων

ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην

σαγαῖριε, κρατερῆσι ῥοαῖς ἀλίσι πεδιθεῖς,
 αὐτὸς ἐδουλώθης κοιρανικῆ παλῆμη.

ὁ πρὶν δε σκωφείων ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρῆς,
 κείσσι λαϊνῆ σφιζκὸς ἀλυκτοπέδη.

ΕΙΣ ΓΡΟΑΣΤΕΙΑ. 30

Κωμητῶ χαρτουλαρίου.

Εἰπέ νομῦ, τίνοσ εἰσὶ φυτῶν σίχθ; ἀέ μιν ἐλάσσε,
 Γαλλάδος. ἀέ δὲ πέριξ ἡμερίδθ; βρομίου.

ἡτίνος οἱ σάχουθ; Δημήτεροσ. ἀνθεα ποίων
 εἰσὶ θείων; ἡρησ, καὶ ῥοδείης Γαφίης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ

παρ φίλε, πικνίδια μίμνε τοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων.
ἢ χῶ γὰρ δίνεις τοῖσδ' οὐ θηλοπέδωις.

Αραβίῳ χολαστικῷ.

Υδασι, καὶ κηποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσω,
καὶ πόντου πληθῶ γέιτονος ἀφροσώῃ.
τερπνὰ δέ μοι γαίης τε, καὶ ἐξ ἄλός ἄλλοθιν ἄλλης,
καὶ χριπὸς ὀρέγῃ δῶρα, καὶ ἀτροτόμος.
τὴς δ' ὠνέ μοι μίμνοντασ, ἢ ὀρνίθων τίς ἀείδων,
ἢ γλυκὺ πρὸ μῆων φθέγμα παρηγορεῖ.

Εἰς ἕτερον προάπιον ὀνομαζόμενον ἔρωτα
ἐν ἀμασειᾷ. Μαριανῷ χολαστικῷ.

Ἡ κελὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου κελὰ δένδρα ταῦτα
πρῆς ἐπιπνεῖων ἀμριδονεῖ ζέφυρος.
ἢ χι καὶ ἔραῆς ἀμαρῦαται ἀνθεσι λειμῶν
πουλαῖ ἰοσεφάων κόσμον ἀνεῖς κελύκων.
καὶ γλυκερῆς φίσσιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω
μαστὸς ἀναθλίβει χαύματα νηϊάδω,
ὅπποθι δένδρῆεντα γέρον παρανήχεται ἔρις
χῶρον ἀμαθουάδων ἐνδῖον ἀβροκόμων.
καὶ λιπαρῆς ἐσβόρωι ἀν' ὀργάδα κερπὸς ἐλαίης
θάλλει, ἐρισταφύλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἰ δὲ πέριξ λαλαγαῦσιν ἀιδόνθε δ' δὲ, μελιζῆ
ἀντιπῶδ' ἄνθη φθέγματος ἄρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως ξένε μή με παρέλθης
τόνδε δόμον. λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Δαῦρ' ἴβι βαδὸν ὀδίτα πτωῶν ὑπὸ δασκίον ἄλσος,
ἀμπαυσον κομάτῃ γῆα πλυπανεῖος,
χῶρον ὅπου πλατάων αὐτόρρυτον ἔς μέσον ὕδαρ
κελλὰ πολυχρομῶν ἐκπορεῖ σωματός.

ἔκπῳβι πορφύρεϊς ὑπὲρ αὐλακος εἶαρι βάλλῃ
 ὑγρὸν ἴον, ῥοδὴν κιννάμενον κέλυκι.
 ἠνὶ δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λημῶνος ἔρεψεν.
 ἔκχυτον αὐχάεπς κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθη,
 πέζαν ὑποξύων αὐτορύτοιο γάπης.
 ἔτος ἔρωσ· τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν ὀνομαζώρω
 πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χαρίτων;

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ. 31

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ.

Ἀδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; λόγοι· τίνοσ εἶ; Πτολεμαίου.
 πόιν; τὸ κρηναίαυ χάριν; αὐτ' ὄρετῆς.
 τῆς ποδαπῆς; πάλης· τῆς δὲ τίνασ; ὅς δικολεῖντασ.
 καὶ ξύλον ὄρετῆ; γαί· χρυσὸν ὑδέχεται.

Αραβίῳ χολαστικῷ.

Εἰκόνα λογιῶν χρυσέην πόλιν εἶχεν ὁ πάλας,
 εἰ μὴ πῶτα δέκη χρυσὸν ἀπεσρέφετο.

Θωμᾷ χολαστικῷ.

Ρητορικῆς φιλέω φρεῖς ἀτέρασ, ὄσηκα μοῦσῃ
 πάντων ρητήρων εἰσὶν ὄρειότεροι.
 σέιο πόνας φιλέω Δημόθενδσ· εἰ μὴ δὲ λίν
 καὶ φιλαρισείδησ, καὶ φιλοθκυσίδησ.

Μιχαηλοῦ γραμματικῷ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν ἔν ρήτορα, ἔν στιχαιοδόν,
 δίξυγοσ ἀεπίησ ρυβρόν ἀγαλαμένη.
 ὡσ μήτρ ἐπέλεγεν ἐφ' ἡέτ, καὶ πόρε τήνδσ
 εἰκόνα, καὶ σορῆσ μάρτυρα, καὶ σοφῆσ.

ΕΕ ιιγ

Handwritten notes:
 ἰδιότητα
 responsion.
 96.

ΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΙ

μιμροῖσι δὲ τοκῆα, καὶ σὶ γηπὴν τὴ σὶ αὐτῶ
ἔσῃσιν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Γαλλιάδα.

Κωφὸν ἀναυδὸν ὄρων τὸν Γέαιον, εἰ λίθος ἔστι
ἢ ἄλλο μαντάνου, τίς, τίς ἔστι λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφύσ,

Τίς σε τὸν ἠγαλιόντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραφε;
σιγῆς; ἢ καλέεις; ἢ δὲν ὁμοίωτερον.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Εἰκόνα ἀνθρώποισι φίλον γέρας. ἀλλὰ Μαρίτω
ἤβρις, ἐλεγχόμενης εἰδὸς ἀπρεπίης.

Εἰς ἀγαλμα δῶριπιδου τὸ ῥήτορος.

Ναῖκος δῶριπιδου εἰδὸν κατέπαυσε πλήων.
ἢ, πρὶν ὁμιλεῖν εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φασὶ γὰρ πάσαι, σμύρνη τέλει θέϊον ὄμιρον,
ἢ καὶ δῶριπιδὸν ῥήτορα γενναμένῃ.

Ἀθῆλον.

Εἰκὼν Καλλίστου τὸ ῥήτορος. οἶδὲ παρ' αὐτῶ
ἐρχόμενοι, ἐρμῆ σπένδτε τῷ λογίῳ.

Ἀθῆλον.

Φύρμος με, φύρμον. πυρφόρος, τὸν πυρφόρον.
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ. 32

Εἰς κωνωπιῶνα. Γαῶλου
σιλιντιαρίου.

Οὐ βριαρὸν τινα θῦρα, καὶ ἢ τινα πόντιον ἰχθῆα,
ἢ πῆρὸν ἀγραῦα πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτὺς ἐθέλοντας. ἢ ξητέρα δὲ τέχνη
ἀνέρα μύλων κέντρον ἀλανόμενον,

εἰκὼν θαλίης

ἔκβαλῃς ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσῃ,
ἔδεν ἀφαιροτέρη τείχεος ἀσούχου.

ὕπνου δ' ἀσυφίλικτον ἄνω χάριν· ἀγὰ κῆρ' αὐτῆς
δμῶσθαι, μισοσέβου ρύομαι ἀτμίνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῆ.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίθνα μαλεῖ μὴ δὲ κισθῆς
δίντυον ἢ φοίβης, ἀγ' ἀπαλῆς Γαφίης.

ἀνέρα δ' ὑπνάοντα, μίτῳ πλῆωπι κελύπῳ,
ζωοφόρω ἀνέμων ἔδεν ἀτεμβόμενον.

Αθήλον.

Πλῆμασι μὲν σποκός ὄβη, περισφίγξαι πέτινῶν
ἔθνια, κῆρ' ταχινῆς ἐνδοθεν ὀρταλίχου.

αὐτὰρ ἐπὶ σάειν ἐπιτέρπμαι, ἔδὲ κελύπῳ
ἐνδοθεν, ἀγ' εἴργω μάλλον ἐπρησμένους.

ἔδὲ μὲ τίς λήσσει, κῆρ' εἰ βραχὺς ἐπλετο κῶνωψ,
ἢ μετέρῃς διαδύς πλέγμα λινοσαΐνης.

ἔρτιά που σώζω, μερόπται δὲ λέκτρα φυλάσσω.
ἢ ρά, τίς ἡμῶν ὄβη σπουδότερος;

Τὸ αὐτὸ εἰς τὰ βλαν.

Εξόμενος εἰδὼ τῆδε παρ' αὐλαίγγι φραπέξῃ,
παύγια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπῆς.

μῆτι δὲ νικῆσας μεγαλί' ἔο, μῆτ' ἀπκλειφθεῖς,
ἄχουσο, πῶν ὀλίγην μεμρόμενος βολίδα.

κῆρ' γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφράνεται ἀνδρός.
κῆρ' κῦβος ἀγγέλλει βίνθος ἐχέφρασινης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τὸ αὐτῆ.

Γαίγνια μὲν τάδε πάντα, τύχης δ' ἐτερόφορος ὄρμη,
ταῖς ἀλόγοις ταῦταις ἐμφέρεται βολίσιν.

κῆρ' βροτέου βιότου σφαλερόν μίμημα νοήσεις,
ναῦ μὲν ὑπερβαλλῶν, ναῦ δ' ἀπκλειπόμενος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αἰνέομεν δὴ κείνον, δὲ ἐν βίῳ τῷ τε, κὺβη τε,
 χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφειρμόσατο.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηνόμοις, τάδε πάγνια τοῖς δ' ἀμολάστοις,
 λύσασ, καὶ ἀμπλακίη, καὶ πόνος αὐτόματος.

Ζητῶ σὺ μὴ λέξης τίθει μάχον ὕψατος ἔρων.
 μήδ' ἀναρροιβδήσης ρινοβόλω παταῶν.

δεῖ γὰρ μήτε πρῆν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
 ἐν σπασδῷ. κλειρῶ δ' ἴδι νύμειν τὸ πρῆν.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινου μέτους ἰχθύσας.

Ἰσλιανθὸν ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐτὸ βαλχον ἐδέκτο Θέτις. νῦν μῦθος ὁ μήρου
 ὁ φέ μὲν, ἀπ' ἄρην πίστιν ἐπιτυμῖης.

Εἰς ὄρχοντιδὸν πέλεκασ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν μὲν ἀιθηραῖνης, πέλεκασ βλεφάροισι δουαῖς.
 ἦν δὲ σαφρονέης, ἀργυρός ἐμὶ μόνον.

Εἰς κούκελον οἰκίσας.

Ἦν κλείσης μ', ἀνέωγα. καὶ ἦν οἰξής, κλείσης με.
 τοῖος ἐὼν, πρῆν σὸν δόμον ἔδαιμα.

Εἰς μινσάριον ἔχον τὰ δώδεκα.

ζώδια, καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πάλος ἕτος, ὅπῃ φαέθοντα σελήνη
 δέρεται, ἀντιτύπων τιμπαμένη φαέων.

ἀπανεὸς δὲ ἐκέρτερε, καὶ ἀντιθέοντες ἀπῆται
 ἀνδρομῆς γενεῆς πᾶσαν ἀγοισι τύχη.

Μεσομήδου.

Τῶν ὕελον ἐκόμιζε κόψας ἐργάτας ἀνὴρ.
 ὅς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον ἀσθενῆ.

αἰ δ' ὕελος οἶα κηρὸς ἐξεχέτο παμφάροισι.

Φλοξίν ἐκ πυρου μέλαισι· βαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖσιν
 ὀλκὸν ἐκ πυρὸς ῥέοντά, καὶ τὴν ἐργάτην
 ῥέμοντα, μὴ πεισῶν διαρραγῆ·

ὅτ' δὲ διπύχων ἀνμάς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς Δίσκον· Ασκληπιάδου.

Ἡφαιστὸς μ' ἐτέλεσε χερσῶν χρόνῳ, ἀπὸ κνυβέρην

ἀνδρὸς ἐν θαλάμῳ εἴλετο λαβριδίως.

ἀχίση δ' ἔπερ κρυφίης μνημῆϊόν ἀντ'.

καὶ μ' ἀσκληπιάδης ἄρε παρ' αἰνιάδαιε

Ἀθῆλον.

Ἡφραῖς, ὄσμηρέν κινεῖ δ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχην.

σάισι δὲ καὶ χρυσέῃ γίνομαι ἐν παλάμαις.

ὣδ' εἰ σοὶ ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, ἄν κινεῖ ἀθήνη

τέχνης, ἄν δ' εἴδους ἀκράδ' ἔδωκε Κύπρις.

Σαμμίου.

Ἐρόσθε μὴ ἀφραύλοιο δ' ἰαχὸς ἰξάλυ αἰγὸς

δοῦν' ἐπὶ χλωροῖς ἐσφόμην πετάλοισι.

νῶ δὲ με Νικομάχῳ κεραιὸς ὄσμηρ μοσε τέκτων

ὄντανύσασ' ἑλικὸς κρατερὰ νῆρα βοός.

Εἰς μινώριον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτά.

Τέταρτ' εἰσιν ἔρωτά· ὁ μὲν, σέρος ἀμρικηλύπτε

μηρὸς ἐστ'· ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαλ' ὄ.

οἱ δὲ δύω παλαιοὶ παρ' ἰχνεσιν· εἴμα δὲ κρύπτε

μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλις θυμῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέαστον.

Βακχῶ, καὶ νύμφαις μέσας ἵταμαι· ἐν δὲ κνυπέλλοισι

αἰεὶ τόνδε χέω τὴν παραλειπόμενον.

Ἀδέαστον.

Χαλκοτύπῳ τὴν ἔρωτα μεταλλάξασ', ἐποίησε

τῆρατον· ὅν ἀγόγως, ὅπῃ καὶ αὐτὸ φλόγῃ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Φιλίππου.

Αδριανού ούτους και μὸς τοπάλαι μελίτηρ
 ἀνίκ' ἐξασφρόρου βακχιακῆς χάριτος.
 γυν' κλαθεῖς, κείμαι νοθηλέϊ κερτερὸν ἔρκος
 κλήματι, πρὸς ὑπερῶν τεινομένω κλύβην.
 αἰεὶ τι βρομίω λαβρόμεν. ἤγεράν γὰρ
 φρουρῶμεν πισῶς, ἢ νέον ἐκρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. 33

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. Ιουλιανῶ ἀπ' ὑπαρχων.
 Οὐκ ἔν ἀναπύσσοντα φύσιν κλύμητιν δριθμῶν
 ἤθελεν ὁ πλάσις Πυθαγόρην τελέσαι,
 ἀμὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτῶρρονι. καὶ τάχα φωνῆν
 ἔνθεν ἀπκρῦππει καὶ πόδ' ἔχων ὁ πλάσις.

Εἰς τὸ αὐτῶ.

Λύτῃν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος. ὃν μεταφωνῆς
 εἶδες ἀν, εἶγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ιωάννου
 ποιητῆ τῆ βαρβουχῆλου.

Ὡς σοφὸς ὁ γράφας, ζωῶν ὑκ' ἐμβαλε κερῶ,
 Σωκράτους ψυχῆ τῆτο χαριζόμενος.

Σωκράτε, τὰν μορφῶν ἀπμάξασ, αἰθ' ἐν κερῶ
 καὶ ψυχῶν ἐδάης σωκρατικὴν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων ἀθερεμβατεῖν Πλάτων,
 τὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξεραύγεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα δρισοτέλους.

Οὗτος δρισοτέλης, μερῶν χθόνα, καὶ πόλον ἀστρων.

Εἰς τὸν αὐτῶ.

Νῆς, καὶ δρισοτέλους ψυχῆ, τῆπος ἀμφοτέρων εἶς.

Εἰς εἰκόνα Γλυτάρχη. Αἰα-
βίῃ χολαστικῇ.

Σεῖο πλυκλήντα τύπον σήσαντο χερωνῶν
Γλυτάρχη, κρατερῶν ἕβδ' αὐσονίων.
ἢ πῖ παραλλήλοισι βίοις ἕλληνας δαΐσουε
ῥώμης αὐπλέμοις ἤρμωσας ἐναέταιε.
ἀμὰ τεῦ βιοτοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
ἢ δὲ σὺν ἄν' ἡράφαιε. ἢ γὰρ ὁμοιον ἔχειε.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐχὴ ποιῶν Λύσιππε γέρον σικυῶνιε πλάτα,
δείκελον Αἰσώπῃ σήσαο τὸ σαμίῳ
ἢ πᾶ σοφῶν ἔμπροσθεν ἔπει κείνοι μὴ ἀνάγκη
ἔμβαλον, ἢ πρῶθ' φθέρμασι τοῖς σφετέροιε.
ὅτ' δὲ σοφοῖε μύθοιε, καὶ πλάσμασι καίρια λέξεσ'
καίρων, ὡσπερ δ' ἢ κείθει ἔχεφρονέειν.
Φανκὴν δ' ἢ φηχεῖα παραίνεσιε. ἢ σαμίβδ',
τὸ γλυκὺ τὸ μύθε κελὸν ἔχε δέλιαρ.

Εἰς Διογένη. Αντιφίλη Βυζαντίου.

Ἡ πύρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιπιβεῖσα
μάζα, καὶ ἢ πρὸ πρῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπασ' ἐκ κεράμοιο, σοφῷ καὶ μέγα βίαιο
ἄρμια. κὴν τῆτοιε ἢν τι περιωότερον.
κοίλαιε γὰρ πόμα χερσίν ἰδῶν δρῶντα βωῶτην,
εἶπε, τί καὶ σὲ μάτην ὄσρακον ἢ χροφόρου;
Εἰς τὴν αὐτὴν τῷ αὐτῷ.

Γηράσκει καὶ χαλκὸε ἢ πρὸ χρόνου. ἀμὰ σὺν ἔπι
κῦδος ὁ πᾶε ἀλῶν Διογενεε κελβελεῖ.
μοῦσῶε γὰρ βιοτῆε αὐταρκεῖα δόξαν ἔδξεσε
θνητοῖε, καὶ ζῶηε οἶμον ἔλαφροτάτην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ. 34

Εἰς τὴν βάσιν τῆ ὠρολογίου τῆ εἰς τὴν
ἀφίδα τὴν εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον ἰστίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος,
καὶ Σοφίης ἀγέχου, φέγγος ἐλευθερίας,
ὠράων σκοπίαζε σοφὸν σημάτωρα χαλιδῶν,
αὐτῆς ἐκ μονάδος, μέχρι δυωδεκάδος.
ὄντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἠνιοχάων,
ἀφρὴν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ωρανὸν ἀχωραῖσα σοφὰ λίθος, ἀδία τυτθῶ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα.

Εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Ραῦλς σιλεντιαρίν.

Ενθάδε μιζύλλοισι δρόμον φαέθοντίδος ἀγλῆς
ἀνέροθ, ὠράων ἀμφὶ δυωδεκάδι.
ὕδασι δ' ἠελίῳ ταλανταύοισι μελεύθους,
ὄθ πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμνοισι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Κῆπος ἐν ὄθ χώρος ἀπ' σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανῆς τελέθων, ἔσκεπεν ἠέλιον.
καὶ δὲ παλαιγλήεντα, καὶ ἀφιδιον ἀφρε τελέθαι
Σέργιος ἀφρῆς μυσπόλος φιάδος,
ἐνθα λίθος ταῖς ὄτος, ἀφδίνητον ἀνάγκην
ἐπῆκῆς ἀγγέλλει ἀντυγος ὕρανῆς.

Ἀθιλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἀρμονικοῖσι
γνώμοισιν, ἀφραεὶν τὸν δρόμον ἠελίου.
βακὸς δ' ἀμφιπέει λίθος ἀντυγος ἠριγενεῖς,
ὠρονόμω σοφίῃ, καὶ σκιοῦντι τύπῳ.

σειρήνου ἄρχιερέως ἐπερασίησιν ἐφετμαῖς,
 τῶτο σικωεργάδι ἔργον ἐπιχθονίων.

Ἀθλον.

Σῆμα θυωδέχμοιρον ἀρεγγέος ἡελίοιο
 βιαάκτις ἀγλώαυ φθεγγόμενον σύματι,
 αὐτ' αἰθλίβομένοιο ποτὶ σινὸν ὕδατος ἀήρ
 αὐλὸν ἀπείλη πνῦμα διωλύγιον,
 ἦεν ἀθίναος δῆμω χάριν, ὡς αἰεταρῆς
 εἴη κῆν φθοεράς ἡέλιος νεφέλαις.

Ἀθλον.

Μὴ νεμέσα· βαίσισι χάρις, βαίσισιν ὀκηδεῖ.
 βαίος κῆ παφίης, ἐπλιτο κῆρος ἔρωτ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἑκφρασις Χρῆ-
σοδώρου ποιητῆς θιβαίου κοπίτου, τῶν ἀγαλλμάτων τῶν
εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, καὶ ἐπιγράμμενον τῷ Ζηνό-
ξει πικροῦ. Ἐτι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἰππο-
δρομίῳ κωνσταντινῆ πόλεως ἠνείσχων.

Εἰς

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

Ηΐφροβος μὲν πρῶτος ἐὺ γλῦπῳ
 ἐπὶ βωμῷ,
 ἔστατο τολμῆς, κειορυθμῆνος,
 ὄβριμος ἤρωσ,
 τοῖος ἔων, οἷός περ ἐπ' ἄρνυ μῆνω
 Μενελάω

περθόμενων ἠντήσεν ἔων προπάραιθε μελάθρων.
 ἔστατο δὲ προβιβῶντι πανέικελος. αὐδ' ἐπὶ κῶσ μω
 δόχμιος ἦν-μανίη δὲ κευφότα νῶτα σωέλκων,
 θροίμυ μῆνος ξυαῖαιρεν. ἔλιασε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
 οἷά τε δυσμένεων μερόπων πεφυλαγμένους ὄρμην.
 λαίη μὲν, σάκος αὐρῦ προίχετο. δεξτερεῖ δὲ,
 φάσχανον ὑφ' ὄσ' αἴειρεν. ἐμελλε δὲ μαινομένη χεῖρ
 ἀνέρος ἀντιβίς κητὰ χροδὸς αἶορ ἐλάσειν.
 αἴη δ' ἄ χαλκὸν ἐβηκε φύσις πειθῆμονα λύσῃ.

Εἰς Αἰχίνην ῥήτορα.

Κεκροπίδης δ' ἦσραπτε νοῦμονος ἀνθεα πειθῶς
 Αἰχίνης-λασίης δὲ σωείρνε κύνκλα παρείης,
 οἷα πολυφροχάλοισιν ἀεθλαίων ἀγορῆσι.
 εἴνετο ἐπὶ πυκινῆσι μελιδῶσιν. ἀρχὴ δ' ἐκείνη.

Εἰς Ὀρίσοτέλην.

Ἦεν Ὀρίσοτέλης, σοφίης πρόμος. ἰσάμενος δὲ,
 χεῖρε περιπλέγδην σωείρραθεν. αὐδ' οἷ χαλκῷ
 ἀφθόγγω φρένας εἶχεν ἀεργέας, αἴη ἔτι βυλῆν
 σκεπτομένη κῆρ ἔϊκτο. σωιστάμεναι δὲ παρειαί,
 ἀνέρος ἀμφιέλιαν ἐμανταύοντο μενοιήν.
 κῆρ φοχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παιανίων Δημητρός ἔπρεπε σάλπιγγι,
 ῥήξῃς ἀκελάδοιο, πατήρ σοφός, ὃ πρὶν ἀθίνας
 πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυροδὸν ἀνάλασ.
 αἴψ' ἔκ' ἠρεμέων διεραίνετο. πυκνὰ δὲ βουλήν
 ἐσπώφα. πυκινὴν γὰρ εἶδετο μήτιν ἐλίαν,
 οἷα κατ' ἀόλων τεθωμένους ἠμαθίων.
 ἢ τάχα κεν κοτέων, προχαλὴν ἐφθέγγετο φωνήν,
 ἀπνοον αὐδῆεντα τιθεῖς τύπν. αἰεὶ τέχνη
 χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγίδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἰσατο δ' ἀρίποιο φερώνυμος. ὡς δὲ δολάνω,
 λάβρη ὑπὸ κραδίην τρογυκῆς ὠμίλει μύσσαις,
 ἔργα σαοφροσύνης διανύμενος. ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
 οἷά τε καὶ θυμέλησιν ἐν ἀττίσι θύρασι τινάσσων.

Εἰς Γαλαίφατον.

Δάρνη καὶ πλοκαμίδα Γαλαίφατος ἔπρεπε μάντις
 σεφόμενος. δόκειεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.

Εἰς ἠσίοδον.

ἠσίοδος δ' ἀσκραῖος, ὃ ρεῖάσιν εἶδετο μήσαις
 φεγγόμενος. χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύαν,
 ἐνθειον ἰμείρων ἀνάγην μέλος. ἐγγύθει δ' αὐτῆ,

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιπλόος πάλιν ἄλλος ἔην φοιβηῖδι δάρνη
 κοσμηθεὶς Πολύειδος. ἀπὸ σμαμάτων δὲ τινάξαι
 ἤθελε μὲν κλαδίη μαθεοπρόπν. αἰεὶ τέχνη,
 δεσμῶ ἀφωνήτω κατερήτυεν. ὃ δὲ σὺ μολπῆς

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὐνάσας ἀβρόν ἐρωτα Σιμωνίδην, αἴψ' ἐτι χορδῆς
 ἰμείρης. ἑρὴν θεὸν λύρην ἔχεισιν ἄρασας.

ὦρελιν ὁ πάλασσε Σιμωνίδῃ, ὦρελε χαλκῶ
 συνηράσαι μέλος ἠδύ, σὲ δ' αὖ καὶ χαλκὸς ἀνασθῆς
 αἰδόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχῃε μολπῆν.

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν ἀναξιμένης νοερὸς σοφός, ἐν δὲ μινονῆ,
 δαιμονίης ἐλέλιξε νοήματα ποιήσασα βελήσ.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεοπόδης δ' ἄρα μάντις εὐσηπορῆ ἴσατο Κάλχαντα,
 δῖα τε θεασίζων, ἐδοκεῖ δὲ τε θέσφατα καθύβην,
 ἢ βραχὺν οἰκτεῖρων ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
 δευμάτων βασιλῆα πλυχύσοιο μυκῆνης.

Εἰς Πύρρον, ὃν καὶ Νεοπόλεμον.

Δέριό μοι σὺ μνον πῶλιπῶρβιον ἀεαιδῶν
 Πύρρον ἀχιλλείδην, ὅσον ἠθελε χερσὶν ἐλίπειν
 τὰ χεῖρα χαλκῆντα· τὰ, μή οἱ ὦπασε τέχνη.
 γυμνὸν γάρ μιν ἔτανξεν, ὃ δ' ὕψοσε φαίνεται λούσων,
 δῖα περ ἠνεμόεσαν ὄσ' ἴλιον ὀμίμα τιταίων.

Εἰς ἄμυμώνην.

Ἦσο δ' ἄμυμώνῃ ῥοδοδάκτυλος, εἰσοπίσω μιν,
 βόσρου χον ἀκρήδεμνον εἴης σωέεργον ἐθειρης.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον ἀνατίλλουσα δ' ὀπωπῆς,
 εἰνάλιον σιοπίαζε μελαχράτην παρακοίτην.

Εἰς Προσειδῶνα.

Εγγύθι δ' αὐρὺ πτερος ἐφαίνετο κυανοχάτης,
 γυμνὸς εἰὼν· πλόκαμον δὲ κωβημένον εἶχεν ἐθειρης.
 καὶ διερὸν δελφίνα προίχεται, χερσὶ κομίζων
 δῶρα πλυζήλοιο γάμων μνηστήρια κῆρης.

Εἰς Σαπφῶν.

Πιερικὴ δὲ μέλιαια λιγύθροος ἔζητο Σαπφῶν
 λισβιάς ἠρεμέουσα, μέλος δ' ἔνυμνον ὑφαίνειν
 σιγαλαῖς δοκέειεν ἀναφαιμένη φρένα μύσσης.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἰπήκει φηπιδιλάλος· ἦν δ' ἄρα χαλκῷ
 εἰσοπίσω σφίγξασ ἀδελτον πλόκον· αὐτὸν ἰὼν χαλκῷ,
 γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν ἀπόλλων
 γυμνῶσαι δεδάικεν ἀλιθέα δῆνεα μοῖρης,
 ἢ ὅτι πᾶσιν ὁ μῶς ἀναπράγεται· ἠέλιος γὰρ
 φοῖβος ἀναξ· κρηθαρὴν δὲ φέρει πλεσιπότῃν ἀγλήν·

Εἰς ἀφροδίτην.

Ἀρχὴ δὲ Κύπρις ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νῶροπι χαλκῷ
 ἀγλαίης φασάμιγγασ· ἀπὸ σέρνοιο δὲ γυμνὴ
 φαίνετο μαι, φάρος δὲ σιωήγαγεν ἀντυγι μηρῶν,
 χρυσεῖη πλεκθμίθασ ὕποσφίγξασα κελύπηρ·

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθεικα, περισίλβοντα νοήσασ
 ἀγλαίη· χαλκῷ τὸρ ἀνέπλεκε κέλλεος αὐγῆν,
 τοῖος ἔων, οἶος περ ἔν' ἀτβίθι μητέρι μύθων
 ἀνδράσι κερκοπίθισι πλύφρονα μῆτιν ἀείρων·

Εἰς Χρῦσιν.

Χρῦσις δ' αὐτὴν ἱερὰ πέλασ ἴστατο, δεξιτερῆ ἰδίῃ,
 σκηπτρον ἀναχόμενος φοιβύϊον· ἐν δὲ κρηνῷ,
 σεμμο φέρων· μετέβει δὲ κερθόμενος ἔπρεπε μορφῆι
 οἷά περ ἠρώων ἱερὸν γένος· ὡς δοκέω δὲ,
 ἀφείδην ἱκέτανε· βαβὺς δὲ οἱ ἦνθες πώγων·
 κρητανῆς ἀπλατος ἐσῦρετο βόδρυσ ἀθείρης·

Εἰς ἱὺλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ἱὺλιος, ὅς πτε ῥώμην
 ἀντιβίων ἔστειν ἀμερήτοισι βοείαις,
 αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων·

ὄξειτερῆ δὲ κεραιὸν ἀτάλλιτο χειρὶ κομίζων,
 οἶα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀκνών.

Εἰς Γλάτωνα.

Εἰς ἡμῶν δὲ Γλάτων θεοεικελός, ὁ πρὶν ἀθήνας
 δείξασ κρυπτὰ κέλευθα θεοκράτων ὄρετάων.

Εἰς ἄφροδίτην.

Ἄλλην δ' ἀπατέρειαν ἰδὼν χρυσῆν ἄφροδίτην,
 θυμὸν παμφανόωσεν. ἐπὶ σέρων δὲ θαλάσσης,
 αὐχένος ἐξ ὅ παταίο χυθεὶς ἐλελίξτετο κενός.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον.

Ἰσάτο δ' ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, ὃ δ' ὄλος ἀνὴρ,
 ἔτε θυμῷ. μικτὴν γὰρ ἔην βρέτας. ἢ τάχα κῦρον
 Κύπριδος ἀκόλοιο, καὶ ἑρμάωνος ἐπίφεισ.
 μαζῶν ἰδὼ σφριγόντας ἐδείκνεν οἶα τε κῦρον.
 γῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος ἀέδῶς,
 ξανθῆς ἀλαίης πεκερασμένα σήματα φαίνον.

Εἰς ἠριννα.

Γαρβενικῆ δ' ἠριννα λιγύθροος ἔξετο κῦρον,
 ἔμῖτον ἀμφαρώσα πλῆλοπον, ἐμ' οἶ σιγῆ
 περικῆς ῥαδάμιγγας ἀπταλάσσα μελίανθ.

Εἰς Τέρπανδρον.

Μῆτε λίπης Τέρπανδρον εὐθροον. ἢ τάχα φαίης
 ἔμπροσθεν, ἢ κ' ἀρθογγὼν ἰδεῖν βρέτας. ὡς γὰρ ὄτω,
 κινυμένας πρᾶπίδαυιν ἀνέπλεκε μύσιδα μολπῆν,
 ὡς πρὶν δινάεντος ἐπ' ἀνώτατο ῥαδίων,
 μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήσων ἀείδων,
 ἀρχεμάχων κακότητας ἀμυκλαίων κακίρων.

Εἰς Γερικλῆν.

Ἡσασάμην δ' ὀρώων σε Γερικλεβ, ὅτι καὶ αὐτῷ
 χαλκῷ ἀναυδῆτω δὴ μηγόν ἦθος ἀνάπεις,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ὡς ἔτι κειροπίδησι θεμιστύων πολιήταις,
 ἢ μῦθον ἔνταυόν πελοπήγον, ἰστάμενος δέ.

Εἰς Γυθαγόραν.

Ἐπρίπε Γυθαγόρης σάμιος σοφός. αἴψ' ὦν δ' ἄλυμψ
 ἐνδίαειν ἐδόκανε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκῷ,
 πλημμύρων νοεῖσι μελιδόσιν. ὡς τὸρ οἴω,
 ἕρανὸν ἄχραντοισιν ἐμέριε μοαῶν ὀπωπᾶς.

Εἰς Σπσίχορον.

Σπσίχορον δ' ἐνόησα λιγυῆρον. ὃν πρτε γὰρ
 σικελίη κῶν, ἔφερβε. λύρης δ' ἐδί' ἔαξεν ἀπόλλων
 ἄρμονίην, ἔτι μηρὸς ἐνὶ σπλάχνοισιν ἐόντα-
 τῆ, γὰρ τικτομένοιο, κῶν δὲ φάσις ἄρτι μολόντος,
 ἔκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ σμαῖτασιν ἀνδῶν
 λάβρη ἐφειζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπῆν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἄβδῆρων Δημόκριτε, κῦδος ἄρουρης,
 ὅπι σὺ κελλιπῆσιο φυῆς ἐφράνωχο θεομῆς,
 λεῖπᾶ διακρίνων πλυτῆμονος ὄργια μῆσης.
 αἰὲ δὲ σφαλερᾶς ἐγέλασ βιότοιο κελύθης,
 αὐ εἶδῶς, ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.

Εἰς Ἡρακλῆν.

Ἡρακλῆς δ' ἀνίπλον ἐδείνυε κῦκλον ὑπῆνης,
 μῆλα λεοντοφόνῳ καλᾶμῃ χεύσῃα κομίζων,
 γαῖης ὄλβια δῶρα λιβύτιδος. ἐγγύθι δ' αὐτῷ.

Εἰς Αὐγῆν.

Γαλλάδος δῶντιερα παρίτατο παρθένος Αὐγῆ,
 φᾶρος ἐπισείλασα κρητομαδόν. ἢ τὸρ ἐβείρασ
 κρηδέμνω σωείργην. ἑᾶς δ' ἀντείνετο χεῖρας,
 οἶα τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκῶπιδα κῆρην
 ἄρκυδιῆς τελέης ὑπὸ δ' ἄρα δ' ἄσ. ἰλαθι γαῖης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωάδος βλάστημα σακισσάλον, ἰλαθὶ λάμπων
 Αἰνεία, βράων βουληφόρε· σάεις γὰρ ὀπωπαῖς
 ἀγλαΐης πνεύουσα σοφῆ περιλείβεται αἰδώς,
 βῆσκειλον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέουσαν.

Ἠλασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενήμονι κόσμῳ,
 οὐγγαμον Αἰνείαο κητάσκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐτᾶς
 ἀμφοτέραις κηδέμενον ἐφελκύσασα παρειαῖς,
 πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκέϊ χροᾷ πέπῳ,
 διατέ μυρομένη· τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
 ἀρεῖ δουρίκητον ἐμαντῶοντο τιθήνην,
 ἴλιον ἀργείοισιν ἐλμέγον ἀσπίδιώταες.

Εἰς ἕλενον.

Οὐδ' ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο· παρὶ δὲ νηλῆς
 φαίνεται, δινάων ἔτι περ χόλον· ἦν κὶ αἰείρων
 δεξιτερῆ φιάλῃν ἐπιλοῖβιον· ὡς δοκέω δὲ,
 ἐθλαῖ μὲν ἀργείοις μαντῶοντο· κηδὲ δὲ τιθήνης,
 ἀθανάτοισι ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν·

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ἀνδρομάχῃ δ' ἔσηκε ῥοδόσφυρος ἠετιῶνι,
 ἔτι γόνυ σαλαόουσα πολύστονον· ὡς γὰρ ὀϊῷ,
 ἔπω ἐπὶ πολέμῳ κορυβαέολος ἠρίπην ἔκτωρ,
 ἔδὲ φερεακίεων ὑπερήνορθε ὑδὲ ἀχαιῶν,
 δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην.

Εἰς μενέλαον.

Ἦν δ' ἐσιδεῖν Μενέλαον ἀρήϊον· λυγρὸν ἐπὶ νίκῃ
 γηθόσμων· κηδόνθεν γὰρ ἐβάλλετο χάρματι πολλῷ,
 δερκόμενος ῥοδόπῃ χαιρὸ μύφρονα τωδ' αἰώνην·

Τ Ω Ν Ε Ι Σ Ε Ρ Τ Α Ο Τ

Εἰς ἑλένην.

Ἡρασαίμην δ' ἑλένης ἔραρον τύπον, ὅπῃ κῆρ' αὐτῶ
 χαλκῶ κῶσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀλλὰ ἴη τῶρ
 ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα κῆρ' ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσεύα.

Ἦν κναῖς δὲ πραπίδαριν ἀγάλλετο δῖος ὀδυσσεύς·
 ἢ τῶρ ἔην ἀπάνανθε πλυστρέπιοιο μενοιῆς,
 αἷ' ἔτι κόσμον ἔφρανε σοφῆς φρενός· ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
 κῆρ' χαλῶν· βροῖν τῶρ ἔζηθε πᾶσαν ὀλέανισ
 ἧσι δολοφροσώησι· σὺ δ' ἔκτορος ἔννεπε μήτερ,

Εἰς ἑκτίβην.

Τίς σε πλυτλήμων ἑκτίβη τόσα δάκρυα λείβειν
 ἀθανάτων ἐδιδάξεεν, ἀφρωνήτω ἐνὶ κόσμῳ;
 ἢ δὲ σε χαλκὸς ἔπαυσεν δῖ' ἕζος, ἢ δὲ σε τέχνῃ
 ἄπτοος οἰκτεῖρασα δυσσκλητός ἔχθε λύπης·
 αἷ' ἔτι δακρυχέεσσα, καρίτασαι· ὡς δὲ δοκῶν,
 ἢ κ' ἔτεδυσήνου μόρον ἔκτορος, ἢ δὲ τελαϊνῆς
 ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, αἷ' ἀπεσοῦσαν
 παρὶ δαίτην· φᾶρος τῶρ ἔπικρεμῆς ἀμφὶ προσώπῳ,
 πῆματα μὲν δεινῆσι· ἀπαγγέλλοισι δὲ πέπλοι,
 πένθος ὑπεβρύχιον, κεχάλασμένοι ἀχρὶ πεδίλων·
 αἷ' ἔτι γὰρ πυμάτω δίδουσαι φρένα· κῆρ' δὲ παρειῆς,
 δάκρυα κῆρ' σπλάγχνων· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνῃ,
 ἀπλετον ἀγγέλλουσα δυσσκλητός ἀχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον· αἷ' ἐνὶ στήθε
 μεμρομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπατο λύπης,
 δῖα τε θεασίζουσα πανύστατα πῆματα πάθης.

Εἰς

Εἰς Γύρρον.

Γύρρος δ' ἄλλος ἔην Πτολιπόρβιος, ἦν ἐπὶ χαίτας
 ἱππικόμον φρυάλασαν ἔχων ἦν ἔχας ἑλίανων,
 αἷ' ἄρα θυμὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχουον εἶχεν ὑπὸν.
 δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἔην ἐπιμάρτυρα νήης,
 λοξὰ Πολυξείην βαρυδάκρυον ὄμμασι λούσων

Εἰς Πολυξείην.

Εἰπὲ Πολυξείη δ' ἀσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
 χαλιῶν ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν.
 πῶς δὲ τεῷ κηδέμενον ἐπειρύασα προσώπῳ,
 ἴσασαι ἀδομένη μὲν ἀλίγκιος, αἷ' ἐνὶ θυμῷ
 πένθος ἔχας. μὴ δ' ἄ σε τιδὸν πολέεθρον ὀλέασθαι
 ληΐδα Γύρρος ἔχας φθιώτιος; ὅδ' ἔ σε μορφῇ
 ἴσασατο, τοξάσασα Νεοπτόλεμοιο μενοιήν,
 ἢ ποτε θηράσασα τεῷ γενετῆρα Φοινῆος,
 εἰς λίνον αὐτοκέλευσον ἀελπίος ἦεν ὀλέεθρον.
 καὶ μὰ τὴν ἐν χαλιῶν νοερόν τύπῳ. εἰνύ σε τοῖνον
 ἔδρανε Γύρρος ἀνάξ-ταχά κεν ξιωνίνα λέκτρων
 ἦντο, παρῶν προλιπῶν μνημῆϊα μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τὴν λοκρῶν.

Ἦσα μιν δ' Αἴαντα, τὴν, ὄβριμόθυμος ὀτλάει
 λοκρίδος ἐσπέρμινε πελώριος ἔρνος δ' ἄρρης.
 φαίνεται μὲν νεότητι κηρασμένος. ὅδ' ἔ τὸν ἦεν
 ἀνθεὶ λαχάνετι γεννάδος ἄλφα χαράξασ.
 θυμὸν δ' εἶχε ἅπαν σιβαρὸν δέμασ. ἦν ὀρέη δὲ
 βεβριθῶς, ἐλέλιξε μαχήμενος οἶτρον ἐνυῖς.

Εἰς Γάριν.

Αἰδομένη μὲν εἴοικεν ὁ Βηκόλος. εἶχε δ' ὀπωπὴν
 παλομένην ἐτέρωσε δισίμετρος. αἰδέτο γάρ πῃ
 οἰόντην βαρύδακρυ ἰδεῖν κερυνίδα νύμφην.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλω φρένας ἔζειν· ἔζειε πικρῷ
 ζήλω θυμὸν ἔδουσα· Γάριν δ' ἔκλεινε λαθῶσα
 ὄμματι μηχανομένῳ· κρυφίην δ' ἠγγειλεν ἀπειλήν,
 δεξιτερῇ βαρῦποσμον ἀνανομένη παρακοίτην·

Εἰς Μίλωνα.

Ἡ δὲ παλαισμοσῶν δεδαημένος ὄβριμος ἀνὴρ·
 εἰ δὲ Φίλων ἦκουε, πελώριος· εἴτε Φιλάμμων,
 εἴτε Μίλων σικελῆς ἔρμα χθονός, οἶδεν ἀπόλλων·
 ὃ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρίναι, καὶ αἰεῖσαι
 ὄλωμα βαρσαλέυ κλυτὴν ἀνέρος· ἀμὰ καὶ ἔμπης,
 ἔπνεεν ἠγορέην· λάσιος δὲ οἱ εἶλητο πῶγων,
 καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρὰ,
 καὶ κεφαλῆς ἔθριαγον ἐθειράδου· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
 μυῶνδε μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταβέντοβ
 Ἰριχαλεοῖ· δοιοῖ δὲ σαισιταμένων καλαμῶν
 ἀρέου ἐσφηνῶντο βραχίονδε ἠῦτε πέτραι,
 καὶ ταχὺς ἀκηέντι τένων ἐπανίστατο νῶτω,
 αὐχένος ἀγνάμπισιο περὶ πλατῶ ἀλῶν ἀνέρπων·

Εἰς Δάρητα.

Αὐαλέω δὲ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἰμάντι,
 πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠγορέης δὲ
 ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπιοισιν ὀπωπῆς·

Εἰς ἔντελλον.

Ἐντελλος δὲ Δάρητος ἀναντίον ὄμμα τιτάνων,
 γγοφρούς μύρμηκας ἐμάνετο χερσὶν ἐλίανων·
 πυγμαχίης δ' ὠδινε φόνος διψῶσαν ἀπειλήν·

Εἰς Χαρίδημον.

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς ἀτθίδος ἦγε μονάων,
 κερκοπίδην στρατὸν εἶχεν εἴης πειθίμονα βουλῆς·

Εἰς Μελάμποδα.

ἦεν ἰδὼν ἀγλαίο Μελάμποδα· μαντιπύλον μὲν
 ἱερὸν εἶδος ἔφαινε· εἴοικε δὲ θέωνος ὀμφῆς
 σιγηλοῖς σωματέλει θεοπρόπον ἄσματι τάλανον.

Εἰς Γάμβου.

Γάμβου ἦν πρώτων βυλιφόρος· αἶψ' ἔτι δ' ἔγινε
 ὅτ' ἔπειτα μῆτιν ἔπαυσε κατ' ἄρχειων στρατιῶων.

Εἰς Ουμοίτην.

Δημοτέρων δὲ νόημα πολὺ πλοκον εἶχε Ουμοίτης,
 ὀμφασίης πελάγεταιν ἔελμένος· ἢ τὸρ ἔθηκε
 σκεπτομένῳ τινὸς μῆτιν ἔτι πρώταιν ὑφαίνεον.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ' ἀχρὺ μὲν ἐκαλίχθιος ἦεν ἰδέσθαι.
 ὃ τὸρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλιδομένοιο κυδοιμῶ,
 τερομένοιο φάσαι τεκνὶν παῖδονα βυλῆν.

Εἰς Κλύτιον.

Εἰσῆκει Κλύτιος καὶ ἀμήχανος· εἶχε δὲ δαίαις
 χεῖρας ὀμοπενέας, κρυφίης κήρυκος ἀνίης.

Εἰς Ἰσοκράτην τὸν

ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥήτης ἰσοκράτης, ὅτι σὺ χαλκῶ
 κόσμον ἄγης· δεκέτης γὰρ ἐπίφρονα μήδεια φαίνεον,
 εἰ καὶ ἀφωνήτω σε πόνῳ χαλκῶσατο τέχνη.

Εἰς ἀμφιά-

ραον.

Ἔστι δ' ἀμφιάρης ἔχων περιλαμπέα χαλκῆν
 σέμματι δαφνάῳ· κρυφίην δ' ἔλελιξεν ἀνίην,
 θεασίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
 ἀνδράσι δ' ἄρχειοισιν ὑπότροπον ἤμαρ ὀλέα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς ἄλλαν.

Ἀλλὰ δὲ στήκει χρυσολόγος, ὄντινα φασί
μαντιπλόου γενετῆρα θεοφραδέος Πολυγίδου.
ἀν' πέταλῳ δὲ κόμισ ἐσμμένος ἔπρεπε δάφνη.

Εἰς ἄπολλωνα.

Εἶδ' ὄν ἀχειρέομην ἔκτεν θεόν· εἶδ' ὄν αἰοιδῆς
κείρανον, ἀτμίτοισι κέκασμένον ἄνθεσι χλαίπῃ.
εἶχε γὰρ ἀμροτέροισι κόμισ με μερισμένον ὡμοῖς
βόσπρον χον αὐτόελικτον· ἔλιασε δὲ μάντιν ὀπωπῆν,
οἷά τε μαντασάμῃ μεροπήϊα πῆματα λύων.

Εἰς Αἶαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὄβριμόθυμος ἔην τελαμώνιος Αἶας,
μήπω πρῶταν ἵπλον ἔχων· ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι παρῶν· πλοκῆμυς δ' ἐσφίγγετο μήρη.
ἔ' γὰρ ἔην βυφάλειαν ἔχων, ἔη ἔρχος ἐλίαν,
ἔ' σάκος ἐπαβόειον ἐπαμαδόν· αἰμὰ τοκῆος
βαρσαλέην ἀνέφαιγεν ἀγνηορίην τελαμώνος.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἰσάτο Σαρπηδῶν λυκίων πρόμος ἠνορέη μίει,
φρικτὸς ἔην ἀπαλοῖς δὲ κροσφρέειαν ἵπλοισι
οἶνοπρὸς ἄκρα χάραιε γενειάδος· ἀμφὶ δὲ χλαίταις
εἶχε κόριον· γυμνὸς μίει ἔην δέμας· αἰμὴν δὲ μορφῆ
σπέρμα δίδος σήμαινε· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Εἰς ἄπολλωνα.

Καὶ βίτος ἀχλαίτης βιπιδιόλοος ἦεν ἄπολλων.
κελὸς ἰδείν· πλοκῆμος γὰρ ἔλιξε ἐπιδέδορμεν ὡμοῖς
ἀμροτέροισι· ἐρατὴ δὲ θεῶν διεφάνετο μορφῆ

ΤΟ ΓΕΜΡΤΟΝ. ΚΑΤΑ ΤΟΝ

Χαλκῶ κόσμον ἄρουσα. θεὸς δ' ἐτίθειεν ὀπωπῆν,
οἷά τε μαντιπλόισιν ἐπὶ τριπόδεσσιν ἀκούων.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ βριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῶν ἀφροδίτην,
Φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον. ἀμφὶ δὲ μαλ' οἷς
κεῖσδε ἔλιξ κεχάλαστο. χάρις δ' ἐννήχιστο κεῖσδε.

Εἰς Ἀχιλλεῖα.

Δι' ἄχμητ' ἄνιπλος ἐλάμπετο δῖος Ἀχιλλεῖς,
τυμνὸς ἑὼν σακέων. ἐδύνατο μὲν ἔγχος ἐλίαν
δεξιτερῇ, σκαυῆ δὲ σάκος χάλκειον αἰερεῖν
χίματι τεχνήντι. μῦθον δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλῆν,
θάρασει πολυμήντι τεθυγμένος. καὶ γὰρ ὀπωπῆν,
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, δρῆτόν αἰανιδάων.

Εἰς Ἑρμῆν.

Ἦν δὲ καὶ Ἑρμῆς χρυσοῦράπις. ἱστάμενος δὲ,
δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρουε δεσμὰ πεδίλων,
εἰς ὄσον ἀΐξαι λεληθένος. εἶχε γὰρ ἦδη
δεξιτὸν ὀκλαζόντα βοὸν πόδα. τῷ ἔπι, λαίην
χεῖρα ταβείσας, ἔπεμπεν ὄσον αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε παρὸς ἀνακτος ἐπιτροπόωντος ἀνύων.

Εἰς Ἀπυληῖον τὸν μάγον.

Καὶ νοερῆς ἀσβεστοῦ κατινίδος ὄργια μύσας
ἄζετο παπῶάνων ἀπυληῖος. ὄντινα μύσων,
αὔσονις ἀρρήτου σοφίης ἀνεβρέφατο σειρήν.

Εἰς Ἄρτεμιν,

Φαίβη δ' ἔρσιφοῖτος ὁ μόνγιος ἵστατο κῆρυ
ἄρτεμις. ἀλλ' ἔπειθ' ἐκινβόλον, ἢ δὲ φαρέρην
ἰσοδύμον κατέχουσα κατωμαδόν. ἦν δ' ἐπὶ γένων
παρθένιον λέγωντον ἀναζωθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τριχὸς ἀκμήδεμον ἀνιεμένη πλόμον αὔραις.

Εμφρονα χαλκὸν Ὀμηρος ἐδείκνυεν, ὅτε μειομένης
 ἄμμορον, ὅτε νόον κεραιμένον, αἰετὰ μύθους
 φωνῆς ἀμβροσίης ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
 ἢ καὶ χαλκὸν ἐχάνεν ὁ μὲν θεὸς εἰδὲ μορφῆς.
 ἢ γὰρ ἐγὼ κέτ' ἀθυμὸν ὄϊομαι ὅπ' ἴμιν ἀνὴρ
 ἐργοπόνος χάλκονσε παρ' ἐχαιρῶν βαάων,
 αἰετὰ πηλύμιτις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθνήν,
 εἶδος ἐπιταμένον, τ' ἐφύκεν. ἐν γὰρ Ὀμῆρῳ
 αὐτὴ ναιετάουσα, σοφῆν ἐφθέγγετο μορφήν
 σιώνομος ἀπόλλωνι. πατήρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φῶς,
 ὅσ' αὖτο θέτος Ὀμηρος. εἶητο κινδύνοισι νοῆσαι
 γηραλέω. ἢ δὲ γῆρας, ἐν γλυκῷ. τῶτο γὰρ αὐτῷ
 πλειότερην ἐταξε χάριν. κενέρας δὲ κόσμῳ
 αἰδούω τε, φίλῳ τε. σέβασ δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
 αὐχένι κινδύνοισι, γέρον ἐπεσύρετο βόϊσιν,
 χαλκῆς εἰσοπίσω πεφορημένος. ἀμφὶ δ' ἀκουσῶς
 πλαζόμενος, μεχάλασε. κέτ' ἄρ' αἰετὸ πῶγων
 ἀμυρταθεῖς. μαλακὸς δὲ, καὶ ἀνδροχός. ἢ δὲ γὰρ ἦεν
 ὀξυτενῆς, αἰετὰ ἀνδρῶν ἀπεκαύετο, κελλος ὑφαίνων
 σῆθει γυμνωθέντι, καὶ ἰμερόεντι προσώπῳ.
 γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον. ἐπ' ἀποκείμῳ δὲ μετώπῳ,
 ἦτο σαοφροσύνη κεραιφόρος. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄφρῶς
 ἀμφοτέρωσιν προβλήτῃσιν ἐύσκοπος ἐπλασε τέχνην.
 ἢ τι μάτην. φαίω γὰρ ἐρημαῖσιν ἦσαν ὀπωπαί.
 αἰετὰ κινδύνοισι ἀκαλίγητος ἀνδρῶν νοῆσαι.
 εἶητο γὰρ κενεῖσιν χάρις Ὀμμοσιν. ὡς δὲ δοκούσιν,
 τέχνη τῶτο τέλειεν, ὅπως πάντ' αἰ φανείη
 φέγγος ὑπὸ κρᾶδίῳ σοφίης ἀσβεστον ἀείρων.
 δοῖαι μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκκαίοντο παρειαί,

Ζήραϊ ρικνύνετι κατάχεται. αἰὲν ἐκείναις,
 αὐτογενὴς χαρίτεσι σωέστος ἴσανεν αἰδώς.
 Πιερίκῃ δὲ μέλισσα, περὶ σῶμα βέτον ἄγατο,
 κηρὸν ὠδίγυσα μελισσῆς. ἀμφοτέρῃσ' δὲ
 χείρασ' ἐπ' ἀμύλησι τιθεῖς, ἐπερίδωτο ῥαβδῶ,
 οἷά περ ἐν ζωῶσιν. ἔην δ' ἐκλίπεν ἀκουῖν
 δεξιτερῆν. δόκειεν δὲ καὶ ἀπὸλλωνος ἀκὴν,
 ἢ καὶ περὶ δῶν τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
 σκεπομένῳ μὲν ἔγχετο νόος δὲ οἱ ἐνθά καὶ ἐνθά
 ἐξ ἀδύταν πεφύρητο πλυστρέπιοιο μειοιῆς,
 Πιερίκῃς σφρήνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαιών.

Εἰς Φερεκῦδην.

Καὶ σύριος σελάριζε σαφροσαῖν Φερεκῦδης
 ἰσάμενος. σοφίης δὲ θεοδέα κέντρα νομοῖων,
 ἕρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Καὶ σοφὸς Ἡράκλειτος ἔην θεοείκελος ἀνὴρ.
 ἔνθεον ἀρ' ἤχαις ἐφέσου κλέος. ὅς ποτε μοῦνος
 ἀνδρομέης ἐκλαεν ἀνάκλειδος ἔργα γενέθλις.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἄβρὸς ἔλαμπεν δῶισανόδιο Κρατῖνου,
 ὅς ποτε δημόβοροισι πλυανύχοισιν ἰώνων,
 θυμοδακείς ἐθώσεν ἀκοντισῆρασ' ἰάμβυς,
 κῶμον ἀεξήσασ' φιλοπαύμονος ἔργον ἀοιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Ε. σῆκει δὲ Μένανδρος. ὃς ἀπύργοισιν ἀθήναις
 ὀπλοτέρῃ κῶμοιο σελασφόρος ἐπρεπεν ἀστῆρ.
 πηλοῶν γὰρ ἔρωτάσ' ἀνέπλασε παρβενικέων,
 καὶ χαρίτων θεράπντασ' ἐζείνατο πᾶσ' ἰάμβυς,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἀρκαγὰς οἰσηνέντας ἀιδνώτοιο κορείης,
 μίξασ' σε μνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἀνθος αἰοίδης
 Εἰς Ἀμφιτρούωνα.

Ἀμφιτρούων δ' ἤστραπεν, ἀπειρογάμῳ πρόχαδάρῳ
 σελάμενος. πᾶσιν μὲν ἔϋσκοπος εἶδ' εἶτο μάντις·
 αὐτὸς μάντις ἔην. ταρβίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
 σέμμα πλυθρέπιοισιν ἐπαύμενον εἶχεν ἐθειράς,
 ἀλκμίνης μινέχραμος δ' αἰσούρης παρακοίτης.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιξεν ἐὼν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
 δῖά περ ἰσορῆς δημοζόρον ἦθος ὑφάειων·
 δεξιτερὴν γὰρ ἀνέχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
 σπάρτης πικρὸν ἄρηα, καὶ αὐτῶν κερκοπιδαίων,
 ἢ λλάδος ἄμιτῆρα πλυθρέπιοιο τιθύνης.

Εἰς Ἡρόδοτον.

Ὅδ' ἀλικθρασὸς με παρέδραμε θέασις αἰοίδης
 Ἡρόδοτος πλῆγ' ἴθαίς, δ' ὡς γυζίων κλέα φωτῶν
 ὀσά' περ ἠπείρων δυνάς ἤγαγεν, ὀσά' περ αἰὼν
 ἔδραμεν ἔρπυζων, ἐνάταίς ἀνεθήκετο μύσας,
 μίξασ' ἀεπίησιν ἰωνίδος ἀνθεα φωνῆς.

Εἰς Πίνδαρον.

Θῆβις δ' ὠγυζίης ἐλικιώνιος ἴσατο κύνος,
 Πίνδαρος ἱμερόφωνος, ὃν δ' οὐρότοξος ἀπθάλων,
 εἴηρε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιῶν ἐλικιώνος,
 καὶ μέλος ἀομονίης ἐδιδάξατο. τιητομένε γὰρ
 εἴζομαι λιγυροῖσιν ἐπὶ σωματέασι μέλισαι,
 κηρὸν ἀνεπλάσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολεπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δ' ἤστραπε φεράατιδος ἀσὸς ἀθίνης.
 δ' ὡς πρὶν ἀχαμνίδιο μένος Κύριοι λιγαίων,
 εἴπ' αὖτε

εἶπετο φωνήεντι πλατανίδος ἠθεὶ μάσης,
 ἰσορίης φιλαέθλον δ'οἰσώδινος ὀπώρην,
 συζηρούσασ' ῥαβάμιγξί φιλαζυρῦπνοιο μελί'ασις.

Εἰς ἀλιμαίωνα.

Ἰτατο δ' ἀλιμαίων κελκλιμένος ὄωνμα μάντις.
 ἀγ' ἔ μάντις ἔην ὀβοώμενος, ἔδ' ἐπὶ χαίτης
 δαύρης εἶχε κέρυμβον ἐγὼ δ' ἀλιμῆνα δοκῶν,
 δ'ς πρὶν ἐϋρθόγγοιο κύρις ἠσκήσατο τέχνην,
 δῶριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῆσιν ὑφάων.

Εἰς Γομπήιον.

Καὶ πρόμος ἀρχμαίων Γομπήιος ἀσονιῶν,
 φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἠνορεῶν,
 στιβομένωσ' ὑπὸ παῖν ἰσαυρίδασ' εἶχε μαχαίρας,
 σημαίων ὅτι δῦλον ὑπὸ ζυγὸν ἀχένα ταύρον
 ἔρυσεν ἀρρήκτω πεπεδημένον ἀμματινίης.
 κείνος ἀνὴρ, ἧς πᾶσιν ἔην φάος. δ'ς βασιλῆος
 ἠγαθέην ἐφύτασεν ἀνα-ασίοιο γενέθλην.
 τῆτο δὲ πᾶσιν ἐδείξεν ἐμὸς σκηπῦχος ἀμύμων,
 δηῶσας σακέλαιν ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Εἰς ὄμιρον.

Ἰτατο δ' ἄλλος ὄμιρος. ὃν ἔ πρόμον ἀεπιῶν
 θέσκελον ἔα μέλιτος ἐϋρρείεντος ὄϊω,
 ἀγ' ὃν θρηϊκήσι πλὴρ ἠόσι γείνατο μήτηρ
 Μυρῶ, κυδαλίμη, βυζαντίνη. ἠν' ἔτι πεδνὴν
 ἔφερον ἀεπίης ἠρωίδος ἰδμονα μῦσαι.
 κείνος γὰρ φρακίης πινυτῶ ἠσκήσατο τέχνην,
 κοσμήσασ' ἔπειαιν ἔην βυζαντίδα πάρην.

Εἰς Βιργίλιον.

Καὶ ρίλος ἀσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
 πνείων ἀεπίης Βιργίλιος. ὃν πρὶν ῥώμης

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

θυμβριάς ἄλλον ὄμιρον ἀνέβρεφε πάριος ἠχάω.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταν-
τινῆ πόλεως σήλασ τῶν ἀθλητῶν,
ἐπιγράμματα. Εἰς

Γορθύριον.

Γορθύριον Κάλχαντος, ἀνάξ, καὶ δῆμος ἐγείρει,
πλλοῖς ἀκχμάτοισ βριθόμενον σφάραγος,
πᾶσι μεθ' ἠνιοχόισι νεώτατον, ὄσον ἀριστον,
ἀλλὰ ῥσον νίκης κέρτος ἐνεκχόμενον.
ἔπρεπέ μιν χρυσίῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ
ῥστον τοῖς ἄλλοις εἰκελον ἐστάμεναι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τέτραχα μὲν τοπάροιβε διακριδὸν ἰαχεδῆμος,
τὴν κελχαντιάδην Γορθύριον πθίων.
αὐτὰρ δ' δεξιτεροῖσιν ἀνικτορέσιο θωάκω
ἠνία, καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνέμενος,
κείθεν ἐπιπέρχων ἐλάχ. μεσηγῆ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἱδρωῖθι, πρῶτον ἱκλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θωώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκης
ἴμιμον, ἀλλὰ μόλις, πλλὰ μετὰ σέφεια.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αγχίστην Κυθέρρα, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλακτο καὶ νίκη ναῦ τάχα Γορθύριον.
δ'ε καὶ δ'ε ἱππυς, καὶ δ' ἄμφοροτος ἠνιοχῆος
ἐξ ἐτέρων ἐτέρως αἰὲν ἀμειβοόμενος,
πλλὰ κῆρῶτα πύκασε πανημερίοισιν ἀέθλοισι,
ἢ μορέων, ἐτάρη μῆνον ἐφραπομένω.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τῶρ σοι ἠθέων νίκη γέρας. δ' χρόνος ἄλλοις
ἴφ' ἐ μόλις πλλοῖς ὠπάσε Γορθύριε.

κῶ τὸν δ' ἄνθ' ἠθέλησεν κλέωνας πλεονέξουσι
 ἄρετα γηραλέων κρέωνας ἠνιόχων.
 τί πλέον, ὅππῃ κῶ αὐτὸς ἐπαυθῆμ' ἄσασα
 σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγαπάμενος;
 ὀλβίῃ ἢ βενέτων πανελούθεός ἔστι γενέθλι,
 ἢ σε μέγας βασιλῆα δῶρον ἐνεύσεν ἔχην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἄλλοι μοι ἀκλήντα, σοφοὶ σοφὸν, ἕνα νίκης,
 οἱ νίκης παῖδ' ὅθι Γορφυρίον βένετοι
 ἀνθεσαν ἀμφοτέρως τὸν ἀμειβομένους ἐπὶ πώλοισι
 κυδίαει νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἄλλοις παυσαμένοιισιν, ἀεθλοῦντι δὲ μένῳ
 Γορφυρίῳ βασιλῆα πέτο δέδωκε γέρας.
 πλάκῃ νικῆσας τὸν, ἔδδ' πόρεν ὠκείας ἵππυς.
 λάβ' ετο δ' ἀντιπάλων, κῶ πάλιν ἐσέδ' ετο.
 ἔνθεν ἔην πρασίνοισι ἔρις ἀσπετος, ἔνθεν αὐτῷ.
 δ' ἔβενέτως τέρ' φει κοίρανε, κῶ πρασίνοους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αἱ πάντων ψῆροί με κῶ εἰσέτι διφραδόντα
 ἔσθισαν νίκης ἐγγυθί Γορφυρίον.
 δῆμος κῶ τὸν ἐμὸν γέρας ἤτεεν, οἱ δ' ἔτεροί με
 δίζοντ' αὐθις ἔχειν νίκης ἀπειπάμενοι.
 μήτι δ' ἠνιόχων περιγίγνομαι, οἷσι κῶ ἵππυς
 κρέωνας ἀντιπρῶν, δέξ' α χερσούτερος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Αὐτὸν Γορφυρίον κῶ ἀπικριβώσατο χαλκῷ
 ὃ πλάτης, ἐμπροσθὶν οἷα τυπωσάμενος.
 τίς δὲ χάριν, τίς ἀεθλα, τίς ἔνθεα δῆνεα τέχνης
 ταῦξ' ε, κῶ νίκην ἔφ' ἀμειβομένην;

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὴν χάλκεον ἠνιοχῆα
 ἀνθετο νικητῆς ποίρακος αἰσονίων,
 ὡς σοφὸν ὡς βενέτοις πεδιλιμένον· αἷ' ἐπὶ νίκαις
 Πορφυρίου· πολλὰς εἰκόνας ὀφείμεθα.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πορφυρίου λίβυς ἔτος· ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
 μῦθος παντοδαπὸς ἀμρέθετο πφάνυς.
 νίκη τῶν βασιλεία μεριζομένη κατὰ δῆμον,
 χρώμασι, καὶ πέπλοις, συμμετέβαλλε τύχῃσ·
 ἤρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν βενέτοις πλέον· ἐνθὲν ἀνέστη
 χύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόρων.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίς τελέθης φίλε κῆρε γενεάδος ἄκρα χαράων;
 ὦ ξένη, Πορφυρίου· τίς παρίσθῃ λιβύη·
 τίς δὲ σε νῦν τίμησεν; ἀναξ, χάριν ἰπποσιῶων.
 τίς μάρτυς τελέθης; δῆμοι ὁ πῶν βενέτων.
 ἔσπεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
 τοιαυτῆς, πλάσῃν ἰδμονα Πορφυρίε.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τῆτον Πορφυρίου, λιβύη τέκε, θρέψε δὲ ῥώμη,
 νίκη δ' ἐπεφάνωσεν ἀμοιβασθῶν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλῃ
 χρώματος, ἄκρα φέροντα κερήατι σύμβολα νίκης.
 πολλὰκι γὰρ δῆμους ἠλλάξατο, πολλὰκι πῶλυσ·
 καὶ νῦν μὲν, πρῶτος, τότε δ' ὕστατος, ἄλλοτε μάλιστα,
 πάντας ὁ μὲν νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἑταίρους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Εγγύβι τῆς νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
 ἕως, ἀμφοτέρων κύνεα δοκίμαμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται, αὐτὴν ἐπὶ μύθοις

Γορφυρίῳ κεμάτοις, ἔλικται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γορφυρίον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίσην,

καὶ πάρος ἀντ' ὄρετῆς χαλκίον ἐσάοτα,

τῆ δὲ πάλιν χαλκῆν τε, καὶ δούρυξ ἰδρύσαντο.

πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιόσασ νεράων,

δῆμον μὲν βοδώντος ἔλθε παλινόροσον ἰμάθλην.

ὡς δὲ δὴς ἄβῆσασ, μάλιναι ἐν σαρδίοις.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Σάντρο χαλκῆν μάστιγα, καὶ ἀπὸ ἰδα δῆμος ἀγαθούς,

ἠθέλε σε σῆσαι διπλῶον ὡς περ ἔδει,

ἢ νίον κρατερόν, καὶ δαίσεια διχθὰ δὲ χαλκὸς

ἔκ ἐχέθη, τὴν χλῆσθαι τυπωσάμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γορφυρίον σαρδίοισι, τίνας χάριν ἠνιοχῆα

δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἀνθετο τῶν πρασίων;

αὐτὸς ἀναξ κήρυξε, τί ἴδρ πλέον; ὅτι χαίρει

ἔνικεν ἀγαθὸς, εἴνεκεν ἰπρωσῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γορφυρίῳ μετ' ἀέθλα γέρας πόρην ἀξιον ἔργων

κοίρανος ὁ πρασίνοισ τῶτο χαρίζόμενος.

πλάσσει γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα νομίζων,

ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Γορφυρίον.

διπλῶον δαῶμα τῶτο, ὅπερ λάχε χαλκίος ἤρωσ

ἔτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἔλων ὄρετῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ωφελὲς ὅπλα φέρειν, ἢ γάρτα ταῦτα νομίζειν,

ὡς ἐλατῆρ τελέων, καὶ πλέμων πρόμαχος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὴ δὲ ἦλθεν ἀνακτος ὀλεαυτῦραννος ἀνωκῆ,
 καὶ σὺ σιωπῆ μάχων ἠέλο ναυμαχίης.
 καὶ διδύμης πλούμητι σσηφῆς ἐδράξασο νίης,
 τῆς μὲν, πωλομάχης· τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

οὐ μόνον ἐν σαδείοις σε κετέπεφε πότνια νίη,
 ἀλλὰ καὶ ἐν πλέμοις δέειξεν ἀεθλοφόρον.
 αὐτὰρ ἀναξὶ πλέμιζεν ἔχων πρασίνοὺς ὑπερροῦς
 ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
 καὶ πέσεν ἀνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε ῥώμης,
 ἤμαρ δ' αὖσονίης ἦλθεν ἐλευθερίας.
 ἥμαικα τοῖς μὲν, ἔδωκεν ἀναξὶ χάρσα, ὡς πάρος εἶχον·
 σὸν δὲ τύπον, τέχνη ἔξεσε Πορφυρίε.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Υμετέρων κήρυκτο ἀμεμρέσθαι εἰσὶν ἀγώνων,
 οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων Πορφυρίε σέρανοι.
 πάντα γὰρ σαδείοισιν ἀμοιβασθὸν αἰὲν ἐλέχθης
 ἀντιτέχνοὺς, τῆς σῆς πάγνιον ἱπποσάως.
 ἥμαικα καὶ ξείνον προεβήϊον εὐραο μοιῶν,
 εἰκόνα χαλκείην δῶμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Πλάσθης χαλκὸν ἐτάξεν ὁμοῖον ἠνιοχῆι.
 εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσαστο,
 ὄγκον ὁ μὲν καὶ κέλλος, ὅπερ φύσις ὀφείλει τεύσασθαι,
 ὡμοσεν, ὡδίνην δαΐτερον ἢ δαΐχμαι.
 ὡμοσεν, ἀνδρῶν ὑπὸ χεῖλεσι. Πορφυρίῳ γὰρ
 πρώτῳ, καὶ μοιῶν, πάσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ φθόρος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοισιν ἀέθλους,
 πάντῳ Πορφυρίῳ μάρτυρές εἰσι πάντων.

ναὶ τὰ χαρὰ καὶ φήσασιν δαΐβ μῆσαντ' ὄθ' ἀγῶνας,
βαδὺν τὸ το γέρας τοσαυτίων καμάτων.
ἴσα γὰρ ἠνιοχῆσ' αἰεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἐν ἀολλίσσας, πλίθος ἐξέφάνη.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αἰδομένη χαλιῶ σε πόλις ζυγοθήτε γεραίρα.
ἤθελε τὸ χρυσῶ. αἶψ' ἴδεν ὄθ' νέμεσιν.
εἰ δὲ τήν μέλτων ὄθ' παύεται ἠθάδα νίκη,
ἀγνώμων δ' ἦμος Πορφύριε πρασίτων,
ἔμπνοά σοι ξύμπαντ' ὄθ' ἀγάλματα. πᾶς δὲ περιωδὸς
καὶ χρυσὸς τῆτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐπω σοι μοιέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης.
νῆκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονος ἀτυχίης.
αἶψ' ἀμέρει πρώτῳ ταθερῶ, καὶ δ' ὄθεισι μίμοις,
πῶ φθονερὴν τήνων δυσμενέων κραδίην.
ὄθ' σέθεν εἰσορώωντ' ὄθ' αἰεὶ νικῶσαν ἰμάθλην,
μέμπρονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἄλλοις μὲν, γέρας προφρασις χρόνος. διδ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι, πολίης ὄθ' χατέουσι κόμης,
αἶψ' ὄθ' ἄρετῆς, ὄθ' ἐν αὐχὸς ἀνάπεται. εἰς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δώρων δις λάχεν ἀγλαίην,
ὄθ' ἐτέων δεκθῆσ', νίκης δ' ἐκθροντάσας αὐχῶν
πολλάς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεοντίη χολαστιῶ.

Ἀχίσην Κυθέρεια, καὶ ὄθ' ἐν μίωνα σιλήνη
φίλατο. μυθῶνται τῶα παλαιγενέσ.
ναὶ δὲ νέος τίς μῦθος αἰείσεται, ὡς τὰ χαρὰ νίκη,
ὄθ' ἔμματα, καὶ δ' ἴφρως φίλατο Πορφύρις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς Καλλιόπην.

Πρῶτον κῆρας κῆρας κῆρας, πρῶτος δὲ τε κῆρας
 νηῆς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
 ἔξ δ' ἑτέων ἀνύσσα δελφίδας, σῆλην ἐπὶ νίκαις
 εἴδω Καλλιόπα νόματι κοιρανίης,
 ἄφρα μένοι κῆ ἑπείτα τῶν κλέος· ἀβέ τοι εἶν
 ὡς κλέος ἀβάνατον, κῆ δ' ἐμῶς ἀβάνατον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Σῆς ἴδε διφρελάτερρα τὴ χαλκίον ἀνθετο νίκη
 δεικνῶν, μορφῆς Καλλιόπα ζαθέας,
 πρῶτος ὅτι σφριζώντων ἐν ἵπποδάμῳ κλέος ἀλλῆ
 νίκησας, γέρας δ' ἂν νέος, ἐν σοφίῃ.
 ἔνθην ἐλευθερόπαις βενέτων ἀεὶ πῆξατο δῆμος
 δοιά· τὰ μὲν τέχνας ἀδλα· τὰ δὲ, ἀθέτος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Σὸν γῆρας, νεώπτα τῆν ὑπερέδρα με νίκαις.
 κῆ πάντων κρατέης πάντοτε Καλλιόπα.
 ἔνθεν ἀνάξ, κῆ δῆμος ἐλεύθερος αὐθις ἐγείρες
 τῆτο γέρας, σοφίης μνήμα, κῆ ἠνυρέης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὗτος ἐγερθεῖν τῆς τύπος, ὃν τοι ἐγείρες
 ἐσμὲς δαίδηλων Καλλιόπα στεφάνων.
 ὅτε γὰρ ἠτόχος σε παρήκαρην, ὅτε χαλκίους
 δύσμομος ἱππέη σοῖς ἀπίθησε γένυς.
 μῦθος δ' ἠνίχης γέρας ἀρτυσαίη παρὰ πῶσι
 δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἀδλα λιπέιν ἑτέροις.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Καλλιόπα κλυτῶμο χθε, τί σοι πλέον, ὅππῃ γέρας
 εἰκόνη χαλκοτύπῳ σὺς βασιλεύς καμάτης;
 δῆμος δ'

ἄλλος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; αἶτε καὶ αὐτὴ
 δυομενέων παλάμη σοῖς ἐπέλυσε πόνοισ;

Εἰς Φαυστινον.

Μητίρθευ ἀάθλων γεράων φρένθε, ἢ κράτος ἔβρις,
 ἢ τάχος ἰπποσιώνης, ἢ χρόνος αὐτυχίης.

ἰλήκοι φαυστινε τοὺς νόους. ὦ τάδε πάντα
 ἔσπεται, ὦ νίκη σιῶροπος ἀθάνατος.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Πρὶν σε νέον φαυστινε, νόος πεφόβητο γρόντων.
 ναῦ δέ σε πρεσβυγενῆ, κέρτος ἔφριξε νέων.

δούτερα δ' αἶρετο πάντα τοὺς πόνοους. ὅς σε γεραίρει
 πρέσβιω ἐν ἡϊθέοις, ἐν δὲ γέροισι, νέον.

Εἰς Κωνσταντίνον.

Ἐξότε Κωνσταντίνος ἔδου δόμον αἴδος εἶσω,
 ὦχετο σαῦ κείνῳ πᾶν κλέος ἠνιόχων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Χάλλιος ἢ κ' εἰς βιόων ἔτι Κωνσταντίνε.
 ἀντὶ γὰρ ἀνκλέους, ἤρρησε βασιχρηίη.

ὡς δ' ἔβανθε, ἔτε δὴ σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
 ὅς δ' αὖχεται, τί δέ σῆς ἀξιον ἰπποσιώνης;

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐξό τε Κωνσταντίνος ἔδου δόμον αἴδος εἶσω,
 πῆτα κερπρέης ἰπποσιώνης σταδίων.

τιρωπῆ δ' ἀπέλειπε θεήμονα. ἢ δ' ἐν ἀργαῖς
 κείνα τὰς Φιλίαια ἄθην ἰδέειν ἔριδας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Χρῦσιον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπριπε Κωνσταντίνῳ,
 ἢ δ' ἐνα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεκχεμένης.

αυρίζων, νίκησεν ἀξιομένους ἐλατήρας.
 γηραλίας δέ, νέους δ' εἶξεν ἀφαιροτέρους.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

δύτινα κῆ μετὰ πότμον ἀειμνήσω τινὶ θεομῶ
 δῆμος, κῆ βασιλεῖ Ἰδρουσαν ἀειόμενοι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ κόνα Κωνσταντίνε τὴν ἀνέθεντο πλῆται,
 μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιομένης.
 σοὶ κλέος ὅποτε δῆμος ἐπισφρήγιζε θανόντι,
 μνήσατο σῶν κεμάτων κῆ μετὰ πότμον ἀνάξ.
 ἔνεκεν ἰπποσιῶν φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
 ἐν σοὶ πανσαμένη πάσα, κῆ δῖρα μένη.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εἰ σίτι μὴν ζῶντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνω,
 εἰ κόνα χελκείην βασιὸν ἔρινε γέρας.
 ἔδει γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κούρῃ νίκης
 αἰὲν ἀεθλαίων ἀμφέθετο στεφάνους.
 ὡς δ' ἔθανεν, πθέουσα φίλον τύπον ἀνθετο τῷδε,
 ὄφρα κῆ ἐσομένοις, μνήσῃν ἔχει κεμάτων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἀναντίοι αἰὲν ἔοντες,
 εἰς ἔνδμοφροσιῶν ἐξεβόησαν ὄρον,
 ὡς τε σε Κωνσταντίνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον αὐχός,
 πᾶσιν ἀειόμενον, πᾶσιν δῖρον ἰόμενον.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αντολίης, δύσιός τε, μισημβρίας τε, κῆ ἀρκτου,
 σὸς δρόμος ὑψιφαῖς ἀμφιβέβηκεν ὄρους
 ἀφθιτε Κωνσταντίνε. θανεῖν δέ σε μήτις ἐπίσῃ.
 τῶν γὰρ ἀνικῆτων ἀπτεται ἔσ' αἰδῆς.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰ κόνα τῆνδε.
 ἔπρεπε γὰρ προαιεῖς εἶν ἐνὶ χώρῳ ἔχην,

οὐ καὶ ἐνὶ σπείροισι θρητῆς κλέος εἰκελον αἶρον,
 νηρίβμων σφάων ἐσ μὸν ἐλόντ' ὅσ' ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Τὸν φραυτινάδην πόλις ἀνθετο Κωνσταντίνον,
 γείτονα μὲν γενεῆς, κρέατονα δ' ἠνιόχων.
 δὴν γὰρ ἀεθλαύσα, ὅν ἤμβροτεν. αἶψ' ἐπὶ νίκη
 παύσατο, σαυνίκη καὶ πάρος ὄρξάμενος.
 ὅν καὶ κῆρον ἐόντα, παλαστήροισι ἠνιοχῆσθε
 σφάμενοι σπείροισι, εἶσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Σοὶ ῥόδ' Κωνσταντίνε τῆ προφῶς ὠπάσε νίκη,
 παεδόθεν ἐσπομένη πάσαν ἐφ' ἠλικίην.
 πέντε γὰρ ἐν σπείροισι δεχθῆσθε τελέσασθαι αὐτῶν,
 ὅσ' ἴσον, ὅσ' ὀλίγον ὄρεο ληπόμενον.
 αἶψ' ἔτι κουρίζων τε, καὶ ἀχθοῦς, ἀνδροῦς ἐνὶ κῆσθε
 ἠλικῆς, ἠβήσασθαι γηραλέος δέ, νέους.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

ἠβηλε Κωνσταντίνον αἰεὶ πόλις ἠνιοχάειν,
 ἠβηλεν, αἶψ' ὀλίγον ὅν ἐπέρονσε φύσις.
 ἔνθεν ἔων ῥ' ἀγαλλμα παραίφασιν ὄρεν ἐρώτων,
 ὄφρα εἰ μὴ λήθη, καὶ χρόνος, ἀμφιβαλῆ,
 αἶψ' ἔτι μὲνοι ποθέσθαι ἔρωσ, ζῆλος δ' ἐλατῆροι,
 κόσμος δὲ σπείροισι, ἐσπομένοις δέ, φάτις.
 καί τις ἴδων μετόπισθε χερσὶν ἠνιοχῆσθε,
 ὀλβίαη προτέρην, ἢν μιν ἴδεν γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Πέντε, καὶ εἰκοσι μοῦνος ἀέθλια Κωνσταντίνος
 εἰς μίαν ἠριγένειαν ἐλῶν, ἠμειλε μὲν ἴππος
 ἀντιπάλοισι. κείνους δὲ λαβῶν, ὅς προῶθεν ἐνὶ κῆσθε,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τοῖς αὐτοῖς πάλιν ἔλε μίαν τε, καὶ εἰκοσι νίκης.
πολλὰκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ,
τίς μιν ἐχοι· κείνῳ δὲ δόσαν κτίσιν ἐκ δύο πέπων.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐχρησ Κωνσάντινε· τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δὲ φρεσὶ πρόβης δῆμος ἐνὶ ταδίοις.
σῆς τε διδασκαλίας ἐπιστάδου ἠνιο χῆδον,
εἶσται ὀφρανηκοῖς πασιὼν ὁμοιώτατοι.

Εἰς Οὐράϊον.

Σοὶ καὶ ἀεθλοῦντι μόνῳ, λήϊαν τί τ' ἀέθλων,
πῶτο γέρας νίκη δ' ἴς πόρεν Οὐράϊε,
δήμῳ ἀπ' ἀμφοτέροιο· σὺ γὰρ πάρος ἐν βενέτοισι μάς,
εἴκοσι κυδίστων σέμμα φέρεις ἐτέων.
παύσαο δ' ἱπποσιμῆς· πρασίνων δὲ σε δίζητο δῆμος·
τοῖς δὲ, σὺ μά, νίκη·ν· οἶδ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἀμφοτέροισι εἰς μῦθος δόισι δόσα παρὰ δήμοις,
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράϊος,
εἰσέτι διφραύων· τὸ δέ οἱ γέρας, ἦλυθε πρῶτος
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει·
αὐτὸν καὶ ταδίοιο πεπαυμένον, ἤγαγον αὐθις
ὄς δὲ φρεσὶ, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γραυσάμενον ταδίων βασιλῆα ἐπ' ἀγαμέλι νίκη,
αὐθις ὑπὲρ δὲ φρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
ἤραϊον, δήμοισι φέρων χάριν· ὃ πρόβης τὸν
ἢ πόλις Οὐραϊε· γόσριν ἀεθλοσώσα·
πῶκεσ διφραύοντα τοδ' ἄτερον, ὕπατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, σῆσεν ἀγαλαμένη.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἰσον κυδαλίμοις φαστινάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
 Φαστίῳ, βασιλῆα σῆσε παρ' ἀμφοτέρωσι
 ἤράνιον· τῷ δ' ἦμος ἀμεθύτης διὰ νίκης,
 ἠγαθέεσσι Πίλοπος θῆκεν ἐπὶ νυμίνην,
 ὡς αἰεὶ τὴν ὁμοίον ἄγει θεὸς ὡς τὴν ὁμοίον,
 τὸσδε τίς εἰσορῶν φθέγγεται ἀρενέως.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλασ, ὀπλοτέρην τε
 ῥώμην· τῆς μὲν, ἐὼν· τῆ δ' ἐνὶ, κῦδος ἐλών·
 νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιός ἦεν
 τῆ καὶ τῆ πρόβειν, ἢ παρεξελών·
 πικρὰ καὶ χυσῶ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλω,
 κυδίῳ κτεάνων κῦδιμον ἠνίοχον.

Εἰς Ἰνλιχόν.

Τῶτον Ἰνλιχὸν τυρίης βλάστη ματιθίνης
 ἠνίοχον, πολλὰς δεξάμενον σεφάνους,
 αὐτὸς ἀναξ, καὶ δῆμος ἅπασ, καὶ πότνια Βηλλῆ,
 ἔστησαν, κοινὴν ψῆρον ἐνεκθήμενοι.
 γῆραι γὰρ σεφίῳν ἀπεκαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον
 κῆλλιπεν, οἷσιν ἔρωσ ἠνθεεν ἀντιπάλων.

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ πατρικίου,

καὶ λογοθέτου τῆ δροῦμου.

Τὸν θρασυὸν ἠνιοχῆα, λελασμένον ἄρματος ἄθλων,
 ἐνθαδ' ἀναστάσιον κείμενον, ἔδασ ἔχσ.
 δ' ἅπασ ἀνεδήσατο πρὶν σεφάνους, ὅσα ἄλλοι
 ἔδροακον ἠνίοχων ἤματα ἰππασίης.

Εἰς Γορφυρίον, μέγιστος Βενέτων.

Ἐν γῆ κρατήσασ παντὸς ἄρμακλάτῃ,
 κῆλιως ἐπύρθη καὶ πρὸς ἀεθέρα φέχειν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Γορφύριος ἡ θαῦμα δήμου βενέταν.
 νικῶν γὰρ ἔτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
 ἀνδρῶν, ὡς αἶν καὶ σαῖ ἡλίω δραῖμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ι ούλον ἀνθῶν πρῶτος ἔτος ἠνίασ
 Γορφύριος Καλχαγτος εἴληε βενέτου.
 ἐκπλήτομαι δὲ πῶς γαῖρῃ χεῖρ ἐμπνόους
 τῶντι τίς ἵππυς καὶ γὰρ αἶν πλῆξῃ πάλιν,
 οἶμαι δραμεῖται νῆος ἀρεῖν καὶ πάλιν.

Εἰς Φαυστίνον, μέγας πρασίῶν.

Σκόπει ἡ δραῖμα μηχανουργοῦ τῶ δόμου.
 εἰ μὴ γὰρ ἐξέασα κερτερῆ σιέπη,
 πρὸς ἔρανδῶν αἶν ὠρτο Φαυστίνος πρέχων,
 ὡς ζῶν σαῖ ἵπποις ἡ κλέος πρὶν πρασίῶν,
 ἄρον ἔτος γὰρ, καὶ φθαίνει πρὸς ἀθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστίνος ἔτος ὁ πρὶν ἀρμαπλάτης,
 ὃν δήμος ἀνρῶν τῶ μέρους τῶν πρασίῶν,
 πλὴν ἦσαν ἠγνόησε παντελῶς ἀρόμῳ.
 γέρων μὲν ἦν ἰδῶ, ὡς βλέπεις ἡ δὲ ἀθέτος,
 ἦν τις νεαζῶν, ἡ δόλωσ ἠπώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἠνίοχον λαυκῶν.

Λαυκῶ μεθέλιων ἠνίασ Κωνσταντίνος,
 αἶν μὴ κερθεῖριτο σεῖρόπτι τῶ δόμου,
 τῶς ζεῖς ὀνίκε πρῶτος, ἀθέρα φθαίων.
 πνοῆς ἀναυθεν εἰδῶ ἀθεροδρομοῦ.
 τέχνη με πείθει τῶτον ἐμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντίνος ἦν; ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
 λαυκῆς χόσος τέβριππον ἔλιων ἀντροφῶς.

ἄφ' ὃ δὲ πῶτον ἤρπασε δροάκων, ἔδν
 τὸ φῶς ἀμιλλῆς ἰππικῶν δρομημάτων,
 καὶ πᾶσα τέρψις τὸ βιάρον, καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανὸν ἠνίοχον
 ρουσιῶν.

Χεῖρ εἶδε γενναῖν τῆς πάλαι τεθνηκότα.

ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι θένει,
 ἔλικων, μεβέλικων ρουσιῶν τὰς ἠνίας.

καὶ νῦν γραφεῖς, ἔστηκεν ὑφ' ἑσῶ διφρω.
 τὸ νῦν μα χεῖρ μένει δὲ, πλὴν νύσαν δότι.

Εἰς τὴν αὐτὴν.

ἰουλιανὸς ὅτος ἄρμα ρουσιῶν
 ἔλων, οὐκ ἔστ' ἄντιον δρομῶν.

ἀλλ' εἰ γραφῆς παρέχει καὶ πνοῆς χάριν,

ἔτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης

καὶ πρόθεν εἰλεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ σέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΡΕΜΓΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἕκτῳ τμήματι ἀναριθμητικῶς ἐπιγράμματα ἔχοντι, τὰδὲ τὰ κεφάλαια περιέχεται.

Εἰς ἀγάλμα, τῷ ἡλίῳ πα ρὰ τῶν ῥοδίων. 1	Παρά κητωρῶν. 14
Αναθήματα παρ' ἀβλι- τῶν. 2	Κωνηῶν. 15
Παρά ἀλιέων. 3	Κισσαροδίων. 16
Ἀντιπρέφοντα. 4	Μαγείρων. 17
Παρά βασιλομένων. 5	Μιθύσων. 18
Γερόντων. 6	Εἰς ναύς. 19
Γεωργῶν. 7	Παρά ναυτῶν. 20
Γυναικῶν. 8	Ναυηγῶν. 21
Ερωτικῶς. 9	Νέων. 22
Εὐκτικῶς. 10	Παιζόντων. 23
Εἰς θῆρας. 11	Ποιμένων. 24
Ἰσόφηρα. 12	Σφραγιωτῶν. 25
Καρμινωτά. 13	Ταχυγράφων. 26
	Χερωνεκτῶν. 27

ΕΙΣ ΑΓΑΘΑ ΤΩ ΗΛΙΩ

ΓΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ, Ι

Υπὸ σοι πρὸς ὄλυμπον ἑμαυθ-
ναντο κολοαδῶν

α' ἦν δὲ, ῥόδῳ ναίεται δωρί-
δος αἴλιε,

χάλκεον, ἀνίκα κῦμα κέταν
καίλασσαν τὸν ἰουῖς,

ἔσταν πάραν δυσμενέων ἰαροῖς.

δ' ἄρ' ὑπὲρ πελάγους μόνον ἀνθεσαν, ἀπὸ κῆρ' ἐν γῆ
ἄβρῶν ἀδελφώτου φεύγος ἐλευθερίας.

τοῖς ῥῶν ἄρ' ἠρακλῆος ἀεξεθεῖσι γενέθλης,

πάριος ἐν πότῳ, κῖν χθονὶ ποιρανίη.

Μαιηδονίου ὑπάτου.

Τὸν κωῶν, ἦν πάσης κρατερῆς ἐπίδραμα θήρης,

ἔξεσε ἰδὼ Λαίμων, ἀνθετο δ' ἀλλιμένης.

ἀλλιμένης δ' ὕχ' ἄρε τι μέμμεται, ὡς δ' ἰδ' ὁμοῖν

εἰκόνα, παντοῖω γήματι φαινομένην,

κλοιδὸν ἔχων, πέλασ' ἦλθε, λέγων Λαίμωνα κλοιδῶν

τῷ κωῶν, κῆρ' βαίνειν, πέθει γὰρ ὡς ὑλάων.

Μυρῆς.

Νύμφαι ἑμαδουαδῶν, πταμῦ κῆραι, αἰτάδε βένθη

ἀμβρόσιαι ῥοδέοις πείβετε πρῶν αἰεῖ,

χαίρετε, κῆρ' σά' οἴτε Κλεώνυμον, δ' ἰτάδε κῆλα

εἴσαθ' ὑπὸ πτύων ὑμμι θεὰ ξάνα.

Αντιπάρου.

Ἡ τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτης· ἡ δὲ ἰφάρος,

Φιμονόη· Γρηξῶ δ' ἡ κῦπελλον ἔχει.

ΗΗ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τῆς Γαουλῆς δ' ὀνεὺς, καὶ ἡ βρέτας ἀνθεμα δ' αὐτῶν,
 ξυών-σφυμονίου δ' ἔργον ἄριστομάχου.
 πᾶσαι δ' αὐταῖ ἴσαν, καὶ ἑταιρίδδσ. ἀνὰ τυχοῦσαι
 Κύπριδος ἀκμήτου, γαῦ ἐνός εἰσι μία.

ΑΓΟ ΑΘΛΗΤΩΝ. 2

Φιλοδήμη.

Κέντρα δειξικέλευθα, φιλορρώθωνα τέ κημόν,
 ἦν τε περὶ σέρνοισ κόσμον ὀδοντοφόρον,
 καὶ συίτην ἱάβδον ἐπὶ προθύροισι Πρόξεδον,
 ἀνθερό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
 καὶ ψήκην ἱππων ἐριστήριχα, τάν τ' ἐπὶ νώτων
 μάλιστα, ροίξην μετέρα βαρσαλέην.
 ἀλλὰ σὺ κυανοχάϊτα, δ' ἔχου τάδε. ἦν δὲ Λυκίον
 ἴχα, καὶ εἰς μεγαλήν σέτον ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς ἦν ἀχνοῦ ἐρμῆν σε παρ' ὑππλήγγεαιν ἔθικην;
 ἔρμολένης τίνος ὦν; Δαϊμόναῦς. πρδαπός;
 ἀντιοχούς. τιμῶν σε χάριν τίνος; ὡς σικαρωζόν
 ἐν σπείοις. ποίους; ἰσθμόθι, κὴν νεμέα.
 ἔβρεχε γάρ; καὶ πρῶτος. ἔχων τίνας; ὄνεα παῖδάσ.
 ἔπην δ' ὠσὼν ἔχων τὺς πόδασ ἠερίους.

ΑΓΟ ΑΔΙΕΩΝ. Λεωνίδου. 3

Εὐκμπέσ ἀγκιστρον, καὶ δ' ἄρατα δ' ἄλιχόεντα,
 χῶρμιῆν, καὶ ταῖς ἰχθύσδ' οὐκσ σπυρίδασ,
 καὶ τῶτον νικτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσσι τε χηνηέντα
 κῦρτον, ἀλιπλάγκτων αἰρεμα δικτυβόλων,
 ἦν χιῶ τε ἱσθδόντα προσιδαώνιον ἔγχοσ,
 καὶ τὺς ἐξ ἀκρότων διχθαδίους ἐρέτασ,

ἢ ἤριπλά Διοφάντος ἀνάκτορι θήκετο τέχνης,
ὡς θέμις, ἄρχαίης λείψανα τεχνουσιών.

Φιλίππου.

Διοσκώτους ἀκροδέντους, καὶ πλὴν ἀλίνη χεῖα κώπην,
κυρῶν τ' ἀγκίστρων καί μοδακείης ἀκίδας,
καὶ λίγον ἀπρομολιβδον, ἀπαγγελτήρα τε κύρτον
φελλόν, καὶ διακῆς χοινοτενεῖς συυρίδας,
καὶ τὸν ἐγερσιφαῖν πυρὸς ἐγγυον ἐμφλοζα πέφρον,
ἀγκυράν τε νεῶν πλαζομένων παγίδα,
πέσιων ὁ ἤριπλά ἐρμῆ πόρεν, ἐνδρομος ἦδη
σεξίτερην πολλοῖς ἀεθόμινος κερμάτοισ.

Ἀθῆλον.

Ἐρμείη, σήραγγος ἀλίητυπον ὃς ῥόδε ναίης
ἀνστρές ἀθήγας ἰχθυβόλοισι λέπας,
δὲξο σαφηνάσιο λίγον τετριμμένον ἄλλμη,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ' ἠϊάνων,
ἤριππος τε, πλωτῶν τε πάγην περιδίονέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίῶν σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθαῖ ἰπκείης πεπεδημένον ἄμματι χεῖτης,
ἢ κ' ἄτερ ἀγκύστρων λιμνοφυῆ δόνακς.

Ἀθῆλον.

Δαίμονι τῆ συρίη ῥομάτην βίβεν ἠλιοδωρος
δίητυον ἐν νηὶ τὸ δ' ἔθετο προθύροισ.
ἀγνὸν ἀπ' ἰχθυβόλου θήρης ῥόδε. πρῆλα δ' ἐν αὐτῷ
φύκι ἀπ' ἀόρμων εἰληυσιν ἀγριαλῶν.
Ἰαλιανῷ ἀπ' ὑπάρχων αἰζυπίου.

Κεκιμηκῶς χρονίης πεποννηκῶτα δίητυα θήρης,
ἀνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
ἢ γὰρ ἔτι βρομερῆ παλάμη περινηγέα κόλπῳ
εἶχεν ἀκοντίζειν οἰζομένοιο λίγυ.

ΗΗ Ὡ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰδ' ὀλίγου δῶρα τελέθει δόσις, ὃ κῆρ νύμφαι
 μέμφεις, ἐπεὶ Κινύρα ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τῷ αὐτῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Ταῖς νύμφαις Κινύρις κῆρ δίκτυον ὄψαρ ἀείρει
 γῆρας ἀκουτίσιν μόχθον ἐκβολίης.

Ἰχθυόες, ἀμὰ νέμοισθε κρηνοτόοις, ὅπῃ θαλάσῃ
 δῶκεν ἔχειν Κινύρα γῆρας ἐλευθερίην.

Θεαυτῆς χολαστικῆ.

Ἰχθυόλον πλωπῶν ἀπ' ἀνθῶν λίον ἄχρη,
 τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάων,

καὶ πῖσιν βυθίων παρὶ δῶν σημάντορα φελλοῦ,
 καὶ λίον ἀντιτύπω κρῆματι πυρσοφόρον,

ἄγκυραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενήδα, δεσμὸν αἰέλλης,
 σρεπῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυοπαγῆ σῶματα,

δαίμοσιν ἀγροδόησι θαλασσοπόροις πόρε Βαίτων,
 γῆρας νυσοφόρῳ βριβομένῃς παλάμῃς.

Ἰβλιανῷ εἰς τὸ αὐτῷ.

Καμπτομένους δονακας, κῶπην θ' ἄμα νηὶς ἰμάθλην,
 γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴταυ,

ἀνιόλην τε λίνοιο περίπλεα κῆρα μόλιβδα,
 καὶ φελλὸς κῆρτων μάρτυρας εἰναλίω,

ζυγὸς τ' ἀπλεμέων σπυρίδων, καὶ μιτέρα πυρσῶν
 τῆδε λίβον, νηῶν θ' ἔδρανον ἀσπερίων

ἄγκυραν, θρηπὸν ἐριθνίε σοὶ τάδε Βαίτων
 δῶρα φέρει, βομερῆ γῆρας ἀντίασσο.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δίκτυον ἀφομόλιβδον ἀμώτιχος ἀμφὶ βραχίην
 δῆσε κέρον, αἰλίον παυσάμενος κρημάτων.

ἔσθ' οὐκ ἀπείδων, καὶ ἄλμυρὸν οἶσμα θαλάσσης
 εἶπεν, ἀπαιέδων δαίμων ἐκ βλεφάρων,

δῶρα μάκρ, κέκμηκε κέκμη δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν,
 ἄλλυτος ἢ βῆσκει γυοτακῆς πενίῃ.
 θρέψον ἔτι παῖρον ἢ γερόντιον· ἀλλ' ἀπὸ γαίης
 ὡς ἐθέλεις, μεδέων κῆρ χθονί, κῆρ πελάγει.

Μαικίου.

Αἰγιόχλιτα Γρίηπε, σατυροτυτῆρδ' ἐθικεν
 δῶρα παρ' ἀνταίης σοὶ τὰ δ' ἐπ' ὠφελίης
 θάωνων, ἀκλώστοιο λίνυ βυσσώμασι ῥόμβον
 φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους,
 Φηγιέον κρητήρα, κῆρ αὐτέρυγτον ἐρέϊκῃς,
 βᾶθρον, ἰδ' ὑαλέην οἶνοδόκον κύλικε,
 ὡς ἂν ὑπ' ὄρχισθῶν κελυγσμένον ἔγκοπον ἴχθους
 ἀμπαύσης, ξερὴν δῖψαν ἐλαυνόμενος.

Φιλίππου.

Δίκτηυά σοι μελίβω, σφρανθόμενα διαθάλασσα,
 κῆρ κώπην, ἄλμης πῶ μεθύσαν ἔτι,
 κητοφόνον τεβρίαιναν ἐν ὕδασι κερτερόν ἔγχος,
 κῆρ τὴν ἀειφιλλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
 ἀγκυράν τε νῆων σφαιρὴν χέρα, κῆρ φιλοναύτην
 σπέρμα πυρός σῶζειν πέτρον ἐπιστάμενον,
 ὄρχισθαλασσὸν πρόσθεν, ἀμμάτιχος ὕπαιτα δῶρα
 θήκητ', ἐπεὶ μοζερῆς καύσασ' ἀλιπλανίης.

Μαικίου κοῖντου.

Ανταίης νηϊδὸς ἀλεξάντοισι Γρίηπε
 χοίρασι, κῆρ βηχῆ τερπόμενος σκοπέλω,
 σοὶ Γάρις, ὄφρα κὶ δερμον ὑπ' ἀθήροισι δαμέντα
 ὀχρηπῶ κελάμοις κέρραβον ἐκμάσεν.
 σάρκε' ἰδὴ ἔμπυρον αὐτῆς ὑπ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
 θεῖς μάκρ, αὐτ' δὲ σοὶ τότο πόρε σινύβαλον.

ΗΗ ιιγ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τῷ, σὺ δίδου μὴ πρῆλα· δὲ ἀνὰ γρη δὲ λίγισθε
 δῶμον, ὑλακτιώσης γηδύος ἡσυρήν.

Απολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακίης, κῆρ φυκίδα σοὶ λιμένιτιν
 ἄρτεμι δωραῦμαι Θῆρις ὁ διντυβόλος,
 κῆρ ζωρὸν κεράσασ ἰσοχειλέα, κῆρ βύρος ἄρτι
 αὔον ἐπιθραύσασ, πῶ πενιχρὴν θυσίην.

ἀνθ' ἧς μοι κηθέντα δίδου θηράμασιν αἰέν
 δίκτυα· σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λίτα.

Στατυλλίου Φλαίκου.

Ραιβοσκελῆ, δὲ χηλον, ἀμμοδυόταν,
 ὀπιθοβαῖμον, ἀφάχιλον, ὀκτικασον,
 νηιτάντ' ἐρυμνόνωτον, ὄσρακόχρα,
 τῷ Γανί ἦν πάγουρον ὄρμημβόλος
 ἔγραψα ἀπαρχὰν ἀντίθεσι Κώπασος.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ. 4

Νικοθύμου Ἡρακλειώτου πάντα.

Γηνιλόπη, κῆρ σοὶ Φάρος, κῆρ χλαῖνας ὀδυασθε
 ἡνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσασ ἀπροσπόν.

Τὸν παγόποικον ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίσιον, κῆρ ἔγχε
 δῶκεδος, ἀντ' ἀλικῆς ἔγραφεν ὠφελίων.

Δερόπης δάκρυον ἱερῆς, κῆρ λείψανα δειπνων
 δύσνομα, κῆρ ποιήν ἔγραφεν ὠφελίων.

Πραξιτέλης ἐπλασε Δαναοῖν, κῆρ φάρια νυμφῶν
 λυδῖνα, κῆρ πέποιε Πᾶνά με πεντελικῆς.

Κύπριδι κερροπόφω δάμαλιν ῥέξαντ' ὀφίβου,
 χαίροντ' ὄφιν, νυμφασ ἐκ θαλάμων ἀγομιν.

Δίδομένας ὑπὸ δασίην ἐν αἴρου χάρω ταπὸς οἴκω,
 παρθένον ἐκ χειρῶν ἡγαγόμεν Κυπρίδας.

Ἀσκησίη μέγα χάρει κελή, καὶ χρύσεια βάνχου
 ὄρηα, καὶ μῦσαι πρόκριτοι οὐίτω.
 ὅπως ἀντιστρέφονται ταῦτα,
 παράδειγμα.

Εὐίτω πρόκριτοι μῦσαι καὶ ὄρηα βάνχου
 χρύσεια, καὶ κελή χάρει μέγ' ἀσκησίη.

ΑΓΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ. 5

Ἀλέξειδος.

Μῆτερ ἐμὴ γαίη, Φρυγῶν θρέψηρα λεόντων,
 μόνης μῦσαις ἐν ἀπάτητον ὄρος,
 σοὶ πόδε θήλυς ἄλεξις εἴης οἰσρήματα λύαις,
 ἀνθετο, χαλκοτύπη παυσάμενος κνήμης.
 κῦμβαλάτ' ὀξυφθογά, βαρυφθόγων τ' ἀλαλήτων
 αὐλῶν, ὅς μόχου λοξὸν ἔκχευε κέρασ.
 τύμπανά τ' ἠχύνετα, καὶ αἵματι φοινι χθύνετα
 φάσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε κόμῃσ.
 ἔλαος ὦ δέσποινα, ἦν ἐν νεότητι κενέετα,
 θηραλέον, προτέρης παῦσον ἀγραιοσύνης.
 Μακεδόνις ὑπάτω.

Κισσινόμα βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνω,
 ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἀνθετο Λιναγόρασ.
 τῷ δέ, κερριβαρέοντι, δορῆν, τρίχα, κιαδῆ, δ' πῶρην,
 πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα σωκελέλυται.
 καὶ φύσιν ἀρθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
 ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

Αγαπίου γολαστικῷ.

Βακαρίσ Εὐρωῶμι σκοπελοδόμος, ἢ πρὶ ταύρων
 πλά ταυνοκάρων σέρνα χαρξαμένη,

ΗΗ iiiij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΓΑ ΟΥ

ἢ μῆτα κρηχάουσα λιόντοφόνοις ἐπὶ νύκτας,
 πάγνιον ἀτλήτε θηρὸς ἔχουσα κρη,
 ἰληκοῖς Διόνυσε, τίς ἀμέλινα χορεύς,
 Κύπριδι βακχούειν μάλλον ἐπειγομένη.
 θῆκε δέ σοι τὰδε ῥόπρα· παραρρίψασα δέ κινῶν,
 χεῖρα περισφύξω χρυσοδέτω σσατάλη.

Τῆ αὐτῆ.

Πορφύρις ἠνιδίει τὰ ζέμμαστα, κρη τὸ δίβυρσον
 τῆτο ἢ λογχωτῶν, κρη τὸ περισφύριον,
 οἷς ἀνέδιν βακχάουεν, ὅτ' ἔδω Διόνυσον ἐφοῖτα,
 κινῶ τῶν σένοις νεβρίδ' ἀναπνομένη,
 ἀβροκόμη Διόνυσε, πρὸ πασάδος ἠνώρησεν
 ταῦτα, τὰ τὰ κέλλους νόσ μια, κρη μανίης.

ΑΠΟΓΕΡΟΝΤΩΝ. 6

Ισιδάου χολαστικῆ.

Λένβρα μάπν μίμοντα, κρη ἀπρήντε σιέπασ ἀνῶν,
 ἀνθρ'· σοὶ μῆνι, σοὶ φίλος ἔνδυ μίων
 αἰδόμενος· πρὶν δὲ ὅλα κρατέουσα κρηίνε,
 ἢ σώζοι προτέρης ἰχνιον ἀγλαίης.

Αγλαίης χολαστικῆ.

Σὸς πόσις ἀγχιόσις, τὸ εἶνεκ πολλὰκι Κύπρι
 τοπρὶν ἔδω ἰδαίνε ἔρε χὲν ἠδὲ ἴδονα,
 νῦν μόλις αὔρε μέλαιναν ἀπ' κροτάρων ῥέχρα κόφαι·
 θῆκε δέ σοι προτέρης λείφανον ἠλικίης.
 οἷα βεῖα, δάουσαι γὰρ, ἢ ἠβιτηρά με τῶνρον,
 ἢ κρη τῶν πρὶν, ὡς γεόπτα δέχου.

ΑΠΟΓΕΩΡΓΩΝ. Φιλίππου. 7

Δραύματά σοι χῶρα μικραύλακος ὡ φιλόπυρε
 Διοῖ, Σωσικλέης θῆκεν δρῶροπόνος,

ἄσταχου

ἄταχην ἀμήσατο ἔν νυκτὶ σφόρον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
 ἔκ κελαιμιτομίης ἀμβλύ φέροι δρέπανοι.

Αραβίῃ ἠολαστήν.

Καλκὸν δροσιστῆν, κλασιβώλακας νεστομίῃα,
 καὶ πῶ ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχινίην,
 καὶ βῆπληνίζον ἀκακίαν, ἐχελίεντά τε γόμφον,
 Διοὶ Καλλιμένης ἀνθετο γαιοπόνος,
 τμήσας ἀναρόφου· ῥάχιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπιναίσεις
 ἔν σάχην κομίσαι, καὶ δρέπανην κομίσω.

Λεωνίδου.

Γλυκοπόταις σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι βακχῶ,
 ἠρώναξ, πρώτης δροαύματα φυταλίνης
 φιαῶν οἶνοπέδων, φιαῶς ἱερώσατο· τῆσδε
 ἐμπλήσας οἶνον πρωτοχύτοιο κῆδους.
 ὧν ἡμεῖς ἀπεισάντες ὅσοι θέμις οἶνοπι βακχῶ,
 καὶ σατύροισι, σατύρων πλείονα πτόμεθα.

Αθίλων.

Οξέσι λαχνήεντα δέμας κύνροισιν ἐχίνον
 ῥαζολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,
 φαιρηδὸν σαρυλλῆσιν ἐπιβοχάοντα, δοκυσσά
 Κώμαυλος, βρομίῳ ζῶν ἀνεκρέμασεν.

Αδέσποτον.

Κώμαυλος ἔν ἐχίνον ἰδῶν ἐπὶ νῶτα φέροντα
 ῥάγασ, ἀπέκτενον τῷ δ' ἐπὶ θηλοπέδῳ.
 αὐτῆσ δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσι,
 ἔν τὰ Διωνύσοσ δῶρα λιζόμενος.

Βακχυλίδου.

Εὐδημος ἔν νυκτὶ ἐπ' ἀγρῶν ἔνδ' ἀνέθηκε
 τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ ζεφύρῳ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

αὔξα μὲν γὰρ οἱ ἦλθε βοηθῶς, ὄφρα τάχιστα
 λιμνήσῃ πεπτόνων κερπὸν ἀπ' ἅπα χύων.

Λαβίου χολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πῶκος κεδῆμενον ἐγγύς δ' ἰώρην
 βακχιάδος, πευλιῶ βόφρων ἀμερτόμενον.

ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρουσα, κῆρ ἔδορακιν ἀπροΐδης δὲ
 ἐγκέφαλον πλῆξασ', ἐξεκύνλιασε λίθῳ.

εἴπε δὲ κῆρ χείρων ὁ γεωπόνος, ἃ τάχα βάκχῳ
 λοιβῆς, κῆρ θυέων μικτὴν ἔδωκε γέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Λατορα Πάν λοριῖτα τάδε Σπραπνίμος δρόφρα
 ἀντ' ἀνεργείης ἀνθεῖ σοι τεμένη.

βόσκει δ' ἔρη χείρων τὰ σά ποιμένα, κῆρ σέο χείρων
 δ' ἔρκει, πῶν χαλκῷ μικέτι τεμνομένη.

αἴσιον ἀρήσας π' ἐπαύλιον. ἐνθάδε γὰρ σοι
 ἦ χῶ τερπυμένη, κῆρ γάμον ἐκτελέσας.

Φιλίππου.

Σπυροφόρον πῆρην ἀμάχδεξ, κῆρ λισίβωλο
 σφύρην, κῆρ τὰ μάξαι πυρολόγους δροπᾶνας,

κῆρ βιβόλους ὀξείας ἀχυροβίβας, ἰσοβόνη τε
 σὺν γυροῖς δρόφοις, κῆρ φιλόζαιον ὕνιν,

κῆρ γὰρ τ' ὀπιθονυγῆ, κῆρ βύστροφα δεσμά τερόντων,
 κῆρ βίτακας ξυλίνας χείρας δροουροπόνου,

γῆα πεπηρωθεῖς Λεσίεγος αὐλακι πηλλῆ,
 ἐκρέμασεν Δησὶ τῆ σαχυροσφάει.

Λεωνίδου.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανὶ, κῆρ ἀνάσῃρι λυαίῳ,
 πρέσβυς, κῆρ νύμφαις δροκῆς ἔθικε Βίταν.

πανὶ κῆρ δροτίτοκον χίμαρον συμπαύσορα μηροῖς,
 κῆρ αὐτὸ βρομῖῳ κλιῶνα πλυπλανέος,

νύμφαις δὲ σκερῆς αὐτοῖσιλον ἄνθος ὀπώρας,
 φύλλατε πεπιαμένων αἰμαρέντα ῥόδων,
 ἀπὸ ὧν ἀνδρον νύμφαι ῥοδὸν δῶμα γέροντος,
 αὔξετε, Πάν, γλαυερὸν βόσκχε, πλυσιφύλον.

Σαβίνου.

Γαί, Βίτων χίμαρον, νύμφαις, ῥόδα, θύρσα, λυαία,
 τριαῶν ὑπ' αὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
 δαίμονες, ἀλλὰ δὲ χροῖθε κεχαρμένοι· αὔξετε δ' αἰεὶ,
 Πάν, ἀγέλην· νύμφαι, πίδακχε· βόσκχε, γάμος.

Γετουλλίου.

Λαίεο τιμήεα κυβηρίας ὑμνοπόλαι,
 αἶψα τάδε κλειτὰ δῶρα Λεωνίδεω,
 πεντάδα τῆς σαφυλῆς ἀρώγα, καὶ μελιθεῖς
 πρῶτον ἀφύλλου σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ ταύτην ἀπέπλον ἀλινῆς ἰσθραῖν ἑλάειν,
 καὶ φασιῶν ἀλίωκα ἄραγμα περικραλέον,
 καὶ σαγόνια ἀπονδίτιν αἰεὶ θυέαιν ὀπῆδον,
 τῆς κῦλικος βωμῶ πυθμῆνι κροθομήνην,
 εἰ δ' ὡς μὲν βαρύνον ἀπώσασον νοῦσον, ἑλάειν,
 καὶ πενίην, δάσω πικαλέον χίμαρον.

Κορνηλίου λόγ-

γίνου.

Εκ πενίης ὡς οἶδα ἀκραφνέος, ἀλλὰ δικάειν,
 Κύπρις, ταῦτα δέχε δῶρα Λεωνίδεω,
 προφύρεην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τὴν δ' ἀλίπασην
 δρυπέτα, καὶ φασιῶν πῶ νομίμη θυοῖν,
 ἀπονδῆν πῶ ἀσάλατον ἀφουλίσα, καὶ τὰ μελιχρῆ,
 σῦκχε· σὺ δ' ὡς νοῦσον, ῥύεο καὶ πενίης.
 καὶ τότε βουθυτέοντ' αἰεὶ σφαιρα· ἀλλὰ σὺ δαίμον,
 ἀσάδοις ἀντιλαβεῖν πῶ ἀπ' ἐμῆ χάριτα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Αδελφίαν μακεδόνος.

Αύλακι, κῆ γῆρα τεθιμμένον ἐρατίνην βοῦν
 Ελλων, ὃ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
 αἰδολαίης ἔργων. ὃ δὲ, πρὸ βαβίη ἐνὶ ποίῃ
 μυκηθμοῖς δρότῃ τέρπει ἔλευθερίῃ.

ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. 8

Γλάττανος.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα κῆβ' ἑλλάδος, ἢ τῶν ἐρωήτων
 ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαίης ἔχουσα γέων,
 τῆ Παφίῃ π' κῆτοπῆρον. ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὄραδα
 ὃ κ' ἐθέλω. οἷν δ' ἦν πάρος, ὃ δ' αὖχμα.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰνλιαν ἄπ'
 ὑπάρχων ἀζυγίῃ.

Λαίης ἀμαλδαυθεῖσα χρόνῳ περιεκλέα μορφήν,
 γιραλίην συγεί μαρτυρίην φυτίδων.

ἔνθεν πιμρὸν ἔλεγχον ἀπεχθῆράσα κῆτοπῆρον,
 ἀνθετο δεασοῖν τῆς πάρος ἀγλαίης.

ἀλλὰ σὺ μοι Κυβέρεα, δέχῃ νεόπτος ἑταῖρον
 δίσκον, ἐπεὶ μορφή σὴ, χρόνον ὃ φρομεί.

Τὴ αὐτὴ εἰς τὸ αὐτὸ.

Κάλλος μὲν Κυβέρεα χαρίζεαι. ἀλλὰ μικραίνει
 ὃ χρόνος ἐρπύζων ἀν' βοσείλεια χάριν.

δῶρ δ' ὃ μετέροιο παραπαμένα με Κυβέρι,
 δέχουσο κῆ δῶρ πόντια μαρτυρίην.

Λακκιανῆ εἰς τὸ αὐτὸ.

Ἑλλάδα νικήσασα κῆ πέρβιον ἀπὸ πίδα μῆδων,

Λαίης θῆκεν ἑὼ κῆ λειλιδίην.

μὲν ἐπιησθὶ ὃ πρὸ γῆρα. κῆ τῶν ἔλεγχον
 ἀνθετο σοι Παφίῃ, τῶν νεόπτι φίλας.

ἢ γὰρ ἰδεῖν συζείη παλαιῆς παναλιθεῖα μορφῆν,
 τῆσδε σιωπῆσδε κῆσδε σκιδόντα τύπν.

Αντιπαύρου σιδωτίου.

Κερκίδα πῦ φιλακοιδόν ἀθιναίη θέτο Βιπῶ
 ἀνθεμα, λιμιρῆσ ἀρμενον ἐρρασίησ.

εἶπε δέ, χαῖρε θεά, κῆσ τῆνδ' ἔχε. χύρη ἐγὼ γῶρ,
 τέσσαρασ ἐσέ τέων ἐρχομένη δεκθ' ἴδασ.

ἄρν' αἰμα τὰ σα δῶρα. τὰ δ' ἔμπαλι, Κύπριδος ἔρτων
 ἄπομαι. ὤρησ γῶρ κρεῖταιον ὄρω τ' θέλειν.

Αδέσποτον εἰσ τὸ αὐτῶ.

Κερκίδα πῦ φιλακοιδόν ἀθιναίη θέτο Βιπῶ
 ἀνθεμα, λιμιρῆσ ἀρμενον ἐρρασίησ,

πάντασ ἀπυῖατα γαῖη ῥτε τῶσ ἐν ἐρίθοισ
 μόχθουσ, κῆσ συτράσ φροντίδασ ἰσοπόνων.

εἶπε δ' ἀθιναίη, τῶν Κύπριδος ἄπομαι ἔρτων,
 πῦ Γαρίδος κῆσ τὰ σῦ ψῆρον ἐνερχομένη.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιπεράων διατίλματα μυρία φύλλων,
 σοὶ τὰ νοσσηκτου πλάσπ κῦπελλα μέθισ,

βόσρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδουμένα, τῆσδε κοινή
 σκῦλα πρβολήτου κῆσται ἀναξάτορα.

σοὶ τὰδε Λαίησ ἀπάντα. παρὰ πρβύροισ τῶσ δ' ἄλλῶσ
 τοῖσδε σω ἀκρήβαισ πλάσπ παννυχίσασ,

ἢ ἐπῶσ, ἢ χαρίεασαν ὑπάχεσιν, ἢ δέ μελιχῆσ
 ἐλπίδῶσ ὑβρισην μῦθον ἐπεσάσαστο.

ῥῶ. ῥῶ. γροτακῆσ δέ λιπῶν τὰδε σύμβολα κῶμων,
 μέμφεται ἀσπρέπῶ κῆσλλεῖ βηλυτέρων.

Αδέσποτον.

Ἡ τοπρῖν αὐχῆσασα πλυχύσοισ ἐπ' ἐρρασίησ,
 ἢ κῆσισιν δεινήν ἢ χῆ κῦσασα θεόν,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

μῖθια νῦν παθίσις πενιχροῖς πνιόματα κρῖνι.
 ὄψέ' ἀθιναίη Κῦπριν ἐλίθαστο.

Νικερχο.

Ἢ πρὶν ἀθιναίης ὕπ' κερκίσι, καὶ τὰ κερκίτων
 νήματα Νικερέτη πλάττωσαμένη,
 κῦπριδι τὸν κέλαθόν τε, τὰ πνιία, καὶ τὰ σῶα αὐτοῖς
 ἄρμεν, ἐπὶ προσόμῳ πάντα πυρῆς ἔθετο,
 ἔρρετε φωνήσασα κερκῶν λιμηρὰ γυωακῶν
 ἔρρα, νέων τήνειν ἄνθος ἐπισάμενα.
 ἔλετο δὲ σεφάνυς, καὶ πικτίδα, καὶ μετὰ κώμων
 ἢ παῖς, τερπνὸν ἔχον ἐν βαλείαις βίοτον.
 εἶπε δὲ, παντὸς σοι δεκτέην ἀπ' ἡμίματος οἴσω
 Κῦπρι· σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε, καὶ μετάδος.

Ἀρχίου.

Διὶ βριααί, Σατύριτε, καὶ ἠράκλεια, καὶ Εὐρώ,
 θυγατέρωσ' Ἐθου, καὶ Μελίτης, σάμιαι,
 ἢ μῖα, δ' ἄρα χηαίοιο μίτου πλυδίτεια λάρβιν
 ἄφρακτον δολιχῶς ὑπ' ἄτερ ἀλακτέωσ',
 ἢ δὲ, πλυσαθέων μελιδήμονα κερκίδα πέπων,
 ἀθροον ἀριτάτα δ' εἰροχρητὰ τάλαιρον,
 οἷς ἔχον χερνήτα βίον δηναιὸν ἀθάνα
 ποτνια, ταῦθ' ἀεὶ σὰς σοὶ θέσαν ἐρατίδωσ'.

Αἰαθὶς χολαστικῆ.

Τῆ Παρίῃ σεφάνυς, τῆ Γαλλάδι πλὴν πλοκκμίδα,
 ὅτ' ἐμίδι ζώνην, ἀνθετο Καλλιρόη.
 αὐρετο εὐφ' μνηστῆρα, τὸν ἠβειλε, καὶ λάχεν ἠβην
 σώφρονα, καὶ τεκνέων ἄρσεν ἐτίμτε γένος.

Γαλλάδα.

Ἀντὶ βοδῆς, χρυσεῖ τ' ἀναθήματος, ἴσιδι τῶσδε
 θήκετο τῶς λιπαρῆς Γαμπίλιον πλοκκμυς.

ἢ δὲ θεὸς, τῶ τοις γένυται πλέον, ἢ περὰ πολλῶν
 χρυσῶ, πν, λυδῶς Κροῖσος ἐπέμπε θεῶ.

Εἰς τ' αὐτὰ τὸ αὐτὸ.

Ω ξυρὸν ἤραϊον, ξυρὸν ὄλβιον, ὃ πλοκῆ μίδω
 κειραμένη πλεπτάς, ἀνθετο Γαμφίλιον,

ἢ τίς ἀνθρώπων χηληύσατο. παρδὲ κῆμίτῳ
 ἤραϊσον, χρυσῆν σφύραν ἀειραμένη,

ἢ λιπαροκρήδε μνος ἴν' εἴπωμεν κῆθ' ὄμηρον,
 χερσί σοι τᾶς ἰδίας ἐξεπόνισαι χάρις.

Ἀντιπαύρου σιδωνίου.

Κερκίδα τῶν ὀρθρινᾶ χηλιδῶν ἄμα φωνᾶ

μελωμένην, ἰσῶν Γαλλάδος ἀλκυόνα,
 ἢ τε κεριβαρέοντα πην ῥοῖβιτον ἄφρακτον,

κλωσῆρα σρεπῆας ἀδρομον ὄπεδῶνασ,
 κῆ πῆνασ, κῆ ῥῖδε Φιληάκτον κῆλαβίσκον,

σᾶμονος ἀσκιτῆ, κῆ πολύπασ Φύλκῆς,

τᾶς ἀγαθῆ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἄ φιλοεργός,
 εἰροδόμων κῆρα θῆκτο δεασοῖτιδι.

Τὸ αὐτὸ.

Γαλλάδι τὰ βριαλὲ θέσαν ἀλικῆθ, ἴσον δρᾶχνα
 ταῦξαι λεπῆαλέον σῆμον ἐπιστάμεναι.

ἢ μῶ μὲν ταλαρίσκον ἐϋπλοκον. δρῶσινῶ δὲ,
 ἐρᾶτιν ἀκλώσον νῆματος ἠλακῆταν.

κερκίδα δ' ἀπόιντον ἀιδῶνα τῶν ὄν' ἐρίθους,
 βακχυλῆς, ἀκρέτους ὃ δ' ἐκέρκινε μίτυς.

ζῶν γὰρ δίχα παντὸς ὀνειδέος ἐλεῶ' ἐκῆση
 ξεῖνε, πν ἐκ χερῶν δᾶνου μένα βίοτον.

Φιλίππο.

Κερκίδα ὀρθροαλοισιν, χηλιδῶσιν εἰκελοφῶντας,

Γαλλάδος ἰσοπόνου λομομίτυς κῆμικῆς,

*hinc subact
 et fulipe.*

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

καὶ κτεῖνα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλόβριπιον ἀβραυτον
σπονδυλοδινητῶ γήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαιρον χοίνοισιν ὑφασμένον, ὃν πρὸ ὀδόντων
ἐπλήρη τολύπη πᾶσα κβαυρομένη,
σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαντίας, ἢ βαθυγυρῶς
Λίσινος, κενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδου.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιῆς,
καὶ σπιθαμῆς ἕλης, Βίπιον εἰργάσατο.
θᾶτερα δ' ἀντιάνειρα προσήρμοσε, ἣν δὲ μεταξὺ
μικάνδρου, καὶ τὰς παρθενικῆς, βιτίη,
αἴρη κελλίσι Διὸς ἀρτεμι, τέτο τ' ἠήμα
πρὸς ψυχῆς θεῆς πῶ βριπόνιτος ἔριν.

Αντιπαύρου.

Αρτεμι, σοὶ ταύταν εὐπάρθενε, πότνα γυασικῶν,
τῶν μίαν ἀβριαγὰ πέζαν ὕφηνάμεβα.
καὶ βιτίη μί, τὰς δὲ χοροισαλέας κέμε κῆρα,
λοξάτε μικάνδρου ρεῖθρα πλυπλανίος.
ξανθαὶ δ' ἀντιάνειρα, ἣν ἀγχοθὶ μῆσατο κόσμον
ἣν δ' ἐν δεξιτερῶν γασμῶν πέλας ἰσοπάλαιστον
τέτον ἐπὶ σπιθαμῆ, Βίπιον ἠνύσατο.

Ηδύλου.

Ἀμίβρα, τὸ ἄλλο ἄρξες ὑπέρδυμα, τοῖ τε λίκων θε
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσειοι κέλαμοι,
πάνθ' ἄμα Νικονόη σιωπέκτιεν, ἣν ἰδρ' ἐρώτων,
καὶ χαρίτων ἢ πᾶσι ἀμβρόσιόν τι θάλαος.
τοιγὰρ, τῷ κριναντι τὰ κελλίσεια Γρίπῳ,
νευρίδα, καὶ χρυσεῖν τήνδ' ἔθετο προχόν.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ.

Αγαθὸν ἑχολαστικόν.

Δαρνικῶν βιβλῶν ἀγαθὸν ἐννοῶς εἰμι.
ὅμα μ' ὁ τευτήνας ἀνθετο σοὶ Παφί-
ν ἰδὲ περιέλασι πόσον μίλλω, ἔδων ἐρωτι,
ἔργια τοιαυτῶν ἀμφιέπουσα πόθων.
κέτε δ' ἀντὶ πόθων, ἵνα οἱ διὰ σείο παρήν,
ἢ τινα μὴ φιλέην, ἢ ταχὺ κειθομένην.

Τὸ αὐτὸ.

Ἀνθετὸ σοὶ κορυμνῶν, κῆρνε βριδῶν ἢ μέτερος Πάν-
οὔτε, κελλείψασ σὸν χαρὸν ἐκ Παφίης.
ἢ χῶ ἰδὲ φιλέει, κῆρ πλάζεται. ὅμα σὺ βράκχε,
ἵλασι τῶ ξυμῶν ἀμφιέποντι τέχνην.

Ἀντιφώνως.

Ἀντὶ σοὶ Κυθέρεια τὸν ἡμέρον ἐπ' ἀπ' μαστῶν
ἵνω λυσαμένη, κῆρ ἐδῶκεν ἐχέιν,
ἡσῶν θελεξινδοισιν ἀεὶ φίλτροισι δεμάλης
ἀνέρως. ἐχῆσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Ἀδελφός,

Φραση τὸν πῆροντα, τὸν αὐτὸν τέχνητον ἐρωτα,
μιοδὸν ὑπὲρ τέκνων ἀνθετο θεασιάσι.
κῆρ πριδος ἢ τέχνη. ἢ ἡλθῆμενον, ἢ ἐπιμεμφῆς
δῶρον. ὅδ' ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μιοδὸς ἐρωτ.
δοίης ἐκ τέχνης ἀνέω βροτῶν, ὅστε κῆρ ἄλλοις
δῶς, θεδὸν ἐκ ἀπλάκῃ νοις εἶχε τελειότερον.

ΕΥΧΩΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΙΟ

Ζηνός, κῆρ Λιπὸς θηροσκοπε τοξότι κῆρ
ἀρτιμῆς, ἢ θαλάμης τῶ δ' ῥέων ἔλαχθε,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

νοῦσον πῶς συχερὴν αὐθιμερόν ἐκ βασιλῆος
 ἐθλοτάτη πέμψαις ἄχρῃς ὑπερβορέων.
 σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, αὐτὸν λιβαίοιο Φίλιππος
 ῥέξει κηλλιβύτων ταύρον ὄρειον ὄμαν.
 Διοδώρου.

Ἦτε σάμου μιδέουσα, καὶ ἡ λάχου ἱμβρασον ἦρη,
 δέξο γενεθλιδῆες πότνα θνηπλίαι.
 μόχων ἱερά ταῦτα, τά σοι πολὺ φίλτατα πάντων
 ἴσμιεν, ὅσοι μακρόρων θεομὸν ἐπιστάμεθα.
 οὐχέτ' ἐπιπέδων τάδε Μάξιμος· ἦ δ' ἐπέναςεν
 ἔμπεδα· μῦθων δ' ἔκ ἐμέηρε λίνα.

Ἀντιπάρη.

Λαμπάδα κίρο χίτανα, κρόνος τυφύρεα λυχρον,
 χοίνη, καὶ λεπῆ σφιγγόμενον παπύρω,
 ἀντιπατρος Γεῖσωνι φέρε γέρας· ἦν δὲ μ' ἀνάφασ
 εὐξενται, λάμψω φέγγος ἀπουσόθεον.

ΘΗΡΩΝ. Ἀντιπάρη. II.

Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῖς σεσοβημένος οἶστρο,
 ῥομβητῆς δονέων λυανομανεῖς πλοκόμες,
 θηλυ χίταν, ἀσκητῆς ἑσπεύροισι κορυμβοῖς,
 ἀβροῶν τε στραπῶν ἄμματι κεκρυφάων,
 ἴδρις ἀήρ, κολιῶπιν ὄρσάδα δύσκατο πέφην,
 Ζηνὸς ἐλαστρηθεῖς γηοπαγεῖ νιῶαδι.
 τῷ δὲ κεν ἀρήγυτος ἐπύθωρε ταυροφόνος θῆρ,
 ὅτ' ἦν ἐὸν προμολῶν φωλεὸν ἐσπέριος.
 ἀθρήσασ δ' ὅσ' φῶτα, καὶ ἀπρόιτοισιν αὐτῶν
 μυκτῆρσι, βροτέας σαρκὸς ἐρυστάμενος,
 ἔσπε μὲν βριαροῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν· ὄμμα δ' ἐλίξασ,
 βρυχέτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.

ἀμρὶ δὲ οἱ σμαράγδι κθ' ἐναυλισηρίον ἀντρον,
 ἄχρ' ἴδ' ἄλαϊς ἀχινεφῆς σκόπελος.
 αὐτὰρ ὁ βαμβήσας φθόγγον βαρῶν, ὃν μὲν ἅπαντα
 ἐν σέρνοισι ἐάνη θυμὸν ὀρινοῦμενον.
 αἴψ' ἐμπασ, ἐρίμυκον ἀπ' ἑσμάτων ὀλομυζῶν
 ἦενεν. ἐδῆθησεν δ' ἀσπροδαλίγγα κόμαν.
 χερὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησεν,
 δινωτῶν ρείας ὄπλον ὀλυμπιάδος,
 ἢ ζῶας ἐπαρωγόν. ἀθήεα ἰθρ' ὅτε βύρσης
 ταυρέου κενεὸν δ' ἔπην ἔδεισε λέων.
 ἔκ' ἰδ' οὐζῶν, ὠρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδραξεν ἀνάγκη
 πάντορος, ἐξασρεῖν ἔκλιον αἰδέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ.

Γυρῶν πτότο λέοντος ἀπερλοιάσατο δέρμα
 Σῶσος, ὁ βουπαλίων δουρὶ φονῶσάμενος.
 ἄρτι κῆταβρῦ χοντα ἔν
 ἔδ' ἴκετ' ἐκ μάνδρασ αὐτίς ἐπὶ ξυλόχους.
 μοχλείου δ' ἀπέτισεν ὀθῆρ ἀνθ' αἵματος ἄμα,
 βλιβεῖς ἀχθεῖν δ' εἶχε βοοκτασίαν.

Γαίτου.

Γαῖδα πατήρ ἄλλων ὀλοῶ σφιγχθέντα δράκοντι
 ἀθρήσας, δειλῆ ἔξεν ἐκ μφε χερὶ.
 θηρὸς δ' ἔκ' ἀφάμαρτε. δῖο δ' ἑσμάτος γὰρ ὄϊσος
 ἦν ἔξεν, τυτθῶν βαδὸν ὑπερθε βρέφης.
 παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυὶ τῆδε φαρῆξην
 σῆμα κθ' αὐτοχίης θῆκε, κθ' εὐσοχίης.

ΙΣΟΨΗΦΑ. Λεωνίδου ἀλεξάνδρου ὡς πάντα. Ι:
 Θύει σοι πῶδε γράμμα γενθλιακάσιν ἐνώραις
 Καῖσαρ, γενθαλί μουσα Λεωνίδεω.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Χαλλιδόπης ἄρ' ἄκρον αἰὲς θύος· εἰς δὲ νέωτα
ἢν ἐθέλης, θύσῃ τὰ δὲ περιωρότερα·

Τὴν δὲ Λεωνίδεω θαλέρην πόλι δ' ἔρκεο μῦσαν,
δίστιχον, ἀνέκτι παέγγιον ἀνεπίης.
ἔσαι δ' ὄν κρονίαις Μάρκω περιθλαλές ἄδυρμα
τῆτο, κῆ ἐν δειπνοῖς, κῆ παρα μασοπόλοισ·

Οἰδίπιδης, κῆ σῆς ἢν τεκτων, κῆ μητέρι ποῖαις
ζῆνετο, κῆ παλάμης ἢν τυφλὸς ἐκ σφετέρης·

Γέμματα τίς λιπώντα, τίς ἄρει τῷ πολιπόρῳ
βόρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κέλυκος;
νύμφαις ταῦτα φέροι τίς· ἀναμάντης δὲ θυηλάς,
ἢ δέχομαι βῶμοῖς ἢ θρασύμητις ἄρης·

Ἄλλος οἰπ' ἐπιλήτων, ὃ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπ' ἰόντων
Εὐπλι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
οἷ' ἐμέθεν δέξαι μασῶν στίχον, ὅστις ἔσαιε,
μίμνη κῆ φιλήεις σῆμα, κῆ ἀμαθίης·

Λύκτιον ἰοδόνην, κῆ κῆ μπύλον ἄρτεμι ῥέον,
Νίηις ὃ Λισιμάχῃ παῖς ἀνέθηκε λίβυς·
ἰὺς γὰρ πλῆθοντα αἰὲ λαγόνεαι φαρέρης,
δορξῆσι, κῆ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις·

Ἐξ ἑνὸς ἑνὰ ψήφοισιν ἰσάζεται, ἢ δυὸ δοῖοις·

ἢ ἄρ' ἐτι σέρῳ πῶν δολιχογραφίην·

Τὴν προτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καίσαρ, ἰσπρίβμη σύμβολον ἀνεπίης,

νεῖλος ὄπως κῆρτίνδε δι' ἑλλάδος ἰθαῦσαν,
τῆ χθονίῃ πέμψη δῶρον αἰδοῦτάταν.

Ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὃ δ' ἄργυρον, ὃ δ' ἐτοπαζοῦς
πέμψοισι, πλὴτον δῶρα γενεθλίδια.

οἷ' ἰδ' ἄργιππίνη δ' ὄδ' ἑστ' ἄμοῦνον ἰσῶσας,
δρῆμα δῶροισι, ἀφθάνος ἔδαμάσει.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ. 13

Κατὰ ἀνωπεία μόν.

Αθλήσας ἦδη πόλιν τηδύσας ἦλθα.

Ἀμήσας ἄρδην, ὄροφηρόρον ἠδρασα σῆμα.

Ἀλύξας ὄρην ἠνεμωμένην, ἠρῶσα ξύλα.

Εἰς Διομήδους τῆρον.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.

Νοσῶ, σὺ δ' ἔσταμα, ἰησῶ, σῶσον.

Νῶ ἔκατα, μὴ ὄνητά σοφός ἀπ' νοήματα λείω.

Γερά σά παρὰ χεῖλη ἦλθε, χεῖρά πῶσα γεί.

Νίφαν ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄφιν.

Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.

Σοφός ἐγὼ γέ ἦδη ὦν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω· γελῶ τὰ

κέτω, λέγων ἄν' ὦ ταρῶν ἄνω, ἦδη ἐγὼ γε σοφός.

ΑΠΟ ΚΗΡΩΡΩΝ. 14

Σκέπησαν κήραιο βίλυθροῖο δι' ἑλλαν,

κῆρ ἀρεπείην κούλων ἀσκυλον ἔκτο μίδα,

τήντ' ἐπινοπιδίον βροχέτων φακδέσαν δρωτῶν,

κῆρ τὰς ἀρήκτους ἐμβάδασ ὠμοβοεῖς,

ἦν τε δι' αὐτῆτοιο πέδου δαῦντα κῆρ' ἰθῦ,

δρτιφανῶς κῆρ μβης πάσαλον ἐμβολέα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ σκῆρος ἐξ ὀχρεῶν πρασίην διψῶσαν ἐξείρειν,
 αὐχμηροῖο θέρουσ ἔπτε παυσάμενον,
 σοῖτοι κηρωδὸς ποτάμιων ἀνέβηκε Γρίηπε,
 κηυσάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐρχαίης.

Ζωνά.

Ἄρτιχαιή ροιά τε, καὶ ἄρτιχουα ῥόδε μῆλον,
 καὶ ρυτιδῶροιοιον σῦνον ἐπομαλίον,
 πρρῦροῖον τε βόρω μεθυλίδικε πυκνῶρωτον,
 καὶ κέρουα λεπῆς ἀντίδωρον λιπίδωσ,
 ἀζροιώτη τῆδε μονασῶρωγι Γρίηπε,
 ἔθηκεν ὀκρρῦλάξ δονδρακίην βεσίην.

Αδίσωτον.

Ἄλκιμίνης ὁ πενιχὸς ἐπὶ σμικρῶτινι κήτω,
 τὸ φιλοκρροπορρὸν γασάμενος θέρεεσ,
 ἰχάλα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα Γανὶ κομίζω,
 ὅπῃ σύμοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίωσ.
 ὦν τὰ μὲν, ἐκ κήποιο. τὰ δ' ὕμετέρης ἀπ' πέτροσ
 δέξο. καὶ ἀντιδίδωσ, δὸσ πλέον ὦν ἔλαβωσ.

Φιλίπην.

Ροίην ξανθοχίτανα, κεραιδῶροιά τε σῦκε,
 καὶ ῥοδέλα σαρφυλῆσ ὠμὸν ἀπρωσάδιον,
 μῆλὸν ἔηδύπνωσ κηπῆ πεπρωμέγον ἀχνη,
 καὶ κέρουα χλωρῶν ἐκφανέ' ἐκ λεπιδῶν.
 καὶ σῦμιον χλοάουτα ἅν ἐν φύλλοισ πεδοκοίταν,
 καὶ περικὴν ἦδη χρυσοχίταν ἔλαίν,
 σοὶ φιλοδίτα Γρίηπε, φυτοσκῆρος ἀνθετο Λάμων,
 δένδρασι, καὶ γήοισ ἀξάμενος θαλέθειν.

ΑΓΟ ΚΥΝΗΓΩΝ. ΙΣ

Σατυρίου εἰς τρεῖς ἀδελφούς.

Θηρατῆς δολιχὸν τόδε δίητυον ἀνετο Δάμις.

Γίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλιν.

Προλοφύρας δὲ χιτῶνας, ὄνυκτερέτης θέτο Κλείτωρ

τῷ Γρανί, βριαῶν ἐρασίην κερμάτων.

Ἰλαος ἀσεβέων ἀδελφεοῖς ἐπίνασον

πῖνα, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Εἰς τ' αὐτ' Ιουλιανὸν ἀπ' ὑπάρχων.

Γνωτῶν βριατίων ἐκ προιατίης λίνα θήρης

δέχυσσο Γάν. Πίγρης σοὶ τὸν ἀπ' πτέρυγων

ταῦτα φέρε· θηρῶν, Δάμις· Κλείτωρ δὲ, θαλάσσης.

καὶ σφι δὸς ἀναρρεῖν, ἡέρα, γάαν, ὕδωρ.

Λεωνίδην εἰς τ' αὐτ'.

Οἱ προιαῖοι ταῦτα τὰ δίητυα θῆκεν ὁ μαιμοί

ἀγρότα Γάν, ἀλλης ἄλλος ἀπ' ἀγροσίης.

ὦν ἀπ' μὲν πῖνων, Γίγρης τάδε· ταῦτα δὲ, Δάμις

τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὀρίτος, εἰναλίων.

ἀνθ' ὧν τῷ μαι, πέμπε δὲ ἡέρος εὐσοχον ἄγριν.

τῷ δὲ, διὰ θυμῶν· τῷ δὲ, δὲ ἡτόνων.

Εἰς τ' αὐτ' Ἀντιπάτρον σιδωνίῃ.

Γρανί τάδ' αὐβαί μοι προιαῖοί θέσαν ἄρμενα τέχνης.

Δάμις μαι, θηρῶν ἄρκου ὄρειονόμιαν.

Κλείτωρ δὲ, πλωτῶν τάδε δίητυα· τῶν δὲ πετεινῶν,

ἀρρηκτον Γίγρης τίνδε δεραοπέδην.

τῶν μαι τῶν, εὐλόχων, τῶν δ' ἡέρος· ὅν δ' ἀπὸ λίμνης,

ἔποτε σὺ κενεοῖς οἶκος ἔδεντο λίνοισ.

Εἰς τ' αὐτ' Ζωσίμου.

Εἰναλίων Κλείτωρ τάδε δίητυα, τετραπόδων δὲ,

Δάμις, καὶ Γίγρης, θῆκεν ὑπ' ἡερίων

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

πανί, κροσιγνήτων ἱερῶν προίας· οἷμα δὲ σὺ θήρη
 ἠέριον, πόντω, κῆν χθονὶ τοῖσδε νέμει·

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀρχὴν.

Σοὶ τὰςδε Πάνι σκοπιήντα, παρακόλα δῶρα σιωλίμοι
 τριζυγδοῦ, ἐκ προίας ἑνὸς λινοσκασίης.

Δίκτυα ἰδὴ Δάμις, θηρῶν· Γίγνης δὲ, πέτεινῶν
 λαμοπέδας· Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνα·
 ὧν ἦν μὲν, κῆς ἐσαύθις ἐν ἠέρι, πόνδ' ἔτι θεῖης
 αἴσυχον ἐν πόντῳ· ἦν δὲ, κῆς τὰ θρονόχους.

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶ αὐτῶ.

Ἀγραύλω τὰςδε Πανί βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
 αἰθαίμοι προιοῖ δῶρα λινοσκασίης·

πίγνης μὲν, δειραχθῆς εὐβροχον ἄμμα πέτεινῶν·
 Δάμις δ' ὕλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
 ἄρκω δ' εἰναλίῳν Κλείτωρ πόριν· οἷς σὺ δὲ ἀέθρης,
 κῆς τὰς, κῆς πελάγους, αἴσυχον πέμπε λίνα·

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶ αὐτῶ.

Ταῦτά σοι ἐκτ' ἱερίων, ἐκτ' ἀέθρος, ἐκτε θαλαῶντι,
 προῖς πωτοῖ, τέχνης σύμβολα Πάνι, ἔθεσαν·

ταῦτα μὲν εἰναλίῳν Κλείτωρ λίνα· κείνα δὲ Γίγνης
 σιωνῶν· Δάμις τὰ προῖτα τετραπόδων·
 οἷς ἄμα χερσαῖσιν, ἄμ' ἠερίσιν ἐν ἄγραις
 ἄγρην, ἄμ' ἐν πλωτοῖς, ὡς πρὶν δρωγὸς ἴθι·

Εἰς τὴν αὐτὴν τῶ αὐτῶ.

Τριζυγδοῦ ὕρεσίοις κροσιγνήτοι τὰςδε τέχνας,
 ἄλλος ἀπ' ἀμοίας σοὶ τὰςδε Πάνι, ἔθεσαν·

κῆς τὰ μὲν, ὀρνίθων Γίγνης· τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
 Δάμις· ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίῳν ἔπριν·
 τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν· ὁ δ' ἠερίσιν ἐν ἄγραις
 αἰέν· ὁ δ' ἐν πελάγει αἴσυχον ἄγρην ἔχοι·

Εἰς τὴν

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρου.

Γίγρης ὄρνιθων ἀπὸ δίπτυα, Δᾶμις ὄρνιθων,
 Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε Γάν, ἔθεσαν,
 ἕων ἄδιφθοὶ θήρις γέρας· ἄλλος, ἀπ' ἄλλης
 ἰδουτὰ γάλης, ἰδουτὰ κῆρ πελάγους.
 ἀνθ' ὧν τῶ μιν, ἀλλοῖσι τῶ δ' ἠέρος, ὧ δ' ἀπ' ἄρουμῶν,
 πέμπε κράτος, ταύτη δ' ἄμμον ἐπ' εὐσεβίῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου

Βασίλῃ.

Σοὶ τάδε Γάν θηραντὰ ἀνηρτήσαντο σαυάμοι
 δίπτυα, χριχθεδίνης δῶρα κίων χεσίης.
 Γίγρης μιν, πίντων· Κλείτωρ, ἀλλοῖσι δ' ἀπ' ἕρας
 Δᾶμις, τετραπόδων εὐκνήλος ἰχθελάτης.
 ἡμὰ σὺ κιν δρου μοῖσι, κῆρ εἰν ἀλί, κῆρ δὲ διά μέλας
 ἠέρος, ἀναρρον τοῖσδε δίδ' ἔχματων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ

αὐτὸ.

Τριαδὰ τάδε τριασὶ θηραρρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
 τέχνης, πρὸς νηῶ Γανὸς ἔθεντο λίνα.
 Γίγρης μιν, πίνωσι γ' ἐφείθ' βόλον· ἔν δ' ἀλίοισι,
 Κλείτωρ ἐκ θηροῦ, Δᾶμις ἐρημονόμοις.
 ἦαινε Γάν, ἦν μέντι δὲ αἰθέρος, ὄν δ' ἀπ' ἰλόχμης,
 ἦν δὲ δὲ αἰγιαλῶν θὲς πλουαυράτερον.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Βριβὺ μὲν ἀγραυλῶν τῶδε δίπτυον ἀνθετο θηρῶν
 Δᾶμις, κῆρ Γίγρης πίνωλετιν νεφέλιν.
 ἀπλότατον δ' ἀλί τῶτο μιτορράφης ἀμφίβληστρον
 Κλείτωρ, ἀνθήρω Γανὶ προσανξάμενοι.
 ἦαινε Γάν, κρατερῶ πόρε Δᾶμιδι κηίδα θηρῶν,
 Γίγρη δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰκλιανῶ Διοκλέους.

Δίκτυά σοι τάδε Γάν, ἀνεβήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ βρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγους.

Δίκτυβόλει· τῆτο δ' ἄρκεισι θηροτόμοις·
πνύβιον ἐν πηνοῖσιν ἐπίβλεπε· τῆς γὰρ ἀπάντων
δαῖμον ἐχέει ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

Αλφειῶ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτὸ.

Γανὶ κροισιγγῶν ἱερὴ βίαις, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἀνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.

πίρρης, ὀρνίθων ἀλίων ἀπομοίρια, Κλείτωρ·
ἐμπαλιν ἰθυτενῶν Δάμεις ἀπὸ σαλίων·
ἀνθ' ὧν ἀαγρίην, ὧ μαι, χθονὸς, ὧ δέ, διδοίης
ἐξ ἀλός· ὧ δέ, νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

Λεωνίδου ταραντάνου.

Ὁ κρῆς Θηριμάχος, τὰ λαγωβόλα Γανὶ λυκαῶ
ταῦτα πρὸς δόκηθ' ἰοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις·
ἀγὰ σὺ Θηριμάχῳ δῶρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κροτιβαύοις τοξότιν ἐν πολέμῳ·
ἐν τε σαναγκείμοι παρίσασο δεξιτερῆσι,
πρῶτα διδοῖς ἀγρῆς δῶρα κροτ' ἀντιτάλων.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τῶδε πεντάχμοισι ποδῶν ὠπλισμένον ἀκμήεις
ἀκροχηνὲς φονίη κρατὶ σαναξευρύσασ,
ἀνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίττω ἀγριπόδῃ Γάν
Γαῦκος ἀραφί, καὶ πᾶν ἀγρότιν ἀγανένου·
ἀέχμη δ' ἡμιβρωῖτι τύποι μίμνοισιν ὀδόντων·
ἢ ἐπιβρυχιπῶν θῆρ' ἐκένωσε χόλου·
ὑδροιάδου γυμνασίου δέ, σὺν ὑλοτόμοισι χορείην
εἴσαν, ἐπεὶ καὶ τὰς πολλαῖς ἐξεφοβῆ.

Ζωνά.

Τὸρ σοὶ ὑλγῶτα κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
 δέρμα, λυκορραΐσης ἐκρέμασιν,
 καὶ τῶν ἐν κοτίνοιο κελεύροπα. τῶν ποικύτων
 πολλαὶν ῥομβιτῶν ἐν χερὸς ἠεροβολῆ.
 ἀμὰ τὸ Πᾶν βουνίτα, τὰ μὴ πολλοὺς βλάτε δέξαι
 δῶρα, καὶ ἀναγρεῖν τῶ δ' ἐπίνασον ὄρει.

Αντιπάρου.

Γηραλέον νεφέλασ πυχῆσ τόδε, καὶ προίλιτον
 ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτινεῖς παχίδασ,
 κλωβὸσ τ' ἀμφιρῶγασ, ἀνασσασὺσ δέ τε ῥάχασ,
 καὶ πυρὶ θηγαλέουσ ὄξυταρεῖσ σάλικασ,
 καὶ τῶν ἀπὸ πολλοῦ δροῦδ ἰκμάδα, τὴν τε πιτεινῶν
 ἀπραντῶν ἰξῶ μιδαλέον δόνακασ,
 καὶ κρυφίου καὶ κλωσῶν ἐπισσασῆρα βόλοιο,
 δρῶν τε γλαχερῶν λαιμοπέδαν μεράων,
 σοὶ Πᾶν ὠ σκοπιῆτα, ἡέρασ θέτο παῖσ Νεολιάδα,
 Κράμβιγὸσ θηρατῆσ, δρῆκασ ἀπ' ὄρχομανῶ.
 Λεωνίδου. οἰδὲ, Μνησαλίκα.

Τῶν ἔλαφον Κλεόλαοσ ὑπὸ ἠναμοῖσι λοχίσασ,
 ἔπταχε Μαϊάνθοσ παρ προίλικτον ὕδωρ,
 θηκτῶ σαυρωτῆρι. τὰ δ' ἀντάρριζα μετώπων
 Φράγμασ, ὑπὲρ κραναῶν ἄλλοσ ἐπαξε πίταν.

Αντιπάρου.

Τῶν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἀμῶν ἐρυμάθιον ὕδωρ,
 νῶτα τε θηρονόμασ φερβομέναν φολόησ,
 παῖσ ὁ Θεαρίδω λασιώνιοσ εἶλε Λυκορμασ,
 πλῆσασ ῥομβωτῶν δόρατοσ ἑρῖαχῶ.
 δέρμα δέ, καὶ δικέραιον ἀπὸ σὺρθυγα μετώπων
 πασσαμένοσ, κῆρασ θῆκε παρ' ἀγρότιδι.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ ΟΥ

Σιμίον.

Δέρμα, καὶ ὀργυαῖα κέρα βοός ἐκ βασιλῆος,
 ἀμφιπρωονιάδα κείμεν ἀνά πρόπυλον
 τεταρακιδέως δώρα. ἔν τιν' αὐ χέιντα φιλίππου
 ἀνόμενον, κατὰ γὰρ ἤλασε δεινὸς αἰών,
 βύβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρὸν ἄ πλύσκιβος
 ἡμαθία, τοῖα κρένεται ἀγεμόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμνηνότεα δειράσι ταῦρος,
 ἔν πρὶν ἐριμωτῶν θῆρα μακροονιάς,
 δαρδανέων ὀλετήρ, ὁ κεραιύνιος εἶλε Φίλιππος,
 πλήξασ' ἀγανέα βρέγμα κωαυγέτιδι.
 καὶ τὰδε σοι βριακῶς ἠράκλειος ὁ δῖος βύσσας
 ἤκειν ἀμαμκέτη κράτος ἔρφομα κέρα.
 σὺς τοι ὁ δ' ἐκ φίλας ἀναδέδρομεν ὅτι ἀεικὸς
 παρηφῶς ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμίον.

Σοὶ γέρας ἀεικείδα μίνυα μάχε τέτο Φίλιππος
 δέρμα ταναϊμύκου λαυρὸν ἐβηκε βοός.
 αὐτοῖς σὺ κεραιεῖ τιν' βρεχμῶ κυδιδῶντα
 ἔσβεσεν ὀρβηλῶ προχαιῶ ὑπὸ πρόπυδα.
 ὁ φθίνος ἀνάλκαιο· τὸν δ' ἐτι κῦδος ἀέξοι,
 φίλα βερραιέου κρῆντορος ἡμαθίας.

Ἀντιπάτρου.

Ἄ φόρμιγγε, τάτε τόξα, καὶ ἀγνύλα δίκτυα φοίβη,
 Σώσιδος, ἔκ τε φίλας, ἔκ τε πλυκράτειος.
 χαῖ μιν' οἱ στυτήρ, κεραιὴν βιδὸν ἄ δ' ἐλυρωδῶς,
 τῶν χέλιω ὠ γρηυτήρ, ὠ πασὶ πλεκτὰ λίνια.
 αἰὲν ὁ μιν, ἀκνυβόλων ἰῶν κρέτος ἀσδὲ, φέροιστο
 ἀφρα λύρας ὁ δ' ἔχοι πρῶτα κωαυγέτιας.

Αθλιον.

Καὶ βίβλος, θαρσέετε, τὰ δὲ τὸ κρητὸς ἐχέμεν
κείται ἐν ὀρυγίῃ ἢ ἔξα παρ' ὀρτέμιδι.
οἷς ὁ μέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· καὶ δὲ πέπαιται
αἰγῶν, ἐπεὶ ἀπονδῶς ἢ θεὸς εἰργάσατο.

Αἰγίος.

Καὶ σάλικος, καὶ πῆνα λαγωβίλα, σοὶ ταῖδε Μῆδων
φῶιβε σοὶ ἔξουτῶς ἐκρέμασεν κηλῶμοις.
ἔργων, ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μείζον
δωρήσῃ, τίς τῶνδε πλυπλάσια.

Αλαβία χολαστιῦ.

Σοὶ μάχερ ἀγίγναμε, παρῶντιον ἄν περιωπῶν
ἢν ἔραγον ὡδὸς σῶς ἀγέτ' ἀθιροσάωσ.
σοὶ δὲρ κητορίδων ἕλακῆ, καὶ φῖτομος αἰχμαδόνου
ἀδαδὲ, καὶ ταχινῶς ἔργα λαγοσφαγιῶς.
δ' ἰτυατ' ἐν ῥοβίσις ἀπλῆμένα, καὶ κηλαμῶντα
κῆμνων, καὶ μοχερῶν πείσμη σαληνοβόλων
ἀνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἀγρῶν
ἀννε, καὶ πῶκος πολλοῖσις ἐξεφάβη.

ΑΠΟ ΚΙΘΑΡΗΙΔΩΝ· ΙΒ

Γαῦλυ σιλεντιαρίῳ.

Τὸν χαλκοῦ τέτιγα λυκώρεϊ λοκρὸς ἀντίπτε
Εὔνομος, ἀθλοσάωσ· μῶμα φιλοσφάνη.
ἢν δὲρ ἀγῶν φὸρμιγγος, ὁ δ' ἀντίος ἵππο παρβυς.
ἀγ' ὅκα δὲ πλῆκρω λοκρὸς ἐκρέξε χέλυς,
βραχυδὸν τεφρητῆα λύρασ ἀπικέμπασε χορδα.
πρὶν δὲ μέλος σκεῖν ἐπὶ δὸς ἀρμονίης,
ἄβρον ἐπιβύζων κιβάρασ ὑπερέζετο τέτιξ,
καὶ τὸν ἀποιχομένῃ φθόγγον ὑπέκλυε μίτη.

admir
muv. τραζαν νοικαρηνη.
anno .14. haert inde heit.
jauto.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

τὰν δὲ πάρος λαλαγῶσαν ἐν ἄλλοισιν ἀγροῖτιν ἠχῶ,
πρὸς νόμον ἀμετέρας βρέφε λυρακτυπίης.

τῷ σε μάκρ λιτῶε τεῷ τέλιγι θεαίρῃ,
χαλκίον ἰδρύσασ ὑδὸν ὑπὲρ κιβάρου.

Μακεδονίου ὑπᾶ-

του.

Τὴν κιβάρην Εὐμόλῳ ἐπὶ προπόδων πρὸ φάιβῳ
ἀνθετο, χειραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφομένος.

εἶπε δὲ μὴ φάουσαι μὴ λῦρις ἐτι, μὴ δ' ἐθειήσω
τῆς πάρος ἀρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.

ἠγθέοις μελέτω κιβάρης μίτος ἀντὶ δὲ πηκίρου,
σηιπανίῳ βρομερῶς χεῖρας ἐρρησόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὲρ δένδροισιν οἶδα κηθίζων
ἀείδειν, λαβερεῖ καύματι θαλπόμενος,

πρόϊμος ἀνθρώποισι κελουθήτησιν αἰοῖδος,
θιλείης ἔρησις ἱεμάδα γινόμενος,

αἶμα κείνῳ πύλικος ἀθηνάκης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέλιγ' ὄφει μ' ὠνερ ἐφειζόμενον.

ἄσπον γὰρ μέσσις ἐσέρρημεθα, τῶσπον ἀθνήν
ἔξ ἡμεῶν ἢ γὰρ παρθένος, αὐλοθετεῖ.

Αἰήλον.

Τὸν νυμφῶν θεράπντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοῖδῶν,
τὸν κύρως τερπόμενον βάρβαρον,

χαλκῶ σιλωῶσα τίς ὀδοιπόρος, αἴχος ἐθικεν
καύματος ἐχθροτάτην δίφαν ἀνεσάμενον.

πλαζομένῳ γὰρ ἔδραξεν ὑδωρ ἀνικαρον αἰεῖσας
κοιλιάδος ἐκδροσερῆς ἀμφιβίῳ σῶματι.

φωγὴν δ' ἀγνήτηραν ὀδοιπόρος ἔκ ἀπρηίπων,

ΑΓΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ·Φιλίππου. 17

Ξίφι τὰ πλλῶν κνωδάλων λαμοτόμα,
 πυρίβοθρος τε ριπίδασ πυρινέμους,
 ἰθμόν τε πουλύριτον, ἠδὲ τεράποιω
 πυρὸς χέουραν ἐχάρακ κρεοδόκον,
 ζωμήρισίν τε πῶ λίπους ἀφρηλόγον,
 ὄμψ κρεάγρη τῆ σιδηροδακτύλω,
 βραδυσκελής ἦφρασε, σοὶ Τιμασίω
 ἔθηκεν, ἀκμήσ γῶν ὄφρασι μένος.

Αρίππωνος.

Χύβρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, κῆσ βαθυκέμπῃ
 κλείδα σιῶν, κῆσ τὰν ἐτροδόκον τορσίαν,
 κῆσ πείριαν ριπίδα, τῆν αὐχαλκόν τε λέβητα
 σιῶν πελέκει, κῆσ τὰν λαμοτόμον σραγίδα,
 ζωμούτ' ἀμφ' ὀβελώσιν ὄφρασι ριπίδα, τῆν τε μαγείαν
 ἀπόγγον ὑπὸ σιβαρῆ κελκλιμένον κοπίδι,
 κῆσ τῆτον δικθῆραν ἀλοφίβια, σιῶν δὲ, θυείαν
 ὄπερον, κῆσ τὰν κρεοδόκον σκεφίδα,
 ὄφοπόνος Σπινθῆρ ἐρμῆ τάδε σύμβολα τέχνης
 θήετο, δουλοσσιῶσ ἀχθος ἀπώσάμενος.

ΑΓΟ ΜΕΘΥΣΩΝ·Ερατοθέου. 18

Οἶνοπότασ Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἀνθετο βαίχῃ.
 Δέχνησο δ' αὐμένεωσ· ἄλλα γὰρ ὕδὲν ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ· Σιμωνίδου. 19

Τόν δὲ ποτ' ἑλληνόσ ῥώμη χερὸσ, ἔργον ἄριστοσ,
 ἀπ' ἄλλῃσ φυχῆσ λήματι πηθάμενοσ,
 πέρσασ ἐξελάσαντοσ, ἐλαύθερον ἑλλάδι κόσμον
 ἰδχύσαντο Διὸσ βωμόν ἐλευθερίου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ΑΡΟ ΝΑΥΤΩΝ. 120. ΟΡΙΑ

Μακεδονίου ὑπάτου.

Νῆα Πασειδάωνι πρὸ πηλῶνος ἀνθετο Κράντος,
ἔμπεδον ὄβρησιν πέλας ἐρσάμενος,
αὐρῆς ἔκαστος ἀλέγασσαν ἐπὶ χθονός. ἢς ἐπι Κράντος
αὐρῆς ἀνακλιθεὶς ἀβρομον ὑπνον ἔχει.

Τὸ αὐτὸ εἰς τὸ αὐτὸ.

Νῆα σοι ὦ πόντι βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μνηκτι τεγγομένην.
νῆα, πρὸ πηλῶνων ἀνέμων πηρόν. ἢς ἐπι, θειλός
πρὸ πηλῶνων ὠϊσάμενη εἰσελάαν αἰδῆν.
πάντα δ' ἀπειπούμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλησ,
πίσυν ὑπὲρ γαίης ἰχθυον ἠδρασάμενη.

ΑΡΟ ΝΑΥΗΓΩΝ. Λυκίανθ. 21

Γλαύκω, καὶ Νηρέϊ, καὶ ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτη,
καὶ Βυβίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαμόβρηξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος, ὃς δὲ κέκρυμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ ὕδεν ἔχω.
Λυκίλλιος.

Εἰ κόνια τῆς κήλης Διονύσιος ὃς ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσάρωντα μόνος.
τοῖς μηροῖς αὐτῶν τὸν ὑπερδύσασ, ἐκαλύμβα.
ἔσω καὶ κήλης ἐν τισιν αὐτῶν χίη.

ΑΡΟ ΝΕΩΝ. Θεοδώριδ. 22

Δλικὸς αἴτε κόμαι, καὶ ὁ Κρωβυλος. ὡς ἄπ, φοίβη
πέξατο μολπασθῆ κώμος ὁ τετραέτης.
αἰχμητῶν δ' ἐπέβουσε ἀλέκτορα, καὶ πλαιδέντα
πᾶσι ἠησιδῆκε πίονα τυροφόρον.

ὦ πᾶλλον,

ἄλλον, θέεις τὸν Κρώβυλον εἰς τέλος ἀνδρῶν
 οἶκον, καὶ κτιάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Τῷ αὐτῷ.

Καλῶ σὺ τέλει Χαριθένης φίλα τίνδε
 κερδοσίων, κέραις θῆν' ἀμαρτωβιάσι,
 σὺ βοῆ χερνιφθέντα. παῖς δ' ἴσον ἀεὶρί λαμπρῶν
 πωλικόν ὡς ἴππος χνοῦ ἀποσισάμενος.

Κριναγόρου.

Εσπερίῳ Μάρκελλος ἀνερχόμενος πλεῖμοιο
 σκυλοφόρος, κραναῆς τέρμα παρ' ἰταλίας,
 ξανθὸν πρῶτον ἔκειρε γενεάδα. βύλετο παρ' ἴσους
 ἕτω, καὶ πέμχαι παῖδα, καὶ ἀνδρῶν λαβεῖν.

Δηλιον.

Ωριον ἀνθήσαντας ὕπ' κροτάφοισιν ἰβλῆς
 κειράμενος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας.
 Φοῖβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας. ἀξίωτο δ' ἄτας
 καὶ πλὴν Λύκων κέραι ἀπ' κροτάρων.

ΑΡΟΡΑΙΖΟΝΤΩΝ. 23

Λεωνίδου.

Εὐφρομένην τοι σφαιραῖαν, εὐκρόταλόν τε φιλοκλέης
 ἔρμειν ταύτην πυξινέην πλατάνην,
 ἀσφατάλου θ', οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ πν' ἐλικὴν
 ῥόμβον, κερσοῦν καὶ γυῖ ἀνεκρέμασιν.

Δοκλητιάδου.

Νικῆσας τῆς παῖδας, ἐπεὶ κελεύει γράμματ' ἔγραψε
 Κώνταρος, ὁ γοδῶκοντ' ἀσφατάλου ἔλαβεν.
 καὶ μὲν χάριν μέσης τῶν κωμιῶν ὦδε Χάρητας
 πρεσβύτην, θορύβῳ θῆκε με παιδαρίων.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΥ
ΑΡΟΓΟΙΜΕΝΩΝ · 24

Αζαβίου χολαστηού.

Δικραίρω, δικέρωτα, δασυκνήμω, δασυχάιταν
ἔξαλον, εὐσκήρθμω, λόχμιον, ὑλοβάτα
πανὶ φιλοσκοπέλω, λάσιον παράπρωνα Χαρικλήσ
κνακὸν ὑπηνήταν ᾧ δ' ἀνέθηκε φάρον.

Λεωνίδα.

Τῷτο χιμαιροβάτα Τελέσων ἀγόνυχι Πανί
ᾧ σκύλος ἀγρίος τείνε κητὰ πικράνυ,
κῶ τῶν φαιβοάρατον εὐσφύβυγα κορυάαν,
ᾧ πάρος αἰ μωπῆς ἐσφύλιξε λύκας,
ζαυλοῦς τε γλαυκοπήγασ, ἀγρωαῖδόν τε κνωαύχαν,
κῶ τῶν σφρίντων λαμοπέδαν σκυλάκων.

Ἰωάννου ποιητῆ τῷ βαρβυκῆλλο.

Πειθοί, κῶ Γαρία, παντάν, κῶ κηρία σίμβλων
τῆς κηλυκοσιφάνου νυμφίος Εὐραυόμις,
ἔρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βυκόλος· αἰμὰ δ' ἐχοιάθε
ἀντ' αὐτῆς, παντάν· ἀντ' ἐμίθεν, ᾧ μέλι.

Μαιτρωνίη ὑπάτη.

Δάρτις ὁ συριτῆς φρομερῷ περὶ γήραι κῶμνων,
χειρὸς ἀερζηλῶς τὰτδε βαρνωμέναν,
πανὶ φιλαχραύλω νομίαν ἀνέθηκε κορυάαν,
γήραι ποιμενίων παυσάμενος κῶμάτων.
εἰσέτι γὰρ σφρίγγι μελίσδετα· εἰσέτι φωνά
ἔφρομος ἐν φρομερῷ σώματι ναιετάει.
αἰμὰ λύκοις σίντησιν ἀν' ἕρρα, μή τις ἐμείθ
αἰκόλος ἀγγέλιη γήρας ἀδρανίην.

Αδέαστον.

Αὐλῆς Πανὶ Μελίσκος· ὃ δ' ἐννεπε μὴ γέρας ἀφρη
τῷτοισ· ἐκ κηλάμων οἰστροῦ ἐπιπασσάμην.

Ανύπς.

Φριξοδόμα τάδε Γαγί, κῆσ' αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπίας Θάδωτος οἰονόμος,
 αἰ μιν ὑπὸ ζαβίαισιν θέρας μέγα κρημνιώτα
 παύσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μιλίχρον ὕδωρ.

ΑΡΟΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 25

Σιμωνίδου.

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαιμένα δακρυδέντος,
 νῆσ' ὑπὸ ἀθηναίης κείται ὑπὸ πόρροια,
 Πλλάκι δὴ συνέντα κητὰ κλόνον ἐν δαίφωτων,
 περσῶν ἰππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Κνησάρχου.

Σοὶ μὲν κρημύλα ῥῆα, κῆσ' ὀχλαίρα φαρέτρα,
 δῶρα παρὰ Ἴρομάχου φοῖβε τάδε κρέμαται.
 ἴδ' δὲ περσέοντας, ἀνὰ κλόνον ἀνδροβὸς ἔχουσιν
 ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων.

Αντιπάθρου σιδωνίου.

Γὰν πρὶν ἐναλίσις, κῆσ' εἰράνας ὑπὸ φάτιν,
 μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐν σωμαίται,
 χαλκοπατῆ σάλπιγγα, γέρας φερένιμος ἀθάνα
 λήξασ κῆσ' πολέμου, κῆσ' θυμὸν μέλας, ἔθετό.

Σιμωνίδου.

Οὕτω τοι μελίντακῆ πρὶ κίονα μακρὸν
 ἦσο, πανομράω Ζηνὶ μέγισ' ἱερά.
 ἦ δὴ γὰρ χαλκὸς τε κέρων, αὐτῆ τε τέθρουσαι
 πυκνὰ κρησάμενη δηῖω ἐν πλέμῃ.

Γαύλου σιπεντιαρίου.

Ασπίδα ταυρεῖνν ἐρυμα χρὸς, ἀντιβίων τε
 Πλλάκις ἐχέειν γαυσαμένην χαλάδωρ,

ΚΚ ἱ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

κῆς ἦν ἀλεξιβέλεμον ἀπὸ σέροιο χιτῶνα,
 κῆς κόρυ, ἰππέαις θριξί δάσσω μένιν,
 ἄνθετο Λυσίμαχος γέρας ἀρεῖ, Ζηραλέου ναῦ
 ἀντὶ πανοπλίας βακρόν ἀμφοίμενος.

Τῷ αὐτῷ.

Ζηνί τῷ δ' ὀμφάλιον σάκος φύθος, ᾧ ἐπιλαίην
 ἔχεν ἄριστῶν, ἄνθετο Νικηγόρα.
 πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν ἀκοντῶν, ἰσθρίθμος τε χαλαρῆ
 χερμαῖς, κῆς ξιφῶν ἐξεκολαφε γένυς.
 αἰγὰ κῆς ἀμφιδρουπῶν ἐδὸν τῷδε χειρὶ μενείμα
 σῶζετο Νικηγόρα. σῶζε δὲ Νικηγόραν.
 θεσμὸν ἦν πᾶρτας μενερέλοπιν, ἀμφὶ βοεία
 τῆς δέ τις ἀθρήσῃ πάντα φυλασσόμενον.

Γαλλὰδᾶ.

Τὸν θῶ, κῆς τὰς κνῆ, τὸν τ' ἀσπίδα, κῆς δόρυ, κῆς κροῖ,
 Γορδίοπριλάριος ἄνθετο Τιμοθέω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐτολμίῃ
 Ἰλλασπίῃ.

Κνημίδασ, θῶρηκῆ, σάκος, κόρυ, ἔγχος, ἀθῆνη
 ῥῆφος μεμβιάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Ἀντιπίλου.

Δῦρασ ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γραμματὴ κείνῃ
 εἰς πλέμη θέσσαι σύμβολον δῶτέμιδι,
 ὄπλον ἀνικητόιο βραχίονος. ἀκλὸν ἔγχος,
 ᾧ πάντος, κῆς χθῶν εἶνε κραδαινομένῳ.
 ἔλαθι δῦρασ ἀταρβῆς. αἰεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
 ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλαίμης.

Ηγησίππου.

Λασις ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἡμῶν
 ναῦ ὑπωροφίασ Γαλλὰδος ἀλκιμάχας,

πλάσισθαι κεινονίμένα ἐκ πλέμοιο,
 ἦν μὲ φέρωντ' αἰεὶ ῥυομένα θαλάτῃ.

Αθηνον.

Ἦδη τῆ δὲ μένω πλέμῃ δίχῃ, κελὸν ἀτακτος
 σέρνον ἐμῷ νῶτῃ πηλοῦκι ῥυομένα.
 καί περ πλεβόησι ὕς κῆ χερμάδι αἰνῶ
 μυρία, κῆ δολιχὰς δεξαμένα κῆ μακρῶς,
 ὅδε ποτε κλεινοῖο λιπεῖν περιμάκῃα πῆχῃ
 φημί κῆ τὰ βῆσσυρόν φλοῖσβον ἰουκαλίου.

Λεωνίδου.

Οὐτώτοι θυρεῦς, ὅ κτῶ κρῆνῃ, ὅ κτῶ ὕφαντῶς
 θῶρηκῶς, ῥῶσῶς δ' αἰμαλέῶς κοπίδῶς,
 ταῦτ' ἀπ' λυκῶνῶν κορυφάσιαι ἐντὶ ἀθάνα
 ἄγων Εὐανθῶς δὴ χ' ὁ βιαομάχῶς.

Τὸ αὐτῶ.

Τὸς θυρεῦς ὁ μολοῶς ἰτανίδι δῶρον ἀθάνα
 ῤύρῶς ἀπ' ἠρασεῶν ἐκρέμασεν γαλατῶν,
 πάντα ἦν ἀντιζόνῃ κῆ βελῶν σφαῖρῃ. ὅ μὲγα θαῦμα,
 αἰ χιμηταὶ κῆ νῶ, κῆ πάρος αἰανίδαι.

Τὸ αὐτῶ.

Οἷ δ' ἀπ' λυκῶνῶν θυρεῶσσι δῶς, οἷ δὲ χαλινῶι
 σοιχιδόν, ξεσοίτ' ἀμφίβολοι κῆ μακρῶς,
 διδμηντῶι, πῶθενσαι ὁ μῶς ἵππους τε, κῆ ἀνδρῶς
 Γαλαδί. τῶσδ' ὁ μέλας ἀμφέχαινεν θάνατος.

Μιλετῶρου.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκῶσιν ἀνῆψε
 σκῦλα, παναιχίτην τέρψιν ἰουκαλίου;
 ὅτε γὰρ αἰγανίαι περιαγέδῃ, ὅτε τι πῆληξ
 ἀλοφῶς, ὅτε φῶνῃ χανθῶν ἀνῆρε σάκος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

ἦν αὐτῶ γανθῶντα, καὶ ἀσυρέλιπτα σιδῆρα,
 οἶά περ ἔκ ἐνοπῶς, ἀπὸ χορῶν ἕναρα.
 εἰς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον ὄπλα δὲ λυθρῶ
 λειβόμενα βροτέω, σικκὸς ἄρμος ἔχει.

Φιλίππου.

Ἐμβολα χαλκογένη, φιλόπλοα τείχεα νηῶν,
 ἀντικῶ πλέμναι κείμεθα μαρτύρια.
 ἦτι δὲ σιμβλῶς κηροβόφα δῶρα μελιατῶν,
 ἐσμῶ βομβητῆ κυκλῶσε βριθόμενα.
 καίσαρος ἀνομίης χρυσὴ χάρις ὄπλα γὰρ ἔχθρῶν,
 κερπὺς εἰρήνης ἀντεδίδουξε φέρειν.

Ἀντικῶν.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰ μὴ δ' ὄρασθαι
 καὶ τερπνὴ φιλίῳις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
 εἴη δὲ Πυλαμένιος, Γείτων μὲν ἔχει· ἔπρεπεν ἄλλαις
 ὅτε κόρυς χαίταις, ὅτε κόμαι, κόρυθι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ. 26

Φιλίππου.

Κυκλωτέρῃ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
 καὶ σμίλην δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
 καὶ κενονὶ δ' ὑπάτην, καὶ πῶ παρα εἶνα κίσιριν,
 αὐχμηρὸν ποῦντα ρημαρῆντα λίθαι,
 καλλιμένης μούσαις ἀπαυσάμενος καμῶτοιο,
 θῆκεν, ἐπεὶ γῆρα κενθὸς ἐπεσκέπετο.

Ἀθίλων.

Γραμμορῶν πλῆθοντα μελάσματι κυκλομόλιβον,
 καὶ κενόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακας,
 καὶ γραφικῶς δοχεῖα κελαινοτάτοιο ρεῖθρου,
 ἄκρα τε μεσορῶμους ἀγλυφῆσθε κλάμους,

Τῆς χαλέντι λίθου, δονακίων ἀνθηγέα κρόμου,
 ἔνθα περιβιβείων ὀξὺ χάραγμα πέλας,
 καὶ γλυφανῶ κελάμου πλατεῖος γλωχίνα σιδήρεα,
 ὅπλα σοι ἐμπορίης ἀνθετο τῆς ἰδίας,
 κενμηκῶς Μενέδημος ὑπ' ἄχλυσ ὄμμα παλαιὸν
 ἔρμεία. σὺ δ' αἰεὶ φέρβε σὸν ἐργατήν.

Γράλλυ σιλεντιαρίου.

Τυρόν κινανέης μόλιβον σιμάντορα γραμμῆς,
 καὶ σκληρῶν ἀκόνην φριχαλέν κελάμων,
 καὶ πλατῶ ὀξωτῆρα μισοχιδέων δονακίων,
 καὶ κενόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
 καὶ χρόνιον γλυπῶσι μέλαν πεφυλαγμένον ἀνθροῖς,
 καὶ γλυφίδας κελάμων ἄκρα μελαινομένων,
 ἔρμείη φιλοδήμος, ἐπεὶ χρόνος ἐκκρεμὸς ἦδη
 ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυαδὸν ἐπισκωλίον.

Αθηνον.

Τὸν προχρόντα μόλιβον, ὃς ἀφρατὸν οἶδε χαράσσεν,
 ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κενόνα,
 καὶ χάλυβα σκληρὰν κελαμινώσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 ἠγμόνα γραμμῆς ἀπανεὸς κενόνα,
 καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δύναι ὄθι διαδὸν ὀδόντα
 θάγεται, ἀμβλωθεῖς ἐκ δολιχογραφίης,
 καὶ βυθίην τρίτανος ἀλιπλάγκτοιο χαμαίνην
 ἀσόγγον, ἀκεσορίην πλαζομένης γραφίδος,
 καὶ κίσην πολύωπα μελανδόνον, εἴν ἐνὶ πάντα
 αὐτῆς τέχνης ὄργανα ῥυομένην,
 ἔρμειη Καλλιμένης, φρομερὴν ὑπὸ τήραος δὴνην
 χεῖρα καθαροῦζων ἐκ δολιχῶν κελμάτων.

Αθηνον.

Αβροχον ἀπανεὸς μόλιβον γραπῆρα κελάσσα,
 ἧς ἐπιρρίζοῦται γράμματος ἀρμονίη,

ΟΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κῆκρονά βροχαλοῦ κυβερνητῆρα μόλιβδον,
 κῆκ λίθου φηπῶ σπόγγω εἰσομένην,
 κῆ μέλατος παθεροῦ δοχίτον, ἑμῆ κῆ αὐτῶν
 ἄγραφέων κηλομένων ἀεροβαφεῖς ἀκίδας,
 σπόγγον ἄλως βλάστημα, χυτῆς λεγόμενα θαλάσσης,
 κῆ χαλκῶν δονάκων τέκτονα κηπάλεων,
 ἰθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἀνθετο μύσας,
 γήρατ κηκμηκῶς ὀμματα, κῆ παλάμιν
 Ἰυλιατῶ ἀπ' ὕπαρχων ἀγυπῆς.

Α κληνέας γραφίδεων ἀπιθωάντα πρέσας
 πῶνδε μόλιβδον ἄτων, κῆ μόλιβθ κηρόνα
 σῶ ἀδρομον ἠνιοχῆα, πλυφῆντε τ' ἀπ' πέφης
 λῶαν, ὅς ἀμβλέων θῆκε γῆραι κηλάμω,
 σῶ δ' αὐτοῖς κηλάμοισι μέλαι, μυστήρια φωνῆς
 ἀνδρομείης, σμύλης τ' ὀξυρόμον κοπίδα,
 ἔρμεν φιλοδῆμος, ἐπεὶ χρόνος ὀμματος αὐγῆν
 ἀμβλιώσω, παλάμη δῶκεν ἐλευθερίην.

Τ ὄ αὐτῶ.

Αὐλακῆς ἰθυπόρων γραφίδων κῆ κλοισι χαράαων,
 ἀνθεμά σοι πρῶχθεῖς ὕτος ἐμὸς μόλιβος,
 κῆ μόλιβθ χρωσῆρι κηρῶν, τυπῶν ὀρθῶν ὀπάζων,
 κῆ λίθος ἀχιδέων θηγαλέος κηλάμων,
 σῶ κηλάμοις ἄγχος τε μελαιδοκον, ὅσι φιλάαται
 αἰῶν ἐσομένοις γῆραι ἀποιοχομένων,
 δέχνησο, κῆ γλυπῆρα σιδῆρον, ὠθραοὺς ἄρισ
 σῶ μύσας, ἰδίην δῶκε διακτορίην.
 ἔρμεν, σῶ γὰρ ὄπλα, σῶ δ' ἀδρανέος φιλοδῆμν
 ἴθωκε ζῶν, λειπόμενοις βίου.

ΑΡΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ. ΦΙΛΙΠΠΩ. 27

Αὐλὸν κημιναντῆρα πῶν Φιλιππεμον,
 ἴνιν τε πσι χρυσον ὠκιδῆντορα, κῆ ἴον

καὶ ἄνδ' ἰχθυόεν κερκίον πυραγρέην,
 πῶκός πόδας τετράσδε λεφανηλόους.
 ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν κυλληνίῳ
 ἔθηκε, γῆρα κενθὸν ἐζοφωμένος.

Παγκρατίῳ.

Ἐκ πυρός ὁ φαισῆρ, καὶ ὁ κερκίος, ἢ τε πυραγρέην,
 ἀγχεῖθ' ἠφάισῳ δῶρα Πολυκράτεος.
 ὦ πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος, αὔρετο πασίῳ
 ὄλβον, ὁ ἰζυρήν ὠσάμενος πενήην.

Φιλίππου.

Στάβμην ἰδυτεῖν ἠμολιβαχβία, δ' ὄριτυπῆ τε
 σφύρασ, καὶ γυράς ἀμφιδέτους ὄριδασ,
 καὶ σιβαρὸν πέλεκαι πελεχιτόμον, ἰθύδρομόν τε
 πρίονα μιλιεῖω σάγματι κειθόμενον,
 ῥύπανά θ' ἔλκεσί χίρα, τέρεβράτε, μιλοθυρή τε
 χόινον ὑπ' ἀκρονύχῳ φαλλομένην κενθόνι,
 σοὶ κέρη γλαυκῶπι Λεόντιχος ὠπασε δῶρον,
 ἄνθος ἐπεὶ γῆων, πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τῆ Γαλλὰδ' ἰπῆχαι ἀκμῆ,
 καὶ τετανὸν νῶτῳ κερκίον πρίονα,
 καὶ πέλεκαι, ῥυκέναντ' ἀναγία, καὶ περιαιγίς
 ῥύπανον, ἐκ τέχνης ἀνθιτο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
 ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἔβδωμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικῶτα
να ἀπφθίγματα. τὰ μὲν, ὡς ἐγνώμια. τὰ δ' ὡς ἐπίστου
λάι. τὰ δ' ὡς ἀν' ἐκείτων ἐτυχεῖν, ὅσα μὴ πρὸς τῶ αἰσιμῶ
τερον, καὶ ἀχρότερον ἀπκλίνη. τὰ γὰρ τοιαῦτα, πλῆθ
ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Γλαυκῶνις.

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Δὺ μέλος τῷ Πάνα τὸν ἄρκυδα πικρὸν
κτιδί μελῆς

ἢ Ζηνοφίλα λίγ', ἔδ' κρέκεις τί μέλοσ'
πρὶ σε φύγω; πάντα με περισίχου-
σιν ἔρωτ'.

Ἔδ' ὅσον ἀμπνῶσαι βαιὸν ἕωσι χρόνον.
ἢ γὰρ μοι μορφὴ βάλλει πόδων; ἢ πάλι μῦσα,
ἢ χάρις· ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Νῆ τὸν ἔρωτα, θέλω τ' παρ' ἕασιν ἡλιοδώρας
φθῆγμα κλύειν, ἢ τὰς Λητοῖδ' ἰσιβάρας.

Αθήλον.

Τίς, ῥόδον ὃ σέφανος Διονισίου, ἢ ῥόδον αὐτῆς
τὸ σέφανον; δοῦνέω λείπεται ὃ σέφανος.

Μελεάγρου.

○ σέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται ἡλιοδώρας.
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τὸ σέφανου σέφανος.

Τῷ αὐτῷ.

ἢ δὴ λανθὸν ἴσον βάλλει· βάλλει δ' ἠφιλομβρος
νάρμιαν, βάλλει δ' ἠρεσίφοιτα κρίνα.

ἢ δὴ δ' ἠφιλεραστος ἐν ἀνθεσιν ὠριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, πρῶτος ἠδ' ἠτέθηλε ῥόδον.

λειμῶνδ', τί μάταια κόμισαι ἐπιφαιδραὶ μελάτεις;
ἢ γὰρ πάς, κρείων ἠδ' ἠπνῶν σέφανων.

Τῷ αὐτῷ.

Πλέξω λανθῶν, πλέξω δ' ἀπαλοῖς ἄμα μύρτοις
νάρμιαν, πλέξω καὶ τὰ μελῶντα κρίνα,

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πλέξω κῶ κρῖνον ἠδ' αἶ. ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
 πρφυρέην, πλέξω κῶ φιλέρατα ῥόδα,
 ὡσὺν ἐπὶ κροτάροις μυρραβοσφύχῃς ἠλιοδώρα
 αὐπλόκῃμον χάρτην ἀνθοβολῆ' ἔσφρανος.

Τὸ αὐτῶ.

Φαμί πρὶτ' ἂν μύθοις τῶν ἀλλολον ἠλιοδώρα
 νικῶσιν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τὸ αὐτῶ.

Οξυβόαι κῶνωπῶδ' ἀναιδέδω, αἵματος ἀνδρῶν
 σίφωνδω, ἀνδρῶν κνωδάλα διπτέρυγα,
 Βαῖον Ζηνοφίλαν λίτομαι, κῶρεθ' ἠσυχον ἕπνον
 αὐδριν. τὰ μὰ δ' ἰδὺ σαρκοφαγεῖτε μέλι.
 κῶ τί προσικήτην αὐδῶ, κῶ θῆρῶδ' ἀπεγκται
 τέρπονται βυθερῶ χρωτὶ χλαυνόμενοι.
 αἶψ' ἔτι νῶν προλέγω κῶ κῶ θρέμματα, λήξετέ τῆ μιν,
 ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δαῖνα μιν.

Τὸ αὐτῶ.

Πτάλης μοι κῶνωπ ταχῆς ἀγγελος. ἕκασι δ' ἀκροῖς
 Ζηνοφίλας φαύσας, προσφιθύριζε τάδε,
 ἀργυρνος μίμχει σε. σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλοῦσάντων
 αὐδεις. εἶα. πέτου νῶν φιλόμουσε, πέτου
 ἠσυχὰ δὲ φθεγγεῖσαι, μὴ κῶ σύγκοιτον ἐγείρασ,
 κινήσης ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
 ἢν δ' ἀγῶνης πῶν παῖδα, δ' ὁραῖς ἔβρωσε λέοντος
 κῶνωπ, κῶ δώσω χεῖρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τὸ αὐτῶ.

Νῆ πῶν νηξάμεναν χαροποις ἐνὶ κῶμασι Κύπρι,
 ἔστι κῶ ἐκ μαρρῶδ' ἀβρυφίρα, πρυφίρα.

Τῆ αὐτῆ.

Ἐνός ἐ μῆς κραδίης πλὴν ἀλλανον ἠλιοδώρα
 ψυχῆν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτῆς ἔρωσ·

Σιμωνίδῃ.

Βοΐδιον ἀληθῆς καὶ πυθιάς, ἀπὲρ ἔρασαί
 σοὶ Κύπρι, τὰς ζῶνας, τὰς τε γρατὰς ἔθεσαν.
 Ἔμπρε, καὶ φορπηγῆ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἰ ζῶνας, καὶ πόθεν οἰπίνακον.

Μελεάγρου.

Ἀνθοδίαυτε μέλιμα, ταῖ μοι χροὸς ἠλιοδώρα
 φαίεις, ἐκπρολιπῆσ' εἰαρινὰς κέλυκας;
 ἢ οὐγε μνηύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσασον,
 πικρὸν αἰεὶ κραδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχει.
 ναὶ δοκέω, τὸτ' ἦν· τὸτ' αἰ φιλέρατε· παλὶ μῆρας
 σὺ γέ· παλαι πλὴν σὺν οἰδαμιν ἀγγελίην.

Ἀθηνῶν.

Καὶ πυρὶ, καὶ νιφετῷ με, καὶ εἰ βύλοιο, κεραιῶ
 βάλλε, καὶ εἰς κρημνὺς ἔλιε, καὶ εἰς πελάγη.
 τὴν εὐρῆ ἀπαυδῆσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
 ὃ δὲ Διὸς βύχει πύρ' ἐπιβαλλόμενον.

Μελεάγρου.

Τὸ σινύφος ἠδὲν γένηθε· λέγει δ' ὅτι τὰς φιλέρωτος
 Ζηνοδίαυ φαίει τὸ λαλίον σῶματος.
 ὄλβιον· εἰδ' ὅτ' ἐμοῖς χεῖλεσιν χεῖλεα θεῖσα,
 ἀπνοσὶ ψυχῆν τὰν οὐκ ἐμοί, προπίσι.

Τῆ αὐτῆ.

Κηρύαω τὴν ἔρωτα τὴν ἄγριον· ἀρτι τὸρ ἀρτι
 ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ὡχέτ' ἀππῆάμενος.
 ἔστ' ὃ πάς γλυκὺ δάκρυς· αἰεὶ λαλος· ὠνὺς· ἀθαμβῆς.
 σιμὰ γελῶν· πτερόεις· τῶτα φαρεβοφόρος.

ΤΩΝ ΕΙΣΙΕΡΤΑ ΟΥ

παρὸς δ' ἔκ' ἐχ'ω φράζειν τίνος ἕτε γὰρ αἰθέρ,
 ὃ χθών φησι τικεῖν ἔν θρασύ, ὃ πέλαγος.
 πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. αἴψ' ἐσορᾷτε
 μή πε ναῦ φυλαῖς ἄλλα τίθῃσι λίνα.
 καίτοι κείνος ἰδὲ περί φωλεόν. ὃ με κέλιθρα
 τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπόμενος.

Τὸ αὐτῶ.

Γωλείθω καὶ μαρδὸς ἐτ' ἐν κόλπαισι κρυβάνδων,
 πωλείθω. τί δέ μοι τ' θρασύ τῶτο προέρει;
 καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπερον ἄμα δ' ὄνουξι
 κνίξι. καὶ κλαῖον πολλά, μεταξὺ γελῶ.
 πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν, ἄφρηπον ἀείλαλον. δ' ἐὺ δεδουρῶς.
 ἄγγριον. ὃ δ' αὐτῶ μακρὴ φίλα τιθασόν.
 πάντα τέρας τοιγάρ, πεπράσεται. εἴτις ἀπόπλους
 ἔμπρος ὠνεῖθαι πάσθαι θέλοι, προσίτα.
 καίτοι λίαν ἐτ' ἰδὲ δεδακρυμένους. ἄτι σε πωλώ.
 θάρσει. Ζηνοφίλα σαύροφος ἠδὲ μένε.

Τὸ αὐτῶ.

Εἶπε Λυκαίνιδι Δορκῶς, ἰδ' ὡς ἐπικτιτῆτα φιλοῦσα,
 ἥλωσ. ὃ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδίκῳ τὸν ἔρωτα. γλυκύς. μακρὸν ῥομαι αὐτῶν
 κῦπριν. βέβλημαι δ' ἐν δολίῳ κέραιος.
 καὶ πᾶς τεφροῦμαι. θερμῶ δ' ἐπι, θερμὸν ἰάλλει
 ἄφαντον. λωφῶ δ' ἔδ' ὄσον ἰοβόλος.
 χῶ θνητὸς τὸν ἀγρίαν ἐσώκει. θνητὸς ὃ δ' αἰμων;
 τίσομαι. ἐγκλήμων δ' ἔσομ' ἀξεζάμενος.

Μελεάγρου.

Νῦξ μικρῆ, καὶ χεῖμα. μέσην δ' ἐπὶ πηγάδα δαΐει.
 καὶ γὰρ προθύροις νεύωμαι ὑόμενος,

Ἔρωτις τῆς Δολιχῆς ἑλένης πόθω. ἢ γὰρ ἔρωτα
 Κύπρις, ἀνιρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἦνε βέλος.

Τῷ αὐτῷ.

Γυμνὴν ἦν ἐσίδης κελίσσιον ὦ ξένη, φήσας,
 ἥλλατται διπλοῦν γράμμα συρηκοσίῳ.

Γροσίδι' ἴππου, ἢ Δοκλιπιάδῳ.

Αὐτοὶ πῶ ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωτῶς,

Κύπριδος ἐκ χρυσεῶν ἐρχόμενοι θαλάμων,

ἢ κριχὸς ἀφ' ἑρῶν ἱερὸν θέλος, οἷά τε λυγρῶς

γλυπτὴν καρθενίων βριβομένην θαλάμων.

ὣς πολλὰς ἄτε χερσὶν ἐπ' ἠϊθέοισιν ὄϊσους

ῥέει προφυρέης ἦεν ἀφ' ἀρπεδένης.

Μελεάγρου.

Ζηνοφίλα, κέλλος μὲν ἔρωσ. σύγκοιτα δὲ φίλτρα

Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν. αἶ χάριτόν δὲ, χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ μὰ τὸν ἀπλόκρον Τιμῆς Φιλέρωτα κίκιννον,

ὣς μυρόπνοον Δημῆς χρώτα τὴν ὑπναπάτην,

ναὶ πάλιν ἱλιάδος Φίλα πάγνια, ναὶ Φιλάρηκνον

λύχρον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πτόντα μέλι,

βαδὸν ἔχω ῥέει λειφθὲν ἔρωσ ἐπὶ χεῖλεσι φάσμα.

εἴ γ' ἐθέλεις, ὣς τὸτ' εἶπέ, ὣς ἐκπίψομαι.

Δοκλιπιάδῳ.

Δισάμια Βιπῶ, ὣς ἀννιον, εἰς ἀφροδίτης

φοιτῶν. τοῖς αὐτῆς ἦν ἐβέλουσι νόμοις.

εἰς δ' ἔτέρ' αὐτομολοῦσιν, ἂ μὴ κηλαῖ. δέσποτι Κύπρι,

μίσσας τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυλάδας.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με σωήρπασιν. ὡμοί ἐγὼ δέ,

τῆκομαι ὡς κηρὸς παρ πυρὶ κέλλος ἄρῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

ὡ δὲ μέλαινα, τί τότο, κῆρ' ἀνθρακός· αἴψ' αἶν' ἐκείνως
βαλ' ἴωμεν, λάμπωσ' ὅσ' ὡς ῥόδαί κελευκός.

Προσιδίπου.

Αἴασομ' ἔρω, ἦν ἄχρηπνον ἐμοὶ κόβον ἠλιοδώρασ
κοίμισον, αἰδέσθεις μῦσαν ἐμὴν ἰκέτιν.
ἦν ἦρ' δ' ἠ' τὰ σὰ ῥόδα, τὰ μὴ δεδιδραυμένα βάλλειν
ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πῆνὰ χέοντα βέλι,
εἰ καὶ με κτείνης λείψω φωνῆν προΐοντα
γράμματ', ἔρωτος ὄρα ξεῖνε μιαιφονίην.

Αγαθὸν χολαστικόν.

Ἢ φίλεῖς, μὴ πάνταν ὑπὸ λαοθέντα χαλαράσ
θυμὸν ὀλιθυρῆς ἐμπλεον ἰκεσίης.

ὅμῃ τι κῆρ' φρονέοις σιγανότερον, ὄσον ἐρύσασ
ὄφρ' ἄσ, ὄσον ἰδέειν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔρπον γάρ τι γυναιξίην ὑπερριάλως ἀθερίξην,
κῆρ' κατακταχ' ἰχέειν τῶν ἄσων οἰηστώτων.
κείνος δ' ἄσων ἄριστος ἔρωτικός, ὅς τὰσδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγη ξυῶν ἀνησρήν.

Γαῖον σιληντιαρίον.

Χρῦσειος ἀφάσσοιο διέτμασεν ἄμμα κορείας
Ζόα, διαδύς· Δανάασ χαλκελάστως θαλάμους.
Φαμί λέγειν ἦν μῦθον ἐγὼ τὰσδε, χαλκεανικῆ
δαπέδα, κῆρ' δεσμῆς χρυσοῦ ὀπανδαμάτωρ.
Χρῦσοῦ, ὄλως ῥητήρας, ὄλως κληΐδας ἐλέγξ.
Χρῦσοῦ ἐπιγνάμπτει τὰσ σοβαροβλεφάρως.
Κῆρ' Δανάασ ἐλύγασεν ὄδε φρένας· μή τις ἐρασῆς
λιατέσθω Γαφίαν, δόγῳριον παρ' ἔχων.

Αγαθὸν χολαστικόν.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, ἦν ἦν θυμῆσσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκερῶς τῆς ἀλόχου κλοκῆμῆς,
ὀπλότερος

ἑπλοτέρους Πολέμων μιμήσατο· καὶ τὰ ῥοδ' ἀνέβη
 Βόσρυν χα, παντῶν μοις χερσὶν ἐλήϊσατο.
 καὶ ῥαζικοῖς ἀχέαι τὸ κωμικὸν ἔρπον ἀμείψασ,
 μάστιξεν ῥαδινῆς ἀψα θηλυτέρης.

Ἰλομανὲς τὸ κόλασμα· τί γὰρ ῥῶσον ἦλιντε κῆρυ,
 εἰ με κροτακτεῖρειν ἠέβη τεύρομενον;
 χέτλιος· ἀμφοτέρους δὲ διέτ' μάχε μέχρι καὶ αὐτῶ
 βλέμματος, ἐκνήσασ ἀβοπα βασκηνίην.
 αἰετ' ἐμπης, τελέθει μισθόμενος· αὐτὰρ ἔγωγε,
 δύσκολος, ἔχ' ὄροων πῶ περιηρομένην.

Τὸ αὐτῶ.

Εἰ καὶ νῦν πληῖσε κροταύασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
 κένο κροτακτεῖρειν κῆρυον ἐρωμανίης,
 ἀφελθε ὦ Κλεόβουλε πόθος νεότητος ἐπιγνῶς,
 νῦν καὶ ἐκροτακτεῖρειν ὀπλοτέρων ὀδύνας,
 μέδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κότεῖν μέγα, μὴ δὲ κομῶων
 πῶ ῥαδινῆν κῆρυον πάμπαν ἀπαλαῖσαι.
 ἀντίπαρος τῆ παιδί πάρος μεμλήσοτα λαλῆν.
 καὶ νῦν ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέρονας.

Γαῦλος σιλεντιαρίς.

Μέχρι τίνος φλογοῦσαν ὑπὸ κλέπτοντες ὀπωπῆν,
 Φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
 ἀκρετόν ἀμφοδίνην μελεδήματα· κῆν τις ἐρύξῃ
 ὄρασας, ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνὴρ,
 φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσεται ἠδίου ἡμῖν,
 ξυῶν αἰετ' μεδέσθην ἢ βίον, ἢ δάνατον.

Αλαβίου χολαστικῆ εἰς ἄρσιάνην
 κισθαριστρίδα.

Εἰ ποτε μὲν κισθάρης ἐπαρήσατο πλῆκτρον ἔχουσα,
 κῆρυ Τερψιχόρης ἀντιμέλιζε μίτοις.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἢ ποτε δὲ προακίῳ ροιζήματι ῥήξατο φωνήν,
 αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.
 εἶ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἴτατο, μάλλον αὖ αὐτῇ
 Κύπρις ἐνικήθη, καὶ ἐδίκεζε Πάρις.
 σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διδύμους ἀκούσασ,
 τῶν δρῶαδνείων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

Μακεδονίῳ ὑπάτῳ.

Φωσφόρε, μὴ τὴν ἔρωτα βιάζετο, μὴ δὲ διδάσκῃ
 ἀρετῆ χειτονέων, υἱαεὲς ἦτορ ἔχῃν.
 ὡς δὲ πάρος κλυμένης ὄρων φαέθοντα μελαῶρω,
 ὃ δρομόν ὠκυπόδην εἶχετο ἀπ' ἀντολίης.
 ἔτω μοι περὶ νύκτα μόγῃς ποθέοντι φανέσασ,
 ἔρχο διβαίων, ὡς παρὰ κίμμερίοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δῆξον ἔρωσ, κραδίης τε, καὶ ἥπατος. εἶ δ' ἐπιθυμείῃ
 βάλλειν, ἄλλο τί μιν τῶν μελῶν μετάβα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ελκος ἔχω τὴν ἔρωτα. ῥέει δὲ μοι ἔλκος ἰχώρ
 δάκρυον, ὠτλήης ἔποτε τερσομένης.
 εἶ μὲ καὶ ἐκ κημόπικτος ἀμύχανος. ὃ δὲ μαχάων
 ἠπιά μοι πάσης φάρμακος δουομένη.
 τήλεφός εἰμι κόρη. σὺ δὲ γίγνομαι πῖσος ἀχιλλεύς.
 κέλλει σφ' παῦσον τὴν πόθον, ὡς ἔβαλλε.

Γαύλου σιλεντιαρίῳ.

Εἰπέ τίνι πλέξῃς ἔτι βόσρυχον, ἢ τίνι χεῖρα
 φασδαίως, ὀνύχων ἀμφοτεμῶν ἀκίδα.
 ὅτ τί δὲ κοσμήσεις ἀλιανθεῖ φάρεα κόχλω,
 μικέτι τῆς κελῆς ἐγγυὲς ἰῶν ῥοδόπης.
 ὁ μμοσιν οἷς ῥοδόπην ὃ δέρομαι, ὃ δὲ φαγνῆς
 φάγγος ἰδεῖν ἐβέλω χρύσειον ἠριπόλης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδὼν ποτε βυκόλος ἀνὴρ,
 θαμβεῖν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.
 κῆτάρ ἐ μὲ πινάχοντα τόσους κετὰ νυκτὸς ὁμίχλην
 ἔμκτος Εὐίππης ἔν ἐλέαιρε λίθος.
 κῆτιος ἀμφοτέροισιν ἔρωσ, ὁ χεπηγὸς ἀνίης,
 τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐ μοί, παθῶν.

Γαύλου σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύασα μίαν προίχα Δωρὶς ἐβείρης,
 οἷα δορυκτικὸς δῆσεν ἐ μᾶς παλάμασ.
 αὐτὰρ ἐγὼ, τοπρὶν μὲ ἐκείχασα, δεσμάτιν ἀξῆσαι
 Δωρίδος ἰμερτῆς ἀμκαρὶς οἶόμενος.
 ὡς δὲ διαρρήξαι θένος ἔκ ἐχον, ἔσνον ἦδην,
 οἷά τε χαλκίῃ σφιγτικὸς ἀμυκτοπέδῃ.
 κῆ νῦν ὁ βριανάποτος ἀπὸ προίχας ἠέρτημα
 δεσπῶτις ἐνθ' ἐρύση, πυκνὰ μαβελιόμενος.

Τῦ αὐτῆ.

Ὀπρὶν ἀμαλθακτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἠδᾶν ἐν ἤβῃ
 οἰσροφόρῃ Παρίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
 γυβοδροῖς βελέεσιν ἀνέμβατος ὁπρὶν ἐρώτων,
 αὐχένα σοι κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
 δῆξο με κρηχαλώσῃ, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νιφῶς
 νῦν πλέον, ἢ τοπάρος μῆλῳ ἐφ' ἑσπερίδων.

Τῦ αὐτῆ.

Ναὶ τάχα τανταλέης ἀχιρόντικα πῆματα ποιῆς
 ἢ μετέρων ἀχέων ἔστιν ἐλαρρότερα.
 ἔπρ' ἰδὼν σέο κέλλος ἀπείργετο χεῖλα μίξαι
 χεῖλεϊ σῶ ῥοδέων ἀβροτέρῳ κελύκῳ.
 τάνταλος, ἀκριτόδακρυς ὑπερτέλλοντα δὲ πύρον
 δεῖδειν, ἀμὰ θανεῖν δ' αὐτῆρον ἢ δούχται.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

αὐτὰρ ἐγὼ, ζῶδ' ἄνωδ' ἔων, κῆρτατήνο μοι οἴσθη.
 ἔκ δ' ὀλιγοδραχμῆς, κῆρ μῆρον ἐγγὺς ἔχω.

Τὸ αὐτὸ.

Ἐσβέθη φλογορροῖο πυρὸς μένος, ἢ ἔτι κῆρ μνω,
 ἀμὰ κῆρταφθινύθω, συχόμενος Παριή.
 ἦ δ' ἴη γὰρ μετὰ σάρκεσ', δ' ὄστιά, κῆρ φρένας ἔρπει,
 παμφοῖον ἀδμαίνων ἔτος ὀπιπρὸς ἔρως.
 κῆρ φλόξ ἐν τελευταῖς ὄτε θυμάτα πάντα λαφύξει,
 φορβῆς ἢ μαγίη φύχεται ἀντόματος.

Τὸ αὐτὸ.

Ὠμοσα μιμνάξην σέο πλόθεν δ' ἄγετι κῆρτι,
 ἀχρὶ δωδεκάτης, ὦ πόποι, ἦρι πόλης.
 ἦ δ' ἔτλην ὀτάλασ', ὅτ' ἴδ' αὐρίον ἀμμι φασάνθη
 πλοτέρω μῆνι, καὶ μὰ σέ, δωδεκάτης.
 ἀμὰ θεὸς ἰκέτασε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
 ὄρνια, ποινάεις νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
 θέλε δέ σ' αἶς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα, μὴ δέ με μᾶστ' ἔ
 πότνα, κῆρτασ' μύξῃ κῆρ σέο, κῆρ μακέρων.

Τὸ αὐτὸ.

Δικλίδ' αἶσ' ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλαῖτ' α προσώποις
 ἔσπερος, ὑβρισην μῦθον ἐπαυξάμην.
 ὑβρις, ἔρωτασ' ἔλυσε, μάτην ὄδ' ἄμθος ἀλάται.
 ὑβρις, ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
 ὦμοσα ἴδ' ἄνυκῆ βαντα μένειν ἀπάνουθεν ἐκείνης.
 ὦ πόποι, ἀμ' ἰκέτης πρῶτος αὐθὺς ἔβιν.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡ σὸν ἐτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἶαρὸς ἄλλης,
 χεῖμα σὸν ἀγορῆς θερμότερον θέριος.

Τῷ αὐτῷ.

Κεκρυφαλοὶ σφίγγουσι τὴν φρίχα· τήκομαι αἰσρῶ,
 ρεῖης πυρροφόρου δέικελον εἰσορόων.
 ἄσμεπὲς ἔστι κέρνον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης,
 ἐκχυτον ἐκ σέρνων ἐξεσόβισανθον.
 ὄργενας δ' ἄβνησι κστήρα βόστυ χακῶθεις;
 ἔδιν ἐλαφροτέρη φλόξ κστή χει κραδίην.
 μορφὴν φριχθῶδίν, χαρίτων φιάς ἀμφιπλάθει.
 πάσα δέ μοι μορφῆ, πῦρ ἴδιον προχέει.

Τῷ αὐτῷ.

Φῶς, φῶς, κῶ τὸ κῶλιμα τὸ μέλιχον ὁ φθόγος εἶρη,
 βλέμματε λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων.
 ἰσάμενοι δ' ἀίχιστα, τιθῆπαμεν ὄμμα, γεραίης,
 ὄσα πλύλινον βενκόλον ἰναχίης.
 ἔτασο, κῶ σκοπί' ἀξέ, μάπν δὲ σὸν ἦτορ ἀμύαυ.
 ἔ τὸρ ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τὸν ταγύσεις.

Τῷ αὐτῷ.

Ἀνέρα λυαιτῆρι κειδὸς βεβωλημένον ἰσῶ,
 ὕδασι θηρέην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
 λυαιῶν τάχα πικρὸν ἔρωσ ἐπέπηξεν ὀδύτα
 εἰς ἐμὲ, κῶ μαγίαις θυμὸν ἐληίσαστο.
 σὴν γὰρ ἐμοὶ κῶ πόντος ἐπήρωτον εἰκόνα φαίγει,
 κῶ ποταμῶν δῖναι, κῶ δὲ πᾶσιν ὄνοχθον.

Τῷ αὐτῷ.

Μηκέτι τίς πῆξεν πόθω βέλος· ἰοδόκη γὰρ
 εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρωσ ἐξεκένωσεν ὄλην.
 μὴ πτερυγῶν φρομίαι τίς ἐπήλωσιν· ἐξότι γὰρ μοι
 λυῖς ἐπιβάς, σέρνοισ πικρὸν ἐπιξέ πόδα,
 ἄσεμρῆς, ἄδύνητος ἐπέξετα· ἔδὲ μετέση,
 εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερυγῶν.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτε ῥόδον σεφάων ἐπιδάεται, ὅτε σὺ πέπων,
 ὅτε λιθολήταν πότνια κερκυφάλων.
 μάρμαρα σῆς χροῆς ἀπλείπεται, ἢ δὲ κομίζει
 χρυσοῦ ἀπεικνότητος σῆς βίχδος ἀγλαΐην.
 ἰνδῶν δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν ἀβοτῆς ἀγλαῆς,
 ἀμὰ τεῶν λογάδων πολλὰν ἀφαιροτέρην.
 χεῖλα δὲ δροσόντα, καὶ ἢ μελίφυρτος ἐκείνῃ
 ἔνθεος ἄρμονίη, κερσοῦ ἐφ' Ἰωφίης.
 τούτοις πάσιν ἐγὼ κηταδάμγαμαι, ὅ μμασι μοαῖσι
 θέλωμαι, οἷς ἐλπίς μέλιχος ἐνδύεται.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν, πρὶν ἐκσφρηγίαν ἐρωσ θρασοῦς εἰκόνα μορφῆς
 ἡμετέρης θερμῷ βένθει σῆς κραδίης,
 φαῖ, φαῖ, νῶ ἀδύκητος ἀπέπυσσας, αὐτὰρ ἐγὼ τοι,
 γραπὸν ἔχω ψυχῆ σῆς τύπον ἀγλαΐης.
 πῶτον καὶ φαίθοντι, καὶ ἀδδοὶ βάρβαρε δειξέω,
 κηῖσαν ἐπισπέρχων εἰς σέ δικαστολίην.

Τῷ αὐτῷ.

Δηθῶν Κλεοφάντις, ὃ δὲ βίτος ἀρχεται ἦδη
 λύχνος ὑπὸ κλάζειν, ἢ καὶ μαραινόμενος.
 αἶθε δὲ καὶ κραδίης πυρσοῦ σωμαπέσβετο λύχνω,
 μὴ δὲ μ' ὑπ' ἀγρύπτοις δῆρον ἐκαὶ πόθοις.
 αἶ, πόσα πλὴν Κυβέριαν ἐπώμοσεν ἔσπερος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' ὅτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Χθιζάμοι ἐρμώνασα φιλακρήτης μετὰ κώμης,
 σέμμασιν αὐλείῳ ἀμφιπέκοντι θύρασ,
 ἐκ κυλίων ἐπέχουεν ἕδωρ, ἀμάθει δὲ χαιτήν,
 ἦν μόλις ὅς τριανὴν πλέξαμεν ἀμφιπύκνιν.

Χθιζάμοι
 φαί

Μάριος, Ἰερωνίου ἐν Αὐλῶν
 Στέρνα πρὸς Γέρου, καὶ δὲ πρὸς
 Χεῖλα δὲ γλυκερῶν χεῖμα συμπίεσι,
 Ἰερωνίου καὶ Ἰερωνίου πρὸς Ἰερωνίου, Ἰερωνίου
 Ἰερωνίου, καὶ Ἰερωνίου ἐφ' αἰρῶντι, ἐφ' αἰρῶντι

ἄφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος. ἐμὲ γὰρ ἐκείνης,
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν σωμαίων.

Τῷ αὐτῷ.

Φράξέ μοι Κλοφάντις, ὅση χάρις, ὅπποτέ σοῖς
λαύρον ἐπαυγίζων ἴσος ἔρωσ κλονέης.

πόιος ἄρις, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἢ τις αἰδώς
τῶσδε διακρίνης πλέγματα βαλλομένης.

εἴη μοι μιλλέαι τὰ λήμνιος ἦρμωσεν ἄμμων
δυσμά, κῆθ' ἠράεσσι πάσα δολορραφίη.

μουῶν ἐγὼ χαρίεσσα, τίδ' ἐμὰς ἀγκυρὰς ἐλίξασ,
θελοῖμην ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βουλόμηνος,

δὴ πότε κῆθ' εἰνός με, κῆθ' ἐνδάπιος, κῆθ' ὀδίτης,
πότνα, κῆθ' ὄρητῆρ, χῆ παράνοτις, ἴδοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐξότε μοι τίνοντι σωεστίαουσα Χαρικλῶ,
λάθρη τῶς ἰδίουσ ἀμρέβαλε σφάινος,

πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. π γὰρ σέρος ὡς δοκέω τι
εἶχεν, δ' κῆθ' Γλαῦκην φλέξει κροντίαδα.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ θρασυς, ὑψαύχην τε, κῆθ' ὀφρύσας εἰς ἐν ἀγείρων,
κῆθ' αἰταρβενικῆς παλίνιον ἀδρανέος.

ὁ πρὶν ὑπερβασίη δοκέων πῦρ παῖδα χαλεπῆν,
αὐτὸς ὑποδμιθεῖς, ἐλπίδος ἐκὸς ἔβη.

καί ῥ' ὀδ' ἰκασίαισι πεσῶν θηλαῖεται οἰκτοῖς.
ἢ δέ, κῆθ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.

παρβένε θυμολεάνα, κῆθ' εἰ χόλον ἐνδονον ἔχθε,
σβέλαον ἀνηγορίην. ἐγγύς ἴδ' ὄσ' τέ μεσιν.

Τῷ αὐτῷ πέμφαντος ἰχθῶν κέρη.

Εἰ κῆθ' παροτέρω μέρους τίδ' ἰχθῶσ ἐρείσεις,
πῆνός ἐρωσ πῆνῶ κῆθ' ἴσσε τάχῃ με φέρει.

ποσαδίπυ εἰς λαζυνοτ οἰνηρατ.
Κεκεραπί φαινε λαζυνε, πολυδρουν
Ραιφε, δρουνε, δω συμφολιση προ
Σταρδα Ζηναν ὁ σφωτακινου, ἴτε Κλην
Μετα, μετ' αἰο δ' ἡμῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΦΤΑ

εὐκὴς δὲ ἀντολίην πρὸς ὁμόχρσον ἴξασαι ἠῶ,
 περὶ δὲ ἀμερῆτοισ ἐφομαι ἐν σταδίοις.
 αἰ δέ τι σοι σέλω βύθην γέρας, ἴλαθι κέρη,
 εἰς σὲ θαλασσαν τὸτο φέρη Γαφίη,
 θέλλει νικηθεῖσα τεῦ χροὸς ἰμερόεντι,
 τοπρὶν ἐπ' ἀλλοίη θάρσος ἀπώσα μείνη.

Τῷ αὐτῷ.

Ὄφθαλμοί, τέο μέγρις ἀφύαυτε νένιπυρ ἐράσταν
 κήλλιος ἀκόντι ζωροπόται θρασέδω;
 τίλη δεικθρέξω μεν, ὄπρι ἀθέτος ἐν δὲ θαλήνη,
 νηφάλια ἀπέσω Κύπριδι μελιχίη.
 εἰδ' ἄρα πῦ κὴς κέθι κητάχτος ἔσωμαι ὀστρω,
 γίνεθε κρυεροῖς δάκρυσι μυσάλεοι,
 εἰδίκον ὀσλήσοντῶ ἀεὶ πόνον. ἐξ ἑμῶν ἰδῶ,
 φῶν, πυρὸς δὲ πᾶν ἤλθο μεν ἐργασίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰππομένην φιλέυσα, νόον προσέρσασα Λεανδρῶ.
 ἐν δὲ λεανδροῖοις χείλεσι πηνυμένη,
 κῆνοα πῶ Ξάνθοιο φέρω φρεσί. πλεσαμένη δὲ
 Ξάνθου, δὲ ἰππομένην νόστιμον ἦτορ ἄνω.
 πάντα τὴν ἐν παλάμῃσιν ἀνάλομαι. ἄλλοτε δ' ἄλλον
 αἶν ἀμοιβάοις πᾶχεσι δεχίτημένη,
 ἀφρεῖν Κυβέριαν ὑπὲρ χομαι. εἰ δέ τις ἦμῖν
 μίμφεται, ἐν πινίη μιμνέτω οἰογᾶμω.

Μακεδονίη ὑπάτου.

Τὸ σῶμα ταῦς χαρίτεσι, προσώπια δ' ἀνθεσι βάλλει.
 ὄμματα, τῆ Γαφίη. πῶ χέρα, τῆ κινδάρη.
 κινδάρη βλεφάρων φῶς ὀμμασιν. ἄσ' ἀσίδῃ.
 πάντοθεν ἀγροῖς τλήμονα ἠΐθεύς.

Τῷ αὐτῷ.

Μαρκῶν Ἀρξενλαρίη. ὅτι Δῆμος ἔρωτ' ἐυχρηστον
 τῆ Φίση, ὅδ' ἀρξην ἀκαρῆστον ἢ ἀσὶ γῆ.
 ὅθ' ἔρωτ' καλλίτη ἐν θηῶσι τέλειαι,
 ἡσῶν περὶ φιλήν σκηνὴ ἕστ' ἰδῶ.
 ἡσῶν περὶ φιλήν σκηνὴ ἕστ' ἰδῶ.
 φασμακον ἢ τῶσσε τῆν ἑστ' ἰδῶ.
 554

Τὴ αὐτῆ.

Τὸ ξίφος ἐν κοιλίῳ τί σύρεται; ἢ μὰ σὲ κόρη,
ἢ χίνατί πρῆξω Κύπριδος ἀγέριον,
ἀγίνασαι ἦν ἄρην, καὶ ἀζαλέον περ ἔοδα,
δείξω τῇ μιλανῇ Κύπριδι πειθόμενον.

Ἔτος ἐμοὶ ποθέοντι σινέμπος. ὅδ' ἔστ' ἄρ' ἔργον
δαύομαι. ἐν δ' αὐτῷ δέρομαι αὐτὴν ἐγώ.
καὶ κελός ὡς ἐνέρωτι. αὐ δ' ἦν ἄπ' ἐμῆς λυθείης,
τὸ ξίφος ἢ μετέρην δύσεται ἄσκαρόνα.

Τὴ αὐτῆ.

Τῷ χρυσῷ ἦν ἔρωτα μετέρχομαι. ἢ τῷ δούρῳ
ἔργα μελιαίων γίγνεται, ἢ σκαπάνη,
ἀγέρι δροσερῷ. μέλιτος γέ μιν ἀδρογενεῖς,
ὃ χρυσοῦς τελέθει ποικίλος ἔργατινῆς.

Τὴ αὐτῆ.

Κιχλίεις, χρεμέτισμα γάμιν προκέλασθον ἱέσσα.
ἦσιν χά μοινάεις. πάντα μάτην ἔρεθεις.

Ἔμοσα πῶν δυσέρωτα κόρην, βροσὶν ἔμοσα πέφαις,
μὴ πρτε μελιχίοις ὄμμοσιν εἰσίδέην.

καί εἰ μόνη τὴ φίλημα. μάτην πόπυζε σεαυτῆ,
χείλισι γυμνοτάτοις ἢ τινι μινυμένοισι.

Τὴ αὐτῆ.

Γαρμενὶς ἢ ἐρωτῶ. καὶ δαύομα κελόν ἀκνύσας,
ἔϊσα μνησὺ δέ μοι πικροτέρη θανάτῳ.

καὶ φάεις φιλέοντα, καὶ ἢ φιλέοντα δαίμων,
ὄφρα πάλιν κείνον καὶ φιλέοντα θυγῆς.

Αραβίῳ οχολαστικῷ.

Ἦσαν ἐγὼ πῶν νύκτα κινύρομαι. αὐτῆ δ' ἐπέλθω
ἔρως ἐλινύσαι μικρὰ χαρίζομενος,

πρὸς τὴν
ἐγγενηαν.
Harkler.

Στρεψι Μηροφίλην ἐλθῆναι, ἐν φρεσὶν ἔλπῃ.
Αὐτὴν ἔχειν ἀδελφῆς ἄρσενά Μινυχίδου.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ἀμφιπεριθούζοισι χελιδόνες. ὅτ' ἄγε δ' ἔμε δάκρυ
 βάλλοισι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
 ὡ φθονεραὶ παύσαθε λαληθρόν. ἢ γὰρ ἔγνωτε
 τίω φιλομυλεῖν γλώσσαν ἀπεθρισάμεν.
 ὡ ἴτυλον κλαίετε κατ' ἕρα, καὶ γούσιτε
 εἰς αἴπος, κραιναὶν αὐλιν ἐφεζόμεναι,
 βαδὸν ἵνα κνώσοι μιν. ἴσως δέ τις ἦξει ἀνευρος,
 ὅς με ῥόδανθεῖοις πῆχθωσιν ἀμφιβάλοι.

Τῷ αὐτῷ.

Σώζεο' σοι μέλλων ἐπέην, παλίνορσον ἰωὴν
 ἀφ' ἀνασφράζω, καὶ πάλιν ἀγχι μένω.
 σὴν γὰρ ἐγὼ δασιπλήτα διάτασιν, οἷά τε πικρὴν
 νύκτα καταπῆλαιω τίω ἀχεροντιάδα.
 ἦ ματι τὸρ σέο φέγγος ὁμοῖον. ὡμὰ τ' ἔμην πρὸ,
 ἀφθογγον. σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις.
 κείνο, τὸ σφρήγιον γλυκερώτερον. ὡ ἔπι, πᾶσαί
 εἶσιν ἐμῆς. φυχῆς ἐπιθρόν' ἐκκεμέεθ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ καὶ εἶ φιλόσοιτος. ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
 πρῶτα σὺ γλυόμενι πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
 εἰ τὸρ ἐπιφάσεις τοῖς χεῖλεσιν, ἢ κέτι νῆρην
 ἀμαρεῖς, ἢ δὲ φυγεῖν τὴν γλυκὴν οἶνοχόον.
 φρβμάγ' γὰρ ἔμοιγε κῆλιξ παρὰ σὺ τὸ φίλημα,
 καὶ μοι ἀπαγγέλλῃ τίω χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴ ποτε λύχῃ μύκητα φέροις, μή δ' ὄμβρον ἐγείροις,
 μὴ τὴν ἐμὸν παύσης νυμφίον ἐρχόμενον.
 αἰεὶ σὺ φθονέης τῇ Κύπριδι. καὶ τὸρ ὄτ' ἦρᾶ
 ἦρμωσε Λειάδρω. θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα.

ῥοφίον

εἰς θάλασαν.

πολλὰ καὶ ἡραβία κη, σε λατῆν ἐν κρηθί,
 πληρῶσαι γλυκερῆ σικκῶν ἐρικυκλή.
 καὶ δ' ἴτε σοὶ γλυκὴν ἐν χερσὶν μετ' ἐμοῖ πέπλοισι
 ἐκείνην ἐκείνην ἴδια μετὰ τὰ κέπῳ.

ἠφάστου τελέθης, καὶ πείθομαι, ὅτι χαλεπῶν
Κύπριδι, θωπύγης διαποτικὴν ὀδύνην.

Τῷ αὐτῷ.

Τί πινάχεις; φιλέω τίνα; παρθένον ἢ ῥάγε κελὴν;
κελήν ἢ μετέροις ὄμμασι φαινομένην.
πῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δειπνον ἐπελθῶν,
ξυῖν κελυμένην ἔδρακον ἐν σιβάδι.
ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος ἀμφαδίην δὲ
ἔζητῶ φιλίην, ἧς ὑποκλεπτομένην.
πνύμιμον μάλλον φούγης γάμον; ἀβρεκὲς ἔγνω
ὅπῃτε πῶν κτεαίων πουλύ τ' ἀλειπόμενον.
ἔγνω. ὃ φιλείεις. ἐφάσαι. πῶς δαύεται γὰρ
φυχὴ ἰρωμανέην, ὀρθὰ λογιζομένη;

Τῷ αὐτῷ.

Διαῶν θηλυτέρων μοῦσός ποτε μέλας κενθίμην,
τῆς ἰδῆ, ἐφιμείρων, τῆ δὲ, χαριζόμενος.
εἰλικὴ δέ μ' ἢ φιλέουσα. πάλιν δ' ἐγὼ οἶα τέ τις φῶρ,
χεῖλερ' φηδομένῳ πῦν ἐτέρην ἐφίλοισι,
ζῆλον ὑποκλέπων τῆς χείτονος, ἧς πν ἐλειχον,
καὶ τὰς λισιπόθους ἔβρεμον ἀγγελίαι.
ὁ χθῆσας δ' ἄρα εἶπεν, ἐμοὶ τάχα καὶ τ' φιλεῖσθαι,
ὡς τ' ἀφιλεῖν, χαλεπὸν διασὰ κολαζομένῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ πάρος ἀγλαῖησι μεταρσιος, ἢ πλοκῆ μῖδασ
σομένη πάκτας, καὶ σοβαρομένη,
ἢ μεγαλαυχίσασα καὶ ἢ μετέρις μελεδῶντις,
χεῖρας ἐρικνώθη. πῦν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
μαζοῦς πεκλίνθη. πέσον ὄφρυδ' ὄμμα τέτυκται.
χεῖλα βαμβάνης φθίζματι τηραλέω.

Θυμὲ βάλας, τί πείπονθας; ἀνέγνω, μηδ' ἀπο
ζητήσας λαλήν ἔην ἐπερ. χαμνε
αὐτυχήθη.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

πῶς φιλῶν, χαλεπῶνέ μοισιν πόθος, ὅτι δίκαια
ἐννομα, τὰς σοβαραῖς θάνατον ἐπερχομένην.

Τὸ αὐτὸ.

Αὐτὴ μοι Κυβέριαι, καὶ ἰμερόεντες ἔρωτες,
τήξουσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενος εἰ σπύσσω φιλέειν πτε. μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπιδοθῶ μείζουσιν ἀμπλακίαις.
ἄρνια θυλυτέρων ἀλιτήματα. κείνα κομίσσω.
καλλείψω δὲ νόυσ ἄρρονι Πιπταλοῖω.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡράτιε καὶ σὺ φίλινα φέρεις πόθον, ἢ γὰρ καὶ αὐτὴ
κχήμεναι ἀσπείροις ὀμμασι πινομένη,
ἢ σὺ μὲν, ὕπνον ἐχρε γλυκερώτατον, ἢ μετέρης δὲ
φροντίδος, ὅτε λόγος γίγνεται, ἢ τ' ἀριθμός.
ἄρσιος τὰ ὀμοια. τεὴν δ' ἀμέγαρτε παρῆν,
ἀθρήσω θαμνοῖς δαίφροι τεγγομένην.
κῦπρις γὰρ τὰ κῖο ἄλλα, παλιγκοτος. ἐν δέ τι χελόν
ἐλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρομένησιν.

Τὸ αὐτὸ.

Ἡράτινὴ Μελίτη, ταναῦ ἐπὶ γήραος ὕδω
πῶς ἀπ' τῆς ἕβης ἢ κ' ἀπέθηκε χάριν,
αἷ ἐτι μαρμαίρουσι παρητ' ὄθω. ὀμμα δὲ θέλων
ἢ λάθε. τῶν δ' ἐτέων ἢ δεκτός, ἢ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδίον. ὄνθα δὲ δ' ἔγνω,
ὅπῃ φύσιν νικῶν ὁ χρόνος εἰ δαύεται.

Τὸ αὐτὸ.

Σπαύδων εἰφιλῆ με μαθεῖν αὐῶπις ἐρυσῶ,
πεύραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέω.
βήσομαι δὲ ξείνην τινὰ πε χθόνα. μίμνε δὲ κέρη
λεῖξω, ἢ μετέρω μνήστι ἔχουσα πόθου.

ἀδηλον εἰν λαζύτων οἰησῶν.

ΣΤΡΟΦΟΛΕ' ΕΥΤΟΡΝΕΥΕΙ, ΜΟΝΟΑΙΣ, ΜΑΧΡΟΓΡΑΦΗΛΙ

ΕΥΚΛΗΤΗ, ΣΕΚΤΑ ΦΩΤΙΣΤΟΜΕΝΟΙ ΣΩΜΑΤΙ,

ΒΑΚΧΩ Χ' ΜΥΘΩΝ ΤΙΣΙΝ ΛΑΤΡΕΙ, Χ' ΚΥΒΕΡΙΣΤΙΣ

ΤΙΦΩΝ, ἢ δὲ ἀλλοῖς, ΤΙΣΙΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΝ ΣΑΜΗ.

ἢ κ' ἄλλοις, ἀσπείροις ὀμμασι πινομένη.

ἡ δὲ μέγα σονάχησε, καὶ ἤλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
 κλήξε, καὶ ἀνπέκτε βόρῳ ἐρηξε κόμισ.
 καὶ με μένειν ἰκέταν ἐγὼ δὲ τις ὡς βραδυπειθής,
 ὁμματι θρυππομένη, συχρτέναςα μέγν.
 ἄλβιος δὲ πόθον εἰμί· τὸν μενείανον ἀνάσαι,
 πάντων εἰς μεγάλην τῶτο δέδωκε χάριν.

Τὸ αὐτὸ πέραν τῆς πόλεως διαόροντος
 διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων
 ὑπμνηστικὸν πρὸς Γαῦλον
 σιλεντιάριον.

Ενθάδε καὶ χλοάουσα τεθιλότη βώλος ὁράμνω, 2
 φυλλάδος ἀνχέρην πᾶσαν ἐδέξε χάριν.
 ἐθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεράς κυπαρίσσις
 ὄρνιθες, φροσερῶν μητέρδὲ ὀρταλίχων,
 καὶ λιγυρὸν βομβῶσιν ἀκρονθίδες· ἡ δὲ ὀλολυγῶν
 ζύζει, που χαλέας ἐνδίκουσα βόταις.
 ἀγὰ τί μοι τὸν ἡδὸς; εἰπέ σέο μῦθον ἀνθεῖν
 ἠβελον, ἢ κινάρις κρημάτα θηλιάδος.
 καὶ μοι διαδὸς ἔρωσ περικίδναται· εἰσοράαν τὸν
 καὶ σὲ μάχερ πῶθῆ, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
 ἡς με περισμύχουσι μεληδόνες· ἀγὰ με θεομοί,
 εἴργουσι ῥαδινῆς πλόθι δ' ὀρχελίδος.

Γαύλου σιλεντιαρίου ἀντίγραφα
 εἰς αὐτό.

Θεομὸν ἔρωσ ἢ ἡ οἶδε βημάχος, ἢ δὲ τις ἄλλῃ
 ἀνέρα νοσφίζῃ πῆξις ἔρωμακίης.
 εἰ δὲ σε θεομοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκει,
 ἢ ἄρα σοὶ σέρνοισ λάβρος ἐνεστιν ἔρωσ.
 ποῖος ἔρωσ, ὅτε βαιὸς ἀλὸς πόρος οἶδε μερίζεν
 σὸν δρόα, παρθενικῆς πλόθεν ὑμετέρης;

Κίχας δὲ

εἰς ἐλαίρην λεμβιον, ἢ περνεριον.
 Λέμβιον, ἢ δὲ ἰτέρα κέρνεριον, αἰ δὲ ἐλαίρα
 αἰέν ἐφορμῶσιν τῶ Σακρίων λιμέν.
 Ἄλλα καὶ παρόμοια ἐλαίρα τῶν ἠφροδίτη
 φάλετα, εἰ συμμαζαχὴ χαλάδι πιλάα.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

νηχόμενος Λεάνδρος, ὅσον κράτος ἔστιν ἐρώτων,
 δείκνυεν, ἔννυχ' ἔκ κύματος ἔκ ἀγέων.
 σοὶ δὲ φίλος, παρῆσι καὶ ὀλκῆδ' ἔμ' ἰμῶ βαμίξ' ἴσθι
 μᾶλλον ἀθναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
 θεομῶς, Παλλὰς ἔχει· Παρίν, πόθον· εἰπέ τίς ἀνὴρ
 εἴν' ἐνὶ θητάσσει Παλλάδι, καὶ Παρίν;

Δραβίου χολα=

στικῶ.

Ἠρώθεοις ἔκ ἐστ' ἔστος πόνος, ὅππῃσος ἡμῖν
 ταῖς ἀταλοφύχοις ἔχραε θηλυτέρας.
 τοῖς μὲν, ἔφ' παρῆσιν ὀμήλιθ'· οἷς τὰ μερίμνης
 ἄλγεα, μυθῶνται φθέρματι θαρσαλέω.
 παύγνια τ' ἀμυρίποισι παρήγορα, καὶ κητ' αἰγυῶς
 πλάζονται, γραφίδων χρώμασι ἑμβόμοιοι.
 ἢ μὴν δ' ἔδ' φάος λυάειν θέμις, ἰμῶ μελάθροισι
 κρυπτόμεθα, ζοφεράς φροντίσι πηρόμεναι.

Τῷ αὐτῷ.

Βληθὲν ἄλαν σοφὸς εἶπεν· ἐγὼ δὲ τίς ὡς ἐπέρασος,
 ὡς κελεύς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
 καὶ ψυχὴν δοκίεσκον ὄλην ἐπὶ χερσίν ἐμῆσιν
 κείσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κερδαλέης.
 ἢ δ' ὑπεριέρθη· σοβαρὴν δ' ὑπερέχεθεν ὄφρω,
 ὡς περ τοῖς προτέροις ἦθεσι μεμφομένη.
 καὶ ναῦ ὀβλοσυρωπὸς, ὀχάλκεος, ὀβραδυπυθῆς,
 ὀπρὶν ἀερισπότης, ἠρίπων ἔξαπίνης.
 πάντα δ' ἐνάλλα γέγοντο· πεσῶν δ' ἐπὶ γήνασι κούρης,
 ἰάχων, ἰληκοῖς, ἠλίτεν ἠ νεότης.

Τῷ αὐτῷ.

Ποῖν τίς πρὸς ἔρωτας ἴοι πρῶτον, ἐν μὲν αἰγυῶσι,
 μαχλάδος οἰμῶξεις χρυσομανῆσσι σατάλην.

αἶ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσσει λέχος, ὅς τ' αἶμον ἤξει
 ἔννομον, ἢ ποιῶς τὰς περὶ τῶν Φωρέων.
 κουριδίας δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐρείρειν,
 τίς κεν ὑπτάλη, πρὸς χρέος ἐλκόμενος;
 μύχια λέκτρα κέκιστα, κῆρ ἐπιθεν εἰσὶν ἐρώτων.
 ὦν μετὰ, παιδομανῆς κείθω ἀγίηροσάων.
 χάρη δ' ἢ μὲρ ἄκοσμος, ἔχει πάνδημον ἐρασὴν,
 κῆρ πάντα φρονέει δὴνεα μαχλοσάων.
 ἢ δὲ σαοφρονέουσα, μόλις φιλοπτι μιγείσα,
 δέχνυται ἀσόργου κέντρα παλιμβολίης,
 κῆρ συζέει τὸ τελεσθέν. ἔχουσα δὲ λείφανον αἰδοῦς,
 ἀφ' ἐπὶ λιπαράμους χάζεται ἀμβολίης.
 ἢ δὲ μιγῆς ἰδὴν θεραπαινίδι, τλήθῃ κῆρ αὐτῆς,
 δῶλος ἐναλλάσθην δμῶιδι γιγνώμενος.
 αἶ δὲ κῆρ ὀβειή, ῥτε σοι νόμος αἶχος ἀνάφει,
 ὕβριν ἀνιχναῶν σώματος ἀγοητοῦ.
 πάντ' ἀρα Διογένης ἐφυγεν τάδε. τὴν δ' ὕμναιον
 ἦεν δὲν παλάμη, λαίδηρος ὕ χατέων.

Αρναίου φαφενδαρίου.

Ὀμματα δινάεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρῶν.
 χεῖλα δ' ἀκροβαθῆ λοξὰ πικρετανύεις.
 κῆρ πολὺ κίχλίουσα, σοβεῖς ἀβόργυρον αἶγλην.
 ἐκχυμένας δ' ὄρω τὰς σοβαρὰς παλάμας.
 αἶ δ' ὅσῃ κραδίης ὑφαύχενος ὠκλασεν ὄνος.
 ὕπω ἐθλιώθης ὕ δὲ μαραινομένη.

Γαλασῶ.

Ναῦ καταγιγνώσκω κῆρ τὸ Διὸς ὡς ἀνεράστου,
 μὴ μεταβαλλομένε τῆς σοβαρὰς ἐνεκῆ.
 ὕτε τὸρ Εὐρώπης, αὐτῆς Δανάης περὶ κέλλος,
 ὕδ' ἀπαλῆς Λήδης ἐς ἀπλειπομένη,

διεγερῖδε

εἰς Ἀρσινόην

Ἡ κίθων μὲτ' ἄλλων ἄριστον, φίλ', Ἀδων,
 τῆ δ' ἡγεμονίᾳ σὺ δὲα παρ' ἡδονῆ.
 εἰ δὲ καὶ τῶν ἡν ἔμει ἄρην ἢ ἀπομῶν
 τῶν περὶ κῆρ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται. οἶδα γὰρ αὐτὴν
τῶν βασιλευσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ερατοθένης χολαστικῆ.

Αρσενος ἄλλος ἔχει. φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναικί,

ὅς χρονίην φιλίην οἶκ φυλακισμένον.

ὁ κελὸν ἠβιτηρὸς ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην

πῶ φίλα πῶ φθορεὴν, πῶ τὰ χυ φουμένην.

Λεοντίου.

Χαῖε μελισσαγέων σωματῶν δ' ἔπασ. ἀνρὸς ἀμελγῶ

ὁ φθονέω. πῶ σὴν δ' ἕβελον αἴσαν ἔχειν.

Ιβλικὴ ἀπ' ὑπάρχων αἰγυπίας.

Ιμερτὴ Μασοῖα μεγαλίετα. ἀμὰ μετέλθοις

κείνης πότνα δίκι νόμῳν ἀγνωροῖς.

μὴ θανάτω βασίλεια. π' δ' ἔμπαλιν, ὅς φίλας ἦξει

γάρκος. ὅς φυτιδῶν σκληρὸν ἴκοιτο ῥέβος.

τίσειαν πηλαῖ τὰς δ' ἀφρα. κελὸς ὑπόχοι

ψυχῆς ἀμπακίην. αἴτιον ἀμπακίης.

Φιλοδήμου.

Δακρυεῖς. ἐλεεινὰ λαλεῖς. περιέρχου θεωρεῖς.

ζηλοτυπεῖς. ἀπὴ πηλαῖ. πυκνὰ φιλεῖς.

ταῦτα μὲν ὅτιν ἐρώντος. ὅταν δ' εἶπω παραήμεμα,

καὶ σὺ μένεις ἀπλῶς, ὁ δὲν ἐρώντος ἔχεις.

Τῷ αὐτῷ.

ἔβηλον ἐγὼ. βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀμ' ἐπίνασος

Ξανθίππη. κέχθω, καὶ σὺ, μαραινόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸν σιγῶντα φιλαίνι, σωίσουρα τῶν ἀκαλήτων

λύχρον, ἐλακρῆς ἐκ μεθύσασα δρόσον,

ἔξιβι. μαρτυρίην γὰρ ἔρωσ μόνος ἐκ ἐφίλησεν

ἐμπνοῶ. καὶ τικπῶ κλεῖε φιλαίνι, θύραν.

Τῷ αὐτῷ.

Τῷ αὐτῷ. οἶσος καρ. 11
μὴ ποτε γαρρομαρῆ. πρὸς σὺν λίσχῳ κηλίπρωστον
παιδι γὰρ κληγῆς αὐ περὶ τρεκδῆναι
Μεσοδο. γὰρ μεθῶν καὶ γὰρ ἔχθω γὰρ πόσις ἐσθι
τῆς μὲν ἔρατομέγῃ, σὺ δὲ βαλεοκλήν.

Τὸ αὐτὸ.

Νῦν ἔϊερῆ, κῆρ λύχνη, σῶν ἰσθρῶσ ὅτινας ἄλλας
 ὄρκοις, ἀλλ' ὅ μὲν εἰλό μὲν ἀμφοτέροι.
 Χῶ μιν, ἐμὲ σέρξεν, κείνον δ' ἐγὼ ὕπτε λείψεν,
 ὠμόσα μιν· ποιτὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
 καὶ δ' ὀλοῦ, ὄρκοι φησὶν ἐν ὕδατι κείνα φέρεσθαι.
 λύχνη, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτῶν ὄρεξ ἐτέρων.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐτῷ σοι κελεύων γυμνὸν θέρος, ὅδ' ἐμειλίχει
 βόβυς ὁ παρθενίως πρωτοβολῶν χάριτας,
 ἀλλ' ἠδὲ θεῶν ἄρξαι νέοι θήροισιν ἐρωτῶσ
 Λισιδίκη, κῆρ πῦρ τύφεται ἐγκύφιοι.
 Φαίγω μιν δυσέρωτῶσ, ἕως βίλος ὅτι ἐπὶ ναυῆ.
 μάντις ἐγὼ πηλλῆσ αὐτίκῃ πυρκαϊῆσ.

Τὸ αὐτὸ.

Χυχή μοι προλέγει φαίγειν πόθοι ἠλιοδώρασ,
 δάκρυα, κῆρ ζήλος τῆσ πρὶν ἐπιστάμην.
 φησὶ μιν, ἀλλ' ἀφγῆν ὅμοιοσ ἄνεοσ· ἢ τὸρ ἀναειδῆσ
 αὐτῆ, κῆρ προλέγει· κῆρ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τὸ αὐτὸ.

Οὐαὶ Κυδίλλησ ὑπὸ ὀλιπιοσ· εἴτε κῆρ ἡμαρ,
 εἴτ' ἀποτομῆσασ ἠλυθοσ ἐσέριοσ,
 οἶδ' ὅτι παρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπίῳ
 πάντα κῆρ κῆρ αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆσ.
 ἀλλ' ἀ τί μοι πλέον, ἔστι τὸρ οἶν θρασύσ· ἢ δ' ὅταν ἔλλη
 πάντοτ' ἔρωσ, δὲ χῆρ ὅδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Τὸ αὐτὸ.

Εξήκοντα τελεῖ Χαριτῶ λυκέβαντοσ δὲ ὄρασ.
 ἀλλ' ἔτι κινανέων σέρμα μένει πλοκῆμων,

MM

Ἀλλὰ πρὶν σρεψκτ ροδοσιδῆι τέρπειπυῆι,
 τὴν ἄλοχον κινανέων ἑρσοποπαιδα
 κίπρον.
 odi consultius qui non utitur resolutione.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

κῆς χάρις ἀρρῦτίδωτος. ἔτ' ἀμβροσίη, ἔτι πειθῶ
πάσσα ἔτι παῖε μιριόδωσ χαρίτων.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην. τίς δ' ὅχι κειώμακε; τίς δ' ἀμύητος
κώμων; ἀπ' ἑμάνην. ἐκ τίνος; ὅχι θεῶ.

ἔρριφθω. πλιῦ γὼρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
θρίξε, ἡδὴ σωετῆς ἀγγελος ἡλικίης.

κῆς παῖε, ὅτε κειρὸς ἐπαίεσμεν. ἡνίκα κῆς ναῦ
ἔκ ἐτι, λωπότερης φροντίδος ἀβόμεθα.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθης πλετῶν Σωσίκρατθε. ἀμὰ πένης ὦν,
ἔκ ἐτ' ἔρρεσι μὲν φάρμακον οἶον ἔχει.

ἢ δὲ πάρος σε κελεύσα μύρον, κῆς τερπνὸν ἄδωνιν
Μηνοφίλα, ναῦ τοι ῥῆμα πικρῶνεται.

τίς; πόθεν εἰς ἀνδράων; πόβι τοι πόλις; ἢ μόλις ἔγνωσ
πῶτ' ἔπρε, ὡς ἔδεις ἔδιν ἔχοντι φίλος.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡ χαλοπῆ κῆτὰ πάντα φιλήσιον, ἢ ἄν ἔρασην
μυδέποτ' ὄδυρις χωρὶς ἀναχομένη,

φαίνεται ἀνεκτοτέρη ναῦ, ἢ πάρος, ἢ μέγα θαῦμα
φαίνεσθ'. ἢ ἀλλάχθαι πῶ φύσιν ἔδοικῶ.

κῆς γὼρ πρηνύτερη πῶτ' γίγνεται ἀπὸς ἀναείδης.
δακνεί δ' ἔκ ἄλλως, ἢ θανατοφορίην.

Τῷ αὐτῷ.

Ἡράθην Διμῆς, παφίης γένος. ἢ μέγα θαῦμα.
κῆς σαμίης Διμῆς δάντερον. ὅχι μέγα.

κῆς πάλιν ἄσιακῆς Διμῆς τρίτον. ἢ ἔτι ταῦτα
παίεκα. κῆς Διμῆς τέτρατον ἄρολιδος.

αὐτὰ πῶ μοῖραί με κῆτωνόμασαν φιλόδημον,
ὡς αἰεὶ Διμῆς θερμὸς ἔχει με πόθος.

ὁ δὲ ποιητὴς ἀντιγράφει τὰς ἐπιγράμματα
ἡρώδου ἐπὶ τῷ Ἡράθην ὡς ἐπὶ τῷ Ἡράθην
ὡς ἐπὶ τῷ Ἡράθην ὡς ἐπὶ τῷ Ἡράθην

κῆς ἡρώδου.

Δειλαίη ἢ δὲ πρῶτον ἔπος ἢ δειλαίην ἔπει
δειλαίη. τὴν δὲ πῶ καὶ ἡ χάρις ἔτυμον.
ὁ δὲ δειλαίη ἢ ἡ χάρις ἔπει, ἢ ἔπει εἰδεοτ' ἄρην
ἄρην ἢ ἔπει ἢ ἡ χάρις ἔπει ἐνεργαίη.

Τὸ αὐτὸ.

Βιολή, καὶ μελανόσα Φιλάνιον, ἀπὸ σελίνων
ἐλοτέρη, καὶ ἀμνὲ χρώτα τερνευτέρη,
καὶ κροῦ φωνάσσα μακρότερα, καὶ παρέχουσα
πάντα, καὶ αἰτῆται πλάκην φειδομένη.
τοιαύτων εἰργάζομαι Φιλάνιον, ἄχρις αὐτῶν
ἄλλητ ὡ χρυσὴν Κύπρι, τελειοτέρην.

Τὸ αὐτὸ.

Χαλμός, καὶ λαλίη, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ὡδὴ
Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καθαρχόμενον,
ὡ φυχή, φλέξῃ σε τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότι, καὶ πῶς,
ἢ κ' οἶδα γνώσῃ δὺς μορε τυφομένη.

Τὸ αὐτὸ.

Προδός, ὡ κνήμις, ὡ τῶν ἀπόλωλα δικαίως
μηρῶν, ὡ γλαυτῶν, ὡ κτενός, ὡ ακρόγων,
ὡ ὡμων, ὡ μακτῶν, ὡ τῶν φραδινῶιο φραχίλης,
ὡ χειρῶν, ὡ τῶν μαένομας ὀμματίων,
ὡ κακοτεχνοτάτη κινήματος, ὡ περιάλλων
γλωττισμῶν, ὡ τῶν κλωμα φωναρίων.
εἰ δ' ὀπικὴ, καὶ φλωρά, καὶ ἢ κ' ἄδυσάτα Σαφρῶς,
καὶ Περσὶ ἐνδῆς ἠράσατ ἀνδρομέδης.

Τὸ αὐτὸ.

Ηκομφή, μείνον μετί σοι κελὸν ὄσωμα, πῶ σὶ
ἔβην ἰδεῖν; ὁ θέλεις, δῶσο μεν. ἢ δὲ λαλεῖς;
πῶ ἴνη; πέμφω μετὰ σὸ τινά; μή τις ἐχρῆσε;
ὡ σοβαρῆ, ὡ γίαν ἢ δ' ὡ γίανε λέγεις;
καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελούσομαι. οἶδα μαλαίνει
καὶ ἀσκληροτέρως. καὶ δ' ὡ γίανε γαίω.

MM. ἢ

πρῶτη αἰδ' ἰσθ' ἐπὶ ἐτηνικόν. ἢ γὰρ κ' κ' αὐ
δευτέρ' ἀμμήτην γὰν ἐπὶ αἰ χαρίτων.

ἢ γὰρ κ' κ' αὐ
καὶ ἐπὶ σφραγῶν
καὶ ἐπὶ σφραγῶν
καὶ ἐπὶ σφραγῶν

ἢ γὰρ κ' κ' αὐ
καὶ ἐπὶ σφραγῶν
καὶ ἐπὶ σφραγῶν
καὶ ἐπὶ σφραγῶν

ἢ γὰρ κ' κ' αὐ
καὶ ἐπὶ σφραγῶν
καὶ ἐπὶ σφραγῶν
καὶ ἐπὶ σφραγῶν

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

ΑΝΤΙΦΛΑ.

Χῶμα μίε, ἀρώταο λαωνικόν. ἀδ' ἀκχλυπός,
Λύδα, χῶ κύνω κρυπόμενος κρονίδασ.
οἱ δέ με ἴν διαφρωτα καταίθετε. κῶ τί; γένωμαε
ῶρνεον. εἰ γὰρ Ζεὺς κύνος, ἐγὼ κόρυδος.

Μελεῶρην.

Ἦδὺ μελεῖς μῦσαι σιῶ πηιτίδι, κῶ λόγος ἐμφρωτ
σιῶ πειθῶ, κῶ ἔρωσ κελός ἐφ' ἠνιδ' ἄφ,
ζηνοφίλας σογοκῆπρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοί
ἀε ζιακὴ χάριτος, φρεῖς ἐδοσαν χάριτας.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν καλὴν παρεδείξεν ἐταίρην;
τίς μίαν ἐκ ζιαῶν ἤγαγέ μοι χάριτα;
ἦρ' ἐτύμως ἀνὴρ κε χαρισμένον ἠνυσεν ἔργον,
δῶρα δίδδς, καὶ πλὴν πλὴν χάριν ἐν χάριτι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἦ φίλερως χαλεποῖς ἀσκληπιάς, οἷα γαληνοῖς
ὄμμασι, συμπεῖθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Δεινὸς ἔρωσ, δεινός. τί δὲ ἢ πλέον; ἢν πάλιν εἶπω,
κῶ πάλιν οἰμῶζων, πηλλάκι δεινὸς ἔρωσ.
ἦ γὰρ ὁ παῖς τυτοῖσι γελᾷ. κῶ πυκνὰ κηκιδεῖς,
ἦ δεταί. ἢν δ' εἶπω λοῖδορα, κῶ ζέφεται.
θαῦμα δέ μοι, πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανείσα
κύνματος, ἐξ ἕγρῳ Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκας.

Τῷ αὐτῷ.

Ναὶ τὴν Κύπριν ἔρωσ, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρώσας
πέατε, κῶ σινυθιὴν ἰοδδμον φαρέρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, κῶ σιμα σισηρῶς,
μυχιζῆς; τὰ χά πε σαρδόνιον γλάσεις.

Ἀνταρξ. εἰς ἑρμῶν
Δεσφῆς εἰρῶπην ἢν ἄρδιδα, μηδὲ φορῶν
Μισθῶ, μηδ' ἀλλῶν ἀπὸ γέροντων
καὶ θεῶν παρ' ἄλλοις ἀνθρώποις
ἄδρασαν ἢ κκατῆν ζῶσφι δὲ μὴ εἶπε.

εἰ γὰρ σὺ τὰ πρῶτα πόθων ὡκύνερα κούφας,
 χαλκὸ δέ τον σφίγγω σοῖς περὶ πρῶτῃ πέδιον,
 καὶ τοὶ καὶ μέγαν κράτος οἴσομεν, εἴ σε παρ' οἶνον
 ψυχρὰ συζύξω λυγρὰ παρ' ἀπλήσις.
 αἴψ' ἴθι δυσκίνυτε λαβῶν δ' ἐπὶ κούφα πέδιλα,
 ἐκπέτασον τὰ χιναῖς εἰς ἑτέρυς πτέρυγας.

Τὸ αὐτὸ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιοῦς ἔρωσ τὰ πυρίπνοα ἤξασ
 βάλλει, κούλαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ κλάσ;
 ὃ μήτηρ εἴργει μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
 ἠραῖσου, κοινὴ κού πυρὶ, καὶ ξίφροισιν;
 κηρὸς δ' ὃ μήτηρ ἀνέμων μάστιγι θάλασσαι
 βρυχὴ βοῶν, γενέτας δ' ὅτε τις, ὅτε τίνος;
 πῶκεν ἠραῖσου κινέχει φλόγα, κούμασι δ' ὄρη
 εἴργεν ἴσων, ἄρτος δ' ἀμαρτυρτα βέλι.

Τὸ αὐτὸ.

Κούμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀνοίμιτοί τε πνέοντες
 ζῆλοι, καὶ κούμων χειμέριον πέλατος,
 ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν εἰακθε ἀρεῖνται.
 ἢ πάλι πῶν βρυφρὴν σκύλλαν ἀποφόμεθα.

Τὸ αὐτὸ.

Αἰεὶ μοι δάκρυ μὲν οὐκ ἔσιν ἦχος ἔρωτος.
 ὄμμα δὲ σῖτα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρεται
 ὃ δ' ἢ νύξ, ὃ φέγγος ἐκπίμισεν, αἴψ' ὃ π' φιλῶν
 ἦδη πρὸ κραδίῃ χλωσὸς ἐνεσι τύπος
 ὡπιανὸν, μὴ, καὶ πρ' ἐπίπασθαι μὲν ἔρωτες
 οἶδατ' ἀππῆναι δ' ὅθ' ὄσον ἰχύετε;

Τὸ αὐτὸ.

Καὶ τὸς ἔρωσ ὁ πῆανός, ἐν ἀλβέρι δέσμιος ἦλω,
 τοῖς σοῖς ἀγρῶν βεῖς ὄμμασι Τιμάριον.

Διοδώρην ἐπὶ ἐρωτῆ MM iiij

Παυλίκοις. μετατομῆς ἀποκρίσι.
 Μήσον 22 κηδ' εἰ βρι πολυ φέρειρος εἴδελαιόσων
 ἀμφεπύξων, κλεινε κούρ ε μεζοκαλέων
 χῆν εἰλῆη ἀκαρίτρω, γέλε μένος, ἀμφιδονκίη
 τὰ κούρη, κ 225 ἦπει κ τ κλακος

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Τῷ αὐτῷ.

Ὡσοβαρὴ βαλαάνια, τί δ' ἠπτε μ' ἐκ πυραλούεις;
πρὶν δ' ἀπρόδύσαομαι, τὸ πυρὸς αἰδάνομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ κέλλει καιρῶς, γίγνωχ' ὅτι κηρὸν ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀμὰ μακρανθὲν ἄφνω, σὺν κοπρίοις ἐρίφῃ.
ἄνθος γὰρ, κηρὸν κέλλος, ἴσον χρόνον δὲ λαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων, ἐξεμάραν' ὁ χρόνος.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴ μὴ γηράσκει τὸ κελόν, μετάδος πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῆ τὸ θ' ὅ μένει διδόναι;

Τοῦ αὐτῷ.

Τὴν κρηταρλεξίπριν Σβενελαΐδα, πλὴν πρὸ μισθόν,
πλὴν τοῖς βυλομένοισι χρυσὸν ἐραυρομένην,
τυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχρι φίλης ἠὲς προῖκε χαριζόμενος.
ἔκ' ἐτι γουάσομαι πλὴν βάρβαρον, ἔδ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ὅπνον ἔχων κείνο χαριζόμενον.

Ἀσκληπιάδης.

Αὐτῷ μοι σέφανοι παρὰ Δικλίσι ταῖς δε κρημαστοί
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινα κούμενοι,
ὡς δ' ἀκρύοις κρητέβρεξα κρητομβρα κ' ὀμματ' ἐράντων.
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτῶν ἴδητε θυρῆς,
πάξαθ' ὕπερ κεφαλῆς ἐμὴν ὑετὴν, ὡσάν' ἀμεινον
ἢ ξανθήγε κόμη τὰ μὰ δάκρυα πίη.

Τοῦ αὐτῷ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρῆσαι βίβ' ὡμοσεν ἠραῖλαια
ἠξεν. κοῦ χ' ἠκρ. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεός εἰ,
πλὴν δολίην ἐπάμωον. ὅταν φίλον ἐνδόν ἐχουσα
παίη, ἀπροβραδείς, μηκέτι φῶς πάρεχε.

~~Ἄλλοι μὲν πάλιν πρὸς τὴν~~
~~ἄλλοι μὲν πάλιν πρὸς τὴν~~
Ἄλλα μετὰ πλειάθους ἐκαστοῦ ἀποδοῦναι
τὴν φλόγα ριπίζειν δεῖδιθε δαίμον
117.

Τῷ αὐτῷ.

Νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, κῆθε, κεραύνη.
 πάντα τὰ πρῶτον ἐν χθονὶ σείε νέφη.
 ἦν γάρ με κτείνης, ὅτε πάσσομαι· ἦν δὲ μ' ἀρείνης,
 κῆς διαθῆς τύτων χείρονα, κωμάσσομαι.
 ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν κῆς σου θεός· ὦ πρῆτε κειθείης
 Ζῆν, διὰ χαλκείων χρυσός ἐδύς θαλάμων.

Ποσειδῶν.

Ἐν παρῆνι κηθέριεα παρήγον εἶδε Κλέανδρος
 Νικοῦς ἐν χαροπόις κῆμασι τηχομένης.
 κακομένης δ' ὕπ' ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἀνθρακασ ἀνὴρ
 ξηρούς, ἐκ νοτερῆς παιδός ἐπεσάσατο.
 χῶμας, ἐκαυούγη γαίης ἐπιπύω δὲ, θαλάνης
 φαύσαν, πρηνεὶς εἰχόσαν ἀγριαλοί.
 καὶ δ' ἴσος ἀμροτέροις φιλιῆς πόθος· ὕκ ἀτελεῖς ἰδῆ
 αὐχά, τὰν, κείνης ἀξίατ' ἐπ' ἠτόνος.

Τῷ αὐτῷ.

Δάκρυα, κῆς κῶμοι, τί μ' ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἄρω
 ἐκ πυρός, εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακίνην;
 λήγω δ' οὐ πρὶ ἔρωτος· αἰεὶ δέ μοι ἐξ ἀρροδίτης
 ἄλγος, ὃ μὴ κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Ρούφου Δομετίου.

Βάντα σεβεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὸν ἀκριτον ὄμμα
 ἐχθαίρω, συγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Ἀντιφίλη.

Εἶπ' ἠγὼ κῆς πρόσθεν ὅτ' ἦν ἐπιφίλη Τερένης
 νήπια, συμφλέξῃ πάντας ἀεξομένη.
 εἶδ' ἐγγύων ἰὼν μάντιν· εἶδ' ὁ χρόνος, ὃν πρὶ ἐφώνωσεν
 ἔτος· ἐγὼ δὲ πάλαι βράχματος ἠθανόμην.

MM iij

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

καὶ τί πάθω; λύσειν μὲν, ἄλλα φλόγδ' ἦν δ' ἀπανάσω,
φρογτίδδ' ἦν δ' αὐτῶ, παρθένοσ-σὶ χόμειβα.

Ασκιλλίς.

Ἡ ὃ φιλεῖν περιζήρατον ἔρωσ ὄλον, ἢ κ' φιλεῖσθαι
πρόσδδ', ἢ ἢ λύσεισ τὸν πόθον, ἢ κεράσεισ-

Ραφίνσ.

Γαλλὰσ ἔσασθρῆσασα, καὶ ἦρη χρυσοπέδιλοσ
Μαιονίη, ἐκ κροδίησ ἔαχον ἀμφοτέρεσ,
ἢ κ' ἐτι ζυμνύμεσθαι κρῖσισ μεία ποιμένοσ δρκει-
ἢ κελόν ἠπῶσθαι δὲσ περὶ κελλοσσιώσ.

Τὸ αὐτῶ.

Καλλοσ ἔχεσ Κύπριδοσ, πρῆβῆσ σῶμα-σῶμα, καὶ αἰκμήν,
εἰαρινῶν ἰωρῶν φθέγμα δέ, Καλλιόπισ-
νοαῦ, καὶ σωφροσσιῶν, βέμιδοσ, καὶ χεῖρασ ἀθῆνισ-
σιῶ σοὶ δ' αἰ χάριτδσ, τέσασρεσ εἰσι φίλασ.

Τὸ αὐτῶ.

Γέμπω σοὶ ῥοδὸ κλεισά τῶδε σέφροσ ἀνθεσὶ πηξέσασ,
αὐτῶσ ὕδ' ἢ μετέραισ ἀροφάμενοσ παλάμωσ.
ἔστυ κρῖνον, ῥοδέη τε κεχλυε, νοτερήτ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσοσ ὕγροδ, καὶ κυανταυγῆσ ἰον-
ταῦτα σιφάμενή, λῆξον μεγάλαιχοσ ἔδσα.
ἀνθεσ, καὶ λήγροσ καὶ σὺ, καὶ ὁ σέφανοσ.

Τὸ αὐτῶ.

Γείτονα παρθένοσ εἶχον ἀμυμώνησ ἀφροδίτην,
ἢ με πῶ φυχὴν ἔφλεγεν ἢ κ' ὀλίγον.
αὐτῆ μοὶ προσέπαιξε, καὶ εἴ ποτε καιροδ, ἐτόλμα.
ἢ ρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ἠδ' ἀνάτεο.
ἢ νυσα πολλὰ κελμῶν παρακλήσοσιν ὅπῃ τίτιτῶ.
ὥστε τί ποιῶμεν; φάσομεν, ἢ μένομεν;

Τὸ αὐτῶ.

~~Μαξάν Ἀσπυρίσ ἐκ κελλοσσιῶν ἔλασ~~

Τὴν ἀπὸ τῆσ Ἀσίησ ἀρχηγεῖδα, τὴν παραλέγεισ
Στῆμωσιν ἐξ ἰαπυτῶν κινεμένησ ἰον-
χῶσ, ἢ ἢ ὅτι πάντα τὰ ἰαπυτῶν ἔδδ' ὅτι
τὰς ἰαπυτῶν ἀπαλῶσ ὠδεῖ ὠδε χεῖρασ.

Καὶ ἐπιφύωσιν ῥοδὸσ κ' ἰσ
ἢ κ' ἐτι ζυμνύμεσθαι κρῖσισ
μεία ποιμένοσ δρκει-
ἢ κελόν ἠπῶσθαι δὲσ
περὶ κελλοσσιῶσ.
Φωξὶσ δ' ἀμφο
δὲσ ἰαπυτῶν
κινεμένησ ἰον-
χῶσ, ἢ ἢ ὅτι
πάντα τὰ ἰαπυτῶν
ἔδδ' ὅτι τὰς
ἰαπυτῶν ἀπαλῶσ
ὠδεῖ ὠδε χεῖρασ.

Vis Theodit. Exh. XII
Aitar.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὴ πρόθεν ἔην ἐρατὸν χροος, εἰαρόμαθος,
ἀσφυρος, ἀμήνης, ἀσφυρος, ἀπλόκαμος.
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πληῆσι.
καὶ νῦν τῶν προτέρων ἕλ' ἄναρ ἔδ' ἔχθ.

Τὸ αὐτοῦ.

Αρνεῖται τὸν ἔριστα Μελιαιῖς, ἀμὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν ὡς βελίων δεξάμενον Φαρέθην.
καὶ βάσις ἀσπεύουσα, καὶ ἀσπυτος ἀδματος ὀρμή,
καὶ κοίλαι βλεφάρων ἰστυπέεις βάσιθε.
ἠμὰ πόθοι, πρὸς μικρὸς ἐσσεφάνη Κυβερείης,
φλέξατε πῦρ ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ φλέγομαι.

Τὸ αὐτοῦ.

Εἰ δισὶν ἔν' ἰχθυασσ' ἴσση φλόγα πυρφόρε καῦσαι
πῦρ ἐνὶ καυομένην ἢ σάου, ἢ μεταβάθ.

Τὸ αὐτοῦ.

Οὐκ ἴδ' ἔστος ἔρωσ, εἴ τις κελὸν εἶδος ἔχουσαν
βύλειτ' ἔχθ' φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος,
ἀμ' ὅς τις κεκομορφον ἰδὼν πεπορημένος οἴσθη
σέργη, μαινομένης ἐκ φρενὸς ἀδόμενος,
ἔστος ἔρωσ. πῦρ τῆτο. τὰ ἐρκεθὰ πάντα, ὁμοίως
τέρπη τῆς κρίνην εἶδος ἐπιτάμενος.

Τὸ αὐτοῦ.

Γέμω σοι μύρον ἠδύ, μύρον τὸ μύρον θειραπαίων,
ὡς βρομίῳ ἀπίνδων νάμα τὸ βρομίον.

Τὸ αὐτοῦ.

Υψῆται ῥοδόκη τῷ χέλει. κῆν πτε χαιρε
εἶπω, τὰς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπασατο.
ἦν πτε καὶ σεφάνης πρὸ θυρῶν ὑπερεκκεμάσωμαι,
ὀρθηθεῖσα, κατέει τοῖς σοβαροῖς ἰχθυοῖσιν.

Μελέσας. ἐν Σηνοφίῳ
Εἶδες, Σηνοφίλα Τρυφερον δάκρυ, εἶδ' ἐπὶ βίβλιν
Ἄκρως εἶστην ἕπτες. ἐπὶ Μεφίρη.
Ὅς ἐπεσε κηδὶ, ἔστος, ὁ δ' εἰς Διοτ' ὄμμαλα δελῖον
Φαίλιθα. ἀγαλῶν Διοτ' ἔδωκε κων
καὶ τὸ στήθεϊ. καὶ κῆν σαλίη.

Ἄλλ' ὅτε καὶ Ζεῦ βασιλεύσῃ κακὰ βροχὴ βροχῆται
οἶδ' ἐπὶ τὸ φέγγος ἡραλίας ρυλίδας.
Ἐπὶ κῆν, κῆν, περιλάμβανει ἠδ' ἐπιπέψη
Τὸ σαίλοσ, εἰς ἄδ' ἔν' ἀσπυτὴν ἀνάγει.
Αὐλεμέδουλιτ εἰς ὄρθηθ' ἰδ' α.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ ΟΤ

ῶ ῥυτίδ' ἄν, κῶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θάλασσον.
σπύσσετε· κ' ἔν' ὑμεῖς πείσσετε πῶ ῥοδ' ὀπην·

Τῷ αὐτῷ.

Ὀπλισμαί πρὸς ἔρωτα περὶ σέρκοισι λογιζομένων,
δ' ἄλ' με νικήσῃ μοιῶσ' ἔων πρὸς ἕνα.

θναῖος δ' ἀθανάτω σιωλεύσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν
βαίνχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δ' ἔγ' ἰδ' αὐχμαί;

Τῷ αὐτῷ.

Ἰταρθευ αἰ χάριτ' ἔδωκε, παφίαι δ' ὄν, κῶ δ' ἔκ' μῦσαι.
Δερκυλῆς ἐν πάσαις, μῦσαι, χάρις, Γαφίη.

Τῷ αὐτῷ.

Ὀμματ' ἔχῃς ἥρης Μελίτ'· τὰς χεῖρας ἀθήνης.
τῆς μαλ' ἄν Γαφίης· τὰ σφυράτῃς Θέτιδος·
πιδάμων ὁ βλέπων σε· βισόλβιος ὅστις ἀκνέ·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλιῶν· ἀθάνατος δ' ὁ σιωῶν.

Τῷ αὐτῷ.

Ρυφίνος τῆ μῦ γλυκερωτάτῃ ἔλπι' δι' ἧλλο
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμῷ δ' αὐχμαί.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔτι παιδομανῆς, ὡς πρὶν πτε· νῦν δὲ κελῶμα
θηλυμανῆς· κῶ νῦν δ' ἴσκος ἐμοὶ κρόταλον.
ἀντὶ δ' ἐμοὶ παίδων ἀδ' ὄλη χροῦς, ἦρεσε γύψ
χρῖσ' ἄμκτα, κῶ φύκ' ἄνθος ἐπεισοδίων.
βοσκήσ' δελφίνης· ὁ δ' ἐνδρασιόμης ἐρύμανθος,
κῶ πρὶν πόντη κῦμα βοᾷς ἐλάρστος.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὴ ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωσι ἴσα π' ἔα τιταίνεις,
εἰ θεός· εἰ δὲ ῥέπῃς πρὸς μέρος, ἢ θεός· εἰ.

ῶ ῥυτίδ' ἄν, κῶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θάλασσον.
σπύσσετε· κ' ἔν' ὑμεῖς πείσσετε πῶ ῥοδ' ὀπην·
Τῷ αὐτῷ.
Ὀπλισμαί πρὸς ἔρωτα περὶ σέρκοισι λογιζομένων,
δ' ἄλ' με νικήσῃ μοιῶσ' ἔων πρὸς ἕνα.
θναῖος δ' ἀθανάτω σιωλεύσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν
βαίνχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δ' ἔγ' ἰδ' αὐχμαί;
Τῷ αὐτῷ.
Ἰταρθευ αἰ χάριτ' ἔδωκε, παφίαι δ' ὄν, κῶ δ' ἔκ' μῦσαι.
Δερκυλῆς ἐν πάσαις, μῦσαι, χάρις, Γαφίη.
Τῷ αὐτῷ.
Ὀμματ' ἔχῃς ἥρης Μελίτ'· τὰς χεῖρας ἀθήνης.
τῆς μαλ' ἄν Γαφίης· τὰ σφυράτῃς Θέτιδος·
πιδάμων ὁ βλέπων σε· βισόλβιος ὅστις ἀκνέ·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλιῶν· ἀθάνατος δ' ὁ σιωῶν.
Τῷ αὐτῷ.
Ρυφίνος τῆ μῦ γλυκερωτάτῃ ἔλπι' δι' ἧλλο
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμῷ δ' αὐχμαί.
Τῷ αὐτῷ.
Οὐκ ἔτι παιδομανῆς, ὡς πρὶν πτε· νῦν δὲ κελῶμα
θηλυμανῆς· κῶ νῦν δ' ἴσκος ἐμοὶ κρόταλον.
ἀντὶ δ' ἐμοὶ παίδων ἀδ' ὄλη χροῦς, ἦρεσε γύψ
χρῖσ' ἄμκτα, κῶ φύκ' ἄνθος ἐπεισοδίων.
βοσκήσ' δελφίνης· ὁ δ' ἐνδρασιόμης ἐρύμανθος,
κῶ πρὶν πόντη κῦμα βοᾷς ἐλάρστος.
Τῷ αὐτῷ.
Εἰ μὴ ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωσι ἴσα π' ἔα τιταίνεις,
εἰ θεός· εἰ δὲ ῥέπῃς πρὸς μέρος, ἢ θεός· εἰ.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

τίς πλοχόμενος Μελίτις ἀνώδωσ', ἢ τυρόντα
 ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀππλάσεται;
 πῦ πλάσαι; πῦ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῆδε
 μορφῇ νηὶν ἔχην, ὡς μακέρων ξόανον.

Τῷ αὐτῷ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίη γηράσκομεν; ἢ προφάνισα
 ἥξιον ταχέως ἀεὶ δὲ δὴ φιλοῖ;
 ναῦ ῥυτίδες, καὶ θριξὲς πλῆν, καὶ σῶμα ῥακιδόδον,
 καὶ σῶμα τὰς προτέρων ἢ κ' ἔτ' ἔχον χάριτασ·
 μή τις σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακάζων
 λίανται; ὡς δὲ τάρον, ναῦ σε παρερχόμενα.

Τῷ αὐτῷ.

Σοὶ με λάβριν γλυκὺ δῶρος ἔρωσ παρὲ δῶκε βοῶπι,
 ναῦρον ἢ πρὸ ξέσασ' εἰς πόθον αὐτῶ μολον,
 αὐτοβελῆ, πάνδουλον, ἐκυσίον, αὐτοκέλονσον,
 ἀτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
 ἀχρὶ φίλης πολιῆς, καὶ γήραος ὄμμα βάλλοισι δὲ
 μήποτ' ἐφ' ἡμετέρας ἐλπίσι βασκανίην.

Τῷ αὐτῷ.

Τίς γυμνήν ὄτα σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδρανε;
 τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ ἔκ' ἐβλεπεν;
 μοιχὸν ἴσως ἀρῆκεν ἀκέρως κείνος ἐσελθών;
 γιγνόμενον· πάσαι τέτο ποιῆσι τέκνον.
 πλὴν ἀπ' ναῦ, ὅταν ἔσῳ· κείνος δ' ὅταν ἔξω,
 π' προθύρον σφῆνεν, μὴ πάλι ταῦτ' ἀνάσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἰβάλλει γυμνήν, τίς, ἐπὶν ἀρῆ ποτὲ μοιχόν,
 ὡς μὴ μοιχόσασ, ὡς ἀπ' Ῥύβαχόρου.
 εἴτα τέκνον κλαίεσσι καταδουλέσῃ τ' ἀπώσπον,
 καὶ παραρῖγῶσις μαυρομένον προθύροισι;

ἔμαξαί. μή κλάει τέκνον χόρρησόμεν ἄλλον.
μηνίτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότεα, κῆρ τὸ δέριον.

Τῷ αὐτῷ.

Μέχρι τίνος Προδίηνη παρακλώσομαι; ἄχρι τίνος σε
ροιαῶσομαι περιῆ, μηδὲν ἀκουόμενος;
ἦδη κῆρ λαικά σοι ἐπισιρτώσιν ἔθειραι.
κῆρ τάχα μοι δῶσθες ὡς ἐχθρὸν Πριάμῳ.

Τῷ αὐτῷ.

Εὐκάρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίηνη, ἰκέτονον.
κῆρ πῶν ἀμβροσίῳν ἀφάμενος ροιάτων,
εἴωσον ἔθην ἀνθρώπων ἀπλούμενον παρά μικρὸν,
κῆρ φάγον ζωῆς πνύμα σὺ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν ἡ πόψισσα δὲ δάκρυ,
ταῖς βυφεραῖς χερσὶν ἡμᾶς ὑπέξέβαλεν.

Διονυσίῳ σοφιστῷ.

Ἡ τὰ ρόδα, ροδόεσσαν ἔχεις χάριν. ἀμὰ τί πωλεῖς,
σαιπῆν, ἢ τὰ ρόδα, ἢ ἴσσημα φότερα;

Τῷ αὐτῷ.

Εἴθ' ἀνεμος γενόμεν. σὺ δὲ γέ πείχουσα παρ' αὐτάς,
σῆθρα γυμνώσασαι, καὶ με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ρόδον γενόμεν ὑπὸ ρόφυρον, ὄφρα με χερσὶν
δοαμένη, κομίσεις σῆθισι χιονέοις.
εἴθε κρίνον γενόμεν λευκόχρουν, ὄφρα με χερσὶν
δοαμένη, μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσης.

Μαινίῳ.

Ὄμοσ' ἐγὼ δ' ὄνο νύκτασ' ἀφ' ἠδύλιν Κυβέρρα,
σὸν κράτος ἤσου χάσειν. ὡς δοκίω δὲ, γλαῖς,
τὸ μὸν ἐπιταμένῳ πάντως κερκόν. ὃ γὰρ ὑπόισω
πῶ ἑτέρην. ὄφρα δ' εἰς ἀνέμους τίθειμαι.

Handwritten notes in Greek script, including phrases like "ὄμοσ' ἐγὼ δ' ὄνο νύκτασ' ἀφ' ἠδύλιν Κυβέρρα" and "ὄφρα δ' εἰς ἀνέμους τίθειμαι".

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

ἄρου' μαε δ' ἄσεβειν, κείνης χάριν· ἢ τὰ σὰ πρῶν
 ὄρη, ἀπθνήσκην πότνι ὑπ' ἄσεβίης.

Τῷ αὐτῷ.

Τί' συνη; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰ καῖα Φιλαεσι
 σκύλατα, κθόνιοτεῶν σύγχοις ὀμματίων;
 μὴ, τὸν ἐραστὴν εἶδόν ἐχόνθ' ὑπὸ λῆπτον ἄλλην;
 εἶπον ἐμοί, λυγρὸς φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
 θαμνύεις; οὐ φη; δέ; μάτην δ' ἀνείθ' ἐπιβάλλη.
 ὀφθαλμοί, γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Τῷ αὐτῷ.

Θερμαίνει μ' ὁ κελὸς Κορνήλιος· ἀμὰ φοβοῦ μαε
 πέτο τὸ φῶς, ἦ δ' ἢ πῦρ μέγα γιγνώμενον.

Μάρκου δ' ὀργηταρίῳ.

Μῆνι χρυσοκέρως δέρι κητὰ δε· κθὸν πυριλαμπέης
 ἀσέρθθ, οὐδ' κόλποισι ὠκεανὸς δέχεται,
 ὡς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ἄχετ' ὄρη.
 ἐκταίν δ' ἄρειν κίον μάγον ἢ δαῖμα.
 ἀμ' ἐμης αὐτίκ' ἐπιτήσομεν, ἢν ἐπιπέμψω
 Κύπριδος ἰχθυοτάς δ' ὀργυρέας σκύλακας.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν ἰχθὴν Διόκλειαν, ἀσαρκοτέριν ἀφροδίτης
 ὄφεται, ἀμὰ κελῶσι ἦθεσι τερπόμεν.
 ἢ πλὴ μοι τὸ μεταξὺ γινήσεται· ὅθ' δὲ πρηνὰ
 σέρνα πιαῶν, φυχῆς κείσομαι ἐγγυτάτω.

Τῷ αὐτῷ.

Εχει Λισιδίης κνάθος δέ κθ· τῆς δὲ ποθεινῆς
 Εὐφράντης, ἕνα μοι λάβι δίδου κνάθον.
 φήσθς Λισιδίην με φιλεῖν πλέον· ἢ μὰ τὸν ἠδ' αὐ
 βάκχον, δὴ ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλιμι,

ἄχαιά μοι Εὐφράντη, μίᾳ πρὸς δέξῃ· καὶ γὰρ ἀπείρου
ἀσέρας, ἐν μῆνης φέγγος ὑπερτίθεται.

Τῷ αὐτῷ.

Γαρβίνον ἀλκίπην ἐφίλομαι μέγα· καὶ πτε πείσασθ,
αὐτὸν λαβριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ·
ἔμπροστέρων δὲ δέρνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπῆ ἀπεριώτερον·
μητέρᾳ δ' ἔκλεβον κείνης λάλον· αἴψ' ἐσιδ' ὄσα
ἐξακίνης, ἐρμῆς κοινὸς ἔφη βύτατερ.

Ἀντιπάρβου θεααστο=
νικέως.

Γάντα κελός· ἴσθε μὴν χρυσῆν ἐτι πῶν ἀφροδίτῃ
ἐξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαυονίδης.
ἦν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρης φίλος, ὅτε θυρωρὸς
ἐν ποσσίν, ὅτε κύνων ἐν προθύροις δέδετα.
ἦν δ' ἐτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος ὠπλεονέκται,
οἱ πᾶντε πενήν ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ορθρος ἔβη Χρῦσιλλα· πάλαι δ' ἦψος ἀλέντωρ
κηρύων, φθονερὴν ἠριγένειαν ἄρει.
ἔργιων ἔρροις φθονεράτατε, ὅς με διώκεισ
οἰκοθεν εἰς πολλὰς ἠγθέων ὁάρας.
θηράσις Τιβωνέ· τί γὰρ σὴν ἀνέτιν ἦω
ἔπας ὀρθριδίην ἠλασας ἐκ λεχέων;

Γαρμενίωτος.

Εἰς Δανάην ἔρασσασ ἀλύμπιε χρυσός, ἵν' ἢ παῖς
ὡς δ' ὄρω πρὸσθ' ἢ, μὴ βέση ὡς Κρονίδην.

Τῷ αὐτῷ.

Ὅζα πῶν Δανάην, χρυσῷ καὶ γὰρ δέ σε, χρυσῷ.
πλείονα γὰρ δοῦμαι τὸ Διὸς ἢ δούμας.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΤΑ

Καλλιμάχου.

Ὄμοσε Καλλιγνώτος ἰωνίδει μὴ ποτ' ἐκείνης
 ἔξειν μῆτε φίλον κρείωννα, μῆτε φίλην.
 ὄμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τὸς ἐν ἔρωτι
 ὄρκους μὴ βιάειν ἕατ' ὄν ἀθανάτων.
 ναῦ δ' ὁ ἰδὼ, ἄλλης δὴ θέρεται πυρὶ. τῆς δὲ ταλαίνης
 νύμφης, ὡς μεγαρέων, ὃ λόγος, ὃ δ' ἄριστος.

Σηκιάς.

Ἐχθαίρω τὸν ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς ἔν ἐπὶ θῆρας
 ὄρνυται, ὅμ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραιδίην;
 τί πλέον, εἰ θεὸς ἀνδρῶα καταφλέγει; ἢ τί ἢ σεμνὸν
 δηώσας, ἄπ' ἐμῆς ἄθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ονέσου.

Οὐτέ με παρθινικῆς τέρπει γάμος, ὅτε γεραῖς.
 πλὴν κού, ἐποικτεῖρω. πλὴν δὲ, καταδέομαι.
 εἴη μὴτ' ὄμφαξ, μὴτ' ἀσαφίς. ἢ δὲ πέπειρος,
 ὄν Κύπριδος θαλάμους ὤρια κελλοσωμή.

Νικέου.

Οὐκ ἀπθνήσκου δει με; τί μοι μέλει, ἢν τε πρῶτος,
 ἢν τε δρομάς γερονῶς, εἰς αἰδὴν ὑπάγω;
 πολλοὶ γὰρ μ' ἐρέουσιν, ἔα, χολὸν με γενέσθαι.
 τῶν δ' ἔνεκεν γὰρ ἴσως, ἔσποτ' ἐὼ θιάσους.

Τῷ αὐτῷ.

Γάρτα λίθον κίνει. σαιπλὴν ἔριφε. καὶ γράφε πρὸς με,
 εἰς ποίην ἀκτὴν ἀφρόσωνον γέροντος;
 αὐτακτεῖν περὶ ὧ. ἢ ἐνοίκιον ἂν τι περιστῶν
 γίγνεται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἰμάτιον.
 ἢτ' ἐν γαστρὶ λάβης, λάβε. καὶ τέκε, μὴ βορυβηθῆς.
 ἀρήσει πόθεν ἔς ἐλθὸν ὄν ἡλικίην.

Τῷ αὐτῷ.

Τὸ αὐτὸ.

Κάλλος ἀνὺ χαρίτων, τέρπει μόνον· ὃ κατέχη δὲ,
ὡς ἄτερ ἀγκίστρον νηχόμενον δέλεαρ.

Ἐπιζῶ Κύπρι πόσα, καὶ εἰς σκοπὸν ἡσυχος ἔλθει·
ἄλλον ἐγὼ εἶδ' ἔχω βραύματος ἦδ' ἔργον.

Αργενταρίῳ.

Ἰστιάς ἠδ' ὕπνοιο, καὶ εἰ δεκάκις μύρον ἄδης,
ἔγρευτο, καὶ δέξαται χερσὶ φίλαις σέβανον.

ὃν νῆαυ' ἴκω βάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
ἄφρα, ἢ μετέρης σύμβολον ἠλικίης.

Κριναγόρῳ.

Κῆν ῥίψης ἐπὶ λαῶν, καὶ ἦν ἐπὶ δεξιά ῥίψης

Κριναγόρῳ, κενὴ σαυτῶν ὕπερβε λείχης.

εἰ μὴ σοι χαρίεα παρὰ κλήϊτοιο γέμιλλα,
νῶσθαι κοιμηθεὶς, ὃ χ' ὕπνον ἀγὰ κέπν.

Βάαν.

Οὐ μέλλω εἰσεῖν χρυσὸς πτε· βῆς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χῶ μελίθρου κύνος ἐπ' ἠτόνος.

Ἰνὶ φυλακῆ· θωπῶδε παύνη· τῆ δὲ Κορίνη
τῆς ὀβολῆς δῶσω τῆς δ' ὄ, κ' πέτομαι.

Αἰηλον.

Οὐκ ἔτι βασιλεύω μὰ τὰ σ' ὄμματα πῶ φιλέριμον,
καὶ πῶ μοισολεχῆ σέτο διαζυγίην,

ἀγ' αἰεὶ δακρυόισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορηῶσιν
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηδὸν ὄβ' ὀτ' ἴμιδος

ἄυριον, ἀγὰ πάρι με δεδέξεται· ὄβ' δὲ σὸν ὄμμα
πήσομαι, εἰ ῥῶσθαι μύρια σ' ἀχόμενος.

Αἰηλον.

Εἴ τί σε κυανέησιν ἀπὸ σὺν βύσαν ἐθείρας,
ἔτι πάλιν ξανθῆς εἶδ' ὄν ἀγαυὰ κόμαις,

ἴσθι ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπη χάρις, ἣ γάρ τε ταύτῃ
 θριξί' σαυδινῆσαι, καὶ πλείστον ἔρω.

Ἀδελφον.

Γῷ σοι κείνα μέλαινα τὰ χρύσεια, καὶ περιόπια
 τῆς πολυθραλήτης Κέλλεα Φαρτασίης;
 πῶ δ' ὄφρ' ἔσθι, καὶ γαῖρα φρονήματα, καὶ μέγασ' αὐχέην,
 καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
 καὶ πενιχῆ, λαοδαρή τε, κόμη τ' ἐπὶ τῶν βραχέων,
 ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Ἀδελφον.

Ναῦ μοι χαῖρε λέγεις, ὅτε σὺ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
 κείνο τὸ τῆς λυγρῆς Βάσκεινι λεγότερον.
 καὶ μοι προσαφίξῃς, ὅτε τὰς βίχας ἠράνικός σὺ,
 τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένω.
 μινέτι μοι μετῴρῃ προσέρχῃ, μὴ δὲ σαυάντα
 ἀντὶ ρόδου τὸν ἐγὼ τῶν Βάτων ἢ δέχομαι.

Ἀδελφον.

Ἦδη φίλτατε λυχνεβίς ἐπαρόβῃ τὰ χαλιπρινῶν
 ὅς θάλαμους ἢ εἶν ἀντιγόνιν προλέγεις.
 εἴ τῶρ ἄναξ εἶν ἢ δ' ἐτίτυμον, οἷος ἀπόλλων
 θνητοῖς μάντις ἔσθι καὶ σὺ παρά βίχῃσι.

Ἀδελφον.

Γράφα φίλη, θρέπειρα, τί μὴ προσιδόντος ὑλακτεῖς,
 καὶ χαλεπὰς βάλλῃς δις ἥσον εἰς ὀδαιώ;
 παρθενικὴν τῶρ ἄγεις περικελευκτῆς, ἐπιβαίνων
 ἰχνεσι, πῶ ἐδίην οἶμον ἰδ' ὧς φέρομαι,
 εἶδος ἑσσυζῶν μοσῶν γλυκῆ, τίς φθόνος ὄσων
 δύσμορε; καὶ μορφῆς ἀθανάτων βλέπομεν.

Ἀδελφον.

Αἰεὶς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδιν.
 κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.

ἄπας ἀμρότερον ἔστιν ἀσύμμετρον τῶν δύο δ' αὐτῶν,
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρείσσον εἶναι τὰ δύο.

Ἀθλον.

Εἴ μοι τίς μὲ μολοτο δακρυῖς, ὅτι λάβρις ἔρωτες
φοιτῶ, θηροπύην ὁμμασιν ἰξῶν ἔχων,
εἰ δέ μιν κῆρ Ζήνα, κῆρ αἰδά, τὸν τε βαλαάνης
σηκῆτις χον, μαλεριῶν δ' ἄλλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοῖδε, θεοῖς δ' ἐνέποιον ἔπεσθαι
ἀνθρώπων, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδινῶ;

Ἀθλον.

Χαῖρε κόρη, κῆρ δ' αὐτίς ἢ προσιδῶσαι; τί πρὸς σέ;
ἢ κ' ἀλόγως ζῆτο δασύοτις ἢ μετέρη.
ἔλπιζεν ἔξεστι; ζητεῖς δὲ τί ζυῖκτα φέρεις τί;
χρυσίον, ἀθύρει, κῆρ ᾗσον; ἢ δαίμασαι.

Ἀθλον.

Ἄλλος δ' ἠνοφίλας λέγεται παρὰ μαχλάσι κῆρ μοι.
ἄλλος, εἰ κ' πάσις γαίνεται ἀκρῶσις.
αἴψ' ὅτε χαλδαῖοι κείνης πέλασ· ἢ γὰρ ὁ ταύτης
ἤρανος, ἐντὸς ἔχει κῆρ κῶν, κῆρ διδύμης.

Ἀθλον.

Γινώσκω χαρίεσσα φιλεῖν, πάνυ ἴον φιλεόντα.
κῆρ πάλι γινώσκω, τὸν με δακρόντα δακρῶν.
μὴ λυπεῖ με λίην εἰργοντάτε, μὴ δ' ἐρέθιζε.
τὰς βαρυοργήτους, μὴ θέλε πειρίδασ.
ταῦτ' εἰ βόων αἰεὶ, κῆρ πρῶτον, αἴψ' ἴσα πότῳ
ἰονίῳ μύθων ἔκλυθ' ἢ μετέρων.
ποι γὰρ νῦν, σὺ μὲν, ἠδὲ μέγα κλέεσσα βαυζεις,
ἢ μεῖς δ' ἐν κόλπῳ ἢ μεθα νηϊάδος.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡΤΑ

Ἰυλιανῆ ἀπὸ ὑπάρχων

αἰγυπία.

Στέφος πλείων πόθ', ἄνθρωπον

ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.

καὶ τῶν πτερωτῶν καταχών,

ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.

λαβῶν δ' ἐπιον αὐτὸν.

καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου,

πτεροῖσι γαργαλίξω.

Οὐ δαύμαμά σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην. ὅτε γὰρ αὐτέτι,

ὅτ' αἰτοῦντι δίδως, ὅθ' αὖ δίδωμι δέχη.

Κύρος κύριός σ' ἔτη. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα

ἢ κ' ἀναγιγνωσκῶ τὸν κελόν, ἀλλὰ βλέπω;

Μακρὸς ἔτ' ἐν κόλπασιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζει

ἀστραγάλοις, τὸ μὲν πνῦμί' ἐκύβουσεν ἔρω.

Ἔϊν' ἀσκληπιάδῃ. τί τὰ δάμνα ταῦτα, τί πάχεις;

ἢ σέ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληΐσατο.

ὅδ' ἐπὶ σοὶ μοῦν καταθήκετο πῆξα, καὶ ἴδω,

πικρὸς ἔρω. τί ζῶν, ἐν σποδῇ τίθεσαι;

πίνω μιν βάκχῃ ζωρὸν πόμα δάκτυλος αἴω,

ἢ καὶ κοιμισθῆν ἄχρον ἰδεῖν μένομεν.

Καλὸς ὁ παῖς ἀχελῷε. λίην κελός. εἰ δέ τις ὕχῃ

φισίν, ἐπισαίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ κελά.

Ἦν ἐσίδω Θήρωτα, τὰ πάνθ' ὄρω. ἢν δὲ τὰ πάντα

βλέψω, ἦν δέ γε μὴ, τὴν μπαλιν ὕδεν ὄρω.

Ε σπυδρον ἦν ἔρωτα θυγεῖν· ὃ δὲ βαυδὸν ἀνάψας
 φανίον ἐκ τέρρης, ἀρεῖ με χρυπόμενον.
 πυκλώσας δ' ὕψα, χερὸς δ' ἀκρώνυ χα διατὰ,
 κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷδε λαβῶν ἔβαλεν.
 ἐκ δὲ φλογὸς, πάντη μοι ἐπέδραμεν· ὦ βαρὺ φέγγος
 λάμψαν ἐμοί, μέγα πῦρ φανίον ἐν κραδίῃ.

Κ ὕπρι, τί μοι φιαυὸς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰδὲ,
 ἐν δὲ μῆ· φυχῆ φιαυὰ πέπιγε βέλη;
 καὶ τῆ ἰδὲ, φλέγομαι· τῆ δ' ἔλκομαι· ἦν δ' ἀπνοῶσω,
 διασπῶ· λάβρω δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.

Ο ἴδα φιλεῖν, φιλέοντας· ἐπίσταμαι ἦν μ' ἀδικῆ τις,
 μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰ μὴ τὸρ ὕψ' ἀκῆς.

α

Θ υμὸς ἔρωτ, παρ' ἐμοί μενέτω μόνω· ἦν δὲ πρὸς ἄλλυτ
 ποιτήσῃ, μισῶ ποινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ο ριθὸς φίθυροι· τί κεκράγατε, τί μ' ἀνιάτε,
 ἦν φυφερῆς παρθένη σαρκὶ χλιαρόμενον,
 ἔζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόν· ἐπὶ δὲ λάληθρον
 θῆλυ γένος, δέομαι μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Ε ἰ μισεῖν πόνος ὄψι, φιλεῖν πόνος, ἐκ δ' ὀλοισὸν
 αἰρῶμαι, χρηστὸς ἔλκος ἐχειν ὀδύνης.

Ρ ἔντ' αἰτεῖς; δέχθ' δώσω· καὶ εἰκοσι δ' αὐτίκ' ἔξει·
 δῶκεῖ σοι χρυσός; ἤρικεσι καὶ δανῶν.

Ε ἰ τὸς ἐν πελάγει σῶσεις Κύπρι, καὶ μὲ ἦν ἐν γῆ
 ναυηγὸν φιλήης, σῶσον ἀπλλύμενον.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΒΤΑ

ΜΙ ΤΩ ΠΛΥ ΑΦΕΛΗ, ΜΙΣΩ ΤΩ ΣΩΦΡΟΝΑ ΚΑΙΤΟ
 Η ΜΙΝ ΤΩΡ, ΒΡΑΔΕΩΣ ΗΔΕ, ΘΕΛΕΙ ΤΑΧΕΩΣ.

Ο μματα μὲν χρῦσεια, καὶ ὑακίθεα παρειῆ,
 καὶ σῶμα, πορφύρεϊς τερπνότερον κάλυκος.
 Δερὴ, λυγδινεῖη. καὶ σήθια, μαρμαίροντα.
 καὶ πόδες, δρυρεῖς λαμπότεροι θέτιδος.
 αἷ δ' ἔτι καὶ πλοκάμιοι διαστύβουσι ἀκαυθαί,
 τῆς λυκῆς καὶ λάμης ἢ δὲν ἐπεσρέφομαι.

Φ αἴγην δ' ἂν ἔρωτα, μινὸς πόθος. ἢ γὰρ ἀλύξω
 πείθῃς ὑπὸ πένθ, πυκνὰ δ' ἰωκόμετος.

Τ ἢ μήλω βάλλω σε. σὺ δ' εἶ μὲν ἐμῶσα φιλέεις με,
 δεξαμένη, τῆς σῆς καρθεῖνης μετὰδος.
 αἷ δ' ἄρ' ὃ μὴ γιγνοίτο νοεῖς, τὰτ' αὐτὸ λαβῶσα,
 σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

Φ εἶδη καρθεῖνης; καὶ τί πλέον. ἢ ἰθὺ ἄς ἔδωκ
 ἔλθῃσ' ἀρήσεις τὴν φιλέοντα κῆρη.
 εἰ ζωῶσι τὰ τεργνά τὰ κῦπριδος. ὄν δ' ἄχ' ἔραντί,
 ἔσῃα καὶ ἀσσοδῶ, καρθεῖνε κεισόμεθα.

Γ' ἐμπω σοι μύροι ἡδύ. μύρω παρέχων χάριν ἢ σοί.
 αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δ' αἰχάσαι.

Η δὺ βέρεσ δι. φῶντι, χιῶν πρὸν. ἡδύ δὲ ταύταις
 ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν εἴφανον.
 ἡδύ δὲ καὶ ὁπόταν κρυφῆ μία τῆς φιλέοντασ
 χλαῖνα, καὶ ἀγῆται κῦπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Θ μφαξ ἔνι ἐπέουσα δ' τῆ σαφυλῆ παραπέμφω.
μὴ φρονέσῃς δοῦναι καὶ βραχὺ τῆς σαφίδος.

Κ ἔρη τίς μ' ἐφίλησιν ὑφέσσερα χεῖλδον ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τ' φίλημα. τ' τῶρ σῶμα, νέκταρος ἔπει.
κῆ μινύω τ' φίλημα, πλαι τ' ἔρωτα πεπωκώς.

Η ράδην ἐφίλωιν. ἔτυ χον. κατέπραξ. ἀγαπώμαι.
τίς δέ, κῆ ἦς, κῆ πῶς, ἢ θεὸς οἶδε μόνη.

Ε κ μαινῆ χεῖλι μι, ροδ' ἔχθα. ποιητὶς μύθα.
ψυχολογία. σῶματος νέκταρ εἰς πρόθυρα,
κῆ γλῆναι λασίησιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀφράπτουσαι,
ασπλάγχων ἢ μετέρων, δίκτυα κῆ παρὶ δέν,
κῆ μαζοὶ γλαυρόντες, ἐσ' ἕστες, ἡ μερόντες,
σὺ φινέες, πᾶσις τερπνότεροι χάλυκος.
ἢ γὰ τί, μινύω κισὶν ὄστα. μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροσομίας, οἱ μίδοι κῆ λαμοῖ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ,

Αθήλον.

Τίς, πόθεν, ἢ ἐτίνων ἦν χαλκίον ὕπνον ἰάσεις,
μαρτυρῶν ῥάλλης· οἶδ' ἔρατῶν γινεῖν.
οἶδα τὴν πάριν, βυζάντιον ὄλωμα κλεινόν.
εἶπον πῶς ἀνεαρήν ὠλεσασ' ἠλικίην;
καὶ δέ μ' ἔξειπεν· ἠγ' ἦρεο; ἐκ τεγέων ἰδρ
ὠλιθον· ἢ δέ μοι, πικρότερον θανάτῳ.
ἢ ἰδρ ἄρης μ' ἐδάμασεν ἐπ' αὐχένι δεσμῶν ἔχουσαν
ἴσμενον κληρὸν ἑλλάδα· πῶς δ' ἔθανον.

Αθήλον.

Ἰππῶ τὰ δ' ἄρῶν τε· τί δ' ἔρνομαι; ἴπποι ἔασι,
καὶ πλέθ· περὶ σοὶ θαῦμα ῥάδ' ἀχιάλη.
ἦνὶ χάρις μερόπων πλέμου κλόνος, ἄρμα τ' ἀμιλλαί,
ἠμέτερα κρυερῶν βράματα παρ χαλιβῶν.
ἢ πῆθ' ἐπερὶ θεοθε, τί μέλλετε; βοσὶ χαλιβῶν,
καὶ ταχὺ ὅς πλέμης εἰσελάσσετε δρόμον.
αὐτὰρ ἐγὼ γὰρ λέπαθνα, κατ' αὐλακος ὕνιν ἐφέλωσ',
ὅπλ' ἴσσομαι· τί σοβεῖς κέντρον ἐρειδόμενος;
εἰθ' ὕπληγγι θένοις, εἴτ' ἔχει δέσποτ' ἀταρπῶν
ἦν ἔτι μ' ἰθὺς κραιπνὰ διωκόμενον.
ἴππον ἔχοις ταῦρον· βῆς ἔαομαι· ἴππος δ' ἄρ' ἔρεϊ.
πάντα δ' ἐναλλ' εἴη ἔργα τὰ πῶν μερόπων.

ΤΕΛΟΣ.

Αθήλον. Πάυλ

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ,

Εἰς τὰ ἐν πυβίοις θερμὰ, ἢ μιάμβια

δι' ἡμεῖς κατὰ ἑλληνικῶς.

Β ἔλει μαθεῖν ἀνθρώπε
 πῶν καὶ πόθεν νοῦσι,
 αὐτάρτυρον δῶριμα,
 ἔγωγε τὸτο δείξω.
 ὅσον σοφοὶ νοῦσιν,
 καὶ πείρα σαυδικῶζει.

Ε νερεβὲ γῆς σήραγγασ
 ἤδωρ ἐκείθεν ἐνθιν,
 πιλῶμενον δὲ, θερμην
 ἀλλοιλέγουςι τὸτο.
 γῆς ἐν μεν χῶσις ὑπάρχειν.
 θερμης τυχὸν βιάσασ,
 ἀνω βρέχει τῶ πλήθῃ. **Γ**
 αἷ' ὅ δ' ἐδέξμαι τὸτο.
 ὁ δ' μὴ γάρ ἔστιν οἶδασ.
 φρανὸν τε μαρτυρῶσα. **Ο**
 τὸ θερμὸ βλυσιν ρεῖθρον.
 τέχνης ἀνὰ Γαλινός.
 τὸ πῦρ ἀνω φουσῶσα,
 πηλῆ τε σαυκινῆσαι.
 τιτανία μηδίασ,
 καὶ λυδία, πλουτῆσα,
 ἤρακλέων σιλιῶν δὲ
 ἐν δ' αὖ γε πιθικῆσαις,
 ἀφεγγές ἔστιν ἄσμα,
 πέμπει λίθου βειώδους,

θερμῶν αἰτεχρον ῥόδιμα,
 φανέν πρόκειται πᾶσιν,
 καὶ προσφιλες γάυσημα;
 ἐγὼ φέρων διδάξω,
 ὅσον φύσις παιδεύει,
 πρόχθον, φράσεων γὰρ ἤνω.
 εἶναι σεναῖ νοῦσιν.
 ἀντιβέχον πιλεῖσθαι.
 ἢ πῶ τυχῶσιν πάθειν.
 μεταλλά πρὸ θρώδη,
 ἢ γειτονῶν αἰω νῶμα,
 καὶ τῶ μένειν ἢ κ' ἴχον,
 ὅσον δέχῃ, τὸ πρῶτον;
 τῶ δ' αὐτέρῳ, σύμψημι.
 μυδῶσα, δυσπνοῦσα,
 ὅτω προῆλθε πᾶσι
 ἰπποκράτης, ἀΐψυχος.
 πίστις δὲ τῆς, γῆσος
 πηλῶ βρέμον σαυῆχῳ,
 οἶδεν φέρειν τοιαῦτα,
 καὶ περσικὴ πιθῆκη,
 μεταλλόχρυσον γάυαν.
 πόρρω, πέφυκε πλεῖτα.
 καὶ λιπαρὰ τῆ νῆσω,
 ὁ νυκτὶ περ καμπαῖνον,
 πολυφόβου βροντάδης,

ὄφει τὸ πᾶν δηλῶντας. **Ε** σι δὲ μικρὰ ταῦτα,
 πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω **π**ηγὴ τελεῖ γὰρ λίθην. *
 ἄλλη μέθην ποιεῖ δὲ. ἄλλη δ' ἔλαιον βυζύς.
 ἄλλη γάλα προτείνει. καὶ πρὸ βροχᾶζει νόμα,
 πίνων ἄκος νοσούντων. καὶ πρὸ πρῶσιν οἶνον,
 μίσηφρον ἔστιν ὕδωρ. καὶ πρὸ μέσον θαλάσσης
 τίδα ἀναρροιβδέεται. καὶ χαομάτων ἐκπνέται,
 προλεπτικόν πρὸ πνῦμα. ἀτφαλτον ἄλλη γῆ δὲ,
 πῶς ἐξάγῃ, τί τῆτο; **Ω** θαυμάτων τὸ θαῦμα.
 πηγὴ, λόγῳ δολεῖται. αἰνυμένη δὲ, λάμπε.

Α λλοι λέγουσιν ἄλλην, κρυπῆδες δολυς ἐλέγῃ.
 ἄλλην κρεβαρτικὴν δὲ, χυμῶν μόνων θρυλλῶσιν.
 ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ, φῶς ἡλίου καυσιῶδες,
 ἐνὺξ γλυκαίνειν οἶδον, εἰς ἡδύληπον ἔλειν.
 ὄλβος δὲ πηγῆς ἔστι φύσιν κῆτω πῶν κῆφην,
 ὄλην δὲ πῶν βαρέαν, αἶνω φέρων πῶν ἄχνην.
 ἄλλος δὲ ῥῆς μικρός σοι, δὲ σωμάτων τὰς θαλάσσης,
 ὅσων τε τὰς κητάξεις, σφίγγει. βρέφῃ. πιαίνει.
 ὅλης προσοίσω κλείω; ἔστιν λέγουσιν νόμα,
 ὅπερ βελῶν εἰς ἄγος, εἰ νυξὶν ἀθριαῖσιν,
 κρυσαλλόπηκτον ἄροισ. **Ε** σιν λέγουσιν ἄλλο,
 ἐξ ἧς πιεῖν προκύνεισ, δαῶν βλέπει σε φῶνον,
 γῆς μηδὲς ὡς ἐν κόλποις. **Ε** σιν δὲ ῥῆς ὡ θαῦμα,
 δὲ εἰ δεδέξεται τι, λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα,
 ἐν ἡμέραις ἢ κλείσται. **Α** λλην λέγουσι κρήνην,
 βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ. ἢ τις παρόντος ὄχλοι,
 κλείω δίδωσι ρεῖθρα. **Α** λλην δὲ πρὸ πισοῦται,
 ἢ χεῖματος παρόντος, ἀνικμὸς ἔστι πάσα,
 προχεῖ βέρυς δὲ νόμα. **Α** λλην ἀκβείς πάντας,
 ὕδωρ φέρειν νιφῶδες. ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσαι

- λαλῶν μένους ἐνεῖθι.
 ὡς μὴ πίνεσθαι ζωοῖς.
 ἢ σὴ φῖς ἄλλης ὕλης.
 πολλὰς φυτῶν ἀζέειρας,
 τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
 ὡς δάκρυον γλοιῶδες,
 ὃ τὸ ξένον μεταλλάσκει.
 φέρει τὸ πρὸς τὴν λίμνην,
 πρὸς ἣν θέλων λυθῆναι,
 ἕως δὲ πεντήκοντα
 εἰδ' αὐτὴν τὴν πλείους
 ἕξω βρέχουσα ῥίπῃ,
 Γ' ἔρασ κενὸς δ' ἐξέρπει,
 ὃ περ σαρωῶς ἀναΐφεις,
 Α' λη δ' ἄτις βραχέια,
 εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων,
 Δ' ἔλτοι φέροισιν ἄλλαν,
 πῦρ ἐξ ὀπίσθεν ἀνίχθιν,
 Α' ἴβους ἔχει δὲ ῥεῖθρον,
 ὃς ῥιπίδι ψυχάζων,
 εἰδ' αἶμα ῥαίνων ἀσείφεις,
 Α' λη δ' ὅπῃς ὠθεῖται,
 καὶ πῦρ φίλε χθρον μίξιν,
 Ο' ὕψω φύσεις ἀκείρας
 κτίζων, ἄγων, ἰθαίων,
 πρὸς θαῦμα καὶ λαβείαν,
 τῆτον κέλει θεόν σου.
 μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος,
 ἀγνωστὸν ὅτι πνῦμα.
 ἄλλοτὸν ὅτι θαῦμα,
 Ο' ερμαῖα προχεῖ δὲ λίμνη,
 ὄζει γὰρ ὡς τι πῦρον,
 ἕκει λέγουσιν εἶναι
 ἠλεκτρον ἐξαυθῶσα,
 τίηται δὲ τῆτον πρῶτον,
 εἴπειτα δ' ἠ, περῶται.
 Δ' αὐρο φράσω καὶ τᾶλλα.
 μικρὰν λίαν κυκλώσῃ.
 πεπλησμένην ἀυρήσει.
 λαλῶν μένους κενάει.
 ἀνδροσ φέρει λυθῆναι,
 τῆς ἀκρίτας βυφῶντα.
 κρύπτων τὸ καῖον.
 ἔλαιον εἴπερ σάξεις.
 πῦρ ἐξέβαλψε πέτρα.
 πάντας σβέσεις τὸ φάεινον.
 ὦρα θέρος βαβεῖα,
 χυμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δὲ.
 ἀπὸντασ αἰετὰ μασ-
 τὸν φλογμὸν ἐκ πρῶνεις
 τὸ πῦρ πῆον τυφῶται.
 ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην.
 τετρακτύος πισοῦται.
 ὃ δεσπότις ἀπάντων,
 κρινῶν πλείων ὡς οἶδε,
 φύσεις σαρωῶς ἐγείρει.
 τῆτον φρεσὶ φανταῖα,
 εἰ μὴ θέλεις γεπάλην.
 ἀρρητὸν ὅτι πρᾶγμα.
 ἀναρχοφωτῶμυτον,

ἀρήτολεπίδανυσον,
 ἐν πανσάρω χωρία,
 ○ ὕψος τὰ μὲν, κῆτείδον,
 τὰ δ' αὖ, σιωνῆε πέτρα.
 τὰ δ' ἄλλα, τῶν ἀδύλων.
 Τ ἔτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
 πῶν φαιδρωτον φαῦσιν.
 ζιτῶν δέ, κῆς θιώσε

ἡσυχας φέρου κῆς βίης,
 ἐν ἡδύκω προνοία.
 τὰ δ' αὖ βίβλοι βωσῶσιν.
 κῆς τίς ἐστὶ πάντας
 τὰ μικρὰ, τῶν μεγάλων.
 οἶδα πλέον προβίσεις,
 προβῶν δέ, κῆς ζιτῶσεις.
 μετασίγα τὸ κρεῖττον.

Saturnus ^{fletus} laetitia, genitalia iupiter at
^{laetitia} ira fel, sed iuxta Apollo, Venus, Cupido
 Mercurius sermo fit Luna sed ultima sermo
 sermo, sermo, Cupido

μικρον.

Γαίης ἐννώτοισιν ὁ χυμένος ὦ Πτολεμαῖε,
 καὶ βροτέης φύσιος δεσφύμενος ἐνδοπιτωμίων,
 ἔκαστων δὲ μοῦσον ἀειδίμητον ἀνάγκη,
 ἔδ' ἀλόιοι φεραὶ, σὺ δὲ γινώσκουσαταίεσαν,
 εἰμὰ καὶ αὐτὰ περ' ὅπῃ τελεῖ σημήια φάνης.
 πᾶσι δὲ δὴ, χρεῖω καλέειν σέ τιν' ὑρανιῶν.
 αἰθέριόν τε νόον φερέειν, ἔγχιον ἔμης.
 εἰ γὰρ καὶ μερόπειαι χαμερπίσι συμβιότασας,
 καὶ φύσιος θνητῶν περ' ἀμικτοπέδησιν ἐδωμῶ,
 εἰμὰ νόον παθέων ἐντοῖσι πόνοισι κέθηρας.
 ἔξω σαρκὸς ἔβης δέ, καὶ ἄχλυσ ἰλουσίας,
 καὶ τελέος προέξκασ, ἐσούερα τέρμα λαχύσας.

Ερμῆ τὰ φισμερίου, περίσεια
 μῶν, ἐν ἄλλῃ, ὁρφέως

Φράξο δὴ καὶ τὸνδε λόγον τέκος, ὁπότε κεν δὴ
 γάειν κινήσῃ σείχθων κυανοχάπτει,
 ὅπῃ βροταῖς ἐπί τ' αὐτὴ χίην, κακὸ πᾶσα τε φράξο.

Ἡλίου, ἐν Κριῶ.

Ὅπότε κεν εἰαρινὴν ἐπὶ σιμερίην ἀφίκεται
 ἡ ἥλιος, Κριὸν δὲ διεκτρέχει, ἐκ δ' ἄρα τῶδε
 γάειν νυκτερινὸς γαῖνοχος ἀμελελίξῃ,
 σῆμα πρὸ δέξῃ πόλιος ἀπόστασις, ἔκ ἀλαπιδιῆ.
 Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράξοι τῶδε λυγρὰ καὶ ἄτασ,
 πήματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἀνοδῶν ἀνθρώπων
 ἔπειθε σφετέραις ἐπὶ πημοσυνάει, ἢ δὲ λύπαις.

Ἡλιος, ἐν Ταύρω·

Εἰ δ' ἀνὰ Ταύρον ἰόντος ἐφορμήσῃ διανύκτα
σεισμός, πῆματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω·
ἀφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστυ κῆε' ῥήνη τεβαλῆα·
ἡμερινὸς δὲ φέρῃ πλέμῃ μεγάλοιο πόλιν
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείττοσιν· ἀμὰ φυλάων·

Ἡλιος, ἐν Διδύμοις·

Εἰ δ' ἐκεν ἐν Διδύμοις σρωφωμένῃ ἡελίῳ,
τυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,
δυσμνήθῃ βροτοὶ ἐχέσι χεῖρας,
ἡμετέριον πελάσσοισιν ἢ π' ἄλγεα γαῖαν ἄποσσαν·
εἰ δ' ἐκεν ἡμερινὴ πτεκν βασιλῆθ' ἄτιμοι
ἔαοιθ' ἡγεμόνθ' τε θεῶν διομνήνῃ ἐχθρῶν·

Ἡλιος, ἐν Καρ-

κίῳ·

Εἰ δ' ἀνὰ πύμοιρον τὸ Καρκίον ἡελίῳ
σιλχοντας, ὅτε δὴ θερινὴ φροπὴ ἐννυχος ἔσται
γῆς ἔνοσις, τὸ φράζει κενότητα βαρεῖαν,
δρακλὴν περὶν ἀμαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ
φράζει πῆμ' αὐτοῖς, κῆε' ἄποσσειν ὠλεσίοικον·

Ἡλιος ἐν Λέοντι·

Εἰ δ' ἐκεν ἡελίῳ Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
τύκτερος ὄρμηθ' γαῖης σάλος, αὐτίκ' ἐπένθη,
κλαυθμοί τε, σοναχάε τε, πόλιν κῆε' λαὸν ἄπαντα
ἔξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανεί, κῆε' ταῦτα πιφάσκει·

Ἡλιος, ἐν Γαρθένῳ·

Εἰ δ' ἐκεν ἡελίῳ σῶ Γαρθένῳ ἐρχομένοιο
ἔσπερινὸς σεισμός, λαοῖς ὅτε λιμὸς ἄποσσειν
ἔαται· ἡμερινὸς δὲ φανεί, κῆε' πῶς καταβλάψῃ·

Ἡλιος, ἐν ξυγῶ.

Εἰ δ' αὖ ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
ἡέλιος, χιλιᾶς διαπράων νυκτερινὸς δὲ
κινήση, κερτῶν δὴλοῖ φθόρον ἐξ ἀναρνώτων
ζαίης. ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τῶδε φράσει
ἔργα μάχης. πλῆν δ' αὐτῶν, κερτὰ ζαῖα κελύφει.

Ἡλιος, ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἡλίῳ τὴν σκορπίον ἀμφιθέοντος,
νυκτερος ὀρμηθῆ ζαίης σάλος, ἔργα μαίαια
ἀνδράσιν ἔωνται, κερκοφραδμοσύνῃ νόοιο.
ἡμερινὸς δὲ φανείς, πῶτε δ' ἠπ' ἄλγος φράσει
ἔσθαι πλέων, ἀπ' πόλεμον κρυερόιο,
ἔργα ματαιότατα, ζηνὸς μεγάλου διὰ βυλαῖς.

Ἡλιος, ἐν τοξότῃ.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τῆ τοξότῃ ἡλίῳ
σρωφῶντος, ζαῖαν κινήση κυανοχαίτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πλῶν. ἡμερινὸς δὲ φανείς, πόλεων βασιλῆι,
σημαίνῃ μεγάλην τι μῆν, κερσὴ πρᾶλιπόντα,
ἄλλῃ ἐπείχεσθαι φαίνοντ' ἀπ' παρὶδος αἴης.

Ἡλιος, ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δέ κεν αἰγοκέρωτι, ὅθι ζοπαῖ ἡλίῳ
χειμερινᾶ εὐχόντος ἔδος χθονὸς, ἔννεχος ἔλδων
σεισίχθων ζαῖαν κινήση πνύματι λάβρω,
φράσει δ' ἠπ' ὀλεμον κερσὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
κερσὶ τᾶσιν. ἡμερινὸς δὲ φανείς, κερτφθόρος ἔσται.

Ἡλιος, ἐν ὕδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὕδροχόῳ διανείσεται ἡλίῳ
φέγγος, νυκτερὴ δ' ἠλιχθῆ ζαῖα περιχθῶν,
ἔρπαζαὶ ἀλλεσίοιοι ἀπ' ὀλίον ἔρναζον.

ἔλθονται. δὴ μὲν τε κῆροφροσώπιτε κῆρ ὕβρης.
εἰ δέ κεν ἡμερινή, δὴ μὲν κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Ἥλιος, ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνά τῆς ἰχθύς σρωφωμένον ἡλίσιον,
γῆς ἐνοσίς γίνοιτο θοήν διὰ νύκτα, πρὶ ἔσται
πάσαις ἐν πλίται περιστασίς. εἰ δέ κεν ἡὺ
γῆς κινηθεῖν πέδον ἰερὸν, αὐτίκῃ πάσαις
αὐφ' ὀρβοῖσι βοῶν ἀγέλας, οἴων τε, κῆρ ἄλλων
τετραπέδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἅπαν κῆρ κῆρ χῶρος.

ΤΕΛΟΣ.

A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE
FF GG HH II KK LL MM NN.

Ἀπαντὰ δὲ τετράδια, πλὴν τῶ τελευταῖον,
πανταδὲν γάρ.

Quaterniones omnes, ultimo excepto quinternione.

V E N E T I I S I N A E D I -
B V S A L D I, E T A N -
D R E A E S O C E R I,
M E N S E I A N V A
R I O . M . D . X X I .

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

TABLE

A B C D E F G H I K L M N O P
 Q R S T V X Y Z AA BB CCDD EE
 FF GG HH II KK LL MM NN

...
 ...

...

V E N E T I A I N A E D I
 B A S A E D I E T A N
 D R E A S O C E R I
 M E N S E I A N V A

RIO M.D.LXXI.

Theodo
in qua Sele
partim exp
to

Accedunt

860 (Gr. 582.) Charta. 8°. 164 pp. Saec. XVII.

Theod. Uehtemannus Groningensis, Hermania, in qua selectiora Graecorum Epigrammata partim expressit, partim eorum lemmata tantum secutus est. Acc. ejusdem carmina Latina, ect.

ini Groningensis

Epigrammata
eorum lemmata
est.

ra
na
natsemita. Anover.

Theodori Vestemanni Groningensis
Hermeria

in qua selectiora Graecorum Epigrammata
partim expressit, partim conlennata
tantum secutus est.

~~Enchiridia~~
sommata
Tumuli & Funera
Picturae & signa
Enchyriata. Anathemata. Anores.

Accedunt ejusdem alia.

Scripta G. D. 1026.

Antea in archivo prov. Ultrajecti.

851 (Var. 380.) Charta. 12°. 82 ff. Saec. XVII.

(Ejusdem) Libellus de tonis Graecorum.

Antea in archivo prov. Ultrajecti.

ὄνειχ' ἔπειθεν

εἰθλά τε καὶ τὰ χερσὶν ἑαυτῶν, οὐ γένοα κείνην
μοῖραν, ἐξ ἧς πάντα μεμυμένα, καὶ λακύν' ἔτι
δὲς κελαὶ ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροσποίητα κίλιχται
ἄλλοι θεοπέποιε κατακρυμμένα, τοῖσι γὰρ χεῖρας
οἷον μοῖρα τίθησι, καὶ ἔχ' ὄρουσ' ἀπ' ὀλέμων
εἰ γούαν προίησι, τὰ δ' ἄλλοις ἄλλο φέρουσαι,
πνοῆν ἢ ἀνεμάο. citat. Rod. Agriol. in epistola
ad Capitonem.

quisque suam ad optatum quod animo cuique grati
suo sensu. *similia*
gentes sunt istae

Theodori Alma Vestmaris

Epigrammata
versu

Græcè antiquè.

Inedita quaedam in sequenti versione.

Ἡμίονη πιδανῆ ποδ' ἐγὼ σωέπαινον ἔχουσα
Ζώνιον Ἰλίουθίων πόικιλον, ὃ παφίη,
Χρυσία γράμματα ἔχον, δι' ὅλου δ' ἐμύραυθ;
καὶ μὴ λυκηθῆς, εἰ τις ἔρη φιλῆς με,

Ausonius latine dedit
dissimulato nomine.

Ἐπεὶ Ἄθηνιον ἔρπον ἔμοι χαχον, ἐν πυρὶ δῖος
Ἰλιούθῃ καὶ ἐγὼ κτινῆ ἀμ' ἐκφλεγμαί.
οὐ δειχθεὶς Δαναῶν δεκτικὴ πόρον, ἀδ' ὀνί φῆται
Τῷ τότε καὶ Τροίη καὶ ἐγὼ ἀπωλόμην δα.
Ποσειδίππυ εἰς Ἰλίουθιον ὀνηρακ.

Κεχροὶ ῥαῖνε Ἰλίουθι πολύδροσιν ἰκμάδα βάκρη
ῥαῖνε, δροσιζιάδω, συμβολικῆ πρόποσις
Σιζάδω Ζήνων, ὃ ἴφθ κύνθη, ἢ τι Κλειάνδρ
Μύθ, μεθ' ἃ δὲ ἡμῖν ὃ γλυκύπικρο
ῥυφίης.

Δαίμονες ἔκχῃδεν ὅτι λυεῖται ἡ Κυθέρια,
χερσὶ καὶ λαφύριος λυθμῆν κληθῆμεν
Ἰλίουθι, Γέπποινα, καὶ ὄμμασιν ἡμετέροισιν
Μήποτε μηνίσση θεῶν ἰδύσιν ἴππον.

Μελέαγρος εἰς Ἡλιοδώραν.

Ἐξέει καὶ πάλιν εἶπε πάλιν πάλιν Ἡλιοδώρα,
Εἶπε, σὺν ἀκρήτῳ Ἰλίουθι κύνθη ὄνομα

Δακρυε φιλίρασον, ἰδύραδον, ὄνεχα κτινῆν
Ἄλλοθι, καὶ καλοῖς ἡμετέροισιν ἔσρα
καὶ μοι ἰὼν βρεθ' ἐν λακύνῳ, καὶ χθιδὸν ἔοντα
Μνημοσύνον κτινῆς ἀμφιτίδα ἐφ' ἄνον.

Καλλιμάχου.
Ἐστὶ τι, καὶ ἴον, κεχυμένον, ἔστι δὲ ἴον
καὶ ἴον

~~Βιβλίον~~ Johannis Groningensis

Επιγραμματα

εὐφραδίας ^{super} ^{tanta} ^{uiri} ^{superbia}
tanta uiri superbia
ut captus superet seclis vindex neget.

Denotandis
ἄλλῃ ἴον κλάσιν κ φ ἴον
εὐφραδίας ἴον ἴον
ἄλλῃ ἴον ἴον ἴον
duo elegantissima

desine mortalis forma immortalispara
Fug at Adorare est non redamare
Non homini forma
Deo. licet.

In eandem.

Atenia ubi tua clara Deorum aurea templa
Dic ubi caesorum victima multa boum?

Splendida ubi Paraganda, tuæque alabastra
Tutelarij ubi Palladis effigies? Cytseros?

Hor apices nisi Mars fuga temporis & fera
Abstulit atque alijs ^{divina de parca} ~~lucrum~~ posuit.

Hactenus invidiosa ætas te, sed tibi nomen
Occulere invictum nec tua facta potest.

In Tsebar citsara conditar ad cantum
tibiarum demolitar ab Alexandro
magno.

Subrescit citsara sed port tibicine lapsa est
Tseba, pudet summam criminis Harmoniam.

Surda nisi nunc sunt Sabitata alle'trag Musis
Saxa nec ad solitos currere docta modos.

Quam fragili Ampsion septem tibicine portas
Fulciit in septem quæss fidibus posuit.

X In Corinthum.

Quid tibi conspicuum decus abstulit, alma Corinthæ?
Mæria quid: quid oper Dorica virgo tuar,

Quid tibi Cælicotarum æderque domusque nurusque
Sisyphiar numerum quid populi innumerum?

Hortibus miseranda! tui nota nulla superstes,
Omnia in exitium Martis aratra munt.

Sola nor vitrei genus inviolabile ponti
Fata tua, o binariorum plangimus

X In diluvium Ephesi.

Meristis pluvium, o matæ noctis! aquis,
^{thelecoral.}

Non Libyæ Soc, Epsefi sed mille palatia lavit
Et primum annosa depluit urbe decur.
Quo tua difficili flexerunt fata penates
Æsca; ionie gloria prima jacer.

Tertia volentes referunt excidia fluctus
Cumque Epsefo currens in mare rivus abis.
De Lacena.

Dum videt e bello natum ^{jugisse} excelsisse Lacena
Excitum cultu Mars animose, tuo,
Fœmina fatalem vibravit nobiliter Spartam
Demetrie inque tuum sic vocibus inque
Occide nec pudeat Spartam tam turpis ^{agit:} alumni
Pegeneres aluit si mea mamma mares.

De Marcello.

Herperis veniens victor Marcellus ab oris,
Sisteris montosa in sinibus Italiae,
Deposuit fulvæ primæ lanuginis umbram;
Ire amat inexters Roma redire viros.
In Porpsyrum cum victorem.

Antissa Cytsera, vagi Endymionis amatrix
Luna fuit, veterum fabula prisca carit.
Nunc nova cantetur, præper victoria victa est
Capta jacens oculis Porpsyriique rotis.

de Pindaro

patris tua condita est ad
citharam o optin Citharæde.

X In Templum Diana Epesina.

Et Babylone vagor curru per mœnia ductos
Vidimus, At ipsi & maxime Dædala signa foris
Pendentque sortor soli sacrumque colossum
Grandia celsarum Pyramidumque opera,
Et Mausolæi monumenta ingentia, sed cum
Nubibus actare. Ad dem. Dia Diana tuam
Vanescunt miranda, nec extra sidera Olympi
Pæbe feres nitidas ad potiora faces.

X In Homerum.

Andromæces planctus nondum silet, & nova Troja
Cernitur ex ipsis surgere stidentibus
Et labor Ajacis de pinnis proditur Illi.
Et trahitur martis flebilis Hector equis
Famine Mæonii, cuius natalia simplex
Non patria at gemino terra sub axe colit.

in Aristoposanem

~~Quærentes templum Chæntes sibi labile nunquam
Invenere animam vatis Aristoposanis.~~
Alleman de se ipso.

In Thermas. <sup>ciuitas quicardiu de Aquis
grano. putat interpretari esse</sup>

X Sub platano ~~fac~~ molli correptus lumina somno est

Et faculam Nymphis ferre Cupido dedit.

Mox Nymphae inter se: fax sac tingatur & una

Pectoris humani mortuus ignis erit.

Fax laticem accendit: faciles sine ferere Nymphae

Sufficiunt calidas ~~file~~ Amoris aquas.

In Alpseam & Aretsusam ^{germen}

X Mar liquor Alpseo est, Aretsusae femina lympha

Nec diuortia aquir Doris amara facit.

In balneum utriusque sexus,

dictum Hernapsoditum.

X Sper uicina quidem Veretur sed copia nulla est
Opposita est magna ianua parua Dea.

Nec tali pra vi dirincta licentia dulcis.

Plus etenim fructu sper in amore iurat.

In Balneum Smyrnae.

X Cum se proluerent Chariter, velamina furtim

Paruus Amor subduxit, & sic illimibus udis

Nudas destituit foris apparere verentes.

In aliud.

X Hic uenit & Chariter & purpureo aureus arcu ^{Amor arcus uenisse}

Lotus Amor, merces & fuit ipsa Charis

X Matrem ^{In aliud dictum Amorem.} Cynda ^{Venerem} lauit Amor quondam ^{Socce lavacro}

Lampade formosor calfaciens latices,

Sudor at ambrosiae cutis una aluenticur undis

Mixtur, ~~sed~~ sine tanto uernat odore liquor.

Semper ibi roses sperant suffimine Nymphae,

Aurea cen semper se uenit sicce lauet.

X Inter mortales fidissimus atria seruet

portitor, inter se cum sacra turba lauat,

Ne quis Naiades nudas soc flumine cernat

Aut cum palericonis Idaliam Charis in

uinitur, neque enim mortali lumine tangi

Numina ~~habet~~ Maenidae pagian doctarunt.

Aquisgranum ad
Thermas. 1643
Septembris.

De Graecorum Naufragio.

O ratibus ploranda Capsarea queis redeuntes
 Graecorum naues & perire viri
 Cum mendax damnoſa Pſaror & lumina Ditis
 Extulit & caeca credula turba faci
 Impugit tectis anis, fuit altera graecis
 Troja decenniali deteriorque labor
 Namque ſec victa jacet, ſed ſtant invicta Capsara
 Nauplie te ſolum Graecia tota fleat.

De Pſittaco Caſari fugitivo.

Pſittacus Sumani ſermonis ſimia fugit
 Liber & in ſylvis florida flabra quatit
 Et memor illuſtri nunc complet Caſare lucor
 Nec monſter tanti hominis error agit.
 Maximaque hinc inter dociles liſ orta volucres
 Quis melius Divo jam valedicat erit
 Bruta licet fidibus quondam demulſent orpſeur
 Injuſſa Caſar te modulantur aves.

In Sappho.

216.6.

Cumite carules Funonir ad incluta templa
 Letidit, ſpic volucrum figite ſigna pedum
 Filia lyta corpeſt veſtris nubenda chorair
 Auratam Sappho plangere docta lyram
 Maeta hilari ſaltur, aſarota videbimini
 ipſa

+ Tum faciente modor plangere Calliope.

In Heſiodum puerum a poculis.

O Helicon Bæote, Arcæo ſæpe poëta
 Facundar fudirti obſequioſur aquas
 Nunc nobis puer Heſiodur vira itala fundit,
 Libera ſecure ex ubere letitiae
 Mallem unum a tali calicem ſiccare ministro
 Millia quam de te ducere Pegafidis.

* De Platone & Asclepiario.

Mi tu divinum genuisses Psæbe Platonem
Quis animis Somnum quæso tulisset opem.
Te genitus prudens Asclepius arte levavit
Corpus, eratque ~~anima~~ ^{mentis} certa medela Plato.

* In corden.

Psæbi progenies Asclepius, et Plato: mentis
Hic medicus medicus corporis ille fuit.
Ille velut caræ geniali accinctus; adivit
Urbem quam supera struxit in axe sibi.

Ver.

Florida fecundis surgunt frumenta manipulis
Et spondent roseis grandia folliculis
Nunc & in æquijugæ parvis ramis Cyparissi
Nestora cantu raris cicada juvat,
Pelloræ studiosa domum fabricatur Hirundo
Cenoso rator excipiens thalamo
Nunc silot unda vicem fecundi experta Favoni
Naviferis dorsis pervia suda coquebat,
Nec procellosi tardant pumæsia fluctus:
Nec levir tacito littore spuma fuit
Nauta, maris Regi & portumno grata Priapo
Sæpia cum trigles sacra siet serie
Sive scapæ celebres avir flagrantibus offer,
Tutaque in Ionio carbasa pande man.

In domum altam Byzantii
Tripluiter video ludentis dorsa profundi
Puri concipiens undique tela die
Purpureæ prima sum lucis amata juventa
Nec me præ senio linquit arsela dies.

In Platonem.

Attica facundum Svada or te protulit, et te
Majus nil condit Cecropis omnis humus.
Erector princeps flexisti ad sidera vultus.

Dive Plato, atque anima ~~longa~~ ^{jugata} ~~longa~~ ^{locata}

Majus Socratico sanium confundere dogma.
Candoris specimen hic veneranda fuit. <sup>per
iter</sup>

De Elephanto ad currum Cesaris.

Non dorso turrita fuit fera juncta psalangi
Non Elephas ardens impete vibrat ebur.
Sed tinet & vincit cervix demissa tremiscit,
Atque Sumili currum Cesaris ore trahit.
Non ignota fera stat pacis gratia, spernit
Arma & Furtilia est ducere prona patrem.
de Ponte Super Cepsissum.

Ad Ceresis templum Myrtæ jam cumite, sacra
ite via, fluvii nec timentur hians

Nam vobis Xenodes hic Lindus haut peritura
injecit laqueis ~~Sas~~ ^{vincula} juga pontis aquis.

~~De Roma.~~
Claudite Divi solidum sublimis limen olympi
Jupiter in Excubet in superi jupiterare poli

Nam mare rari tellus tua fert juga ferrea, Roma
Invia caelestis sed tibi sola via est.

In Pyramides Memphisiticar.

Pelion ossa super, super ossam celsus olympus
Fabula ^{quod primum} antiqua prodidit historia.
Pyramides Psani miracula celsa Canopi
Aurea iam ^{tantum} ~~veniant~~ sidera pleiadum.

In Conopeum.

Quæ lecto geniali hic circumfusa, Diana
Non venatrix sum plaga sed Veneris.
Somnia tuta sub Soc oculatis præbeo velis
Vitalæque auræ tegmina aperta ferunt.

In occasionem.

Hic Dea est tibi dicta Occasio, die Meander,
Discipulum Musarum ut decet & Csanum.
Sape etenim invenit recapino tempore casus
Qua nullo poterat cura parare modo.

De fito Flaminio

In Graecor aciem Xerxes e Perside duxit,
Flaminius lata dedit ab Italia
Ille iugo ~~Græcorum~~ ^{novit} ~~femiliæ~~ ^{navit} ~~Europæ præcipuus~~ & aquora vinculis
strinxit, at sic Græcis libera jura dedit.

In Germanicum.

Vos juga Pyrenea & vos juga candida Rheni
Conscia nascentis conscia Danubii.
Vidistis rados ^{& clarum fulminis ignem} ~~clarum~~ ~~fulminis~~ ~~ignem~~
Qua Drusi attonuit Celtica castra jubar

Fusa licet, palma Bellona superior ipsa
Marti ait; Sive dextra debita præda fuit.
de Trojsæ; Philippi.

Europæ Dominus, talis tenaque manisque
Rex, qualis voluit Jupiter esse poli
Dedicat hæc Trivia suspensa trojsæ Dianæ
Coriada & natis munera.

Marte valens soboles Demetria; quippe Philippi
Gloria jam superis ambulat aqua Bronis.

Calliope facunda colens Heliconia templa
Prodeat alter Homerus, ut alter prodit Achilles
Quid dixerit Tætis cum Telephus ad ritum
offenderet.

Vitæ quid faciemus ubi Daphneus Apollo
Tela ad Priamidis nostrum labefactet Achillem
Occam & in Fontem

Sufficit Nymphiæ latiter ægrique salutem
Me posuit ptereleus natus. Enyalii.

X De Philosophia Stoica Et Epicurea

O sacra portibus emissa oracula, charta
Dogmata quae sanctis clausa latent foliis
Unica quae virtus animi dos maxima, vitam
Quae sola atque urbes liberat atque viros.
Ast haec, corpora est quae finis amica voluptas
Maeonides. Erato filia sola probat.

In trecentos Lacones qui duce Leonida
occubere.

Cum fer centenos bellacis pectora ~~scintillas~~
Per Stygias veseret cymba Charontis aquas
Haec claffis Spartana ait, en ferentia frontem.
Vulnere ~~reversis~~ in pectore pugna liquet.
Ite & in Elysiis longum producite somnum.
invicti gerrach Enyali.

X De Tebeis quid magnas virtutes
magnis vitis aequavit.

Harmonia sacra concubina, Edipodisque nefanda,
Antigone pia, sed frater uterque malus.
Iac immortalis vitrei inter numina parti,
Infelix Atsanas prole clementer erat,
Et lyra propitia & fatalis tibia munis.

X Sic aequas paribus tot bona & Seba malis.

Inconium mortis placida
Quid mortem tremis? Intem parit illa quidem
Paupertatis onus, agraque membra levat.
Mors immortalis neque enim hic viderit illam
Que ne dignata, sacra tot mala solvit ope.
Pestiferi in vita trudentur febribus ignes
Et mala quaque suas cernis habere vices.

citat Calig. l. 6. poet. p. 713. putatque esse tuum
deceperit simili modo epigr. de coronis. Metichiani
ut & Calpurnii, quae Teconiti sunt. si de epigramma
ta legisset non dixisset in Tebe. 225. non quae sita & Seba
Teconiti simile a Plinio. futina. sp. d. 225.

In Glapsyram tibi cinem.

Cum caneret Glapsyros ocalatis carmina lotis
 Adspirans scitor dixit Apollo modos
 Marsya, falsa tua est inventio namque Minervae
 Hunc olim e Phrygia furtula rapta fuit.
 Si sic spirasset non ob te mater. Hyagnis
 Auxisset lacrymis torta fluente suis

In alium.

Orphea tu, tigris orpseus, Phryga vicit Apollo
 Hunc Glapsyrag; nomen cessit at ille tibi
 Atque artem. talem aninet Tritonia lotos
 Se turpem in vitreis non Dea cernet aquis
 Te cantante levior captaret somnia somnus
 Pasithea ^{in gremio sine veste} dum jacet in gremio.

In libros Aristopanis.

Hesper Aristopanis divina poemata tangis
 Illa corymbiferis vertit AcSarra comis

*in sequenti epigrammate legitur
 Hesper mior, quod agitur si diu
 Epidauro Peloponnesi fuit.
 quare igitur ali illi sit in Phrygia
 in ut Massilia ex Phoenicia
 hoc. Epidauro in Phoenicia
 videtur esse fragmentum ex Callimachi
 Amonantiat, que & Pindarus ad Andriam
 Aegypti ex Phoenicia dicitur
 Cythra. nunc Cythra. non in de
 Cythra. nunc Cythra. non in de*

ἢ μὴ ἂν Ἰδρυοῖο νόστον ἴδεντο
 Ἄνα παρὰ Ζαΐδου Ἀρμονίης ἔφικα
 Ἀρπυῶν ἐκταράων. ἐν μὴ φησὶ δὴν ἰδρυοῖο
 Ἰδρυοῖο, ἄλλὰ ἔτι καὶ Ἄνα οὐρανὸν ἴδεντο
 Ἄνα τὰν ἀντικείμενην ἑαυτῆς ἁρμονίης
 Νόστον Διονυσίαν. ἄν. οὐρανὸν ἴδεντο
 Ἰδρυοῖο πῆλιν ἑαυτῆς ἔτι καὶ φησὶ δὴν ἰδρυοῖο
 Ἄνα τὰν ἀντικείμενην ἑαυτῆς ἁρμονίης ἔφικα
 Ἀρπυῶν ἐκταράων. ἐν μὴ φησὶ δὴν ἰδρυοῖο
 Ἰδρυοῖο, ἄλλὰ ἔτι καὶ Ἄνα οὐρανὸν ἴδεντο

ἡ ἐπιγραφή ἔχει τὸν ἀριθμὸν 14

* In Venerem Sparta inermem.

Dixerat Eurotas Veneri, levit arma capesse
Aut fuge, nam bello Martia Sparta fuit.
At Dea subridens, aderit tibi semper inermis
Et Lacedaemoniam Cypria nuda colet,
Excipit: sine & nuda Venus, sed turpiter addant
Historici tenere signa clementia Dea.

~~Illyria ^{ut} ^{et} ^{finis} ^{clauda} ^{ad} ^{fluvium} ^{lapides} ^{arguis} ^{ad} ^{urbem} ^{hic} ^{fundavit}, ^{vocet} ^{quam} ^{quis}~~
Nais ^{clauda} ^{vocet} ^{quam} ^{quis} ^{Ratnomia}.

* Fortunam abrepto consumsit in Hectore Troja
Nec pepulit Danaas vir generosa manus,
Occidit illustris cum Magni funere Pella,
Nem Patriae ^{Sae} virtus debuit ^{at} illa
Nil patriae virtus debuit ^{at} illa ^{viri}.

quid astycon efficit potuisset faber videre
ex fragmento Catulliaci: quod ille collegit. p. 171.
littora laeva fuissent Italia non illyriam.

~~Illyria ^{ut} ^{et} ^{finis} ^{clauda} ^{ad} ^{fluvium} ^{lapides} ^{arguis} ^{ad} ^{urbem} ^{hic} ^{fundavit}, ^{vocet} ^{quam} ^{quis}~~
Littora laeva fuissent Italia non illyriam.
Littora laeva fuissent Italia non illyriam.
Littora laeva fuissent Italia non illyriam.

* Pulchra Serpentina, harrnoss ad harmonia
Appidulum statueret, vocet quam quis, fugitivam
Graecus, at illorum barbaram lingua, Polas
Polas Colonic: e. exulium civitas, quid si Poloni inde
nomen trahant, quasi exules. h. quid Borussia.
Suspendere, ab una parte tantum.
Zaneta Graecis quoque pulchra. ut latine purpurea nix.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or title.

Main body of faint, illegible handwriting, appearing to be several lines of text.

Scommate

De claudo & caeco
iter facientibus.
mutuū auxiliū.

+ Loripes & caecus quod utrique negatur
uterque

Commodat, hic oculos elocat, ille
pedes.

X In Mulierem. lege carmina Vatis
Femina nulla bona est; Cuius fuit pagina Vatis
Casta vel incesta est, utraque noxa tamen
Namque Helene multas prociudit adultera cades
Sanctaque Penelope sanguine tuta fuit.
Jugenti Iliadi mulier teterrima causa est
Textur Odysseae Penelope una fuit.

X In eandem.
Ugnis subrepti vindex alius fuit ignis
Femina sed post nec femina flamma fuit,
Van cito flamma perit, sed femina flamma perennis
Facta & inextincto fomite fata flagrans.

X In Demopsilum malum poetam.
Noctua Demopsilo fatum praesagit; at ipse
Occinat & sua mox noctua fata canet.

X In Pictorem.
Deucalionem in aquis pingit Pictor, utque flammis
Vir pretium? Sic flammis dignus at alter
aquis.

X De Bione Medico.
Urgendus dicar Demostrate, sacra valete
Lumina: se certa vertilat arte Dio.
Non tantum caecor suis. Delet olympicus orbes;
Sed magis patrebris Soc duce cassus agit.

X In Salamum meretricis e lauru.
Unius fugiens Salamum in Salamum omnium adacta
est.

X In laurum securi excisam.
Pisces ubi Marti tulenit quod nubere Dapsae.
In divitem tinctorem.

X In divitem tinctorem.
Cuncta precor tingas serumque inverti colores
Pauperem doctus tingere divitiis.

In Eteoclem rusticum mercatorem.

Spes maris a patria dementem Eteoclea villa
Trasit ad externi praemia Mercurii
Hic rate tyrseni dum sulcat dorsa profundi,
Fatales subit cum rate pronus aquas.
Saevis inexperitum turbaverat flolus aequor,
Namque sumiles perflat mitior aura cafas.

Vinum equus ad inferos.

Ani me dicere brevem qui sidera norunt
Sime, sed non sacra cura Seleuce coquit.
Descensus communis ad infera; sed citior me
Si naret, & Minoi sors mea nota prius.
Cum calcanda semel salebrosa & lubrica let si
Statt via, tamen ignado sit nisi Baecus equus.

In Cereviam. Juliani Imperatoris.

Quis cujave venis Dionysie? vera juro Lyaei
Orgia, te ignoro, & notus at ille jovis.
Nectareus ille est, tibi odor graviter, an tua Coltes
Vitis inops spicis putrida vicia premit?
Demetrius dicare, Sant Divum semina Baecus
Vulcani soboles, faex calida Sant Bromius.

Vinum ingeni Speculum.

Bestia semper eras Polyrite, sed bene potus
Factus es extemplo nare rabiosa fera.
Semper enim visus malus es nisi, libera mores
Vine probant, non fis, proderis esse malus.

In Airtionem insulsum.

Dapsnen & Mioben Memphis bene simius egit.
Logneus ut Dapsne, saxeus ut Miobe.
Quod venter ratione sit coercendus.

Luxuriam ventris valida ratione coere,
Compede temperis viscera laxa liget,
Namque animus lubricus cum sit sublimior extis
Subjectam poterit vincere luxuriam.

Fortunam virtute regi.

Ad vatem luctator One simus iuit olympam
Et pentastylus Hylas atque celer Menecler
Quis foret aut lucta, quis certa, quis pede victor
Victor ^{Consultum}, hic sacros inspicere titulos
Omnes, ait, vincet, nisi quis te in pulvere vertat
Te cæsta quatiat, te pede prætereat.

De surdo iudicio.

Cum surdo surdus contendit iure, magisque
Surdus erat iudex, actio surda fuit.
Actor sex nenses pro tecto debita porit;
Cantus ait noctem se moluisse reus;
Aspiciens causam iudex; contendit; inquit
Est mater victura natus uterque dabit.

De foveis amoribus

Jupiter in Cychum, taurum, Satyrum, aurum, ob amorem
Læder, Europæ, Antiopæ, Danaë.

Bos Europam, & olor Ledam, æs Danaëam Antiopam
Arhit, erat vero quæque pro terra fovi.

Ludus Venus & Fortuna

Piscibus intentum Grippum ditissima virgo
Vidit, & efflictim in littore deperit,
Mox nupta in tsalamum suscepit: concouere ille sac
Nescius, adduxit torva superilia.
Astutit & Venereum Fortuna affata jocose est,
Non tuus sic lusus sed meus inquit erat.

De Psilino.

Duxit anam juvenis, vetuloque sororiat uxor.
Importuna Venus nupta in utraque fuit.
Vanque agror coluit steriles sine prole Psilinus,
Nunc alius aliam ludificandus alit.
In fucatam, aqua speculum consulentem.

Non loquitur speculum, sed ego te perlita fuiss
Arguere & possum mox specie exuere.
Thebanæ fidicen citharæ te Pindarus ipse
Arguet; optima aqua est; fuso inimica tamen.

X Alcei in Psilippum de Cede Epiratis & Clinia

O Lenae tuum vincam Cyclopa bibendo
Qui fera viceribus viscera farta tulit,
ut decet ultorem socii, calvaeque Psilippi
Hortili ducam vina cruenta raze
Qui socio intendit praesentia spicula mortis,
Innocuo mirceus dira venena mero.

X De Aristomache ana temulenta

Matre magis Bromium amplectens, qua parvula cunae
Pressit pampineas garrula Aristomache
Inferas subiens tenebras, dum marcuit omnis
Spiritus, illa mero saepe recocta prius
Umbra licet, sitiens urnam Miroa poposcit
Lustrandam sacra se Psilegetortis aqua
Naufragium passam se virginitatis, at illud
Dixit, & ampullam functa videre volens.

X Vino nec abstinendum nec abutendum.

Optimus est Baccasi modus, at nimiumve parumve
Trititia, aut rabidi causa furoris erit
Ille tribus Nymphis quartus miscerier optat,
Talis enim mensis convenit atque tonis.
Si nimium spiret placidos avertit Amores
Obligat & longus pectora mersa sopor.

X In Michissim meretricem decrepitam.

Aurea quo blandae tibi complementa figurae
Cessere, inflata crimina Psantasia!
Quove supercilior altum sapere, edita colla,
Aurifera in pedibus quo tibi luxuriet
Arida nunc pauperque comique informis abactis
Scortorum factus talia fata manent.

X In aliam.

Quae prius aures juvenum jactabat amores,
Utricem Nemesin non reverenter Sabens
Vellera nunc vili texit mercede: Minerva
Tandem das victas, o Cytherea, manus.

X Quod genus vite eligendu sit.

Ambigo qua vite via sit tutissima: liter
Dant fora difficiler tadia multa domus
Nec ruri effugies ~~prodest~~ negotia, terrent

Equora naufragis, si peregrinus aber
Pauper eger, dives metuis, si contigit uxor
Cura comer; vita calibe solus agis.

Patris nulla quies; orbo spes nulla; iuventus
Insipiens, atar robore cara caret.

Alterutra sine nostro fors est aptissima voto,

~~Non nasci, aut vite in timore posse mori.~~
X Aut nunquam Contrarium.
~~hincque~~

Omnia tuta via est vita; dat oper & Sonores.

Curia, grata quies multa que leta domi,
Rure vires felix natura gratia; lucrum

Fert rari; si peregre dives et omnis Sonor
Te manet, et pauper solus scis; contigit uxor

Leta domus, vita calibe liber eris,

Fulta domus cum prole; orbus securior; atar
Prima veget, senium pra pietate calet.

Alterutra Sana igitur ^{nostris} fors est optanda; repente
Fata sequi aut nunquam. tot bona vita capit.

X In Connubium non nas
Uxor marito magna tempestas venit,
Hoc dicit ~~omnes~~, dicit ac ducit sciens.

Lair de se ipsa.
Non Lair quondam Lair cunctisque sagitta est
Omnibus annorum publica sum Nemesis

Per venerem, non per venerem amplius arida iuro
Laida non ipsa in Laide Lair Sabot.

X Navis loquitur.
Quid pelagus tento generosae filia Sylvae,
Naufraga me piceam prouit aara prius.

In Marcum.

Quit capite insultans atomum perfodere Marcup.
Marco materiem dic Epicure suam.

In Nasum Castoris.

Est ligo si fodiar nasum si Castoris inflex
Est tuba, falx Cereri, porrifeca agricolis
Ancora navigis, nautae Samus, castra Senenti
Nola atris, fabris arcia, & arsa coquit.

De Proclo.

Non potis est manibus rarer emungere Proclus
Nam naso minor est propete tota manus
Nec sibi sternutans, bene vortat Jupiter, inquit
Non audit, peregre nasus ab aure jacet.

Naufragium comitale.

Sauicia abortiva crepuit prole lagena
Eminet ^{terris} ostendit ^{at} lapid ^{facti} ad te, cen grave fulmen
Collumante manu non fovit at fovii.

Quot tua tum risum novit iactura, quot inde
Ludibria, & comitum scommata missa tibi.
Non fleo te, dulcis mater pia testa Lyaei
Nam tecum Scemele talia passa fuit

De Proigere Cynico

Ad Plutona senex Sopsiam cum assolverat actus
Proigens, Crasum dum videt ire, Canis,
Risit, & exponens centonem proximus illi
Multum ausi e stygiis qui referebat aquis
Dixit & ille locus nisi suppetit, omnia porto,
Quaque Sabui, restat sed tibi Crase nihil.

Omnia fert etas atque omnia tempore marcent
Ingenium, fauces, ~~ver~~, bona, fama, genus.

Omnes exoptant senium cum venerit onces
oderunt, praefert debita quisque datis.

Handwritten marginal notes in the left margin, including the name 'Cyprianus' and other illegible text.

In vitam Humanam ^{summe}

Quis te vita fugit sine morte & mille periculis
Obsita, nec fugere est nec tua ferre mala.
Lata quidem praeferat Natura, solumque, salumque
Lunaque, Sol, stellae lata caesa poli
Caetera cuncta metus & ~~tadia~~ ^{si cui forte favent} ^{ex qua,}
Huic paribus Nemesio ingruit atra malis.

^{aliud.}
Lubricus est vitae cursor, crudelior ille
Cum qua sale depressor naufraga jactat siens.
Inscia directrix illam fortuna gubernat,
Et fragilem ducit per vada, caeca ratem.
Utitur sic ventis crudelibus ille secundis
Sed cunctos portus Styx tamen una manet.

^{De curis. ut sit tibi cura}
Si quid cura potest curare, ~~esse quid tibi curas~~
~~cura~~ ^{Quid curas pro te} si tua cura Deus
^{At quid curas}
Nec sis sollicitus nec sis sine numine latus
Ne securus agas provida cura Deo est

^{aliud. quamvis nec sine malis.}
Et bona summe Deus vel non orantibus offer
Et mala, vel nobis afflictim orantibus aufer.

^{De fortunae futilitate}
Fortunae nulla est ratio, mortalibus exlex
Imperat & propriis fluctibus acta mit,
Affluit iniunctis facilis sed livida iustis;
stultitiae vires indicat sive sua.

^{genio indulgerendum esse}
Quinque pedes functus metiri cogeras, ^{vires inde}
Nec ~~tata~~ ^{lata} aut Solis lux potienda tibi, est
Temento atque auro te proluce, dum faret ^{amici tibi} ^{atque}
^{Uxoremque} ^{adhi} ^{amici tibi}
Compedis Sospia si metis tibi vineta, Cleantes
^{et}
^{et} ^{ad Stygium} ^{seiverij} ^{ille} ^{forum.}
^{et} ^{ad Stygium} ^{seiverij} ^{ille} ^{forum.}

* In stratopsonem pugilem.

Bis duo lustra vagus patriam servatus Ulisset
Appulit & Domini cognita forma cani est.
Tu campum ingressus Stratopson per quatuor soras
Non canibus tota notus in urbe later.
Si sedeat speculo lubricum committere vultum
Adjurans ipsum te Stratopsona reges.

* De Anticrate

Anticrater melius qui sidera novit Arato
Nescit quod signum sit genitale sibi
Se dubitare fatetur utrum sit in ariete natus
An geminis aut in piscibus: ille ~~pro~~ tribus
In signis reperitur & optimus ille futurus.
~~Et~~ fatuus ~~potior~~ potior coarctaque simul.
* Qui felices sint.

Primo nil debens, dein celebris tertius orbis.
At si quis ~~in~~ infans forte furore taben
Duxerit uxorem ^{solito} maneat bona gratia,
Divitat sure magna dote sepulta simul.
Hac sapiens noris, ringat se frustra Epicurus
Num monades numeri num sit mane nihil.

* In desperatum qui tresaurum invenit.

Desperans aurum reperit, laqueumque reponit
Depositum repetens nescit sic laqueum.

* De divitiis

Gratia nulla comer vitae, nisi fronte serena
Canitiam pellam perfida cura tuam.
Rem contentus amo modicam, quaecumque redundat
Obstat & ~~aut~~ animos rodit avara famer.
Cum sitis, haec penitus mortalia viscera torquet
Cedit egestati, capia, vita neci.
Sola sit immensi voti sapientia meta,
Fræna cuproinibus injiciatque tuis.

X In Pisistratidis Tyrannidem. Solonis.

Magna sube ingens vis grandinis aut nix exit
Horrendum ~~ex clamo~~ fulmine fit tonitru

Sic magnis perlepe vis respublica pessum it.

Hinc pisistratidis Attica terra subest.

X In navium inventorem.

Audax virginis primus qui carula ponti
Sperit, & immensis

Robora quam stultè fallacia texuit, atque
Præmia sed leto vix redimenda dedit. tulit

Aurea mansissent mortales sæcula, terra
Distarent spatio si mare styxque pari.

X in Telefillam.

Tam grave Mæonides non dixit oleæ Chimæram
Ignivomi nunquam sic oluere boves

Non Harpyarum ventres, non totaque Lemnos

Non Psiloctetæi fatidæ pura pedis.

In te conspirant olida Telefilla, Chimæra
Harpæ, tauri, vulnera, Lemnos, aves.

in fuco personatam.

X Emisti crines, coram, mel, minia, dentes

Lesbia, cum posset larva minoris emi.

X In Nasutum.

Ad Solem nasum statuas & dentibus siscas,
Ut monstris media quæ fiet Sora via.

X In olympicum.

Cum tibi promineat tam turpis olympica nasus,
Nec fontis speculum nec pete montis aquam.

Namque velut Naræissus imagine redditur illic
Attonitus proprio conficiere odio.

X In Grammaticum cui cornu imdeclinalite

Dipapulis naras Paridis scelus & Menelai
Intus Sabæus multos ipse Helena Parides.

X de Quir pudicitia in feminis.

Nulla pudicitia sunt certa ^{et confusa} signa
Hac ego deceptis alio tempore viris
Formosior levitas non semper amica, nec unquam
Deforme extra aleam suspicionis erit.
Sape etenim pulchra praefrontis Sonore superba
Nec prece nec precio monigerare solent.
Cernere erit. tetras furtivo in amore calentes
Conductis avidae gratificare viris
Fronti nulla fides; non si quae lumina torve
Asperat, atque oculos quae fugit usque viri
Casta erit: & scortum perfora revelat anilis,
Fronte meretricia casta latere potest.
In trivis silvarum & comae dico pudicas,
Si dici mulier ulla pudica potest.

X De Eutycide.

Sustulit ipse Deum per quem jurare solebat
Eutycides, aliter dicere vera requirit.

X De aliquo Mercurii Statuam ex
Voluerem Deorum nuncium, Regem Arcadium ^{Palas}
Vagum bubulum, Lydionum sic arbitrum ^{trafor}
Mercurialis Aulus ut clam sustulit ^{tulit.}

Multi magistros, discipuli, dixit, docent.

X De Damone vespillone & Cratea Medico.

Cum Medico Cratea pollinctor Damon agebat,
Nec conjuratis defuit ulla fides.

X Cratea Damon sibi missa cadavera sollexit.

Exiit & luero gaudet uterque partem
Hic sibi commissos Damoni in sindone mittit.

X Ad Styga post nudi, ne moriantur, eant.

X In medicum furacem
Lepra cum stropsulis certo medicamine demit,

X Caetera non serbis sustulit aut manibus
De alio pestilentissimo medico.

Hermogonem in somnis medicum vidit Diopsantis,

Nilque amuletum est longa morata quies,
Amuleta licet essent. interit.

In Agri Medicum
Agri Aristagoram nec solvit, nec tetigit, sed
Ingressu medici vixit Aristagoras.
Quia vis tam praesens acorito est! o Libitina
Sertis & mitris hunc redimite fabri.

In Ate de Alexide
Quinque simul solvit totidem simul unxit Alexis
Quinque egros vidit mox totidem recuit
Unaque vox cunctis Medicina una & Libitina
Cymba eadem, infernus, haerique una fuit.

De Simone oculorum Medico
Si mihi forte nocet gravis adversarius, illi
Non Isth ego, non imprecor Harpocraten,
Non alia excacantia numina, sed Simo solus
Sufficit, & video quid queat atque Deus.

In Crepitem
Quid in crepitu in duro ventre retentur
Et crepitu rauco marmure vita redit.
Quod si conficiat crepitu servetque vicissim
Quis neget hunc magnis Regibus esse parem.

In Marcum Medicum
Forte Jovis signum tetigit medicus ^{intantare eum} here Marcus;
Porrectus jacuit mox lapis atque Deus
Compositus jam nunc effertur ad Exequias que
per ^{Verpellenew} ^{Dus} ^{de} ^{Bela} ^{at} ^{Stulto} ^{orientatore} ^{re}

Basar si saperet se mox suspenderet, at nunc
vixit ditescit, desipit, ~~atque~~ ^{atque} foras

In Acyndinam
Solutus apud madidos vult sicut Acyndinus esse,
Ebrius inter eos sic mihi soluerit.

In malum or Alpsei
Os fugite Alpsei gremium qui saepe Aretusae
Balist & Sallum proruit in pelagus.

In incertu

Novimus o Polemo quod sis Antonius omnes
Tres tibi litterula qui perire cito.

4 de Menisco Sacrilego.

Ex Jovis Herperidum templo tria mala Meniscus
Aurea ut exemplo sustulit Hercules
Deprensus toti spectacula praeibit urbi,
Herculis exemplo vivus in igne fuit

4 de Aulo.

Audiat infestum sibi nato instare Saturnum
Falax, & e templo ~~Sua~~ sustulit aureolum
Quis noceat primus, dicens, scrutare vicissim
O Domine invenies quis tibi sit dominus.
Neque malus dolus est autsoni pessimus: instat
Frustra, fortunas sine fabrica ~~pe~~ ~~reas~~.

4 de alio trium literarum.

~~4~~ Iudicium furti Solem dum nocte sine lumine
Eutycides, pax sit, inquit, & ore fave ^{furans}
Artem nunc arti manibusque oracula confer
Et ~~Atque~~ furem vati numer & Eutycidi
Os effrene tibi monet ut te perfide vendam,
Emtori de me dicere cuncta licet.

In summa Medicum.

Nam purgant animum, num elisorit Sand liquet, ~~Carap~~
Machi Divina ~~qua~~ ~~est~~ ~~calidata~~, fuit.
Vix clister resonabat in auribus, & redimitur
Sardapila, occinitur, nania, fit tumulus
tumulus.

4 Vitis ad Caprum.

Me ~~rodas~~ radice ~~licet~~ tenus licet, usque
Quo tibi libetur victima ^{sep} recreata
refer ad Emblemata potius
vid. Sueton.

In Sexti effigiem.

Funera & tumuli.

propitio iove sic lustralia
fela parant

Levi

late Nam levi in tonuit ter
jupiter atque
Mortale sanxit marmora
Sis toniam.

In Anacreontem.

X Sponte tibi fonter spumantia vina suppetrent,
Invergant superi nectar & Ambrosiam
Sponte ferant Sorti violas, quas aura Favonii
Educat & tumulum torcida myrtus amet
Nunc ut in Elysiis madidus tua carmina
~~Amplexu~~ Purpureis ducas Eurypilem manibus, salter

X ^{In eundem} Dormis in Elysiis spem laudis Anacreon apte,
Condormit dulcis nocte loquens Cithara,
Dormit & seculi ~~Secundis~~ Veneris ver, aurea duxit
Qui fidis & vocis pocula saepe tuae
Te juvenes in amore scopum posuere, sed ad te
Difficiles Sabuit torta sagitta vias.

X In Euripidem.
Non te dira canum rabies, non perculit aestro
Femina, noctivaga sancte inimice Deae,
Sed te fata tua & senium invenere, Arcetuloae
Proximus, Arcetuloae Regis amice jaces.
Non imbi tua busta sed hic Dionysia sacra
Flagraruntque illo plausa theatra rogo.

X In Aescylum.
Qui Tragici momenta superciliosa theatri
Turrito princeps extulit eloquio
Aescylus Euphorionis Eleusinia procul exul
Conditur, illustrans funere Tanariam.

X In Stesicorum.
Captivum torrentem immensi Stesicorum oris
Extinxit Catara, qua tonat Aetna, cinis.
Cujus near, Samii si stat sententia vatis,
Maenida fuerat pectore clausa prius.

X In Heraclitum.
Rettulit seu? nisi quis tua funera, non ego sicus
Heraclite genis suppetenti, seu? quoties
Tecum arbate broves memini me condere soles,
Nunc Halicarnassi es sorper acerba cinis.
Lusciniæ sed amice tuæ port funera vivunt,
Tandere quis fatum retia certa nequit.

X In Calliope Citharistria sua carmina nubere
Quae prius argutis vacans ~~addere~~ ~~callida~~ nervis
Rupit famineis mascula plectra modis
Tota silet: Parcae vir admiranda; canora
Calliope filis claudere labra suis.

X Epitaphium Perchis venatoris.
Archiades, crecta tua fert signa Diana
Pyramis, Sic sylvae gloria tota nitet
Hic tibi diductor suspendimus amite casset
Hic equus Sic vigiler ~~et~~ tua tela canes.
Sed lapis Sen: fictis prabet venabula tesquis
Te premit annorum in vere profunda quies.

X In Anacreontem.
Anacreon, tua busta virens sedera implicet, atq; sic
Fundant purpureas mollia prata rosas
Et lac de niveo destillent ubere fontes
Sufficiat fragrans terra beata verum
Gemmanter oculos conniventumque rosarum
Illacrymet. cineri ~~et~~ gratia parva tuo ~~est~~.

X In Arcsilocum. ~~re pagula~~
Attento custode fremat magis ~~parva~~ Ditis
Ferreque insomnis limina claudere canis.
Arcsilocsi si Musa fetor dum stringit iambos
Egit ab atseria luce Lycanbiades,
Qui non desereret lacrymabilis ostia Ditis
Aversans morsus vulgus inane tuos.

X In excessum Pulestrae. ~~cele~~
Nomine Pulestra animis magis quae quam fronte decubat
Occidit, aS! Citharistria ver juvenile fuit,
Namque erat Sac Papsiae per cuncta simillima, atuni
Nota viro Pallas sed pudibunda aliis.
Quis lapis Sand genuit decreta adamantina Ditis
Talis ab amplexu cum fuit acta viri.

+ In Ajaxem.

Conditur hic Ajax Telamonius, invida Clotso
Quem necuit gladio atque ipsius usa manu
Non etenim potuit de tot mortalibus illi
Percussorem alium mittere Parca furens.

+ Cenotaphium Calleseni.

Tempestas furibunda sur me perdidit Euris
Et nox & mesta tectus Onon aqua.
Callesenum aeternis privavit Jupiter auris
Dum credit Libyco carbasa quassa mari.
Nostraque tunc avidum parit iactura profundū
Non claudit mendax obruta membra lapis.

In Thesimacsum Pastorem,
fulmine extinctum.

Non tua iam solitar servabit firtula leger
Thesimacse, patula sac ilice Musa fugit.
Nec cantu ~~fallis~~ ^{nivis} mulcebis tadia vaccis,
Dum canis in quercu membra reclinis. eseu!
Dum te fatali percussit turbine fulmen
††† Cepit nocturnas cum grege caula rivas.

+ In eundem.

Sponte petunt timidae deserta mapalia vaccae,
Nec montes sera grex nivetectur amat.
Heu! seu! Thesimacsum sub quercu somnia clausit
Ultima, caelesti percitur igne jacet.

Cenotaphium sponsae

Virginei infaurta stillant sanguine ciner
Lysidice in pelago lumine cassa natat
Hanc solam in medior trascinti Nene fluctus
Dum caret insultus virgo decora tuos.
Urna vacat, patriamque notat, cum nomine, Tarsum
Ossa sed in surdo litore quassa jacent.
Savus Aristomacsi rupit sponsalia pontus
Nec potuit thalamum cernere neve rogam

X In excessum Ennæ Poëtricæ

Virgineo raptura pudica silentia cantu,
Florida dum Musæ parca libat apic.
In stygios Ennæ toror est raptæ, sed apte,
Invidus es Pluto, dixerat illa prius.

X In Laidem

Monibus & forma quæ florentissima Lair,
Mellea quæ cæsanum lilia sola tulit,
Frena videt rapidi non amplius aurea Solis,
Debita naturæ somnia nacta jacet.

Emula nunc juvenum desideria omnia fallens,
Arbitra et innumeris mersa lucerna jocis.

X In obitum Democæridis Grammatici

Democæris audit lacrymosa silentia Ditis,
Aurea Musarum barbitur illa tacet
Grammaticæ cecidit basis incluta: cincta profundo

Qualis, ob Hippocratem Cor tibi luctur adest.

In stellam puellam in flore ætatis
extinctam. vid. sup. in Anonib.
Astra videt mea stellam, utinam fixem quæ Cælum
ut tua contempler lumina mille oculis
Stella quidem in vivis seu: matutina fuisti,
Functa micat functis nunc, mea stella, Venus

X Epitaphium cicadæ in garrula
Quæ prius umbrosas piceas ~~Saxa~~ cæta frondes
In silicis tre tuis Pinus opaca comis

Dulcia formosior modulata est carmina lumbis,
Emula sylvestri suta cicada lyre

Jam formicarum calcata examine prædam
Non expectati devia Ditis Sabert.

Ne pudeat captam, simili Rex carminis astu
Mæonides Grypsis præda marina fuit.

audit silentia. platon
in est in non illi accipit una
colorem videt.

In Sabina Corinthi defunctum.

✕ Hac indigna tibi ^{nostris} ~~per~~ monumenta Sabine
Exigua ingentis symbola concitiae amoris habe
Te quaram affiduo, tu, si fas illud in Orco,
Me super, as: letes pocula nulla bibas.

In Euripidem.

Salve Pieriae nigrip in vallibus ora
Euripides, longa noctis Sabas t Salamum.
Nocte jaceas quod tibi quod decus immortale superstit
Aquet Homerar & tua laus Csaniter.

In puellam sorte servam, cui vice tadarum nuptialis
proserpina facem accendit.

✕ Ausonia tellure Libyssa tegor, prope Romam
In mea me versas nunc elementa vides
Me domina Sic Pompeja sua cau funera natice
Plaxit, & Sec: fancta libera busta dedit
Alteriusque igitur studiosa, sune occupo, voti
Nec nostri accendit lumina Persepsone.

✕ In agricolam propter cuius tumulus fons exaruit.
Fontani latices quorsum effugistis abactae?
Qua face subducta est vena perennis aquae?
Agricola in lacrymas defeci: nec licet illum
Flere nisi, nec quae pramia flendo tuli.
Affectus parentum in filiam.

Pro Salamo tumulum geniali, pro face lecti
Nata, facem leti, martur uterque parens
stravit & accendit: tu vitae & tadia mortis
vicirti, sis gemitum fert lacrymosa dies
Rapta est bis sextam trepidant concidere messem
✕ Cum forma juvenis, moribus esset anus.

In Tserisipoti.

Pro genio t Salamis venerabiliusque Synerair
In tumulo sane mater marmoream posuit
Famellam, statur atque tui formaeque figuram
Tserisipoti, sed erat tu nris ⁱⁿ loquens.

X in Meleagrum.
Parce pios inter pia rumpere somnia, factus
hic Meleager agit, voce animoque favore:
Qui dulcem letis elegit ploravit Amorem,
Qui cinctus Musas excoluit Chanis

Si ^{iacetas} ~~verberet~~ ^{verberet} Syrus esse. Salem si dicere Phoenix
Nai-dior, at Graecus Chairexodonis Scalig.
^{in valebit idem}
Littora quae fido natatu juncta Leandro ^{Plant}
Cernis. amatoris sed via longa brevis ^{Hardoni}
Haec Herus quondam domus ingenterque mirae
Proditor sic gemino splenduit igne Pisator
Una duos nunc ~~tumba~~ ^{terra} tegit: nox invida, reciam
Tale nefas ^{venti} nec probat ira freti.

X De Timarcho.

Si quis apud maer Timarcesum quaeris, ut illum
Quae mancant animas, quaeve futura, roges
Pausaniae natum Ptolemaeae sanguine stirpis
Quaere tibi indicium fiet in Elysiis.

X In Rintsonem Hilaro tragodiae inventorem.
Quisquis es, ingenti distorquere ora caesano
Rintsonis bona da verba Syracosis
Lucinia Mupis parva: at nativa totordi

X De Psilolao. suspicio necanda recantat
Non cito credideris quantum cito credere ladat
Quamvis non noceat, si videare, nocet. ^(Invenit)
Creditor inde tibi gravis affectata Tyrannis
Hinc injurta necat te Psilolae, Croton.
X De Zenone
Affectata tibi pia libertatis oliva est,
Tollere dum tentas, Zero, Tyrannum Elea:
Occupat at saeva te calliditate Tyrannus,
Non te, sed corpus contudit aere tuum.

X In excessum Anacarsidis.

Barbaricas rediens sapiens Anacarsis in oras
Persuasit graeco vivere more Selytas
Ast Suae vix clausis jaculantem dogmata labris
Extulit ad superos dira sagitta Deos.

X In Biantem.

Hic jacet ille Bias, audax quem duxit ad Orcum
Mercurius, cana cui nive sparsa coma
Causam orans socii, gremioque acclinis epsebi
Expirans, fatis debita solvit ibi.

In Democritu qui calidi panis odore
vitam tres dies produxit.

+ Epictetus de seipso.

Servus Epictetus fortuna, & corpore marcus
Paupertate, inur, esans, eorum superis.

+ Heraclitus de seipso & libris suis

Heraclitus ego: quid me vexatis inepti
Non vos, sed qui me noverit, illa legat.
Unus, Somo nisi quod ter mille, sed & nisi nullus
Innumeri; inque pios Soc itero Elysiis

X In eundem.
Heraclite ego te multum mirabor, inique

Quod necis & vita tot mala pertuleris.

Namque Sumorem oculis suffecit lubricus Sydrops

X Luminis que extinxit nox tibi dira lues.

in Sacram Acontium.

Hic Saon Dicomis Acontium est sacra haetas
Somnia, namque pios dicere volo mori.

* In Anaximenem Baccarum tympanistam.
Cana super tumulo dispergite lilia, sueta
Tympana sacra super plangite Anaximenis
Contortaeque comae promittite longa flagella,
Strymonia effusa Thyades urbe vaga.

* In Euripidis tumulum.
Non lapis ille tui est monumentum, artillius est tu
hoc ostium. Parrhasi vidit nudas in vertice Muses
invidiae carinas sine ira pro
da fuit.

* In Orpseum
Aurata cithara fidicem sic conditur Orpseus
Jupiter. Sunc celi perculit igne sacro.
tetigit fulgur
In tumulum Maronidis vetula vinosa.

* Aspicias sic cana nomenclata Maronidis, in queis
Aspera de sculpto marmore trulla sedet.
Sed leviter & vinosa & garrula, pignora non sic
Rapta sibi, ^{miseram} ~~improbram~~ nec solet esse patrem
Hoc unum gemit & miseram argit, quod sacra Baccho
Trulla mero Baccho non ibi spumet adsuc.

In Antibien.
Antibien Nympham plango qua Cypris amantem
Gratia ^{percepit} ~~percepit~~ erat multarum porticus arcta prociis.
Cunctorum fati, sper ^{diffidens} ~~rejecata~~ ^{virtus} ~~id est~~

* In Arcseanassa.
Arcseanassa nisi necatrix Colopionia cessit ^{conceit} ~~rat.~~
Cujus & in rugis ^{excubat} ~~in~~ acer amor.
Quot quot ei prima florem carpere juventa
Heu per quot flammis vestra juventa mit.

* Annus erat ⁱⁿ ~~in~~ Maja trigesimus, addere sed tres
Dum trepidas nesses, Ditis amore perit.
Famina virgineis geminis simulanda rosarum,
Annosae complens munia Penelopis.

+ In obitum Adolercentis.

Arper, & immitit Pluto. puto mitit, abegit
Imberbem. apt animi caritie niveum.
Delicias rapuit. curas quoque. nec bona carpsit
Gaudia. nec t Salami taedia longa tulit.

+ In Heleam qua ad barthum
fratris expiravit

Hic Helere tumulata jacet, qua fratre sepulto
Heu duplices lacrymas unica matris Sabet.
Sola procir liquit communia taedia, fletur
Cunctorum spe, que nullius ante fuit.

+ In Laiden.

Bellica magnanimos ~~deperit~~ susperdit Gracia fastus
Mancipium formae, splendida Lai, tuae.
Quam puer Idahus genuit, nutritque Corintus
Functam Thessalia nobilitis ora tegit.

+ In Nioben

Siste precor lacrymas magna in fortuna lingua
Et mala ploranda millia Taetaleidis
Bis sex infertur divisit pignora Divis
Et Psabi & telis fixa Diana tuis.
Illa madet lapidi mollem confusa figuram
Et lacrymas duro depluit e Sipylo.
Heu lingua vesana lues mortalibus, seu quot
Effragari a summas garrulitate parit.

+ In Sepulera fortium

Quae patriae captiva decora morte redenta est
Libertas, sorua sic induit ossa cinis:
Sed virtus a terna tulit praeconia, non sic,
Civis, quare pia praemia militia.

Epitaphium Meleagri.

Infula clara Syrus matris misii, mater et Atthis
vicina Assyrii quae jacet urbs Gadaris,
Euerater pater: in prima misii culta iuventa
Musa Menippaeo tineta lepore fuit.

Sum Syrus Sano pudet, est communis patria Mundus
Mortales omnes gignit inane Chaos
Pro tumulo in tabulis Sae carus carmina scripti
Cum vita intasent fata suprema misii.
Quisquis es illa senis vocalia curta Saluta,
Qui cupis, ut non sit muta senecta tibi.

in tumulum Pisistrati.

Quid te scrutamur Pisistrate, quod tibi Csiom
Felicem in tumulo sculpsit artragalum
Num Csiom patria est? ludenti nunc tibi iactus
Ille frequens: Venus at cum cane iacta tibi
Haec pugnant: Csiom versa est tibi vita merato
Hic scopus est, illa rem bene tangit acu.

Et Serii in Rufinum filium.

Faecunda aucturum misii mors praedata iuventa est
Quem levis avito marmore terra tegit,
Et Serii atque Agatsae Rufino: scenam ut abirem
Ingressus vitae, frustra ego natus eram
Culmen ad enixus Musarum in flore iuventa
Clarus ad obscuros, ad Stygia curro puer
Haec inscripta niger lacrymis pie curta viator,

Heu, heu Nam pater, aut natus es quoque quisquis ades.

in Anastasiam.
AS es cunctarum Csanctum rer. nobile marcet
Cormitori Diter te gravis ^{vit} urget Siens.

Te mors at Serii, privavit luminis Saustu
Cum ^{terram} vix ^{at} tarum torserat annus iter
Vix dum nupta virum, neglecti & morte parentem,
Quis tua vita, diem venit Anastasia.

De trecentis Argæis & totidem Spartanis ad
+ Syrean occisus.

Aequa vini paribus confundimus arma ~~figillis~~ manipulis
Pro Syrea Argæi cum Lacedæmoniis.
Et patriam nullo obtentu nuribus puerisque
Liquimus, at ~~montis~~ ^{vulturibus.} cladis nuncia

+ In duos Miletenses in Italia noctuos.
Lumina bina, Milete, tua bona germina terra
Italæ ante diem condidit illa cinis
Sartaque jam lacrymis mutapti florida diris
Exigua testa condita cernis esen!

O regio misera, unde iterum vel talia quando
Sidera, queis luxit Græcia tota, fereps?

+ In Naufragum & rusticum.

Naufragus sic situs est, sic rusticus: ad Stygia cunctis
Lubrica, sive salo stat via sive solo.

+ In Locustam Myrus <sup>plin. & Varro de sep
tunt. putant Myrsus
antiquis</sup>
Dulce canens in agro psilomela in fronde cicada
A Myro tumulum nacta locurta jacet
Virgineas oculis lacrynas stillante puella
Nam gemina sac una Iudicra Pluto tulit.

+ In Heliodorum & Diogeneam conjuges.

Occidit Heliodorus, at illum fida secuta
Post Sora spatium Diogenea fuit
Dormit aterque sub soc tumulatus marmore conuax.
His tumulus & salamus nos Hynenax erat

+ In occisum a latrone & sepultum.

Me condas tellure licet, non cuncta videntis
Celabis scelus soc lumina iustitiæ.
Dat pro cæde nisi tumulum, pia vota ~~agorædo~~ ^{refun}
Gratia contingat cælitus illa tibi.

+ Simonidis epitaphium in eū equo in somnis monitus erat
ne navigaret.
Functus erat vii Simonidis ille salutis
Auctor, at hic ~~illu~~ ^{carmine} vixit ^{adhuc.}
<sup>supra soc disti
non laudat. Valer
Maxim. talia fun
deseruar nullu</sup>

In Sopsoles

X Serpentes sedere circum tua festa Sopsoles
Effundant tortis ver Siemale comis
Et roseis gemis in amico pupis amicti
Pampinus anellos implicat & digitos
Hac arguta jubet facundia qua tibi Musa
Conratio dulci gratia juncta fuit.

X In eundem

Fragranti in tumulo semper tibi, die Sopsoles
Scenalis molli prorepat serbe pede
In tua fauigena stillent mumentata volucres
Semper Hymettalis debita nella favis.
Ut fluat Actaeo jugis tibi copia litro,
~~Sopsoles~~ & at fertis sit tibi pressiora

X jugiter

In Nicopolim

Deposuit Marat sonus in illo marmore caram
Nicopolim, lacrymisque urna negata fuit
Nil aliud restabat, amata conjuge functa,
In terris viduo quid nisi luctus adest?

X In Zozimam servam

Zozima qua fuerat solo modo corpore serva
Nunc libertatem corporis apta jaat

X In Alcmara

Quid tumulo metire viros? exile videtur
Marmor, at ingentis continet ossa viri.
Gonditur Sic Alcmara Spartani gloria pletri
Atque inter lyricos maxima fama novem
Vendicat suae sibi Sparta & Lydia lite decora,
Innumera patria vatibus esse solent

X In Patropisila

Patropisila amor adducit luminis Sircos,
Est quae Cupidinei clausa fenestra joco:
Garrula psiltra tacent & mollia cantica, victa est
Lir commessantis
Sper peregrae cantum, blandaque pugna neri.
Dic mihi cur talem mortales porcip ameam
Pluto ferox? num jam se funavit Amor.

X In Ptolomaeum Pegasum Aegypti.

Multum te Ptolomae pater multum pia mater

Fluerunt, vultus ad tua fata comis

Multum magnanimis ¹⁰⁰⁰ ~~plausit~~ sua furera ~~matris~~
virginem indigno pulvere feda caput.

Torsaque textilibus se Aegyptus vestit umbris,

Luctibus Europa est lata soluta domus,
Aurea conticuit stellanti nocte parenta

Cynthia, caelestes deseruitque choros.

Te velare tulit deprensans omnia pestis

Ne iuveni regeres sceptra vetusta manu:

Non te nox ex nocte, sed illor ^{at tales} Jupiter ipse

Sceptrigeros nivea ducit ad astra via:

~~Adversus~~ ~~laetitia~~ ~~prodi~~
1651.

In sep ad Hectorem.

Martia stirr stirps Hector ni tellus surda resistit

Respira ad patria vivida busta tua

T

Myrmidonum funus die forti latus Achilli.

Thessalianaque tuis esse sub Aeneadis.

Sarcasmus in Corinthior minis urbis suae

Munius <sup>obruptor quia trojae excidio non interfu-
erunt.</sup> ingentem concussit Marte Corinthum

Et spectat bimares diruta Nympha laesae

Ast prostrata pior experta e turba quiritis

Obaque nunc una caute sepultamque.

Atque suae, quae troja fatales Graecia flammis

Intulit, in se Aeneades ultima iura negant

Ingeat Aegorionisur Aesajca stella pelagae,

bimaris Eshera naminada scapit arakra caduq;

Teirudragos baradol 2 TETE d'eur oi 100 d'eur.

Xpartunit Natura diu tandem editus ille est
~~Antusa~~ Virtute antiquis ~~non~~ ~~in~~ ~~omnibus~~ ~~temporibus~~
et qui parantur ^{avis}

Rumpere sed iuvenis cur non sacra fila pepexit
immundū Mundum reddere parca volens

Emblemata.

+

Anteros

Pennatum pennato ut Angli inmisit Amorem
 Arcum arcu Nemesis, ignibus ulta facer.
 Ut sua jam frendens patiatur crimina, at audax
 Ante gemit diris fixus arundinibus
 In mediisque sinu, ter despuat, Se misit, dicens
 Ignem igni extinctum flebit Amoris Amor.

in eundem

Amor virtutis aureae catenae tractus, Lucian.

V. Arcus ubi tibi curru, Amor, psaretraq; sonantes
 Serutantes cetero pectora arundinibus?
 Ala ubi sunt? ubi fax turtis? quid palma corollas
 Tres gerit? arcem animi curca prima premit?

A. Non me de posuit vulgaris Cypria, non me
 Sustulit e foedi semine terra parens.
 Aeternor puris succendo mentibus ignem
 Doctrinae atque animos in seo fidentibus.

Quatuor ex omni recto virtute corollas
 Tresque manu, Sopsier tempora ^{summa} _{secept.}

Legit. In Cupidinem columnae alligatur.

X Qui duplices palmas religavit stante columna?
 Quis domuit tre ignes igne dolumve dolo?
 Quid lacrymis fugitive decentia perpluit ora
 Nam juvenum lacrymis parceris ipse ^{puer.}

X Senium ut fax vini in umbis vitreis.
 Residuum in vacuis fit acetum vile culullis
 Tametsi tulerint vina morata licet.
 Sic quoque curriculum vegeti qui transit aevi,
 Huic plerumque acni bile sanecta tumet.

de Theophrasto.

† Surpensus Sopsia qui dixit rumpitur arcus
Huac ego non leua mente fuisse puto
Sic animo intento vixit Theophrastus, at idem,
Pectora dum senis fessa remittit, obit.
Amor venit post mortem non desinit.

† de vite in arida platano.
Pampineo platanum me circumfundit amictu
Vitis & alterius frondeo sicca comis.
Quae prius in vivis aluit sua pignora ramis
Defuncta mea divortia ferre nequit.
Talem fata tibi sociam. gratissima iungant
Quae meritum functae reddere sola sciat.

† Amor feracissima donat.
Hac Amor in gemma ^{capitur} rapitur, iuga vineta Leones, ^{um}
Nec fugiunt caedat mansa lupata rotas.
† Lara flagrum sublime tenet, dextra aurea freno
Dirigit, & circum gratia multa viret.
Pallesco crudellem quid enim mortalibus agris
Parceret, immanes quem tremere fere.

† In Cupidines Neorum arma ferentes.
Sacrilegi cali spoliis ornantur Amores;
Aspicit ut quatiant molliter arma Deum
Aurea tela fovit, tegumenta adamantina Martis,
Psalmi arcum, aquorei sceptrum trifurca Dei,
Atlas Mercurii, clavam Herculis, orgia Baccis,
Nec tremere suam ferre Diana facem.
An pudor est Somites telis concedere Amorum,
Quae sua concordet arma dedere Dei.

de Crete aquilam configente.

Sacrorum spoliatores spoliū fieri.

X Fida ministra Fovis Caeli dum templa relinquit,
Cres oculi atque arcus tendere tela celer
Vera nimis mendax Cres torsit spicula nervo,
In volucrum volucris fixa sagitta fuit:
Non tamen ille fovis vindictam aut jura fefellit,
Præda fuit spoliū Cres miser ipse sui.
Namque relapsa sagitta jecur conjunxit utrumque,
Una libens animas erubuitque duas

Alta contemplari periculosum.

de aneipe a vipera interempto.

X Qui prius insidians sternis, aut absere ab ipso
Egi Distorias ad mea lora gruas,
Tortilis ingertor cum explosit funda lapillor
Et procul e spissa nube petivit aver:
Applicuit se dira meis. Sea! vipera talis
Exquit sic laxis atra venena genis.
Suspicio & tristes me reptile trahit ad umbras,
Dumque acies celo est addita terra nocet.

Vinum obruit ingenium.

In oleam viti manitatum.

X Felix Sic Baccis me Palladis ambit olivam
Ferre jugum Bromii sobria virgo requit.
mutuum auxilium.

de claudo & caeco iter facientibus

Loripes & caecus, quod utriusque negatur, uterque
~~conducitque~~ oculos elocat ille pedes Commodat, hic
Manens & unus ~~con~~ naturam complet uterque
Et sibi quoque restant mutua dona ferunt.

X in capite.

Loriper & caecus quod utriusque negatur uterque
Commodat, Sic oculus elocat ille pedes.

statua occasionis.

X Quis, cujas fector? Sicyonius. at tibi nomen?
Lyfippo. qua tu? Occasio cuncta domans.

Quid summis mixta es digitis? ^{curva} ^{at} ^{roto.} quid tibi plantae
Pannipedes? remis at sera fundo meis.

Cur dextra tibi stricta novacula? acutior omni
Quod & Salybe & ferro singula falca netat.

Quid tibi frons crinita? Sin me sapiens tibus adsum.
A cervica tibi ~~curva~~ quidve rejecta coma est?

Qui me praeferitam tenere neglexerit unquam
Aversa Suic nullo sum. potienda modo.

Neque in vestibulo positam tibi dedicat Sosper,
X Fusor, & ut redeat doctior inde moriet.

ad Romam.

Non licet oceanus totum in te concitet artum
Ebria non R. Sera flumine Germania,

Roma tuam robur prostermet Martia, donec

~~Dextera~~ sunt forti in Cesare consilia dextru

Sic Fovis aeternae quercus radicibus serent, ^{manant}

Et narcescentes decutit aura comas.

X Hector ad Graecos.

Incastrum funte in mea funera, quippe fugaces
Extincto leporer soliti insultare Leoni.

X Tumulus Laertae.
Tempore dura silex tenitur, ferrumque vetustas
Rodit & equali singula falce nitit,
Sic quoque Laertae tumulus vane scit in udo
Littore & illustres deterit unda rotas.
Semper victuris pubescet vatibus Heros,
Namque dies Musar tollere nulla potest.

X Virtus infidus sepulcro Ajaxis.
In tumulo Ajaxis Virtus miserranda resedi,
Victa dolore omnem dilaniata comam
Me macerant grajo ~~extenta~~ ^{corrupta} iudice lites;
Cum vaser obtinuit munera nostra dolus.

X In eandem.
Ad tumulum Ajaxis ~~Virtus~~ Rictus in littore virtus
Indigne immari pressa dolore gemo
Detonset insonesta comas; te injuria plango
Grecia, te fictis iudice victa dolis.
Arma quoque invicti pro me fateantur Achillis
Quod vi facundae premia fraudis erant.

X Leo in sepulcro fortis. inedit.
Dic Leo defuncti quid servas busta? figura
Quirve tua aut tanto robore dignus erat?
Condo Telediadae cineres: mortalibus ille
Cognitur, ut virtus est mea nota feris
Roboris invicti ductum de marmore signum.
Clamat, erat solis Sortibus ille Leo.

X Aquila in sepulcro Platonis.
Dic vlticrum Regia sepulcrum cujus in umbras
~~Cibus~~
Quidve Deorum altam dic tuase domum?
Mentem signo Platonis, olympi sec temple petivit
Ferrigenum tellus Attica corpus habet.

Heroum virtus non rependenda ullis
Honoribus.

In Themistoclem.

X
Pro tumulo nimis arcta mihi sit Græcia, & illi
Addite Barbarici fragmina naufragii
Et Persica cum tumido circumstent prælia Xerxe,
Incluta non alio pulvere membra tegas
Immineat cippo Salamis mea fortia narrans
Facta: minor magna non capit urna duces
in eundem.

X
In sculpas tumulo victum cum montibus æquor
Et Psebus medio narcore testis erit
Et sinus immanis qui classem Sand pertulit alveis,
Cum Xerxis timuit Græcia mille rater.

Remes in tumulo Cardantio.

In Antipatrum inedit.

X
Parturit Natura diu, tandem editus ille est
virtute antiquis æquiparandus avir
Auripese sed fœniss ^{filia} non aurea filia peperit
Inmundum mundum, reddere ^{parca} ~~parca~~ volens
dira.

X In Cupidinem vincetum. ^{EXCIT. perperā vertit Lubinus}
Ora niger lacrymis Sominum Superumque Tyrannē, ^{inculcitate, nā Hesyl. 709 vocat}
Et tua cum lacrymis mēx liquefacta fluat, ^{EXCIT. perperā}
Latro pudicitiae & rationis mentis abactor ^{III.}
Aler fax animae caeca sagitta plagā,
Fare tua vincula Somini sunt blanda solutio luctus
Huc gemitum & lacrymas in mare ventur agāt.
Quas prius Sana fugiende animasti in mentibus ignes
Merguntur lacrymis ex fugitive tuis.
De Aquila & Polypo

De corvo & Scorpione

De clypeo Mytili

in statuam sui & Nemescor.

X In capram qua lupum lactabat.

Capra lupum lacto subrumum invita, sed hoc me
Pastoris stolidi cura sinistra iubet
Ingenuam rabiea mox in me vertet adultus
Vertere naturam gratia nulla potest.

X Ecco ^{tanquam} ~~trahear~~ Ecce mago
Ore favente precor vocalis ~~trahear~~ Ecce mago
Mutaque, sed quicquid dixeris excipiam,
Nam quaecumque javis dictena, protinus in te
Rejiciam, an lingua justior ulla mea est?

De Cyclope, navi comparato.
~~Fur penni~~ ^{Mutipula tentrix} ~~damus~~
~~Furque penni~~ ^{anima prodiga} ~~amur~~
~~furque penni~~ ^{amur}

~~huri~~ ^{carnea} ~~inversa~~

Et Gonap ^{interpres} junip
Ales & in ^{Ales a cara}
^{Makij} ~~detesta~~ a matre
ab amica matre

& diurna opici roduunt
Epigrammata musei.

Alcman de seipso
in solatiū exilii.
Sardibus, unde mihi genus est, si fata
vixere, tibi ^{dedissent} ~~tu~~ forem;
Sceptiger aut, ^{tunc} rumpere cava tympana;
nunc vocor Alcman
Neq; facit civē Martia Sparta hū,
Excolui Musas hic, quo me regibus
Dascyle rajorē Gyge ^{ip̄} ip̄s fama facit.

Anatsemata.

* Anatsemata Callistoës.
Serta dicat Veneri, sanctæ coma tonsa Minervæ est,
Zonam suspendit Callistoë Artēnidi
Nacta proci ~~fulcrum~~ voluit, castæque juventam
Felici partu nixa virile genit.

* Lais speculum deo dedicat Veneri.
Forma quidem Cytseræa tui sunt mœra regni,
Sed tua prædatur mœra longa dies,
Hæc tua perstrinxit me gratia. nunc cape vitrum
Quo mihi Diva tui conscia amoris eram.

* In eandem
Ingentem Lais annis spoliata decoram
Rugarum festem non tulit, alma Venus
Hæc triptæ indicium sinceri exosa specilli,
Præterita formæ dedicat Soc. Domine.
Sunt juvenyptis sociam Cytseræa tabellam
Namque cicatrices temporis sunt actus.

* Fontem dedicat
Nymphe Hamadryades vitrei quæ pulcra fluenti
Ambrosiæ rosea plangitur antra pede,
Cleionymum servate & plaudite, qui sacra vobis
Sub piceis posuit dædala signa, Pæc.
mundua sui dedicat Nicocœ.

*
Pariceas vittas mitramque peplosque Lacone
Atque aurum & rutilansque eis coma fulsit acus
Omnia Nicocœ simul sic suspendit, Anorum
Namque inarcessat flos erat & cæritum.

X Calcaria dedicat & Lydica incedol.
Aurea, Cypri tibi feretis calcaria surae
Enerita Sic supplex Lydica posuit
Quae animosa feror exercuit, Saut tamen illi
Ara purgenti sanguine scripta fuit
Uae impulvero cursu: hinc tibi calcar & aurum
Ara nudem medio racta nitent atrio!

X Arae Dianae dedicat. ined.
Serratrix intacta fovit Tritonia Pallas
Ventrir inexpertae virginitatis amans
Hoc tibi Diva dicat cornutum altare Selenus.

* Arcum & psaretram dedicat Apollini.
Lunator arcus tibi teliferamque psaretram
Suspensa sic Promachus manera Psæbe dico
Oblitus volucres Perlarum in corde sagittas,
Hortibus impertii xenia amara meis.

* de Alcone
Draconi implicitum puerum cum cerneret Alcon
Flexit sollicita cornua lenta manu,
Nec fera conatum guttur transfixa, fefellit,
Dum superat pueri cauta sagitta caput
Ilice suspendit confecta rade psaretram
~~Sed~~ felixdubium fortis ^{an} artir opus.

* Lais speculum dedicat.
Cujus ab indomito delusa est Gracia facta
Trita videtur Lais limina mille proci
Suspendo speculū Veneri, sic nocere me non
Sustineo, non est cernere qualis eram.

Statyllion, ornamenta dedicat. inedit.

* Cum iam temporibus cesserit alma Venus
Ebria psæniis nebulosa tseritria fuo
Et clausas nitida pyxide ~~psæ~~ pambacides,
Niliaca alatis videntia sandala talis
Auctaque odoratis lerta coma tutulip
Cuncta meretricis fragrantia munera luxu
Sacra Priapæis seise atris posuit.

* Lagera dedicat Veneri. inedit.

Stes Veneri devota lagera nero uida, & illi
Nectarei calicis stes sacra fida soror,
Baccosica & angusto vocalis gutture, mensa
Nupta, dati anelli gnata, parensque joci
Sponte edocta ministra Somnium, dulcissima amantum
Sacrificia, apta supellere nitidip epulis,
Depositum Marci teneto saucia dures
Eminentia arte jocosum affecta nunc Veneris.

X in ara Platonis.
Ponit Aristoteles sacrum hoc altare Platoni,
Quem laudare virum, corda profana refas.
in ara Anoris in Academia

X Hoc tibi Caelestis Anoris sacrum altare dicavit.
C. Sarrinus in umbroso limite Gymnasii.

X
Atsen. l. 7. ^{vid. Strab. de urbibus qui Cellen. sic citat}
Seleneae Smyrnaensis ^{conjugii polypti} ^{Arsinoae}
^{Nautium} ~~placit~~ ^{dedicat} ~~venere~~
olim concessa tibi Zephyritidis ^{at va nare} ^{sacerdotu}
Cypri Seleneae ^{nomen deponit}
Nautilus, in pelago ^{loquitur} ^{scilicet hanc} ^{placuit} ^{tibi} flantibus frustis
Extendens propius vela rudente
Carrebantque pedu ^{tempus} ^{supita} ^{per} ^{aquo}
Inde nisi nomen ^{tempestat} ^{polyptis} ^{esse} ^{datu}
Quam bene ~~me~~ ^{ad} ^{littas} ⁱⁿ ^h ^{dis} ^{egit}
illustris fierem ludus ut Arsinoae
^{pro} ^{est} ^{comigo} ^{re}

Neve mihi in Salamis, veluti ^{ut} ^{et} ^{est} ⁱⁿ ^{Salamis}
^{ut} ^{resar} ^{Halcyon} ^{ova} ^{non} ^{pare}
Talis Clinia d' contingat gratia soli
Nam Smyrnae ^h ^{olica} ^e ^{civis}
[&] ^{aqua} ^{taut}

plumna Arsinoae vel venere Zephyritidum matrem
ta celebrat Hedgling, et Dioscorides fenna utroque
inter duos magister in rano pendente, Hydrala h.

vide ubi sit illud elegantiss.
in Alameda.
Ζεφύρος ἔρχεται καὶ ἔπειτα
ἰσχυρῶς πρὸς τὴν
ἀπὸ πλουτάρχου.

Pictura & signa.

vid. in Salmas. ad
Selin.

Potiores & ad hoc

~~fr~~ Pantana

templū Zephyritidis ite
cernite mira phytis

~~Mutator hic ille est~~

Saltator Belas Aegyptius hoc ut iancum
infonatoemillus cum fluit ore latex
Martia cui nihilum tēbra discrepat.

tem

tem

Rex divinis carmina mystis
Qualiapater Nilus

~~At~~ in patris lere suffurat aquis

Sed mihi etabili ^{artificis} ^{laucate} ^{venenante} ^{reperita}

Ad templū juvenes iteuti Artifices

Dedicat Nautis Artifices ^{ut} ^{liberis} ^{niti}
nomine Selinae Smijmenfis. ^{Zeφύρι} ^{di}

vide ubi de Alameda.

Ζεφύρος ἔρχεται καὶ ἔπειτα ἰσχυρῶς

Stans

ΕΠΕΤΕ δ' ἐξ ἰσχυρῶς conigo. Salig. l. 1.

75 dicitur dicitur, et non
Larcani in Itonem.
Lutina. ante amores.

* Masonida quoniam sapientia vicerat omnes
Mercurius diu duxit ad astra ferē
Moros at indignans (factū hoc superesse videbat)
Caecus, ait, Caeli lucida templa subit.
Exiit hunc Phalaris ~~videret~~ ^{videret} ~~ipse~~ ^{ipse} ~~inde~~ ^{inde}
Irita dū carpit, lumine captus agit.
Noster alumnus at hic, natus foris omnia
Quae nare, quae tellus, aër, & aether vidit
Hac edocetur mortalibus ^{monstratur} ~~gr~~ ^{habent} astra reliquit,
Adque ea rursus non peregrinus
Abit.

76 dicitur dicitur, et non
Dic quid vetini mundū terrarū capiat,
Ex tenui terra futile corpus habere?
Te perpende prius catus, & te rogas ipse,
Tūc terrae ⁱⁿ ~~inmensū~~ ^{compositū} ~~compositū~~ ^{spaciū}.
Si tenuis ⁱⁿ ~~lino~~ ^{corpore} ~~tu corpore~~ ^{computa} ~~requis~~ ^{requis},
Mensurā inmensi qui penetrare poter?

et quae notantur in arabum, et in grecis, et in
Lycania de scriptura, quae dicitur in Apollone
apparet in Alphabeto greco, ut & in numeris apparet
fuisse liberā sententia ^{stata}. de quibus vide.
Aeterna duplex phalaris
Cithara & herilis

Begin In effigiem Sapphur.

Artifici Natura, sui gravissima fixatrix, 216.

Dat Mitylenaeam pingere Pieridem.

Liquitur in limis crystallinus Sumor ocellis.

Inde sagittarum vim meditatur Amor.

Non affectati facies Audioſa decoris.

Ingenuae famam ſimplicitatis Sabet;

Torva pudicitia innubi confuſa ſereno.

Nunſciat ut Muſe miſta ſit alma Venus.

+ In picturam Theiodetes

Ipfam Theiodetes ars reddidit: ſutinam eſſet ^{illa}

Diffimilis, lacrymis poſſet ut eſſe modus.

peccaſſet
In Pythagorae

+ Non illustrantem numeror mirante corona

Pythagoram pictor pingere propoſuit.

Suſpenſam ſic avida bibit aure ſilentia vulgus.

Naturam ſeſequitur dum color ore faret.

+ In ſtatuum Niobes

Plorande Niobes veram de marmore formam

Duxit, ad ſue luget pignora raptæ lapidis;

Mente caret: doctæ ne quis vitium imputet.

Quam finxit mulier ſaxea vera fuit ^{arti} ^{iv. non}

in eandem Praxitelis. ^{tem non ſabuit}
^{ut Deup. laſit}

+ E viva lapidem me Pii fecere, ſed ex ſoc

Vivam Praxiteler demum me poſuit.

+ In Eccho.

Eccho ſaxicolam cernis Panisque ſodalem

Summa recantantem verba ſonunſque Deam.

Vocalæ effigiem linguarum, dulce coloris

Ludibrium, quicquid dixeris, audi & abi

De Medea Timomachi

X Timomache, in varios divisam Colchida risur
Pinscripti, in sobolis nutat ~~amore~~ ^{amore furor,}
Tentavit geminos ars uno in lumine nutur
ut pietas pariter sic aet ira sua.
Cessit, & in mediis lacrymatur perfida diris
Fluctuat, sine iram, dum miserescit, alit.
Si fuit in duplici dispar constantia vultu,
Culpa est Medea, non tua, Timomache.

In Satyrum dormientem vid. Plin. qui Sat.
in psicula argentea deliravit.

X Soporit Satyrum Diodorus non fabrefecit,
Argentum purgat evigilabit iners.

X In picturam Theodoriadis
Lumina vix Nymphae retulit pictura, capillos
Dissimulant nec frons sic radiata micat
Si quis splendorem Solis depingere possit,
Splendorem pingat sic Theodoriadis
Quod eam in pejus effinxerit more Timantis
comas obvelando.

X Succenset pictura nec appicentibus aqua est
Celare auratas retibus ausa comas.

Si capiti summo summum subducis honorem
Invida, spes superat caetera forma tuas.
Ars properata aliis est gratificata figuris,
Docta licet furti sic linea quae rea est.

X In Picturam corpore & animo
Difficile est animum ^{deformis.} facile est depingere vultum
In te sed facile est ^{atrumq;} tamen

~~Te faciem~~
Namque animi vitium natura tibi extulit extra
ingenium forma proditur omne tua.

✕ In effigiem Gabrielii Consulii.

Sol quoque depingi non dedignabitur, at cum
Lumina perspicua condita nube latent.

Te sapiens Consul Gabrielie Dada dextra
Exprimit at virtutum inclyta facta premit.

✕ Annus menses dies & noctes. ^{cleobalines} ^{Lindia.}

Sunt patri bis sex nati nepterque triginta
Alterno duplices vultu suat erga videntes:
Pars niveam obvertunt faciem, pars altera nigram
Cuncta immortales cuncta tamen intereuntes.

In duo pocula globum caelestem ^{lunatum} referentia.

† Dædala Troia gener Pisoni pocula mittit

Curriculum gemini iussa referre poli.
Ambo globus fuimus, tornando scissa decenter,

Hoc Austri stringunt cingula, at Soc Boreæ.

Si Sapis ad Boream ne despice, bina duorum

Si bibis, et apparent omnia Phænomena.

In crystallum in qua aqua.

X Crystallus manus quam Dædala finxit
Exhibet æternum diversa in imagine mundum,
Calum complectens frene mundi marmora ponti.

In eandem equam satus Sabentem.

X Dic crystallæ nisi, lapidi concreta aqua, quis te
Denavit? Boreas. quis solvit? Notus.

X In palam annuli Sabentem Ametsyrtum & in ea Baustum
Hic lapis est Ametsyrtus, ego potor Dionysus
Aut sufficiens, aut nisi firmadidus.

In Art Ebrietatem Ametsyrtum sculptam in annulo

Cleopatra Regina.

X Sauciat Ebrietas ^{hicam} solam calata Ametsyrtum,
Nec minus in gemma vulnera passa Dea est.
Cleopatra sacra conveniunt: abstemia quippe
Reginæ in digitis ipsa erit Ebrietas.

In Hyacinthum Sabentem Apollinæ & Daphnæ.

X Aspera signo Hyacinthus, Apollo sic & fuga Daphnæ.
Cujus amor potior, da, tibi Letoides?

In Farpidem sculptam.

X Quinque boum effigiem lucens sic parit Iarpi.
Aspiciate ut spirant tondeat arva pecus.

Omnes effugerent subito, teret aurea parvum

Caula gregem, o ingens Dædaleæ artis opus!

✕ In Arsinöen Regiam in Crystallo depictam.
Zeuxidis sic color est & gratia, neque minuta in
Crystallo, hoc magnum Pædalem Arsinöe
Depictam misit Satyrejus: imagine vivit
Regina, & magna non ego parva minor.

✕ De Pictura Meliter.
Nuc ubi Praxitelis Polycleti ubi Pædala dextra
Saxo animam & tabulis gratificata prius.
Lumina quis flammis nisi sublimata ~~refertur~~
Fragrantem, colli marmora quis referet?
Nil facit ad Meliten spirans pictura, sed illam
Rite decet formam templa superba Deum.

✕ In discum
Culus ego manibus Vulcani, at me Cytsera
Tollere de thalamo clam fuit ausa viri
Et dedit Anchisæ furtivi premia lecti.
Meque Asclepiades nactus ab Æneadis.

✕ In picturam Leontii.
Hæc lamina e fulvis tracta est argentea flammis
Aurea at in manibus, o Dea, fio tuis
Qua tibi, pulcra Leontion, innuba Pallas acumen
Artis, formæ apicem contulit ipsa venus.

✕ In Helena signum ex ære
Cernitur sic Helena proculatæ ex ære figuræ;
Aspera materies sed mollis forma decorum
Et per inane voment ~~mollem~~ ^{vivum} conspirat amorem.

In effigiem veneris aeneam

✕ Fundebat radios vitreoque ex ære decoris
Nutricum tenuis, at reliquæ nebulosa tegebat
Tunica & plena videri

X Quis Psilomela tela Barbarica intexerit,
ad Procrea misit.

Vir tuus ille, nefas, atro ne cordidit atro
Et nodum secuit mihi virginitatis, & addens
Munera dira tori, prensam mihi foripe tquam
Ense secans, Græcam submersit sanguine vocem.

X In effigiem auream Palladis Antimet.

Ex auro solido Pallas ego caesa, sed aurum
Larga manus ratum contulit Soc iuvenum,
Dimidiam partem Cræsus, addidit auri
Octavam Thersip, ~~his~~ his decimam, Solon
Bis decimam Thersiso, super Soc tertiam talenta
Formaque Dædalei murus Aristodici.

X De Leone in forte Antea.

Aneus ipse Leo, lacrymantia lumina binos
Dant latice, unum or dextraq; plantapedis
Pupula dextra jacet binis var solibus implens
Lava tribus, quatuor dextera planta pedis.
Sufficiens sex or implere; age quantum
Or per binis oculi, dic mihi suata simul.

X In Statuam inauratam Antea.

Non sane mortales auro illevere, sed ipse
Hanc auro, ut Danaen, Jupiter involuit.
Plena tamen Nympha non copia facta, pudebat
Religio est Mular, vi vitare fovi.

X In Panem & Nymphas.

Pan capripes utrem portans, Nymphae orgia circum
Ridentes, Danaeque aurea Praxitelis,
Lygdina cuncta, manus doctæ solertia: Momus
Ipse ait adjurans miris in arte lepos.

X In januam.

Forem Alonius pinxit dextra dexteram,
Sed exentum dexteram Dionysius.

X In Parem filicem.
Mucosi Dryadum fontis, undæque favete
Præcipites, tacite capite rura capre:
Ipse sonat liquida Pan lætus arundine carner
Mollia conjunctis labra terens calamis.
Circum festiva choreas ducere corona,
Hydnades Nympha Nymphae, Hanadryades.

X In eundem. ^{rugit}
Mox cecinit, junctæ ~~nunc~~ ^{nunc} ~~capit~~ ^{capit} nunc sibilæ canna
Pan capripes. ^{pirans} ^{atq} ^{animavit} ^{opus}.
Nam levis attonuit necopinum dum fugit Eeso
Carmina nunc ventis ineparata negat.

X In effigiem Didus. Palinodia.
Effigies Didus verissima veta est quam suspiciis sospes
Divinis formæ dotibus illa micat
Talis tota fui, nec meus de formis, ut audit,
Castam incerta licet fama secuta fuit.
Nec vidi Æneam, nec captæ tempore Trojæ
In Libyam migrans fata secuta fui:
Sed cum non ferrem violento nubere Hiarba,
Intactum sausi acie, mortis avara, latus.
Musa quid Soc in me cartæ arma visse Maronem?
Talia de nostra ficta pudicitia.

X In Polyxerani.
Ipsa Polycleti Polyxera; nemo nisi illæ
Divinæ ~~de~~ tabula dignus sonare fuit.
Funoni gemina illa; vide ut velamine rupto
Nuda tegat casto membra pudica peplo.
Linquntur infelix animo, sed tota in ocellis

X Virgineis Phrygiæ bella cruenta jacent.
Non Somo te In Ariadnen. ^{sculptit}. Baccus te ut vidit in actâ
Impressit formam cotibus sorce tuæ.

In statuam Longini iuriconsulti.
Ex auro statuam Longino urbs arata dedisset, 220.
Aurum ni fugeret candida iustitia.

Ad haec responderet Macedonius Consul. 96.

^{C. anaxida}
Nata intacta toris, legum sanctissima praeses:
~~Certa~~ ^{Non} aurum ^{fulgentis} in pietate fugit
Aurea quinetiam iouis ipsa fuere talenta,
Quis sortis vitae ponderat atque necis:
Jupiter extendit patet aurea quippe talenta
Si quem Maeonida forte latent cSantes.

In effigiem Medonii Principis.
Vixote diu devotus patrie et iuribus Valens.

Aurifluo mucrone perennem fere juventam:
Aurum ni fugeret nota quo ducenda fuisset.

In Medeam Timomacsi.
Timomacsus Medeam ut pinxit, imagine forma
Exanimis duplices miscuit arte animas,
Vindictis tSalami solibus conjunxit amorem
Distractaque oculis suasit utraque pati.

In Andromedam.
Aetnaeum tellus, volvens talania, Persens,
Vinctaque littoreis cotibus, Andromeda,
Gorgonis saec facies totemima, murus Anoris
Cetus, Cassiope saec prole beata nimir,
Haec resoluta pedes longo torpore rigentes;
In tSalammum pugna praemia ducit arans.

In auream Honori effigiem Salaminis,
quod CSius sit.
Non auro frustra spiranti excudite Honorem
Hic ubi caelesti Jupiter igne micat
Non ego sum nec ero Salaminis, ille Meletis
Pentagoni, Sicut oculis Graecia ~~residens~~
Querite ratem alium: sola mea carmina Muses
^{crede tuis}
Graecorum pueris & carat alma CSios.

~~In~~ picturam Matrona feliciter expressam.

Hac forma nitet artis apex, Sic blanda venustas
Lacertis meditantis tela supercilij.

Hanc blandè exciperet tabulam custos Scyllaciana
Visa domus dominam quæva videre canis.

In Agat Sarcidij

Molli ducta manu fuit hæc pictura Prometheus
Sic Somner futo finxerat ille prius

Sic pictor vocem molli confundere formæ
Hic voluisset & sic tota Agat Sarcidij fores.

^{potuisset}
In Statuam Baccha

Materiem paria ^{rabie} materiem formamque sed arti
Debet & sic Baccho sacra Baccha salit

Ar ~~Scopa, divorum fabra~~ ^{ars} ~~ars~~

~~Hippotylam~~ Mira Chimærinæ.

Ocufor ^{mirum} In 250. I. fit funosa Thyas

Arcadia Dea sum, circa atria celsa Lyæi

Incedo missa pœcul verba repercutiens

Bacche tuos Thyasos celebrantem sand amplius odi

Pan age sermonum quis vice victor erit?

In Scarum arcum in latro.

Scate quid possis subeat re viva figura

Te levet, que altum penna litemir agat

Nam si vivis adhuc præceptis es in æquora lapsus,

Quid tentas cum sit ærea forma tibi.

In buculam Myronis acuminæ conjuncta

Posset & as mugire Myro modo viscera fingat

Nec taurum & vitulum fallat arat ra geret.

^{dispositio partium arte facta}

Ambigua Sane galeam commendat gratia

^{In galeam}
ut aptior ulli

Nec sona lit. galeæ nec galea ulla comæ.

Rhetoris elinguis hic

Visitur, effigies sed ~~ator~~ Rhetor & effigies

Mollis illi Sexti est, elinguis saxea inanip
Icon oratoris, sed orator ~~et~~ ^{imago} icon

vid. tale exemplum silentii in effigie pithagoram antea & in
Niobes dupli. In mente non salui cu deor lasi. & silico
quia veteror ne incanta loquam, sic & Sexti Sulp. natu
antea videtur acumen ex apostolignate doeratis, qui dicebat
se mirari statuas que cor quic statuas lapidi deor similitud
sibi esse cupiebant isti vero non curabant an similes esset statuas
ie. ut viti silentio transigant. vel ut sint stupet. ibi de Diana dor

In Venesia aradropem appellat mente quod
tonten

Dedicata Divo Augusto in delubro patris Cæsaris
Sexagenarius hic ~~Pyomisia~~ ^{caeleps}

materia pariet, in
lapidi mixtus & ille furor.

+ Ars, Scopæ Divarum fabra, ~~que~~
cui rex myra Chimera
Sculpta fuit

posita ta est & funisfa Thyas
huc

+ de bucula myronis
certateu febrano, Augustio

Ne fugiat defixæ basi est bos anua,

Mors in ea viva est, ^{si non} mortua
vita fuit

Tarli

Falco

* Sexagenarius hic Di mysins

~~menatissi~~
caeleps, sic pater ~~arvis~~
o utinam sic pater aut arvis

Plin. de castor fabula. versibus quibus tali opere, dum laudatur,
victor, sed illustrato.

nisi enim mirabili verborum eleganti, seu
sua multitudine & perspicua brevitate
vel felicissimo acumine
ad Elegas relegamus

Cum enim omnia, delicatissimo fasti-
dio legamus

inter nostra nullum adhuc placuit
qua vero ex aliis ~~aliter~~ ~~de~~ ~~quibus~~
res transfudimus

Gracave Cumana aut

nihil Sama vina
Non languerenti ~~falepre~~ ~~Itala Testa~~

Hae sola sunt qua probare potu-
mus

Fulii Cas. ~~Estalig.~~ Sannazar.

Joviani pontani

Virtutis suae confusa pretium
muneri dicere non videtur.

X
Gracula testa mero spumantia uina

Lyao
De properes, roset potio symbolica,

Conticeat Zeno sapiens olor atq, Cleantes,

Cantet amans amens, dulcis amaror
amor.

Mölling &
Summo
nitidiz jaculatur
oculis

X + Se ab amore nullo otio reclinari. Non Corybantea sonat
Aures ~~tonitrona~~ ^{videor} nisi imagine velli, auris imagine semper
Et mea fax lacrymam clam fovet, illa facem.
Nec mihi fessa volans super umbrat lumina, semper

Lux mihi, nox, nox lux & mentis acerba dies!
Præpete remigio mihi cor subititis amores, #
Torret at impleret nunc mea flamma Deos.

X Amor forma non conciliatur sed forma amore #
Sumipuit mihi me Didyme mea flore juventa:
Hec mihi! ceu flammis cera liquesco miser. #
Furca quidem, sed & hoc carbonem, si tamen illos
Tu foreas lucent ut ~~res~~ calyces.

X Absenti sibi simulacra amicae præsto esse. #
Si quem dente canis virus funiale fefellit
Hic canis in vitreo gurgite spectra videt:
Sic rabiosus Amor mihi dentem incussit amara,
Et spodium dulcis molle furoris Sabet.
Æquora nam sopita tua me imagine ludant
Et fluvii & fontes, vana nitensque calix.

X Amor tectus, ignis magis astuans.
Se Flagraretq; ~~se~~ ~~melissias~~ Melissias; ^{se leve corpus} #
Virginis ut telio facta p̄saretra sonat,
Instabilis status & sublimis anscilatur illi,
Subductique oculis ~~ut~~ fixus amore scopus.
Purpurei euge coronata mihi, matris amores
Urte dum dicat ferrea ^{iam præterit summa} tota flagra. ^{in signum} #
Venit Martis tela Sabetat. ^{de Antiochemide} ^{ing. tunc 23.}

X Quam teneram in velis Sarranis, Antiochemis, #
Depositam sono ^{quantum} ~~habuit~~ ipsa Venus.
~~Tabificis~~ ^{et tunc in omni} ~~jaculari~~ oculis ^{magis} ~~inque~~ ^{molliora sono} ~~jacis~~
Heliadam videtur lacrymis, ^{conosaque gemellis.} ^{succine & at millis}
Nil visilae pressum, nil nisi mollis aqua, ^{inargantibus & purpura}
Italiam concessit, ut, Sarras Suec aquilaeque ^{soluendens. sed hoc}
Suspendens, Cesarium ~~in~~ pulvere Roma vacet. ^{nil ad Græca.}

+ Rationem reddit ~~est~~ puella cur gladium ~~frangat~~
excerat.
+ Inscem quid stringis? Virgo dulcissima per te
Iuro, non Veneri nunc aliena paro:

Sed tibi demonstrans crudelia pectora Martis

Mollita ad Veneris munia ferre jugum:

Ille meis comer aptus amoribus, ille mihi me

ostendit, speculum nil moror, Sic niteo

Ipse mihi plaudeat in amore: at si tua rupta est

X Copula, nostra nitens induetq; exta esalybr.

+ Livore sex ~~juvat~~ ^{succinat} anui ^{puellae} custodi.

+ Insidia, Satis mihi mella intercepta aurea lingua

Luminaque occulto lumine & grava loqui.

Custodem astantes pallemus anile tacentem

Intentam niveae pastor ut Inacisae

Omnia contemplare, jecur quoque ringere, frustra,

~~Am~~ ^{mentem} scrutari animam pupula terta nequit.

X Atar puellarum tempore velocior.

de Terinna

+ Olim dixi (ut erant ^{infantia} pueritia Psiltra Terinna)

Post paucas hiemes uret adulta Venus.

Sed vatam risere; en tempora que mihi ruper
Præcipia: ante miser vulneris æger ago.

Quid patiar? mera flamma tueri est, si abnuo, cura,

Si peto, difficilis Virgo, quid ergo? fuge.

X de Bahir Europæ.

+ Suavia & Europa primon tacta labello

Suavia, perstringat si licet ore tenus,
Non summis tangit labris sed contrahit ora,

Et mense summis unguibus acta fugit

Aurea poma vera Amoris symbola esse

de Hippomene & Atalanta.

+ Munera sparsisti tsalamis remora nique volanti,

Aurea dos Atalanta ^{hoc fuit Hippomenes.} ^{auro}

Pomum ambo expediit; ^{quæ} ^{virginem} ^{quo} ^{compete} ^{torisit,}

Tadiferæque decans Symbola erat Veneris.

^{Liamen} fulit grata dato de dit

X Amorem suam negata persequi, inedit.

Per montes Epicydes & in via terqua virosor
Venator lepori pressa vel sinuulo
Anxius indagat vestigia; si tamen aptam
Quis daret, Saeu positam tangeret ille feram.
Taliter ~~am~~ amor meus est: etenim fugientia captat
Et posita in medio transvolitare solet.

X Imprecatur amicae quae mutuum amorem violauerat.

Effigies mea, quam cordis tibi ~~scribas~~ ^{pertransibit} imis ~~scribas~~
Sculpserat & stabili sede locarat Amor,
Expuitur contenta tibi: at tua pectore nostro
Forma ^{degenit iohis} ~~admiranda~~ ^{hunc} ~~sculpta~~ ^{admiranda} sedet graphio.

Hanc Soli ostendam, mox Orco barbara, ut in te
Acceleret penas Cretis & urna tuar.

X ad Cleombrotum ne coram amica lacrymetur.

Ne lacrymis flecti credas Cleombrote Amorem,
Non ingens tenui mergitur ignis aqua
Aurum in Amore potens medicina: Cupidine dextro
Navigat aurata qui rate sulcat aquas

X Apem interrogat cur Heliodoram pupugent.

Quid te morit apis corpus tenerum Heliodora
Pungere? quid venas deseruisse rosas?
Dicere vix, quod semper amara & perfida melleque
Uncta Cupidines spicula corde gerat:

Nam video fuit illud, Amoris amica vicissim
Impete, ~~non~~ ^{hunc} iterum nuncia vera nisi.

X Calici invidet quod labra Zenopsila tetigerit.

Dulce calix nisi ridet, ait quod Amoris amicae
Zenopsila tetigit labra sorora suae.

Felix! si utinam iugens mea labra labellis
Uno salitu mentem duceret illa meam.

X ad Amicam ut malum sibi missum accipiat.

Malo te mea vita peto, si forte cupis me ultro
Accipe ~~malum~~ ^{malum} ~~virginitate~~ ^{virginitate} ~~mea~~
Hoc fieri venis: nihilominus accipe, malo
ut diccas aeri quam ~~am~~ amica brevis.

¹⁶⁶
X Cicada precatur ut somnum et cantu inducat.
Paucæ cicada vagans rosantibus ebria guttis
Cujus silvestri devia voce sonant.
Quaque amplexa apices serrato cruce comarum
Nigra ceter tremula carmina sponte lyra
Ad te jam Nyades rapiant nova ludicra Nymphas,
Inselito strepera carmine Para more
ut ~~scilicet~~ veneris puerum fugias sic somnia vener,
Inque astu platani sit brevis umbra quies
menesian.

X ad Coronas quas pro foribus Domine suspenderat
Suspendæ in valvis Domine durate coronæ,
Nocturnæ frondes nec quatiant animæ
Nostris irriguæ lacrymis (nam lumina anantum
Uvida) diductis mane precor foribus
In caput attonitæ pluviam stilletis Amoris,
Ebria sit lacrymis ut coma fulva meis

X ad Portumnum & Vererem, navigaturus ad amicam.
Quod auxiliarius sit. inedit.
Arbitor effusi maris, hæc tibi mellea supplex
Liba fero ~~scilicet~~ tenuis vilia dona mola,
Cras quippe Ionii vincenda pericula ponti
In gremium nostræ dum propero Idosææ.
Aspires animas velis & Amoribus aptar
Regina & thalami & littoris alma Venus.
Præferimus famulas matronis, Diva, superbis
Furta quibus sumtu stant redimenda brevi.
His odor & cultus spirat de corpore factus,
stipata arbitrio terga ~~scilicet~~ satellitiis,
Hæc nativa decet fauies & gratia, lectus
Præceptor, abest luxur, dæmna pericula, timor.
Pyrrhus Achilles necum facit, ille manita
Hermione servam prætulit Andromæchen.

In Psyllidem amplexu concedentem.

Aurea Psylli tibi sunt lumina vitrea forma
Oraque purpurea non simulanda rosa
Ubera marmorea & cervice alabastrina tota
Sura argentipodem provocat alba tetsyn.
Distinguant cara licet aurea fila pruinae,
Albentes calamos nil mea vita moror.

In aliam.

Sen te Cyareis videam fulgere capillis
Sen rursus flavis te, mea vita, comis.
Aqua nitet gemino de culta gratia, tales
Incolet & caros non fugitivus Amor.

In Cupididem in sylva dormientem.

ut vero umbrato lucco successimus, illic, ^{in platone}
Purpureis malis similem puerum Citherea
Vidimus, exutum psaretraque arcuque recurvo.
Quae prope de viridi pendebant omnia ramo:
Ipse rosas inter devincta sopore tegebat
Lumina connivent, & cultu sponte sereno,
Cerca at in roseis praesepia fixa labellis
Fulvae nectareo complebant rose volucres

In eandem gregem parentem.

Tyrsis cum Nymphis nivearum cura bidentum
Amulus & calamis Pan Satyrice tuis
Dormit & sic medius solatur frondibus aestus
Ebrius, at laculo parca ducit Amor.

^{in Nymphis}
^{in Nymphis}
Thyrsidis ^{audacis} ^{habete} ⁱⁿ ^{sonnia} ^{Tyrsis,}
^{secum} ⁱⁿ ^{sonnia}
Ne fiat rapidis praeda Cupido ^{habet} ^{loquis}

de latris Agatsonis.

Mentem animi in labris amplexu Agatsonis habebam,

X Venit enim infelix tanquam alitura simul.

De corona Heliodora.
Ipsa sua decet Heliodora corona corona,

Nam dominae marcent florida ferta nea.

X chelys Mariam cit Sabiniam. ~~St. Clitiamus ver.~~

~~Et cetera~~ ~~plectrum, plectrum quoque pulsat Amor, tit~~
sed ~~chelys~~ ~~atque animos~~ utriusq; fert gestat nomine
~~Ambo ut pulsat~~ ~~et ut barbam atque animos~~ Dissimula
Heu miseror quis difficilis, cuique arripit ille

Alter & Anctiser alter Adonis erit.

~~Virgines equivoce in consora nomina fama~~

~~Vir patriam admirans? c. S. Maria Mar~~

In Caramallam saltat ricem.

Musarum decima et C. S. S. Caramallaque quarta
farta lepore, Somnium delicia, urbis amor. ^{Prefer ad}
Sunt oculi tibi & alipedes tali digitique ^{Incomia pa}
Musarum superant qua decur & C. S. S. ^{de Caracallo}
^{sum est p. cep}

In formosam natantem in Nilo

Cum, te prima Cypris nudam conspexerat, infit. ^{tit. de Virg. dos}
Hei! Sei! caletis cum tibi gutta deest p. 212. 3.

Nile Sei! spumoso pelagi patris amule parte
Dulcor Sarc Venerem jam tua lympha dedit.

In aliam

Nutricum tenor extantem ~~C. S. S. S. S.~~ Cleanoram

Aequora casulas vidit arare maris,
Sed calidas juvenis contraxit amore favillas
Et fax e madida virgine ducta fuit.

Naufragus in terra perit miser illa manis
Exsatiata vadis ^{litose} e tuta stetit.

Mutua, nunc ambor conjungit flamma, & quinquat
imita de tali litore vota forat ~~mit~~

X Se tacite forma amica usurum. ^{mitri m}

Garrula tincta rosif, furiant me labra, negantque
Me nisi pulcra oris limina nectarei,

Lunatis ciliis jaculantia lumina fulmen,

Corporis atque animi retia certa mei
Ubera lactea qua Atropisio ahetata decenter

Poma gerunt verna lucidiora rosa:

Ossa quid indigeto canibus? nisi ~~tit~~ ^{tit} protervi
~~Junta~~ Mida tertis garrulitatis erit.

Falsa ^{arundo}

* Ad Lageram, a Graec. inedit. sit primo Spi
gramma.
Gracula testa nixo spumantia vixit Lyao
Deproperet, vorat potio Lyabica.

Contingat Zero sapiens oler atque Cleantibis †
Musa, ~~causat~~ ^{causat} dolis dulcis amarus Amor.

* ad Amicam, inedit.
Invida tollamus multicia, nuda lacertis
Brachia seò nudis implicuisse iuret.
Lactea nec tenui succingas membra corona,
Valla Semiramidis Coa mihi rebala est,
Pectora iurgantur & labra silentia velent
Caetera, gamulitas sine inimica fuge.

omnia patiar dum petiar

ad Cleopantiden.

Quale decus Cleopanti & gratia quanta duorum est

Quos flammam aspirans nutus urget Amore

Quae rabies timor atque pudor dissolveret aut vis †

Brachia in amplexus ambitiosa sacros

Vincula ne stringant quae Lemnia fabricat incus,

Mulibensque dolis retia nexa tegant.

Dummodo ego, mea vita, tuis amplexibus Serens

Exigerem in gremio basia plena tuo.

Nil moror optata vinetum me compede cevant

Civis, Myrta, uxor, verna, viator, anus

* de Hermionis cingulo, inedit. <sup>Autantur hoc, ut
alia profue</sup>
Hermione facili collusi cingulum Sabenti edidit.

Purpureis varium floribus ~~alaphie~~ ^{alaphie} ardua veng,
Aurea verba ferens, ~~interuptio cingula~~ ^{interuptio cingula}

Nec doleas si ~~ab~~ ne patiatur item.

* Ad Ino quod eum solum amore fascinarent.

Ipsa tibi Cytsera sacras distincta papillas

Melalio ~~Curdinibus~~ ^{Curdinibus} cingula ~~de~~ ^{de} dedit, †

Flexarimis ut cuncta domares pectora Psithris,

Cynthia Perfida, ne totis viribus usa coquis.

Me solum sed sine fine ~~coquis~~ ^{coquis} facis.

X De aria inedit.
Os ore & manibus mammam premo, eburnea parior
Membra, et me rabies non toleranda rapit:
Imperfecta tamen Venus est duraque laboro
Virgine nec Salamo prona puella meo est.
Hinc Poppia litat, at sine casta Pallade tuta est
Nec junctis flammis utraque Diva meas.

X De Sappho amica ined.
Mollia Gasia sunt niveorum mollia Sappho
Vincla lacertorum mollia membra mea:
Aet animus dum est Adamantis: amor tenus ore est,
Cetera difficilis virginittatis Sabet
Atque aliquis facile Soc ferret, qui pertulit ista
Tantalean ludens perferet ille sitin.
Cacitatem deprecatur quum puellam lavantem depre:

X Servaret inscius.
O Dii necibam quod ibi Cytherea lavaret. inedit.
Effusa aurata per sua colla comas,
Da Dea ne videant meritam temeraria noctem
Lumina, nuda quibus lux tua visa fuit.
In aliam lavantem. inedit.

Virgo lavabatur plantar argentea, lacteo
Aurea mammarum flumine mala rigans,
Atque latex laticem ambitiosior impediabat,
Perspicuus vitreo tegmine mollis aque
Hoc super intumescere manusque obducta repressit
X Non totum Eurotam at quod potis illa fuit.

X Quo dulcissimum sit
Dulce arstate nigris sitiienti potio, dulce
Cernitur e magno verba corona mari,
Dulcius est eadem cum velant pallia amantes
Et Veneris torret mutua flamma duos.

X De Antigone inedit.
Pectora pectoribus conjungens, ubera mammis,
Labraque mellitis impediens labiis,
Antigone laeis componens dextera, celo
Cetera queis testis viva lucerna fuit.

sed quid & hanc morosa
retrita intabula transit. Natus.

1770
claudine

Non tantum ver sed & tuctunus formosarum pulcherrimus
ad Psilinaam. inedit. De Psilina. vid. Atson.
Pulchrior est tua ruga Psilina, virore iuventae

Præferren cupida nam retinere nane
Mitia ego tua mala gravi nutantia ramo
Quam florem in tenera virginitate brevem.
Vere alio tuus fluctumque florentior exit,
Æstati, alterius non tua cedit Siens.

Virgo ^{acerba} ~~invenit~~ ura, ura lactens
ad Lysidice noctem viripotentem.
Non calicem tibi munda festas, ~~invenit~~ ura racemos
Cridave virginem projicit. ura decus.

Sed tenero caleres accuantur amore sagittæ
Lysidice, o testis plena cupidinibus!
Fallamus, me vate, remissis libera nervis

Tela, parit tantas facta favilla faces
ad Lunam ut ad ~~extra~~ linea ananter inspiciens invideat.
~~in~~ ma alex dol.

Insero te gemino vaga pernox Cintsia cornu,
Trajiciatque tuas fissa fenestra faces;
Aurea sit scopuli sic Callition: ardor amantum
Pellicit & ~~in~~ ad sua furta Deos.

Illam tibi felix recubat roque, amula Psabe,
Namque gravi Endymion te tuus igne coquit.
ad Psilani anillam ut abeat.

Pum tacitam lusur testem Venerisque ministram
Curasti & plangi vivere iore facem,
Hinc apagite Psilani; trascens ilia tester
Odit amor, nitidam claude Psilani forem.

Mala atatis calcar lascivia pellicem alex dol.
Dactylus Saltus docta tenello ore sestris ionica ab ungui
Suspendens fractis artubus illa pedes.
Grata nisi: non quod cuncta in se lumina vertat,
Vel jariat molles dum micat arte manus.
Sed quod resant cunctas detrita ad peffala Saltit,
Nec fugiat rugar de criptique nives
Valga labris prurit vite. amb it io h er, at si
Cruce tarat cornicem de te ste tra si t.

na habita
+ tethys
+ alexdol
+ que
ad hunc. Intra vixit vixit vixit vixit.

X Quod a Prodicæ lacrymis sit impetitus.
Dum Prodicæ secum spatiantem in tempore cerno,
Ipse minor genibus per genua ambrosia
Supplex, ac serui tantum non furera serua
Gratificare animo corpus inane precor:
His dictis afflevit, amarum & luminis imbrem
Mollibus excutiens ne impetiit manibus.

X Quæntur nil sibi licere, licet adsit.
Certè Tartareis exercita tartura fatis
Noxia sunt nostris sed leviora malis
Non ejus rosis frustrantur labra labellis,
Nec stupet obtutu ~~Amor~~ virgo decora tuo.
Tantalus infelix timet impendentia saxa
At defuncta alia pectora morte vacant.
Sed mea ~~te~~ viventis quod pectora vulnere æstrum
Atterit seu morti proxima fila mee.

X In Chanto
Sexaginta decem Chanto jam vidit aristas
Cyaneisque manet syrma pærenne comis,
Irrugata cutis suada ambrosiaque loquelæ
Omnibus sis stillat gratia mille modis

X In aliam dixerit
Nondum longa decur rapiunt tibi tempora, multas
Reliquias præce virginis tatis habes,
Incorrupta manet te gratia nec tibi pulchris
Cessit Amor malis, nec rosa rosa jacet.

X
Dic cui dispositos rectis curate capillos
Cui purgar scisso leniter ungue manus
Dic cur Cyaneo deceat te murice vestis.
Fornosa procullicet ad huc Rhodope
Quæis oculis Rhodope ^{con} intus, sis Aurora
Aurea non patitur lumina, vita vale.

+ De Irenis.

Mollen viderunt Irenion ignei Amores
Cypriis aureolis dum properant + Salamis +
A crine ad calcem pulcrum, cau Lygdia cautes
Atque in virginum forma coacta decus,
Purpureaque onnes p[ro]saretre eripere sagittas
Et varium in juvenum pectora vulnus agunt

X Auro omnia patere

Jupiter intacti diripit vincula pudoris
Aureus arator, in Danaes + Salamis.
Fabula vera ^{est solidum} ~~non~~ ^{monet} perumpit ab ~~sera~~ ~~lata~~
Missa poterit, duris libera compedibus.
Turum lora secat, ^{et} clausas amat ire per arces
Fudere durarum torva supercilia, ^{Atque impervium} ^{virginis}
Ut Danaes flexit mentem; presente metallo
~~Non Pappia debet, anxia vota, per.~~

X se ab Arore pace vacuum esse.

Per nitidum comptam stimo, per p[ro]p[ri]et[er] odorum +
Deno, o somni certa procella mei!
Furo per Iliadis dulcissima ludicra, ~~pro~~ perque
Vile ^{Luxina, ~~non~~ ~~in~~ ~~tro~~ ~~ob~~ ~~lia~~ ~~con~~ ~~in~~ ~~itur~~} ^{suave tibi} ^{carmine votay meo}
Parca ^{meis} ^{restat}, ^{sincero} ^{capite}. ~~sup~~ ~~vulnus~~
Hoc ^{liber} vulngra, Amor subear experiam & illa lubens.

+ Par Dapsnis quant apud Nymphas.

P. Vendicæ Nymphæ querenti dicite, Dapsnis +
Num vaga cum niveis desidet sicce capris?
N. Na na Par calamite, tua sac tibi dixit in alno +
Dapsnis, & sac cortex marmura fissur sabet;
Idè Maleam Par Par ad montem P[ro]p[ri]dit ito.
Mox veniam: Nymphæ plaudite, ad ista tra sor.
X Prospectat picturam in qua Leda olori morigeratur.
Eurota sic fluit unda Laconica, corpore nuda est +
Candida Leda, juvem dissimulavit olor.
Quid ~~ea~~ ~~me~~ ~~infelice~~ ~~m~~ ~~in~~ ~~ceditis~~? in fore cycnus
Si latuit, fierem nollis alanda libens.

suacenditer.

In Parmenidem
Nominis bella quidem non te bene Parmenis audis,

Martia Et sequeris fugientem blanda fugique sequentem,
Quor captura fugis mox fugitura capis.

Jalva ~~Extincta~~ Quod Amor in ajur cineres laviat.
Extincta est fera flamma nec amplius igne laboro
Dilapsaque facem jam, Cypri, torret Sienis.

Se insinuat peritis departa at carne medullis
Scrutaturque animi devia amans Amor,
Intactas cum reliquias post sacra reserret
Victima, & in cineres sit pia flamma suos.

X ad Nico. versed.
Qui prius astutem videns vaga spicula sexus
Ocia venata fallere doctus eram,
Me posuit tua praeper Amor super atria, Nico,
Inscribens: victa praeda pudicitia.

X Quod Amor cor ingenii sit. *Arxodol.*
Heu miseror quor odit Amor neglectus, Amorem
Pellere nil, nihil est dicere amore vacans:
Nam piger imperse nunc sum, si lumina cernam

Zenopsilae pennae pra foris igne ferar
Omnibus ^{amator ego} ~~sancti fuerat~~ blandum venarier ^{Amor.} ~~ignis~~
~~Auctor ego~~, ingenii cor erit acer Amor.

X Praeconium amoris fugitivi ^{vid platon. Agri}
Querimus, e Salamo nam matutinus abit ^{itate amoris}
Atque fugam pennae acceleravit Amor. ^{& sacrate alba}
Querimus, sis signis fugitivum noveris index:

~~Et latet in tepidus, sed calor omni subet~~ *†*
Aliger, ^{infor} tergoque praetriter, ~~Atter~~ exit
Nec terra audacis est pater aut pelagus,
Omnibus invisus: vaftrum caveatis ~~amici~~ adepti
Neve noveris animos retibus impediatis.

An me in perspicuis fallent tua spicula lustris?
Ecce later nitidis Zenopsiles oculis.
Non calid ^{ant} Terra ~~aut~~ unda

X ad Heliodoram
Mollibus innectam videntia, lilia myrtis
Nardissar vidan ~~quae~~ illa crocum,
Et rosa purpurei ~~fragrant~~ florem ~~hinc~~;
Illa tuum ~~que~~ Heliodora decus:
ut tibi perpetuo fragrantia tempora luxu
Impediatur nitidior addita sarta comis.

X Puella de Sequioris sexus miseria queritur.
Non tanta infertant juvenes mala, quarta puellis, ^{10⁹⁰}
Hec sequior sexus seava roversa tulit. ^{nellus,}
Hi sua decipiunt retegendo tadia apud ^{quorum}
Deponunt fate ^{libera} consilia, ^{Consilii animi}
Publica tristitiam suspendant ludicra, picta ^{libera}
Nunc tabulae parcunt lumina, trita via est;
Sed nobis nec fas communi sole potiri,
Clandimur, & curis atria sola patent.

X Quomodo Erechtus mentem tentavit.
Nosse voleas quam me ~~mea dulces amaret~~ ^{mea dulces amaret} Erechtus
Lucrosa tentans pectora fraude mea:
Certum est sine, jausio, proficisci; at fida maneto
Atque minor nostri semper amoris age,
Sed gemit miseranda indignaque lumina plangens
Uvatae anellor vellit amara coma,
Ne se desererem exorans; ego supplicia victum
Me proce dissimulans, vix remanere tuli.
Sum felix in amore, quod omnimente studebam
Efficere hoc a me ut gratia magna datum est.

X Ad Luciferum ut sensu orietur.
Phosphore parte toto, nec te vicinia Martis
Svadent immans pectus Sabere Dei
Sed velut in Clynens tectum Psactonta receptum
Celabas tardis per mare vectur equis,
Vix exorta mea producas tempora noctis,
Nec tua Cinnensis sit minus aqua dies.

X De forma sine Gratia.
Forma expert Charitum tantum juvat, Saut retinebit,
ut fatua absque uno piteibus erca natat.
Cornua flecte Cupido nec erret adacta sagitta,
Frustra; namque vahum valneis ecce locum.

De duntie Euipper.
† Plorantem Nioben Sipylo de narmore parton
Palluit, ut posset collacrymare silex;
Me fletu audentem pluviosa silentia Lunae
Euipper vivus non lapis indoluit:
Cum miseri luctus sit fons Amor unus utriusque,
Nam Nioba soleret flenda, puella nisi

† De amore suo. †
Ulcus Amoris ego, lacrymas ut pur ulcere marat,
Crua cicatricem nec plaga dunt ad Sues, plaga negavit
Praeque dolore animum despondeo, neve Macsaon
Pharmaca mixta malo praevallitura daret.
Telepsus, o virgo, sum, sis mihi fidus Acchilles,
† Confice quae so facem quae animata fuit.

Agathiae Scythiae cum e regione Bizantii ageret, ad Silentionium.
Verna sub aëris sic videt seora cupressis
Fructiferae sic frondis gratia multa nitet,
Arbore sub vindi gloaiens sua pigraora parit
Agmen agens mater fida consortis avir,
Fringitit fringilla, recantat acedala acantisi,
Lurcinia innumero carmine plorat ityx.
Nulla juvant: namque aure tuos libisse lepores
Maha quam cit sare carmina Oeliadis
Sic duplex me exeret amor; desidero quippe
Visere felicem te Pamalimque meam
Qua pereco; sed me dirivata licentia loexque
Distinet a blando virginis imperio.

† Agathiae carmen exiit Silentionium.
Legen recit amor violentus, nec gravis ullus
A molli vacuare causa furore fuit.
Sic iustitiae sanctissima functio vngit,
Non tibi discernitur pectore regnat amor:
Qualis amor: sic te parva direnimine ripa
Dividit a roseo virginis ore fretum.
Tranando docuit qualis vis esset Amorum
Nocturnis credens sese Leander aquis.
Quia adsunt tibi amice rater: sed amore Minervae
Tangens, inque tuo pectore spreta Venus,
Leger Pallar Sabet, sed amorem Cypria: ~~disquis~~
Palladii constanter serviat & veneri?
Dicitur servit utriq Dea.

Amantem nec nimis timidum nec audacem esse debere

+ Quirquis amans, carcas ne fracto pectore supplex
Indignis animum dejiciat studiis, cave
Tecta supercilii diductis sed saepe, votum
Contractis parcent, proderet luminibus
Nam nimis elator fartidit famina fartus,
Et nimium timidus ludificare solet.
Optimus sic dicitur amans qui talia mirret,
Temperat & modico vota supercilio.

X - - + + + + Amoris insidia

Pernicies sacra certa Cupidinis ut necopinum
Transpugnat, modo cui tacta sagitta fuit.
Ne lactes animum spe pellice, namque medullas
Est flamma & serpens pectoris ira petit.

X Votum Psilodemi ad Venerem.

Aqua Venus justitiae, pernicum mater Amorum
O Dea tranquilli littonis & Salami, ^{Argenti}
Me precor crenem croceique libidine lecti
Fractum, cui Galla pectora sparsa nive,
Tranquillum me quales, nec unquam vana loquentem
Deprersumque tuo purpureoq[ue] ^{lago}, ^{meri}
Arcanum Dea lata sacris Stationis amica,
~~Romanis reddas~~ ^{Pomaniyalu} portubus ^{ita} incolumem.
_{sistas} _{oro}

X Quod sero amare incipiat.

+ Qui juvenis quondam juvenilia cuncta petosus
Estri fera poteram spernere jura Dea
Nescius ignivomis telis concedere Amorum,
Ceniceam caram, Cyprum, reclino tibi.
Accipe me ridens; meliori iudice Pallas
Namque triumphata est nunc Cythra tibi.

+ Protarese formosa negat, sed portu volens ultro;
Cum facula volueret coecitat Sora rotas.

X In amicam nebula coccinea indutam Arædol?

Tolle, male fenata, ea retia, nec studiose
Incedens coxas collige Lyfidice.
Purpureos nudas velulosiq; vestibis artus
Omnia promit enim qua tua valla premit.
Hic latet & lucet tua gratia, textilis umbra
Auroram cocco dissimulare requit.

X De Rodantse inter vindemitoros.

Non larga innocua calcantes munera vitis
Miscuimus lacrymis carmina Bacche tuis,
Vinaque, purpureis, suberant stagnantia rivis
Nabat & in Dali gurgite multa ratis,
Fortuitum potum queis duximus, Saus remorarter
Flumina fumantum Naiadum.
Sed formosa lacum pedibus tortura Rodantse
Perstrinxit radios pulchra fluentia suis
Attonitque omnes, nec erat quis de grege toto
Non simul & Bacco Jaucius & venere.
Illius ante pedes nobis bona copia fluxit
Ast sacæ spe miseris ludificata fuit.

X De annula in qua etas naturam non vicerat.

Lumina distorques tectas jaculantia flammis
Vedya uida labella rosas obfusa valva tra sis,
Fringillis lasciva comas per brachia fundis
Languerunt tremula sed tibi ceræ manus.
Sed nondum ille tuo cessit de pectore fastus,
Nec marces nec te effæminat ulla dies.

X Se amicam fugitivam argenteis catellis venaturam.

Aurea propitio ne respice lumine Luna
Vosque uida & gelidi sidera sicca poli,
Ut me oblita fide flagrans sic liquit Aripse,
Jam nisi quaerenti sex perire dies.

Sed non inveniam fugitivam, si dummodo vener

X Sagam argenteolis alma Venus, catulis.

Media utur Anon tutissima.
Non immaturam aut proventa etate puellam
Diligo, nam miserescio illinc sacæ veneror.
Non me passa iuvat nec lactens uva, sed apte
Livida; naturalis si mihi gratur Syren.

de Venere & Musis.

X Dum Musis Venus inquit: Amorem ferte puella,
Me vate, aut vobis in feret arua puer;
Excipiunt venerem Musa; dic talia Marti
Nobis lascivus non volat ille puer.

De Dioclea.

Prægracilis Dioclea, Venus præ qua audit obesa;
Scita sed & sanctis moribus ingenua:
Non multum obstiterit, dum comparo pectore pectus
Talen animam spatio sic propiore premam.

ad Amicam.

X Certus eram adjurans bissex te candida, soles
Deserere, & nextem sic reparare meam.
Non me surtimini, bis sexta senescere Luna
Visa est diluxit cum mihi prima dies.
Pro me nunc supplex caelestia numina flecte
Pœnalitabula ne mea dicta notent
Atque lepore tuo ^{supplex} mea pectora mulce
Ne tua ne muletent flagra Deunque simul.

Mittit unguentum puella

Unguentum tibi mitto ^{quod odore fragrant}
Amplig. ut ^{quod unguere & ipsa patitur} Baccsi ^{numina multa colunt.}
In Psilanium. ^{ca. unguenta sacra}

Exigua & sulfurea Psilanium at cute loto,
Mollior illa agno, crispior ^{hæc} apio,
Et cantans cetero magis incantantia, promens
Omnia quæ prece mox iussa venire venit.
Auferat illa mihi noxer in amore dieque
Dum melior mihi se suggerat, alma Venus.

X Quod Galateia injuria amoris sui sit irritatio.

impulerat valvas miseræ Galateia fronti
insultans ^{fastidius} vespere acerba malis
Sermo frequens frustra injuria solvit amorem.
illa mei potius nexur amoris erit
Furabam, abstineam bissex Sac virgine menses
O Dii, mare redux atria læsa peto. Aut

tabula Davidiana Sueton.
di. 17. p. 11. 12.

in an qui igne sufflavat.

+ Qui follem sufflar extincta ut flamma revivat

Huc tandem advertas ardeo totus ego.

ad Psilaxia facies, ~~flamma~~ ^{ut nisi} flamm

Quid mares: quid fulva tibi coma vulla Psilaxia
Humor ocellorum pulchra quid ora ⁱⁿ rigat?

Anne tuor alia mutavit amicus amor

Dic mihi, nam luctus psarmaca rara scio

Liquens in lacrymas, tacita abnuis omnia frustra;

Lumina nam lingua sunt nuge digna fide.

Qui verus amor fit.

Non amat, insignis forma quicumque puellam

Diligit atque oculo qui sapiente videt

Sed qui deformem vesens peritur oestro

Deperit & nulla cum ratione furit

Hic amor est sacre flamma Cupidinis, at simul una

Omnes, queis mens est integra pulchra probant.

Se soli Amori parere esse.

Armatus ratione ⁱⁿ duello ^{frangit} accingor amoris,

Sufficiensque Deo conferar sortis homo,

Cum solo solus confundam praelia, sed si

Baccha juver geminos non superabo deos.

Ad amicum quod amor tectur velementior fit.

Uoque quid ignivomis natus furamur ocellis?

Mutuaque alteram lumina figat amor?

Nostra fatenda palam sunt tadia, si quis amoni

Fassorum verbis ^{ve violentia} vim ^{parat aut speret}

Ensit utriusq; ^{medicina} ^{ve} ^{ve} vivere certum est

Non una aut uno valere ^{non} ^{se} ^{sequi} ^{posse} ^{velle} ^{noni}

Quod amica valde dicere non sustineat

Dicturus tibi, virgo, vale, suspensa cetero

Verba, pedemque premo, neque refrans miser

Quippe tua, mea vita, decore absentia luis

Morte mihi, stygia stat metuenda magis,

Nam tua forma dies est altera, sed caret omni

Voce dies, mihi tu dulcia verba refers

Sitemum cantus superantia, de quibus omnis

Pendet spes anima non refecanda mee.

jalit, *Munere Musu*

nunc Amoris

In Arigianu et aëra
Si modo doctifono ut ^{de muscat} ~~Saram~~ plectro
Terpsichores certat scita puella modis.
Si ^{tenet} ~~tenet~~ ad Tragicum vox intendenda coturnum est.
Melpomener bombum cum gravitate refert:
Judicium formæ si ~~absolut~~ ^{absolut} Gratia victa est iudicat, ipsa
Cypria, corruptur iudicat ipse Paris.
Perfruat sis tacitus, ne Baccus forte revisat
Nominis & Salami munia prisca sui.

Spolia tua me spoliante, officii officii.
Cur, formosa tuis detraxisti hæc symbola mammis?
O desiderii pignora grata mei!
Si favor sis cesset, nocet, atque injuria ananti est
Gratia, & accensas tingere dura faces.
Vulnera qua fecit clemens sanavit Achilles.
Es ~~mea~~ mea vita gravi durior sorte ~~scis~~ ^{me} hi.

De Rhodope factu.
Egregia Rhodope donis inflata figura est,
Illa salutantem torva valere iubet.
Præ foribus virides quoties suspendo coronas
Indignas tumido calcas amara pede.
O rugæ & senium cursu ad mea vota citato
Cumrite, difficilem flectite vos Rhodopen.

Mittit coronam Rhodoelea.
Flora novo textam mitto Rhodoelea coronam,
Hanc ipsi e pictis carpsimus areolis, ipse meis.
Lilia mixta rosis ænemore hy. pingit
Narcissique suum flant violæque decus.
Hæc redimita comas elatos deprime festus
Nam tua cum venio gratia flore perit.
Se ab Hedylio abesse non posse licet juratum.

ad Venerem.
Hedylium, Cithæra, duas ego fallere noctes
jurai, at visum debes Diva, tibi,
cui mea perspecta impatientia: non ego noctem
Annubero alian, vota que ventus Sabet.
Malim propter eam delinquere, quam tua jura
juranda observare præ pietate mori.

in Atsenia ^X ~~quellam~~ Teagadam, ^X ~~cujus~~ amore captus est
Cum illi Halosin ageret. ^X ~~avendo~~
Insidiar in equo nisi struxit Atsenior; ardens

Troja data est, & ego flagrat & illa simul.
Vana decennialis jactetur fabula belli,

^X Me, Trojan, & Troes perdidit una dies.

Amorem Heliodora se fugere require, quod ~~non~~ ^{non} dissuasor & sectator
idem ~~non~~ ^{non} sit animus.

Heliodora tuos nisi ment dissuadet amores

Præscia venturi conscia præteriti:
Dissuadet, sed non fugere est; sibi nanque rebellis

^X ~~Discrepat~~ & sequitur de fugienda monet.

Gratia ^{de} ~~in~~ ⁱⁿ ~~unde~~ ^{unde} ~~cunque~~ ^{cunque} ~~amabilem~~ ^{amabilem} ~~liquidi~~ ^{liquidi} ~~erit~~ ^{erit} ~~ocellis,~~

Lingua ~~jacit~~ ⁱⁿ ~~charitas~~ ^{charitas} ~~Venerem~~ ^{Venerem} ~~tra~~ ^{tra} ~~lumina~~ ^{lumina} ~~florer~~

Florida ~~frontes~~ ^{frontes} ~~armant~~ ^{armant} ~~etsi~~ ^{etsi} ~~sa~~ ^{sa} ~~est~~ ^{est} ~~insidiola~~ ^{insidiola} ~~manus~~

Lumina ^{frontis} ~~luminibus~~ ^{luminibus} ~~prudans~~ ^{prudans} ~~cantibus~~ ^{cantibus} ~~aves,~~ ^{aves,} ~~lyra~~ ^{lyra} ~~est.~~

Omnigenis cingit saucia corda plagis.

^X ~~Ad~~ ^{Ad} ~~Amicam~~ ^{Amicam} ~~quod~~ ^{quod} ~~eam~~ ^{eam} ~~omnis~~ ^{omnis} ~~cultus~~ ^{cultus} ~~deceat.~~

Aedificent tortor tibi tenuia retia cirros,

Oestro turrigerae ne capis instar Opis.

Fulva micent nullis obnupta corymbia peplis.

Ment nisi formosae flumine rapta coma est:
Candida promissor velent tibi flammae cineres

Annulus in palestris est nisi flamma comis.

Exultat in triplici triplex tibi Gratia cultu

Quae totidem in tali ventilat ore facer.

^X ~~Palestra~~ ^{Palestra} ~~fauces~~ ^{fauces} ~~cultui~~ ^{cultui} ~~nisi~~ ^{nisi} ~~obnoxia~~ ^{obnoxia} ~~qui~~ ^{qui} ~~ab~~ ^{ab} ~~ea~~ ^{ea} ~~decus~~ ^{decus} ~~mutuat.~~

Nec rosa concedit fertur, nec tu, dea, peplis,

Nec tua luce nitido est reticuli igne minor.

Affurgent nivea baccata nonilia formae

Impexa superant aurea virgula coma,

Indica ma mutila perstrinxit luce Hyacinthus

illa tuis radiis assimilata perit.

Labraque Acidalii nisi sunt vice vorcida cesti,

Et quae divina cantica voce jacis:

Omnibus sis perco, ^{solis} ~~del~~ ^{del} ~~vector~~ ^{vector} ~~ocellis~~

in ^{quis} ~~quis~~ ^{quis} ~~sed~~ ^{sed} ~~des~~ ^{des} ~~figit~~ ^{figit} ~~amica~~ ^{amica ~~suas.~~}

Ἐπιφρονος Στρατοῦ Τετιαν

Ἰνιτια

co. quis tanta in sapientia
multos temporibus quae
est Phobus, in Auspicio
Phobus

Ἰνιτια κροισβυρα μαχθριος
Μεγ σιο ναιοικρι

Sit Phobus, in Auspicio
Phobus

Το λακόμνον βιοβας:

Συ δι μοι προφρων σινοικια εη.

Α φωνι
quodam profet.

Ει γρε τις η κλυτε χροισ η υακων,

Τας ~~σοδαμονος~~ τ' ανδρωπυτας ~~ισοδαμ~~:

Βασιληιδε εοφας η ποβαν

Ου κροισβιου Αφροδιτης κροισι Ιηροβιου,

Η η τις κλυτε θεοδιν ανδρωπυτοι τε φει,

Η πονω βαπνου πεφονυι:

Μεγ σιο μαχθριος Ἰνιτια

Τεθνηδε παντα η λακπι χροιστων εαρ:

Σιδε η χροισ εδινδουτα.

1 O Calitum antiquissima sanitas
Tecum superis ~~mentibus~~ ~~habentibus~~
Tunc ~~habentibus~~ ~~habentibus~~ ~~habentibus~~
Nata ~~habentibus~~ ~~habentibus~~ ~~habentibus~~
Comitendet aucter gloria dotibus

3 Sen quem sagittis fixent aureis
Certaus Cupido vulnere mutuo
Cassibus impediunt Amorom
Sen lapsa subsistit munera calitis
Vota quibuscum pabula vesimur
Cura ceterati laboris
Deci nimur quibus atque iustus:
Tecum absoluta est, o Dea, faveritas
Tecum beata purpuream videt
Ver Gratiarum, te renata
Nullus est, bona Diva, felix.

2 Sen dulcis optatos penates
gratia pignoris coronet,
Profusa seu quae copia ditibus
Inauret undiq, seu venerabilis
Prætexta contingat, beati
Purpureave invidiosa Regni,

ΗΡΙΝΝΗΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΝΗΣ ΩΔΗ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ.

Χαίρε μοι Ρώμη θυγατήρ Ἀφροδ. Nata Mavortis mihi Roma salve
Χρυσόμοιτος, διαφρονήχιασ Aurea belli redimita mitra
Σιμων ἄνδρως ἐπὶ γαίῃ ὄνυκος Celica in terris habitare templa
κροισβυρατων

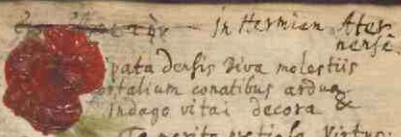
Σε μορε κροισβυρα διδωκε μοιρα Cella Majestas popajon triumphans
Κυβερνητικω βασιληιον κροισβυρα Quam colit nulli violanda, calmen
Οφρα κροισβυρα κροισβυρα imperii Regale dedere cui Pa-

Σα δροισβυρα κροισβυρα λακιδωρ Quatuor strigis, iuga vincata fravis
Σε μοι γρε κροισβυρα Dorsa telluris, utriusque ponti
Σφηλιος, ου διδωκε κροισβυρα Dum triumphali Dea rapta caru

Πάντα η σφηλιος κροισβυρα Sæcla gubernas.
Και μετα κροισβυρα Ηιν demens illic posuisse gaudens
Σοι μόνα κροισβυρα Implet aternus, fili vela ventis

Η γαρ εα παντων σοι μόνα κρατις τωσ Una de multis, genitrix auctis
Αφροδ. αιχμηρας μεγαλωσ Ιηροβιου Fata bellis, genitrix juventa
Ευτακω Δοκωτοσ οσφρα κροισβυρα Spæca in motu Casenis corola a

Κροισβυρα κροισβυρα Mæta virorum.
κροισβυρα κροισβυρα
quodam profet.

ἄριστα πολυμορφία
 Γερτ βροττω
 Οὐρανὸν ἀσπίδα ζω.
 Σαῖς ἀπὸ παλαιῆς μορφῆς
 καὶ δὲ τῆν ἑλπίδα ἑλλάδι ποταμῷ
 καὶ ποταμὸν τῶναι μορφῆς.
 χαρμῶν ἴσιν
 εἰς φρενὰ Βαλδύου
 καρπῶν τ' ἀδανείων
 Χριστὸν τε κρῖσιν ἢ ζωνῶν
 μὴ ἀνακρίσει τ' ἴσιν.
 Σαῖς δὲ πάλιν ὁ Διὸς ἠεὶ κἀκείνης
 ἀνδρῶν τε κερῶν περὶ δὲ ἀνὴρ ἴσιν
 ἔργων ἅν' ἀγροῦντες δύναμιν.
 Σαῖς ἢ ποταμῶν ἠεὶ κἀκείνης
 ἄριστ' ἀδῖο δόμῶν ἠεὶ δόμῶν
 Σαῖς δ' ἐνὶ κεν φιλίῳ μορφῆς
 καὶ ἠεὶ κἀκείνης ἑν τρωῶν
 κείνῳ πρῶτον αὐτῶν
 τοῖς γὰρ οὐδὲ μόνον ἔργων
 ἠεὶ δὲ ἀνὴρ τε μὴν ἀνὴρ οὐκ ἔστιν
 ἀννημοσύνης ἴσιν ἑστῆρες
 Διὸς ἔνιν σέβας αὐτῶν
 φιλίας τε γέρας βεβαίον.

pata deus viva molestis
 ostaliam conatibus ardua
 indago vitai decora &
 Te merito pretiosa Virtus:
 Quam expetita propter amabilem
 O virgo formam Graecia funera
 Non pallet, indefessa duos
 Suscipiens animis labores
 Talenque frictum mentibus impiis
 Aeterna fundens dona, parcatina
 Honore quae praestant & auro
 Et facili potiora sonas.
 Te, virgo, Pollux illic & hercules
 Quos sana ad arces sustulit igneas
 Infanda passi prorogant
 Egragis tua regna factis.
 Tuique Amoris fortibus ignibus
 Accensa acuti fulmina praelii
 Achilles & Hecor & Ajax
 Ditis tibi subiere tecta;
 Aeternae alumnus perdidit aurei
 Lunen diei, laudibus inelytus
 Bellique cefunctus periculis,
 Quem memores celebrare Musa
 Sumant pervener, Memosines pro
 Aeterna proles, quis fovit sospitis
 Augenda majestas & amor
 Praemium amicitiae caretur.

~~περὶ βλίσφας~~
~~κατὰ τὸν ἀνὴρ~~
~~κατὰ τὸν ἀνὴρ~~

ad turrim maximam usque
 ματῶν ἐν τῷ πρῶτῳ ἢ ἀνὴρ φανὸς ἢ ἀπὸ πρῶ
 ἀκμάτος κατὰ πρῶτον νεκρῶν ἢ παλαιῶ
 οὐκ ἐστὶν ἢ κατὰ τὸν ἀνὴρ πρῶτον δαίδαλον
 πρῶτον ἀπὸ
 ἀρετῶν ἀρετῶν μαρτυρῶν τε δεῦρ' ἔργον
 Σαῖς ἀπὸ παλαιῆς μορφῆς
 Ζῶν ποταμῶν ἀνὴρ κ' ἀνὴρ ἀνὴρ ἢ ἀνὴρ
 φιλίας τε γέρας βεβαίον
 Ἐν βίβλῳ κωφῶν λειπῶν ἢ ἀδανείων

Tullii Laurea carmen in hortis in villa Cicaronis.
 Plinio laudatū. l. 31. In coarctis brevibus & rotundis
 ἢς ἄλλοις ἢ ἀκαθάρτοις κικέρωνο
 ἄλλοις ἢ ὡς κικέρωνο ὑπερᾶς ἢ ἕδαλα πάντων
 ὄφθαλμοι τῶν τρωῶν εἰς ἡ ἰατρικῶν.

~~Ἀμβροσίος~~
 Ἀμβροσίος κικέρωνο ὑπερᾶς ἢ ἕδαλα
 ἄλλοις ἢ ὡς ὑπερᾶς ἢ ἕδαλα ἄλλοις
 Φαλαγγί τρωῶν εἰς ἡ ἰατρικῶν πάντων
 Φαλαγγί τῶν τρωῶν εἰς ἡ ἰατρικῶν
 ὄφθαλμοι ὄφθαλμοι,
 εἰς πηγήν ἐν ἀκαθάρτοις κικέρωνο
 Ἀμβροσίος κικέρωνο ἕκτι ἕδαλα βλάστη
 ὄφθαλμοι τρωῶν ἕκτι ἡ εἰς ἰατρικῶν
 Plin. l. 31. p. 200. εἰς ἡ ἰατρικῶν

Seneca d. igne & aqua creantur ex idem
 nunc ex illis mortalibus creantur celestibus
 ne aqua differt terra ne ab igne, caere
 Jupiter ne & simulacra faciat ex
 Aristotelo, qui Aristotelo dicitur ex simulacris
 Πότετε φίλ' ἔμοι ἔσθιμα λυπεῖ ἵππερα μοι,
 ἄλλ' ὅσον σοι πῆζειν τῶ ἔμμε ποῖτε λυπεῖ.

ex hortis Latino, dixi χαθάρτοις
 ἀκῶν περὶ τῆς βασιλείας
 Ἀκῶν, ἄλλοις νηκερὶ ἔμμε χαθάρτοις ἕδαλα
 Γερμανίας, ἡδὴ κῦδισιν ἕδαλα ἄλλοις.
 εἰς φολλίδας
 Ἀκῶν τι (α, Φολλιδά, φιλῆματ' ἡ δολῆ ἀκῶν)
 ἡ σου δέξασθαι δίδως, ἡ σου δίδως δέχεται.
 ἄκῶν, κόκορ' ἐν μοι, φολλιδά, φιλῆματ' ἡ δολῆ
 ἡ ἔποδοι μοι ἔμον, ἡ δέχεται τ' ἰδίον.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ ex Latino. Cas. Scavenger.

Τίς μοι ἐν Ἀσσυρίοισιν ὄπλων ἄκρον ἡλιότροπος
πλήρη ἀπληρώτων ζύων ἔνυαλιν;
ἄρε κέρων, φαίνει δὲ γυνή, μόνον ἄρε ἢ μήτραν.
Στήθεσιν ἡρώου ἄροισα θυμον ἴδεν.
Ἐν μορφῇ φαίνεται γυνή μὴν ἀληθεῖ λήθει,
καὶ λήθει κυναῖρ εἶδον ἀληθεῖ ἔχει.

τάφῳ Νεαίρης. latin. F Sannazarii

Τίς φωνή; χαρίτων, πομπή ἢ τις ἀμφί; Νεαίρης
ὄδμή τις; τίφρα κινναμον ἄψιν ἔρωσ
Τίς ἢ πυρή; βελών, κίτην τίς νήθη; παιδίω.
οἶα τις ἢ λήθα δακρυμένῃ; κύπρις.
Ὅτι λήθῃ ὀδύμωρ ἢ σήκασι προκρίτω
κόσμια σὺ κλέθει πάντ' ὅσα ἄλλοις,
κάλλεα

Χαρικλῶ ἢ Πάλλας

Φεῖδε θία, ἢ ἔαν γλυκὺ θε σία γήδε ἴδουθε
Νυκὴ βαλεῖν, γνωθῆς φάρα βάλλε ἴμα.
Φεῖδε γυναι, μεγάλους γὰρ ἀμύψι καῖρ

ὄκμασι γὰρ δίοις ἀμματα πάντα θεῶν.

sub pictura ubi tres sunt res istas venandum viana lavante
in derbebedit

Εἰς τὴν εἰκόνα ἐν τῇ γῆρῃ δαδὸν ἔχει παρὰ κτην ἄδωρη,
πύξ ἢ ἴδωρ, πάτις, ποκτίοις πρὶν ἀπ' εἰδότη ἡρῶ,
ὄμηθ' ἀκό. ἴστωρ νῦν πρὶν οὐράκιον
οὔτε διαδρόσον τέλην, ἴδε, φουροσ ἴδωρ, ἢ
οὔτ' ἄλλοις σέπει φησὶ περὶ ὧν ἡ γῆρῃ, ὅσα
ἀπὸ τῆς ἀσφακίης προσημεία, καὶ ὅσα κοίτη
Εἰκόνας ἑρῶν ἢ δέσπον ἑρῶν.

T. V. G.

ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΗΑΙ

Aeditus

Gelli. p. 562. quid faculam &c.

Τι την δαδα φέρεις φιλίρωσ της ο κρείω ημίν
 κείνην υτ' ανέμν δαμάσσι βήν υτέ κείνη
 ούτ' υδατθ σβήσθ σήρσις οορνήν.
 Ανι πυρθ τύτθ κωκρίδθ δ', εμύ κωκρίθ αυλή

αυθ κρεδίωσ εσ αρκαλι

In Conna, quia dea camel extat apud Graecos

Ful. Caesar. Scaligeri.

p. 350. poem. Quae iuga surripuit &c.

Ον δαμψθ κωκρίδθσ υπώσ τε ησ αρφι κελώνθσ
 Ου ου μενδ εσ πληκτησ φοίβε σιγασ κωκρίθσ
 Μελπομένησ τροφίμοσ κωκρίθσ εσ κελποισι, Κορίνη
 Τω κλίρα ησ υ μιλθ κωκρίθσ εδωκθ μοι.
 Αυλήσ μεν κείνησ υτθ ετ', αλλ' εσ εμοι κείνησ
 Πινδαρθσ ην κωκρίθσ μεν κείνησ διασ εζω.

ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΔΕΙ ΣΠΕΙΡΕΙΝ ΑΛΛΑ ΜΗ ΟΛΩ
 ΤΩ ΘΥΛΑΚΩ

Petronii Afranii. militis in Galea.

Εν κωκρίθσ δαδασ τω κωκρίθσ φέρεις κείνησ
 Αρκα, κωκρίθσ κείνησ ησ κωκρίθσ φέρεις

εσ κωκρίθσ εσ ησ κωκρίθσ κείνησ κείνησ κείνησ.

Parmen
dit
tita

κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ
 Ομηθσ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ
 Ουτέ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ
 και κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ
 Ζωκρίθσ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ
 κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ κείνησ

Plech. artz
anne liqui
diorer
faut

Marbæ Barbarini. poem. p. 206. largior.

Εἰς ποταμὸν

Δυσδαί' ὄμμασ' ἔσ' ἰσχυρὰ τεσσάρη μεδύσαν ^{ἄβη}
ἴσταν ὕδαρ ἴσφ' ὄν, ἔ' ἴσφ' αὐτὸς ὕδαρ. ^{δύσαν}

Δυσ ἀνδρῶν δὲ, ἀγαμοὶς γαμοῖσι,
Δυσδαίμων ἀγαμοῖτε γαμοῖσι Διδῶ
Τῶν σὺ δαυόντι φύζεις τῶν δὲ φουζὸν δαυόν

Casimiri barbarini. p. 206. Asilitis danar.

quædam sunt pica, quæ signari.

εἰς ἀλευτὴν θεοδώρο φάβρο

ejusdem. 189. Exhibat in medio

ὄρμασ' ἄβη
ἀεὶ κατὰ τὴν δαυόν ^{ἄβη}
~~ὄρμασ' ἄβη~~ ὡς κενεῖν ἀπ' ἄλλο
ἄβη κατὰ τὴν δαυόν ^{ἄβη} τὴν δαυόν, ἐκὸς ἄβη
τὴν δαυόν

Actii Simoni Samaritani. de vesbia.

Ἐνδε πῦρ δὲ αὐτ' ἀνδ' ἰσχυρὰ, ^{Aspic. quæ variis} ^{μυρίμναι}
ἄβη κατὰ τὴν δαυόν δ' ἐκ πῦρ ὕδαρ ὕδαρ.
ἄβη κατὰ τὴν δαυόν, ἄβη δαυόν ὕδαρ
φύζεις ἄβη κατὰ τὴν δαυόν ὕδαρ ὕδαρ.

sed de ligni in sylva fore videtur
in Antipateris super sedulo

ημιερα εν ημα

εις ηρωα παλκειον εν δελτοι υδρων
βουβηλλ. εν παραδεισ

εις αυγιμιστα γαρονδεντα.

Ως δηαρποφορι μυστα γλυκιδαχρον ερωα.
πληαν α σε βιλη φλη δαρ φλεγε δειτα
σ' ιδιη.

εις ηρω ενδρα φωνον εκτι.

ετιωρα

εις καρδην αδαμαντην περφοριαν
ηλιαβιδη ακαση παρα μαρις ενδρα φως

ει ηρωτην βασιλιαν.

Ως ροδον εν ηρωτην, εως αδαμας εν περφορι
εν βορει μαρις ης κυροσπρα κηυεις.
εν οβελιδιαις ηρωτην. 10.

αδαμας] si quid in regionibus septentrionalibus ex
cellit ob raritate aethera adamas in rure, sicut
autem regionibus ut italia gallia ob frequentiam est
ut aurum inter metalla. ut se sabet adamas ad aurum
si & excellentes in septentrione tantum ad eos
qui excellunt, ubi hoc autem, ad raris precibus
και φως κομμοριων, πολλας διαση, στο φημη
Ως ηρωτην περφοριαν εν οβελιδιαις.

Syos Hispanicum, togster Germanicum,
 ad. N. Suez. Box Cornium. ποδο, αφ' ελλ
 Υπαρινη υων παρινη Γαλλικον λεγει υιος
 Γερμανη τ' ανδρων πληθος αφ' ων,
 θυρακτηρ

ad Gallam.

Nostra vitro fragili cum constant corpora, galla,

Quid poterit fesso vilius esse vitro.

~~Αλλη~~ υαλινα ανθρωπων σωματα Γαλλα
 Ειπε χαλινατηρησην υαλιου.

Μηταυ ποτις, θων ει οιδιπος ο βασιλευς
 τ' αιδιποσι οιδιπος.

Δατα η υαλινη προσ τερσον
 Ατ ουδεις φιλα παι, ει η υδρι φησιν ανεμωτε
 Συ κωμωδησαι πριν δακρυοισιν εμοις.
 εις Κερδαυλην.

Non visus quod sum ^{in gggum} Plato me mequo esse potitur
 sed quod sum visus, tradidit Archilochus,
 εις Γραυπον.

εις Ροσικονδην Αλβοινε θυναϊαχ

εἰς ὃν τέλεισαν δια τέλειμαθ.

Ἄρτεμις Ελληδικατε Περσεφοντια τέλειση
Εὐροχθ εἰς εἰν οἱ πάντα τριμορφε
δεα.

In Calo Luina in ternis Diana in apud interos Proseph.
Sine. hor. Diva triformis
extat simile pluribus verbis apud Martial. sed ille duo
tantu attributa Diana addidit, nor ut triformis dea
Persephonen adjungimus extat in grecis Epigr.
aliter nor ilitsyam obitetricata sui, sed martem.
&c.

εἰς τὴν Ἀλοχθὲν ἢ Ζυνάειν.

Μήτηρ πατρὸς Διὸς ἢ πατὴρ οὐρανὸς
Νόσφι πατρὸς Διὸς, μητρός ἄνδρῶν
δεα.

ἢ Διὸς ἢ Φοῖβος ἢ Ἐρῆς πατὴρ.
Τεῖς μαχῆς ἄλλοις ῥῆς, φως ὅτι ὁ Ζεὺς ὀνειδίζον.

Ὁ σὺ μάτην νίπτεις δέμας ἰνδύων ὀδοιπόρου
τὴν ὀδοιπόρου ψυχῆς κύβητα κατὰ δὴ δίασας
In italica sacra tria fudi & decembr. apran

In se habet innumeras marmor inde, Hilli, figurat.
In te quod metuum quid sperem, Diva, loquit.
Arte rudi nisi tacta. affabra forma tua
Nec tu fatalis nec amovuit illo, sed abna ex te
Pro # vita exitium non nisi lera trahit.

Excerpta quaedam ex Amoris
Theodori Westemanni.

Amore non Cupidine.

Ad Maturinam Almam Anselmiam Anglosaxonem.

I

Non tua me facies pulchris nihil invida formis
Non genus aut fluxae me remorantur opes,
Me transit aureola virtus tua, Diva, catena,
Aure triumphata dem tua dicta tibi.
Sic meus est amor effigies caelestis amoris,
Ille, propinquiora, vult typus esse mei.
O amo te nimium quam ut te cupiam, neque dignor
Me, nisi virtutis cognitione tua
Sed ne te me si cogant fata patiri,
Votorum constans sic mihi limes erit;
Metas ne nobis sint gaudia, sed tibi soli,
Sors tua laetitiae sit duplicata mea,
Sola nisi sit te solam gaudere voluptas,
Et super adjicerent sane mea vota tibi.

II

ad eandem.

Fons ubi rideatur gemmantia lumina florum
Illacrymat tecum cum spatiare, Dea,
Virginis liquidas liquor attingit in auris, emicat altus
Niliaca Psiales ut petit astra latex,
Nec subjecta tenent lassam labra narmorea undam,
Sed salit auritis mira et Eleusis aquis;
Et flos purpureum duplicat rosa victa ruborem,
Et pallore alio lilia odore padet.
Ni tibi divinos animaret spiritus artus
Laus tua victorum victa pudore foret.

Suspirat navigare ex ~~Asala~~ Sicilia
ad Andronicam, Arcadia ^{parusan}
in fragmento Psiletæ.

Hei mihi! ^{nulla} ~~quæ~~ nota mihi lux ressecabit amoris?

Tollitur ad nostras ancora nulla, preces:
Fœcundant animæ venientia linteæ plene,

Vincta sinistrorsum sed mihi multa ratis,
Ad scopulos liquidis sic ^{plorato} lympha cæcinnis,

Per lacrymas video ^{argy} catbasa leta meas.

Sit mihi, Dædalea aut Pegaseæ remige pennæ

Abscondam aëria poræ caput Malææ:

Trajiciarve tua facilis me, Cypria pennæ concipiat

Fertur olivinis hæc via trita jugis:

Impositum ve tuis rapiar Amor igneæ pennæ.

Ne treme, sum totus nil nisi flamma levis:

Aut vos, o celeres animi, mea scæsa, sagittæ

Sistite sperato pectora nostra scopo,

Sive refracta scopum mihi sistite: sed puto vobis

Fert onus & spatium & ventus. Quidam moram;

Ab fugitis sine me! fugiam quæso sine vobis,

Vos vesò dum vel equo vel vesor ipse rate:

Hæc! suspinitibus Libr est contrarius istis

Lacibus illident vota recessa petris.

Fam nunc pendentis specula de fragmine præcep

Me credam Apseï fluctibus undisoni;

Sic faveat mihi, Doris amara, ut ille Arctuse

Semideæ amplexu reddar ego Andronica.

Non Phæëtontæis affecto sidera frenis

Non Thesæa mihi per stygia certa via est:

Arva peto ignivomis quæ lustrat fortibus Lætina,

Triquetra quæ medias litera signat aquas:

Hic Cynosura mihi post mille pericula surget,

Andronica sic mi tu es noctu ostura dies,

Hic Adamas sic capta mei magnetis, iterque

supersum sic fato sit lacrymicque tuis;

Gagateæ hic me & succinea & magnetica stringat,

Absent quæ gelida & ferrea corda trahis.

In nummo aureo in quo Minus & Seniamis
Caesari orator a Rege Boemia

Εὐχουσα κεφαλῆ κεφαλῆ χροστία χροστία
Εἶπε, Μοναρχοῦ τῆν παρὰ Βαυαρίας
Τὸς οὐ ὦ χροστίε τρισὶν ὄδονα χάραγμα καλοῦν
~ Τ' ἄλλα δὲ πάντ' εἶδον ἴν' τρέπερ εἰς
Εὐ πρώτης χροστίον κλίμα ἐξάτη βασιλείῃ
πέμπες, ὅφ' ἡ χροστίον τ' ἔμπαλιν
ἴν' χάρα εἶδον ἔχει
daba raptim . 9. Februar. 1652.

Ne flabra deparcam dabit adi luminis imber,
Nef Ioni ne sit crimen uterque manis.

addo ad fabula de Heliodo lacrymis & adamantis
Hesyll. stat. p. 373. ἴα δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλ
μῶν εἶδον εἰς ἀμείβαν δέξασθαι. Ἰαὶ τὰ Ἀδωνίπης
ἴν' τὰ δάκρυα, ἴν' τῶν δάκρυ εἰς χάλκον νεύασθαι
ἴα. εἰ ἡ ἴδον ὅσ' παρὶν καὶ περὶ τὰ, καὶ οὐ ἄν εἶδον
ἴδον τῶν ἴδον.
pictura omnes tatiur appellat σιωπῶν οὐκ ἔστιν
Hesyll. saepe in chreia. stat. facundia in pectus
φωρεῖ.
facundia anima. ebur. i.e. citisara prominente
ventre. &c.
ὅτι οὐδ' ἴδον, ποιῆσαι σιωπῶν, Tat. ἡ πρὸς τὴν τῆν ἴδον
ταῖς λέρα. Sac adamantē via mea nautica pyxis
Suspendat, fato statq lacrymisque suis.

statius quoque. videt an selante ruino flumine Myrta

cachinnis catullus. plangere cassinii. καὶ τῶν
Hesyll. pronets. τῶν τῶν τε κυρῶτων Ἀνθρ. ἴδον
δέξασθαι. nos in versione Graeci epigrammatici.
Neptunus Dryades videre & plangere Myrtae. Auduit de
Cassinus. sabbie nebom coma videt nobilium flentibus annuum.

superba cadat sed te non spectat spectat te in me Dea
corpore atque animi digna ^{Flammis & lacrimis} ^{causa nescit} ^{quod sis}
Quae cum ^{gagati} ^{quis} ^{flamma} ^{sufficit unda} ^{vid. Petrar}
ut palleat ad te frigida corda rapit. ^{esa.}

Non te in me cernere cernit te in me Dea
Scote in me Saut.

Qui te amat is se odit, ^{adamanti} ^{Adaman}
^{finis, qui non}
^{ferit ad amante}

Qui non sic cudit frigida flamma
Suis nigri ^{jeur.}

Infandum quale & te ^{pulenti} ^{innare} ^{tuentis}
^{quant} ^{tunc tu}
o flogis & Cione ^{Fleis} ^{speciem} ^{risus} ^{uocatur} ^{orbis} ^{Sabet}
^{luc} ^{luminis} ^{orbis}

Orcula qua indultisti quintu mihi nectar ^{non}

Dando resumebar accipiendo dabam ^{Anonij}

Et mea cum repeto, tua vel tibi reddere

Nilque petendo peto, ^{conor} ^{dar} ^{mihi}
^{dando} ^{nil}

Haec quoque faminei. &c

extat tale aliquid apud Latini. sed ego

sic coecepit undique Graecia

Αργεος, Λακων, Πυλαιο, Πιθηκων, &c

Δολιχων

Α ου δε γοα διδεν & ου

in facie pueri ira du nubis diderit de puer.

in Procne ira contundit anoni

Dangant ^{Muta} ^{sonor} ^{facilis} ^{deni} ^{ut} ^{acta} ^{sonis}
^{textis} ^{piareit} ^{piareit} ^{dixit}

Innupta nupta Cardantis vel Rosinansam ^{onap}

in cestu incestu captas impietate piat.

non plus laudis. ^{non} ^{est} ^{fit} ⁱⁿ ^{formi} ^{est} ^{deponere} ^{flor} ^{hebraeo}
^{est} ^{fit} ⁱⁿ ^{formi} ^{est} ^{deponere} ^{flor} ^{hebraeo}

esumateon & capris que Chanaleon sote ad te
Polyphus & proterus Liqueor amore tui velut affabra cera liquescit,
& ficis cupieris via Labrica testa velut duror amore tui;
fio nihil. Inflammatam oculi mox eluo vulsura lymphis,
Arrester guttas mox mea flamma cremat;

Et suo quo nolo, ^{quid} Nolle volens nec velle potens perditor in illa
quod nemo nescio, Mollitie, comptans in levitate mea,
cogor Sponte, et Dana cupio Calum fieri tibi visus & Argus,
tetalon conqueror Tiresiam nimia me, Dea, luce facir:

& cupio: Nat te Et fio Calum, sed Sol tunc astra fugant,
difficilem cuperon Argus ego, centum lunaria voce sopio:
Distingere, posses Sed tu, dura, meo furvo pallore nitescis,
Venatura magis Ardent labra tibi pota cruore meo
quam data preda ut nocturna alto Cali sumpta profundo

placet Fulgerit tenebris Pleias uida poi:
me venendo fugis Et tua frigiditas nostro est intensa calore
certo ut vagari fideva est Fax mea, dura, tua frigiditate nitet,
car quo necesse car quod necesse est Friget ut ad melior stangnia lymphis tepores
straxia cor veluti ut Utque eadem gelida nocte recocta flagrat.

U calu vira ac Et prelesor nisi ades absens & ades, nisi noctem
lenditur undis Corporis atque animi fert tua, suda, dies:
ignea s'ingit illes Namque meos tua trux absentia congelat artus,
pabula tota Mentem Cimmeris involvens tenebris,
regent Fratre carens veluti tellure umbrante filio est perenta

ut fons Dodo Te praesente fruar sitienti lamine, flagro,
na. Et illudate perit mox mea forma tua
ff inglaicm d'os Et splendore tuo nisi exten corporis inferi,
ciste ubi vora adit Obtenebrat tinctor P'Salvus ut st'siopes,
ignes purpureast pereco & sileo ut soli vicina silesit
mahat quod totu Ciotsia, ad intentum cornua versa gerens:

gere nives, ^{et} Terra umbra nitet sac terreque exinguitur umbra
p'slugis ne Sic uno mergo fonte animeque faes: accendo
Omnibus ut flullis de P'Sali lux venit astro,
atra velut mediu Et, numerum sine soie suam solaris produnt
fugeantur solibus ut, numerum monstrant sac sine sole suam,
antra ut nox + ut numerum monstrant sac sine sole suam,

tedaram ^{interduntur} sic miss. lux in nocte tenebra in lumine tecum
alta die interduntur Te sine meo numerum perdit sabetque suum
ad. Per nives Can liquida rumpit taciturna, silentia voce
denter jaculas Can fecunda tuo facundia mutuit ore
hata verbera Vox nisi, suspensio una favor ore favet;
nigra lingual Vocales oculi tuta tum multa loquantur,
Lunda purpureo Astra velut tacito rapta canore sonant.

ox ore repulsa Sica laxata dolor aut aret ira senecta
volat. N Ruga ia te rident, te dolor ipse decet.
Temporiat Sic pugnas contraria sed procal unit
+ Extrema tu in meo linea Amoris agit

Allyst
Atque
sua, pavor auratos conflant
pluviale, sagittas
Melleque sanguinea fellaque cote limit.
Residetur me
inque
tama ut
pericia vel parvare
me
u
u
u

Lauda faciem suam in carnis succule iuuventi. faciatque sui serui fit specula impelli.

Hic Pyrrhae torreas ad amorem & Trains ignis
 Luda ut eternis aqua conglaciata prius
 Cuncta reuerfio fcedit igne fent
 Hic duplior pugnes confudit illas & filia
 Hic estas riget sic unit Amoris Siens
 Iris Amoris in sis plorantis visibus Etbra
 Haec mera crystallo feruida ducit amans,
 Qua nec teneti nitiat commissa pudorem
 Nec patitur vitium lympha pudica nepi.
 Estivam in gemmis glaciem sic Massica frangunt,
 Tallibus in nimbis fulmina clausa fovit;
 Nube supercili pluvius lacrymatur ibi ignis
 Aurea net vitae Spes ubi fila mea;
 Ignea Siens in iis tranquillo mista sereno
 Naufragis clarum suadet amare mare;
 Max flammis & aquis pereat ut Phaeton leaturque
 Me lacrymarum aequor me lavit Endarus; ne dum
 Hicque deo Soles, terresti lumina Cali,
 Meque nisi reddunt, neque nisi rapiant,
 Cupidinibus specula altis effusa Spei
 Respondere poli digna vagis oculis; id
 Ni qamot certam, ut nartia miror ardeo Pentseus, & licet sine potet
 Si cernat, formosa Egide fio silex Geryone
 Haec quoque faminei tua splendida pignora mundi
 Et durum & pugnar nuta loquuntur idem
 Serica verispina nudant te flammida veste,
 Textilis sac medio rox tibi grata die,
 Qua nisi ceu velo, sol es spectanda Timantis.
 Purpurea, qua nisi prodat sonor,
 Luna velut solem subducit nocte diurna
 ut nocturna rapit sidera fiam dies
 Pungit acus tibi comator sine lege capillos,
 Sic apibus stimulis multaque
 Quotque anellorum fulgent coma fluctuat
 Tot laquei & miser retia tenta nisi
 Hic faciem Bacchi tua splendida fert Ametsytus
 Permimo, tetan dua libit ora vitio
 Aurea que papler terebravit inauris electos
 Grana gerit nostri symbola servitii
 Qua quondam ut flevit nocentem in lympha plorant
 Lilia Adonao tincta cruce
 Dina genellipera clausit Cytsercia concha,
 Mutius ut fieret splendida vacca soror,
 Oceani genio gredens cultissima parte
 Sanguinis & lacrymae fertibus aucta mea.
 Potat tibi Tyris ametsytina lymata fuvis;
 Ebriotas ut te sobria virgo, decet!
 Letificas Myrrae lacrymas, & data remittis,
 Balsamaque Eoi volvere fleta libri
 Aurora lacrymis ridet tibi candida colla,
 Luctibus feliadum brassia leta nitent;
 Sic hinc lacrymae, lacrymae est tibi risus amantis,
 Seritium tua sic libera vincla nisi
 B p s a n i c i a S u i c

Navissimi mihi fut alas
 referentia fontes
 Non nisi servitii sed spe
 cula imperii. Quic tua
 me viva mentibus pupula
 gemma Sed tu corae
 scripta ad amantem
 ut per seer crystallo
 a p e r t e m g i n e t u t u s s a n i o s
 a n i m o q u i p o d e r e m i n u s
 u t g a l e a p a r a u t s a u t
 2 n d e m f a c i t
 t e m e r a n a n o c t u r n a
 L u n a n u a q u i
 L u n a v i l a
 a u t a q u e n e p a r g a t e o c u l u m
 r o t a n t q u a e r i t u s p r o p r i a
 p u r p u r a C u p i d i n u s
 X p a l l e f u r t i v o p i a n t e l u m i n e
 c a l i , u t P y g m a l i o n e t e
 P r o m e t h a e q u e l i g o r
 2
 d e n a t o r e d u o
 U n u r e g o & i n A r i o b e n
 v e r t o & i n C y a n e n
 Q u a m b e r o s o l l i c i t i t u r d a n t
 m e a l u m i n a f l o t a n t
 Q u a m R e d d i t a n e p o r t o r m a l u c
 t i b i s u p e r b a c a d o r
 P s a m u a a d i t e a s
 t u r n i t a c o r i n b i a
 u i l l a , A r i c a a n t e
 m i t r a p e n d e n t n o s t r a
 t r o p s a l a t u i
 B a n a n a i n i l u r d a p e r
 l u c e t t u a f a i g a r a n o c t e
 l o t a n t i l l e t e n o r
 p r a p u t i b u s n a t a t i a
 m e a f r i g i d a r i s e r a p a n
 i n g l u m i s t a t o r u m m o x
 q u e t i g n o m e o p e r i g i n
 m i s e r o f a c i t & p r a e d i d
 A m o r i . D i s s i m i l i s i m i l i
 S i t i b i D i v a m o d o
 a c t i n a r u s
 d u n t h a e s e d a m o p a t i o r q u e
 O s i s i c p a t i a n t u q u e u t
 a m a n i s a y a s

[fulgescit tenebris] Sole cum Luna & syrio remoto sidera minora fulge-
Annonia Lympha] vide de Soc fonte Plin. solia. Appian. castium
Terra umbra nitet] nocte. poetice & secunda vulgus. sic stella
terraque extinguitur umbra] Eclipsi ^{vespere orientem, sic Sol in}
cu ^{oceanis dicitur stridere, quod}
Empedocli ^{oceanis dicitur stridere, quod}
sic vulgus dicitur. ^{oceanis dicitur stridere, quod}

uno mergo fonte] fontem Dodonaeum respicio. de eo vide Plin. & Solis
qui facem extinctam accendit, accensam extinguit
animaque] accendo. Varro. anima Lucernae. flamma. vivae
Lucernae Horat. animare ad limina taxor, & extinctaque
flamma revixit. Claudian. &c.

Soli vicina silesit] Luna silentium Plin. interlunium. Vid.
Scalig. ad Maniliam. Virgil. tacite per amica silentia lunae
ubi interpret. aut more poetico noctem significat, aut Physicam
rationem dixit. nam circuli septem sunt: Saturni, Jovis
Martis, Solis, Veneris, Mercurii, Luna. & primus Soc est
Saturni vesperate sonat, reliqui secunda ordinem minus, ut
audimus in ^{men} cithara. ergo tacita luna est cujus circulus
terre vicinior immobili minus sonat aliam comparatione.
vid. Sonn. Sulpic. & Superid Macrobi. de stellamm
concentibus. Sophocl. ὦ πῦρ πρὸ τῶν ἀστέρων

ἄστρῳ ἢ κούριον
φθέρμακλον ἐπίχρητε

si modo Soc de nocturnis Bacchantia tripudis non intelligat
Atria senat Amor] Democritus de Sappho.

ἡδὲ καὶ ἀπαγγελθεὶς Κουρίδι, μὲν ὑμῖν.
& Anacreon. μέλαν ὄμμα & γοργὸν ἔσω
χεχερασμένον θαλῆα
ὅ κιν' ἐξ ἄλγος ἔλαχεν,
ὅ δ' ἐτῆς θαλῆς Κουρίδι
ἵνα ἢ ὅ κιν' φόβηται
ὅ δ' ἀπ' ἐλπίδος χροκόβα.

vid & elegantissima E. Syl. Helen.

φρόνημα μὴ νηνέμε θαλῆας. &c.
Excubat] Sophocl. ἔσως ὅς ἐκ μάλα χαῖρ' παρταῖς
κεκνίθε ἄννηχόστες

de re Epigr. Barthelemi in versibus quod laudat Gal. Caes. Scalig.
ἐπὶ φθέρμακλον ἐπίχρητε, ἀλλὰ δὲ δολοχαρῆς ἐστὶν ἕως ἵδ' ἐπὶ
ἐπὶ φθέρμακλον ἐπίχρητε, ἀλλὰ δὲ δολοχαρῆς ἐστὶν ἕως ἵδ' ἐπὶ
ἐπὶ φθέρμακλον ἐπίχρητε, ἀλλὰ δὲ δολοχαρῆς ἐστὶν ἕως ἵδ' ἐπὶ

fugit & sequitur [sc.] currit enim in circulum.
Decedens properat]

loquitur tacens] refero ad formam que oritur [ca. dicitur] dicitur [scops]
sic Plaut. mulier formosa tacens loquitur, potest & ad natur
amantium referri & loquatur oculos.

Anguis & in digito [qualem] Aratus forma serpentis eandem ore
vorans ~~hunc~~ eternitatis indicium fuit [Egyptiis, vid. Claudias,
aptas] & [sc.] & [sc.] & [sc.]

materia & formalis] in quo ars cum genio & auro certat.
presens principii] ad tempus refer quod nil nisi praesentia est.

Soc enim signat anguis ^{lucet nec enim mortalia saecula}
^{aurae de caelo demisit tunc in arva.}
Ars victrix] auream [lucet] & purpuream materiam artificis operans
catena trahat] catena qua iupiter omnia creata subdidit, in consilio
enim Deorum miratur se aurea catena demissa omnia subducturum
apud Homer. ~~scipiv~~ Agonizor ~~el~~ Agonizor ~~re~~ Agonizor ~~re~~ Agonizor
omnibus. Lucianus cum iridet obicitque ~~et~~ quod ipse a terris:
simo filo parcatum penderet, contra fatum enim nil poterat.

Frustra alia atque alia mente] amov ad amorem proclivi facie de
formi, cum se in speculo qualis erat videre nequit qualis est non vult
Hor. ~~quod~~ Dices seu quoties te in speculo videns alteram
Qua nec est sodie cur eadem non puero fuit?
Aut cur sis animis incolumis non redentibus geras?

Ter. Haec. Etenim miseram cur non aut ipsa mihi
Etat & forma est, aut tibi sacra sententia.

Auson. Nunc piget & queraris quod non aut ipsa voluntas
Tunc fuit: aut non est nunc ea forma tibi.

vid platon. & Xenopsont. inducunt Socratem de amore, qui
item Cyrum qui de voluntario amantium exitio disserit &c.
ipse Socrates fubetur se nunquam ab amore vacuum, & in
Charmida oculis ~~epi~~ ~~hor~~ ~~el~~ ~~ph~~ ~~er~~ ~~or~~ aliquid inesse ait
quod cum in laque faciat, ut scilicet Atsenicifer suos per
sunt amore ad amorem longe alium perduceret, virtutis culti
cet quem Staterota appellabant, est enim gradus per quem
ad divina amorem ascendimus cuius & typus est.

&c. Item Graeci Anoris simulacra in Gynaeis dedicant.
Cic. magnam & audax facinus graecia beatant in
Anoris simulacra in trad. dedicati &c.

Κολοσσαίος ἔργον ἢ ἔργον ἢ ἔργον ἢ ἔργον
Cic. apud Lactant. l. i. c. 10. vid & ea de re Epigr. l. 11.
in Antholog. Lucian. in Cironio Demosthenis sunt Anore
Χουός στίβος ἔργον, appellat. vid Corneli Traumaticii
sunt templum venerit Χουός & πᾶσι δὲ μ. &c.

plurima eo modo tolleret vocabula. graecis enim sapere καλῶς est το
κολεῖν. Aristot. καλῶς γὰρ ἐστὶ τὸ ἄριστον. ubi interpretor
καλῶς ἢ μῖον ἢ καλῶς τῶν ἀλλοῦ ἐστὶ τὸν πῶν ἢ ὡν.
Denotat. καλῶς ἄβελτερον τι. quod est tant. d. Heins. ad locū
Hor. audax omnia perpeti. ^{ὁμοῦ} καλῶς ἢ ὡν & ἀνοῖται
imagine cordae] vocis repercussio imago dicitur, ut corporis
in speculo. Sic Fosola imago, vaticani montis imago dicitur
Ecco. Varoni aurium fingitur imago et sonantia ~~dicuntur~~.
Sic. Gloria ^{est imago virtutis} Pindar. ἐπεὶ γὰρ ἵνα
ἴσῃ ἑὸν ἄλγος ἴσῃ ἐνὶ οὐρανῶν, ἐν Μυκασσίδας
ἐπεὶ δὲ ἠὲ καὶ καὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποικῶν καὶ ἄλλων. Ne
lucati nervo fata [superi] torvo aspectu. Ὁμοῦ καλῶς ἢ ὡν
φραδῶς, diducere superentia, ἐπὶ ἐν ἄλλοις.

miracul at fieret [splendida bacca soror] lulimur aliquan
do & Soc Supplementum, ovidii transformationibus ad
ieunus: quomodo sanguis Adonidis, Venenis lacrygis
mixtus concesa ~~terre~~ sua Venus incluserit, unde
nata sunt purpura & margarita.

erenter guttas] supra citatur Sannazani carmen, quod
e Musaeo imitatum fuisse diximus. eor vero Musaei vestur
Scaliger incomparabiliter ait & Homerius praefert ob numerū
& gratiam, quamvis patris iudicium improbat Josephus Scal
iger Epistola ad Claudium Salmasium, ubi agit de iungo
to poenate Graeco Silertiani, quod e Excerptis τῆς ἡσ
ἡσ Ζαφίρας templi Constantinopolitani. quod vidimus
in legimus Meddelburgi beneficium 7. Gruteri Medicinae cardis
vapulat & indignissime Scaliger a Leone Allatio in
libro de ~~rebus~~ patria Homer. vide si qua ibi notaverit.
Allat. p. 72. etiam si probet eū Musaeū ultimis temporibus
vixisse non est tamen in multis ἡσ ἡσ ἡσ ~~impro~~ vixit. tanta
enim temporis immunitas non est ut iam animi quoque vitia transierit
nā & Pindarus ad Horatio victur & Horat. nostro quo in ali
quot carminibus Calimiri Sarrubeni. Poloni. quod non videtur
qui eorum & c. non video enim esse aliqui egregiū, nisi subli
me & a vulgari sermone remota & inventionē teleustimū.
illud autem egregiū certum quod in qualemcumque lingua
verbum, admirabile inexpectatū & divinum ē, etiam si numero
nā dulcor non accedat. elegantia & sublimitate non semper
assequatur Homerus Hesiodus Sopsocles & Euripides, quamvis
Sopsocles & Sori salis levatur. sed semper tenet A. S. Syl. Pinda
rus Callimachus & cetera Lyrici & c.

Sappho
lit oporere ut Stella vatum apud Augusti
non oporere ut Stella vatum apud Augusti
non oporere ut Stella vatum apud Augusti

[lat operta & aperta] in Cantu nostro divine sic canimus
Ambrosiusque venter
Nudus Berylli veste & salassii.

ebria spe] ἰσώλη με θυῶν Anacreon. & Theocrit
ἔσθ' δὲ πρὸς με θυῶν.
fortuna dulci ebria Horat.

utque adhim tibi nec videat facit sac pala Gygis.]
amanter enim ex anatastū pignoris ad eam
simulacra ducuntur. sic Dido & senen Tece, dū en
absent at tēten auditque videtque.

de Gyge autem sic narrant Plato & Cicero
3. officiū. aliter Hesodotus & trebilochus.
quod occasione nisi dedit Suis Epigrannatis
faciendi. Quod non sim visus Plato me regno
Basil. mala oī zibou dī παρῶν

sed quod sim visus tradidit Trebilo
cū Hesodoto facit Epigranna Ἄρλη π & τοῦ quod
Agatsia malè tribuitur Καρδία de ἴδ' ε σπυα
quod & verti. Senec. Hippolyto. proditus occidit

~~Deceptor Dominae Myxtilus.~~

quod ante plato & cicero referunt sic explico
Annulum in illo cadavere, esse animā in corpore
qua ad exteriora conversa omnia capit, ad se ipsam
nihil. Neq; enim solus vōq; ἴσ' ἰσ' ἴσ' ἴσ' ἴσ'
ad se non redit sic animus] ubi sunt ibi non sunt
ubi non sunt ibi est animus. Sane animi fugā

eleganter Plato. τὴν ψυχὴν ἄγὰ θυῶν φ
δύρ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ' ἰσ'
quod expressit Catullus
& Gellius. de oculis Europa Rupsinus

την ψυχὴν ὅς' ἐν θυῶν ἔσθ' ἴσ' ἴσ'
quoniam sciam in idea Suididis mentionem fieri
Platonis consilii & Agatsionis Tragici. vid. Gell.

de quo nec addi etc. de mi potest. ut. velle
quod ubi habet poicham tradidit facta. in sum
su agora fut. que vide sis. velle. velle. velle.

pigra strenuitas] magno enim impetu sic hic magnas
lugar agere videntur. atrox quoque ab aliquo glacie sale
definitur otio som negotiū ^{pocula ex artificiali glacie sale}
_{nitro. Dardajur. Argem.}

estivan in gennir glaciē] principū sic luxur in gennir
igitur. Martial. Cū genna bibitur vincuntur nectare
gemm

Cic in Verrem. orat. 4. erat etiam vas vitianum ex
una genna praegrandi, trulla excavata cū ~~manubrio~~
manubrio aureo. At Senae, quoque ~~vafa~~ pocula
Ametystica memorat, ex quibus praeliba

glaciē] ^{vant ad evanescendā ebrietatem, plur. quod}
vid. Senec. Natural. quæstion. l. 4. c. 13. ^{Plin. Galliam.}
purpurea manu quod tetigere nubes] i. e. pulcra
^{qui in tam undagi epistolo mihi præcaverunt videntur in axagora}
stor. purpureis ales olonibus. purpurea sub ^{centi.}

nive terra, latet Albinovarus ad Liviam.
virg. Luchen iuventutis purpureum. vid. ibi Gennirum. sic aurea
nube superciliū] Sop Socl. in Chor. ^{harmoca} ^{a qualitate} ^{Sic ad essentia} ^{tota}

ἄκρωτον ἰσχυρὸν ἀμάρτυρον ἐξ ὧν ἀμάρτυρον
τελευτῶν δυνάμει παρτίων.

penetralibus excubat imis] Sop Socl. Chor. ἔρωτ
ἀρίστατε μίχρον, ἔρωτ ὅς ἐρ ἀλίμμοι
πίπτετε, ὅς ἐρ μάλα γαῖς παρτίων
κακιδὸ ἀνυχοδύτες. ex eo Horat.

pulcra excubat in gennir

pulcra Gorgone fio silex] reperio hoc apud Lucii
an in imagine Pantheæ. ἀλλ' ἡ βινύθων ἡ
ἔπαχτο ὅτι τῆς τῶν ἰδόντες, οἷον ἐν
ἰσχυρὸν ἔπαχτο, ὃ πολυεστετε, παρτίων
τινὲς γυνάμια ἰδων, ἀυτὸ γὰρ ἡμῶν δὲ
ἐκείνῳ μίχρον δὲ γὰρ λίδὸν ὃ ἀνυχοδύτες
ὡς γενηταί. πεπερηγῶς. σκοτὸ δαύματος
& alibi. ἄλλο εἶπε μου ἡμῶν ἡ λιδόποιον ἀπὸ μῆδον
ἡμῶν 251. quod nisi por + se obtulit.

Astra velut tacito] quod tacendo dicit Pitsigoras
 qui omnia ad numeros & Harmoniam referebat. Sic
 & Plato singulis orbibus Sirenes insidere ait
 quamvis Sine concentu ob eorum ordinem solo animo
 concipere possimus. Cicero Scipionem in via
 lactea constitutum sacra audire induit. Sane simili
 tudine e & Cithara delunta ad differentias
 nationum traduxit vitruvius. que vide.
 Plin. l. 2. 22. videt Aristot. & conuincenz
 ses Ptilopsysi, in sacris quoque Suis rei ver
 tigia extant. Job. 38. cum canerent inter se
 stella natutina. & infra ut est in versi
 one Latina. qui enarratit calorū rationes
 quis dormi & concentu caliguis dormire fa
 ciet? Quippe nec artingent modalantur sursus, orbis
 sirenecque iubent astra tacere suas. Douz. fil.
 Jul. Cas. Scaliger.

Euripid. p. 307.
 ἀποφροσόμενοι
 κληροτάλας ὀφίειν
 δεῖ δὲ λαμπροτάτου
 βασιότερος ἀβραῦν ἀνδρῶν
 ἄνδρα ποδ' ἔχοντα
 ἄνδρα περιπέδοντα
 λήγοντα μύθων
 λανθάνοντα ἁπονοία φουλδία

Quinetiam tacitip latentia si
 vera celo Ne sonus adi
 mant ire iubentur equis
 alius, stelle ad
 solem conticescunt.
 Scalig. exulavit ad extima
 templa diffusa mundi Acco.
 utaque cetero peam tinnulis
 que choros, auditit nunc
 hinc quicquid sic rude
 fertur. abili. qua
 certa vertere conticescet
 volumina gunt.

poeta quoque sapissime stellarum choros referunt.
 sed ~~Sacra~~ contemplatio sacra subtilis, iucunda magis
 est quam necessaria poetica quam Ptilopsysica.
 tacito] licet aeternus sit ascium sonus, ut ait
 Senius, tamen a nobis non exauditur.
 non inepte aliquis Suis rei poesia legitimam affinita
 vit, qua cum omnes materias dulcedine mira
 inventionum similitudinum & Harmoniarum concordat
 tamen a plerisque non auditur nec intelligitur.
 Exulavit Harmonia & sacris concentibus otio
 Rustica prolucet inuicem per militum plet. Cas. Scali. 138

Musica autem & Harmonia respondet sicut est globus & motibus
 eorum intelligentis & effectis. in quibus oculi lauer in contentu veniat, sicut in inferis.
 Torquatus. Talis. o. p. 1. 1. Masu nel celo intra beatissosi Hai di stelle immortali aurea corona
 Non circordi la fronte in Helicon
 Quaeque altissima cingunt Zona. Varro.

esse ait ad divinitatem ascendendi ἡρωϊκὰς στείγας
 ἐδίετι. isocrater cū pariter Cicerō appellat & ^{Lucianus.}
 quamvis autē fatiis roverim vini & aret Syrti
 ἐν λιπαρῶν tantū a colore nata sit, adamantis
 & Sircini sanguinis & Magnetis experientia refu-
 tata esse, Sympsonia quoque astrorum incidere
 tamen quia ad institutū nostrū faciunt usurpamus
 more poetico, qui solen in oceano Aridentē faci-
 unt iuxta Sapedochis πρυόθεν & μύδρον, &
 stellar vesperi narci imo ipse Solon de Tyran-
 nide pisorrati, secundū fallibilitatē sensū ex-
 ternū ait. ἄπορτῶ δ' ὄρα λαμπρῶς πύρελα
 Luna quoque comitata cū semper plena sit, & solē celi-
 pli obscurari ob respectū nostrū, tū etiam sectis
 Philosophorū pro rerū qualitate utuntur.
 vide quæ notat Servius ad illud Virg. Stat sua cuique ^{dies}

Bracia cor] vid. Dioscorid.

impietate pia] σοι ὀξυπόρου ita sibi plausit Ovid
 ut in transformationibus quatuor p̄nerit.
 visa p̄ner Magnet] τῶν πλαινῶν ἀδάμας, τῶν
 σκιδάλοισι μαγνήτιξ dicit patrum aliquis.

ἡ γὰρ ὄφρα παρ' ἑδρας / ^{plures. ἑως ἐν ὄφρα}
 πέμπειν ἔρωτας / ^{ὄφρα ἔνθεν χίματι}
 παρ' ἑδρας ἔρωτας σωεργῶς.
 Euripid. p. 307. vid. platon. de Amore.
 statua amorū quoque in Academia rediata
 ait Cic. & illud epigramma.

ποικιλῶν ἔρωτων ὁ γὰρ τοῖς ἰδίοις
 ἔρωσι δ' ἔρωσι ἄλλοιῶν κατὰ χροῶν. σὺ
 σπῆτι ὀφθαλμοῖς καὶ παρ' ἑδρας ἄπρῆτες ἄνευ
 σωφροσύνης τὰ μὲν πᾶσι. Ἐ. Luc. ἔρ.
 vid. quæ de Lucii 4 notata sunt ad epigramma.

astravelut tanto] adde superiorē. ad choros quoque
 sacreduxerunt. Λοκίαν. περί ὀρθίσιον. οὐτε
 ὑ' ἀληθιότατα ὀρθίσιον περί μεταλλογόντες
 ἕκαστῃ πρώτῃ συνίστη ἢ ὅλον φάειν ἐν θεῷ
 ὀρθίσιον ἀναφύειν ἢ ἀρχαίω ἐκτείνω ἔρω
 συνκινεφικίαν. ἢ γόν ἁρτέχ ἢ ἀγέρον
 ἢ ἢ πρὸς ἕως ἀπλαντῶ τῶν πλανητῶν συμ-
 πλεξη, ἢ ἔνυδρο ἄελλῶ χιωνία, ἢ δ' ἄλ-
 κτο ἀρμονία τῆς προθίονος ὀρθίσιου
 δειγμα γ' ἐστὶ.

In polygamis schol. ad findar. ἴδιον δὲ ὅτι
 λυσιγί ἐν γαῖ ποιήμασιν ἐν τῶν ἔχων ἄ
 εροφῆ ἀντιροφῆ ἢ ἔπρωδ, ἢ εροφῆ μιν
 ὅτ' ἀπὸ τ' δεξιῶν ἐσείφοντο ἐπὶ γ' ἀριστερᾷ
 ἢ τινι ἀναλυστῆ ἢ τῶ πάντο κινήσει, ἀπὸ
 τῶν ἀναθλικῶν ἐπὶ γ' δουλιχά. δεξιᾷ
 γὰρ καλεῖ ὁ ὀμμεσ γ' ἀναθλιχά, ἀρι-
 στερᾷ δὲ γ' δουλιχά. ἀντιροφῆ δὲ
 ὅτε ἐκτείνω ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ γ'
 δεξιᾷ, ἢ τινι ἀναλυστῆ ἢ τ' πλανητῶν κί-
 νησι, ἢ ἀπὸ δύσεως ἐν ἀναθλιχῶν ἐπὶ
 ὡδῶ ἢ ὅτε ἔσαντο ἐν ἐνὶ ὄρω, ἢ ἔ-
 χηρον γὰρ ὡδῶ. ἢ τινι ἀναλυστῆ ἢ
 εδουρ τῆς γῆς. utrumque exscripsit gallus
 author stratonis. scripti amatonis, ubi, con-
 nā scem primum mobile & vicinā eternitati,
 puellas planetar &c.

Vitruv. quoque in Architectura retinere ad
 duntaxat ad oculor traduce testari, a musica & mensura
 sed contra scilicet. id a mensura pendere, Lucr. 901. &
 hinc polentianen appellant Harmoniam

si omnia autē sicut concordia discordia f
 sicut ex uno objecto resultantia sano
 sicut explicare & consiliare anonique
 applicare tertiarē charta ne deficiet.
 sic poplo pessimo & sapsimū aperta & opero signitia
 tier amor qui callande se prodit. iuxta Comicam.

117
 10
 7

ἅπαντα τ' ἄλλα τὰς δυνάμεις ἐν πλείον ὄντι
 ὅτι καὶ πικρὸν ἐστὶν ἐρωτα τ' ἐπιπικρῶν
 ἅμα φασκεῖται. καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν ἡλεμπτῶν λέγειν
 τῶν ἁλοῦν ἐν ὧν τὸ ἀποκρίνεται ἡμεῖς πολλὰ
 ἰσὺς δὲ καὶ ἀντι. *Pinat. in cor. qui pulcra ju-
 uenā aspectu sine amore finiunt. Ἡ δὲ ἀκροντο
 ἢ σιδάρον καὶ ἁλὸς μελγίαν χαρδίας, ψυχοῦ
 1291. nihil elegantius aut huic rei accommodatius.*

*principia finisque sui] tempora subicit ubi finiuntur
 incipiunt. Augustin. ex Soc. namque aeternitas.*

sit oro venas] κενδερχήθη ἀπὸ τοῦ, vid. infra.

*illa ruina non surlulit ingenium] Plato. in
 consilio de amore, ποιητὴς ἀγαθὸς ἢ τὸ
 σοφὸς ὄντο, ἄρα ἄλλοι ποιῆσαι κατ' ἄμυσ-
 τος ἢ ἴσπερ. hinc. ἐρωτὶ μυσσηνὶ δὶ δόσκει*

*[loquitur tacens] Plutarch. de pompaeo. τὴν
 ὄψιν προσβύχοντο ἄν ἀντὶ τῆς φωνῆς.
 blanda tyrannus] ἔγνω ἴν κόδοι ἴν γλυκύν
 τυράννο. ~~max. fuit.~~ Gregor. Nazianzen.*

sic noniens viva.] Hecub. Euripid.

τέθνηκα ἐνὶ πρὶν θάπτῃ.

in facis. ζῶσα τέθνηκα.

*fulva cydonia] floscent ubera mela pro dora
 funera viva] Marfil. ficia. eis οὐμυκοσ. τῶν
 c. s. moriuntur in sese ut vivant in alium
 & perdunt sese ut se inveniunt apud rem
 amatam. &c.*

*arentet guttas &c.] χαλομπερὰ γὰρ ὀμμάδ'
 ἢ ἔπιγρ. ἡμεῖς. ἔρωιτων*

*alia autē anoris signa habet in elegantissimo epi-
 grammate. Ant. Sol. l. 7, quod & verti
 ἀπὸ τῆς τῶν ἐρωτα μελιώδης. &c.*

duplex fontis] ποταμός πύρ & Ἔσχυλ.
πηγή πύρ & Πίνδαρ. de Ἔσχυα.

Ovid. Metamorphs.

curaque sit ignis aquae pugnae, vapor

Rur creat, & discordia concordia factibus apta est.

Ἔσχυλ. p. 200.

Ἰδὲ πύρ & μὲν ἐν πικρῶνι σημάδιεναι μολῶν.

annalorum undis.] Senec. p. 311

quomodo excandescunt, si quid ex iura sua de

cisum est, si quid extra ordinem iacuit,

nisi omnia in anulo suos reciderunt?

Quintilian. l. 12. c. 10. ne intonsur caput

non in gradus atque anulo totum comptum.

fluctuat] Manili. in fluctu ponere vias,

sic reciproca translatione, mare irascens

crispatur & purpurascit, apud poetam ^{antiquum.} ~~antiquum.~~ ^{Βοτρώνα} ~~Βοτρώνα~~ ^{Βοτρώνα}

Edificat] Juvenal. turritum edificat caput.

Suggestu conc. stat. vid. & Petron.

inquieta quies ^{terra ut ~~terra~~ betur agit, me} ~~in facta excelsa mundi est~~

pericia vel pernox iniquita quies

vel Copernic. vel Cartesii. cui respectu par

titiam suam quiescit, respectu externorum defertur.

1) quies, igitur sic in motu & motus in quiete. labor.

in callosibus quibus aliquo quiete quies ^{aliquo labore}

sic matrona aliqua officia ^{aliquos} ~~aliquos~~ ^{de} ~~de~~ ^{quibus} officia

sua praestita elevat, comparat cum iudicibus

Sororum qui non videtur moveri moveantur tamen

& magnam evolutum praestant ^{ut dicitur ~~ut dicitur~~ August.}

occulta ^{verba} ~~verba~~ ^{insinuante} ~~insinuante~~ ^{catena} ~~catena~~ ^{vid. Gell. l. 10. 10}

Synalaga] Gall. l. 2. c. 6. p. Alci veteris poetae.

qui eleganter scripsit ut & Varro & Pausan. quorum frag

menta desidero. Eum

in glaciem nisi vertis & ignes & alios loquitur]

Marsili. Ficinus. amorem alternatim calidi & frigidi sunt ut concepti febri tertiana. Alexand. Ap. Sordil. in problematis

quid
elias

recte difficiliem & alios loquitur] Quintilian. ex omnibus
quae nobis patitur extorquet sine affectu. Sicut
villanum petimus, quod vult in amore facere.

Virg. Talis amor tenet, nec sit tibi cura redendi
Antra. nec. ἐγὼ ἵκημι πατρός, ἢ προσβῶν ἢ ἐγὼ
τῶν δούλων ἄμφω βίβω, οὐδ' ἔτι μὴ παρῶ
τῆς ἐμῆς ἀφ' ἑαυτῆς χαρῆς, ἕτε γὰρ αὐτῆς
δύναται ἕτε ἐγὼ βύβωμαι.

tela ierit] Xenops. ἔρωτες βόλοισι χαλῶνται
ὅτι πορρωτέρω ἢ χαλεπὴ τὴν ὄψιν.

Affectionibus contrariis scilicet amor, videtur plura
talibus apud Cas. Scaligerum. Jan se fuit Jan se
quirit, Jan se tegit Jan se aperit, ideo apud seneca
Rhetor. aliquis ovid. illud usurpari minime
pugnetur reprehenditur quod hoc anatorius esset
de. vid. loc. quae vero hoc enigmata in amore
quaerent ait Plutarus. qui eum appellat, ἔρωτος
δυσδύκωτος ἢ δυσδύκωτος, μισῆς ἢ φιλῆς
φιλῆς ἢ δῖος, ἔκκετος ἢ ἰκετός, ὄργος
λαί, ἢ ἔλεος, βύβωμαι παύσασθαι ἢ ἰβύβωμαι,
χαλεπὴ τῶν δούλων μάστιξ ἢ ἀκρίβεια.

Amores in eodem corpore odit & diligit.

& flammis & aquis] potius dicere ut
Deucalion & Phaeison, Lucian. ἢ
πρῶτον τὸ ἔρωτος ἢ δούλων πῦρ ἢ
δύναται βύβωμαι]

Amores an prohibent] tua plenitudine tegi pulso rebo.
in Epigr. ἀρῆς δὲ τῶν βύβωμαι ταύτα πρῶτος ἔρωτος.

Ovid. inquit puellam corpus candore rubore traxerat Suidali
ter quam si speratrua velu candida purpurea linte dat & inficit

Amores in eodem corpore odit & diligit.
Amores an prohibent] tua plenitudine tegi pulso rebo.
in Epigr. ἀρῆς δὲ τῶν βύβωμαι ταύτα πρῶτος ἔρωτος.

lii,
tandem
ta
unq.

mel

specimen
Vernonis. ad id. 152. numeris iisdem.

Ne quicquam fellam
ab auditu ad visu.
quāvis contra sen-
sū. ut reversa
a visu ad auditu sit
translatio. Vitruvii
cū in symmetriar ad
Musica utat. & contra.
Cardan.

Dupque fit color
& alibi. non transla-
tior sed iucundi teno-
ris. & port. p. 533. poli-
natur omnes len angula figu-
ra artificia ingeris quo-
nā sebercunt, hi color
surdus reperessu angulo
n excitetur.

jaculari. de specicatur.
in pandora vase cū arcu
pingitur. &c. Hor. quid
breui fortiter jacularum uso
Multa, &c. cetera ipsū pati-
mur stultitia neque per
nostri patimur scelus &c.
Eleg. Syl. Hel. 708. p. 188
de fove
τεροντα παλαιος ομοιος ανω, ανω
μυτη ανω παλαιος μετ' ανω
ελεως ανω & ανω ανω
ομοιος ανω. nihil sublimis
aut profundius unquam vidi.

lo quare addinec domi possit
ad anas quoque pro terno paritur. & cetera
fieri. & cetera
tunica ad chantina

- 1 orsa queis classis secuit profundum?
- 2 Casus erranteis adamantinis quip
- 3 vixit catenis? fatū erat ut Pelias
- 4 Foli clarū genus inveniret
- 5 Pugnisve casurus dolire.
- 6 Matris at arborea: ex
- 7 Medio orbis umbilico
- 8 ipse sciente animo
- 9 Fatale dictum acceperat:
- 10 ~~Calce~~ Calce usum ut singulari
- 11 infelito studio fugeret,
- 12 cum traheret vestigia ex
- 13 sublimibus stabulis
- 14 Celestem veniret terram solis,

Antistrophe

- 1 Civis atque Sopper. Virat ille tandem
- 2 Duplex venit retinendus Sarta
- 3 Duplice vestis tegmine conspicuus:
- 4 illa Magnetū popularis arcē
- 5 Aptata mirandis lacertis
- 6 Passalea illa fluens
- 7 streperet arcebat imbrer,
- 8 Luxuriansque coma
- 9 pulvis prurissaque annulis.
- 10 Tota suffundebat armos.
- 11 ille statim intrinseca specimen
- 12 Mantis extemplo edidit
- 13 periculum fuscis
14. populi in ingenti corona.

Bruisong met

Kont Cupis bitter Zee
En kiest ons groene zee
Stierne geloofde swaen
Hy in der Maed-mant
Stwaer hem te verpleit
Een padt met myts sal banen.

2
Myr seest u dertel waest
Een minne brandt gestiest
Die niet is te verliesten
Hi sielt de gesteren
En 7 bitter loot veng
Van yn verguld de siestien

3
Na al ons Bruisegon
syn knijfse raegs den blon
Te te plucten son verlyen
Eort had Cupid' waert
vertaelt ons gang versart
Gernact met loode pylon;

4
Tot dat lyne een groot
Dien jager vier onmoet
En net een klyck bloelen
+ sert voor den open leit
Haer koonties overspreyt
Het Vehur soode roelen.

Dier is de soete jaest
geluckelyck volbract
ant lot van groene linder
meer spechroot van Oian
sal voor de siluse naen
naer gordel gaen ontvinder

di wilt syr lieve paer
vergeten al't waer
van u langsvuings vanden
teruy u kled'e bloeit
Die u gewillies soeit
Met sesabelings van Sander.

Verseckert desen land
opt eerste loedant
n nengst u kassiert' saen
gelijck de wyngaerte soer
Eit klijnend winter-groer
ant-soet pmerent vanen.

8
Naesthastende Godin
95y siet met doeken sin
Door dese bedt-gordynen
Na 96' in deer stille nacht
Endynion verwaest
En bleick van spyt moet losynen

9
95y stercken die drie
gedompelt in de zee
Aaar lastin vrengst bedolven
segst dat Aurora laet
Haer bedt genoot verlaet
En glinsten op de golven.

10
Laet doos den Indien
en die ons tegengaen
Een langerdaes gebeuren
op dat deseldre siest
Van's hemels ooghe-licht
Haer nacht niet een vertoeren

11
Speelt laigs veyende twee
boldoet ons soete bee
u waest die moet beklyven
en kroeren uwen dier
met kinderen soo frises
Al spruiten van olven.

12
Tot dat laer langsvernack
u wiertertyt geraeck
en u met sware plumen
Besheen tot u dien nacht
ontlaste van u vract
Die niemant sal veruimen.

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

Handwritten marginal notes in the center, including 'ob of gylend kist' and 'O Nachtlo'.

spanicorum dede... a simit una rapit
La Courbette quid ke luctitia tanta per fudde
lat eg m,

Gebruick myn lief u gheene jengst
Dit leven seeft een korte liefdanc vreugst;
Alr't soet gety

Vant minnen is voorby,
En alr' ghy niet en meugst
U schoonheit, als sy was.

Nous u dan ~~met~~ wilt spieglen in een glas
En dees goude locken
Dan silve sneebloeken
Sult onteeren vas,

~~quis viti defendi~~
qui defendebat sole
michi, verme foratus
Aruit heu vicinus.
+ mero, malonori.
Unaque nox, una nocte
repente pent.
Nec parihane nec nobis
nec alis nec ob handis pro quo
insane laborant neque sape
Unaque nox profert.
nec simul una
de dithone rapit

11
Dan soor ick noes eens dit geclacs,
De liden en rode roosen aïs!
Sien ick se? neen, gevloeden, as! waer seen?
+ gelonck en't soet gelacs?
Toen sy mi boot syn mi
Waerom sadt ick als doen niet sulck een sin?
Waerom is myn luister
By't verstant nu duister?
Dit sal syn't gewin.

parere vici?
denq hinc non par
ceret vili
cui quita, par dextre
quota pan dextre
Dit tunc vici
Dextre qui

ontsteek de levens lamp
opt seilings
antaer van de natuur
de natuur
het de
toortse
van de
viesse
want sy seeft nu al s duifput
jaer gebrant. ke
mierant van voor onderen seeft
was uitgedaen

YINX. O guldenen vande hant
gheeft een ying
in wielen ghyficht
welk verstant he
en goudghebornt
witte hilde

forra O ghy voert een
met gulde hoornen wielen
in triecht so veel zielen
vlygg voor O turk
σωπα O ἀπάτη
2 δουροφόντη O βασίλει

een goudghebornt
witte hilde
tehof de suime
samy gouden een aen
de Bomlyeden
hoewelch met overduer
saen list met een en
geuwich en t veruuer

o lae nacht veel halder
o nacht beter als de dagen
o swart geluldoorn
geen sterckheit moet u slojer scheinē

geen toerslicht storde
het mir dat in laer heste blaecht
sal haer volkomener
dat luecht niet voor de son
aenlicht niet do
u angelich t van melch
en bloet

niet als behien en roep
gelyck de berien, woos voor de wint en regē
air toortsien
gelyck der avoester haer opbrecht en
de morgensteet haer opweecten also
mecten een twee worden

die door tron loo onverbrecke lyck
het vier sal op de swarte ooyzen van
Vesta cupid sal u den rector van
scharreke mit een kan van tractryt
De ketde scheid door lyck daot
en row

In occasione Lemnatis Belgici. Flor Lewis argen
tu tenui in pur
purat auro

In Annam Mariam a Seburman ^{Murinae una sit}
ad speculum se depingentem. ^{natura fantor}

O Dea, Natura sua dona arctantis imago, ^{ut fupant}
in qua virtutum litigat omne genus, ^{aliqua ta libe}

Qui, precor Anna, tua vitra respondentia forma ^{ut gese}
Obtutu vestro non liquefacta fluunt? ^{ueneri}

Um glaciata vomant radior ignis crystalla ^{uigilant}
Intendit speculis cum sua tela dies

Silicet atserio tecum communia soli
Plumma ^{Multa} salt, tati ^{hinc tati} Sane tu quoque dote refers.

Illicet rebar communicet omnibus ignes,
Fama tui sexus, ignibus ipse caret.

Κόκκι τὰ πόρρω τὰ δ' ἄγρ' ὀλίγοι
ἔστι.

In eadem imaginem.

Non tu vividior mortali picta fuisses
Quan tua te pinxit, Dardala virgo, manus,

O Trajectinae pretiosa corona corona
Si possem ^{uigil} iugeri pingere vela tui

Sed quid ego? ^{uigil} Sac uno ^{uigil} fabiet tua linea ducta:

Maonia ~~non~~ est claudi adamantia pala.

In Gustavum Palatinum Suecoru Imperatorem
Noriberga depictum.

Regia Regalis velut unio clauditur auro,
clauserunt Carolum Norica valla ducem,

Dum lauro aternam victrici innectit olivam,
Vandalicas aquila queis coluere jubas.

Quid dedit Sane pictor devicti in pulvere campis?
Pectore Christiana militat ille sua.

In Gustavi Magni Suecorum Regis
effigiem equestrem.

Pulsat. Summum Gustavus eques modulartetunattu
Armorum citansq; fulmine voce tubis, &c.

een crans mit duisend secon
in hoe langer hoetiever salick
u vleecken.

topiter son om in een
O Amor

en hout u seilwaest in de waergen
was

Sangs. Tegenfangs
Teefangs.

soo veel minnegoetiv, egn Myssck van
Goozinaatien;

als van fomen te wasser speer

minnet een goede reger d'ingpleen

die ~~will~~ in het ster onrechtighe

en brant het middel in de gevoert

O frontstian in de gevoert

O hyper maegsdelc Suerker
doert in het meeder woest.

wat kan din vrant neef.

van outheit andre nang toe rindict

In bridit op geens niet en wil.
de faibel suzejt syn gulde kalren

ingel. metten in tepari den sming top

1588

In Theses Maresii de

Sacramentis.

Explicat arcana cernenda sigilla salutis
Maresius, medio lucidiora die.

Seu pia congenitas purgantia balnea sordes,
Fida Crucifisci seu monumenta Dei.

Christi arbor esca sed esca, & flammis unda sed unda,
Hac animi cibus, hac spiritualis aqua est.

Roma quibus numerum fœdè pervertit & usum
Perfida jussorum Roma ministra Dei

O ressecanda puer o sacra sacra viris.

Hac adamantinis configit nostra sagittis

Atque impulsero guttura Marte premit.

Atque quamvis alii jam sint ressecata decenter
vulnere facundo pulsat Sydra ^{truncat}

Truncat facundo vulnere crevit Sydra:
Ille legit messem superantes doctus aristas,
Et Cere ambrosia plena carintra gent:

Dividit hac densa juvenum cingente corona,

Dividit, ~~atque~~ omnes sic sibi quinque rapit.

Pastores ovium ^{at} niveaeque propaginis agnūm

Ad fontem teneros hunc adaequate greges

Doctissima ducant quae fundit flumina lingua

Dum rapit argutis saucia corda sonis

Suspendens aridas aures atque ora silentium

Ebria, sed talem non positura sitim;

Vestraque erunt populo vestigia nuncia pacis,

Post mortem aeterna sidera justitiae

Impressum in dissertatione Hectoris Friesma Frisii.
Groningae.

In introduccione ~~Amor Montis~~

Fareconsulte

C.12 176. XLV.

Θαυ Οίμω Χαλάτι τέχνην ἢ κίερον ἀνοίγει
καὶ πάλιν ἐπὶ Μύθω ἐπὶ πάλτιν δυοῦς
Ασπιδας διατὸ τέχνητος ἤμαθ δωματιν
καὶ μίση καὶ ἀπικηῖν αὐτὸ ἐδ' ἄβρομιν

A

O frow maegde schoneker, die dochter
van haer moeder wooff, wat ka de viant
meer doen als de stat ingehore is
in overwonne stad.

τῆς ἑλπίδος, ἢ ἐπὶ πρῶτῃ ἐπιπέτα.
πρῶτον ἡ δὲ ἑλπίς ἀπὸ τοῦ εἰρησίου
ἐκ τῆς ἀπικηῖν ἀπὸ τοῦ ἀπικηῖν

inigo in makere pan, sed frow gander

gander te meddatur
pudica nec seducta, nec pudica curat
origine destringunt

Quid sit in muliere quae maxime obati
ob te falata quanta fuit?

Stadum est paradisi ubi pudica
ingo nam et calida spongia ut gustet
fructus ab arbore vite, in a hortic ubi
videntur labore
narratur
Hypolytus fani
Iuliana

... certus. ^{way da hemel}
^{en in de hel.}
Na vernal winterr brant, syt naort
Eck laest van i'ader een de ty. ^{is al versta}
antissima hinc juliani ^{van nijn onle wone} Egyptii ^{quijn}
& Platonis

lapide venustissima Rupsing Democritus.
omnia optima Antipater Sidon
plurimum sit Epigrammatum sunt que etate ferre
Antipater a Ciceroe laudatur, et Philodemus. In P. 150.
Silentiar. a Calanbo. ad Pesti.
Arcisias. Cicero.

Polidepus Callandrus filium Cyprici domitiani a Meropide
olita Festi comicus hincque et y conedia numero 30. Suid.
Uminuso crinera saepe utripent, ^{et perque} saepe o
unus homo tota plus valet urbe sua
Rupsini obitus prematurus p. 149. b.

Meliagri patria. 120. b.
Platonis in festi. p. 121. b.
Palladar Transitiu nominat. Constantino. P. 151. cont
Hyparchonta terpose. Valentiani & Valentii. p. 152.

p. 160. aitia Callinacdi. i. n. p. 151
multi so. reprehendunt ut & ^{sinna. illi et in} palladiao de.
fuerunt ^{nam} ^{me} ^{inf.} ^e ^{Amor} effigies celestis

Sublime affectati & ^{Amoris}
effinitus ele ^{Amoris}
partis q non ^{Amoris}
in viny. sine ^{Amoris}
illa factis. ^{Amoris}
iudice te major Anna Moore fuit
kaxozya Mea hat

Sublime
affectati &
effinitus ele
partis q non
in viny. sine
illa factis.

wie sal noc laeste tyde
in quille overvloet van sebruyen

Dat noch ontferselyck sou slyven.
Een die .k.c. vid Bodin.

vid. quod scripsi. in Berlin. de Rep.
de vrientfchap wort ~~in~~ naen
toot onteken

de hoonich is

enre winnelycke
Min' huir en vast
en hout de feli nacht wacht
in de wangen
en ulicht over bor en bergh en
En lee

De toot heeft doome
den by den hoonich decht
niet en on
wpiet en boogh

daer de kile
de steille stran
den net een
En ~~fin~~ ^{thier} ~~steecken~~ ^{wintergroente} ciest
heel verniert.

quid erudelin verpeno

qui rapit puella a matre quid hestis

faciet erudelin capta urbe

tyden godt niet heeft berint dat p raket de ste
der Saggodinnen, 2, weecht de schelle nachtegael
met wil en koel = vid. voll. scathiger. poitie
roock in een schaat de Spitsalamin.

de factel swaest haer gulde haer
duisent schoen
en van hre lakur en hre ligver
dechter
maerde wie
gelte vol
midagor
i zeh

tacken maegde patn
hant . de cyt Sers an de kelen
Pharm in yelen
net syn gonde
wrechten

die niet en trout , is de eerste va
duisent . voorouders die ongetrouwt syn
de herte sen hebbe een driedubbelde on
sterflichkeit ^{in leven} en haer nae konclingen in
de se snitte en haer lid in den Hemel.

het deel wil syn geheel.

siet plato

53

ne neges quid pepigerunt parentes
levet a ware . virginitas non est
tua parte dober natri parte patri
fertia pars est tua.

for Indien my dese roecht
ick sake de schrandre Sanyodinne

Aen de bevalligede houwen

Het overduislaem sout va sinnen

sal my berijde vant krouwen.

wie sal wil oec . vid. in Babilon.

